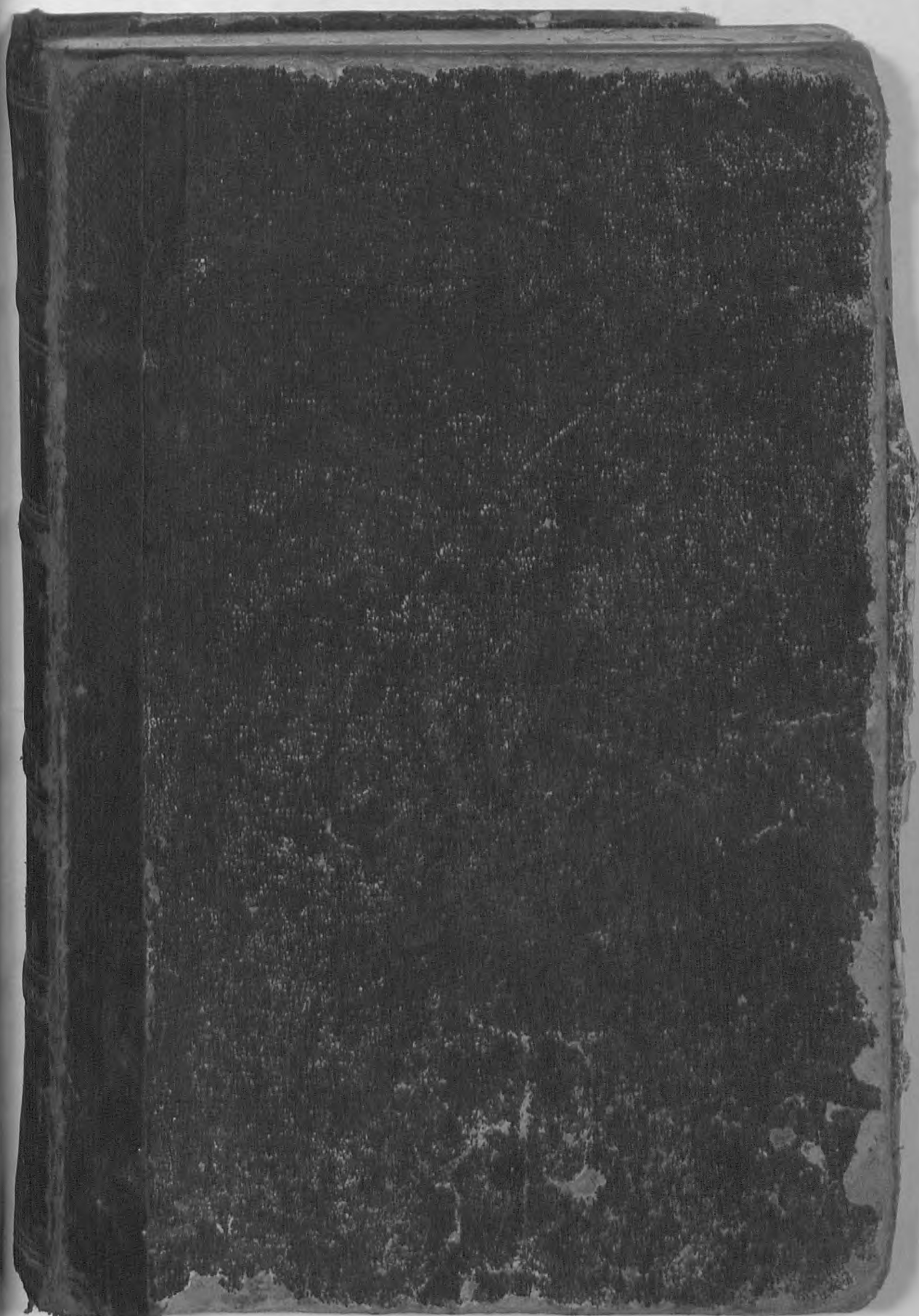
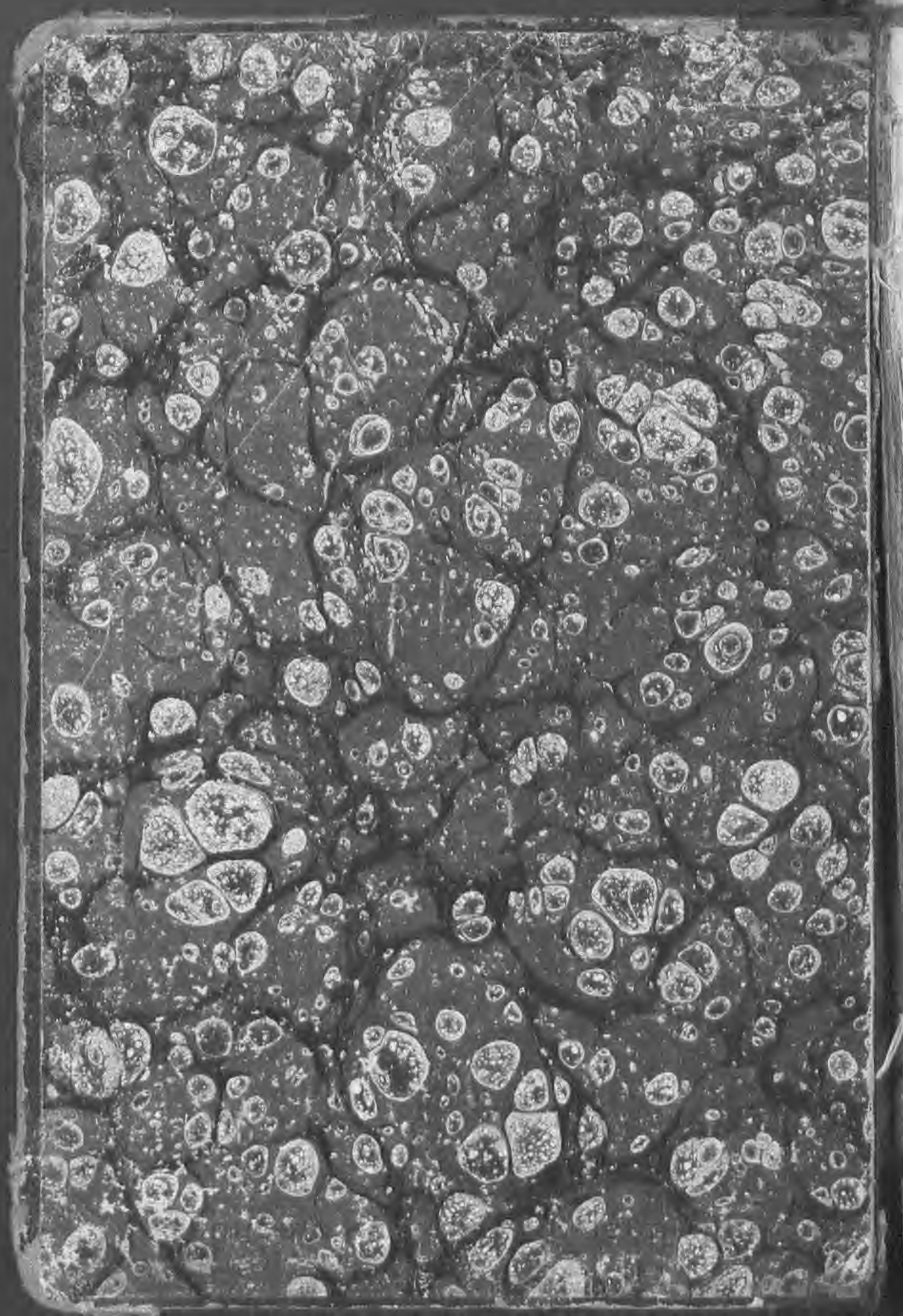
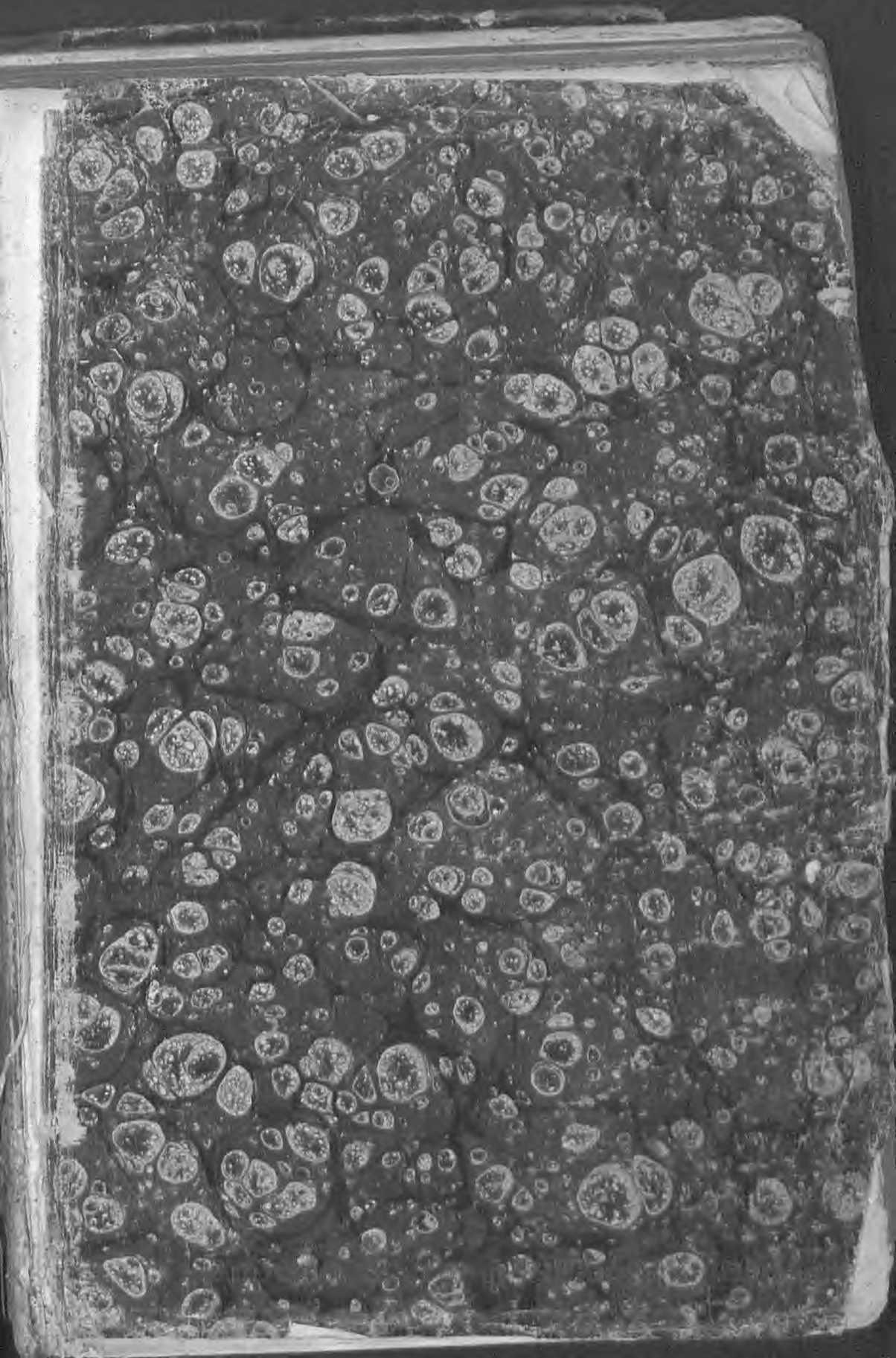

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

GRVFA 00708 9547

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΝΘΕΚΤΗ

ΙΕΡΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΥΣΑ

ΤΟ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ,

ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς α'. Φεβρουαρίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

Ἐκδοθεῖσα μὲν κατὰ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΤΟΥ ΘΕΤΤΑΛΟΥ,

Νῦν δ' ἐπανεξηθεῖσα καὶ διορθωθεῖσα ἐγκρίσει

ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Καὶ δαπάναις Γ. Καρυοφύλλης.

Πρὸς χρῆσιν τῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

oooooooooooooooooooo

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

oooooooooooooooooooo

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Νικία, ἀριθ. 74.

ΚΑΙ

1862

Αρ. Γρα. 45724

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΑΝΘΕΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

- » Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου, ὁ Θεός· λίαν ἐκραταιώ-
» θησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.
» Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς, καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται.»

Ψαλ. ρλή. 17—18.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΤΩ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ

ΘΕΙΟΤΑΤΩ ΤΕ

ΚΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΙΩΑΚΕΙΜ

ΚΑΙ ΤΗΝΔΕ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΠΑΝΕΤΑΛΩΣ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθμός Βιβλίου:

45.724

Χρονολογία Εισαγωγής:

14-3-83

Τομείο:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

ΚΥΡΙΩ ΜΟΙ ΚΥΡΙΩ

ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ!

Καθὼς ἐν τῇ πρώτῃ ἀφίξει μου αὐτόσε οὐκ ἠδυνήθην πείσασθαι τοὺς Σ. Γέροντας, μεθ' ὅλας τὰς προσπάθειάς αὐς κατέβαλεν ἡ Ὑμετέρα Παναγιότης, ὅπως συνδράμωσιν εἰς τὴν ταχεῖαν τῆς βίβλου ταύτης τῆς ἱερᾶς ἀποπεράτωσιν, οὕτω καὶ ἐν τῇ δευτέρᾳ ἐκείσε ἀνόδω μου ἐχρημάτισα ἀτυχῆς εὐρὺν τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἡμῶν πράγματα οὐ καλῶς ἔχοντα· ἀλλ' ὅμως τ' ἀνθρώπεια ταῦτα καὶ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις αὐταὶ οὐδαμῶς ἐπτόησάν με ἔχοντα ἀείποτε πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι ἐνθεν μὲν ἡ λελογισμένη γνῶσις τῶν Σ. Γερόντων, ἐνθεν δ' αἱ πολύτιμοι συμβουλαὶ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος ἐπανορθώσονται ἐπ' αἰσίῳ τὰ τέως μὴ εὖ κείμενα.

Ἐπὶ τοιαύταις γοῦν ἐλπίσιν ἐπεριδόμενος ἀνεχώρησα ἐκ Κοιν-σταντινουπόλεως ἐφωδιασμένος τῇ συστάσει τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος εἰς Ἄγιον Ὅρος· ἐκείσε φθὰς ἔτυχον πάσης δυνατῆς περιποιήσεως καὶ περιθάλψεως παρὰ ταῖς Ἀγίοις καὶ Σ. πατράσιν, ὧν ἡ σωσί-πολις καὶ ἐνάρετος πολιτεία ἐκίνησάν με τῷ ὄντι εἰς κατάνυξιν ψυχῆς καὶ καρδίας, ἰδόντα τὰς μακρὰς ἀγρυπνίας καὶ τὰς πολλὰς νηστείας, αἷς κατὰ καθήκον ἱερὸν διαφυλάττουσιν ἐπιμελῶς οἱ ἅγιοι οὗτοι πατέρες, νυχθημερὸν δεόμενοι ἐν πόνῳ καὶ μόχθῳ πολλῷ καὶ ἀκραιφνεῖ ὀρησκειτικῇ εὐλαθείᾳ καὶ ἀγνῇ ζήλῳ ὑπὲρ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ μνημονεύοντες αἰ τοῦ Σ. ὀνόματος Ἰωακείμ.

Περιῆλθον ἀπάσας τὰς Σεπτὰς καὶ Εὐαγεῖς Μονὰς τοῦ Ἀγιονόμου Ὁρους καὶ πανταχοῦ ἐγενόμην αὐτήκοος καὶ αὐτόπτης τῆς Θεαρέστου ταύτης ὀρησκειτικῆς εὐλαθείας καὶ λατρείας. Τοῦτ' αὐτὸ εἶδον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐνθα καὶ διέτριψα ἡμέρας τινάς· ὁ δὲ ζηλωτὴς τῶν ἀγαθῶν Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Κύριος Νεόφυτος, μαθὼν τὰ

κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Πανθέκτης ἐνεγράφη συνδρομητῆς αὐθορμήτως
εἰς 10 σῶματα, ἐπ' ἴσης δὲ καὶ ὁ ὁμόζηλος καὶ ὁμότροπος αὐτοῦ Ἁ-
γίος Κασσανδρείας Κ. Νεόφυτος ἐνδημῶν ἐκεῖθι ἐν ὥρᾳ χειμῶνος.
Αὐτοῦ δ' ἐνέκυρσέ μοι συντυχεῖν καὶ τῷ Ἀγίῳ Πολυανῆς Κ. Παρ-
θενίῳ, ὃς ἐξέφρασέ μοι τὴν λύπην αὐτοῦ ὡς μὴ δυναμένου συνδρα-
μεῖν, καθ' ὅσον ἐπεθύμει, ἔνεκα τῆς δυσαρέστου αὐτοῦ καταστάσεως,
εἰς βίβλον εἶπερ τινα καὶ ἄλλην πᾶσι τοῖς ὀρθοδοξοῦσι χριστιανοῖς
χρησιμωτάτην, τὰ μάλιστα δ' ὁμῶς ἀναγκαιοτάτην καὶ ἐκ τῶν ὧν
οὐκ ἄνευ μεταξὺ τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ὅπου
ὁ ἐπιπολάζων Βουλγαρισμὸς κινδυνεύει ἀπογλωττίσαι τοὺς περιλει-
πομένους ὀλίγους ἐλληνογλώσσους ὀρθοδόξους Χριστιανούς. Συγκι-
νηθεὶς ἐκ τῆς λυπηρᾶς αὐτοῦ καταστάσεως τῆς προελθούσης ἐκ τῆς
πρὸς ὥραν μὴ εὐαρέστου καταστάσεως τῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας πραγ-
μάτων, παρηγόρησα καὶ ἐπήλπισα αὐτὸν, ἅτε ἐκ τοῦ σύνεγγυς γιγνώ-
σκων τὸ φιλοδίκαιον καὶ τὴν ὀρθοφροσύνην τῆς Ὑμετέρας προσκυνη-
τῆς μοι Παναγιότητος.

Πιστεύσατέ μοι, Σ. Ἀρχιεπίμην καὶ σοφὲ Πατριάρχα, ὅτι ἐν τῇ βρα-
χεῖᾳ περιοδείᾳ μου πανταχοῦ εὗρον ὁμοφρονοῦν μοι τὸ χριστεπώνυμον
ποίμνιόν Σου καὶ ἀναμένον τὴν ἐναίσιμον ἐξαμάλισιν τῶν ἐκκλησια-
στικῶν ἡμῶν πραγμάτων πρὸς τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος μόνης,
ἔνεκα τῆς μακρᾶς πείρας ἣν προσεκτήσασθε, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἤδη
ὅλα ἔτη ἀρχιερατεύοντες, πρὸς τῇ ἐξειδικασμένῃ Ὑμῖν βαθεῖα συνέσει
καὶ περινοίᾳ.

Ἀλλὰ παρεξέτράπην τῶν ὀρίων τῆς ταπεινῆς μου ταύτης ἐπιστο-
λῆς καὶ συγγνώμη, Παναγιώτατε! Ὅ,τι λέγω, λέγω ἐξ ἁγνοῦ

ὑπὲρ τῆς Μ. Ἐκκλησίας συναισθήματος καὶ θρησκευτικῆς εὐκρινείας.
—Ὡς βλέπετε, μεθ' ὅλας τὰς περιπετείας καὶ δυσχερείας ἃς ὑπέστην
ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων ἤδη καὶ ὁ ἀνὰ χεῖρας Γ'. Τόμος, καὶ οὕτως
ἔχει τὸ κοινὸν ἐν πλήρει συνόλῳ τὴν Παρακλητικὴν καὶ τὰ Δώ-
δεκα Μηναιᾶ. Πέπεισμαι δ' ὅτι τὸ μὲν περιλειπούμενον Τριῶδιον,
σὺν θεῷ ἀγίῳ καὶ δι' εὐχῶν τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος καὶ τῶν Σ.
Ἀρχιερέων δημοσιευθήσεται μετὰ τρεῖς μῆνας, τὸ δὲ Πεντηκοστάριον
Αὐγούστου φθίνοντος.

Ἰκετεύω τοίνυν θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα καὶ αὐτὸς ὅ-
πως συστήσῃ καὶ δεύτερον ἤδη τὴν βίβλον τοῖς Σ. Ἀρχιερεῦσιν, οἵ-
τινες ἰδόντες τὸ ἔργον ἐν τῷ τελειοῦσθαι προθυμοποιηθήσονται, οἶμαι,
συνδραμεῖν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ, λαμβάνοντες τοὺς ἤδη ἐκτετυπωμένους
καὶ δεδημοσιευμένους τρεῖς τόμους, ἄνευ τινὸς διατάγματος καὶ τῆς ἐλα-
χίστης ὑπονοίας μὴ τὸ ἔργον μείνῃ ἡμιτελές.

Ἐξαιτούμενος τέλος τὰς θεοπειθεῖς εὐχὰς τῆς
ΥΜΕΤΕΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ.

Ἀθήνησιν ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1862.

Τῇ 25 Φεβρουαρίου.

Διατελῶ μένων ὅλως ἐλάχιστος
ἐν Κυρίῳ υἱὸς καὶ προθυμότατος
Γ. Καρυοφύλλης.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΟΜΟΣ.

ΤΩΝ

ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

1 Τρύφωνος μάρτυρος.	Σελ.	7
2 Ἡ Ὑπαπαντή τοῦ Κυρίου.		6
10 Χαράλάμπους ἱερομάρτυρος.		35
24 Ἡ εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.		68

ΜΑΡΤΙΟΣ.

9 Τῶν ἁγίων 40 Μαρτύρων.		89
24 Τυπικὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.		116
25 Ὁ Εὐαγγελισμός.		126

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

23 Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.		165
-------------------------------	--	-----

ΜΑΪΟΣ.

2 Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου.		195
5 Τῆς ἁγίας Εἰρήνης.		202
8 Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.		207
21 Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης.		235

ΙΟΥΝΙΟΣ.

24 Τὸ Γένεσιον τοῦ Προδρόμου.		287
29 Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Ἀποστόλων.		306
30 Ἡ συνὰξις τῶν 12 Ἀποστόλων.		321

ΙΟΥΛΙΟΣ.

1 Τῶν ἁγίων Ἀναργύρων.		328
2 Τῆς ἁγίας Εὐθῆτος.		335
8 Προκοπίου μάρτυρος.		348
17 Μαρίνης μάρτυρος.		373
20 Ἡλίου τοῦ Προφήτου.		379
25 Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης.		401
26 Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος.		409
27 Παντελεήμονος μεγαλομάρ.		415

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

1 Ἡ πρόσδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.		429
6 Ἡ Μεταμόρφωσις.		448
15 Ἡ κοίμησις τῆς Θεοτόκου.		480
29 Ἡ ἀποτομή τοῦ Προδρόμου.		518
31 Τὰ καταθέτια τῆς τιμίας Ζώνης.		533

Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία.
 Ἀπολυτίκια Ἀγίων τινῶν.
 Κοντάκια τῆς ἑβδομάδος.
 Ἀκολουθίαι ἀνώνυμοι.
 (Ὅρα ταῦτα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος Τόμου.)

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ 28.

Η (ΔΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) 29.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

Τῇ Ἀ. τοῦ αὐτοῦ Μηνὸς, εορτάζομεν τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς
τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ μνήμην τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσ-
ῳμοία Στιχηρά. Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σептὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκ-
κλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν
Κύριον, ὡσπερ νήπιον, ἐπιδιμούν-
τα καὶ χάρισι, νεητῶς φαιδρύνον-
τα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φι-
λόθεον σύστημα· ὃ καὶ κέκραγε·
Σὺ εἰ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος,
τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νη-
πιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ
σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἁ-
γίος καὶ εὐρύχωρος, ἐνδον θαλά-
μῳ εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύ-
ριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ
σептῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύου-
σα· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρω-
θῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύ-
την ἀπαύστως δοξάζοντας.

(TOM. Γ')

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα
ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσα-
σθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ
καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόη-
σον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτῆρ, ἐκ τῆς
γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγ-
κάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἀνναν
τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐε-
γέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀ-
κηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐ-
χρημάτισας, διαφανέστατα, γενι-
κοὺς ἀγῶνας, διαβλήσας ἐνδοξε,
καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος,
Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φωτός,
αἰδίου λάμψεις, φωτοειδὲς ὅλος
γένοντας, καταστρεφάμενος, τὴν
ζοφώδη

ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θεία χάριτι· διὸ ἐκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνά τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῇ δε γενηρῶν, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, ἦχος πλ. β'.

Τὴν Ἀνάστασιν σου.

Σέλας τὸ τρισηλίον ἐμφανῶς,

λάμψαν ἐκ Παρθένου καينوπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυε τὴν σύμπασαν ἀβρόχως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δουλὸν σου.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δουλὸν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ Προεόρτιον, ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὥς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ ὁρόνου

νου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνους ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, ἡρᾶνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα, ἤχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκάλισθεις Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἰληφάς τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διὸ σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν. (ἴδε εἰς τὰ Μηναια. Καὶ τοῦ Μάρτυρος εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ΄.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθειαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἰληφάς τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματά θεῶν ἰάσεων, ὡς ἀήτητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνί α΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ὁ ὅσιος Βενδεμινιάς, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ὁ ἅγιος Βασίλειος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ὁ ἅγιος Τιμόθεος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεῶν, ξίφει τελειούται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Καρίων τὴν γλῶσσαν ἀποτμηθεὶς τελειούται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Περπετούα, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ Σάτυρος, Ρευκάτος, Σατορνίλος, Σεκαῦνδος, καὶ Φηλικιτάτη, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Ναυπλιώτης, ὁ ἐν Ναυπλίῳ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1653, διαμελισθεὶς τελειούται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παρὰ δόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαίτος, ἐχρημάτισας μάκαρ· τὰς χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον. ὁμοίον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφητε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ ὡς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προτόμοια Προεόρτια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρός ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέ-

1* φος,

φος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῶ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ο κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

—ο—

Α'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Εσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ· εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδός, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτικίον, Ἀναστάσιμα τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Εἴτα τὸ,

Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α'. καὶ β'. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ὁρθρου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν°. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἴτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πόλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἴτα Κάθισμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ Θ'. ᾠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μὴν, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς τ'. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἵνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Β'. Ἐάν τύχη τῇ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εάν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτὸ, ἢ ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μὴν, καθὼς ἐστὶ τετυπωμένη.

Ἐάν τύχη τῇ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. εἰς

σιν τοῦ Μακάριου ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς ς'. καὶ τῶν Ἀγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Τροπάριον αὐτῆς. Μετὰ τὴν α'. στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυμέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις. Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων. Ἀπὸ γ'. ὥδῃς, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῶν Ἀγίων εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ θ'. ὥδῃ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μὴ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόλυτος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ. Βεβαίως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. καὶ μετ' αὐτό, Εἰδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ὁρθρον, μὴ ἐν τῇ ἐκείνῃ.

νον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ. Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμῶς Σημειώσεις περὶ τυπικῆς διατάξεως, τὰς σωζομένας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἡ μὲν ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς, τοιοῦτα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ψάλλεται ἀμιγῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρθρῷ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείκνοις.

Ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς α'. ἐβδομαδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγκρατεῖα τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἕτερα· καὶ γ'. τῆς Ἑορτῆς, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον. Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, ἔλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε· ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ καθέξῃς ἡ λοιπὴ αὐτῆς ἐορτάσιμος ἀκολουθία, ἄνευ Τριωδίου. Μετὰ δὲ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου· αἱ δὲ ὧραι ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς κελλίοις χῶμα, ἄνευ μετανοίῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γίνεται κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἐσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, καὶ γίνεται αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀποδείκνον δὲ λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν δια τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς· Μοναστηρίοις ἀκολουθεῖωσαν, κατὰ τὰ ἀρχαῖα τῶν Κτιτόρων αὐτῶν Τυπικῶν.

Περὶ

Δημόσιον Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βερόιος

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζε-
ται, καὶ πότε ἀποδίδεται ἡ Ἑ-
ορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- § 1. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς
Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου, ἑορτάζε-
ται ἡμέρας ὀκτώ.
- § 2. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώ-
του, ἢ τῇ β'. ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀπο-
κρέω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ
τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- § 3. Ἐάν τύχη τῇ δ', ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'.
ἢ τῇ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω,
ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφάγου.
- § 4. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπο-
κρέω, ἢ τῇ β'. τῆς Τυροφάγου,
ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς ἑ-
βδομάδος.
- § 5. Ἐάν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. ἢ τῇ ε'.
τῇ ς'. ἢ τῇ Σαββάτῳ τῆς Τυρο-
φάγου, ἀποδίδεται τῇ Κυριακῇ
τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- § 6. Ἐάν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου,
ἑορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν,
καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερι-
νὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
- § 7. Ὡσαύτως μίαν ἡμέραν ἑορτάζε-
ται, ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης
ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προ-
εῖρηται Ἀρθρῳ Δ'.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ
Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν, τὰ ἰδιόμελα
ταῦτα Στιχηρὰ, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν
ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τί-
μι κράξεις καὶ βοᾷς, νῦν ἡλευθέ-

ρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου;
Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχ-
θεὶς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεός
Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ
σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσ-
κυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν
γνώφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα προ-
εώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον,
νόμῳ ὑποταττόμενον, Οὗτός ἐστιν,
ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν,
ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς, ὁ σαρκω-
θεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄν-
θρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσματος ἐν-
θέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ
δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον
ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν,
ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐ-
στιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ
σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ
φθειγόμενος. Αὐτὸν προσκυνή-
σωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πόλῃ τοῦ οὐρα-
νοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λό-
γος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν
χρονικὴν, μὴ ἐκαστὰς τῆς αὐτοῦ
Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέ-
φος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὶς
ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νο-
μικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέ-
χεται ὁ Πρέσβυς, Ἀπόλυσον κρά-
ζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ
γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτή-
ριόν σου. Ὁ ἐλὼν εἰς τὸν κόσ-
μον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύ-
ριε, δόξα σοι.

Εἰσοδος.

Εἵτοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐξήγαγε τοὺς
υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
λέγων· Ἀγιάζον μοι πᾶν πρωτό-
τοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶ-
σαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.
Εἶπε δὲ Μωσῆς πρὸς τὸν λαόν·
Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην,
ἐν ἣ ἐξῆλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ
κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος
ἐντεθθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νό-
μον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσα-
γάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν
γῆν τῶν Χανααναίων, ὃν τρόπον ὤ-
μοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφο-
ριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρ-
σενικά τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτή-
σῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέ-
γων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ·
Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν
ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνῖκα δὲ ἐσ-
κλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι
ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρω-
τότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρω-
τοτόκων ἀνθρώπων, ἕως πρωτο-
τόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω
τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν
τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον
τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔ-
σται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου,
καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ
παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα
τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔ-
σται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρ-

σεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ
τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐ-
τοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡ-
μέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἀ-
γιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱε-
ρέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι
τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα
προσείσει τῷ Κυρίῳ ἁμὸν ἐνιαύ-
σιον ἁμῶμον εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ
νεοσσὸν περιστερᾶς, ἣ τρυγόνος,
ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρ-
τυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἣ, ἀντὶ
τούτων, προσείσει ἐναντι Κυρίου
δύο νεοσσούς περιστερῶν, ἣ δύο
τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ
αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἁ-
ποδοδομένοι οὗτοί μοι ἔστιν ἐκ
πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴ-
ληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτούς
ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν
Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν
πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ
Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθα-
νεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν
Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὀ-
ψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης
ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σε-
ραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ,
ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτε-
ρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ
κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐ-
τῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον
τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέ-
τοντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς
τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης πάσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐ-
τοῦ.

τοῦ. Καὶ ἐπλήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανέ-
 νυγμαι). ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀ-
 κάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λα-
 οῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγώ
 οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σα-
 βαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.
 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν τῶν Σε-
 ραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν
 ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ
 τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ
 στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ, ἡ-
 ψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ
 ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς
 ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ
 ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγον-
 τος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πο-
 ρεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον;
 καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόσει-
 λόν με. Καὶ εἶπε· Πορεύθητι, καὶ
 εἰπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῇ ἀκού-
 σετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέ-
 ποντες βλέφετε, καὶ οὐ μὴ ἴδῃτε.
 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδιά τοῦ λα-
 οῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως
 ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐ-
 τῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι
 τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀ-
 κοῦσῳσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι,
 καὶ ἐπιστρέψῳσι, καὶ ἰάσωμαι αὐ-
 τοὺς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε;
 καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρηνωθῶσι
 πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι,
 καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώ-
 πους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται
 ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ
 ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πλη-

θυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες
 ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέ-
 λης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἴγυ-
 πτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειρο-
 ποιήτα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου
 αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδιά αὐτῶν ἡττη-
 θήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθή-
 σεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς,
 καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω
 καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς
 χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέ-
 γει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνοντι οἱ
 Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν,
 ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηραν-
 θήσεται. Τάδε λέγει Κύριος. Ποῦ
 εἰσι νῦν οἱ σοφοὶ σου; καὶ ἀναγγει-
 λάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βε-
 βούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἴ-
 γυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται
 οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φό-
 βῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς
 χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς
 ἐπίβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσια-
 στηρίον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυ-
 πτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον
 αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς
 σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν
 χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκραῖνονται
 πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐ-
 τοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς.
 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς
 Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰ-
 γύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ
 ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι Θυσίαν καὶ
 δῶρον, καὶ εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυ-
 ρίῳ, καὶ ἀποδώσουσιν.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοῦς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν τόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενας δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἐκθασιν ἰδὼν τελεσεβείσαν, γηροσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθῆναι· ὥς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν, ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπιδούς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξεν ἀγνὴν, ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ονπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμφῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικάς ἀγκάλας δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις, ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε, καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραξεν· Ὁ τοῖς ἐν σκοτεινῷ

ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ἀγκάλας, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶτην ὁ Μωυσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφῆταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλας ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρά μου.

Ὁ αὐτός Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλας εἰσδέχασθαι· ἐκεῖνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδράς, θεόπτης ἤξιώτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· οὗ-

τος

τος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἑθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα, Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν. Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλότερα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερευνάτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὕρισκόμεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιτλούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκῇσι οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς Γερμανοῦ·
οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιᾶσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου

τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὁρ-
θαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος Βαρυς. Κασμὰ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ ὁρόνος Χερουδικὸς ἀνεδέιχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλῃ φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ Υἱόν πρὸ Ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμπαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναφί, ἡ ἀπειρογάμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὅρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσήγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἡγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρί συναίδιος, καὶ Λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Τὸν ὀχοούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾠμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἡτέτο

λύσιν,

λύσιν, λέγων· Δέσποτα νῦν ἀπό-
λυσόν με, μηνύσαι τῷ Ἀδὰμ, ὡς
εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προ-
αιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος,
καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ,
σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ, κατὰ νό-
μον προσφερόμενος, πρεσβυτικῶς
ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ
Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρε-
πῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων τὴν ἀ-
μίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν
τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν
δὲ δύω νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Πα-
λαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέ-
ρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρ-
θένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ
πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς
προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξ-
αιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν. Νῦν
ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προ-
επηγγείλω μοι· ὅτι εἰδόν σε τὸ
προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύ-
ριον σοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε
Παρθέने· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς
ὁ Θεὸς ἡμῶν φωτίζων τοὺς ἐν
σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσ-
βυτά δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκά-
λαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, χαρίζομενον ἡμῖν καὶ τὴν
Ἀνάστασιν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Ανατολίαν.

Χορὸς ἀγγελικὸς, ἐκπληττέ-
σθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φω-
ναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὁρῶν-
τες τὴν ἀπατον, τοῦ Θεοῦ συγκα-
τάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐ-
ρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν,
ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον
φιλόνηρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ Ὁρό-
νου Ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ
Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένε-
το, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος·
ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκά-
λαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύ-
εις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦ-
λόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἰητιάξει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς
τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωναί,
ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρ-
κα πιστώτῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου.
Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγού-
μενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν
φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζῶν ἡσ-
πάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς
ἀνεκραύγαζεν· Ἀπολυσόν με· σὲ
γὰρ κατείδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀ-
πάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον. ἡχος δ'.

Μνησθήσεται τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεῖτο ἡ καρδιά μου.

Πᾶσα

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃ ὄνομα Συμεών· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος Δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἤλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ Ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ Παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ Νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν. καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου ἐν εἰρήνῃ· Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ ἰδιόμελον,

Ἦχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχὸς Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκτὸς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σω-

τήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σώται γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τοῦτο ψάλλεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Χριστὸν γεγενῆως Πρέσβυς ἀγκαλιζέται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ῥδὴ Δ'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Χ**έρσον ἀδυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπόλευσέ ποτε· ὥσπερ τεύχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ περὶ ποταμοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.»

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἡλίου, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γῆρα ἀνειμένει, καὶ κνῆμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐθυβολῶς κινεῖσθε, Χριστὸν πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν σὺν Ἀσώματοις στήσαντες, ἄσώμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντος οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρός Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.»

Ἦ

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος, Κορὴς ἀφ' ὁρίου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἐμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιόσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως, νηπιόσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὅρει τῷ Σινῇ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὑπὲρ τῆς Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ υἱέλλῃ· νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως ἡμᾶς ἐντρυφαλίσατο· καὶ γεγηθώς ἐπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ τῆς κιθωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἀγιάσματος σου, τῆς ἀφ' ὁρίου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὡφλὺς ὡς βρέφος ἀγκαλοφούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.»

Γηρόμενος Συμεὼν, τῶν ἀπορήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κεχηρμάτισαι Πνεύματος, νηπιόσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων, αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ον ἡλιπίας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι

Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ λείου τὴν παράκλησιν, τὸν νόμον, Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχοῦμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ς εἶδεν Ἡσαίας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὡς τάλας! ἐβόα, ἐγὼ πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.»

Συνεῖς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανείσαν πάλαι τῷ Προφῆτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὦ, χαίροις, ἐβόα, Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτερος, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθῶς ἐραψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ, ἔφη, βαστάξεις Ἀγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλιάσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαίης, τοῦ Σεραφίμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥδὴ

Ῥδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς,
τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριόν, ὁ
λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ Θεοῦ Χριστέ σὺ
Θεός μου.»

Σιών σὺ λίθως, ἐναπετέθης,
τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ
σκανδάλου πέτρα, ἀρραγῆς πεισῶν
σωτηρία·

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτι-
ρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος,
τὴν βροτῶν δι' οἴκτον, νῦν ἀσθέ-
νειαν περιέθου.

Υἱὸν Ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου,
Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυ-
νήσαντά σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰ-
ρήνῃ.

Κοντάκιον, ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας
τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συ-
μεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προ-
φθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χρι-
στὲ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν
πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κρα-
ταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἡγάπησας,
ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῃ προσδράμωμεν αἱ
βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐ-
τοῖς, πρὸς Συμεῶν ἀπαγόμενον·
ὃν περ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι
βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγον-
τες· Θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ
παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἀφραστα·
ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βα-
σταζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος
χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσ-
βυτέρου· ὁ ἐπὶ τὸν κόλπον ἀπερίγρα-
πτως ἐπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ,

ἐκὼν περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεό-
τητι, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ β'. ἐορτάζομεν τὴν
Ἰπαπαντὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰορδάνης ὁ Τρα-
πεζούντιος ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρ-
τυρήσας. ἐν ἔτει 1650.

Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Γαβριήλ,
ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν
ἔτει 1676.

Αὐτῷ ἡ δοξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα,
Παῖδας βεολογήσαντα, καὶ Παρ-
θένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν
Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελω-
δοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.»

Αδὰμ ἐμφανίσων ἀπειμι, εἰς
ἄδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὐὰ προσ-
χομίσιων εὐαγγέλια, Συμεῶν ἀνε-
βόα, σὺν Προφῆταις χορεύων· Εὐ-
λογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.»

Πένος χοῖκὸν ρυσόμενος Θεός,
ἕως τοῦ ἄδου ἤξει· αἰχμαλώτοις
δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνά-
βλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλλόλοις βοῇ-
σαι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Καὶ σοὶ τὴν καρδίαν ἀφθορε,
ρομφαία διελεύσεται, Συμεῶν τῇ
Θεοτόκῃ προηγόρευσεν, ἐν Σταυ-
ρῷ καλορώσης, σὺν Υἱῷ, ᾧ βοῶ-
μεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ

Ῥδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

«**Α**στέκτω πυρὶ ἐνωλέντες, οἱ Θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωδηθέντες, θεῶν ὕμνον ἐμελπον. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς Θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ιδοὺ, Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ τίθει μέλψωμεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκώς οὗτος ἔσται πτωσίς ἀπειλοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΩΔΗ Θ'.

ΜΕΓΑΛΥΤΗΡΙΑ.

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ῥδῇ ταύτῃ.

Ἦχοι γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἁγνή.

Ἀγκαλιζέται χερσίν, ὁ πρεσβύτες Συμεὼν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεὶς ὁ Πλαστοργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδὰμ, μήτραν ὥκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἁγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει

σε ἁγνή, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βαστάζει Συμεὼν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρων κεκημῆκώς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεὼν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν, καὶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαΐς ἡ μυστικὴ, ἡ τὸν ἀνθρακα Χριστὸν, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηνθρώπησας, ὁ προἀναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπεδέξατο αὐτὸν Συμεὼν ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρονόν μου τὴν φοχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὲν, ὅπως ἴδω καθαρώς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἁγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστοργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνθρωποι λειτουργοὶ, τρόμφι λετανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ἀγκαλιζέται χερσὶ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει τῇ Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε, φρουρεῖ, φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατιδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν

ἄρσεν τὸ τὴν Μήτηρ διαναίγον,
Ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λό-
γον, Πατρός Ἀνάρχου Υἱόν, Πρω-
τοτοκούμενον Μητρί, Ἀπειράνδρῳ
μεγαλύνωμεν.»

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων
ζεῦγος, δὺς τε τῇ νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν
ὁ θεὸς Πρέσβυς, καὶ σώφρων
Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου
τεχθέντι, καὶ οἷω γόνῳ Πατρός,
ἐν τῷ Ναῷ προσιδόντι, λειτουρ-
γοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεῶν,
τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ ἀγαλ-
λίᾳσιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν,
τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς
χάριτος, Ἱεροκέρυκα Μύστην, ἐν
αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀν(ω)μολογεῖτο,
Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων
καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπό-
τῃ, ἐν τῷ Ναῷ διαβρῆδην· τὴν
Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι
τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον. Αὐτόμελον ἐκ γ'.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παρα-
στάς ὁ Πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ὑπε-
δέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην,
κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμεῦ με,
τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρήκας
ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν, καὶ Ἰσ-
ραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, ἱστῶμεν στίχους δ'·
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια τρία,
δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀπο-
πληρῶν ὁ Φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ
νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέ-

χεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεῶν
ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν,
πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα·
κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα
ὄντην περιεκείμενον, τὸν ζῶντος κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἔθνῶν ἐ-
πέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφῃς καθή-
μενος, νεφέλῃς ὁ ἥλιος, τῆς δι-
καιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀ-
ποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυ-
ποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε
θεασάμενος, ὁ Συμεῶν ἀνεκραύ-
γαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον,
ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ
χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς
ὡς ἡδόκησας, ἀγκάλαις κρατού-
μενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδοθῇς, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν,
ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμ-
παντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, πε-
ριχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ
τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέ-
σποτα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάς, τὴν
σήμερον ἡμέραν, ὡς ὑπ' ἄρματος
Χερουβὶμ, ἀνακληθῆναι εὐδοκή-
σας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς
ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυ-
ραννίδος, ἀνακαλεσόμενος ῥύσαι,
καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,
Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ Γ'·
καὶ Γ'. Ὡδή.

Εἰδὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα
Ἀντίφωνα.

Ἀντί-

Ἀντίφωνον Α΄.

Στίχ. α. Ἐξηρεύσατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ. Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖρεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ. Διὰ τοῦτο εὐλόγησές ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄.

Στίχ. α. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεὼν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούια.

Στίχ. β. Καὶ ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. γ. Τὰ βέλη σου ἠμνημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσόνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Στίχ. δ. Ῥάβδος ἐκτίθηται, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Στίχ. α. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν οἱ πλοῦστοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

Στίχ. γ. Μνησθήτομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πᾶσι γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικήν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Τῇ Γ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἀννης τῆς Προφῆτιδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ὕμνος α΄.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναβὶ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτερος τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ἠδὲκχσας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτήρα, Εἰδὼν, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βα-

2 στάσας,

στάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἑθνῶν, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· νῦν ἀπολύεις, ὡς εἶρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇ δε τῇ κελεύει σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰδίδμος, χρηματίζων θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικικῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκώς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν χρηματίσαι, μὴ ὀφείσθαι θάνατον, ἕως ἰδῆς βρέφος, ἵεον τὸν προδόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ἔλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ἤτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβάς ἀγαλλόμενος.

Αννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητεία λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμου Δοτήρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, κατὰ χρεὸς δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκεῖ, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ ἱερῷ προτάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συ-

μεὼν δεξάμενος εἶπε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἀγίε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηγάθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν. Σελις 9.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ίχος πλ. α. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνεύχθη τὰ εἰ-
δοσμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ
Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ,
καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν εὐδοκίᾳ τῇ
σῇ, βασταθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς
πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν
συνέχων, ἡνέσχου μόνη οἰκτίρμον,
τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας
ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ἑ-
ορτῆς (καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
καὶ δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου καὶ
καὶ τῆς προφητιδὸς Ἄννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Μάρτυρες
Ἀδριανὸς καὶ Εὐβουλος ζῖφει τελει-
οῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Βλάσιος ὁ ἐκ Και-
σαρείας βουκόλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Παῦλος καὶ Συ-
μεῶν, ζῖφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Κλαύδιος, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον

Ἰουδαίαις ἀκουτίσθητε.

Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν
σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκί ἐνοῦται
ἀσπόρως, καὶ νηπιᾶζει ὁ Λόγος·
ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβι-
κῶς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρί προ-
σθήγαγες· καὶ Συμεῶν ὁ Πρεσβύ-
της, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων, Στιχηρὰ
προσόμοια, ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξάι φησι Συμεῶν, τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων χειρὶν ὡς
Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν,
ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν
ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γέ-
νους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν,
ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλιον πληθὺς,
συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί,
τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου
Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν
δουλόν σου ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ
ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ
πρὸ αἰώνων, δεσμῶν τε τοῦ σαρ-
κίου, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσ-
ραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ Ἱερά Παρθένος
προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ·
ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν,
ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ
ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν
σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου
ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,
Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰσιδώρου τοῦ Ἡγλουσιώτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ,
προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία
τοῦ Ἀγίου.

2* Στιχη-

Στιχηρά της Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἐορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναβὶ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίστατο.

Εν τοῖς Προφήταις ὥράθη, ὡς (ἐμῖς ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεωρῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκί παντὶ τῷ κόσμῳ, ὥφθη ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστὲ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιάνθρωπος.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτὲ, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χεραὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστὲ, σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρά τοῦ Ἀγίου, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Θεωρίας καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου πάνσοφον διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πράξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον· οὐ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἑστης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὁμброῖς τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονες· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθεῖς ὡς ἐκ πηγῆς, θαφιλῶς συ ἐξήντη-

σας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νοουθετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας πανόσιε, ἐναργῶς χωρητικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἡλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν! ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρ' ἐγένου ἀπολῦσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥημὰ σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά προσόμοια

τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος β'.

Ὁἶκος τοῦ Ἑρραβᾶ.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἀγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναβὶ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνάφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Οὦν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Συχὲ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης· εἰληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τοῦ Ἁγίου, (ὅρα εἰς τὰ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δ'. Μνήμη τοῦ ὁ-

σίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Κρῆς, ὁ καὶ ὁμολογητὴς καὶ Στουδίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀβράμιος, ὁ ἐπίσκοπος Ἀρβήλ τῆς Περσίας, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὁ ἐξ Εἰρηνουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόκτιστος, ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Ἰάσιμος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωσήφ ὁ ἐκ Χαλεπίου, ὁμартυρήσας ἐν ἔτει 1680 ζῆρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γοναίικες ἀκουτίθητε.

Ιδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἐσβέσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρῆστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσιδῶρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμη.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Εκ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς εἶδεν, ἐν τῷ ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσῆχθη ἐπωλένιος· ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ρύστης ἐβόα, βροτὸν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἤχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀφράστως,

ρεύστως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ
τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν Δουλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθη-
τε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς
βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου,
Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον
καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ
βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος
ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἄγνη, καὶ ἄχραν-
τος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ
Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκά-
λαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἀγάθης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθμεν στί-
χους 7'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν.

Κύλπων τοῦ Γεννήτορος. Σελ. 16.

Προσόμοια τῆς Ἀγίας, ὅμοια.

Αφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χρι-
στῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν
κάλυψεσιν, Ἀγάθῃ θεόνυμφε, κα' ὡ-
ραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη,
μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ
πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας·
διό σου τὴν πηχρόσμιον, ἐπιτε-
λοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα

δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ
τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ
ξεσμοῦ τοὺς τοῦ σώματος, ὑπή-
νεγκας ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας,
ὁμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἁ-
μοιβῆς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριό-
τητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον,
ὃ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι'
αὐτὸν πανασοίδιμε, ἀθλησάσῃ λαμ-
πρότατα.

Κρημα ἀκάκετον, πυρὸς Αἰτ-
ναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς
ἀγαθώνυμε· καὶ πόλιν διέσω-
σας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λεί-
ψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τοὺς
ποταμούς, τῶν ἱαμάτων ἐν θείῳ
Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γάρ ἀθλήσα-
σα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ
τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω
πανεύφημε.

Δόξα, τῆς Ἀγίας

Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν,
ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανανδόξου Ἀ-
γάθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ·
ἐκεῖνος γάρ, τὸν λαὸν νομοθε-
τῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεύσας
ἐν πλαξὶ Θεοχαράκτους Γραφὰς
ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἀγγελος,
οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκό-
μισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὁσιος,
αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ καὶ
πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Σελ. 11.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς
Ἑορτῆς Ἦχος α'.

Πανεύ-

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ως ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιβωτός ἡ ἀχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκάλαις Συμεῶν τοῦ ἐσόφρονος· διὸ ἡγιάσται, τῶν Ἀγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἀγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεῶν ὡς ἀνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμῇσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Ἡ πύλη ἡ ἐμφυχος ἀγνή, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν εἶδον ἐσχληκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, (εἰοῖς ὕμνοις, αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ΄.

Σήμερον ἡ ἱερά Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλότερα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Παιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἰδὼν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Χορὸς ἀγγελικὸς, ἐκπλητέσθω το θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς ζωναῖς, ἀνακραῖωμεν ὕμνον ὁρῶντες τὴν ἀφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουνσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχθη ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθη τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτερος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥημά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῆς Ἀγίας· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιξέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίᾳ ἐνδοξον, καταβαφεῖσιν ἐξ ἀγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ε΄. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ἐν τῷ σκοπέῳ τῆς Ἀντιοχείας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πελοῦς, ὁ ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἀντώνιος ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀ-
θλήσας τῷ 1714 ἔτει, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Αγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάθη μεγαλώνουμε, Χριστοῦ
νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον
θεῖον, καὶ Μάρτυς ἡγλαῖσμένη,
μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τι-
μώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν
ἀγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς
ἐκτελούντων πταισμάτων λύσιν
εὐρέσθαι.

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον,
οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προ-
σηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράν-
δρου· ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ
Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦ-
λόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ
ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν
φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέβω τε καὶ χαρᾶ, ἀγκάλαις
τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέ-
χων, ζωῆς ἡτέτο λύσιν, ὑμνῶν
τὴν Θεομήτορα.

Στίχ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπό-
λυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα,
Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς
τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ· Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Αννα προφητικῶς, ἡ σώζων
καὶ ὁσία, νῦν ἀνθρωπολογεῖτο, τῷ

ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς
ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσ-
μου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωο-
δότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην,
Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν Στί-
χους ε'. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια
εἰς ἑορτῆς, καὶ γ'. τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητῆς τῶν ἀπάντων καὶ
Λυτρωτῆς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρ-
θένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὤθεν
ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν, μετὰ
χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύ-
εις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰ-
ρήνῃ ὡς ἠυδόκησας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς
Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων
αἰώνων, γεννηθέντα Σωτήρα, εἰ-
δον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν, τῆς
σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπο-
λύεις τὸν δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν
εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς
σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βα-
στάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτήρα,
χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς,
τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσ-
ραὴλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἰρηκας
ὡς

ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇ δε τῇ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου, ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φωτὶ τῶν βουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνία μυστικῶς, τῆς θείας ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ πνεῦμά σε τὸ ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε, ἀγιάσαν, διὰ σοῦ ἀγιασμόν, τοῖς πῖστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωλέντας ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, Σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, Ἱεροουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'.

Ερευνάτε τὰς Γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει, οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον,

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθᾶ.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄκραντος Παρθένος, τὸν πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· Ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Νῦν εἶδον ἀγαθὸ Θεέ, οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεῶν ἐδόξα, Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

ἤχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθη ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων· δι' ἐμέ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντα ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν τὰ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεῶν, εἰδοχία τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἡνέσχου μόνε οἰκτίρμον,

τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας
ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἴτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰου-
λιανὸς ὁ ἐν Ἑμέσῃ τῆς Ἀσίας ἀναίρε-
θῆς τῷ 284 ἔτει, τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Φαύστη, καὶ οἱ σὺν
αὐτῇ Εὐδάσιος καὶ Μάξιμος βασανιζό-
μενοι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Φαύστα, Βασί-
λειος, Σιλουανὸς, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς
Μάρτυρες, ἕξει τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Βαρσανούφιος, καὶ
ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Ἰωάννης, ὁ ἐπικα-
λούμενος Προφήτης, καὶ ἕτερος Ἰωάν-
νης, ὁ ἐν Λυκῷ τῇ πόλει, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Φώτιος ὁ σοφώτατος Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὁ
ἐνθερμος ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδοξίας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 829 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου

Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς
νομᾶς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου
ποίμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀπο-
διώξας ὡς ἰήρας, πᾶσαν αἵρεσιν·
ὄθεν, νῦν ἐποπτεύεις ἱλεως, καὶ ἡ-
μᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρестῶς, με-
τὰ τῆς Πανάγνου καὶ Θεοτόκου,
τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμα-
κάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος,
οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, δι' ἄκραν
ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννα-

ται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος τοῦτον
δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχε-
ται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτερος, καὶ Γη-
ραῖα, ἀνθρωπολογήσαντο ὡς Δεσ-
πότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυσον, τὴν
βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος
προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ
χεροὶ γηραλέας, ὁ Πρέσβυς τοῦ-
τον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς
τῷ χρόνῳ, ὁράται παραδόξως, τῇ
σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ ναῷ προ-
σάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος
ἐδόξα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν
Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου
τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστή-
ριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέ-
πων, καὶ βρέφῃ διαπλάττων, ὡς
βρέφος ἀγκαλίζεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμ-
φάκων καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στει-
ρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν
στίχους

στίχους 5'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου ἡχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφάκου Φωστήρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμόν ἐκτελέσαι πνευματικόν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφοροῦμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποιμνιον· τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεούργητας Θεῷ σεαυτόν.

Ανακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθύς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκέρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βρογχὴ ἱκανή, τῶν βαφῶν ἢ ἐπίτευξις. Ὡς θαυμαστὰ σου τὰ ἔργα· ἱερούργε, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ ὁσίου.

Ἥχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ολως ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, ἐνδοξε προσπάθειαν, καὶ στοργὴν κοσμικὴν· καὶ ἐρήμους ὤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι. Ὅσιε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὐ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἑσθης ἀξιάγαστε.

Εφερες τυπτόμενος, ὀνειδιζό-

μενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον ὃν ἐπόλεις ἐνδοξε· οὐ τρωθεὶς τῷ πόθῳ τὰ τερπνὰ οὐδὲν λειόγισαι· μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσας, τὸ τῶν Μοναχῶν ἱερωτάτε· ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλόρθωπος.

Βίον ἐκτέλεσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως, θαῦματα ἐτέλεσας, ἱερὰ ἐξαίσια καὶ παράδοξα· τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, ἀρράβωνά ἐνθεον, καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέμει δὲ καὶ στέφος σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἥχος πλ. β'.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῃς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακληθῆναι εὐδοκήσας Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῥσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἥχος β'.

Ὀίκος τοῦ Ἐφραίμ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου·

Ανυρθῶ ὁ προσορθεὶς, τῷ θείῳ Ἠσαΐα,

Ἡσαΐα, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβω τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἡτέτο λύσιν, ὕμνων τὴν Θεομήτορα.

Δόξα καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἀχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οὗν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπο-

λύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλον σου.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἴτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τῶν Ἀγίων (ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Κοντάκιον τοῦ Ἀγίου Παρθενίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἰληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε, θαυματουργέ Θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτο σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ἔτερον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ο ἐκλεξάμενος Θεός πρό τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δούλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλόανθρωπος· ὃ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ζ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Λουκάς ὁ ἐξ Αἰγίνης τῆς Νήσου ὁρμώμενος, καὶ ἐν τῷ Στερίῳ τῆς Βοιωτίας ἀσκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 920 ἔτει.

Οἱ ἅγιοι χίλιοι τρεῖς Μάρτυρες, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ἑξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς Φρυγίας καταγόμενοι, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόπεμπτος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Ἀπρίων ὁ ἐπίσκοπος Κύπρου καὶ Πέτρος ὁ ἐν Μονβάτοις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξα-

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, θαυματουργὸς ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραίωμα, τιμάσθων ὑν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξίλεοται τὸ λείον.

Τοῦ ὁσίου Ὁμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σπαιρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστήρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς Ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσήλθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπόλυσαι τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἀγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὁφ-

θαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος τὸν δούλόν σου φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσατα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ὉΓΔΩῇ ΤΟΥ ἈΓΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ Ἀγίου Προφῆτου Ζαχαρίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσώμεν Στείχους· εἰ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Τοῦ Μάρτυρος, ἤχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπωσάμενος· ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῷ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· ὁ πολλὰ βαςάνοις ὠντισίμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεοδώρ· ἐν ἣ χορεύων, καὶ μεθέξει θεοῦ· μενος, καὶ λαμπόμενος, καθααῖς διαδόσσει, μέμνησα τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καταιρέτης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνδύων ὁ ἐπὶ.

ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· στυλὸς ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεσι τῶν ἀπειρων κολάσεων λόγῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῶ τοῦ ζωηφόρου σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν· ὁ ἐπὶ ξύλου ταλεῖς, σπαραγμοὺς παρμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὅρων συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλογούμενος, τσαυρὸν ὑψώρης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄματα, ὑπ’ αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναβλήσαντα, καὶ οὐρανίων σεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου. Ἦχ. πλ. δ’.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι.

Εχὼν πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι’ αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμβάνομενος τὸν νοῦν, συμβόλων θαυμασίῳ ἀνακάθαρσιν, μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαινισιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελοῦ ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους, συλλαλοῦντας ἐσχηκώς, θεωρὸς ὑπερκοσμίῳ, θαυμάτων γεγωνώς. Λυχνία,

νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεουργικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβεῖσι πιότῃα. Ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς αἰδίου, ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ἦχ. πλ. α’.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέρη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χαριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς δὲ φιλομάρτυρες ἀνακράζομεν· Χαίροις, ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήρη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προτρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύει μὴ ἐλλίπῃς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιᾶσας σαρκί, ὑπὸ Μητρός Παρθένου, τῇ Ἱερῇ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα, δὲ Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλό σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλ-

ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου
Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προθύμια τῆς
Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξάι φησι Συμεὼν τὸν
Κτίστην τῶν ἀπάντων χειρὶν ὡς
Πρεσβύτα, ἀγκαλιζοῦ τὸν Χρι-
στὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέν-
νησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν
τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν,
ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς,
συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί,
τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου
νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν
δούλόν σου ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ,
ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ
πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρ-
κίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσ-
ραήλ.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐ-
πώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονό-
μον μακαριότητος, πάντες εὐφη-
μήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν
ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον
μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης
τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν,

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος,
καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ,
σήμερον τῷ θεῷ Ἱερῷ κατὰ Νό-
μον προσφερόμενος, πρεσβυτικάς

ἐνθρονίζεται ἀγκάλις, καὶ ὑπὸ
Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρε-
πῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων, τὴν
ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν
Ἑθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν, περι-
στερῶν δὲ δύω νεοσσούς, ὡς ἀρχη-
γὸς παλαιᾶς τε καὶ καινῆς· τοῦ
πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ, Συμεὼν
τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν
Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ
τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐ-
τῆς προηγόρευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ
ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν
ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προε-
πηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ
προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύ-
ριον, τοῦ χριστιανύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλο-
φόρε, τοῦ Οὐρανίου στρατηγὸς
Βασιλέως, περικαλλὲς γεγέννησαι
Θεόδωρε ὀπλοῖς γὰρ τῆς Πίστεως,
παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξω-
λόθρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ στί-
φη, καὶ νικηφόρος ὠφθης ἀθλητῆς·
ὅθεν σε πιστεῖ φεῖ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνή-
μην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ
σε δυσωποῦμεν, σώσον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Εἰς τὸν Οἶνον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν· Κάθισμα
τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψισθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλῶνυμος Χριστοῦ Ἀ-
θλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ
Ἀγγέλοις, ὁ θυμαστὸς καὶ ἐν-
δοξος

δοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡλίον, ἱεράς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατείδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῃ τε καὶ οὐέλλῃ· νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίστατο· καὶ γεγηθῶς ἐπείγετο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιγυλογίαν Κάθισμα,

ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ ἵνα πάντας ἀπολλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Καὶ τῶν Ἀγίων, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἡ Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Βαραχίου, καὶ οὐχὶ ὁ πατὴρ τοῦ Προδρόμου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάθθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξεσθέντες τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Φιλάδελφος καὶ Πολύκαρπος καὶ ὁ Ὅσιος Μακάριος ἐπίσκοπος Πάρου, καὶ ὁ ἅγιος Παργέτης τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοζόρων, Θεόδωρε γενναίοφρον, μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ἰλασμόν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς.

Εν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην, κραυγάζων, Νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἑθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς λίνους ἱστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσύμνια γ'· δευτεροῦντες τὸ πρῶτον ἦχος δ'.

Ως

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλήτης γενναϊότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφῇ, καρτεραίς ἐπιδείξῃς· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευράς ξέομενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θυμὰ εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, ὀησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, ὡς ῥησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρίαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ στερεῶς παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν ἐιδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἀλλ' ὡς θεῶν δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιέσσεως,

(ΤΟΜ. Γ')

τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ε'.

Οκτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γάρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἡλευθέρωμαι· εἶδον γάρ τὸν Σωτῆρά μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ε'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἁπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Αγάλλου Συμεῶν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου· ἰδοὺ γάρ ἐπεφάνης, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων.

Αέλυσαι τῆς σφοδρᾶς, Συμεῶν Θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὸν συστησάμενος εἰς δῖον κατὰ τῆς πλάνης, ἡνδραγάθης Θεόδωρε, τῇ πυριπρόχῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἰτησάσαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἰλαῶς γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνων, ἤλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ προσελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου,

3 ἔπαυε.

ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δι-
καίου Συμεών· ἔδει γάρ σε Ζω-
δότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρε-
σβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγέ-
νου ἀπολῦσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥή-
μα σου, ὁ ἔχων τὸν μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία.
ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Νικηφόρου.
ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εἰάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς
τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορ-
τῆς ἡ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνή-
θως πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ,
τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλην
τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ
Πολυελέου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρ-
τυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Εἰάν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Τεσσαρακο-
στῆς, ἡ μὲν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γί-
νεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 5)· ψάλ-
λεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἡ ἐξῆς τοῦ
Μάρτυρος Ἀκολουθία.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἀγίου.
Ἦχος Θ'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡ-
μᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος,
καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπο-
μείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀ-
γάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν
πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὐ-
σαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὅθεν, καὶ
μακάριον τέλος, εἰληφας πηγῇ
τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε πα-
ριστάμενος.

Κλίνει τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ,

ὥ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρ-
τυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμε-
νος καὶ χωριζόμενος, τοῦ γεν-
ναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ
πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθα-
ρωτάτῳ νοί· οὐ νῦν τῷ φωτὶ πλη-
σιάζων, αἰτῆσαι ἡμῖν Νικηφόρε,
πᾶσι φωτισμόν τοῖς εὐφημοῖσί σε.

Πείθοις τῶν αἰμάτων σου σο-
φῆ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων,
τὴν γῆν ἡγίασας· πνεύματι δὲ
πνεύματ' ἐχαροποίησας, ἀσω-
μάτων Δυνάμεων, Μαρτύρων ἀγέ-
λας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύ-
ταις ἐνούμενος, Μάκαρ ὡς γεν-
ναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος
Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεό-
μενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυ-
ροθεοτοκίον (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακο-
στῆς, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἡχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εἰδείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀ-
θλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον
ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην
ἀγαπῆσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸς
μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας, Σαπρί-
κιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ
πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερώθης ἔρω-
τα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας,
ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας
καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυ-
σώνυμος, ἀσπονδὸν πρὸς σέ τὸ
μῖσος κτησάμενος, ἀρνητῆς ἐδεί-
χθη καὶ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ·
ὥ νῦν αὐτὸς παρεστὼς, καθικέ-
τευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Καὶ νῦν Θεοτ. ἡ Σταυρ. (εἰς τὸ τέλος.)
Καὶ

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Σπυχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Περαιθεὶς αἰοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τοῦτου ἐνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ἡσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἡόλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, ὁπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ θ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ῥωμανὸς ὁ θαυματουργός, ὁ ἐκ τῆς Κιλικίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Μάρκελλος ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ Παλάγγιος ἐπίσκοπος Κύπρου, καὶ Παγκράτιος ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνός, ἔξφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκώς τοὺς Τυράννους· ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνή τοῦς σους δούλους, φύλαττε πάντας.

ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Σπυχρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς τήνηθις, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ Ἑσπερίῳ.

Μετὰ τὸν Προημακόν, σπυχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ α. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμια Στιχηρὰ. Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθήμενοι.

Ολος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἔχνετιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείνῃ χάριτι κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχορημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ, ὃν ἐκτενῶς κατεχέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πλοῖς προσηλούμενος, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαραλάμπες, καὶ ἀήτητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεὸς γὰρ ἔρως σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, μάρτυς ἀλαφρόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνε,

3* ὃν

δὴν παρρησίᾳ ἰκέτευσεν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ
τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας
κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν
ἀγαλλίασιν, ἱερεῦ ὅσις, ἀθλητὰ
τίμις, Στρατιῶτα γενναιοῦτατε, ὁ
τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρα-
τάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων
σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατα-
κλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντεύ-
ξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς,
καὶ παρρησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα προσόμοια ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς
τάς βασάνους αἰοῖδιμε, τὴν ψυχὴν
δὲ ἐτήρησας, ἁμωμον, ἀκίβδηλον,
πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσε-
βείας τῶν παρανόμων αἰχιστῶν,
καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον,
πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν
Δεσπότην καὶ Ἠλάστην σου, κο-
τοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα
εὐράνιον.

Ἐδωκας τοῖς δούλοις σου, τὴν
σὸν θεράποντα Κύριε, Χαράλαμπη
τὸν ἐνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νό-
σων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν
τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ
καταιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον·
διό σου τὴν φιλόφρων οἰκονο-
μίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε
Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Χάριν ἣν περ εἴληφας, παρὰ
Θεοῦ ὑπὲρ ἐννοίαν, ἀλλοφόρε Χα-
ράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων,
πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμα-

σίων ἢ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς
δωρεάς σου κηρύττει Ἅγιε· ὡς
ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν
ἀπείληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων
ἀγλαίσμα.

Δόξα ἤχος δ'.

Εὐθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέ-
σεως, ἱεουργῶν τῷ Δεσπότη, καὶ
Κτίστη σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτα-
τος, οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας
μνητῆς Θεόφρον Χαράλαμπες·
σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον
προσῆγαγες, τῷ διὰ σέ θυσίαν
ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσα-
γαγόντι· διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς
οὐρανίους σκηνώσεις ἐν Ἐκκλησίᾳ
τῶν πρωτοτόκων· ᾧ καὶ πρεσβεύ-
εις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσώμεν
ὁργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές
σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ
πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν
σὴν χάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα
βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ
ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν καὶ
ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ προσφῆτης
Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προα-
νεφώνησε, τῷ μεγαλειά σοι ποι-
ήσαντι Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ
δεξιῶν σοῦ. Σέ γὰρ μητέρα πρό-
ξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ
ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας
Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ
εἰκόνα, φθαρῆσαν τοῖς πάθεσι καὶ
τὸ πλανηθὲν ὁρειάλωτον εὐρὼν
πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν,
τῷ πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ
οὐλήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ

Δυνά-

Δυνάμει, καὶ σώσει, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδος, τὸ. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφίηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη χάκωσις ἡ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν.

ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκόπῃς αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλᾷ διαδραμοῦνται. Κρινούσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστων. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ἕηλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅζυνεὶ δὲ ἀπόταμον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοῖς παράφρονας. Πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβολίου

λου θυμοῦ πλήρεις ῥιφῆσονται
χάλασαι· Ἀγανακτήσει κατ' αὐ-
τῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ
συγκλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστή-
σεται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως,
καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς.
Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περι-
τρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκού-
σατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε,
μᾶλτε δικασταὶ περάτων γῆς·
ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλή-
θους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις
ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ
ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις
τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε
ἀγαλλόμενοι, τὴν Κάραν τοῦ
μεγαλομάρτυρος Χαράλαμπος ἐν
κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν
βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον·
μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι ἀπα-
ρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων
βεῖθρα τῆς πανώλους λοιμικῆς
ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαρι-
στοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ
Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σω-
μάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγω-
νισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπος,
τῆς οὐρανῶν Βασιλείας οἰκῆτωρ
γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ
ἴσμου πανασοῖδιμε· τὸ δὲ καρτε-
ρικότατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ
κατέλιπες, ἵμα σωτήριον τοῖς
αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἀπτομένοις

μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου
Κάραν, ἡ Ἑλλάς ἐκτήσατο πλοῦ-
τον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πο-
λύτιμον, δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν
τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκ-
λυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ
θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς,
τῷ πρὸς τὸν δεσπότην σου ζέοντι,
καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ,
ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀ-
νῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας·
κάκειθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σοι χά-
ριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας
τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ
τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας,
καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κα-
τασπαζομένους, Μάρτυς Χαρά-
λαμπος.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα
βέλη, ἀπήμβλυνας Ἀγιε, τῇ τῶν
σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία· καὶ κατήσ-
χυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ
τὸ τοῦτου ὄργανον Σεβήρον τὸν
ἀσεβέστατον· ἀκλινεῖ γὰρ διανοία
τῇ πέτρᾳ ἐρηρυσμένος τῆς πί-
στεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ
ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κα-
τίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερρὰν
σου εὐσέβειαν· ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς
συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσ-
βεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν
πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ᾧ
μασι τὴν πανσεβάσμιον Κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ
Χριστοῦ, Χαράλαμπος γενναιοτά-
τε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν
ὄντως

ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σα-
δίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων κα-
ταφρονήσας ὡς προσκαίρων. Καί
νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος,
σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀ-
παύστως τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν
Θεοῦ παρῤῥησίᾳ ὡμολόγησας, ἐκέ-
τευσεν εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ
τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον
ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κιδύνων
λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων αἰεί,
τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζο-
μένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου,
καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐορτά-
ζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρω-
μένος θεσπέσιε, τὰς βασιάνους τῶν
ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ'
ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμ-
ματα· τῷ δὲ θεῷ Πνεύματι λαμ-
πρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα
παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τοὺς
τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέ-
βαλες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν
ἐκράτυνας. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ
γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμε-
νος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν
Ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμών-
των, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα ἤχος πλ. αἰ.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες,
εὐωχῆσθε ἐν τῇ πανσέπτῳ πα-
νηγύρει τοῦ Ἀβλοφόρου, καὶ πνευ-
ματικῶς πανηγυρίζωμεν· σήμερον
γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ πανσε-
βάσμιος πανήγυρις, Χαράλαμπος
τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν
παρατιθεμένη τὰς ἀριστείας τῶν

παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πα-
νεύφημον αὐτοῦ κεφαλὴν, ἱάματα
ὡς νάματα βλύζουσιν, πᾶσι τοῖς
πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρρο-
μένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε
καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλα-
γὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μη-
τέρα, εὐλογημένην πρέσβευε σω-
ταὶ ἡμᾶς.

Εἰς τὸν εἶχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπε, σὺ
τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ
καὶ ἠγωνίσαι, κατὰ τῶν ἀντιπά-
λων ῥωννύμενος, στένει τοῦ Ἡνεύ-
ματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπειλή-
φας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου
σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς,
πᾶσα ἡ χριστιάνωμος· κάραν τὴν
σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύ-
ουσιν, ἱαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλου-
τον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμέ-
νην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνου-
σαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθο-
ρον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόν-
των σε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς,
ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ
πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ
πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐ-
θὺς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδαν
ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος,
καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες,
ἔσται·

ἐστεμμένην. ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, ἤχος δ'.

Τὸν νοερόν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιοτάτον ἀθλητὴν, τὸν δυοὶ στέμμασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημῶμεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τροπαιὸν μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαίτεται, ἄφασιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ χάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελούσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε. κτλ.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰφωγος τῆς Οἰκουμένης σοφῆ, ἐδείχθης Χαραλάμπες· ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων, τὴν σκοτῶμαιναν Μόχαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς ἐλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἐσθυσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ κρατιώτης Χαραλάμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ἡσυχνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐνδραχί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως Φωστήρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαραλάμπες· ὁθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου Λείψανα.

Δόξα, ὁμοιον.

Ιερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφῆ προσενηχθέν ἱερώτατε, τῷ βίῳ Λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μωσύτης ἐώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου

βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραينوμένη· σήμερον τιμῶμέν σου κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον· θραύσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Τὴν ἀπειρογάμον Θεογενήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρί χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Τὸ Ἄ. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἤχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐλεπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον ἤχος πλ. β΄.

Φάλαγγα θεοστεφεῇ, φωτοφανοὺς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγίολεκτον συνασπισμόν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμῶμεν· καὶ τὴν πανίερὸν μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελείσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λαιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα

λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἡ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

ᾠδὴ Ἀ. ἤχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύτας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνσπέρῳ ῥῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρὰς, λαμπροτάτης ἀληθῶς Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥάνισι τὴν ἄλμυρὰν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεὶ.

Θεοτοκίον.

Αμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθουσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε, κραταίᾳ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Κανὼν δεύτερος.

ᾠδὴ Ἀ. ἤχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν χάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐπιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θεῖαν ἐκλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαίτουμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμ-

πες

πες σὺν Κρίστῳ ἄφρονι, τὴν δυσ-
σέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας,
ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ
Κτίστου σου.

Βασιλεῖον κόσμον σε, ἡ Ἐκ-
κλησία ἐκτήσατο, Δαιμόνων διώ-
κτην τε, θεῖε Χαράλαμπε, νοση-
μάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διδ-
εορτάζει σου τὴν μνήμην Ἄγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θε-
στόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὅρος τὸ
ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον,
τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον
μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πι-
στούς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἦδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξαιρεῖν, τῶν
θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρα-
σας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ
πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἀθλοφόρε,
Μάρτυς ἀξιόγαστε.

Δυνάμει θεῖα κρατυνθεῖς, τὸ
ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων
καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεῦρός,
Χαράλαμπε ἀθλητά, ὡς ὀπλίτης,
θείας παρατάξεις.

Αιμάτων ρεύσαντες κρουνοί,
σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβεί-
ας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊ-
άν, κατέσθυσαν· τῆς τρυφῆς τὸν
χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίων ἅγιον Θεὸν, τέτοκας
Παναγία, ἀγιότητος οἶκος, δεδειγ-
μένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος
Χριστός, ἣν διήλθε, σώζων τὸ ἀν-
θρώπινον.

Κανὼν δεύτερος.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοφό-
ρε, πιστῶς συνελθόντες ἐν ναῶ,
τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σου, τὴν
θεῖαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ
διαφύλαττε, σκηνδάλων τοῦ πο-
λεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας,
δαιμόνων ὀφθεῖς τε ἐλατήρ, πλή-
θη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χρι-
στῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶ ἐν
αἵματι, χειρῶν ἀρκάσας τοῦ δρά-
κοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστω-
νύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πι-
στῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέφωμεν,
αὐτοῦ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευ-
ματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισ-
μάτων λύσιν ὡς εὖρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον,
τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν σῇ
γαστρὶ χωρήσας, ἀγκάλαις σου
ἐβάστασας, Παρθενομήτορ ἄχραν-
τε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα ἤχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλη-
σίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἴκου-
μένης, ἄλφορε ἀνεδείχθης Χα-
ράλαμπε, καὶ ἀναλάμψας Ἡλίου
φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων
ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἐν-
δοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,
δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἤχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσε-
βῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα
Χριστοῦ, Χαράλαμπε τὸν μέγαν,
ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν
πρόμα-

πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσ-
σεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα,
Θεὸν τοῦ σύμπαντος Κόσμου,
Χριστὸν τὸν θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπό-
του δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πε-
πτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπο-
γνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ ὀλί-
ψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτω-
λῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ
κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις
τοὺς δούλους σου.

Ἦδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Ωραῖος γέγονας, χρισθεῖς ἐν
αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας,
καὶ καλλογαῖς, ταύτης κατηγλαί-
σας, Χαράλαμπε τῶν ἀθλητῶν,
ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέ-
τριψας, Ἀθλοφόρε ἀνδρία, Ναὸν
σαυτὸν, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος,
καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην
δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἵροντες, τὰς χεῖρας
ἐνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται
σοῦ τὰς πλευράς, ἔξουν τοῖς ὄνυξι,
τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούν-
τές σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ισχύς καὶ ὑμνησις, Χριστὸς ὁ
Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβο-
λῇ, Πάναγνε χρηστότης, καὶ λυ-
τρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας
παραβάσεως.

Κανὼν δεύτερος.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρό-
νου Θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὡς
περ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς

οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον,
ὡς ἀήττητον, ἀγωνιστὴν καὶ πε-
ρίδοξον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει,
τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐνδοξε, πρὸ βη-
μάτων ἑστῆς, τῶν παρανομοῦν-
των ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν
ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέ-
λειον φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, ἡ-
σαυρὸς καὶ πολυὸς ὁλβος, ἡ τιμία
Κάρα, σοῦ τοῦ ἀήττητου Χαρά-
λαμπε, πολυποικίλους τὰς νό-
σους, τὴν πανώλην τε, ἀπελευ-
νουςα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύ-
ματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεο-
τόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησα-
μένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλι-
ον, τὴν ἐπουράνιον πόλιν τὴν εἰ-
σάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύ-
την Θεοῦ εἰς βασιλείαν.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἦδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς,
πάθῃ ὑπομείναντος στεῦρως, Μάρ-
τυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις
τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἐνδοξε, τῶν ἡ-
λῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν δικωτῶν,
Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐ-
πανορθούμενος πάνσοφε, λόγον
τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυ-
λῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀφειλίσκοις περνηθεῖς, ἐ-
τρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν
γῆγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ
τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου,
Θεοφρον Ἀθλοφόρε ἀξιόγαστε.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ, τὴν ἐσχοτισμένην μου ψυχὴν ταῖς ἡδοαῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἢ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κύησας.

Κανὼν δεύτερος.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ Θεῇ δόξῃ σου· σοὺ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κἀρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἱσὶν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς Θεῆς κεφαλῆς σου, προσκυνομένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδωρηται ἡμῖν, ταύτην ἱατῆριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ ἑλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χειρὰς κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας, τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὕδριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίανας.

Θεοτοκίον.

Ο λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ πόκον, ἐν τῇ γαστρὶ σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ Γ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἁθλῶν σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα· ὁμολογεῖς τὸ ὀ-

νομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννου ἐνώπιον, ἁθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Εν ἑοῦ πυρούμενος, ἀγαπήσας ὡς πυρὶ, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἐσθετας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ νεκροῦ· ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παλῶν με κλονούμενον, ἐναντίας προσβολαῖς, Μήτηρ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σέ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κανὼν δεύτερος.

Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν χοιμισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχουμεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σέ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, Θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἱαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ Θεογύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν

παμμα-

παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μάλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν Θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερεὸν ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπῃ τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσαστο, καὶ τὴν ὁρδόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἠλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληψε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων, τοῦ τοῦ τὴν πάντιμον κάραν καταπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καίνόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χαράλαμπους μαρτυρήσαντες δύο δῆμοι, Πορφύριος καὶ Βάπτος, καὶ τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παῦλος ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, πατριάρχης

Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεχίαις.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ Παιδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσαίου ὀδρουζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς, ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη Σοφὲ, καὶ ἐρρύσθης μελωδῶν τῷ ποιήσαντι· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἁθλῶν, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιαζὼν πιστοῦς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Ἀγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ανυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαίροις ἐνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν Θεῖαν κάραν σου γὰρ, ἡμῖν σὺ δεδῶρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυχον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνουμεν τοὺς ἁθλοῦς σου Θεσπέσιε, Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σαῦς· εἰδώ-

ειδώλων σεβάσματα γὰρ καταθέ-
βληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν
δαιμόνων ἑπαρσιν, παναοίδιμε
γενναίως.

Ως φωστὴρ ἀειλαμπέστατος
ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ χάρα σου, τῆς
πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύνων
καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νο-
σημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται,
καὶ δωρεῖται τὴν υἰείαν.

Θεοτοκίον.

Ανατέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀ-
νέσπερος, Ἡλῖος πᾶσι βροτοῖς,
ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάν-
τας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως,
τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος
Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοι-
λίας.

Καταβασία.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ Π. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀπίσιν.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπι-
σταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῶ
κᾶλλει ὠραϊζόμενος, τῶ νικητικῷ
εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπι-
σμένος Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήρη οὐ κα-
τεκάλυψαν, τὴν ἀνδρίαν σου Μάρ-
τυς καὶ γενναιοῦς ἡ τῶν διωκτῶν
οὐκ ἡμαύρωσεν ἑνστάσις, σοῦ τὴν
λαμπροτάτην, Θεόφρον καρτερίαν.

Περεὺς τε καὶ Μάρτυς ἀκατα-
γώνιστος, στρατιώτης γενναῖος,
καὶ στύλος ἀσειστός, ἔρεισμα πι-
στῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως
ἀνεδείχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βου-
λήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρὶ σου
ᾤκησεν Ἀρχαντε, ῥεύσαντας ἡ-

μᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ἐν
ὑπερυψομένῳ εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Παιδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὁρθόδο-
ξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων
ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμ-
πες· ῥύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάν-
τας τοὺς προστρέχοντας τῇ σε-
πτῇ χάρα σου, καὶ λύσιν τῶν κα-
κῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦν-
τας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεδῆρου,
στερέμνιος οἷά περ ἀδάμας τις,
στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἐνδοξε
Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐ-
κκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ
ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς
τῶν παλαμναίων ὠπείαις θυμο-
βόροις.

Λύσον τὰς σειράς μου τῶν
πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν χά-
ραν σου Χαράλαμπες, τὴν αἰὲ πη-
γάζουσαν, νάματα ἰάσεως, ἀμ-
πλακημάτων ἄρεσιν ἐμοὶ δωροῦ-
μενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νό-
σου, σέ ὑμνοῦντι εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρόδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε,
καὶ ἀνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πα-
νεύσμον, κρίνον τε πανάσπilon,
Δέσποινα Θεόνομε, ὁ σὸς Νυμφί-
ος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ
κόσμον εὐωδίασε πάντα, σέ ὑπε-
ρυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

ᾠδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ
θάνα-

Θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηχότος, Ἀθλητὴ ἀξιοθαύμαστε.

Ἐσμοῖς ὀνύχων τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, τρεῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀυλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ Θείας λαμπρότητος, παρεκτικῇ ἡ μνήμη σου τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα, ἡν ἐορτάζοντες, σχοίημεν πταισμάτων ἱλασμόν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει, τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κύησας, χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσαι με, μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἄπας γηγενής.

Ἀπαντες πιστοί, τῇ χάρι προσέλωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπότης γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο· ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσφάουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶτιν καὶ ἔλεος.

Τῇ καὶ οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στίφη

γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδεται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσφάσει τῆς χάριτος σου ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιεπαινον, τὴν φοινηχθεῖσαν αἵματι τοῦ Θεοῦ Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοὺς παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτῳ, Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἴλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβαῖα. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Ἐνθὺς πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ Τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἡλεγξας ὦ Χαράλαμπε, καὶ μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταρύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων τ' ἐξελευ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου.

Εἰς

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους
δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
τρία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες
δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν
Κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ
Θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χρι-
στὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ
ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσε-
βῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύ-
νασαν.

Τοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν
συνηρίθμῃσαι, καὶ παρεστῶς Τρι-
άδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν
καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσε-
βάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν,
αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος
ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ,
ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ Θείου
Χαραλάμπους, διόπερ λαμπρῶς,
ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσε-
βάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν,
ὡς (εἰάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, ἦχος κλ. α'.

Ὡσπερ ἀλάστρον πλήρες, ἡ
τιμία σου χάρα Θεσπέσιε προχέει,
οἶδόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἱά-
ματα, τοὺς τε πιστοὺς εὐωδιάζει
θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστει
αὐτῇ προσιόντας τῶν δεινῶν πάν-
των ῥύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην
καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πα-
νώλῃ λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐ-
ρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρή-
νην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε. κτλ.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἄγιον ἔλεον τοῖς ἀ-
δελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ Γ'·
καὶ Γ'. Ῥδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ κτλ.

Ζῆτει τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην,

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθη-
ταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγα-
πᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἡ ἀνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χα-
ραλάμπους ἐορτάσιμος Ἀκολουθία, νε-
ωτέρα οὐσά, οὐχ εὑρίσκεται οὔτε ἐν τοῖς
χειρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμέ-
νοις Μηναίοις, μέχρι τοῦ 1755, ἅτι-
να ἔχουσι τὰ τρία μόνον πρῶτα Προσό-
μοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον
Κανόνα.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βλασίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στί-
χους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσό-
μοια πέντε, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας Ὁ-
σιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξῃ, ὡς
περ φοινῆς δικαίως, ἐξήνθησας
παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκοὺς, μαρ-
τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν
εἰδώ-

ειδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἰερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβὼν, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις αὐλοῖς, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· θαυμά φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετηρήθησαν.

Ως προμηθεά σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάτιε, καὶ λογικῶν ὀρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, ἑρᾶπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάτιε θεόφρον· ἐπεὶ δι' αὐτὸν, προθυμότερα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίου.

Πλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν οἰκτιρῶν ἀρετῶν, φερωνύμω Βλάτιε.

(ΤΟΜ. Γ')

σιε ἐξήνθησας Δαυιτικῶς, ὥσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὥσπερ κέδρος ἐπληθύνθης· τὴς κατορθώμασιν ὡς ἄμπελος· δὲ εὐοηνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγῶνων σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληροῦμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμῇ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου Δόξα, Ἦχος δ'.

Ως καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελείσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῶ στεφάνῃ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅρα εἰς τὸ τέλος.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο θεὸς βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, (εοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου ἐπισκόπου Σεβαστείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ συναβλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἐπτά γυναικῶν, ζῆφι τελειοῦνται.

Ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Ἡ ἁγία Θεοδώρα ἡ Βασίλισσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἀναστηλώσασα τὰς ἁγίας εἰκόνας, καὶ στερεώσασα τὴν ὁρθόδοξον πίστιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Σέρβος, ὁ ἐν πόλει Σοφίας μαρτυρήσας τῷ 1515 ἔτει διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάρην.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠράϊσμα, Ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκωμεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα· ὡς ὄμμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέλεισαι, τῷ διὰ σέ εἰς θυσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστω, καὶ βουλήσει ἀρρήτη.

Ἔτερον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες, αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέραςι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεράν πανήγυριν ἔκτε-

λοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις.

Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστοουργήσας με, σοῦ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδου ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανούς ἀνύψωσε, συνεδρία τιμήσας, τῇ Πατρικῇ σὺ τὴν ἀνυπερβλητον εὐσπλαγγνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὑμνοῦ ἀκολουθία ὡς σύνθετος, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΤ ΑΥΤΟΤ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν τέσσαρα Στιχηρὰ πρὸς ὁμοίαν, τοῦ Ἀγίου, ἡχος δ'.

Ὡς γεννητὸν ἐν Μάρτυρι.

Μελετήσας μακάριε, ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καὶ ὡς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθη ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχὴν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Σπριώθησαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς.

ἦν

ἦν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχεις, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάραντας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς τῷ Χριστῷ ἱεροῦργήσας, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἔκτελοντας, τὴν ἀεισέδαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσκαρον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφον, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦτα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετον τῷ ὄντι, τοῦτο κάλεινο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ προστατῆς καὶ πρόβολος, ἐδείχθης παμμάκαρ Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαεινότητι.

Τῷ αὐτῷ μὲν ιβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πλουτίνος καὶ Σατουρίνος, ζήπει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Χρῆστος ὁ κηπουρὸς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας τῷ 1708 ἔτει ζήπει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεχτείαις.

Ἐξακουστέιλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαῆς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτῇ δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστὸν ἐν Ἀγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, κάταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις, Προφῆταις, καὶ Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱὸν, ἰκέτευε ὑπὲρ πάντων, καὶ σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ιη'. τοῦ αὐτοῦ μηνός,

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημείωσιν.

Ασκήσιν ἐλόμενος, καὶ κακούχῃαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σεαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς Θεωρίαις.

4* αἰς

αἰς, καὶ ἀναβάσει τὸν νοῦν ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλθιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐξελοῦσιος, καὶ δικαστῆς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λυροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσῆξας κατακαιόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ Οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἀπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσχίνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄψεως κάκει δέ σοι ὕψιρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσί δὲ αὐθις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων ὀλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλθιε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς ἰδιόμελα.

Δόξα, ἦχος β'.

Χαίροις ἐντιμον καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κύδος· ἀνέτελās γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἤψω πυρὶ μακάριε, ἐν ὅρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γίνωσκόν σοι παρστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει θαλάττῳ, ὁ πειράζων πειρά-

ζειν σε, ἐπειράτο σοφέ. Ἀλλ' ὦ Μαρτινιανὲ Τρισόλθιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁσιώχου.
Δόξα, ἦχος β'.

Πεποικιλμένος στολῇ ἀγνείας, καὶ πεπυρσευμένος ἐντεύξει θεῖα, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικείᾳ στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προῦμως τῷ ὁμοδόλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλθιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ θληρίου καὶ αἰωνίου λυτρώσῃναι πυρός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (εἰς τὸ τέλος.)

Ἀπολυτίκιον, ἦχος κλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαξες· Δεδοξασμένος εἰ Παντοδύναμε, πυρός καὶ ζάλης ὁ σῶσας με.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.
Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλείς.

Ως ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέτει τιμιον,

τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόφυγον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαΐως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτητε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος καὶ Μάρτυς Ἀκύλας καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Πρίσκιλλα, οἱ ἐκ Πόντου καταγόμενοι, ξίφει τελειοῦνται, τῷ 268 ἔτει.

Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος, ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς, σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ Μονῆς τοῦ Χιλονταρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται τῷ 1190 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁγίοις.

Τῆς φύσεως βιαστῆς τε, καὶ Μάρτυς Μαρτινιανέ, σὺ ἐβελοῦσις ὠφθῆς, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρόν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν προσθεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστήριός σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τῷ Χαῖρε, βοῶντές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε, ἀνύμφευτε Μητερ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ ὁσίου, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Αὐξήσιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὐξήσιν, Θεόθεν ἀπειλήσας, Θεραπεύειν νόσους, δαίμονα· ἐλκύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφαρηθεὶς καὶ δυνάμει, καὶ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμησας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρᾶν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλόνητον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθὲν σοι μακάριε, θαφιλῶς ἐργατάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολλαπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος· ὡς ἔχων παρρῆσιαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, Θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἕξῃς ἰδιόμελον.

Δόξα, ἤχος πλ δ'. Ανατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ

καθαρά καρδιά σου, παμμακάρισε
 Αὔξέντιε, Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν
 πνευμάτων τῆς ποιηρίας φοβερὸν
 σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον
 φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοση-
 μάτων ἱατρὸν. Διὸ παρῆρσιν κε-
 κτημένος πρὸς τὸν φιλόφθωπον
 Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου,
 τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ
 σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον,

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς
 Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ,
 καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας Θεόφρον τῆς ἐγ-
 κρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρ-
 κὸς χαλινώσας, ὥρῃς τῇ πίστει
 σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν
 ἐν μέτρῳ τοῦ Παραδείσου ἐξῆνθη-
 σας, Αὔξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ιδ'. μνήμη τοῦ Ὁσίου
 Πατρὸς ἡμῶν Αὔξεντίου τοῦ ἐν τῷ
 Βουνῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Μάρων, καὶ
 Ἀβραάμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται ἐν ἔτει
 379.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλήμων ἐπί-
 σκοπος Γάζης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ ῥά-
 πτης, Μιτυληναῖος, ὁ καλούμενος Παε-
 ζάνος, ξίφει τελειοῦται, ἐν Βυζαντίῳ,
 τῷ 1693 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
 Ἐξαποσειλάριον. Ὑναίκες ἀκουτίσθητε.

Αύξῃσει τῶν ἀγώνων σου, ἐ-
 πηύξῃσας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύ-
 θης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ προσῆξας
 Δεσπότη, καὶ τὸ Εὖ δοῦλε ἤκου-

σας, καὶ τὰ τοῦτου ἀκόλουθα
 πρὸς ὃν αἰ μνημόνευε, τῶν σέ τι-
 μῶντων ἐκ πόθου, Αὔξέντιε Θεο-
 φόρε. Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ
 πό'ω τὴν προσκύνησιν, προσνέμω
 πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναχράντῳ
 καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανάμωμε,
 ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκθλύζουσι, καὶ τῶν
 σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς
 ὑμνοῦσι, σέ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀἰνῶν, τὰ Στι-
 χηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
 ὡς σύνηδες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστό-
 λου Ὁνησίμου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
 τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστό-
 λου, ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, τοῦ
 τῆς χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ
 φανέντα σε Πόλιν ἐμψυχον, δια-
 φερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἀόρητα
 ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς,
 Παραδείσου πλουτήσαντος· οὐ καὶ
 γέγονας, δραστηκὸς ὑπηρετῆς ἐκ-
 μανθάνων, τὰ οὐράνια παρμάκαρ,
 ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φέγγεσθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ
 ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πί-
 στεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπι-
 γείου δὲ πάνσαφε, δουλείας ἀπήλ-
 λαξαι, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ,
 τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἑδρα-
 μες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀν-

θρώπους.

θρώπους, ἀπαλλάττω καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ως ἀκτὴν ἃ σε πάνσοφε, φεγγόβολον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θεαῖς ἀσραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἀπολυτίκιον Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπολύσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΤὸ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκομένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παρφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμου φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὁμήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἰε. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Εὐσέβιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ματθαῖος, στρατιώτης ὢν χριστιανὸς ἐν τῇ τῶν Γαζέων πόλει καὶ πληγωθεὶς τελειοῦται τῷ 295 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλλομεν.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλε τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστό-

λων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν ἀρόμον, ἐν οὐρανῷ, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὁμήσιμε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσβεύων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ὑπὲρ νοῦν λοχείᾳ σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεύσαι, ἡ ἐννοῆσαι Παρθένε· τί κτεῖς γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὕμνῃ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ, οὗ τῆς χαρᾶς ἀξιώσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δίονων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λαμπρὰ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνθηες καὶ ἀπὸλύσις.

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.
Ἦχος δ'.

Ὡς γεννητὸν ἐν Μάρτυρι,

Αποστόλων ἰσαριθμοί, ἀλλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμότη-
λον ἀνελάθετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, Ὑπάρκων ὠμότητα· ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερρώς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἥδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτε-

Καρτερία νικήσαντες, τῶν ἀ-
θέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις
εἰδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστη-
ρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξα-
σθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κλη-
ρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτή-
σαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ
Σωτῆρι, καὶ Δεσπότη τῶν ἀπάν-
των, συμβασιλεύοντες ἐνδοξοί.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ
Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεό-
δουλος, Ἡσαΐας τε, Ἰερεμίας Ἡ-
λίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος,
Παῦλος Ἰουλιανὸς, Σαμουὴλ ὁ
θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὕμνω-
δαῖς ἁσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγ-
κωμίσις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβα-
στοὶ Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυ-
ροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θε-
λήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέσ-
τωρ φιλόχριστος, γενναιόφρον
Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρί-
ζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν.
Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ις'. Μνήμη τῶν Ἀ-
γίων Μαρτύρων Παμφίλου, Οὐάλεντος,
Παύλου, Σελεύκου Πορφυρίου, Ἰουλι-
ανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἰερεμίου, Ἡσαίου,
Σαμουὴλ καὶ Δανιὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Φλαβιανὸς,
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται, τῷ 412. ἔτει.

Ὁ ὁσιος Φλαβιανὸς ὁ ἀσκητὴς, καὶ
Μαρουθᾶς ἐπίσκοπος Περσίας, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδουλος, σταυ-
ρωθεὶς, τελειοῦται.

Οἱ ἐν Μαρτυρουπόλει Μάρτυρες ἀβλή-
σαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεοσιομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ
Καρπνησιώτης, ζῆρει τελειοῦται, ἐν
Βυζαντίῳ τῷ 1694 ἔτει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου
ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Θεοδώρου τοῦ
Τύρωνος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυ-
ρος, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτο-
ποιὸν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν
ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ
τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν
ἐκχεόμενον, καὶ Θεοσεβείας, ζήλω
προσφερόμενον αὐτῷ δεξάμενος·
ὦ νῦν εὐσεβεῖ παρβήσι, Μάρτυς
παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ
προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφα-
λῆς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους
ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττη-
τος τῶν εὐφημούντων σε, ὀξυτάτῃ
ἀντίληψι, θερμῇ προστασίᾳ, σύν-
τομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια,
πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύ-
στης

στης ἐτοιμότητος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εχων, τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφύσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐλάτον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον, παῦσον πειρασμῶν καταιγίδας, σῶσον πρὸς τὴν ἀνω γαλήνην, ἀξιωμακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα ἤχος β'.

Θείων δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτός γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστήρ ἀναδειχθεὶς κατέλαμψας ἄλλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διὸ ἐν τοῖς ἁθλοῖς σου, Χριστὸς ἐπικαμφείς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἤχος β'.

Τὴν Θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, Θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλείοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φα-

νέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἄρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χάριξιν συμπαιῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προσάτης τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὰ ἱερὸν μνημόσυνον· μετ' ὧν καὶ ἡμεῖν Ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἰτήσαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἡγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προτήγεται· Γαῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὸς ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμάκαρ.

ᾠδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἑγρὰν διδοέσας.

Τὸν βεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεχώς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθίου δικαιοσύνης εὐρες στέφανον.

Θυράκιος ἐνδοξε χορευτής, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους, ἐκ κινδύνων καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερ-

Υπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἄθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαθείας ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράυνον.

Ῥδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ Στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτότησεν, ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με ὑλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ολην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς ἄθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στήσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἀγνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγείρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτουσί σε νέμεις, τὰ θεία δωρήματα, ἱαμάτων χαρίσματα, ἄθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέστ-

βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι ποθῶ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξῃ, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴσασι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος· οἱ μοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ Ἀγγελοι τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότητος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεία παθήματα.

Ῥδὴ Δ'. Εἰτακίχσα Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σέ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αὔραις παναοίδιμε.

Απὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς

πειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνῆμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαλοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπηνόρθωσας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομήτορ ἡμῖν τέτοκας· ἀνδραποῖ σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ Ε'. Ὁρθεῖζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνῶς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τείχος ἀκράδαντον.

Ἐνώσει ἀπολύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττάμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπόσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὁν ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἐκέλευς, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνοῦντων σε.

Ῥδὴ Σ'. Πάσθαι μοι Σωτήρ.

Υπέρμαχος πεφυκώς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδῶλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παλῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερῶμά μου γενοῦ, καὶ τείχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενές καὶ σαθρόν, τὸ τῆς δικνοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιέπτωτον.

Στρατείας φ' οροποιοῦ, καὶ φειρομένης ἡλόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἡγάπησας· ἐν τῇ νικηφόρῳ, ἀνεδείχθης ἀξιόχαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σῶν, ἡ τοῦ Υψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκὸς, καθ' ἑνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπαρθένε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον, κατεφώτισε.

Κοντάκιον ἔχης θ'.

Ήστίην Χριστοῦ ὡτεῖ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολιάθλις, καὶ στέφει οὐρανὸν ἐσέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τίριωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μαρία ἡ ἀδελφὴ φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Αὐξίδιος ὁ Ῥωμαῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Θεοστήρικτος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εὐρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάου.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος ὁ ἐν Μιτυλήνῃ ἀλλήτας δι' ἀγχόνης τῷ 1795 ἐτεῖ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίς.

Ῥδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ιουδαίας.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα θεόφρον, ἀσφάλειαν διδόντα, ταῖς ἐν πίστει κραυγαῖς σου.

γάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον ὄμμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε· Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκοθεῖς ὁ τῶν ὄλων Παρλένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον, φρονούντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ II. Ἑπταπλάσιος κάμινον.

Παντοδαπαῖς πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν γινώσκοντες, πάντες οἱ πιστοὶ σε πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη, προσάγομεν βοῶντες· Μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνομιούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσειν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστήν, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Θεόφρον, παρρησίαν, κεκτημένος, δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑ-

μνούντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαταῖς πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμῆθης τάξεσιν· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς αἶ, θαυματοποιαῖς, ἱαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελωδούντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὐτπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννῆτορ ταύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελωδούντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Σε τὴν ἀπειρόγαμον.

Αγρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτημένος, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς ἀπελάυνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀλλοφóρε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδωρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης, πάθῃ δὲ ψυχῇ· καὶ σώματος, θεραπεύεις μακάριε, πανευσεβεστάτῃ παρρησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἰγληντὴν τρισήλιον, καὶ ἐναιάν ἐποπτεύων μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα· καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος ἀλλοφóρε, τοὺς σε ὑμνούντας περιφρούρησον.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντιδοῦσα, Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἱαμάτων Ἅγιε, σὺ θαφίλως παροχεύεις, Θεόδωρε ἀλλοφóρε, ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σεπίστεως, προσκαλουμένους προσφθάνεις, καὶ διασώζεις Παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναι με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ τοῦ Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἐορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἁσματικῶς ἀνομιούντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἀνω στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμ-

φώνως συνελθόντες ὡδαῖς μυστικαῖς, εὐφρημήσωμεν λέγοντες· ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερέυχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ ὀησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτὸν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς, τὴν Θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ὁσίων σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἀμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον των Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Αθλητικὴν ἀνδρίαν εὐσεβῶς καθοπλιτῆεις, ἀλλοφóρε Χριστοῦ καὶ λογικῆς λατρείας μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταρρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός· Ἀλλ' ὡς λείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-Θεοτοκίον (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ ΙΗ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τοῦ Ἁγίου Στιχηρά προσόμοια τρία.

Ώχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν,
Λέων παρμακάριστε, σὺ τῶν πα-
λῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος,
ἀρετῶν ιδέαις, καὶ ἡθῶν σεμνότη-
τι, εἰκόνα τῶν ψυχῶν ἐξωγράφη-
σας· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα
καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ
κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ,
δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθείς οὐ
κατέπηξας, ἀλλ' ἐξεφάλισας,
Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ
ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν
ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν
τελείαν ἀλεότητα, καὶ τῶν τρό-
πων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς πιστοῖς,
Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις
καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος,
ἐν ἀγῶσιν ὤφρης, ἀρραγῆς ἀκλό-
νητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ
πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογμα-
τίων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου,
τὴν ἄσφατον γεννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροεθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς

Οκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος πλ. δ΄.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ. (Ὡς εἰς τὸ τέλος.)

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΟ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ώχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ ὀρόνου ἐνδοξε, ἱερωσύνης
καθήσας, καὶ λεόντων στόματα,
τῶν λογικῶν ἀποφράζας, δόγμα-
σιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτής Τριά-
δος, γύγασας φῶς τῇ σῇ ποιμνῇ
θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθη,
ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χά-
ριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη΄. Μνήμη τοῦ ἐν ἁ-
γίαις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώ-
μης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὁσιομάρτυρες Λέων
καὶ Παρηγόριος αἰσιθενοῦντες τελειοῦνται.
Ὁ ἅγιος Ἀγαπητός ὁ ἐκ Καππαδο-
κίας τῆς Φρυγίας καὶ ἐπίσκοπος Συναίου
γενόμενος, ἐν Κυρίῳ ἀνεπαύτατο.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις,

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ὡς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥή-
μασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς
καταπλήττων, βρυχήματι τῶν
δογμάτων, τὰ ἀτεβή βουλευμάτα,
ὡς ἀλώπεκος πάνσοφε, δεινὰ μη-
χανουργήματα, καὶ τὴν ἐμήγυριν
τέρπων, τῶν Θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὁ πόλις μοι τὴν οἰκῆσιν, τῆς
ἐν Ἐδέμ βιώτῳ, φονήσας δό-
λιος ὄφεις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν
με, διὰ τοῦ σοῦ Θεοῦ τόκου, Ἁ-
γία Μητροπαρθένε, καταπεσὼν νε-
νέκρωται· ἐγὼ δὲ αὖλις ἀνηλθὼν,
πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στι-
χηρά τῆς Οκτωήχου.

Καὶ

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστό-
λου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχιππος,
λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας
σκότους ἐρρύσατο, καὶ ἐναθλήσας,
καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγ-
γος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ
σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνε-
ται. αὐτοῦ ταῖς ἱεσείαις, Δέσποτα
δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεν-
τούμενος, καὶ πάσαις ἀλλαῖς περι-
κυκλούμενος, δεινῶν ἰδέαις, οὐκ
ἐξηγνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς
γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας· ὅθεν
στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἰεὶ κα-
οικετεύων· ἅπασι δωρηθῆναι τὸ
μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θεῖοις ρεύμασι, Μάρ-
τυς ἡγιάσας, τὴν γῆν θεόφρον καὶ
ἐτραυματίσας, τοῖς τραύμασί σου,
πληθὺν Δαιμόνων πονηρὰν· βλύ-
ζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη
ἱατροῦεις χαλεπώτατα· διδὼ ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι μά-
καρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἠ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ τῆς Ὁκτωήχου
Στιχηρὰ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκ-
κλησία, κεκτημένη Ἀρχιππε, ταῖς
τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτι-
ζομένη κραυγάζει σοι· Σῶτον τοῦς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἰθ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀποστόλων, Ἀρχίππου, Φιλήμο-
νος, καὶ Ἀπρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες,
Θεόδοτος, Μάξιμος, Ἰσίδωρος καὶ Ἀ-
σκληπιοδότης, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες καὶ ὁμολογηταί,
Εὐγένιος καὶ Μακάριος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται τῷ 361 ἔτει.

Ὁ Ὅσιος Κόνων, ὁ πλησίον τοῦ Ἰορ-
δάνου ποταμοῦ ἀσκήσας καὶ τοὺς χρι-
στιανούς βαπτίσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Φιλοθέη ἡ Ἀθηναία, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου
τὸ λείψανον αὐτῆς σῴζεται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου
Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων Θεόφρον πανόλβιε, ἁ-
σχητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις
καθάρσας, τῷ Θεῷ καὶ χτίστη σου,
καθάρ.

καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνλέου ἐμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχικας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευγῶν, μάλιστα ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῶ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, βράβειθ θείας πίστεως ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ πνεύματος· ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, λεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Εὐλαϊον θεῖον ἀρύσασθαι, ὡς ἐκ πηγῆς προῖον, βλυστανοῦσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῶ τῶν δλων, Θεῷ βοήσατέ· ὁ ἐν Ἀγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεται, σῶσον ἡμᾶς, οἷκτειρον, ὡς ἀγαθός, πιστεὶ ἐορτίζοντις τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον τὰ Στιχηρὰ τῆς

Ὀκτωήχου.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν προσθείας.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνελήφοτα, πάντες τοῖς ἁσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Σαδῶκ, ὁ ἐπίσκοπος Περσίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν εἰκόσιν ὁκτὼ τὸν ἀριθμὸν, ξίφει τελειοῦνται. τῷ 330 ἔτει.

Ὁ ὁσιος Βησσαρίων ὁ Αἰγύπτιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀγάθων Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κινδῆος ἐπίσκοπος Πισιδίης, καὶ ὁ ὁσιος Πλουτίνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐπόμνας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἁγίε, αἰρετικούς ἐκδιώξας, καθάπερ θήρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἁγνή τρανῶς ἐκήρυξε, νῦν καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἦν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρασα, ψάλλοντες τρία
προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδύσου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, δι'
ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου
δεήσεως, τῶν πηθῶν συγχροτήμα-
τα, παντελῶς ἐξηράνισας· καὶ ὁ-
παθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον
ῥῶθης τοῦ θεοῦ πνεύματος· ὅθεν
τὰ πνεύματα, ἀπελευθεύεις πάντοτε,
τὰ πονηρά, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον,
θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ
Ἀβραάμ μνηστής, ἀφευδῆς ἐρη-
μάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς
πρὸς σέ καταφεύγοντας. Ὡς ἐ-
κτίσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερρόν.
Δαβὶδ τὸ πρῶτον ἀνατεινόμενος,
βίον ἱσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας,
τῶν ὀρεκτῶν, ἐφθασας τὸ ἔσχατον,
ὕπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σω-
φροσύνης εἰκῶν, ἐγκρατείας ὑπό-
δειγμα, εὐσεβείας ἑνδοῦμα, καὶ
πηγὴ κατανύξεως, ὁρλοδοξίας ἑ-
ρῆσμα ἀσειστον, τῶν ἱαμάτων βε-
θρον ἀένναον, Ἦλος ἄδυτος, τέ-
κνον θείας χάριτος, καὶ μοναστῶν,
ῥῶθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώ-
τατε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωs ἀστήρ πολύφωτος ἐκ τῆς
Ἰσφας, ἀναλάμψας χύγασας, ἐν

(TOM. Γ')

ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, τὰς
ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυ-
ματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ μνήμῃ τοῦ ἐν
ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν
συμβόλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εὐστάθιος
ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, ἐν Σιδῇ τῆς
Παμφυλίας γεννηθεὶς καὶ εἰς Αἰλίππους,
πόλιν τῆς Μακεδονίας ἐφορθεὶς ὑπὸ
τῶν αἱρετικῶν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη τῷ
224 ἔτει·

Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀ-
μάστριδος ὁ ἐκ Κρήνης πόλεως τῆς
Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Χαράλδης Πατριάρχης Ἱε-
ροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἡμέραις κρεσθείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
κατὰ τὴν τέξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμῃ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψά-
νων τῶν ἁγίων Μαρτύρων
τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέντρασα, ψάλλοντες
τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὕψους κληθεὶς.

Ταῖς πολυτρόποις ιδέαις τῶν
βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς
τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας μάρτυ-
ρες ἐνδοξοί, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον
ἱμάτιον ἐνεδύσασθε, καὶ νῦν τὰ
οὐράνια περιπολεύετε, τῷ θεῷ
ὁρῶν πάντοτε, καρεσχητότες λε-
λαμπρυνμένοι θεομακάριστον ὅθεν
ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνή-
μην ἡμῶν ἐορτάζομεν, καὶ λειψά-

Ω ΧΩΝ

νων τὴν ὀήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θεία, ἰάσεις προΐασι, τοῖς προσπελάζουσι, κόνης βραχεῖα τοῦ σώματος τῶν ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρῦει ἐν χάριτι· προσέλ'ωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίου φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἰκασίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλθος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδαν καταπλουτίζοντες, πασῶν τῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτούσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν εἰς ὡφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστήρος δίκην, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀγλύν, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐποτίσατε, Μάρτυρες θεοὶ, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κβ'. Μνήμη τῶν εὐρεθέντων λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενείου, ἅτινα εὐρέ-

θησαν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὅσιος Ἀθανάσιος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Παυλοπετρίῳ ἀσκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Θαλάσσιος καὶ Λιμναῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ Ὅσιοι Πατέρες Βλάσιος, Τελεσφόρος, ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ ὁ Βαραδάτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεθείαις. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυχάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'. ἤχ. β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικιώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐπέπεσε, τότε σε πολύκαρπον στάχυν ἐβλάπτῃσε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀλλήτσεως, τούτους ἀγιάζοντα θεῶν, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εἶδος, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεὸν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποσπλίνων τοῦ μαρτυρίου σου, ἑσθῆς τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας ὅσις, καὶ τῆς μακαρίας, αἰγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν ἰκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερὸν μνήμην, Μάκαρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε

Οτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ, ἢ ἀληθινῇ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη Ἀμπελος, τότε σε κατάκαρπον, κλήμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐ περ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων, ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· θθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιόπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ μνήμῃ τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ὅσιοι Πατέρες Ἰωάννης, Μωϋσῆς, Ἀντίοχος καὶ Ἀντώνιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Ζεθωνᾶς, καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Πηλυχρόνιος, Μωϋσῆς καὶ Δαμιανός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος νέος ὁσιομάρτυς Δαμιανός ὁ φιλοθεήτης, ἐν Λαρίσῃ μαρτυρήσας δι' ἀγρόνης τελειοῦται, τὸ 1598 ἔτος.

Ὁ ὅσιος Δαμιανός, ὁ ἐν τοῖς ὅροις τῆς τοῦ Ἑσφιγμένου μονῆς ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1280, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφέ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης Δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσις, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ἐρράγγῃ Μητροπάρινε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ ὀνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῷ συνήφθην τόκῳ· καὶ νῦν Θεογενήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς· κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία.

ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Χρὴ εἶδέναι, ὅτι αἱ τύχοι ἡ εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου ἢ τῆς ἀπακρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δι' τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν Θεοτοκίον τὸ α' τοῦ ἡχοῦ. Ἀπόστιχα Ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου. Εἰ δὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Α-

5*

ποικίλῃ

ποκρέω, εἰ δὲ τύχοι τῇ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τριωνίας.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου Προφήτου Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμια τοῦ Τριωδίου· εἰτα τὰ παρόντα γ'. προσόμια τοῦ Προδρόμου δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦμος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἷσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα· καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον οκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ἀμβρίζοντος,

τοῖς βροτοῖς θείαν ἄρεσιν· ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοιδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανόιας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαίωσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστάσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βρωῶτα, καὶ τῷ Κυρίῳ προτίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦμος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφροῦρητος Κάρα σου Προδρόμε ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἡν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν ὀλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενοῦντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῶζε πόλιν καὶ λαὸν τῶν πολέμουμένων ἡ εἰρήνῃ, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνῃ, ἡ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ταῖς ἡμέραις ἀνάστης.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος,

κρεμα-

κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο
βοῶσα, γέμου καὶ Θεέ μου σω-
σον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,
Δόξα, ἤχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσε-
βάσμιος ἐήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου
οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ
μυστήριον Κἀρα σου, ὡς ἐκ λα-
γόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων
τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν,
Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε
πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύτ-
τουσα μετανάις ὁδόν, καὶ τῷ Σω-
τῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἐλπίς ἡμῶν Θεοτόκε ἁ-
χραντε· χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου δε-
ξαμένη τὸ χαῖρε· χαῖρε ἡ τεκοῦσα
Πατρὸς· τὸ ἀπαύγασμα, εὐλογη-
μένη χαῖρε σεμνή, Παναγία Παρ-
θένε μόνη πανύμνητε· σέ δοξάζει
πᾶσα κτίσις, τὴν Μητέρα τοῦ
φωτός.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ἔϋλου σε γενόν.

Βότρυν τὸν παμπέπειρον Ἀ-
γνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐ-
κυοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας,
τοῦτον κρεμάμενον, ὀρηνωθεῖσα
ἐλάλαξες, καὶ ἐκραξες· Τέκνον,
γλυῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ
μέθῃ ἀρῶ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐ-
εργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυί-
ας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδει-
κνύμενος.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προ-
δρόμου κεφαλῇ, ἀκτῖνας ἀφίξει
τῆς ἀσφαλείας, πιστοῖς τῶν ἰάσε-
ων· ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πλη-
θὺν τῶν Ἀγγέλων· κάτωθεν συγ-
καλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γέ-
νος, ὁμόρρωνον ἀναπέμψαι, δόξαν
Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν 4. Στιχολογίαν· Κάθισμα,
ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ὅτεον θησαυρίσμα, ἔγχε-
κρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλ-
υψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προ-
φῆτα καὶ Προδρόμε. Πάντες οὖν
συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέ-
σει, ἅμασι θεηγόροις, τὸν Σωτή-
ρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δου-
λωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφη-
μοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέλε τῷ
Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦν-
τας· γνωτίωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρ-
θοδόξων ἡ πίστις, πρεσβεῖαις τῆς
Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν 6. Στιχολογίαν· Κάθισμα,
ἤχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα, ὡς χρυσὸς ἐκ με-
τάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ πα-
ραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐ-
πλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάνη

τας

τας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην, τοῦτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ, λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφρασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς, σύ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ο Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς, ὡς ἐκφρων οἷστρον ὁ δειλαιός· ἦν περ ἐκ ποθοῦ, πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Τὸ α'. ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν

τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Τετράρχης τὴν ἀκοήν Ἰη-

σοῦ, καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Οὗτός ἐστιν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, αὐτὸς ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Ἡρώδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην, ἔδωκεν αὐτὸν, καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ, διὰ Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Ἐλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης, Οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν αὐτήν. Καὶ θέλων αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐφοβήθη τὸν ὄχλον, ὅτι ὡς Προφήτην αὐτὸν εἶχον. Γενεσίῳ δὲ ἀγομένων τοῦ Ἡρώδου, ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς Ἡρωδιάδος ἐν τῷ μέσῳ, καὶ ἤρεσε τῷ Ἡρώδῃ· ὅθεν μετ' ὄρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσεται. Ἡ δὲ προβιθασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, δός μοι, φησὶν, ὥδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Καὶ ἐλυπήθη ὁ Βασιλεὺς, διὰ δὲ τοὺς ὄρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους, ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτῇ· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ. Καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ, καὶ ἤνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦραν τὸ σῶμα, καὶ ἐθαψαν αὐτὸ, καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ Ἰησοῦ. Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐν πλοίῳ εἰς ἔρημον τόπον κατ' ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι, ἠκολούθησαν αὐτῷ περὶ τὸν ὄχλον ἀπὸ τῶν πόλεων.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος.

Ζήτηι τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς'. καὶ τὰ Τριψόδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἑκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

ᾠδὴ Α'. ἤχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ.

Δεῦτε εὐφρόμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Ειρηνικῇ καταστάσει γαληνῇ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεὰς παρέχεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ὧδὴν βοῶντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, Θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἀπαντες ὧδαῖς, ἐπαξίως πανόδημι, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνῇ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχτης Δέσποινα.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Παστὴρ στερεῦσά βλαστὸν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ ταύτῃ μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν Θεόφθογον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεον, ἢ ἀθλία μοιχαλῖς· τὴν

θεῖαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις κάραν τὴν ὑπόγειον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦτά σε πολίς, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῇ, ἱαμάτων Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θεοῦ Τόκου σου Ἀγνῇ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα. Θεὸν γὰρ ὑπερφωῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Ως ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος καταχωστῆσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦτα θεῖαν ζωήν.

Ταύτης πάντες τιμήσωμεν τὴν εὐρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντας τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρῦειν ἱάματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαΐζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὀρθρὸς ἐξανατέλλων πανευρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος, καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλαι ἡμῖν. Ἴδε κράζει ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλί-

νας

νας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτῇ.

Ἦδὴ δ'· Χριστὸς μου δύναμις.

Τῆς πόλλαι γέγονας, σφραγίς πανόλβιε, ἐμφάνως διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Προδόρμε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῖ, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργλίδος, ὡς ἐβόητι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἰγλῇ Προδόρμε, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τὴν τιμωσάν σε πόλιν, διηνέχως, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ Σοφῇ μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἐδείξε, φυτοῦ ἀπογευσίς· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον, ἐκ σοῦ φανέν, Πανάγνιε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

Ἦδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστᾶ, ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὖραις αἰεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ Θείου, λαοῦ ἀκράδαντος· δυνάμει Ἰησοῦ γὰρ ὤφθης καὶ Πνεύματι.

Ο τὴν Θεότητα ἀλειψών, καὶ κατὰσμιχρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ Βαπτισθέντος Χριστοῦ, τὴν τε Θείαν χάριν, σοῦ νοσφίζο-

μενος ἐνδίκως περιβόλων, θεῶν ἀπείργεται.

Αφθόνου ἡνοιξας σὺ πηγῆς, πόλιν τοῖς ὁμνουσί σε, ἡμῖν, πόθῳ αἰοῖδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς Θείας βλυζούσης νόματα, καὶ ῥεῖθρα λαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φορβύσα κάλλος τὸ νόητόν, τῆς ὠραιότητός σου φυγῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνῇ, καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

Ἦδὴ Σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφῆτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπερτερον, Βαπτιστὰ τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ὃν ὁρᾶται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἐπερεχρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγῇ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοιδίμος Κάρα σου Βαπτιστᾶ, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ' ὀφθεῖσαι προχέει λαμάτων πηγᾶς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάισμα φαιδρὸν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὐτῇ καὶ εὐκλεῖς, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτὴν σου καὶ Θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφῆταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ Λυχνίαν καὶ Στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκα·

ἐσθλῶσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρενε.

Κοντάκιον. Ὕψος βί. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομος τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερῶτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Εκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰλήρῳς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοὶ δέδοικα· ἀλλὰ πόθω ἐκδιώσθεις, τῇ ὁδῇ ἐγγχειρήσαι τετολμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανώσαι σου κερύφην τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ. Ἡ εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου προσδίδαις.

Ὡδὴ Ζ'. Δροσοδόλον μὲν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσπερος καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν νηρὺν τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στείρωτικῆς ἐκ γαστρὸς, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρίᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεγακάρισται τῷ ὄντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὐτῇ νῦν παναοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα βεβ· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μητερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σοὶ τῶν ἀπάντων τέτοκας ἔσεν· ὃν αἰτήσαι Πάναγνε ἡμῶν, καταπεμφθῆναι ταῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Απεστάλη βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμους, καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίτιν εὐσεβῇ, ἐγκεντρῖζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ετοιμάσατε φάσκει καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἀρότης· ἔστος γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ταῖς ἡμῶν καρδίαις, εἰρήσῃ εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκούῃ μὲν, τῇ τοῦ γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θείᾳ, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὅλως δὲ ἀφῇ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὰ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσσαυγῇ σε λυχνία προδιτύπωσε, δεξαμένην ἀφράτως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα, ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ὡσὲν ἀνθρώποις.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος
Πρό-

με, τῶν ἐντολῶν συ φύ-
ισχύων γενόμενος, καταλ-
πρός Χριστὸν τετίμησαι,
χωρημάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ
Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον,
ἐγνωχότες, σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀ-
πόστολος, ἀγγελός τε καὶ Πρό-
δρομος τῆς θείας σαρκώσεως,
Βαπτιστῆς καὶ ἱερεὺς καὶ μάρτυς
πιστός, κήρυξ τε τῆς ἐν ἁδου σὺ
ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθε-
νεύουσι κανὼν, καὶ τῆς ἐρήμου
βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δογματί-
ζεται, ἱερουργοῦ χειρὸς, νεκρω-
μένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης
αὐθις διὰ τῆς πίστεως, σῆς γὰρ
ἐκφανθείσης, κάρας μακάριε, ἡ κα-
ταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ
εὐκλεῖ τεμένει, τοῦ Προδρόμου
προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πά-
ρεισιν, ἀγγέλων χοροί, πνεύματά
τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα
σὺν τῷ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις
νέμουσα.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Δαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τι-
μία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων
κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη,
λύχνη φωτός τοῦ αὐλοῦ· ἧς τὴν
εὕρεσιν πόθῳ, τελούντες δυσω-
ποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὐρεῖν, λύ-
σιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύ-
σαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις
πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σω-
τῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγγε, τῶν
πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγουρις λα-
τρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα,
σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσ-
βείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν
διαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, σεο-
πρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον
προσκυνῆσαι, καὶ πάθῃ τὰ σωτή-
ρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἰστώμεν Στίχους
δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἡχ. δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηνοίξε προπύλαια, τῆς ἐγ-
κρατείας ἡ πάνσεμος, κεφαλὴ
σου πανεύφημε, καὶ τροφὴν προ-
έθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χα-
ρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πι-
στῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυ-
καίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν
σε, καὶ βοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ·
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νόματα, ἡ κεφα-
λὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου
ἀέννα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀ-
ποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ,
εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν ἐ-
λαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης
ἅπαντας, πληροὶ τοὺς πόθῳ κραυ-
γάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ
ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνο-
μούντων ἐχθρῶν, καὶ ἱάμα ἐβλυ-
σεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων
χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς,
ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρο-
μον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ
ἐχθρῶν.

ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως ἄρυσάμενοι, πιστῶς εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἑπαικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἴλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περισώζε, ἀπὸ πάσης περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, ἡχος πλ. β'.

Η πρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἑρῶδου ἄθεσμον μῖσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμὴ κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανείσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος. Τὸ,

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην

ὥραν, καὶ τὰς λοιπὰς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τοῦ Ἀγίου τὰ παρόντα γ'. προσόμοια, ἡχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντώντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτος προχέουσαν, τῶν ἱαμάτων ἡμῖν· ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἑρώδης, πάλαι προσέπετε μεν οἷστρω, τῇ Ἑρωδιάδι συμπλεκόμενος. δις.

Ὅσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἑρῶδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἶγλη τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὅπερ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡς περ Θεὸς ὁ θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἱαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν, Ουμηδίας ἀπάσης,

σης, χάριν ἀπολαύοντας ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, ἡχος β'.

Η τῶν Θείων ἐννοιῶν πανσεβασμὸς λήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας τρανῶς ἢ προβλέψασα, τὸ Μυστήριον χάρα σεν, ὡς ἐκ λαλόγων Μητρίκων, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

ὅτε ἐκ τοῦ βύλου σε.

Θόδος πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμαῖζουσι, καὶ θυβὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταραττει· πρόσθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μένη τῶν πιστῶν ἢ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἀνω, Θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Πόνους, ὑπομείνας πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντὲ, ἔσενες ὀακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἶμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀ-

ναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατενθουλήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι. Τὸ Ἀλληλούϊα Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Ἰησοῦ.

Καὶ καθέξῃς ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἑλαίον καὶ οἶνον, ἅνευ τῆς πρώτης ἐβδομάδος.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τέσσαρα προτόμοις Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπὲρ τοῦ ζῆσαι τὸ, παμμάκαρ, θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, ἀναζηλοῦσθαι προσάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ὅθεν λοιπόν, αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαιτυτικῶς ἐνεφράγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φαργυρίης τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν ὀησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτίσω, Ὅσιε Θεόφρον· ὅθεν πιστῶς, ἢ σπορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει Θεοπρεπῶς, τὰ ἱάματα αἰοῖμ.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου, πολιτευόμενος, υπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πάτερ, Ταρασίε τρισμάκαρ· ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

ταῖς διδασκαίς σου φρουρούμεθα·
ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τε-
λούντων παιδῶν.

Τὸν ἀληθῆ ἱεράρχην, καὶ λει-
τουργόν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ'
αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύμα-
τος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ἱε-
ράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποιμένα·
ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν
Θεόν, ἔκτεθει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκο-
λουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὅσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν
δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψε-
σι, φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῆς
οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανο-
μύστα, παμμακάρ Ταράσιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. Μνήμη τοῦ ἐν
ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου Ἀρχιε-
πισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς
Ῥηγίνος, ἐπίσκοπος Σιοπέλων, ζῆται
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος ὁ Ἀ-
φρικανός, ἐν Ὁρῆκῃ ἀθλήσας, ζῆται τε-
λειοῦται, τὸ 300 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀντώνιος, πυρὶ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρκελλος, ἐπίσκοπος Ἀ-
παμείας τῆς Κύπρου, καὶ ὁ ὁσῖος Θεό-
δωρος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν

ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις
πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν,
Ταράσιε Θεοκλήρῃ· τῷ γὰρ κρείτ-
τονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσά-
μενος, θεῖον ἔσοπτρον ὠφθης, τῆς
τριφεγγυθῆς, καὶ ἀσπότης Θεότητος
Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος,
φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην, βουλὴν καὶ σύνεσιν,
νοῦν, καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν
καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέ-
ου, εἰς σέ ἐλέμην Παρθένε· σύ με
φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέ-
σποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων,
τὸ πονηρὸν, τῶν ἁμαρτιῶν μου
λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάν-
τα γάρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνθεσις, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Πορφύριου,

Ἐπισκόπου Γάζης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου,
Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ρείθροις
μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς
καθάρας, ρύπον ἐσβεσας φλογα,
παθῶν τῆς ἁμαρτίας· καὶ τὴν στο-
λὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνήμενος,
ἐν οὐρανίοις πολεῖν διὰ παντός,
εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὁροδοξίας ἐμπρέπων λείοις ὑ-
φώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ
λυχνίᾳ ἐτέθης, ἅγιος ἐργάτης,
μισθὸν ἀληθῶς, τῶν πᾶν πόνων
δρεπό-

δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐχομίσω παμμακάριστε.

Ο μυστιπóλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν αὐλον καὶ θείαν, αὐλῶς αἰεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικάς, ἰκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος, β'. Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Πρωτότατοις σου τρόποις, κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλάσσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ λαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία Μάρτυς Φωτεινῇ, ἡ Σαμαρείτις, ἡ ἐν τῷ φρέατι ὠμίλησεν ὁ Χριστὸς, ἐν φρέατι βίβηται τελειοῦται, τὸ ὅθ' ἔτος.

Αἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Ἀνατολῇ, Φωτῶν, Παρασκευῇ, Κυριακῇ, αἱ τέσσαρες ἀδελφαὶ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Φωτίς, ἡ τετάρτη ἀδελφὴ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς εἰς δύο δένδρα προσδεθεῖσα καὶ διαμεριθεῖσα, τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ δύο υἱοὶ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, Φωτεινὸς καὶ Ἰωσήφ, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Σεβαστιανὸς ὁ

Δούξ, Βίκτωρ καὶ Χριστόδουλος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης Κάλφας, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1575, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὑπαρξίν διεσκορπίσας· τοὺς πλάγι δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς ΤΟΝ ἙΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, παμμάκαριστε, τὸ τῆς εἰκότος ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῶ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἀγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατείᾳ καὶ τηρήσει,

ρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀλλήσιν, Θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησαι, δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν καθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὗ τὴν ἐνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκκλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Θαλλέλαιος, ὁ ἐκ Κιλικίας τῆς Ἀσίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γελάσιος βαπτισθεὶς, ἔφη τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τῶν Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νήσιος, βουνεύρις τυπόμενος, τελειοῦται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες ἡμῶν, Ἀσκληπιοῦ

καὶ Ἰάκωβος, καὶ ὁ ἐν Καισαρείᾳ Τιμόθεος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκούεσθαι.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι· πρὸς ἡν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυητορ· πάλιν· ὅπως ῥυσθῇμεν πάντες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς

τῆς ἐρέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Βασιλείε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρίπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας, ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς Δικαιοσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὃ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαύλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυνώπει θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνόησω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπολαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξηλθες σοφῆ, ἐκ μέσου τῶν θυρῶν· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἰληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσαι τῇ χάριτι, Βασιλεῖ Παμμάρκαρ κερῶτατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κτ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Λεκαπολίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς

Προπέρτος, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καλὰ μοις ὀφείναι αἰκισθεῖς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Βάρσος ἐπίσκοπος Λαμασκῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀθέρκιος ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νέστωρ ὁ Παμφύλιος, σταυρωθεὶς τελειοῦται τὸ 520, ἔτος.

Μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Μαρθῆνας καὶ Κύρας, τῶν ἐκ τῆς Βερβοίας τῆς Ἀντιοχείας καταγομένων.

Οἱ ἅγιοι ἐξ μαρτύρων οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ζῆρει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφῆς καὶ Εὐδούλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία νεομάρτυς Κυράνα ἡ σωφρονεστάτη, ἡ κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ἐν βασάνοις ἀλλήλας τελειοῦται τὸ 1751 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

Εἰδήσεις.

Ἰστέον ὅτι ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶν Βίσεκτος, φάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτὴ κατὰ τὴν κθ'. Εἰδὲ ὅτι ἐστὶν Βίσεκτος, φάλλεται τῇ κθ'. ἐν τοῖς Ἀποδείκναις.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Μὲς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, φάλλομεν προσόμοια στιχηρὰ τοῦ ὁσίου τριῶν Ἦχος β'.

Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἡρίθμησάν· σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὧμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ τῶν

ποιῶ σου προστάγματι, Εὐδοκία πανεύφημε νεκρώσασα πάνσοφε, ἐγκρατείας πόνοις, τοῦ σώματος πάθῃ, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς Οὐρανούς, μετὰ μαρτύρων καλῶς τελέσασα, τὸν δρόμον τῆς ἀολήσεως, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει σε, ἀνυμνούντων πρεσβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, ἢ ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἡχος πλ. β'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Καταλιποῦσα τὰ τερπνὰ, καὶ ποικίλα τοῦ βίου ἡ Ὁσία καὶ Μάρτυς, καὶ Σταυρὸν ἀραμένη ἐπ' ὤμῳ, προσῆλθε τοῦ νυμφευθῆναι σοι Χριστέ, καὶ σὺν οἰμωγαῖς δακρύων ἐβόα. Μὴ με τὴν πόρνην ἀπορρίψῃς ὁ ἀσώτους καθαίρων· μὴ μου τὰ δάκρυα παρίδῃς τῶν δεινῶν ὀφλημάτων, ἀλλὰ δέξαι με ὥσπερ τὴν πόρνην ἐκείνην, τὴν τὸ μύρον σοι προσενέγκασαν, καὶ ἀκούσω καγὼ. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ Θεοτόκῳ δράμε, πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ Κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκί χρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος Ἰῆου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α'. Μνήμη τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας, τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, τῆς ἐταιρίδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὁσία Δομνίνα καὶ αἱ σὺν αὐτῇ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀντωνίνα, ἡ ἀπὸ τῆς Νικαίας τῆς Ἀσίας καταγομένη, ἐν λίμνῃ ῥιφθεῖσα τελειοῦται, τὸ 195 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σύλβεστρος καὶ Νεστόριος, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκελλος, καὶ Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Χαρίσιος, Νικηφόρος καὶ Ἀγάπιος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Ἀγάπιος, ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς τοῦ Βατοπαίδιου μονῆς ἀσκήσας, καὶ ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν αἰχμαλωτισθεὶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεσίαις.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σὺνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου τοῦ Συγκλητικοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Καὶ ἐν βίῳ περίδοξος, καὶ ἐν Μάρτυσι μέγιστος, ἀθλητὰ ἱερόχρως γνωριζόμενος, ταῖς οὐρανίαις

Δουα-

Δυνάμεσι, συνὼν παμμακάριστε, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ, μετὰ δόξης παρίστασαι· ὁθεν πίστει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας εὐφημοῦμεν, καὶ τὴν μνήμην ἐκτελοῦμεν, τὸν Εὐεργέτην δοξάζοντες.

Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, στρατευθεὶς διὰ πίστεως, ἀθλητὰ Ἡσύχιε, δόγμα ἄλσεν, παρανομούντων ἠκύρωσας, Βασιλέων ἐνδοξε, καὶ προείλου τὸ θανεῖν, διὰ πόθον, τὸν ἐνθεον· ὁθεν ἅπασα, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία ἐορτάζει, τὴν πανέορτόν σου μνήμην, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεων.

Ποταμείοις ἐν ρεύμασιν, ἀπερρίψης Ἡσύχιε, ἐν αὐτοῖς τὸν δράκοντα τὸν πολέμιον, ἐναποπνίξας πανόλβιε· καὶ νῦν ἀνελήλυθας, εἰς αὐτοὺς τοὺς οὐρανοὺς, τοὺς στεφάνους ληψόμενος· καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ ἁλλοφόρε, τῶν Ἀγγέλων συμπολίτα, τῆς εὐσεβείας ἐδραΐωμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Εσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Εἰ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, λέγε τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ε'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσυχίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεοδότης, ἐπίσκοπος Κυρηνίας πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τελειοῦται τὸ 320 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Κῶντας ὁ θαυματουργός, πολλὰ παθὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμηтен.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νέστωρ καὶ Τρι-

εῖμιος, οἱ Παμφύλιοι, ξίφει τελειοῦνται, τὸ 251 ἔτος.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Εὐθαλία, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρόνικος, καὶ Ἀθανασία ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθης, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐλέηρα, ψάλλομεν τῶν Μαρτύρων Στιχηρὰ προσόμοια τρία·

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρισάριθμοι Μάρτυρες στεφῶς, ἀνταγωνισθέντες, τοῖς ὁμοτάτως δικάζουσι, καὶ πείραν ἅπασαν, δορυμνάτωι πόγων, πίστει ὑπομείναντες, τῆς ἀνω βασιλείας ἐτύχετε. Διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐτροπον, Κλεόνικον σεβρόν, Βασιλίσκον ἁσμάσι, πνευματικοῖς εὐφημήσωμεν· πυρὶ γὰρ ἐρλεξαν, ἀθείας ὕλην, εὐσεβείας χάριτι· καὶ νῦν φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα, θείοις πυρσεύμασιν, ὡς φωτῆρες διαυγέστατοι, ὡς τὴν πλάνην πᾶσαν ἀμαυρώσαντες.

Κάρας ἐκτεμνόμενοι ἐχθροῦ, κάραν συνετρίψατε, ὡραιστάταις ποσὶν ὑμῶν, γενναῖοι Μάρτυρες, ἀπλανεῖς ἀστέρες, ἱερεῖα ἐμφυγα, ναοῦ ἐπουρανοῦ χειμήλια, Εὐτροπε ἐνδοξε, Βασιλίσκε καὶ Κλεό-

6*

νικε,

νικε, τὴν εἰρήνην, πᾶσιν ἐξαιτού-
μενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐν-
διατάκτου ἡχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ γ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου,
καὶ Βασιλίσκου.

Ὁ ἅγιος Ἰερομάρτυς Θεοδώρητος,
πρεσβύτερος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλη-
σίας, ξίφει τελειοῦται τῷ 361 ἔτει.

Οἱ ἅγιοι Ζήνων, Ζωῖλος καὶ Πια-
μουν ἡ παρθένος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γερασίμου τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παρὰδόξου θύματος.

Πάτερ Θεόφρον Γεράσιμε, ἀνα-
πτέρωσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν
διὰ πίστεως, κοσμικῆς συγχύσεως,
ἐβδελύξω τὸ ἄσχατον, καὶ τὸν
Σταυρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ
παντεπόπτῃ κατηκολούθησας, σώ-
μα δυσήνιον, ἀγωγαῖς ἀσκήσεως
τῷ λογισμῷ, σθένει δουλωσίμε-
νος, τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ὅσιε Πάτερ Γεράσιμε, ἐν ἐρη-
μαίαις αἰεὶ, καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρε-
σι, πίστει διαιτώμενος, τὸν Θεὸν
ἐξεζήτησας, καὶ τοῦτον εὔρες, ὡς
περ ἐποθήσας, ἀνεπιστρόφῳ ψυχῇ
νευρούμενος, ταῖς ἀναβάσεσι, ταῖς
καλαῖς ἐκάττοτε, καὶ Μοναστῶν
σίτφῃ προσενήνοχας, Χριστῷ σω-
ζόμενα.

Πάντα τὸν βίον διήνυσας, ἐν
ἡσυχίᾳ πολλῇ καὶ ἐν πένθει καὶ
δάκρυσι, Μοναστῶν γενόμενος, ἀ-
λείπτῃ διὰ πίστεως, ἀκτημοσύνη
κατακοσμούμενος, καὶ ἐγκρατεῖα
ώραϊζόμενος, ξένος καὶ πάροικος,
ἐπὶ γῆς δεικνύμενος· ὅθεν καλῶν,
εὔρες τὴν ἀπόλαυσιν Θεομακάρισε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐν-
διατάκτου ἡχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ δ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἀπὸ τῆς Πτο-
λεμαίδος τῆς Παλαιστίνης καταγόμενοι,
Παῦλος καὶ Ἰουλιανὴ ἡ αὐτοῦ ἀδελφὴ,
ξίφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 272.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κόδράτος, Ἀκά-
κιος, καὶ Στρατόνικος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ἀσσου
πόλεως τῆς Ἀνατολῆς, ζήσας ἐν ἔτει
1150, καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκο-
πος Κύπρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,
τῷ Φωταγωγικῷ τοῦ ἡχου, τὸ ἰδιό-
μελον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σὺνήθης καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΠ

ΤΗ Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος
Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου,
ἤχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.**Μ**άρτυς παναοίδιμε πολλαῖς,
ὁμιλήσας θλίψεσι, καὶ ἀνυποίστοις
κολάσεσι, τὸν πολυμήχανον, ἐ-
τροπώσω ὄφιν, καὶ τοῦτον ὑπέτα-
ξας, ποσὶν ὠραιότατοις σου ἐνδο-
ξε, Χριστοῦ δεόμενος, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**Κ**όνων παναοίδιμε φωτὶ, τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, καταυγασθεὶς
τὴν διάνοιαν, σκότος ἐμέειπας,
πονηρῶν Δαιμόνων, καὶ πρὸς φέγ-
γος ἄδυτον, μετέβης ἐν Θεῷ εὐ-
φραινόμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δι-
ωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**Κ**όνων ἀξιάγαστε Ναός, τῆς
Τριάδος γέγονας, καὶ τὸν Ναὸν
τὸν πανάγιον, ἐν ᾧ τὸ σῶμά σου,
εὐσεβῶς ἐτέθη, ποταμὸν ἐνέδειξας,
ἀπείρων ἰαμάτων πανόλθιε· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρῶτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐνδιατάκτου
ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἡ Μνήμη τοῦ Ἀγίου

ὁσιομάρτυρος Κόνωνος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόνων ὁ Ναζωραῖος
καὶ κηπουρὸς τῆς Καρμῆλου πόλεως,
ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 251.Ὁ ὁσιος Μάρκος ὁ ἀσκητὴς καὶ θαυ-
ματοουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Εὐλόγιος καὶ Εὐ-
λάμπιος, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, Ἀρχελάος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑκατὸν τεσσαράκοντα
δύο Μάρτυρες, ξίρει τελειοῦνται.Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Βούλ-
γαρος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυ-
ρήσας, ἐν ἔτει 1784 ξίρει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)Αἱ μετάνοιαι ὡς σύνηδες, ἡ α'. ὥρα.
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα
δύο Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀ-
μορίῳ, Θεοδώρου, Κωνσταντίνου,
Καλλίστου, Θεοφίλου, Βα-
σώῃ, καὶ τῆς συνοδείας αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια, τῶν Μαρτύ-
ρων, ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναπα-
νέντες, Καλλίνικοι Μάρτυρες, ἀ-
στέρες ἄδυτοι, ἐν τῷ σептῷ στε-
ρεώματι, τῆς Ἐκκλησίας, ἁθλῶν
λαμπρότησιν ἐφωτίσατε, πᾶσαν
τὴν ὑφήλιον, καὶ διελύσατε, πλά-
νης τὸ σκότος πανεύφημοι, καὶ
νῦν πρὸς φέγγος, τὸ αἰωνίζον με-
τεβήτε.

τεβιβάσθητε· ὅθεν ἐν πίστει τὴν
φωσφόρον τε, καὶ ἱερὰν ὑμῶν ἁ-
γίαν, ἐκτελοῦμεν προστάτας,
ἀγαθοὺς ἡμῶν πλουτήσαντες.

Απαγωγῇ Χριστομάρτυρες
βιαίᾳ, δέσμοι γεγόνατε καὶ ἀπε-
τέθητε, ἐν φυλακῇ ἐπὶ μήκιστον,
ἅπαντες χρόνον, οἷοι τῆς πίστεως
ὄντως φύλακες· ἐντεῦθεν μαινόμε-
νος θῆρ ὁ δυσώνυμος, ξίφει ὑμᾶς
ἐθανάτωσε, μὴ βουληθέντας, εἴξαι
τοῖς τούτου δεινοῖς προστάγμασι·
καὶ νῦν τὰ ἄνω ἐκληρώσασθε, χαρ-
μονικῶς τεσσαράκοντα, πρὸς δυσὶ
πεφυκότες, πανασοίδιμοι, Βασίλεια.

Σὺν Κωνσταντίνῳ, Βασσῶῃ καὶ
Καλλίστῳ, Θεόφιλον ἅπαντες, καὶ
τὸν Θεόδωρον, καὶ τὸν λοιπὸν
οἶον ὁμίλον, τῶν ἀθλοφόρων,
μεγαλοφώνως ἀνευφημήσωμεν·
Θανεῖν γὰρ προεῖλοντο ὑπὲρ τῆς
πάντων ζωῆς, σφαγιασθέντες γη-
θόμενοι· καὶ νῦν ἐν πόλει, Θεοῦ
τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται, καὶ
ἐξαίτουσιν τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς, ἁμαρ-
τημάτων τὴν ἄφεσιν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δίκης, καὶ τελείαν ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον (ἦρα εἰς τὸ τέλος.)

Εἰάν δὲ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε, τὰ
ἐξῆς ἰδιόμελα. Δόξα, ἡχος β'.

Η Ἐκκλησία σήμερον πανη-
γυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν
ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ
βύσσον, τὰ αἵματα τῶν νέων Ἀ-
θλοφόρων· τούτους γὰρ ἐν εὐσε-
βείᾳ ἐκθρεψάμενη, οὐσίαν ἁμω-
μόν, δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ
προσῆγαγε. Διὸ νικητὰς ὁ τούτους
τῶν παρανόμων ἀναδείξας, καὶ

στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡ-
μῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτῶν πρεσ-
βεύαις τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,
Δόξα, ἡχος πλ. β'. Συκεώτου.

Φάλαγγα Θεοστεφῇ, ἀρτιφα-
νῶν Μαρτύρων σφάγιον ἁμωμόν,
ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντων προθύμως,
τὸν ἀγίολεκτον συνασπισμὸν τῶν
τεσσαράκοντα δύο, φιλομάρτυρες
δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ πανίερον
μνήμην πνευματικῶς τελέσαντες,
βοήσωμεν πρὸς αὐτοὺς· Θραύσα-
τε θράσος Ἀγαρηνῶν τῶν ἀθέων,
καὶ ῥύσασθε λαὸν εὐσεβοφρονα,
εὐχαῖς ὑμῶν, πάσης περιστάσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων Ἀγνή,
Παρθένε Μήτηρ μόνῃ Θεοῦ, ἡξιώ-
σης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς
Τριάδος, Χριστὸν τὸν Ζωοδότῃν,
εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ
Σταυροῦ κρεμάμενον, ὀρηνωδοῦ-
σα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ
Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάλος ἐπονείδιστον;

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Εἰ τύχῃ ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ πα-
ρὸν Κοντάκιον, εἰ δὲ μὴ, τὸ ἐντὶ τρι-
ωδίῳ Μαρτυρικόν τοῦ ἡχοῦ.

Κοντάκιον ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς νεοφανεῖς ὀπλίτας τῆς

Πίσεως, ὡς ὑπὲρ Χριστοῦ προθύμως, ἐναθλήσαντας, ἐγκωμίων στέμμασιν ἐπαξίω· πάντες στεφανώσωμεν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντας Χριστῷ, ὡς πύργους καὶ φύλακας τῆς Ῥωμαίων Ἀρχῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί τ'. μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμωρίῳ ἀθλησάντων Θεοδώρου, Κωνσταντίνου, Καλλίστου, Θεοφίλου, Βασώῃ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ὁ ὅσιος Ἀρκαδῖος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἠσύχιος, ὁ Κλαυδίου πολίτης καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Μάξιμος λιθοβοληθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰουλιανὸς καὶ Εὐδούλος ζῆφει τελειοῦνται.

Ἡ εὕρεσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ τῶν τιμιῶν ἡλῶν, ὅτε εὗρέθησαν ὑπὸ τῆς μακαρίας Ἐλένης τῆς βασιλίσσης, ἐπὶ Μακαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ Ἐξαποστειλάριον· εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ τυχόντος ἡχοῦ.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τετραδεκάριθμος χορὸς, σὺν δυσὶν ὁμοψύχοις, ἐνήθλησε στερότατα, μέχρι τέλους καὶ πάσας, τὰς μηχανὰς κατέβαλε, τοῦ ἐχθροῦ καὶ πέφυκε, πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, τὸ δὲ στέφος τῆς νίκης, ἐκομίσατο φαιδρὸν, ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα τὸ συμπαθές, καὶ τὸ ἔλεος μέγα, ἐπὶβλεψον πανύμνητε, Θεοτόκε Παρθένε, εἰς τὴν ἐμὴν ταπείνωσιν, καὶ παθῶν τὸν

ὀδυρβὸν, καὶ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, διασκεδάσον Κόρη, καὶ πυρὸς τῆς γεέννης, ῥυσαί με σαῖς πρεσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Λίνων, ψάλλομεν τὸ ἐν τῷ τριψῶδι Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ λοιπά. Αἱ συνήθεις μετάνοιαι, ἡ α'. Ἐρα, ὡς ἡ συνήθεια, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Καπίτῳνος, Αἰθερίου, καὶ Ἐλπιδίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκα σημείωσιν.

Μάρτυρες ἀήττητοι, καὶ Ἱεράρχαι πανεύφημοι καὶ φωστήρες παγκόσμιοι, στυλοὶ ἀπερίτρεπτοι θείας ἐκκλησίας, καὶ βᾶσις δογμάτων, καὶ ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, καὶ καθαιρέται πλάνης γεγόνατε, Πατέρες Οὐρανόφρονες, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλοι, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Εφραίμ ὁ ἀοίδιμος, καὶ Βασιλεὺς ὁ Θεόσφορος, καὶ Καπίτων ὁ μέγιστος, θεῖος Ἀγαθόδωρος, σὺν τῷ Ἐλπιδίῳ, καὶ τῷ Αἰθερίῳ, καὶ Εὐγενίῳ τῷ κλεινῷ, λόγοις ἐνέδοις μακαρίζεσθωσαν· ὁσίως γὰρ βιώσαντες, καὶ ἱερῶς ἐναθλήσαντες, Βασιλείας ἐδείχθησαν, οὐρανοῦ οἰκήτορες.

Νεκρῶ-

Νεκρώσας τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἀγωνίσμασι, Βασιλεὺς ὁ αἰοίδιμος, νεκροὺς ἐξανέστησεν, ἐπικλήσει θεία. Καπίτων δὲ πάλιν, ὁ ἱερώτατος ποιμὴν, φλογὸς ἐν μέσῳ ἐστὼς γηθόμενος, ὠράθη ἀκατάφλεκτος· αὐτῶν πρεσβείαις φιλόανθρωπε, ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, καὶ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'. μνήμη τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπησάντων, Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Ἐλπιδίου, Καπίτωνος καὶ Αἰθερίου.

Οἱ ἅγιοι ἐπίσκοποι Τριμυθούντος τῆς Κύπρου, Ἀρκάδιος καὶ Νέστωρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Παῦλος ὁ Ἀπλοῦς προσαγορευθεὶς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Ἀμιδηνὸς καὶ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, κατὰ τὸ 527 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ἡ. τοῦ αἵτου μηνός.

Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Θεοφύλαкте Θεοῦ, φυλακῆς φρουρούμενος, διεφυλάχθης ἀλώθητος, καὶ πύργος ἄσειστος, Ἐκκλησίας ὠφθης, πειρασμοῖς ἀκλόνητος, τοῖς τῶν αἵρετικῶν μηχανήμασι καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλαкте τῆς γῆς, μεταστάς ἀνέδραμες, πρὸς οὐρανὸν καὶ οὐράνια, οἰκεῖν σκηνώματα, ἡξιώθης μάκαρ, ἐξορίας ἐνεκεν, ἦν διὰ τὸν Χριστὸν ἐκαρτέρησας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεοφύλαкте Θεὸν, νῦν ὁρῶν μακάριε, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὁρῶμενος, ἐνώσει κρεῖττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸ μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέβαλες, Ἱεράρχα παμμακάριστε, τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἐν τῷ τριψάδι Ἰδιόμελον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον λεγόμενον, εἰ οὐκ ἐστὶ τεσσαρακοστή.

—ο—

Τῷ πρωΐ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ, ἡ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφυλάκτου, ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Ὁ ὁσιος Παῦλος, ὁ Πλουσίας λεγόμενος, καὶ διὰ τὰς ἁγίας εἰκόνας ὁμολογητῆς, ἐν ἐξορίᾳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἑρμῆς, καὶ Δομέτιος ὁ ὁσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δίων, ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν, τὸ ἐν τῷ Τριψύδῳ ἰδιόμελον καὶ τὰ ἐπόμενα τούτῳ.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ, γίνεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς ἡμέρας. Ὁμοίως ἐάν τύχῃ τῇ γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία πᾶσα ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῶν Ἀγίων, ἀποστολοευάγγελα δύο, καὶ κοινωνικά ὡσαύτως. (Εἰ μὲν ἐστὶ ἀ. Σάββατον ἢ ἀ. Κυριακὴ τῆς μ'. παῖσι ὡς ἐσημειώθη ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Προδρόμου) εἰ δὲ τύχοι τῷ Σαββάτῳ τῆς ἀκαθίστου, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στίχους ι'. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἀκαθίστου καὶ ἡ Προηγιασμένη τὰ τετραψύδια τῆς ἡμέρας ψάλλονται ἐν τῷ Νάρθηκι ἀντὶ τοῦ νεκρώσιμου Κανόνος μετὰ τῶν νεκρωσίων ἐκτενῶν. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, τροπάριον τῆς Ἑορτῆς δις. Δόξα τῶν Ἀγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ συνήθης στιχολογία μετὰ τὸ ἀ. Κάθισμα ψάλλομεν τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ λέγομεν οἰκους τ'. καὶ πάλιν τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ἀνάγνωσις. Ὁσαύτως καὶ εἰς τὸ β'. Κάθισμα. Ὁ Ν. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ τῶν Ἀγίων εἰς τ'. Κα-

ταβασ. τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ψδῆς. Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ οἰκους τ'. εἰτα τὸ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, καὶ τὸν Οἶκον, καὶ Κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀνάγνωσις. Ἀφ' τ'. Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ οἰκους τ'. καὶ πάλιν τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ τὸν ἀ. Οἶκον, ἐν ᾧ καθήμεθα, καὶ Ἀνάγνωσις τῶν Ἀγίων, Ἐν τῇ θ'. ἡ Τιμιωτέρα, Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνους, γ'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'. τῶν Ἀγίων. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δοξαλογία μεγάλη μετὰ τὸ Τρισάγιον. Τροπάριον τῶν Ἀγίων. Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἡ ἐκτενής, καὶ Ἀπόλυσις, καὶ ἡ ἀ. ὥρα. Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ, ἡ γ'. ψδὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ τ'. τῶν Ἀγίων. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀποστολοευάγγελον καὶ Κοινωνικόν, ἀ. τῆς Ἑορτῆς εἰτα τῶν Ἀγίων. Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ Ἑσπέρας εἰς τὸ Λυχνικόν, προηγείται τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, εἰθ' οὕτως, τὰ προσόμοια τοῦ Τριψύδου, εἰτα τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων, ἡχ. β'. Ἰωάν. Μοναχοῦ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἀπερικέπτως σημειοῦται ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ὅτι ἐάν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς τῶν μ'. Μαρτύρων τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται, κτλ. πράγμα, ὅπερ οὐ δύναται συμβῆναι, εἰμὴ ἐάν τὸ Πάσχα ὀψίμῃ ἕως Μαΐου 5.

Τῇ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν τῇ λίμνῃ Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἀρχὴ καὶ κατάλυσις αἴνου καὶ εὐαίου.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα τὰ γ'. προσόμοια τοῦ τριωδίου· εἴθ' οὕτω τῶν Ἀγίων τὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως, χαίροντες τοῖς ἐλπίζομένοις, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ γὰρ ἱμάτιον ἀποδύμεθα; ἀλλὰ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποτιθέμεθα. Δριμύς ὁ χειρῶν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδεισος· ἀλγινὴ ἡ πῆξις, ἀλλ' ἡδεῖα ἡ ἀπόλαυσις. Μὴ οὖν ἐκκλίνωμεν, ὡ συστρατιῶται· μικρὸν ὑπομείνωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πίπτοντες περιβολαία πάντα, βαίνοντες ἀτρόμως εἰς λίμνην, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Διὰ Παράδεισον, ὃν ἀπωλέσαμεν, ἱμάτιον φθαρτὸν σήμερον μὴ ἀμπισχώμεθα· δι' ὅφιν ποτὲ φθοροποιὸν ἐνδυσάμενοι, ἐκδυσώμεθα νῦν διὰ τὴν πάντων ἀνάστασιν· καταφρονήσωμεν κρούους λυομένου, καὶ σάρκα μισήσωμεν, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Βλέποντες ὡς τρυφᾷ τὰς βασιλίσκας, τρέχοντες πρὸς λίμνην κρυωδῇ, ὡς πρὸς θάλασσαν, ἔλεγον

οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες· Μὴ ὑποπτήξωμεν ὥραν χειμέριον, ἵνα τὴν φοβερὰν γέενναν τοῦ πυρὸς φύγωμεν· καυθήτω ὁ ποῦς, ἵνα χορεύῃ αἰώνια· ἡ δὲ χεὶρ ῥυεῖτω, ἵνα ὑψοῦται πρὸς Κύριον· καὶ μὴ φεισώμεθα φύσεως ὀνησκούσης· ἐλώμεθα θάνατον, ἵνα τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀναδυσώμεθα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τὸ πρῶτον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Εργοίς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὅλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, θέλων ὁ πανάθλιος, καὶ περιβέβλημαι, στολισμὸν κατακρίσεως, καὶ σκότους· διό σου, δέομαι Πανάμωμε· Τῇ δυναστείᾳ σου, ῥῆξον τῶν παθῶν μου τὰ νέφη, καὶ τῆς ἀφθαρσίας με χλαῖναν, ἐνδυσον γυμνώττοντα καὶ σῶσόν με.

Κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, Δόξα ἦχος πλ. β'. Ἐν ᾧ δαῖς ἁσμάτων· ὅρα εἰς τὸν Στίχον. Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰσοδος, κτλ. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία.

Μὴ τελουμένης δὲ Λειτουργίας,

Εἰς τὸν Στίχον ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, τῶν Ἀγίων, ἦχος πλ. β'.

Εν ᾧ δαῖς ἁσμάτων εὐφημήσωμεν πιστοί, τοὺς ἀθλοφόρους τεσσαράκοντα Μάρτυρας, καὶ πρὸς αὐτοὺς μελωδικῶς ἐκδοήσωμεν, λέγοντες· Χαίρετε Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, Ἠσύχιε, Μελιτών, Ἡράκλειε, Σμάρναγδε καὶ Δόμνε, Ἐὐνοῖ·

Εὐνοϊκὲ, Οὐάλη καὶ Βιβιανέ, Κλαύ-
 διε καὶ Πρίσκε. Χαίρετε Θεόδου-
 λε, Εὐτύχιε καὶ Ἰωάννη, Ξανθία
 Ἡλιανέ, Σισίνιε, Κυρίων, Ἀγγία,
 Ἀέτιε καὶ Φλάβιε. Χαίρετε, Ἀ-
 κάκιε, Ἐκδίκιε, Λυσίμαχε, Ἀλέ-
 ξανδρε, Ἡλία καὶ Γοργόνιε, Θεό-
 φιλε, Δομετιανέ, καὶ οἷτε Γάϊε καὶ
 Γοργόνιε. Χαίρετε Εὐτυχές καὶ
 Ἀθανάσιε, Κύριλλε καὶ Σακερδῶν,
 Νικόλαε καὶ Οὐαλέριε, Φιλόκτη-
 μον, Σεβεριανέ, Χουδίων καὶ Ἀ-
 γλάιε. Ὡς ἔχοντες παρρησίαν
 πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,
 Μάρτυρες παναοίδιμοι, αὐτὸν ἐκ-
 τενωῶς πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι
 τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν
 πανσέβαστον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Υπέρλαμπροι ὀπλῆται οὐρανί-
 ου Παντάνακτος, οἱ τὰς σάρκας
 τῷ κρύει γενναίως διαλύσαντες
 ἐνθεοί, καὶ δόξῃ στεφάνοις πρὸς
 Χριστοῦ, ἀξίως στεφθέντες δυσω-
 πῶ, εἰς αἰῶνας τὴν πόλιν ταύτην
 ἀσφαλῆ περισώζετε· πλουτοῦ-
 σαντὰ λείψανα ὑμῶν, καὶ μνήμην
 τελοῦσαι ἐν χαρᾷ, καὶ ἀπλήστῳ
 προθυμίᾳ, ὧ τεσσαράκοντα Μάρ-
 τυρες.

Ἔτερον, ὁ αὐτός.

Τὰς ἀλγυδόνας τῶν Ἀγίων,
 ἃς ὑπὲρ σοῦ ἐπαθον, δυσωπήθητι
 Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύ-
 νας, ἴασαι φιλόανθρωπε, δεόμεθα.

Καὶ τὸ, Θεοτόκε Παρθένε, κτλ.

Αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι,
 καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸ σεπτὸν στερέωμα, τῆς Ἐκ-
 κλησίας, ὡς ἀστέρες μέγιστοι,
 καταλαμπρύνετε αἶψά, καὶ τοὺς
 Πιστοὺς καταυγάζετε, Μάρτυρες
 οἱτοί, Χριστοῦ τεσσαράκοντα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ
 Παρθένε, προσφυγόντων δέλησιν
 προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν, μὴ δια-
 λίπῃς πρεσβεύουσα, πρὸς τὸν Υἱόν
 σου σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ανδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπελ-
 θόντες, τὴν μαρτυρίαν θαυμασταί
 Ἀθλοφόροι, διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος
 διήλθετε, καὶ διεβιβάσθητε, σωτη-
 ρίας πρὸς πλάτος, κληρον κομι-
 σάμενοι, οὐρανῶν βασιλείαν· ἐν ᾗ
 ποιεῖσθε τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, θείας
 δεήσεις, σοφοὶ Τεσσαράκοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ
 καρδίας, καὶ ἐξαιτεῖσθαι ἐκτενωῶς
 Θεοτόκε, τὰ σὰ ἔλεη ὠρῆσαι τοῖς
 δούλοις σου, κράζουσι καὶ λέγουσι.
 Παναγία Παρθένε, πρόσθασον καὶ
 λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων,
 καὶ δρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ
 γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τὸ ἐγ-
 καλλώπισμα, ἡ θεόστεπτος αὐτῇ
 καὶ θεοσύλληκτος, τῶν Τεσσαρά-
 κοντα πληθὺς, ἀνευφημείσθωσαν
 νῦν· διὰ κρυμοῦ γὰρ καὶ πυρὸς,
 δοκί-

δοκιμασθέντες οἱ σοφοί, ἐδείχθησαν στρατιῶται, Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωλῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἅ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον.

Διήλλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Στίχ. Ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β'.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαβὶδ ἐν ψαλμοῖς, διήλλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἔργων, τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ εἰσήλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· διὸ πρεσβεύσατε τεσσαράκοντα Μάρτυρες, σωλῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων εἰς τ'. καὶ τὰ τριώδια εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· ἄνευ τῶν Εἰρμῶν καὶ τῶν Θεοτοκίων.

Θεοστεφῇ φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ Α'. ἤχος β'. Ὁ Εἰρμός.

«**Δ**εῦτε λαοὶ ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.»

Θεοστεφῇ, φάλαγγα μέλπω Μαρτύρων Χριστοῦ, ἐν λεοπνεύστοις ἄσμασι τῶν τεσσαράκοντα, τὴν ἐτήσιον μνήμην, παιδρῶς πανηγυρίζων· ὅτι δεδόξασται.

Επὶ τῆς γῆς, ἅπασαν ἀπαρνησάμενοι, προσηγορίαν εἶλοντο, οἱ τεσσαράκοντα, τὴν χριστάνυμον κλήσιν, δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις, νῦν πολιτεύονται.

Οἱ ἐν Χριστῷ, σάρκα καὶ κόσμον μισήσαντες, τὸν παλαιὸν μὲν ἄνθρωπον συνεξεδύσασθε, τῇ προσκαίρῳ ἐσθῆτι, στολὴν δὲ ἀφθαρσίας περιεβάλεσθε.

Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.»

Στρατείας καὶ ζωῆς καὶ ὠραιότητος σωμάτων καὶ ὄλβου ἡλογηκότες, εὐκλεῶς οἱ τεσσαράκοντα, τὸν Χριστὸν ἀντὶ πάντων ἐκκληρώσαντο.

Τοῖς

Τοῖς λίθοις ἀφειδῶς οἱ τεσσαράκοντα, προστάξει βαλλόμενοι τοῦ Τυράννου, τὰς βολὰς διὰ τοῦ Πνεύματος, κατὰ τῶν προστατόντων, ἀπεκρούσαντο.

Ελάλει κατὰ σοῦ Τυράννων χεῖλεσιν, ὁ ὄφις τοῦ κτίσαντος βλασφημίας, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ θεομάχον στόμα, τοῖς κατὰ τῶν Μαρτύρων λίθοις ὑλάττεται.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἄνθρακος χρυσοῦν θυμιατῆ, τοῦ θεοῦ ἀνύμφευτε γενομένη, τὸ δυσώδες τῆς καρδίας μου, εὐωδίασον μόνῃ Ἀειπάρθενε.

Κάθισμα ἤχος πλ δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες μαρτυρικῶς, τὸν ἐχθρὸν κατελόντες ἀθλητικῶς, ἔργοις ἐπληρώσατε, τοῦ Προφήτου τὰ ῥήματα· διὰ πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, ἀνδρείως διήλθετε, ἀναψυχὴν εὐράμενοι, ζωὴν τὴν αἰώνιον· ὅθεν καὶ σεφάνου, οὐρανόθεν λαβόντες, χοροῖς συνευφραίνεσθε, Ἀσωμάτων Μακάριοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, τεσσαράκοντα Μάρτυρες, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ενθυμούμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν τρέμω τὴν φοβερὰν, φρίττω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοοῦμαι τὴν κολασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὁδὸν, τὸ σκότος τὸν τάρταρον, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων,

τὸν ἄπνον σκόληχα. Οἶμοι! τί ποιήσω, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται, καὶ κρυπτὰ δημοσιεύωνται; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατῆς θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ῥδὴ Δ'. ὁ Εἰρμός.

«**Εἰ**σακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς Οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλόανθρωπε.»

Φρενοβλαβεῖτε ἔλεγον, οἱ Ἀθληταὶ τὴν πρόξενον ζημίαν· δωρεὰν προτείνοντες ἀθεώτατοι.

Ηκονημένα ξίφη τε, θήρας, καὶ πῦρ, σταυρόν τε τοῖς ἁγίοις, οἱ Χριστοῦ διώκται ἐπανετείνοντο.

Φοβερόν ἡμῖν ἔλεγον, οἱ Ἀθληταί, τὸ πῦρ τὸ τῆς γεέννης, τὸ δὲ νῦν, ὡς σύνδουλον, οὐ πτοούμεθα.

Απαστράπτοντες ἐνδοξοί, τῇ νοερᾷ Χριστοῦ φωταγωγίᾳ, πρὸς ἀκτῖνα θεῖαν με ὁδηγήσατε.

Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τοῦ ἀεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ Ε'. ὁ Εἰρμός.

«**Ο** τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.»

Αύσση παράφρονι, τῶν διωκτῶν οἱ Ἀθληταὶ αἰθριοί, ἐν τῷ κρυφῷ διανυκτερεύειν καταδικασθέν-

στέντες, ἀνέμελπον ὕμνον, Θεῷ
χαριστήριον.

Αγαλλιώμενοι, οἱ τεσσαρά-
κοντα Χριστοῦ Μάρτυρες, τὴν ἀλ-
γεινὴν ὑπέμειναν πῆξιν, ἐν λίμνῃ
ἐστῶτες, ἐλπίδι τῶν θείων στεφά-
νων νευρούμενοι.

Γέλως προτίθεται, τοῖς τεσ-
σαράκοντα Χριστοῦ Μάρτυσιν, ἀ-
ποπνιγείς ὁ πρὶν ἐμφωλεύων, τοῖς
ὑδασιν ὄφιν· τὴν ὀλεθροτόκον, ἰ-
σχὺν γὰρ ἀφ᾿ ἡρῆται.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ Τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν
τοῦ παντός Δημιουργόν κράζο-
μεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς
ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρή-
σασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ τ'. ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυ-
κλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἁ-
βυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.»

Γεγηθώς ὁ ἀρχέκακος ἤρπα-
σεν, ὡς τῆς δωδεκάδος Ἰούδαν
τὸν δαίμονον, καὶ τῆς Ἑδέμ τὸν
ἄνθρωπον, τῆς τεσσαρακοντάδος
τὸν ἑκπτωτον.

Αναιδής ὢν εἰκαίως φρυάτ-
τεται· οἷα γὰρ Ἀηστῇ, καὶ Ματ-
θαίᾳ τὸ πρότερον, οὕτω καὶ νῦν ὁ
Τύραννος, τοῦ φρουροῦντος τῇ
κλήσει εὐθύνεται.

Ματαιόφρων καὶ θρήνων ἐπά-
ξις, ὅστις τῶν ζωῶν ἀμφοτέρων
διήμαρτε· διὰ πυρὸς γὰρ λέλυται,
καὶ πρὸς πῦρ ἐξεδήμησεν ἄσβεστον.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρλένε ἐκύη-

σας, καὶ διαωνίζεις Παρθένος ἐμ-
φαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς Θεότητος,
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμ-
βολα.

Κοντάκιον ἥχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ Κόσμου
καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δε-
σπότη προσεκολλήθητε, Ἀθλο-
φόροι Κυρίου τεσσαράκοντα· διὰ
πυρὸς γὰρ καὶ ὕδατος, διελθόντες
μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε,
δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ στε-
φάνων πληθύν.

ὁ Οἶκος.

Τῷ ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ ἐποχου-
μένῳ, τῷ ἐκτείναντι τὸν οὐρανὸν
καθάπερ δέρριν, τῷ τὴν γῆν ἐδρά-
σαντι, καὶ συνάξαντι τὰ ὕδατα εἰς
τάς συναγωγὰς αὐτῶν, τῷ πάντα
ἐκ μὴ ὄντων ποιήσαντι ὑπάρχειν,
καὶ πᾶσι χορηγοῦντι ζωὴν, τῷ
προσδεχομένῳ τῶν Ἀρχαγγέλων
τὸν ὕμνον, καὶ ὑπ' Ἀγγέλων δοξα-
ζομένῳ, καὶ ὑπὸ πάντων προσκυ-
νουμένῳ, Χριστῷ τῷ Παντοκρά-
τορι, τῷ Παλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
προσπίπτω ὁ ἀνάξις, προσάγων
μου τὴν δέησιν, λόγου χάριν αἰ-
τῶν, ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς ὑμνῆσαι
καὶ γὰρ τοὺς Ἁγίους, οὓς αὐτὸς ἔ-
δειξας νικητάς, δωρησάμενος αὐ-
τοῖς δόξαν ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ
στεφάνων πληθύν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. μνήμη τῶν ἁγίων
μεγάλων μ'. Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβα-
στείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Οὐρπατιανός, λαμ-
πάσι καιόμενος τελειοῦται, κατὰ τὸ
278 ἔτος.

Ὁ ἅγιος Καισάριος ὁ ἀδελφὸς τοῦ
ἁγίου

ἐγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης, οἱ τρεῖς Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. »

Εξέστη ὁρῶν τοὺς σεφάνους ὁ φρουρὸς τῶν τεσσαράκοντα, καὶ παρωσάμενος, τὸ φιλόζωνον, ἀνεπερώθη τῷ ἔρωτι, τῆς ἐπιφανείσης σου δόξης, καὶ σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λουτρῷ προσδραμῶν, ψυχοφθόρῳ θανατοῦται ὁ φιλόζωος· ὁ δὲ φιλόχριστος ἄρπαξ, ἄριστος τῶν θεαλόντων γενόμενος, ὥσπερ ἐν λουτρῷ ἀφθαρσίας, σὺν τοῖς Μάρτυσιν ἐψάλλεν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρὸς νοητοῦ, ἀναφλέοντος ἐν φρεσὶ τῶν τεσσαράκοντα, ἡ πολυμήχανος κατεφλέγετο, τῶν ἀσεβούντων ἀπόνοια, ὥσπερ τις κηρὸς τηχομένη, σοὶ δὲ Χριστέ ἀνεμέλπετο· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως λίαν φαιδρὰ, εὐπρεπὴς τε τοῦ σταυροῦ Χριστέ ἡ δύναμις, δι' ἐναντίων στέφη πλέκουσα, τοῖς τεσσαράκοντα Μάρτυσιν· ὕδωρ γὰρ καὶ πῦρ διελθόντες, ἐν ἀφθαρσίᾳ

κραυγάζουσιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, Ἀγνήν προσθεῶρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἀστεκτον, αἷγλῃν τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, Ἀγίων ὑποστάσεων.

Ῥδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. »

Μανιωδῶς τοῖς Ἀθληταῖς, ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἀπασαν κτίσιν, διὰ πάσης ἡσχύνθη, οἱ τεσσαράκοντα γάρ, ἀπαύστως ὑμνεῖτε κραυγάζουσι, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ληλεῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, τὰ τοῦ σώματος ὁμῶν μέλη θλασθέντες, ὀλοκαύτωμα θεῖον προσενεχθέντες Θεῷ, Ἀγγέλων χοροῖς συναγάλλεσθε, Μάρτυρες ὑμνοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεότητι φρενῶν, ὃν ἐκύησεν ἐπ' ὤμων ἀραμένη ἡ φιλόθεος Μήτηρ, τῆς εὐσεβείας καρπὸν, προσάγει σὺν μάρτυσι Μάρτυρα, τὴν ἱερουργίαν Ἀβραάμ μιμουμένη.

Τὴν πρὸς τὴν ἀληκτον ζωὴν, εὐθυδρόμως, ὡς υἱέ, στέλλου πορείαν, ἡ φιλόχριστος μήτηρ, τῷ φιλοχρίστῳ παιδί ἐβόα· οὐ φέ-

ρω

ρω σε δεύτερον, τῷ ἀγνοοθέντι, Θεῷ ἐμφανισθῆναι.

Τριαδικόν.

Τὴν ὡς ἡλίαις ἐν τρισὶν, ἐνιαίαν εὐσεβῶς φύσιν νοοῦντες, ἐχομένοις ἀλλήλων, τὸ τρισυπόστατον Φῶς, ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον δεήσεων ἡμῶν, τῶν σῶν δούλων ἀγαθὴ Θεοκυήτορ, καὶ δεινῶν τὰς ἐφόδους, καὶ πειρασμῶν προσβολὰς, ταχέως κατὰ παυσαν Δέσποινα· ἵνα σε τιμῶμεν, ὑπερευλογημένη.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

« Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφίᾳ, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει, φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν. »

Ἵπὲρ Χριστοῦ γυμνωθέντες, καὶ τοῖς λίλοις βληθέντες, ἀέρος ὑπεμείνατε κρυμὸν, ὕδατος πῆξιν, καὶ θλάσιν μελῶν, καὶ πυρὶ φλογισθέντες, ἐν ποταμῷ λάμπετε ῥοί, τηλαυγεῖς ὡς φωστῆρες, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Ῥάβδον δυνάμειως θείας, τὸν Σταυρὸν κεκτημένοι, ἐβόων τῷ Χριστῷ οἱ Ἀθληταί, οἱ τεσσαράκοντα· Δέσποτα, πανσθενεῖ τροπαιοῦχῳ, τῇ σὴ στεφανωθείμην χειρὶ· ἵνα πάντες σε ὕμνοις, ἀπαύτως μεγαλύνωμεν.

Ὡς ἀλγεινή μὲν ἡ πῆξις, ὡς δελιαν ἐκτόπως, δριμύς δὲ ὑπε-

μείνατε κρυμὸν, ἀλλὰ γλυκὺς ὁ Παράδειτος· Ἀβραὰμ γὰρ οἱ κόλποι, τοῦ Πατριάρχου θάλλουσιν ὑμᾶς, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Νενικηκότες τοῖς ἄλλοις, καὶ τῇ τρισυποστάτῳ, Τριάδι παρεστῶτες, Ἀθληταί, νῦν δωρηθῆναι πρεσβεύσατε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν, Μάρτυρες τεσσαράκοντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πηγὴ ἀφθαρσίας· χαῖρε κούφη νεφέλη, χαῖρε τερπνὴ Παράδεισε Θεοῦ· χαῖρε πηγὴ ἱαμάτων ψυχῶν· χαῖρε ἅγιον ὄρος, ὃ εἶδεν ὁ Προφήτης Δανιὴλ· χαῖρε Μητέρα Παρθένε· χαῖρε ἡ πάντων Ἀνασσα.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Χορὸς τετραδεκάριθμος, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, τῆς ὑπερθέου Τριάδος, τῶν ἀρετῶν τετρακτίι, πυρὸς, ἀέρος, ὕδατος, καὶ γῆς, στοιχείων τετράδος, ἄσμασι βίοις ὑμνεῖσθω, ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς ἀθλήσας, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Δεσπότη, πάσης Κτίσεως, τεκούσα Μητροπάρθενε, καὶ πάντων ὡς οὔσα σχέπη, ὦ Δέσποινα Θεοτόκε, παθὼν τῶν τυραννούντων με, ἐξάρπασον καὶ ἔλκυσον, πρὸς συμπαθείας ἑλλαμψιν, καὶ ὑπερκόσμιον Πάσχα, τοῦ ἀναστάντος Υἱοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες ἱστῶμεν Στίχους δ'.

Εἰ

Εἰ βούλει δέ, ψάλε τὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων, καὶ ποιήσον στίχους ἐξ.

Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις Ἀσκατικῶν.

Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί, μετ' ἐγκωμίων ἀνυμνήσωμεν φάλαγγα, τῷ κρύει πυρποληθεῖσαν, καὶ τὸν τῆς πλάνης κρυμὸν, διαπύρῳ ζήλῳ πυρπολήσασαν, στρατὸν γενναϊότατον, ἱερώτατον σύνταγμα, συνασπισμὸν τε, ἀρραγῆ καὶ ἀνίκητον· τοὺς τῆς πίστεως, περιδόλους καὶ φύλακας· Μάρτυρας τεσσαράκοντα, χορεῖαν τὴν ἐνθεον· τῆς ἐκκλησίας τοὺς πρέσβεις, τοὺς δυνατῶς ἱκετεύοντας, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις συναγωγὴ κραταιά, καὶ ἱερὰ καὶ τροπαιοῦχος παράταξις· οἱ πύργοι τῆς εὐσεβείας, οἱ στρατιῶται Χριστοῦ, οἱ στεῆροὶ ὀπλῖται καὶ ἀήττητοι, τὸν νοῦν εὐτονώτατοι, καὶ ψυχὴν ἀνδρειότατοι, τῷ ὄντι θεοὶ, καὶ Θεῷ ποθεινότατοι· χορὸς Ἅγιος, καὶ Θεόλεκτον σύστημα· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, οἱ ἴσοι τὴν ἀθλήσιν, ἴσοι τὴν γνώμην καὶ ἴσους, καὶ τοὺς στεφάνους δεξάμενοι, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις τροπαιοφόρος πληθὺς, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρικῶς ἀριστεύσασα· ἀστέρες οἱ διεληθόντες, διὰ πυρὸς καὶ κρυμοῦ, καὶ ὑδάτων πῆξι διαλύσαντες· οἱ γῆν οὐρανῶσαντες, καὶ τὰ πάντα φωτίσαντες· οἱ ἐν τοῖς κόλποις, Ἀβραάμ νῦν θαλπόμενοι, οἱ χορεύοντες, οὐν

Ἀγγέλων στρατεύμασι· Μάρτυρες Τεσσαράκοντα, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν εὐωδίαν τῆς ὄντως, πνευματικῆς διαδόσεως, Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον. Ἦχος α'.

Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος, στρατὸς ὅλος θεοσύλλεκτος, συνεξέλομψε τῇ νηστείᾳ ἄθλοισι σεπτοῖς, ἀγιάζων καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος β'.

Τὴν τετραδεκάριθμον χορεῖαν τῶν Μαρτύρων, τίς μὴ ἀνυμνήσει; τῷ γὰρ ὕδατι τῆς λύμνης εἰσῆλθον θαρσαλέως· καὶ τῷ κρύει σφιγγόμενοι, τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον τῷ Κυρίῳ· Μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν Κύριε, μὴ ἐν ποταμοῖς ὀργισθῆς ἡμῖν φιλόφρονε· ἐλάφρυνον τὸ βάρος, καὶ τὴν πικρότητα τοῦ αἵματος· τῷ οἰκίῳ γὰρ αἵματι, ἐβάφθησαν ἡμῶν οἱ πόδες· καὶ εἰσῆγαγες ἡμᾶς ὁ Θεός, εἰς τὰς αἰωνίους σου σκηνάς, ἵνα ὁ κόλπος ἡμᾶς θάλψῃ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ.

Ἔτερον ὁ αὐτός.

Αληθείας κρατῆρα, ἐξ οἰκείων αἱμάτων, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, καὶ τῇ τοῦ ὕδατος πῆξει· τοῖς πιστοῖς κατήρδευσαν· τετραρῖθμω γὰρ ἄδοντες δεκάδι τῷ Σωτῆρι, εἰς μὲν ὄντες τοῖς πνεύμασιν, ἐν σώμασι δὲ πλείους, προσηνέχθησαν Χριστῷ· καὶ θεόνομος Μήτηρ τῷ φιλοχρίστῳ παιδί, ἐπ' ὧμων ἀραμένη, ἔλεγε· Δεῦρο Ἀθλήτᾶ, καὶ συναγωνίζου τοῖς προλοίοις.

(ΤΟΜ. Γ')

7 Δόξα,

Δόξα, Ἦχος πλ. α.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Αθλοφόροι Χριστοῦ, τὴν πάνσεπτον Νηστείαν φαιδροτέραν ἀπειργάσασθε, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου ὑμῶν ἀθλήσεως. Τεσσαράκοντα γὰρ ὄντες, τὴν τεσσαράκονθήμερον ἀγιάζετε, τὸ σωτήριον πάθος μιμησάμενοι, διὰ τῆς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑμῶν ἀθλήσεως. Διὸ ἔχοντες παρρησίαν πρεσβεύσατε, ἐν εἰρήνῃ καταντῆσαι ἡμᾶς, εἰς τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀβραγῆ προστασίαν, τὴν καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἡ πρώτη Ὥρα, καὶ αἱ λοιπαὶ ἐργεῖς, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, ποιῶντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας.

Ἐὰν δὲ μὴ φάλληται Δοξολογία.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ μαρτυρικόν.

Δόξα τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Τὴν Λίμνην ὡς Παράδεισον, καὶ τὸ κρύος ὡς καύσινα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἐπτήξαν τὸν λογισμόν αἱ τῶν Ὑπράντων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι τῶν βατάνων τὰς προσβολὰς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν· δι' αὐτοῦ γὰρ τὸν ἐχθρόν, ὡς κραταιοὶ ἐτραπώ-

σαντο· ὅθεν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Αδιόδευτε πόλῃ, μυστικῶς ἐσφραγισμένη, εὐλογημένη Θεοτόκε Παρθένε, δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν, καὶ προσάγαγε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰτα. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, αἱ γ'· μεγάλη καὶ μετάνοιαι, καὶ ἡ α'. Ὥρα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν,

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους 1. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὴ γ'. Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῶν Ἀγίων δ'.

Ἦχος β'.

Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως.

Ζήτειαυτὰ τῇ ἐχθρῇ εἰς τὸν Ἐσπερινόν· καὶ τὰ ἕτερα β'. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, Ἦχος β'. Κυπριανοῦ Μοναχοῦ.

Προφητικῶς ἀνεβόα ὁ Δαυὶδ ἐν ψαλμοῖς· Δηγήσομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν· ὑμεῖς δὲ Μάρτυρες Χριστοῦ, δι' αὐτῶν τῶν ἐργῶν τὸ λόγιον πληροῦντες, διήλθετε διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος, καὶ εἰσῆλθετε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Διὸ πρεσβεύσατε, τεσσαράκοντα ὄντες Ἀθληταί, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Εισοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Τὸ, Φῶς Ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τὸ, Κατευθυνθῆτω.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Σὺ Κύριε φυλάττεις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσεις ἡμᾶς,

Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλείπειν ὁστος.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀναγνώσμα.

Αδελφοί, τοσούτον ἔχοντες περιέμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὅγον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἄρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς, ὑπέμεινε Σταυρὸν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἐκάθισεν. Ἀναλογίσασθε οὖν τὸν τοιαύτην ὑπαμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κήρυτε, ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλούμενοι. Οὕτω γὰρ μέχρις αἵματος ἀντιμαρτύρητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἥτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται. «Τίς μου, μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μὴδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, μαστιγῶν δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται.» Εἰ παιδεῖαν ὑπομένετε, ὡς υἱοῖς ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γάρ ἐστιν υἱός, ὃν οὐ παιδεύει Πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἐστέ παιδείας, ἥς μέτοχοι γεγονάσι πάντες, ἅρα νόθοι ἐστέ, καὶ οὐχ υἱοί. Εἴτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχαμεν παιδευτάς, καὶ ἐντροπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν Πνευμάτων, καὶ ζήτομεν; Οἱ μὲν γὰρ

πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευσον, ἡ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἄλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Διήλθομεν διὰ πυρός καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγεν ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ὡμαῖσθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότῃ.

Τέλος.

Πολλοὶ γὰρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν προηγουμένων.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰς δὲ τὴν Τράπεζαν ἐτίθιομεν ἔλαιον καὶ οἶνον.

Εἰ δὲ ἐν τῇ Α'. Ἐξδομάδι τύχοι, οἶνον μόνον.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Κοδράτε πανάριστε ζωῆς, θείας ἐριέμενος, ζωῆς φθαρτῆς κατεργρόνησας· τῆς τῶν ρεόντων γὰρ προτιμήσας ὕλης, τὴν αὐλὸν ὑπαρξίν, τὴν ἄληκτον ἐκτήσω ἀπόλαυσιν διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς ἀθάνατον μετέβης τρυφῇ, καὶ πρὸς δόξαν, τὴν μὴ διαπίπτουσαν.

Κοδράτε θεόληπτε ὁδόν, Μαρτυρίου εὐδραμεν, ἀνεπιστρόφῳ φρο-

7* νῆμα.

νήματι· τὰ διαβήματα, ἐπλατύνθη γάρ σου, τῆς ψυχῆς καὶ ἔχνη σου, οὐδόλως τῆς ἀνδρείας ἡσθένησαν· ἐν οἷς γενόμενος, ὁδηγὸς τῶν συν-αθλούντων σοι, πρὸς τὴν ἄνω, μητρόπολιν ἔφθασας.

Κοδράτε καλλίνικε σταυρὸν, εἰς Θεοῦ παράταξιν, νεανικῶς ἀριθμούμενον, συνεπαγόμενος, τῶν σῶν συμμαρτύρων, Στρατηγὸς ὡς ἀριστος, κατὰ τῶν ἀντιθέων ἡρίστευτας· καὶ νίκης τρόπαια, εἰληφὼς ἐν μυριάσι Χριστῶ, στεφθηφόρος, σὺν αὐτοῖς παρέστηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένη.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ, Τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀνέκτου, Παύλου Διονυσίου, Κυπριανοῦ καὶ Κρίσκεντος.

Ἡ ὁσία Ἀναστασία ἡ Πατρικία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανὸς Ολασθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μιχαὴλ Μαυροδῆς, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1544, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας σὺν τῷ Μαρτυρικῷ, καὶ Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον. Αἰ μετάνοιαι, ἡ ἀ. ὡς ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τοῦ ἁγίου Στιχηρὰ προσόμοια, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Σωφροσύνης ἐπώνυμος, ἐξ ἐν-θέου προγνώσεως, προσκληθεὶς Σωφρόνιε σῶφρων γέγονας, ἐπὶ τῶν ἔργων καὶ δίκαιος, ἀνδρεῖος καὶ φρόνιμος, ἀρεταῖς ταῖς γενικαῖς, γενικῶς στεφανούμενος, καὶ διένειμας, προσφυῶς ἐκατέρω τῇ ψυχῇ τε, καὶ τῷ σώματι καθάπερ, διαιτητῆς ἀκριβεστάτος.

Θεολόγου ἐκ στόματος, θείους λόγους ἐβρόντησας, διδασκαίς Σωφρόνιε παμμακάριστε, θεολογήσας τρανότατα, Πατέρα τὸν ἀναρχον, καὶ συνάναρχον, Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, συναἰδιον, ἐν Μονάδι Τριάδα καὶ Μονάδα, ἐν Τριάδι Θεὸν ἕνα, τῇ οὐσιώδει ταυ-τότητι.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνω-θέντα τὸν ἄταρκον, καὶ Πατρί συνάναρχον Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας, ἐνεργοῦντα δὲ δι-τῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κακεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ, Θεοτόκε Παρθένη.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ

Τῷ πρωΐ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πιόνιος, πρεσβύτερος τῆς ἐν Σμύρνῃ ἐκκλησίας, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Γεώργιος ὁ νεοφανὴς καὶ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Γεώργιος ὁ Σιναΐτης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος, καὶ Θαλλὸς, οἱ ἀπὸ τῆς Στρατονίκης τῆς Καρίας ὄντες σταυρωθέντες, τελειοῦνται κατὰ τὸ 298 ἔτος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

ἤχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, θεοφανείας Χριστοῦ, κεκλημένος ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔχγεσι, τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι, κάλλει πανάριστε, καὶ ταῖς θεαῖς νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτόν, ἄριστα θεούμενος, καὶ τελεώτατα.

Πάτερ θεόφρον Θεόφανες, ὑπερορίας πικρὰς, ἀσθενῶς διακεί-

μενος, καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος, ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων πανεύφημε, θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος· ὧν κατορχούμενος, τὰς βουλὰς ἐμώρυνας, καὶ λογισμοὺς, ὄντας ματαιόφρονας, καὶ νοῦν ἀλάστορα.

Ὄντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ, δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπελευνὲν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα, παρειαχρῶς τρισμάκαρ τὴν δύναμιν, καταξιώσας σε τῆς ἀφράστου χαρᾶς, ἐνθα χορεύουσι, τῶν Ἀγγέλων τάγματα διὰ παντός, πρόσωπον θεώμενον τοῦ Παντοκράτορος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σπουδῇ ἐκ μέσου τῶν θορύβων, καὶ μονάσας Ὅσιε, ἐνεργείας θαυμάτων εἰληφας, καὶ προφητείας χάρισμα, συμβίου καὶ πλούτου σερούμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος Πάπας Ῥώμης.

Ὁ ἅγιος ἐννέα μάρτυρες, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ Δίκαιος Φινὲς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν ὁ νέος Θεολόγος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τὸ

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιό-
μελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αἱ μετάνοιαι, καὶ ἡ ἀ. Ὁρα,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λει-
ψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Λόγω τὰ πάθη πανόλβιε, κα-
λυποτάξας σαφῶς, τὴν ψυχὴν κα-
τελάμπρυνας, ἀρετῶν ἐν χρώμα-
σι, καὶ δογμάτων ὁρθότητι, τὸν
τῆς σοφίας πλοῦτον δρεφάμενος,
καὶ διανείμας τοῖς σοὶ προστρέ-
χουσι· λύχνος πολύφωτος, γεγο-
νῶς τῇ χάριτι, θεοπρεπῶς, ὥντως
ἐγκαλλώπισμα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χρι-
στοῦ.

Νίχην κατ' ἐχθρῶν ἀράμενος,
δικαιοσύνης λαμπρῶ, νῦν στεφά-
νω κεκόσμησαι, Νικηφόρε πάνσο-
ρε, τῆς ἀγνείας διδάσκαλε, τῆς
εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος, τῆς
Ἐκκλησίας ἀκαταμάχητος, πύρ-
γος γενόμενος, τῶν ἀφρόνων ἀ-
πασαν αἵρετικῶν, φάλαγγα κα-
τέστρεψας, θεόφρον Ὅσιε.

Ἐνδον τῶν ἀρρήτων πέφηνας,
εἰς οὐρανοὺς ἀναβάς, ἀρετῶν ἐ-
ποχοόμενος, βροτῶν ἄρμασι,
διωρηλότης αἰθέριος, ὡς ὁ Θεοδί-

της νῦν ἀνυψούμενος· οὐ καὶ τὸν
ζῆλον ἐκμιμησάμενος, ξίφει τοῦ
Πνεύματος, τῆς αἰσχύνης ἀπαν-
τας, τοὺς ἱερεῖς, ἀρίστα κατέσφα-
ξας, μακαριώτατε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,

ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολου-
θίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιγ'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ
Λειψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νικηφόρου, Πατριάρχου Κωνσταντι-
νουπόλεως.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πούπλιος, ἐπί-
σκοπος Ἀθηνῶν, καὶ διάδοχος τοῦ Ἀ-
ρεοπαγίτου Διονυσίου, ἀλλήσας τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδίδος, ὁ ἐξ Ἐρ-
μουπόλεως, ἐν ποταμῷ βληθεὶς τελει-
οῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Χριστίνα, ἡ ἐκ Περ-
σίδος μαστιζομένη τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πούπλιος, Τερέν-
τιος καὶ Ἀφρικανός, ἀλλήσαντες τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον σὺν
τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Βενεδίκτου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τοῦ Ὁσίου Στιχηρὰ προσόμοια τρία.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεύσει καὶ ἀγάπη ἀληθεῖ, κό-
σμον

σμον ἀρνησάμενος Πάτερ, ἐκ
βρέφους Ὅσιε, χαίρων ἡκολούθη-
σας τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ· καὶ
πολλοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν σάρκα
νεκρώσας, χάριν τῶν ἰάσεων πλου-
σίως ἔλαβες, παύειν ἀσθενείας ποι-
κίλας, καὶ τῆς πονηρίας διώκειν,
πνεύματα μεγάλως θαυμαζόμενος.

Κόσμος, γεγονώς τῶν Μονα-
στῶν, ἡθροίσας ἀνείκαστον πλη-
θος, ὑμνεῖν τὸν Κύριον, Ὅσιε Πα-
τὴρ ἡμῶν, καὶ πρὸς οὐράνιον, πάν-
τας τρίβον ὠδήγησας, καλῶς ἐ-
πομένους, θείοις σου διδάγμασι,
καὶ μιμουμένους σου, βίον τὸν ἐ-
νάρετον μάκαρ· οὓς καὶ πάλιν ἁ-
μα συνῆξας, ἐν τῇ μεταστάσει
σου Βενέδικτε.

Πάλαι, ὡς Ἠλίας ὑετοὺς, Πα-
τερ οὐρανόθεν ἐντεύξει, θεῖα κα-
τήγαγες· βλύζειν δὲ τὸ ἔλαιον ἁγ-
γος ἐποίησας, καὶ νεκρὸν ἐξανέ-
στησας, καὶ ἄλλα μυρία, θαύμα-
τα ἐτέλεσας, εἰς δόξαν Ὅσιε πάν-
των τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος· ὃθεν
σου τὴν ἐνθεον μνήμην, πόθῳ ἐ-
ορτάζομεν Βενέδικτε.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον, τὸ
Μαρτυρικόν, τὸ Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ιδ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Βενέδικτου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλέξανδρος, ὁ ἐν
Πίδνῃ ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Εὐτχημος ὁ ἀμολογητῆς,

καὶ ἐπίσκοπος Λαμφάκου, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ
ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀ-
γαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
προσόμοια στιχηρά. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάριμοι,
τῶν διωκτῶν τὰς ὁρμὰς, καὶ τὸν
βίαιον θάνατον, εἰς οὐδὲν ἡγήσα-
σθε, ἀλλ' ἐτοιμῶς ἐσπεύσατε, ἀν-
δρειοφρόνως πρὸς τὰ παλαισμάτα,
καὶ νίκης στέφος ἀναδησάμενοι,
συνηριθμήθητε, τοῖς δικαίοις ἄπασι
μεθ' ὧν ὑμᾶς, πάντοτε γεραίρομεν
καὶ μακαρίζομεν.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἀγάπιε, τῶν
ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, ὀρεκτῶν τὸ
ἀκρότατον, ἀγαπήσας ἐσπευσας,
καὶ πιεῖν τὸ ποτήριον, τοῦ μαρτυ-
ρίου ἐπικαλούμενος, Θεοῦ τοῦ
ζῶντος τὸ θεῖον ὄνομα· ὦ τῆς
ἀνδρίας σου! ὦ τῆς καρτερίας
σου! δι' ἧς τυχεῖν, δόξης καὶ λαμ-
πρότητος σαφῶς ἠξίωσαι.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι, εθε-
λουσίῳ σφαγῇ, ἑαυτοὺς ἐξεδάκα-
τε, καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι, τοῖς
ὕμῶν ἡγιάσατε, καὶ τὸν αἰθέρα
κατελαμπρύνετε, τῇ διαβάσει, καὶ
νῦν οἰκίζεσθε, εἰς τὰ οὐράνια, πρὸς
φῶς τὰ ἐνέσπερον ὑπὲρ ἡμῶν,
πάντο-

πάντοτε δεόμενοι Θεοειδέστατοι.
Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυ-
ροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχρου.

Τῷ αὐτῷ μνηιῇ. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ,
Πουπλίου, Ρωμύλου, Τιμολάου, Ἀλε-
ξάνδρων δύο, καὶ δύο Διονυσίων.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἀριστόβουλος,
ἐπίσκοπος Βρετανίας, ἀδελφὸς Βαρνά-
βα τοῦ Ἀποστόλου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νικάνδρος ὁ Αἰγύ-
πτιος, τὸ ἐόν δέρμα ἐκδαρθείς, τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἐμμανουὴλ ὁ
Κρής, ἐν Χίῳ μαρτυρήσας, κατὰ τὸ
1792 ἔτος ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ
ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
κατὰ τὴν τάξιν.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σα-
βίνου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ ἡ ἀ-
νακομιδὴ τοῦ λειψάνου, τοῦ Ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδού-
λου, τοῦ τῆς ἐν Πάτρῳ Μονῆς.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ τὸ ἀσθενές τῶν ἀν-
θρώπων, ὡς ἐπιστάμενος φύσεως,
ζῶσον ἐν καιρῷ τῆς νηστείας, ἰ-
σχὺν ἡμᾶς καὶ κραταίωσον, κατὰ
παθῶν καὶ ἐχθρῶν, νοουμένων ὡς

εὐσπλαγχνος, ἀπαθεία ψυχῆς πει-
χίσας, τοῦ δοξάζειν σου τὸ ἔλεος.

Κύριε, σὺ τὸν Ἀλλοφόρον ἐκ
σκοτούς, πρὸς φῶς τῆς θείας, σκη-
νώσεως, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐμ-
πνεύσει, ὡς ἀγαθὸς μετεποίησας,
καὶ κραταῖον κατ' ἐχθρῶν, ἀνέδει-
ξας ὀπλίτην σου· διὰ τοῦτο ἀρι-
στεύων, ἐδόξασέ σε φιλόανθρωπε.

Κύριε, σὺ ταῖς τῶν Μαρτύρων
προσεβίαις, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόαν-
θρωπος, φύλαξον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέ-
πῃ, τῶν νοουμένων πτερύγων σου,
καὶ καθαρῶς καὶ ἁγνῶς, ἀξιώσον
θεάσασθαι, τὴν τριήμερόν σου Λό-
γε, ἐξανάστασιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ἔτερα προσόμοια τοῦ ὁσίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τὸν ἀστέρα πολύφωτον, Θεο-
φόρε Χριστόδουλε, οἰκουμένην ἁ-
πασαν καταλάμποντα· σέ ἐγνω-
κότες γεραίρομεν, ἐν ὕμνοις τὴν
μνήμην σου, καὶ τὴν λάρνακα τὴν
σὴν, εὐλαβῶς προσπτυσσόμενοι·
ἐκβοῶμέν σοι· μὴ ἐλλίπης Παμ-
μάκαρ τὸν Δεσπότην, εἰς Θεὸν
ἡμῶν προσθεύειν, τοῦ οἰκτεیرهσαι,
τούς δούλους σου.

Τοὺς γενναίους ἀγωνάς σου,
καὶ ἀγγέλων ἐθαύμασεν, ἡ πληθὺς
μακάριε, καθορῶσά σου, τὰ τῆς
νηστείας ἀνένδοτα· τὴν στάσιν τὴν
πάννουχον, προσευχὴν διηνεκῇ· καὶ
δακρύων τὴν ἄμετρον, ὅθεν αἰτη-
σαι, παρρησίαν ὡς ἔχων τοῖς σοῖς
τέκνοις· ἱλασμόν τε τῶν πταισμά-
των, καὶ παραδείσου τὴν οἰκισιν.

Ἐγκρατείας τὸ σύνταγον, προ-
σευχὴν ἀδιάλειπτον, ἀγρυπνίαν
πάννουχον ἐκαρτέρησας, καὶ τοὺς
πεινῶν-

πεινῶντας διέθρεψας· πτωχοὺς δὲ αἰτοῦσιν ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, ὁ Χριστὸς κατεσκήνωσεν· ὃν ἰκέτευε, Θεοφόρε τρισμάκαρ, λυτρωθῆναι, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων, τὴν θείαν ποιμήνην σου Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωῒ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνί ις'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Μάρτυρος Σαβίνου τοῦ ἐξ Ἑρμοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Χριστόδουλος ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Πάμμῳ Μονῆς.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Πάπας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐν Ῥουφιαναῖς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰουλιανὸς ἐν θαλάσσῃ ῥιφθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δέκα Μάρτυρες, οἱ ἐν Φοινίκη ἔειπαι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀλεξανδρίων, Πάπας Ῥώμης, ἔειπαι τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἀνίας ὁ θαυματουργός, ὁ παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμνια.

ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀνθρώπον σε ἐγνώμεν Θεοῦ, κλήσει τε καὶ πράγματι· ταῖς ἀρεταῖς γὰρ διέλαμψας, πτωχεῖαν ἄμετρον, καὶ στενοχωρίαν, ἐπὶ γῆς κτησάμενος, καὶ θαύμασι πιστοὺς πιστωσάμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐρωτι δροσίζοντι σαρκὸς, ἔρωτας φλογίζοντας, ἐναποσβέσας Ἀλέξιε, θαλάμου θάλαμον, εὐσεβῶς ἡλλαχῶ, ἡδονῆς τε σώματος, καὶ θείαν τῶν Ἀγγέλων ὁμοίωσιν· μεθ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μένεις ἀγνοούμενος σοφῇ, πρὸ πυλῶν θλιβόμενος, τῶν ἱερῶν γεννητόρων σου, ἐμπαροινούντων σοι, τῶν οἰκείων παίδων, ἐπὶ χρόνον μήκιστον· θανὼν δὲ φανεροῦσαι τοῖς θαύμασιν, οἷς ἐπετέλεσας, θεραπεύων τὰ νοσήματα, καὶ καὶ διώκων ἀκάθαρτα πνεύματα.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ Πρωῒ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀλεξίου σήμερον τοῦ πανολβίου, ἑορτὴν τὴν πάνσεπτον ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὑμνήσωμεν λέγοντες, Χαίροις ὁσίων τερπνὸν ἐγκαλλώπισμα.

Τῷ αὐτῷ μηνί ις'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Ὁ

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν ἁγίων εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Θεοστήρικτος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρῖνος, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θαῦμα! πῶς ἐν πυλῶσι, τῶν γεννητόρων χρονίως, ὥς τις ἀδάμας ὑπέστης, φύσεως βία μὴ καμφθεῖς, γονέων τε καὶ συζύγου, Ἀλέξιε πικροῖς ὁρήνοις.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς σύνθηες, ἡ α. ὦρα, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως ἀστήρ ἀνατέταλκας, καὶ πιστοὺς κατεφώτισας, ἱεραῖς δογμάτων σου ταῖς λαμπρότησι, καὶ τὰς αἱρέσεις ἐσχότασας, καὶ τέλεον ἔτρεψας, καὶ ὡς δοῦλος τὸ δοθὲν, πλεονάσας σου τάλαντον, εὐηρέστησας, τῷ Δεσπότη Θεόφρον, οὐ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Κύριλλε.

Τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῷ φέγγει τοῦ βίου σου, ὡς ἀστήρ πολύφωτος ἀξιάγαστε, μέσον Συνόδου διέλαμψας, Πατέρων τὸν ἄθεον Μακεδόνα νευραῖς,

ἀποπνίξας τῆς χάριτος, εἰς τὸ ἅγιον, καὶ ζωῶσαν τὰ πάντα. Οεῖον Πνεῦμα, βλασφημήσαντα ἀφρόνως, καὶ προφανῶς ἀνομήσαντα.

Νοῦν ἀλάστορα ἡσχυνας, τοῦ παράφρονος Μάνεντος, στηλιτεύσας κάλλιστα καὶ σοφώτατα, τὰ βορβορώδη διδάγματα, τῆς τοῦτου σκαιοτήτος, διδασκάλων ἀρχηγέ, ἱερέων εὐπρέπεια, θεῖε πρόμαχε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τοῦτο, τὴν ἁγίαν γεγηθότες, ἐπιτελοῦμέν σου κοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον (εἰς τὸ τέλος.)

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωί, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνί ἡ. μνήμη τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Τρόφιμος, καὶ Εὐκαρπος, ἐν Νικομηδείᾳ ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Θεῖας ἐπιγνώσεως, εἰσδεδεγμένος τὴν ἑλλαμψιν, ἐφωτίσθης τὰ ὄμματα σοφῇ τῆς καρδίας σου, καὶ τῆς πλάνης ζόφον, ἔλιπες ἐμφορόνως, καὶ ὁμολόγησας Χριστόν

στόν, σάρκα λαβόντα τὸν πάντων Κύριον· ἐντεῦθεν δυναμούμενος, ἐνδύναι Πνεύματος Χρύσανθε, τῶν βασάνων ἀνώτερος ἀνεδείχθη πα- νεύφημε.

Εχθροῦ δελεάσματα, καὶ ἡδονῆς ὑπεκκαύματα, ὡς ἀράχην λε- λόγισαι, ζωῶν δὲ κάθειρξιν, ὑπο- στάς ἐνέω, φέγγει κατηρυγασίης, καὶ εὐωδίας νοητῆς, ἀπεπληρώθης μέσον ἱστάμενος, βορβόρου καὶ προσήγαγες, ὡς Νυμφοστόλος πανάριστος, τῷ Χριστῷ νόμφην ἁμωμον, τὴν μωμήσαι σε σπεύσα- σαν.

Ετρώθης τῷ ἔρωτι, τῷ γλυ- κυτάτῳ τοῦ χτίσαντος, καὶ τῆς πλάνης τὸ ἄθεον, τέλεον ἐξέκλι- νας, καὶ νυμφῶνος θείου, ἐχώρη- σας ἐνδον, νευμφευμένη τῷ Χριστῷ, διὰ βασάνων πολλῶν τοῦ σώμα- τος, Δαρεία μεγαλύνουμε, Θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ παρθένων ἀγ- καίσμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροετοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰθ'· μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Χρυτάνθου καὶ Δαρείας.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κλαύδιος ὁ Τρι- βούνιος, Ἰλαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, Μαῦρος καὶ Ἰάπων, οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, ξίφει τελει- οῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παγχάριος, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος ὁ πρεσ-

βύτερος, καὶ Μαρκιανὸς ὁ Διάκονος, ἐν σπηλαίῳ κλεισθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος ἐν ἔτει 1564 μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὁδοῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡ- μῶν, τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ὁσίων, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Εφρετῶν τὸ ἀκρότατον, ὀλιχῶς ἀγαπήσαντες, τὰ τοῦ βίου Ὅσιοι ὥσπερ ακύβαλα, τερπνὰ ἡγήτα- σε ἅπαντα, καὶ μόνα τὰ μένοντα, ἀγρυπνία καὶ εὐχῇ, νικητῶ τε καὶ καύσωνι, ἐποθήσατε, σπηλοδίατοι ἅμα γεγονότες, συμπολῖται τῶν Ἀγγέλων, ἀναδειχθέντες ἐν χά- ριτι.

Καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι, καὶ τοῖς λίθοις βαλλόμενοι, καὶ πυγ- μαῖς κοπτόμενοι τὴν ὁμόνοιαν, οὐ διελύσατε Μάρτυρες, ἀγάπῃ συν- δούμενοι, καὶ τρυφῇ ἀδελφικῇ· ἀλλ' ὅφ' ἐν θανάτουμένοι, καὶ τεμνό- μενοι, μεληδὸν Ἀυλοφόροι τῇ τρα- πέζῃ, προσηνέχθητε τῇ θεῷ, ὡς ἱερεῖα ἁμώμητα.

Καὶ πνιγμῷ συγκλειόμενοι, καὶ πυρὶ δαπανώμενοι, τὰς ψυχὰς παρέθεσθε ὡς ἁμώμητα, Μάρτυρες ἐνδοξοὶ θύματα, χειρὶ τοῦ Παντά-

γχατος,

νακτος, καὶ συνήφθητε χοροῖς,
ἀσωμάτων Δυνάμεων, αἰωνίζου-
σαν, κληρωτάμενοι δόξαν· ἥς με-
θέξειν, τοὺς ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας,
ἀδιαλείπτως πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀββάδων, τῶν ἐν τῇ Μόνῃ τοῦ
ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Αἱ ἅγαι ἐπτὰ γυναῖκες, Ἀλεξάνδρα,
Κλαυδία, Εὐφροσύνη, Ματρῶνη, Ἰου-
λιανή, Εὐφημία καὶ Θεοδώρα, αἱ ἐν
Ἀμινσῷ μαρτυρήσασαι καὶ ἀθλήσασαι
τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Ὁμολο-
γητὴς Νικήτας, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἀνα-
τολῇ Ἀπολλωνιάδος, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ῥοδιανός, Ἀκύλ-
λας ὁ ἐπαρχος, καὶ Ἑμμανουήλ, ξίρει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀωλίων πυγμαῖς βαλλό-
μενος, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρων ὁ Κρής,
ἐν Κρήτῃ μαρτυρήσας τῷ 1792 ἔτει,
ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-
θεοτοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἱ μετάνοιαι ὡς σύνηδες, ἢ ἁ. ὦρα.
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰακώβου Ἐπισκόπου,

τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμοια ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κόσμου τοὺς κορύβους ἐκφυ-
γῶν, ἐν ἀταραξίᾳ παμμάκαρ τὸν
νοῦν ἐφύλαξας, μὴ περιπλανώμε-
νον, μηδὲ ρεμβόμενον, ταῖς τοῦ
βίου συγχύσεσι, καὶ ταῖς τρικυμί-
αις, ἀλλ' ἀνατεινόμενον, καὶ ἄνω
βλέποντα, πόθῳ πρὸς τὸν ἄνω
Δεσπότην, πρὸς τὸν εὐεργέτην
τῶν ὅλων, ἀξιομακάριζε Ἰακώβε.

Ἐξω τῆς τοῦ κόσμου παρα-
χῆς, Πάτερ διεξάγων τὸν βίον,
παθὼν ἐλεύθερος, γέγονας τῇ χά-
ριτι, περιφρουρούμενος· καὶ δαι-
μόνων τὰς φάλαγγας, ἀσκήσει
συντόνῳ, καὶ θείαις ἀστράψεσι,
καταστρεφάμενος, χαίρων σὺν
Ἀγγέλοις χορεύεις, ὡν τὴν πολι-
τείαν ἐκτίσω, περὶ τὸν Παντάνα-
κτα καὶ Κύριον.

Ἐξῆς ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς,
ὕπὲρ τὰ ὁρώμενα πάντα, ὡς τὴν
ἀόρατον, δόξαν ἐνθυμούμενος, καὶ
φανταζόμενος, τῆς σκηνῆς τὴν
εὐπρέπειαν, τῆς ἐπουρανίου, καὶ
τὴν ὠραιότητα τὴν ἀκατάληπτον·
ἥς νῦν ἐμπορούμενος, σῶσαι τοὺς
πιστῶς τιμῶντάς σε Πάτερ, τὸν
Χριστὸν δυσώπησον Ἰακώβε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τὸ

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυ-
χόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ Μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ ὁμολο-
γητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θωμᾶς Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φιλήμων καὶ Δο-
μνίνος, οἱ Ῥωμαῖοι, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Κύριλλος, ἐπί-
σκοπος Κατάνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Σεραπίων, ὁ Σιδώνιος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Βασιλείου, Πρεσβυτέρου τῆς
Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ'.

Ὁ εἰς ὑψίστου κληθεῖς.

Ἱερωσύνης στολαῖς ἡγλαῖσμέ-
νος, Θεῷ ἐλειτούργησας, καθάπερ
Ἀγγελος, τῷ δι' ἡμᾶς ὕλη σώμα-
τος, ἐπιφανέντι, οὕων Βασιλεῖς
μεγαλῶνυμε· ἐντεῦθεν ὡς τέλειον
πρόδατον τέθυσαι, καὶ καθαρὸν
οὖμα γέγονας, καὶ προσηνέχθης,
νῦν εἰς τὸ ἄνω Οὐσιαστήριον· ὅθεν
φωναῖς σε μακαρίζομεν, χαρμο-
νικῶς καὶ βοῶμέν σοι· ἵκετεύων
μὴ παύσῃ τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ἀφαιρεθεὶς τὴν δорὰν κρίσει
ἀδίκῳ, τοὺς πόνους ὑπήνεγκας ἀ-

ποσκοπούμενος, λῆξιν τὴν ἀπο-
νον ἐνδοξε, καὶ τὰ βραβεῖα, τοῖς
ἐναθλήσασιν ἀποκείμενα· πυρὶ δὲ
στομούμενος, οἷά περ σίδηρος,
οὐρανοχάλκευτον γέγονας, παμ-
μάκαρ ξίφος, πάσας συγκόπτων
ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας· ὅθεν τιμᾷ
σε πᾶσα σήμερον, τῶν εὐσεβῶν
γλῶσσαι χαίρουσα, καὶ αἰτεῖ, δυ-
σωπεῖ σε, τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς
ποιμήνης σου.

Ἀραισμένος τοῖς στίγμασι τοῖς
Οείοις, εἰς πόλιν ἐκ πόλεως δέ-
σμιος ἔτρεχες, καταδεσμεύων τὸν
τύραννον, καὶ τὰς πορείας, τῶν
σῶν βημάτων κατευθυνόμενος· καὶ
δὴ πρὸς Καισάρειαν πόλιν γενό-
μενος, ἐντεῦθεν τέλος μακάριον,
καὶ ὑπεδέξω, καὶ πρὸς Πόλιν τὴν
ἐπουράνιον, στεφανηφόρος ἀνελή-
λυθας, καὶ Θεῷ Βασιλεῖ νῦν πα-
ρίστασαι, ὃν ἱκέτευε σῶσαι καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἐν-
διατάκτου ἤχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυ-
τέρου τῆς ἐν Ἀγκύρᾳ Ἐκκλησίας.

Αἱ ἅγιοι μάρτυρες Καλλινίκη, Βασι-
λισσα καὶ ἡ ἁγία μάρτυς Δροσία, ἡ θυ-
γάτηρ Τραϊανοῦ Βασιλέως, ἐν Ῥώμῃ
ἀθλήσασαι τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος Ὁσιομάρτυς Εὐθύμιος,
ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἐν
ἔτει 1814, ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τὸ

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου, τὸ ἰδιό-
μελον τῆς ἡμέρας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία,
ὡς σύνηδες καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Νίκωνος, καὶ τῶν αὐτοῦ Μαθη-
τῶν ἑκατὸν ἐννεήκοντα ἐννέα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,
Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ηδονὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ
σαρκὸς τὸ δυσήνιον, τῷ κημῷ μα-
κάριε καθυπέταξας, τῆς ἐγκρα-
τείας ἐν χάριτι νικήσας ὡς ἀρι-
στος, πανοπλίαν τοῦ ἐχθροῦ, τῇ
δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν γέ-
γονας, ποδηγὸς μοναζόντων ἐπο-
μένων, τῷ πανσόφῳ σου καὶ βεῖω,
Νίκων κηρύγματι πάντοτε.

Αναλάμψας ὡς ἥλιος, ἐξ ἑώ-
ας πανόλβιε, οἰκουμένην ἅπασαν
κατεφώτισας, τῇ τῶν θαυμάτων
λαμπρότητι, χορὸν ἐπαγόμενος,
ὡς ἀστέρων φαινῶν, ὁπαδῶν· μεθ'
ὧν ἠόλησας, καρτερώτατα, διὰ
ξίφους τμηθέντες, καὶ εἰς χεῖρας,
τοῦ παντάνακτος Δεσπότης, ὑμῶν
τὰ πνεύματα θέμενοι.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ
γυμνότης οὐ μάστιγες, οὐχ ὁ βι-
αιότατος ὄντως θάνατος, ὑμᾶς ἀ-
γάπης ἐχώρισε, Χριστοῦ ἀξιάγα-
στοι· ἀλλ' ὡς ἄρνες εἰς σφαγὴν,
τῷ ποιμένι ἐπόμενοι, ἐκ τῆς δύ-
σεως, πρὸς ἀνέσπερον λήξιν οὐ-

ρανίου, Βασιλείας Ἀθλοφόροι,
στεφανηφόροι ἐφθάσατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυρο-
θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ τῷ Μαρτυρικῶν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος, καὶ τῶν
αὐτοῦ μαθητῶν, ἑκατὸν ἐννεήκοντα
ἐννέα Μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δομέτιος, ζῆρει τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ἱσιομάρτυς Λουκάς ἐν
Μιτυλήνῃ μαρτυρήσας, κατὰ τὸ 1792
ἔτος, δι' ἀγχόνης τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς
Ἑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν σί-
χους ἱ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον
τῆς ἡμέρας δις· καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ
τὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς
Ἑορτῆς δ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Κεχυμένον μυστήριον, καὶ
Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γαβριὴλ
πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος καὶ ἐπὶ
σὲ νῦν ἐλευσεται, τὴν μόνην ἀκή-
ρατον, καὶ καλὴν περιστερὰν, καὶ
τοῦ γένους ἀνάκλησιν, καὶ βοήσει
σοι· Παναγία τὸ χαῖρε ἑτοιμάζου·

διὰ

διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς
λαγόνισιν εἰσδέξασθαι. Δίς.

Φωτοφόρον Παλάτιον, ἤτοι-
μάσθη σοι Δέσποτα, ἡ νηδὺς ἡ ἄ-
φθορος τῆς Θεόπαιδος· δεῦρο πρὸς
τοῦτο κατέβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλά-
σμα σου φθονερῶς πολεμηθέν, καὶ
δουλείᾳ κρατούμενον τοῦ Ἀλά-
στορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν
ἀπολέσαν, καὶ τὴν σὴν σωτηριώ-
δη, προσαναμένον κατέβασιν.

Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ
σὲ Παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύ-
σεται καὶ βοήσῃ σοι· Χαῖρε κατὰ
ρας λυτήριον, πεσόντων ἀνθρώ-
σις, Χαῖρε μόνῃ ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ
χρηματίσασα, Χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ
Ἡλίου νεφέλῃ ὑποδέχου, τὸν ἀ-
σώματον ἐν μήτρᾳ τῇ σὴ οἰκῆσαι
θελήσαντα.

Δόξα καὶ νῦν ἤχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ, τῇ
κεχαριτωμένῃ σήμερον, χαῖρε ἀ-
νύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε-
μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορ-
φῇ, μηδὲ δειλιάσης, Ἀρχάγγελος
εἰμί· ὅφιν ἐξηπάτησεν Εὐαν ποτέ-
νυν εὐαγγελίζομαι σοι τὴν χαράν,
καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξεις τὸν
Κύριον Ἀχραντε.

Εἰσόδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ
λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγουμένων.

Εἰ δὲ μὴ τελεῖται Λειτουργία, ψάλ-
λομεν εἰς τὸν Στίχον τὸ Ἰδιόμελον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς Εὐρυτῆς, οἶον βούλει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, ἤχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χα-
ρᾶς τὰ προσίμια, τὴν προεόρτιον,
ᾄσαι προτρέπεται· ἰδοὺ γὰρ Γα-

βριήλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ
κομίζων τὰ εὐαγγέλια, καὶ πρὸς
αὐτὴν ἐκβοήσεται· Χαῖρε κεχαρι-
τωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ Θεοτόκε Παρθένε, καὶ αἰ γ', μεγά-
λαι μετάνοιαι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος, καὶ τοῦ
Τριωδίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν.

Ὁ Προεόρτιος Κανὼν, εἰς Γ'.

Ποίημα Γεωργίου· οἱ δὲ Θεοφάνους.

Ὡδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέ-
λαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ πα-
λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυρο-
τύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμα-
λὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐ-
τροπώσατο.

Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράν-
θητι, ὥσπερ αἰσθόμενος τὴν τοῦ
Κυρίου κάθοδον ἐν σοί· διὰ σπλάγ-
χνα ἐλέους γὰρ, ἐξ οὐρανοῦ κα-
τέρχεται, γαστρὶ Παρθένου σωμα-
τούμενος.

Ἰδοὺ σοι τῇ Βασιλίδι στέλλε-
ται, Θεὸς Ἀρχάγγελος, τοῦ Βα-
σιλέως πάντων καὶ Θεοῦ προμη-
νύσαι τὴν ἔλευσιν, καὶ προσφωνή-
σαι Χαῖρέ σοι, ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ
Προπάτορος.

Η στάλμος ἡ φωταυγὴς καὶ
πάγχρυσος, διευτρεπίσθητι, πρὸς
εἰσδοχὴν τοῦ μάννα τῆς ζωῆς·
ἐπὶ σὲ γὰρ ἐλεύσεται, διὰ φωνῆς
Ἀγγέλου σοι, ὑπερφῶς εἰσοικι-
ζόμενος.

Λαγόσι σοῦ τῆς Ἀγνῆς οἰκί-
ζεσθαι, μέλλει ὁ Κύριος, ὁ κατοι-
κῶν αἰεὶ τοὺς οὐρανούς· οὐρανῶ-

σαι

σαι γὰρ ἔρχεται, τῶν γηγενῶν τὸ
φύραμα, τοῦτο σαφῶς ἐπενδυσά-
μενος.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Οὐκ** ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει
καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν
σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ
Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος,
πλὴν σου φιλάνθρωπε.»

Ἡ τὰς ἀκάνθας, τῶν παθῶν
λυπηρῶς ἢ βλαστήσασα, σκίρτα
χόρευε· ἰδοὺ, ὁ γεωργὸς ὁ ἀθά-
νατος, κατάρας ἐξαίρων σε, νῦν
ἐπελεύσεται.

Ο θεῖος πόκος ἐτοιμάζου Παρ-
θένε ἀμόλυντε· ἐπὶ σὲ γὰρ ὁ Θεὸς,
ὡς ὑετὸς καταβήσεται, ξηράνας
τὰ ρεύματα, τῆς παραβάσεως.

Τόμος ὁ θεῖος, εὐτρεπίζου·
Πατρὸς τῷ δακτύλῳ γὰρ, ἐγγρα-
φῆσεται ἐν σοὶ, ὁ θεῖος Λόγος
σαρκούμενος, τὴν ἐξ ἀλογίας μου
λύων παράβασιν.

Χρυσὴ λυχνία, ὑποδέχου τὸ
πῦρ τῆς Θεότητος, ἀναλάμπον
διὰ σοῦ, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ
δωρούμενον· δι' οὗ τῶν κακῶν ἡ-
μῶν, σκότος λυθήσεται.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ὥραιότητα.

Σήμερον ἅπασα, κτίσις ἀγάλλ-
λεται, ὅτι τὸ Χαῖρέ σοι, φάσκει ὁ
Ἄγγελος· εὐλογημένη σὺ Ἀγνή,
τοῦ Χριστοῦ Μητέρα Ἀχραντε·
Σήμερον τοῦ ὄφους, ἀμαυροῦται
τὸ φύραγμα· ἄρᾳ γὰρ διαλέλυ-
ται ὁ δεσμός τοῦ Προπάτορος.
Διό σοι καὶ ἡμεῖς ἐκβῶμεν· Χαῖ-
ρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκ-
κλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον
τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει
αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Τὸ Μυστήριον τὸ πάλαι πρό
τῶν αἰώνων, προορισθέν φανέρω-
σιν, ἄρχεται λαμβάνειν· γῆ καὶ
τὰ οὐράνια, συμφώνως εὐφράνθη-
τε, καὶ χαρμονικῶς ἀλαλάξατε.

Τὸ Παλάτιον τὸ μέγα τοῦ Βα-
σιλέως, τῶν ἀκοῶν διανοίξον τὰς
θείας εἰσόδους· ἡδὴ γὰρ ἐλεύσε-
ται, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, καὶ κα-
τασκηνώτει ἐν μέτῳ σου.

Τῆς Προμήτορος τὸν ὀλισθον
ἀνορθώσων, ὁ λυτρωτὴς ὀφθήσε-
ται, ἐν ἀπειρογάμῳ, μήτρᾳ οἰκί-
ζόμενος· Αὐτῷ μελωδήσωμεν· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀββακούμ σε προηγόρευσε πά-
λαι Ὁρος, ταῖς ἀρεταῖς κατὰ κριον
ἐξ οὗ φανεροῦσθαι, μέλλει ὁ Θεὸς
ἡμῶν, Παρθένε πανάμωμε, μόνῃ
τῶν βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Σὺ** Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν
κόσμον ἐλήλυθας· φῶς ἅγιον ἐπι-
στρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας,
τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἄσπιλε ἀμνὰς, ὁ ἀμνὸς τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, τὴν μήτραν σου ὑπείσ-
δυναι, κατεπίγεται αἵρων, ἡμῶν
τὰ ἁμαρτήματα.

Ῥάβδος ἡ μυστικὴ, μετ' ὀλίγον
ἀνθήσειεν, ὡς γέγραπται, θεῖον
ἄνθος, Μεσσαὶ ἐκ τῆς ῥίζης, ἡμῖν
ἐμφανιζόμενον.

Αγγέλου τῇ φωνῇ, πιανθεῖσα
ὡς

ὡς ἄμπελος, πρὸς βλάστησιν ἐτοιμάζου, τοῦ πεπείρου Παρθένε, καὶ ἀκηράτου βότρυος.

Μέγιστε Προφητῶν, Ἡσαΐα εὐφράνῃ. Παρθένος γὰρ ἦν προέφης, γαστρί συλλαμβάνει, βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.»

Χαῖρέ σοι, Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος φθέγγεται· τὴν γὰρ χαρὰν ἐν γαστρί σου, συλλαμβάνειν μέλλεις ἀνερμηνεύτως, ἦν ἡ Εὐα, παραβάσει Παρθένε ἀπώλεσεν.

Οὐ φλέξει, μὴ δειλιάσης ὄλω, τὴν μήτραν σου, πῦρ τῆς Θεότητος Κόρη· ἡ γὰρ βάτος· πάλαι σὲ προστύπου, καιομένη, οὐδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγιε.

Τὸ Ὅρος, Δανιήλ ὁ προεῖδεν ἐν Πνεύματι, χαῖρε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ, ὁ νοητὸς λίθος ἀποτμηθήσεται, καὶ συντρίψει, τῶν Δαιμόνων τὰ ἄψυχα ἔσθαι.

Εἰρήνης, ὁ Βασιλεὺς ἐν σοὶ ἐπελεύσεται, τοῦ διὰ σοῦ εἰρηνεῦσαι, τοὺς πολεμηθέντας καὶ ἡττηθέντας, Θεομῆτορ, πονηρὰ συμβουλία τοῦ ὄφρεως.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

(ΤΟΜ. Γ')

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρτέμωνος, Ἐπισκόπου Σιλευκείας τῆς Πιτιδεΐας.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀρτέμων, πρεσβύτερος τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ ἐκκλησίας ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ζαχαρίας ὁ υἱὸς τοῦ Ἀββᾶ Καρίωνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Μαρτίνος ὁ Ὁθηβαῖος· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ὁκτώ μάρτυρες, οἱ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθείαις.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** διασώσας ἐν πυρὶ, τοὺς Ἀβραμιαίους σου Παῖδας, καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἷς ἀδίκως δίκαιους ἐνήδρευσαν· ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.»

Η κιβωτὸς ἡ λογικὴ, ἦν ὁ ἀληθὴς Νομοθέτης, ἡγαπηκῶς τὴν ἐπὶ σοὶ, κατασκήνωσιν μέλλει ποιήσασθαι, θυμηδίας ἐμπλήσθητι διὰ σοῦ γὰρ τοὺς φθαρέντας ἀνακαινίσει.

Προφητικὸς θεὸς χορὸς, ὥσπερ ἐπαισθόμενος Κόρη, τὴν ἐπὶ σοὶ τοῦ Αὐτρωτοῦ, εἰρηναίαν ἐπέλευσιν κράζει σοι· Χαῖρε πάντων ἡ λύτρωσις· χαῖρε μόνῃ τῶν ἀνθρώπων ἡ σωτηρία.

Μὴ δειλιάσης τὴν φωνήν, μὴ καταπλάγῃς τὸν λαλοῦντα· Θεοῦ διάκονός ἐστι· φανερωσαί σοι ἔκει Μυστήριον, τὸ Ἀγγέλοις ἀπόρρητον, ἀπειρόγαμε Μαρία εὐλογημένη.

8 Ὁρᾷς

Ορᾶς τὴν κτίσιν τῷ ἐχθρῷ, πᾶσαν δουλωθεῖσαν Παρθένε· κατελεῖται δὲ αὐτήν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους βουλόμενον, διὰ σοῦ τὸν φιλάγαθον· μὴ οὖν λόγοις τοῦ Ἀγγέλου προσαπιστήσης.

Ῥδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λίκνῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐτεθείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἡ κούφη νεφέλη τοῦ φωτός, ἡ ἀπειρέγαμος, διευτρεπίσθητι· ἰδοὺ ὁ Ἥλιος ἄνωθεν, ἐπιλάμψει· σοὶ ὁ ἄδυτος, πρὸς μὲν ὀλίγον ἐπὶ σοὶ κατακρυπτόμενος, τῷ δὲ κόσμῳ, φαίνων καὶ λύων κακίας τὴν ζέφωσιν.

Ἀγγέλων ὁ πρῶτος λειτουργὸς, προσεπαφίησι, φωνὴν χαρμόσυνον, καταμηνύων σοὶ Ἀχραντε, τὸν μεγάλης βουλῆς Ἀγγέλον, σαρκωθεσόμενον ἐκ σοῦ δι' ἀγαθότητα· ᾧ βοῶμεν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς ῥόδον κοιλάδων καθαρὸν, ὡς κρίνον εὖσμον, κατανόησας σε, ὁ πλαστουργὸς ἡμῶν Κύριος, νῦν ἡράσθη σου τοῦ κάλλους Ἀγνή, καὶ σαρκωθῆναι ἐκ τῶν σῶν, αἱμάτων βούλεται, τὸ δυσῶδες, ὅπως διώξη τῆς πλάνης χρηστότητι.

Ἡ αὐτὸς δεξιόθεν οὐκ ἐκστάς, ἐν σοὶ τὴν οἰκῇσιν, μέλλει ποιήσασθαι, ὁ ὑπερούσιος Ἀχραντε, ὅπως στήσῃ δεξιὰ αὐτοῦ, σὲ τὴν πλησίον καὶ καλὴν, οἷα Βασίλισ-

σαν, δεξιάν τε, πᾶσι προτείνῃ πεσοῦσι, καὶ σῶσῃ ἡμᾶς.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.»

Εὐα μὲν ἐπρὶ γήσε καρπὸν, τὸν θάνατον, γεωργοῦντα τὸν ὀλέθριον· σοὺ δὲ ἐν μέσῳ ἐκβλαστήσει, καρπὸς ἀθανασίας ὁ πρόξενος, Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς ἡμῶν Δέσποινα ὃν ἀνυμνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Κλίνας οὐρανοὺς νῦν πρὸς ἡμᾶς κατέβηθι· θρόνος ἤδη ἡτοιμάσθη σοὶ, Λόγε, ἡ μήτρα τῆς Παρθένου· ἐν ᾧ ὡς Βασιλεὺς ὠραιότατος, καθήσεις ἐξεγείραι τοῦ πτώματος, τῆς δεξιᾶς σου τὸ πλαστούργημα.

Ἡράσθη τοῦ κάλλους σου Χριστὸς, Πανάμωμε, καὶ τὴν μήτραν σου κατώκησεν, ὅπως παλῶν ἐξ ἀμορφίας, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων λυτρώσεται, καὶ κάλλος τὸ ἀρχαῖον δωρήσεται· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἡ χώρα ἡ ἄσπορος Ἀγνή ὑπόδεξαι, διὰ λόγου τὸν οὐράνιον, Λόγον ὡς σῖτον καρποφόρον, βλαστάνοντα ἐκ σοῦ καὶ τὰ σπέρματα, ἐκτρέφοντα τῷ ἄρτῳ τῆς γνώσεως· ὃν προσκυνοῦντες, σὲ δοξάζομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς δῶρα προεόρτια, προσφέρομέν

Θένον καὶ Ἀγνήν, μηνύσαι σοὶ τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αρχῶν τῶν αἰῶν δυνάμεων, ὁ Γαβριήλ καταπτὰς, τὴν Παρθένον ἀσπάζεται, χαῖρε λέγων ὄχημα, καθαρὸν τῆς Θεότητος· σὲ ἐξ αἰῶνος Θεὸς ἡγάπησεν, εἰς κατοικίαν τε ἡρετίσατο· δοῦλος Δεσπότη σου, παρουσίαν πάρεμι ἀναβοῶν· τέξῃ εὖν τὸν Κύριον, ἄθροος μένουςα.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν.

Τί σου τὸ εἶδος τὸ πύρινον; τῷ Γαβριήλ ἡ σεμνή, μετ' ἐκπλήξεως ἔφησε· τί σου τὸ ἀξίωμα, καὶ τῶν λόγων ἡ δύναμις; παιδοποιῶν προσεπαγγέλλη μοι, ἐγὼ δὲ πεῖραν, ἀνδρὸς οὐ κέκτημαι· ἀπιδιπόρρωθεν, μὴ πλανήσης ἄνθρωπε, ὡς περ τὸ πρῖν, Εὖαν τὴν Προμήτορα, ὅφρις ὁ δόλιος.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα κινόν.

Πνεῦμα Θεοῦ τὸ πανάγιον, ἥξει ἀγνή ἐπὶ σέ, Θεοχώρητε Δέσποινα, καὶ ἐπισκιάσει σοι, τοῦ Ὑψίστου ἡ δύναμις, καὶ τέξῃ παῖδα διατηροῦντά σου, τὴν παρθενίαν ἀπαρασάλευτον· οὗτος Υἱὸς ἐστίν, ἀγενεαλόγητος· οὗτος ὀφθείς, σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, καθὼς ἠυδόκησε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Τῷ ἑκτῷ μηνί, ἀπεστάλη ὁ

Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν λυτρωτὴν προσελθεῖν. Ὅθεν δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκήσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΤΥΠΙΚΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Γ'. Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὰ δ'. Μαρτυρικά τοῦ ἡχοῦ, καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθέξις ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, μετὰ τοὺς Κανόνας, τὴν Στιχολογίαν τῆς Τιμιωτέρας, τὸ Προεόρτιον Ἐξαποσειλάριον, δις. Αἶνοι, καὶ Ἀπόστιχα τοῦ μικροῦ Ἑσπερινοῦ, κτλ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Κοντάκιον, Μακάριοι οὗς ἐξελέξω, κτλ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν,

νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον, καὶ τροπάριον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Καθίσματα Ἀναστάσιμα δύο, καὶ ἐν τῆς Ἑορτῆς. Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἱπακοή, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'. χῆμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Σταυροῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ Θ'. ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστελλάμιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα β'. τοῦ Σταυροῦ γ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ἡ τάξις περὶ τῆς Εἰσόδου καὶ Προσκυνήσεως τοῦ Σταυροῦ ὡς σίνης.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, εἰπέ τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, κτλ. Σῶσον ἡμᾶς, . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ, Ἐξακρίτως, Εὐαγγελίζου γῇ χα-

ρὰν μεγάλην. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος Προκείμενον, ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, ἡχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Δόξα καὶ νῦν, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ τρίτου, καὶ ἀπόλυσις καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Β'. Ἐὰν τύχη ἡμέρα Ε'. τῆς Ἑβδομάδος.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὰς ὥρας λέγομεν Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον Προεόρτιον. Μετὰ δὲ τὴν ζ'. ὥραν, γίνεται Ἀπόλυσις, μὴ τελουμένης προηγιασμένης. Τὸ δὲ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς κατὰ τὴν τάξιν, ὡσαύτως καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, ἅπαντα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, τὸ, φῶς ἱλαρὸν, καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, Ἀρχων τῶν ἀνω δυνάμεων. (ὅρα ταῦτα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν) Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος δ'. Τῷ ἑκτῷ μηνί. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ τρίτου. Ἀπόλυσις, καὶ Ἀπόδοσις.

Γ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς τρίτης, ἢ τετάρτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας

γας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον, Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὡρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ) Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μὲν Νῦν ἀπολύεις, καὶ εὐθὺς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Οἴκοι τῆς Θεοτόκου. Εἶτα πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ. Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ δευτέρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρωΐ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς· ὁ Ν. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου, Καταβασίαι, Ἀντίξω τὸ στόμα μου ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάρια, καὶ Αἶνοι τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'. Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοί. (Ὡρα τοῦτο μετὰ τοὺς Αἶνους) Δοξολογία Μεγάλη.—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὡδὴ γ'. καὶ ἕκτη, κτλ. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἰς τὸ, Ἐξαίρετως, Ἄξιόν ἐστι. Κοινωνικὸν τοῦ Ἀρχαγγέλου, κτλ.

Δ'. Ἐὰν τύχη τῇ Δ'. ἢ τῇ Ε'.

Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ἐν ταύταις ταῖς δυσὶ Κυριακαῖς ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία, καὶ ἡ τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ τοῦ Τριωδίου καταλιμπάνονται. Εὐαγγέλιον δὲ τοῦ Θρόνου λέγεται τῆς Ἑορτῆς—Τῇ δὲ Κυριακῇ ἑσπέρας γίνεται ἡ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ψαλλομένων ὧν διατάχθησαν Ἀθροῦ Α'. §. 6. καὶ ὅρα ἐκείθι.

Ε'. Ἐὰν τύχη τῇ Ε'. τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ μέγας Κανὼν ψάλλεται τῇ τρίτῃ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος ἑσπέρας.

ς'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τῆς Πέμπτης ἑβδομάδος.

Τῇ τετάρτῃ πρωΐ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος, ἐν τῇ προηγουμένῃ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθόμεν Στίχους ις'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν· ἐκ δὲ τῶν κατὰ Ἀλφάβητον Στιχηρῶν Προσομοίων, Ἄπας ὁ βίος μου μετὰ πορνῶν δέκα, κατὰ σειράν· εἶτα Προσότια γ'. Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ· καὶ καθέξῃς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγουμένων.

Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Ἀπόδειπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, τὸ, Πιστεύω, καὶ τὸ, Ἄξιόν ἐστι, ψάλλομεν τὸν Μέγαν Κανόνα, ὡς συνήθει.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, προηγουμένη οὐ γίνεται. Τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς· ὡσαύτως καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἅπαντα αὐτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον· καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ἀρχων τῶν ἄνω δυνάμεων. (Ὡρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ) Νῦν Ἀπολύεις, Τρισάγιον, καὶ εὐθὺς, Τὸ προσταχθέν μυστικῶς, ἐκ γ'. καὶ ἀναγινώσκειται ἡ α. στάσις τῶν Οἴκων. Εἶτα, ὁ Κανὼν τῆς Ἀκαθίστου εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκειται

ται ἡ β'. στάσις. Εἶτα φάλλεται τοῦ Κανόνος ἡ δ'. ε. καὶ γ'. ᾠδὴ καὶ πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ ταῦτα, ἡ ζ'. ἡ καὶ θ'. ᾠδὴ καὶ μετ' αὐτήν, Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ἡ δ'. στάσις τῶν Οἰκῶν. Εἶτα τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ συντόμως, καὶ Ἀπόλους.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ πρώτῃ, μετὰ τὴν Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλάριον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον, δις. Εἰς τοὺς Αἰῶνες, Στιχηρὰ Προσόμοια, Κεκρυμμένον μυστήριον. Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ γ'. καὶ ε'. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου (τῆς Ἀκαθίστου). Εἰς τὸ, Ἐξιρέτως, Ἄπας γηγενής. Κοινωνικόν, Ποτήριον σωτηρίου λήψομεν—Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀκαθίστου.

Τῇ Παρασκευῇ πρώτῃ, Προηγιασμένη οὐ γίνεται τὸ δὲ ἑσπέρας αὐτῆς, φάλλεται κατὰ τάξιν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ πρώτῃ νυκτόθεν, φάλλεται ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς, ὡς σύνηθες, καὶ πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν, Ἐξάψαλμος, Στιχολογία Πολυέλεος, Καθίσματα, Ἀναβαθμοὶ, Εὐαγγέλιον, καθὼς εὐρίσκονται τετυπωμένα. Μετὰ δὲ τὸ, ἔλκει καὶ οἰκτιρμοὺς, εὐθὺς τὸ Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α'. στάσις τῶν Οἰκῶν. Μετὰ τὸ τέλος ταύτης, πάλιν τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ β'. στάσις. Εἶτα φάλλεται ὁ Φωνὴ τῆς Ἑορτῆς εἰς ε'. Καταβασίαι Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου. Μετὰ τὴν γ'. ᾠ-

δὴν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ γ'. στάσις. Μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς, Συναπτὴ καὶ μετ' αὐτὴν τὸ, Κάθισμα, Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Ἐπειτα φάλλεται ἡ δ'. ε. καὶ ε'. ᾠδὴ. Μετὰ δὲ τὴν Καταβασίαν, Ἐβόητε προτυπῶν, τὸ, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ δ'. στάσις. Συναπτὴ, τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ Κανόνος, καὶ πάντα τὰ τῆς Ἑορτῆς, μέχρι τέλους τῆς Λειτουργίας, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Καὶ νῦν τὰ α. τοῦ ἡχοῦ — Εἰς τὸν Στίχον τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῆς Ὁσίας, Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. δ'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ἑορτῆς, ἐκ β'. καὶ ἀπόλους. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, μετὰ τὸν Τριδικὸν Κανόνα, τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τραπάριον τῆς Ὁσίας, Ἐν σοὶ Μήτηρ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Φαλιτηρίου καὶ τοῦ Ἀμώμου, Καθίσματα, τὰ Ἀναστάσιμα μόνον κατὰ σειράν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ ἡχοῦ, κτλ. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, Κάθισμα τῆς Ὁσίας. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτωήχοῦ. Καταβασίαι, Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου. Εὐαγγέλιον Ἐσθρινόν. Ὁ Ν. Δόξα, τῆς μετανόιας ἀνοιξὺν μοι, καὶ τὰ λοιπὰ. Ἡ Τιμιωτέρη στιχολογείται. Ἐξα-

ποστει-

ποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου δ'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Ἐως ὧδε τὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ παύουσι πλέον. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, ἤχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη καὶ καθ' ἐξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Η'. Ἐὰν τύχη τῇ Δευτέρᾳ τῶν Βαίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. Προεόρτια γ'. καὶ ἐκ τοῦ Τριωδίου τῆς Ὡσίας γ'. Δόξα, ἤχος δ'. Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω. Καὶ νῦν τὸ α'. τοῦ ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῆς Ὡσίας, ἤχος β'. Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὡσίας, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ συνήθης Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῆς Ὡσίας, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου, ἤχος α'. Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν, ὑπερευλογημένη. Καὶ καθ' ἐξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῆς Ἑορτῆς κατὰ τάξιν. Ὡσαύτως καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, μετὰ τῆς Ἑορτῆς ἡ Ἀκολουθία.

Τῇ αὐτῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, τῆς Ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, καὶ Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχη-

ρὰ προσόμοια, Ἀρχὼν τῶν ἄνω Δυνάμεων, (ἴδρα εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν). Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Θ'. Ἐὰν τύχη τῇ Παρασκευῇ τοῦ Λαζάρου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ψάλλεται ἅπανα ἡ τῆς Ἑορτῆς ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν.

Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες καὶ τοῦ Λαζάρου ἰδιόμελα δ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἀρχὼν τῶν ἄνω Δυνάμεων (ἴδρα ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ). Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μηνί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις. Ὁ δὲ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον, ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀποδείπνοις.

Ι'. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας Ἀποδείπνον μικρόν. Μετὰ δὲ τὸ, Ἄξιόν ἐστιν, ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου, Ὡδὴν ἐπινίκιον. Μετὰ τὴν θ'. ὥδην, ὁ Εἰρμός Τρισάγιον. Κοντάκιον, ἡ πάντων χαρά. Κύριε ἐλέησον μ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, μετὰ τὴν γ'. ὥραν, ἀπόλυσις, ἐπειδὴ Προηγιασμένη οὐ γίνεται.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὴν θ'. ὥραν, καὶ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ

προσό-

προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προ-
αίωνιον· καὶ τοῦ Λαζάρου ἰδιόμελα
κατὰ σειρὰν, δ'. Δόξα, ἤχος πλ. δ'.
Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες . . . βοή-
σωμεν. Καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ.
Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς
ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς
Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἰδιόμε-
λα στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν,
Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀπολυτί-
κιον τῆς Ἑορτῆς ἐκ β'. Καὶ νῦν, Τὴν
κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀπόλυσις. Τὰ
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς
Ἑορτῆς, κτλ. Ἡ συνήθης Στιχολογία,
καὶ ὁ Πολυέλεος. Κάθισμα, τὰ δύο
τοῦ Λαζάρου, καὶ τὰ δ'. τῆς Ἑορτῆς.
Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. ἤχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς
Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'.
χῦμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ
νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ ἰδιόμελον, ἤχος
β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κα-
νόνες τῆς Ἑορτῆς εἰς γ'. καὶ τοῦ Λα-
ζάρου εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα
τοῦ Λαζάρου, Συμπαρέστησαν Χριστῷ.
Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἀπεστά-
λη Γαβριήλ. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ
Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Ἀνσί-
ξω τὸ στόμα μου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέ-
ρας, ψάλλεται ἡ θ'. ὠδῆ. Ἐξαποστειλά-
ριον, τῆς Ἑορτῆς ἐν, καὶ τοῦ Λαζάρου
δύο. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'.
καὶ τοῦ Λαζάρου γ'. Δόξα, τοῦ Λαζά-
ρου, ἤχος β'. Μέγα καὶ παραδόξον θαῦ-
μα. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Τὸ ἀπ' αἰῶνος
μυστήριον. Δοξολογία μεγάλη. Τρο-
πάριον, Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ
γέγονεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας . . . Σῶσον ἡμᾶς . .

ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τροπάριον τῆς
Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Λαζάρου. Κοντάκιον,
τῆς Ἑορτῆς. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσαι
εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος
τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Λαζάρου.
Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῇ
χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν, Ἐξελέξατο
Κύριος τὴν Σιών. Μετ' αὐτὸ, Τὴν κοι-
νὴν Ἀνάστασιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, ἐν τῇ θ'. Ὡ-
ρα, λέγομεν ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον
τῆς Ἑορτῆς, καὶ οὕτως ἀποδίδεται.

ΙΑ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν
Βαίων.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, εἰς τὸν Ἑσπε-
ρινόν, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέ-
ρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελα
τοῦ Λαζάρου θ'. καὶ Προεόρτια γ'. Δό-
ξα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν ψυχωφελῇ πλη-
ρώσ... βοήσωμεν. Καὶ νῦν, ἤχος β'.
Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Εἰσόδος, καὶ
καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προη-
γιασμένων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, Ἀπόδειπνον
μικρὸν, καὶ ψάλλομεν συνήθως τὸν Κα-
νὸνα τοῦ Λαζάρου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύ-
ριος, ἀπολυτίκιον τοῦ Λαζάρου. Τὴν
Κοινὴν Ἀνάστασιν, ἐκ γ'. καὶ ἐφεξῆς
τὰ λοιπὰ, καθὼς διατέτακται ἐν τῷ
Τριωδίῳ. Κανόνες τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ
Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ
Λαζάρου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἑκτῆς,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Λαζάρου. Κα-
ταβασίαι, Ἰγρὰν διδοεύσας. Ἀντὶ τῆς
Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. ὠδῆ. Ἀ-
γιος Κύριος... Ἐξαποστειλάρια τοῦ Λα-
ζάρου δύο, καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς
Αἶνους, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου
δ'. καὶ Προεόρτια δ'. Κεκρυμμένον μυ-
στήριον. Δόξα, ἤχος β'. Μέγα καὶ πα-
ράδοξον θαῦμα. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογη-
μένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀπολυθίων. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Λαζάρου. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμῶμεν. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ τῶν Βαίων Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, καὶ δύο τοῦ Τριωδίου—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς Δόξα, ἥχος πλ. β'. Σήμερον ἡ χάρις. Καὶ νῦν, ἥχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, ἥχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Τὸ Ψαλτήριον, καὶ ὁ Πολυέλεος. Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς ἑορτῆς δύο. Καὶ νῦν, Μετὰ κλάδων νοητῶς. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τῶν Βαίων, λινέσσετε συμφώνως. Δόξα, ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, Ἀπεστάλη Γαβριήλ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα, τὸ Ἰδιόμελον, ἥχος β'. Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Οἱ Κανόνες, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἰς γ'. καὶ τῶν Βαίων εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. φῶδες, ἡ Ἰσακὴ τῶν Βαίων. Ἀρ' ἑκτῆς,

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς, Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ψάλλεται ἡ θ'. φῶδες. Ἐξαποστεύλαριν, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Βαίων γ'. Δόξα, ἥχος πλ. β'. Πρὸ ἐξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα. Καὶ νῦν, ἥχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Δοξολογία Μεγάλῃ. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Τριωδίου. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶτον ἡμᾶς... ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς. Ἀπολυτίκια, Σήμερον τῆς σωτηρίας... καὶ, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. Κοντάκιον, τῇ ὑπερμάχῳ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῶν Βαίων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγέλιον γῇ χαρὰν μεγάλην. Κοινωνικόν τῆς ἑορτῆς καὶ μετ' αὐτὸ, τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν. κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαίων ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαίων γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ. καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος... Προκείμενον τῆς ἡμέρας—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Βαίων. Δόξα, ἥχος Βαρύς. Συναγωγὴ πονηρά. Καὶ νῦν, ἥχος δ'. Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια τὸ, Νῦν ἀπολύεις καὶ εὐθὺς ψάλλομεν τὸν Κανόνα τοῦ Τριωδίου τὰς γ'. φῶδες. Μετὰ τὸν Εἰρμόν τῆς β'. Τριτάγιον, τὸ, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπόλυσις, καὶ ἀπόδοσις.

ΙΒ'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθῶμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον καὶ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου γ'. Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, κτλ.

κτλ. Δόξα, ἤχος πλ. β'. Ὁ ἔχων θρόνον οὐρανόν, (ὅρα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Βαΐων, τροπάριον β'.) Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Βαΐων, Ἐκ Βαΐων καὶ κλάδων, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἅπαντα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τάξιν.

Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς προσόμοια γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τοῦ Ἀρχαγγέλου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· εἰδὲ βούλει, τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Μικροῦ Ἑσπερινοῦ προσόμοια, Ἀρχῶν τῶν ἁνθ' Δυνάμεων. Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος δ'. Τῷ ἔκτῳ μνηί. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. ἀπόλυσις, καὶ ἀποδοσις.

ΙΓ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸν Ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλονται πάντα τὰ τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν — Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, κατὰ λυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ αὐτῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ, ἢ Τετάρτῃ, ἑσπέρας, γίνεται ἡ ἀπόδοσις, ψάλλομένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν προσομοίων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἀπαρallάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω (Ἀρθρ. ΙΒ'. §. 3).

ΙΔ'. Ἐάν τύχη τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωΐ, ποιούμεν

μικρὸν Ἑσπερινόν, ἐν ᾧ ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου, ἤχος β'. Συντρέχει λοιπὸν, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ τρία. (ὅρα ταῦτα εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς) Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. Γέννημα ἐχιδνῶν (εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς). Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ Κατευθυνήτω, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μέγας Ἑσπερινός. Μετὰ τὸν Προοιμιакόν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς, Βουλὴν προαιώνιον, δευτεροῦντες αὐτά. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὸ Δοξαστικόν, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ, ἡ Λιτὴ τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. Τὰ Καθίσματα, οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· καὶ τὸ ἰδιόμελον, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ε'. Ἀπὸ γ'. ψδης, Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, Ὁ λίμνας καὶ πηγὰς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶμος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον, πρῶτον τοῦ Μηναίου, εἰτα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι, Ἀναίξω τὸ στόμα μου. Ἀντί τῆς Τιμωτέρας, ψάλλεται ἡ β'. ψδς. Ἐξαποστειλάριον,

λάριον, Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, ἀπαξ· καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰ-
νους, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλο-
μεν Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ.
δ'. Μηδεὶς, ὦ πιστοί, τοῦ δεσποτικοῦ
Δείπνου ἀμύητος, ἐκ δευτέρου. (ὅρα
τοῦτο ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τῶν Αἰνῶν)
καὶ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια δ'. Δόξα,
τοῦ Τριωδίου, ἤχος πλ. α' Μυσταγωγῶν
σου Κύριε τοὺς Μαθητάς. Καὶ νῦν τῆς
Ἑορτῆς, ἤχος ε'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυ-
στήριον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε
ἡμέραν ἐξ ἡμέρας... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ
δι' ἡμᾶς σαρκωθείς... Ἀπολυτίκιον καὶ
Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος
τῆς Ἑορτῆς Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
καὶ καθέξῃς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ
Χρυσοστόμου. Ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ,
τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ. Εἰς τὸ,
Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν με-
γάλην. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς καὶ
μετ' αὐτὸ, Μνήσθητι εὐσπλαγχνε καὶ
ἡμῶν, κτλ. καὶ Ἀπόλυσις. Ἐν δὲ τῇ
τραπέζῃ, Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῇ μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, ψάλ-
λεται ὁ Ἑσπερινὸς ἀπαρallάκτως, κα-
θὼς ἀνωτέρω διετυπώθη (Ἄρθρον ΙΒ'.
§. 3.), καὶ οὕτως ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή.

Τὰ δὲ ιε'. Εὐαγγέλια ἀναγινώσκον-
ται ἐν τῷ καιρῷ αὐτῶν, κατὰ τάξιν,
μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἀγίων
Παθῶν.

ΙΕ'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγε-
λισμοῦ τύχη τῇ Ἀγία καὶ Με-
γάλῃ Παρασκευῇ, ἢ τῷ Μεγάλῳ
Σαββάτῳ, μετατίθεται ἡ Ἑορ-
τὴ αὕτη, καὶ ψάλλεται κατ'
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Περὶ τῶν αἰτίων, δι' ἃς μετατίθεται ἡ
Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκ-
κλησία, πρὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν,
παρὰ Πατριαρχῶν ἀρχαίων καὶ Ἀρχιε-
ρέων, ὡς περιλάβομεν, κατιδούσα τὴν
διαφωνίαν καὶ σύγχυσιν, τὴν συμβαί-
νουσαν ἀνὰ πάσας τὰς ἐν ταῖς πόλεσι
καὶ κώμαις Ἐκκλησίας, μέριμναν καὶ
περὶ τῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ πανηγυρι-
κωτάτης Ἑορτῆς ἀνελάβετο. Καὶ δὴ,
πρὸς παῖσιν τῆς δοκούσης ἀνωμαλίας,
μάλιστα ἐν ταῖς τοῦ ἀπλοῦ λαοῦ ἀκο-
αῖς, τοῦ μὴ κατὰ βάθος τὰ τοῦ Πνεύ-
ματος ἐννοούντος, διατάξαντο τὴν τῆς
Ἑορτῆς μετάθεσιν, ἐὰν τύχη ἐν ταῖς
δυσὶν ἡμέραις ταῖς πενθίμοις ταύταις,
εἰς τὴν κυριώνυμον τοῦ Πάσχα ἡμέραν·
ἵνα τὰ χαρμόσυνα τοῖς χαρμοσύνοις
συνάδωνται καὶ συμμελῶδωνται, οἰκο-
νομικῶς ἀποκλείουσα τὴν ἀνάμιξιν τῶν
φαιδρῶν μετὰ τῶν πενθίμων καὶ ἵνα
μὴ ἀσυμφωνία δεικνύηται μετὰ τοῦ,
Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου μετὰ τοῦ,
Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια καὶ τοῦ,
Δακρυρρόους θρήνους, ἐπὶ σὲ ἡ Ἀγνή·
μετὰ τοῦ, Ὁ Γαβριὴλ κομίζει τῇ Κό-
ρῃ τὰ Εὐαγγέλια. Ταῦτα δὲ, ὡς εἴρηται,
διὰ τὰς ἐν πόλεσι μόνον καὶ κώμαις
Ἐκκλησίας, τῶν μοναστηριακῶν Τυ-
πικῶν ἀμεταβλήτων, ἀνεπάφον, καὶ
ἀμετακινήτων διαμενόντων, διὰ τε τὸ
πρὸς τοὺς ἀρχαίους ἐκείνους Πατέρας
σεβας, καὶ διὰ τὸ διάφορον τοῦ μονα-
χικοῦ πολιτεύματος, καὶ τῆς ὑψηλοτέ-
ρας διαγωγῆς.

Ις'. Ἐὰν τύχη τῇ Ἀγία καὶ Με-
γάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῷ Ἀγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, εἰς
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
γ'. τοῦ Τριωδίου Ἰδιόμελον γ'. καὶ τῆς
Ἑορ-

Ἑορτῆς προσήμοια δ'. Βουλὴν προαιώνιον, κτλ. δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Τὴν σήμερον μυστικῶς. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσόδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Τοῦ Τριωδίου, Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἐξῆλθεν ἰακῶβ ἀπὸ τοῦ φρέατος.

Τοῦ Τριωδίου, Ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωάν τὸν τοῦ Ἀμαθί.

Τὸ τελευταῖον τοῦ Τριωδίου, ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

Τὰ δὲ λοιπὰ Ἀναγνώσματα ἀναγινώσκονται πρὸ τοῦ Εὐλογητοῦ. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τελευταίου ἀναγνώσματος, ψάλλουσιν ἀμφότεροι οἱ χοροί, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κτλ. ἕως ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες οἱ Στίχοι. Εἶτα, Συναπτὴ μικρά· καὶ μετ' αὐτὴν, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Ὁ ἄποστολος τοῦ Τριωδίου, Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν. Μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν, ἀντὶ τοῦ, Ἀληλοῦῖα, ψάλλομεν τὸ, Ἀνάσα, ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, κτλ. καὶ ἀρχεται μὲν τούτου ὁ ἱερεὺς ἐκ τῆς ὡραίας πύλης πρῶτον, εἶτα καὶ οἱ Χοροί· καὶ εὐθὺς τὸ Εὐαγγέλιον, Ὅψι Σαββάτων· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Ἀντὶ δὲ τοῦ Χερουβικού, ψάλλομεν, Σιγησάτω πάσα σάρξ. Κοινωνικόν, Ἐξηγήρηθι ὡς ὁ ὑπὸν Κύριος. Ἀντὶ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, τὸ, Μνησθητι εὐσπλαγχνε καὶ ἡμῶν, κτλ. καὶ ἀπόλουςις.

Περὶ δὲ δ'. Ὥραν τῆς νυκτός, τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, Βασιλεῦ οὐράνιε, Τρισάγιον, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ὁ Ν'.

καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, Κύματι θαλάσσης. Μετὰ δὲ τὴν Ὁμῶδην, ἐξέρχονται ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος οἱ τε Διάκονοι καὶ Ἱερεῖς, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, εἰάν ὑπάρχῃ, ψάλλοντες πρῶτον τὸ Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην· εἶτα τὸ, Τὴν Ἀνάστασιν σου, Χριστέ Σωτήρ· καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ φθάσωμεν εἰς τὸν διωρισμένον τόπον· καὶ εὐθὺς τὸ, Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώσθαι, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, Ὅψι Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ. Εἶτα, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοῦσι, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ· καὶ τέλος, ἅπαξ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν. Μετὰ δὲ τὴν Συναπτὴν, ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰς δ'. Καταβαταὶ ὁμοῦ· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς, καὶ Ἀνδρῆς, κατὰ τὸ σῆνθις, εἰς ἐκάστην ὥδην· Ἀπὸ γ'. ὥδης ἡ Ἰσακὴ, Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρὸν· Εἶτα, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πάσχα. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, ... Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Ἐλεῆμον ἐλέησον με ὁ Θεός, λέγομεν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, εἰς ἦγον β'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς, Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ. Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου. Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Εἶτα ψάλλομεν τὰς λοιπὰς τῶν Κανόνων ὥδας· εἰς δὲ τὴν θ'. καὶ τὰ Μεγαλυνάρια, ἀνά δ'. ἐξ ἑκατέρας Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἑορτῆς Ἀγγελικῶν δυνάμεων, καὶ πάλιν τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Εἶτα, Πάσχα ἱερὸν, μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Δόξα,

Δόξα, ἦχος β'. Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον. Καὶ νῦν Ἀναστάσεως ἡμέρα, τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. Τὸ Χριστὸς ἀνέστη—Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν—Προλαβούσαι τὸν Ὁρθρον. Κοντάκιον, Εἰ καὶ ἐν τάφῳ—Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα. Κοινωνικὸν ὁμοίως τοῦ Πάσχα. Τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Ἡ Κατήχησις Χρυσοστόμου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΙΖ'. Ἐὰν τύχη τῇ β'. ἢ γ'. ἢ δ'. τῆς Διακαινησίμου.

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ θυμιάσαι τὸν ἱερέα, καὶ εἰπεῖν τὸ, Δόξα τῇ Ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, κτλ. τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ, κατὰ τὸ ἔθος· ἐπὶ τέλους δὲ ἅπαξ καὶ τὸ Ἀπαλυτικὸν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς ἡμέρας, καὶ, εἰ βούλει, τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶν ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, λέγεται εὐθὺς, κατὰ τὸ ἔθος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ, Οὐσὴς ὀψίας· εἰ δὲ μὴ, Ἡ Ἐκτενής, τὸ, Πληρώσωμεν, καὶ τὰ λοιπὰ—Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρὸν, εἰτα τὸ, Πάσχα ἱερόν, κτλ. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα ἦχος δ', Σήμερον χαρὰς εὐαγγέλια. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα· τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, δις· καὶ τὸ Ἀπολυτικὸν τῆς Ἑορτῆς, ἅπαξ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον καὶ εἰς τὴν Λει-

τουργίαν, ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ἀπα-
ραλλάκτως, καθὼς διευτυπώθη ἀνωτέρω
(Ἄρθρῳ ιγ'. §. 2).

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ὁ Εὐαγγελιστὸς τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἀρχόμεθα τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ,
ἄνευ μετανοιῶν καὶ Στιχολογίας.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμνια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκα-
λύπτων σοι Κόρη, Γαβριήλ ἐφέ-
στηκε, σὲ κατασπαζόμενος, καὶ
φλεγγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε·
χαῖρε βάτε ἀρλεκτη· χαῖρε βάθος
δυσεωρήτων· χαῖρε ἡ γέφυρα,
πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἡ μετάργουσα·
καὶ κλίμαξ ἡ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰα-
κώβ ἐβεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε
τοῦ Μάννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀ-
ρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις,
μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἄνθρωπος, φη-
σὶν ἡ ἄφθορος Κόρη, πρὸς τὸν
Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φλέγῃ
ῥήματα ὑπὲρ ἄνθρωπον; μετ' ἐ-
μοῦ ἔφης γάρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι,
καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου·
καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι,
χωρίον εὐρύχωρον. καὶ τόπος ἀ-
γιάσματος, τοῦ τοῖς χερουβὶμ ἐ-
πιθαίνοντος; Μὴ με δελεάσῃς,
ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονήν· γά-
μου

μου ὑπάρχω ἀμύητος· πῶς οὖν
παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικάται
φύσεως τάξεις, φησὶν ὁ Ἀσώμα-
τος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον δια-
πράττεται. Τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀ-
ληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπερά-
μωρε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι
νῦν ὡς τὸ ῥήμά σου, καὶ τέξομαι
τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δα-
νεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν
ἄνθρωπον, ὡς μόνος δυνατός, εἰς
τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγ-
κράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβρι-
ὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασ-
θαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν·
καὶ ἔλθων εἰς Ναζαρέτ, ἐλογίζετο
ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμε-
νος· ὅτι, πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκα-
τάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τί-
χεται! ὁ ἔχων θρόνον οὐρανὸν,
καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μῆ-
τρᾳ χωρεῖται γυναικὸς! ὦ τὰ Ἐ-
ξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτε-
νίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ
ταύτης σαρκωθῆναι ἡδόκησε. Θε-
οῦ ἐστὶ Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν
ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ;
Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ· χαῖρε ἀγνή Παρθένε·
χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε
Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσόδος, τὸ, Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προ-
κείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξηλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέ-

ατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς
Χαρρὰν. Καὶ ἀπήντησε τόπῳ, καὶ
ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος·
καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τό-
που, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐ-
κείνῳ, καὶ ἐνουπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ,
κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς
ἡ κεφαλὴ ἀρικνεῖτο εἰς τὸν οὐρα-
νόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀ-
νέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐ-
τήν. Ὁ δὲ Κύριος ἐπετήρηκτο
ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι
ὁ Θεὸς Ἀβραάμ τοῦ Πατρὸς σου,
καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ· ἡ
γῆ, ἐφ' ἥς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς,
σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρμα-
τί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου
ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυ-
θήσεται ἐπὶ θάλασσαν, καὶ λίβα,
καὶ βορρᾶν, καὶ ἐπὶ ἀνατολάς·
καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντας
αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρ-
ματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι μετὰ
σοῦ, διαφυλάσσων σε ἐν τῇ ὁδῷ
πάσῃ, οὗ ἐὰν πορεύῃς· καὶ ἐπι-
στρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην·
ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλείπω, ἕως
τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλη-
σά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἐκ
τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι
ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη,
καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερός ὁ τόπος
οὗτος! οὐκ ἐστὶ τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰ-
κος Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ
οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς
ὀγδόης, καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν

οἱ

οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιγήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἠγούμενος οὗτος κἀθίηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς πρὸς βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπ' αὐτήν. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος, ὡς ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν· Ἔλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεέρακα ὑμῖν· ἀπολίπετε ἄφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνῶ-

σει. Ὁ παιδεύων καχοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· (οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ) Μὴ ἐλεγχε καχοὺς, ἵνα μὴ μισήσωτί σε· ἐλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλή Ἀγίων, σύνεσις· (τὸ γὰρ γινῶναι Νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς) Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα Στιχηρά.

Ώχος α'. Βυζαντος.

Τῷ ἑκτῷ μηνί, ὁ Ἀρχιστράτηγος ἀπεστάλη πρὸς σέ τὴν Παρθένον καὶ Ἀγνὴν, μηνύσαι σοι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ἅμα δὲ καὶ καλέσαι σε· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· τέξῃ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, καὶ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εν τῷ μηνί τῷ ἑκτῷ, ἀπεστάλη οὐρανόθεν Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐν πόλει τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, κομίσαι τῇ Κόρῃ χαρᾶς εὐαγγελίαν· καὶ προτελθὼν πρὸς αὐτήν, ἐβόησε λέγων· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε δοχεῖον τῆς ἀχωρήτου φύσεως· ὃν γὰρ οὐρανοὶ οὐκ ἐχώρησαν, ἡ γῆδός σου κεχώρηκεν εὐλογημένη. Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδάμ· ἡ ἀνάκλησις, καὶ τῆς Εὐας

ἢ λύτρωσις, καὶ χαρὰ τοῦ κόσμου,
καὶ ἀγαλλίασις τοῦ γένους ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀπεστάλη Ἄγγελος Γαβριήλ, οὐρανόθεν ἐκ Θεοῦ, πρὸς Παρθένον ἀμόλυντον, εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ, εὐαγγελίσασθαι αὐτῇ τοῦ ξένου τρόπου τὴν σύλληψιν. Ἀπεστάλη δούλος ἀσώματος, πρὸς ἔμψυχον πόλιν καὶ πόλιν νοερὰν, μηνύσαι Δεσποτικῆς παρουσίας τὴν συγκατάβασιν. Ἀπεστάλη στρατιώτης οὐράνιος, πρὸς τὸ ἔμψυχον τῆς δόξης Παλάτιον, προετοιμάσαι τῷ Κτίστῃ κατοικίαν ἀληκτον καὶ προσελθὼν πρὸς αὐτὴν ἐκράυγαζε. Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε, τῶν τετραμόρφων ὑπερενδοξότερα. Χαῖρε καθέδρα Βασιλικὴ οὐράνιε. Χαῖρε Ὁρος ἀλατόμητον, δοχεῖον πανέντιμον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τὸ πλήρωμα κατέκχητε, τῆς Θεότητος σωματικῶς, εὐδοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος β'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ τῇ κεχαριτωμένῃ σήμερον. Χαῖρε ἀνύμφευτε Κορη καὶ ἀπειρόγαμη, μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένῃ μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης. Ἀρχάγγελός εἰμι· ὅφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτὲ νῦν εὐαγγελίζομαι σοὶ τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἄφθορος, καὶ τέξῃ τὸν Κύριον ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

(ΙΟΜ. Γ')

Ἦχος δ'.

Τῷ ἔκτῳ μηνί, ἀπεστάλη ὁ Ἀρχάγγελος πρὸς Παρθένον ἀγνήν· καὶ χαίρειν αὐτῇ προσειπὼν, εὐηγγελίσατο ἐξ αὐτῆς τὸν Λυτρωτὴν προσελθεῖν. Ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀτπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν ἀφράστως εὐδοκῆσαντα ἐνανθρωπήσαι, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀτπασμόν, συνέλαβέ σε τὸν προαιώνιον Θεόν. Διὰ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι βοῶμεν σοὶ Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθεὶς ἀτρέπτως θείας, εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀσπασε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καὶ ὄν.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις νῦν ἐπέφανε ἡμῖν· ὑπὲρ λόγον ὁ Θεὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦται. Ἀρχαγγέλου τῇ φωνῇ ἡ πλάνη ἐκμειοῦται· ἡ Παρθένος γὰρ δέχεται τὴν χαρὰν· τὰ ἐπίγεια γέγονεν οὐρανό· ὁ κόσμος λέλυται τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, καὶ φωναῖς ἀνυμνεῖτω· Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον χαρὰς Εὐαγγέλια· παρθενικὴ πανήγυρις· τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνάπτεται· ὁ Ἀδάμ καὶ

9 νουργεῖ-

νουργείται· ἡ Εὐα τῆς πρώτης λύπης ἐλευθεροῦται· καὶ ἡ σκηνὴ τῆς καθ' ἡμᾶς οὐσίας, τῇ θεώσει τοῦ προσληφθέντος φουράματος, ναὸς Θεοῦ κεχηρημάτικεν. Ὡς Μυστήριον! ὁ τρόπος τῆς κενώσεως ἄγνωστος, ὁ τρόπος τῆς συλλήψεως ἄφραστος. Ἀγγελος λειτουργεῖ τῷ θαύματι· παρθενικὴ γαστήρ τὸν Υἱὸν ὑποδέχεται· Πνεῦμα Ἅγιον καταπέμπεται· Πατὴρ ἄνωθεν εὐδοκεῖ, καὶ τὸ συνάλλαγμα, κατὰ κοινὴν πραγματεύεται βούλησιν· ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ σωθέντες, συνωδᾷ τῷ Γαβριήλ, πρὸς τὴν Παρθένον βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν καθ' ἡμᾶς προσλαβόμενος φύσιν, πρὸς ἐκὺν τὸν ἐπὶ νήγχευεν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σῶσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἡ φαιέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζειται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐκ τρίτου καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Στρατηγός, τῶν ἀύλων ταγμάτων, εἰς πόλιν Ναζαρέτ, ἐπιστάς Βασιλεὺς, μηνύει σοι·

Ἀχραντε, τῶν αἰώνων καὶ Κύριον, Χαῖρε, λέγων σοι, εὐλογημένη Μαρία, ἀκατάληπτον, καὶ ἀνερμήνευτον θαῦμα, βροτῶν ἡ ἀνάκλησις.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα

Σήμερον ἅπαντα κτίσις ἀγάλλεται, ὅτι τὸ χαῖρέ σοι φωνεῖ Ἀρχάγγελος· εὐλογημένη σὺ Σεμνὴ, καὶ Ἀχραντε πανάμωμε. Σήμερον τοῦ ὄφους· ἀμαυροῦται τὸ φουάγμα· ἄρᾳ γὰρ διαλέλυται τοῦ Προπάτορος σύνδεσμος· Διὸ καὶ κατὰ πάντα βοδωμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, τὸ Χαῖρε κράζει τῇ Σεμνῇ, ὅτι συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, τὸν προαιώνιον Θεόν, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὃς ἐν Μαρίας ἀπεφθέγγετο· Ἀνανδρός εἰμι, καὶ πῶς τέξω Υἱόν; ἄσπορον γονὴν τίς εἰδρακεῖ; Καὶ ἐρμηνεύων ἐλεγεν ὁ Ἀγγελος τῇ Θεοτόκῳ καὶ Παρθένῳ· Ἐλεύσεται σοι, Ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ἀπεστάλη Γαβριὴλ, πρὸς τὴν Παρθένον καὶ ἀγνὴν, καὶ ἐμήνυσεν αὐτῇ, τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν, ὅτι ἄσπóρως συλλήψῃ, καὶ οὐ φθαρτή· τέξῃ γὰρ Υἱόν, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ σώσει τὸν λαόν, ἐκ τῶν πταισμάτων αὐτῶν· καὶ μαρτυρεῖ ὁ πέμψας με εἰπεῖν σοι, εὐλογημένη τὸ χαῖρε. Παρθένος τίς κτεῖς,

κτεις, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένεις Παρθένος.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμῖν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ τὸ πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν Ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ. Καὶ ἀνερῶνhes φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπεν· Ὑψολογμένῃ σὺ ἐν γυναίξιν, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἰδοὺ γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνευμά μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέδωκεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἰδοὺ γάρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἦμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ

μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν τὸ αὐτό. Εἰτα,

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκρατική, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦδὴ Ἄ. Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός.

«**Α**ναίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρευξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ δεθῆσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Σύλληψιν.»

Αδέτω σοι Δέσποινα, κινῶν τὴν λύρην τοῦ Πνεύματος, Δαυὶδ ὁ Προπάτωρ σου· Ἀκουσον θύγατερ, τὴν χαρμώστιον, φωνὴν τὴν τοῦ Ἀγγέλου· χαρὰν γὰρ μηνύει σοι, τὴν ἀνεκλάλητον.

Ὁ Ἀγγελος.

Βοῶ σοι γηθόμενος· κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ πρόσχες μοι, Θεοῦ καταγγέλλοντι σύλληψιν ἄσπορον· εὖρες χάριν γάρ, ἐνώπιον Κυρίου, ἣν εὖρεν οὐδέποτε, ἄλλη τις Πάναγνε.

Ἡ Θεοτόκος.

Γνωσθήτω μοι Ἀγγελε, τῶν σῶν ῥημάτων ἡ δύναμις· πῶς ἔσται ὁ εἶρηκας· λέγε σαφέστατα, πῶς συλλήψομαι, Παρθένος οὔσα Κόρη; πῶς δὲ καὶ γενήσομαι, Μήτηρ τοῦ ἑτάστου μου;

Ὁ Ἀγγελος.

Δολίως με φλέγεσθαι, διαλογίζῃ ὡς εἰκε· καὶ χαίρω θεώμενος τὴν σὴν ἀσφάλειαν· θαρσεί

9* Δέσποι-

Δέσποινα· Θεοῦ γὰρ βουλομένου, ῥαδίως περαίνεται, καὶ τὰ παράδοξα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ Γ'. ὁ Εἰρμός.

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεοτόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄρθονος πηγῇ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν, στερέωσον· καὶ τῇ σεπτῇ Συλλήψει σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.»

Ἡ Θεοτόκος.

Ἐξέλιπεν Ἀρχων ἐξ Ἰούδα, ὁ χρόνος ἐπέστη δὲ λοιπὸν, καθ' ὃν ἀναφανήσεται, ἡ τῶν Ἑνῶν ἐλπίς ὁ Χριστός· σὺ δὲ, πῶς τοῦτον τέξομαι, Παρθένος οὔσα, σαφήνισον.

Ὁ Ἄγγελος

Ζητεῖς παρ' ἐμοῦ γινῶναι Παρθένη, τὸν τρόπον συλλήψεως τῆς σῆς, ἀλλ' οὗτος ἀνερμήνευτος· τὸ Πνεῦμα δὲ τὸ Ἅγιον, δημιουργῶ δύναμι σου, ἐπισκιάσαν ἐργάζεται.

Ἡ Θεοτόκος.

Ἡ ἐμὴ Προμήτωρ δεξαμένη, τὴν γνώμην τοῦ ὄψεως, τρυφῆς τῆς θείας ἐξωστράχισται· διό περ καὶ γὰρ δέδοικα, τὸν ἀσπασμὸν τὸν ξένον σου, εὐλαβουμένη τὸν ὀλισθόν.

Ὁ Ἄγγελος.

Θεοῦ παραστάτης ἀπεστάλην, τὴν θείαν μηνύσων σοι βουλήν· τί με φοβῇ Πανάμωμε, τὸν μαλλὸν σε φοβούμενον; τί εὐλαβῇ με Δέσποινα, τὸν σὲ σεπτῶς εὐλαβούμενον;

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα. Πῶς πλ. δ'.

Ἀλλῶν ποιμενικῶν.

Ὁ Λόγος Θεοῦ, ἐπὶ γῆς νῦν κατήλθεν· ὁ Ἄγγελος βοῶν, τῇ Παρθένῳ ἐπέστη· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν σφραγίδα μόνη φυλάξασα, ἐν μήτρᾳ δεξαμένη τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον καὶ Κύριον, ἵνα ἐκ πλάνης σώσῃ ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. ὁ Εἰρμός.

«Ὁ καλῆμένος ἐν δόξῃ ἐπὶ ὁρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ καύφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου.

Ἡ Θεοτόκος

ἱερὰν τινα Παρθένον, τεξομένην ἀκήκοα, τοῦ Προφήτου πάλαι τὸν Ἑμμανουὴλ προθεσπίσαντος· ἐπιποθῶ δὲ τοῦ γινῶναι, πῶς Θεότητος, τὴν ἀνάκρασιν, φύσις βροτῶν ὑποστήσεται;

Ὁ Ἄγγελος

Κατεμήνυσεν ἡ βάτος, ἀκατάφλεκτος μέινασα, δεξαμένη φλόγα, κεχαριτωμένη ἀνύμφευτε, τοῦ κατὰ σὲ Μυστηρίου τὸ ἀπόρρητον· μετὰ τόκον γὰρ, μενεῖς Ἀγνή ἀειπάρθενος.

Ἡ Θεοτόκος.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ἀληθείας κήρυξε, λέγε, Γαβριὴλ, ἀληθεύσασα· πῶς ἀκηράτου μενούσης τῆς ἀγνείας μου, Λόγον τέξομαι, μετὰ σαρκὸς τὸν ἀσώματον;

Ὁ Ἄγγελος.

Μετὰ δέους σοι ὡς δοῦλος, τῇ

τῇ Κυρίᾳ παρίσταμι· μετὰ φό-
βου Κόρη, νῦν κατανοεῖν εὐλαβοῦ-
μαί σε· ὡς ὑστὸς ἐπὶ πόκον κατα-
θήσεται, ἐπὶ σὲ Λόγος, ὁ τοῦ Πα-
τρὸς ὡς ἡυδόκησε.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥοδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ
τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρό-
γαμε Παρίεने, ἔσχες ἐν μήτρᾳ
τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.»

Ἡ Θεοτόκος.

Νοεῖν σου οὐ δύναμι, τῶν λό-
γων τὴν ἀκρίθειαν· θαύματα γὰρ
γέγονε πολλάκις, θεία δυνάμει
τετρατουρούμενα, σύμβολα καὶ
τύποι νομικοί, τέτοκε παρθένος
δὲ, ἀπειράνδρως οὐδέποτε.

Ὁ Ἄγγελος.

Ξενίξῃ πανάμωμε· καὶ ξένον
γὰρ τὸ θαῦμά σου· μόνῃ γὰρ τὸν
πάντων Βασιλέα, δέξῃ ἐν μήτρᾳ
σαρκωθισόμενον, καὶ σὲ προτυποῦ-
σι Προφητῶν, ῥήσεις καὶ αἰνίγ-
ματα, καὶ τοῦ νόμου τὰ σύμβολα.

Ἡ Θεοτόκος.

Ο πᾶσιν ἀχώρητος, καὶ πᾶσιν
ἀθεώρητος, πῶς οὗτος δυνήσεται
Παρθένου, μήτραν οἰκῆσαι, ἣν αὐ-
τὸς ἐπλασε; πῶς δὲ καὶ συλλή-
φομαι Θεόν, Λόγον τὸν συνάναρ-
χον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι;

Ὁ Ἄγγελος.

Πρὸς τὸν σὸν Προπάτορα, Δα-
βὶδ ἐπαγγειλάμενος, ὀφτεῖν ἐκ
καρποῦ τοῦ τῆς κοιλίας, ἐπὶ τὸν
ὀρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὴν
τοῦ Ἰακώβ σὲ καλλονήν, μόνην

ἐξελέξατο, λογικὸν ἐνδιαίτημα.

Καταβασία. Εἰξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥοδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**βόησε προτυπῶν τὴν ταφὴν
τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰω-
νᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ
φορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ
τῶν δυνάμεων.»

Ἡ Θεοτόκος,

Ρημάτων σου, τὴν φωνὴν Γα-
βριήλ, τὴν χαρμόσουνον, δεξαμέ-
νη, εὐφροσύνης ἐνθέου πεπλήρω-
μαι· χαρὰν γὰρ μηνύεις, καὶ χα-
ρὰν καταγγέλλεις τὴν ἀληθινον.

Ὁ Ἄγγελος.

Σοὶ δέδοται, ἡ χαρὰ Θεομήτορ
ἡ ἐνθεος· σοὶ τὸ Χαῖρε, πᾶσα κτί-
σις κραυγάζει Θεόνημφε· σὺ γὰρ
μόνη Μήτηρ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ
προωρίσθης Ἀγνή.

Ἡ Θεοτόκος.

Τῆς Εὐας νῦν, δι' ἐμοῦ καταρ-
γείσθω κατάκριμα· ἀποδότω, δι'
ἐμοῦ τὸ ὀφείλημα σήμερον· δι' ἐ-
μοῦ τὸ χρέος, τὸ ἀρχαῖον δοθήτω
πληρέστατον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ῥέσχετο, ὁ Θεὸς Ἀβραάμ
τῷ Προπάτορι, εὐλογεῖσθαι, ἐν τῷ
σπέρματι τούτου τὰ Ἑθνη Ἀγνή·
δια σοῦ δὲ πέρας, ἡ ὑπόσχεσις
δέχεται σήμερον.

Καταβασία. Εβόησε, προτυπῶν.

Κοντάκιον, ἥχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ
νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δει-
νῶν εὐχαριτήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ
Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἐ-
χουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέ-

ρωσον,

ρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόνθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ ἑωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἵστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνους λογισμοῖς· χαῖρε, βᾶθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι υπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάξεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Ἠγγεῖλεν τὸν Ἄγγελος τῇ Παρθένῳ, Πατὴρ μεγίστης Ἄγγελον βουλῆς μέγαν.

Γήθεο τῇ Μαρῇ ἔρατ' Ἄγγελος ἰκάδι πέμπτη.

Αὐτῇ ἡ δοῦσα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ Ζ'. ὁ Εἰρμός.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἐψάλλον· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.»

Ἡ Θεοτόκος.

Ὡς τὸ αὐλόν, μηνύων ὕλη σώματος, ἐνωθησόμενον, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν, φαιδρὸν Εὐαγγέλιον, θεῖα κηρύγματα, νῦν κραυγάζεις μοι· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὁ Ἄγγελος.

Χαῖρε Δέσποινα, Παρθένε χαῖρε Πάναγνε· χαῖρε δοχεῖον Θεοῦ· χαῖρε λυχνία φωτός· Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· Εὐας ἡ λύτρωσις· ὅρος ἅγιον, περιφανὲς ἁγίασμα, καὶ νυμφὼν ἀλινατίας.

Ἡ Θεοτόκος.

Ψυχὴν ἤγνισε, καὶ σῶμα καθήγιασε, ναὸν εἰργάσατο, χωρητικόν με Θεοῦ, σκηνὴν θεοκόσμητον, ἐμψυχον τέμενος, ἡ ἐπέλευσις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνὴν Μητέρα.

Ὁ Ἄγγελος,

Ὡς πολὺφωτον, λαμπάδα καὶ θεότευκτον, παστάδα βλέπω σενῶν ὡς χρυσῇ κιβωτός, τοῦ Νόμου τὸν πάροχον δέχου Πανάμωμε, εὐδοκίησαντα, τὴν τῶν ἀνθρώπων ρύσασθαι, διὰ σοῦ φαρτὴν οὐσίαν.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἰστέον, ὅτι αὐταὶ αἱ β'. ᾠδαὶ περιέχουσιν Ἀκροστιχίδα τὴν κατὰ ἀλφάβητον, ἡ μὲν ἡ. ὁρθῶς· ἡ δὲ θ'. ἀντιστρόφως.

Ὡδὴ

Ῥδὴ Ἡ. ὁ Εἰρμός.

Ὁ Ἄγγελος.

«**Α**κουε Κόρη Παρθένη ἀγνή· εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ βουλὴν ὑψίστου ἀρχαίαν ἀληθινήν. Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἐτοίμη Θεοῦ. Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος, βροτοῖς ἀναστραφῆσεται· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἡ Θεοτόκος.

Εννοια πᾶσα ἡττάται βροτῶν, ἀντέφησεν ἡ Παρθένος, ζητοῦσα ἅπερ μοι φθέγγῃ παράδοξα· ἥσδην σου τοῖς λόγοις, ἀλλὰ δέδοικα, θαμβηθεῖσα μὴ ἀπάτη με, ὡς Εὐὴν πόρρω πέμψης Θεοῦ· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ιδε σοι τὸ ἄπορον λέλυται, φησί πρὸς ταῦτα ὁ Γαβριὴλ. Καλῶς γὰρ ἔφης τὸ πρᾶγμα δυστέκμαρτον· Λόγοις σὼν χειλέων πειθαρχοῦσα λοιπόν, μὴ ἀμφίβαλλε ὡς πλάσματι, ὡς πράγματι δὲ πιστεῦε· ἐγὼ γὰρ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Νόμος οὗτος θεόθεν βροτοῖς, ἡ ἄμεμπτος αὐτὴς φησί, ξυνοῦ ἐξ ἔρωτος τόκον προέρχεσθαι. Οὐκ οἶδα συζύγου παντελῶς ἡδονήν. Πῶς οὖν λέγεις ὅτι τέξομαι; φοβοῦμαι μὴ ἀπάτη λαλήης· ἀλλ' ὅμως ἴδε βοᾷς· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Ἄγγελος.

Ρήματα ἅπερ μοι φθέγγῃ σε-

μνή, ὁ Ἄγγελος πάλιν βοᾷ, συνήθους πέλει λοχείας ἀνθρώπων ονητῶν. Τὸν ὄντως Θεόν σοι ἐπαγγέλλομαι, ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἐννοίαν, σαρκούμενον ὡς οἶδεν ἐκ σοῦ· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἡ Θεοτόκος.

Φαίνῃ μοι ἀληθείας ῥήτωρ, κατέετο ἡ Παρθένος· χαρὰς κοινῆς γὰρ ἐλήλυθας Ἄγγελος. Ψυχὴν οὖν ἐπεὶ κατήγγισμαι Πνεύματι. Ὡς τὸ ῥήμά σου γενέσθω μοι σκηνοῦτω ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, πρὸς δὲν βοῶ μετὰ σοῦ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία. Ἄκουε Κόρη.

Ῥδὴ Θ'.

Μεγαλυνάριον.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην, αἰνεῖτε οὐρανοὶ θεοῦ τὴν δόξαν.

Ἀλφάβητος ἀντιστρόφως. Ὁ Εἰρμός.

«**Ὡς** ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ, φουέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· χεῖλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.»

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Υπὲρ ἐννοίαν συλλαβοῦσα Θεόν, τῆς φύσεως λεσμοῦς ἔλαθες Κόρη· σὺ γὰρ ἐν τῷ τίκτειν τὰ μητέρων διέδρας, ῥευστὴ φύσις περ καθεστηκυῖα· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Πῶς πηγάζεις γάλα Παρθένη ἀγνή;

ἀγνή; οὐ φέρει ἐξείπειν γλῶσσα βροτεία· ξένον γὰρ φύσεως ἐπιδείκνυσαι πρᾶγμα, νομίμου γονῆς ὄρους ὑπερβαῖνον· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Μυστικῶς ταῖς ἱεροτεύκτοις Γραφαῖς, λαλεῖται περὶ σοῦ, Μη-
τερ Ὑψίστου, κλίμακα γὰρ πάλι Ἰακώβ σε προτυποῦσαν, ἰδὼν ἔφη· βάσις Θεοῦ αὕτη· ὅθεν ἐπαξίως ἀκούεις· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Θαυμαστὸν τῷ ἱεροσάντη Μω-
σεῖ, ἡ βάτος καὶ τὸ πῦρ ἔδειξε τέ-
ρας· ζητῶν δὲ τὸ πέρας εἰς διά-
βασιν χρόνου, ἐν Κόρη ἀγνή, ἔφη,
κατοπτεύσω· ἥ ὡς Θεοτόκῳ λεχ-
θεῖ· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύ-
ριος μετὰ σοῦ.

Εὐαγγελίζου γῇ χαρὰν μεγάλην.

Δανιὴλ σε ὄρος καλεῖ νοητόν·
Γεννήτριαν Θεοῦ ὁ Ἡσαίας· βλέπει
δὲ ὡς πόκον Γεδεών· ὁ Δαυὶδ δὲ,
ἀγίασμα φάτκει· πύλιν δὲ σε ἄλ-
λος· ὁ δὲ Γαβριὴλ σοι κραυγάζει·
Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος
μετὰ σοῦ.

Καταβάς· ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ.

Ἐξαποστείλαριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, στρα-
τηγῶν, ἀπεστέλλη, ἐκ Θεοῦ Παν-
τοκράτορος, πρὸς Ἀγνήν καὶ
Παρθένον, εὐαγγελίσασθαι ξένον,
καὶ ἀποδῶναι θαῦμα· ὅτι Θεὸς ὡς
ἄνθρωπος ἐξ αὐτῆς βρεφουργεῖ-
ται, ἄνευ σποῶς, ἀναπλάττων

βρότειον ἄταν γένος· Ἀσὶ εὐαγ-
γελίσεσθε, τὴν ἀνάπλασιν κόσμου.

Ὁμοιον.

Χαῖρε κατάρας λύτρωσις, τοῦ
Ἀδὰμ Θεοτόκε· χαῖρε σεμνὴ Μη-
τρόθε· χαῖρε ἐμφύχε βάτε· χαῖρε
λαμπάς· χαῖρε θρόνε· χαῖρε κλί-
μαξ καὶ πύλη· χαῖρε τὸ λείον ὁ-
χημα· χαῖρε κόβη νεφέλη· χαῖρε
ναε· χαῖρε στάμνε πάγχρυσε· χαῖ-
ρε ὄρος· χαῖρε σκηνὴ καὶ τράπε-
ζα· χαῖρε Εὐας ἡ λύσις.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστῶμεν Στίχους
δ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια·
Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων, ὁ Γα-
βριὴλ καταπτὰς, εἰς Ναζαρέτ ἐ-
πέστη πρὸς Παρθένον Μαρίαν,
βοῶν αὕτη τὸ Χαῖρε· συλλήψη
Υἱόν, τοῦ Ἀδὰμ ἀρχαιότερον, τὸν
ποιητὴν τῶν ἀπάντων καὶ λυτρω-
τὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε
Ἀγνή.
Δίς.

Ὁ Γαβριὴλ τῇ Παρθένῳ τὸ Εὐ-
αγγέλιον, ἐξ οὐρανοῦ κομίσας, ἀ-
νεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γα-
στρί σου τὸν σοὶ χωρητόν, καὶ τῷ
κόσμῳ ἀχώρητον, καὶ κυοφόρος
ὁφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἑωσ-
φόρου ἀνατείλαντος.

Ὁ συναῖδιος Λόγος τοῦ προα-
νάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς
τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω,
δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἴκτον λα-
βὼν, τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος·
καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀ-
ναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριοιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Θεοφάνους.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀ-
νακα-

νακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῷ μοι τοῦ βελτίονος. Ἐφεύσθη πάλαι Ἀδάμ, καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας οὐ γέγονεν· ἄνθρωπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδὰμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραίνεσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρλένω μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Καίρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τοπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ῥδὴ Γ'. καὶ Γ'. Εἰ δὲ βούλει, λέγε τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταβήσεται ὡς ὕδατος ἐπὶ

πόκον, καὶ ὥσει σταγόν ἡ σταῖλαισα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς...

Στίχ. β'. Ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλήθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος...

Ἀντίφωνον γ'.

Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποίων θαυμάσια μόνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς σωτηρίας.

Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἤχος δ'.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν, στίχ. Ἀσπαστε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιτολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαίχθη.

ἐπαισχύνεται, ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν, Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παῖδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τούτεστι τὸν διάβολον καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντός τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ πέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὠρεῖτε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὴν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα ἤχ. α. Καταβήσεται ὡς ὕψος ἐπὶ πόκον, στίχ. Ἔσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου, καὶ περιέκρυβεν αὐτὴν μῆνας πέντε.

Καὶ καθέξης ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Εὐαγγελίζου γῆν χαρὰν μεγάλην.

Κοινωνικόν. Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσται αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Ἀλληλουῖα.

Εἶδομεν τὸ φῶς καὶ Ἀπόλυσις.

Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ψαλλόμενον, ὡς ἡ Τυπικὴ διάταξις ἀπαιτῇ αὐτό.

Ἦχος πλ. δ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί,

καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· ὁ γὰρ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος, καὶ συνάναρχος καὶ σύνθρονος, οἶκτον λαβὼν καὶ φιλόανθρωπον ἔλεον, ἑαυτὸν καθήκεν εἰς κένωσιν, κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν Πατρικὴν, καὶ μήτραν ὤκησε Παρθενικὴν, προαγνισθεῖσαν τῷ Πνεύματι. Ὁ τοῦ θαύματος! ὁ Θεὸς ἐν ἀνθρώποις, ὁ ἀχώρητος ἐν μήτρᾳ ὁ ἀχρονος ἐν χρόνῳ· καὶ τὸ παράδοξον, ὅτι καὶ ἡ σύλληψις ἄσπορος, καὶ ἡ κένωσις ἄφραστος, καὶ τὸ μυστήριον ὅσον! ὁ Θεὸς γὰρ κενοῦται, καὶ σαρκοῦται, καὶ πλάττεται, Ἀγγέλου πρὸς τὴν Ἀγνὴν, τὴν σύλληψιν λέξαντος. Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Τῇ Κς'. ΤΟΥ ΑὐΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Γαβριήλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. Βουλὴν προαιώνιον, καὶ τὰ λοιπὰ δύο. Εἶτα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος α.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγής καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορῶν καὶ βλέπων, σὺν ταῖς ἀνω τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικτὸς μυστήριον, εὐηγγελίστατο, τῇ Παρθένῳ ἄρικόμενος, καὶ πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρῖν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθαύρηκας, Ἀγνή εἰς Ναζαρετ ἀφικόμενος μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγὲ Ἀγγέλων, Γαβριήλ, πανάριστε, τοῦ πόθῳ σε τιμῶντας, περίσωζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ Γαβριήλ ὁ Ἀρχάγγελος, εὐαγγελίσασθαι τῇ Παρθένῳ τὴν σύλληψιν· καὶ ἐλθὼν εἰς Ναζαρετ, ἐλογίζετο ἐν ἑαυτῷ, τὸ θαῦμα ἐκπληττόμενος· ὅτι πῶς ὁ ἐν ὑψίστοις ἀκατάληπτος ὢν, ἐκ Παρθένου τίκτεται! ὁ ἔχων Ὁρόνον οὐρανόν, καὶ ὑποπόδιον τὴν γῆν, ἐν μήτρᾳ χωρεῖται γυναικός! ὦ τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ Πολυόμματα, ἀτενίσαι οὐ δύνανται, λόγῳ μόνῳ ἐκ ταύτης σαρκωθῆναι ἠυδόχῃσαι! Θεοῦ ἐστί Λόγος ὁ παρών. Τί οὖν ἵσταμαι, καὶ οὐ λέγω τῇ Κόρῃ; Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· χαῖρε Ἀγνή Παρθένη· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε· χαῖρε Μήτηρ τῆς ζωῆς· εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ. Ὡφθη δὲ αὐτῷ Ἀγγελος Κυρίου, ἐν φλογὶ πυρός ἐκ τῆς βάτου, καὶ ὄρα, ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτος οὐ κατεκαίετο. Εἶπε δὲ Μωσῆς· Παρελθὼν ὁφθαλμοὶ τὸ ὄραμα τὸ μέγα τοῦτο, τί ὅτι οὐ κατεκαίεται ἡ βάτος. Ὡς δὲ εἶδε Κύριος, ὅτι προσάγει ἰδεῖν, ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βάτου, λέγων· Μωσῆ, Μωσῆ. Ὁ δὲ εἶπε· Τί ἐστί, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ ἐγγίσῃς ὧδε· λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ σὺ ἑστῇκας, γῆ ἁγία ἐστί. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς σου, Θεὸς Ἀβραάμ, καὶ Θεὸς Ἰσαὰκ, καὶ Θεὸς Ἰακώβ. Ἀπέστρεψε δὲ Μωσῆς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ἠύλαβεῖτο γὰρ καταβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωσῆν· Ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδωκτῶν. Οἶδα γὰρ τὴν δούλην αὐτῶν, καὶ κατέβην τοῦ ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκεῖνης, καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσάν γάλα καὶ μέλι.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ

τοῦ προσελθὲν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασίηναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾷ με. Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἤττειμάζε τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριξε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων, ἦνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθη πηγὰς ὑδάτων τῆς ὑπ' οὐρανόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριθασμόν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, ἃ οὐ παρελεύσεται στόματος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἣ προσέχαιρε καθ' ἡμέραν δεηφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ, ἐν παντί καιρῷ.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ὑπὸ τῆς τυπικῆς διατάξεως διερριζόμενα, καὶ ὅρα ἐκεῖ, καθ' ἣν ἂν ἡμέραν τύχη ἡ Ἐορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κτλ.

Εἰς τὸν Ὁρόπον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀρχαγγέλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὡς παμμέγιστον τὸν Γαβριὴλ αἰνέσω
Ἰωσήφ.

Ὡδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὡς φῶς χρηματίζοντα, ταῖς πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀκρότατον, ἀύλοις μεθέξεσι θεῖον καὶ αὐλόν, ἔκτενῶ σε, Ἀρχάγγελε Κυρίου, φωτίσον πρεσβείαις σου, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στησιόμεθα σήμερον, χοροὺς ἐνθέους γηγασμένοι, τὸν πρῶτον γεραίροντες τῶν Ἀσωμάτων Νοῶν τὸν τῇν ἀόρητον, χαρὰν μεμνη-

κότα, ἐν κόσμῳ φοιτήσασαν δι' ἀγαθότητα.

Προστάτην σε μέγιστον, καὶ πρὸς Θεὸν ἀντιλήπτορα, καὶ τεῖχος καὶ στήριγμα Γαβριὴλ ἔχοντες, οἱ ποθοῦντές σε, ρυόμεθα κινδύνων, καὶ βλάβης τοῦ ὄφεως ἀνευφημοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγνήν σε πανάμωμον, ὁ Γαβριὴλ ὡς ἑώρακε, τὸ Χαῖρε σοι Δέσποινα λαμπρῶς ἐβόησεν, ἀπειρόγαμε, βροτῶν ἡ σωτηρία, Ἀγγέλων τὸ καύχημα καὶ σεμνολόγημα.

Ὡδὴ Γ'. Τοῦς σοὺς ὑμολόγους.

Μετέξει φωτὸς ἀύλοτάτου, ὡς αὐλὸς ὄντως Γαβριὴλ, αὐλὸς φωτιζόμενος, φῶς καθωράθη δεύτερον, τοὺς ὑλικοὺς ἐκάστε, βροτοὺς φωτίζων ὑμνοῦντάς σε.

Μεγίστης εὐκλείας ἡξιώθης, τὸ μέγα μυστήριον ἡμῖν, ἀνακαλύψας μέγιστε Ἀγγέλων, δι' οὗ ἡρθημεν, οἱ ἀπὸ γῆς πρὸς μέγιστον ὕψος, μεγάλως τιμῶντές σε.

Ἐπίφανον πᾶσιν οὐρανόθεν, τοῖς πόθῳ ζητοῦσί σε αἰεὶ, καὶ παύσον τὸ κλυδώνιον, τὸ καθ' ἡμῶν κινούμενον, τῶν πειρασμῶν καὶ ὀλίψεων, ὃ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ἐνωρίζων τὸ πάλαι κεκρυμμένον, Μυστήριον Κόρη σοὶ ποτε, ὁ Γαβριὴλ ἐκραύγαζε· Χαῖρε Θεοῦ παλάτιον, ἐν ᾧ οἰκήσας ἅπαντας, βροτοὺς θεώσσει, ὡς εὐσπλαγχνος.

Κάλισμα ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ μέγας Γαβριὴλ, Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγέλων, δεικνύμενος αἰεὶ, σὺν

σὺν αὐτοῖς ἀνακράξει, τὸ θεῖον μελώδημα τῇ Τριάδι γηθόμενος. Τοῦτον ἅπαντες, μεγαλοφώνως ἐν πίστει, ἀνυμνήσωμεν, καὶ καθαρὰ διανοία, αἰσίως δοξάζωμεν.

Ἐτερον, ἦχος δ'.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων τὸ πρὸ αἰώνων ὀρισθὲν φρικτὸν οὕτως, σὺ Γαβριήλ πεπίστευσαι Μυστήριον, τόκον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ κεχαριτωμένη· χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ῥδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ιστατο μεθέξεισι (εαρχικαῖς, πάλαι Γαβριήλ ἀξιάχαστε, καταφαιδρύνων, τὸν Προφήτην Δανιήλ, καὶ ἐντιθεῖς τὴν δόξαν, τῶν ἀγνοουμένων ἐν πνεύματι.

Στόμασι πηλίνους σε χαρμονικῶς, πύρινον τῇ φύσει ὑπάρχοντα, ἀνευφημοῦμεν· ἐξελοῦ ἡμᾶς πυρός, διηνεκῶς φλογίζοντος, θεαίης Γαβριήλ μεσιτείας σου.

Τὴν ὑπὲρ τὸν ἥλιον θεῖαν σολὴν, δόξῃ ἀπορρήτῳ ἀστράπτουσαν, ἡμφιασμένος, Στρατιγὲ τῶν Λειτουργῶν, τῷ Βασιλεῖ παρίστασαι, τῷ ἐπουρανίῳ γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε τῷ Πνεύματι ὁ Γαβριήλ, περιηγνισμένην Πανάμωμε, κατανοήσας, ἐκδοᾷ σοι ἐμφανῶς· Χαῖρε ἄρᾳς ἡ λύτρωσις, καὶ τῶν Προπατόρων ἀνάκλησις.

Ῥδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νοὸς κατὰ μέλεξιν, τοῦ πρώτου φωτιζόμενος, δεύτερον ὠρά-

της φῶς κραυγάζων, σὺν ταῖς ἀπείροις Ἀγγέλων τάξεσιν· Ἅγιος Θεός, ὁ παντοκράτης, Υἱὸς ὁ συνάναρχος, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ σύντρονον.

Τὸ εἶδος σου πύρινον, τὸ κάλλος ὑπερβαύμαστον, ἅπασαν διάνοιαν ἐκπλήττον· μέγα τὸ κλέος, Γαβριήλ μέγιστε, θεῶν Ἀσωμάτων ἀρχηγέ, πάντων ἐγκαλλώπισμα, τῶν πιστῶς ἀνυμνούντων σε.

Θεὸς ὡς εἶδές σε, καιρῷ τοῦ θυμιάματος, πάλαι συνεστῶτα Ζαχαρίας, μένει κωφεύων· οὐ γὰρ ἐπίστευσε, σοῦ τῇ ἀγγελίᾳ τῇ φρικτῇ, ἣν περ ἐξεφώνησας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἀγιάσματος, ὑπάρχουσα Πανάμωμε, φωνῇ Γαβριήλ τοῦ Ἀρχαγγέλου, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, τέτοκας πανάγιον Θεόν, πάντας ἀγιάζοντα, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενον.

Ῥδὴ ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Γεώδεις γλῶσσαι γεραίρειν σε, τὸν νοῦν τὸν φωταυγῇ καὶ οὐράνιον, οὐκ ἐξισχύουσι, περιφανῶς λαμπρυνόμενον, ταῖς ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον, θεαίης λαμπρότησιν.

Δκτὶς Ἥλιου πολύφωτε, πυρίνων Λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ταῖς σελασφόροις σου, πρὸς τὸν Δεσπότην δέησας, τοὺς ὑμνητὰς σου σκότους παθῶν ἐξάρπασον.

Βουλὰς ἐθνῶν διασκεδάσον, τὴν Πίστιν τὴν ὀρθόδοξον κράτουν, παῦσον τὰ σχίσματα, τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχάγγελε, ταῖς πρὸς τὸν

τὸν Κτίστην πάντων, σοῦ παρ-
κλήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων θείων ὑπήκοος, Ἀ-
γνή τοῦ Γαβριὴλ ἐχρημάτισας,
καὶ τὸν προάναρχον, Λόγον σαρκὶ
ἀπεκύησας, τῆς ἀλογίας κόσμον
ἀπολυτρούμενον.

Ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτῳ ἡ Κυριακῇ,
λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς' μνήμην ἐπιτε-
λοῦμεν τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ τοῦ
ὑπηρετήσαντος τὸ μυστήριον τῆς τοῦ
Χριστοῦ οἰκονομίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων
εἰκοσιν ἕξ μαρτύρων, Βαθουσίου, καὶ
Ουῆρκου Ἱερέων, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐ-
τῶν, καὶ τριῶν θυγατέρων, καὶ λοιπῶν
σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Κοδρά-
του, Θεοδοσίου, Ἑμμανουὴλ, καὶ ἑτέ-
ρων τεσσαράκοντα, τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ
ἔξιπαι ἀληθεύσαντων.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁμολογη-
τῆς Στέφανος ὁ ἡγούμενος, τῆς Τρι-
γλίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει. 815.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεχίαις.

ᾠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ιωάννου τόχον ἐνδοξε ἐμήνυ-
σας, τῷ Ζαχαρίᾳ ποτέ, ἐνδον τοῦ
λείου Ναοῦ, ἐστῶτι καὶ ψάλλοντι,
τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ. Ὑπερύμνη-
τε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η περιδοξος, τοῦ οἴκου σου
εὐπρέπεια, περιφανὴς Γαβριὴλ,
καθαγιάζει ψυχὰς, πιστῶν καὶ
προτρέπεται, μεγαλοφώνως βοᾷν.
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύ-
ριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δαμπνυόμενος μεθέξει Ἀρ-
χιστράτης, πρῶτος φωτὸς μυ-

στικῶς, δεύτερον φῶς ἀληθῶς,
ὥραθης τοὺς μέλλοντας, φωτί-
ζων πάντοτε. Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν
Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Απεστάλη Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος, χαρὰν μηνύων σοι, Παρ-
θενομῆτορ Ἀγνή· δι' ἧς λύπη πέ-
παυται, καὶ ἡ ἀρὰ ἀληθῶς, ἀπε-
στείρωται, καὶ εὐλογία ἦνθησε,
τοῖς πιστοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Π. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ιερολογίαις ἱεραῖς σε, λαὸς
ἱερὸς ὑμνεῖ γηθόμενος· σὺ γὰρ
τὸν παναίτιον, Λόγον σωματού-
μενον, τὸ καθ' ἡμᾶς Ἀρχάγγελε,
τῇ ἐξ ἡμῶν προφωνεῖς, Παρθένω
ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· ὅθεν σε
τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νοὶ τῷ μεγάλῳ τε καὶ πρῶτῳ,
αὐλῶς Ἀρχάγγελε ἐνούμενος,
στόματι πυρίνῳ σου, μέλπεις τὸ
μελῳδῆμα, τὸ φεβερὸν, δὲ μέλπου-
σι, πάντων Ἀγγέλων χοροί· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐκλείαις σαφῶς πεποικιλμέ-
νος, ταῖς (εἰαῖς διέρχῃ, τὰ σὺ-
ράνια, εἴτα τὰ ἐπίγεια, ἀποπε-
ραιούμενος, τὰ ἱερὰ θελήματα,
Χριστοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, Ἀγ-
γέλων Γαβριὴλ Ἀρχηγέτα, κλέος
τῶν ἐν πίστει, ἀεὶ σε εὐφρημού-
ντων.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ὁ Λόγος,
ἀνθρώποις προτομιλῆσαι προε-
λόμενος, ἔσχε σε προτρέχοντα,
καὶ προετοιμάζοντα, τὸ ἱερὸν πα-
λάτιον

λάτιον, ὦ ἱερὲ Γαβριήλ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ως θρόνον τερπνὸν τοῦ Βασιλέως, ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ὑπερέχουσαν, ὡς τὸν ὑπερούσιον, μόνην οὐσιώσαν, τὸν τοὺς βροτοὺς θεώσαντα, ἐνώσει κρείττονι, γεννήσεως ἀρρήτου καὶ ξέντης, τὴν εὐλογημένην, ὑμνήσωμεν Παρθένον.

Ῥδὴ Θ'. Ἄπας γηγενής.

Ιστασαι φρικτῶς, τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος διακονούμενος, καὶ καταστραπτόμενος, φωτοχυσίαις ταῖς ὑπὲρ ἐννοίαν· καὶ ἱερῶς λεούμενος, καὶ ὥς ὁρώμενος, καὶ φωτίζων, πίπτει τοὺς τιμῶντάς σε, ἱερὲ Γαβριήλ μεσιτείαις σου.

Ὅτι περ οὐρανός, ὁρᾶσαι κατὰσπερος, θείαις λαμπρότησιν ὥσπερ Στρατηγέτης δὲ, χερσὶ κατέχεις σκήπτρον ὑπέρλαμπρον, καὶ διαθέεις ἅπασαν τὴν γῆν, τὸ βούλημα, τοῦ Δεσπότη, πάντοτε ποιούμενος, καὶ δεινῶν τοὺς πιστοὺς ἐξαιρούμενος.

Στήσον, τὸ δεινόν, βαρβάρων κλυδώνιον ἐπεχειρόμενον, πάντοτε τοῖς δούλοις σου· τῆς Ἐκκλησίας παῦσον τὰ σχίσματα· τοῖς ὑμνηταῖς σου βράβευσον πταισμάτων λύτρωσιν· Βασιλεῖ τε, δώρησαι τὰ τρόπαια, Γαβριήλ τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου.

Ἦ περικαλλής, δυᾶς καὶ περιδοξος Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, θρόνῳ παριστάμενοι, τῆς θείας δόξης, πᾶσιν αἰτήσασθε, ἀμαρτιῶν συγ-

χώρησιν, ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, ὡς προστάται, ὡς τὴν ἀγαθότητα, τοῦ Δεσπότη ἐν πᾶσι μιμούμενοι.

Θεοτοκίον.

Φέγγος ἀστραπῆς, τοῦ τόκου σου ἔλαμψε καὶ κατεφαίδρυνε, πᾶσαν τὴν ὑφ' ἡλίον, καὶ τὸν προστάτην τοῦ σκότους ὥλεσε, Θεογενεῖον Πάναγνε, Ἀγγέλων καύχημα, καὶ ἀνθρώπων πάντων τὸ διάσωμα, τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Εἰ τύχοι ἐν Σαββάτῳ, ἡ Κυριακῇ, λέγει τὸ Ἐξαποστειλῆριον τῆς Ἑορτῆς καὶ εἰς τοὺς Αἰνους, ἐκ τῶν Προσπομοίων τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ ἡ ἁ. Ὁρμ., καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ματρώνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλοντες τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'.

Ὡς γεναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ιουδαίων φρυάγματι, καὶ θρασεῖα ὠμότητι, λογισμὸν ἀντέθηκας ἀνδρείοφρον, τὴν τῶν μελλόντων προβλέπουσα, λεόφρον ἀπόλαυσιν, διαμένουσιν αἰεὶ, δι' αἰῶνος ἀσάλευτον· ἧς ἐπέτυχες, ἀπὸ γῆς μεταστᾶσα πρὸς νυμφῶνας, οὐρανίους καὶ χορείαν, τὴν ἀκατάλυτον ἐνδοξε.

Βασιλείας εὐπρέπειαν, καὶ τερπνὴν ὠραιότητα, κατιδεῖν ἤξιώσαι τοῦ Νυμφίου σου, ὠραισμέ-

νη

νη τοῖς στίγμασι, στερβῶς ἀολήσεως, καὶ πηγῇ τῶν ἀγαθῶν, ἐπαξίως προσήγγισας, τῆς ἐπέκεινα θεϊκῆς εὐφροσύνης μετουσίαν, καρπουμένη μακαρία, καὶ τὴν ἀθάνατον εὐκλειαν.

Οὐ ζυγὸς τῆς δουλείας σε, οὐ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος, οὐ λιμὸς οὐ μᾶστιγες ἐνεπόδισαν, τὴν τῶν Μαρτύρων στερρότητα, μιμῆσθαι πανένδοξε· προθυμία γὰρ ψυχῆς τὰς βασάνους ὑπέμεινας· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων, καὶ στεφάνῳ, τῶν χαρίτων ἐκοσμήθης, παρισταμένη τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυρο-θεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωὶ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας Μαρτῶνης, τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Κήρυκος, ὁ ἐν Ἄφρῳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Φιλητὸς ὁ συγκλητικὸς, καὶ Λυδία ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, Θεοπρέπεις, Μακεδῶν, Ἀμφιλόχιος Δοῦξ, Κρονίδης, Κομενταρήσιος, ἀλλήσαντες τελειοῦνται κατὰ τὸ 125 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰωνᾶς καὶ Βαραχχίτιος ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Παῦλος, ὁ ἐπίσκοπος Κορίνθου, καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Πέτρου, ἐπισκόπου Ἀργους καὶ ὁ ὅσιος Εὐτύχιος, καὶ ὁ Προφῆτης Ἀνανί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θείαν, πίστιν, ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πάτερ κτησάμενος, ὡς Ἀγγελος ἐβίωσας ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπίγειος Ἀγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαΐα ὄντως Θεοῦ κατὰ καρπὸς, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε, Ἰλαρίων μακάριε.

Οὐοὺς σου λαμπόμενος, ταῖς θεिकाῖς ἐπιγνώσεσι, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισεν, ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ βεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος ὅλως θεοειδέστατος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμη τοῦ οἰοῦ Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς τῆς Παλεκητῆς τῆς κειμένης εἰς τὴν Προῦσαν, πόλιν τῆς Βιθυνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος Ἡρωδίων, ἐπίσκοπος τῶν νέων Πατρῶν, συλληφθεὶς ὑπὸ τε τῶν εἰδωλολατρῶν καὶ Ἰουδαίων, ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβήαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μάρκου Ἐπισκόπου Ἀρεθουσίῳ, Κυρίλλου Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, ἤχος α'.

Σταυρὸς ἐπάγη ἐν κρανίῳ.

Ἐντάσει γενναίᾳ Ἱεράρχα, κατέβαλες ἔχθρου τὰς παρατάξεις, καὶ λαοὺς ἐκ τῆς πλάνης τῶν ὀλίφων ἐρρύσω.

Ἐκτάσει χειρῶν σου Ἱεράρχα, κρατύνας τοὺς συνάθλους σου ἐν πόνοις, ὡς ἀνίσχυρον ἔχθρου ἀνέδειξας τὸ κράτος.

Ὡς Μύστης καὶ Μάρτυς τοῦ Δεσπότη, καὶ διδάσκαλος σοφῶς τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεράρχα δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων, ἤχος α'.

(ΤΟΜ. Γ')

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρτυς Βαραχχίσις πολλῶν, πόνων ἐπιδόσεισι, φωτισειδῆς ἐχορημάτισας· πυρὸς νικήσας γάρ, τὴν φλογώδη φύσιν, τῇ θερμῇ πρὸς Κύριον, ἀγάπῃ, ἐκρεμάσθη μετέωρος, καὶ πιεζόμενος, τὰ ὅσα πάντα συντέτριψαι· διὰ τοῦτο, πίσται σε γεραίρομεν.

Ἰωνᾶ βεσπέσιε δεδις, ῥαβδισμοὺς ὑπήνεγκας, καὶ τῶν δακτύλων ἀφαίρεσιν, γλωσσοτομούμενος, καὶ βραχίονση πίεση, συγκατακαίόμενος· πριστῆραί τε δεινῶς μεριζόμενος· διὸ ἐκέτευσ, δωρηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰμνοῖς Βαραχχίσιον πιστοὶ, Λάζαρον καὶ Ἀβιδον, καὶ Ἰωνᾶν εὐφημήσωμεν, Ναρσῆν Ἠλίαν τε, Μάρην Σηβεήθην, Μαρουθᾶν τὸν ἐνδοξον, καὶ Σάββαν Ζανίθην τε, αἰτούμενοι, τούτων δεήσῃσι, τῶν κακῶν λαβεῖν συγχώρησιν, καὶ εὐρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

(Ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. μνήμη τῶν Ἀγίων μαρτύρων Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίῳ, Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἐτέρων πολλῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰωνᾶς καὶ Βαραχχίσιος, καὶ εἰ σὺν αὐτοῖς, Ζανίθας, Λάζαρος, Μαρουθᾶς, Ναρσῆς, Ἠλίας, Μάρης, Ἀβίδος, Σηβεήθης,

10

καὶ

καὶ Σάββας, οἱ ἐκ Περσίας ὁρμώμενοι, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Βιθυνίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ συγγραφέως
τῆς Κλίμακος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, διὰ παν-
τὸς ἀληθῶς, τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λά-
ρυγγι, τὰς ὑψώσεις ἔφερες, μελε-
τῶν πρακτικώτατα, τὰ Θεόπνευ-
στα, λόγια πάνσοφε· καὶ τὴν ἐ-
κείθεν ἀναπηγάζουσιν, χάριν ἐ-
πλούτησας, γεγονὼς μακάριος,
τῶν ἀσεβῶν, πάντων τὰ βουλεύ-
ματα καταστρεφόμενος.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ταῖς
τῶν δακρύων πηγαῖς, τὴν ψυχὴν
καθαίρομενος, καὶ παννύχιος στά-
σει, τὸν Θεὸν ἱλασχόμενος, ἀνε-
περώθης πρὸς τὴν ἀγάπῃσιν, τὴν
τούτου μάκαρ καὶ ὠραιότητα· ἧς
ἐπαξίως νῦν, ἀπολαύεις ἀληκτα,
γχομονικῶς, μετὰ τῶν συνάλλων
σου, θεόφρον Ὅσιε.

Πάτερ Ἰωάννη ἐνδοξε, ἀνα-
περώσας τὸν νοῦν, πρὸς Θεὸν διὰ
πίστικως, κοσμικῆς συγχύσεως, ἐ-

βδελύξω τὸ ἄζατον, καὶ τὸν Σταυ-
ρόν σου ἀναλαβόμενος, τῷ παν-
τεπόπτῃ κατηκολούθησας, σῶμα
δυσήνιον ἀγωγᾶς ἀσκήσεως τῷ
λογισμῷ, σθένει δουλωσάμενος,
τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεστοκίον,
ἢ Σταυροθεστοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκο-
λουθίας. Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μὲν λ'. μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγρα-
φέως τῆς Κλίμακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Προφήτης Ἰωὰδ,
ἢ Ἰωὴλ, ὁ ἐκ Σαμαρείας, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης, Πατριάρχης Ἱε-
ροσολύμων, καὶ ἡ ἀγία Εὐδούλη ἡ μή-
τηρ τοῦ ἀγίου Παντελεήμονος, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος Ἱερομάρτυς Ζαχαρίας,
ὁ ἐν Κορίνθῳ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1684,
ζήτει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεστοκίον, ἢ Σταυρο-
θεστοκίον· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἱ μετάνοιαι ὡς σύνθετες, ἡ α'. ὡρ.
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
καὶ θαυματουργοῦ Ὑπατίου
Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
τρία

τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ ἱερομάρ-
τυρος. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὑπάτιε, ἐν
ἐγκρατεία καλῶς, ἐκτραφεὶς εἰς
περίδοξον, ἀρετῶν ἐπηύξησας, ὕ-
ψος ἀνατεινόμενος, πρὸς θεωρίαν
μυστικωτάτην σαφῶς, Χριστοῦ τὸ
κάλλος κατοπτριζόμενος· οὐ ταῖς
ἐλλάμψεσι, νοῦν τε καὶ διάνοιαν
καταυγασθεὶς, πᾶσιν ἐναπήστρα-
ψας, τὰς τῶν θαυμάτων αὐγάς.

Πάτερ Πατέρων Ὑπάτιε, ὁρ-
οδοξίας φωτὶ, ἀπαστράψας κα-
τηύγασας, διανοίας ὅσιε, τῶν πι-
στῶς προστρεχόντων σοι, καὶ τὰς
Ἀρείου κόρας ἡμαύρωσας, ἀποκη-
ρύξας τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ·
ὅθεν φωστήρὰ σε, κεκτημένοι ἄ-
παντες τὴν ἱεράν, μνήμην σου γε-
ραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Πάτερ ἱερὲ Ὑπάτιε, τὸν Βα-
σιλέα Χριστὸν, ὃν τρανῶς ἀνεκή-
ρυξας, Πατρὶ ὁμοούσιον, ἔχων ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, τὰς τῶν θαυμάτων
ἀκτῖνας ἐλαμψας, φωταγωγήσας
πᾶσαν ὑψήλιον, δράκοντα ἐκτεινας,
καὶ θερμῶν ἀνάβλυσιν σαῖς προ-
σευχαῖς, ὑδάτων ἐξέβλυσας, εἰς
ἱατρειάν ψυχῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ
ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῃ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχου.

Τῷ αὐτῷ μνηιζ. μνήμη τοῦ ἁγίου
ἱερομάρτυρος Ὑπατίου τοῦ ἐπισκόπου
Γαγγρῶν.

Ὁ ἅγιος Ἀνάκιος ἐπίσκοπος Μελιτι-

νῆς ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται,
κατὰ τὸ 251 ἔτος.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μένανδρος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὁκτὼ μάρτυρες,
ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Στέφανος ὁ θαυματουργός,
καὶ ὁ ὅσιος Βλάσιος ὁ ἐκ πόλεως Ἀμω-
ρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβδᾶς, ἐπίσκοπος
Περσίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑννέα Μαρτυ-
ρες διὰ ποικίλων βασάνων βασανισθέν-
τες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Φωταγωγικόν, τὸ
ἰδιόμελον, καὶ τὸ Μαρτυρικόν.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὑθρου
κατὰ τὴν τάξιν,
καὶ ἀπόλυσις.

ΜΗΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 11.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν
Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τοῦ Τριωδίου
γ'. καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθεμένοι.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σε-
πτῶν ἐποπτείας, μολυσμῶν τῶν
πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον μιαν-
τήριον· ἡ δὲ σὴ αἰσθησις, καὶ τῶν

10* σοὶ

σοὶ θεόφρον, πεπραγμένων ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα, σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο· εἰκόνι γὰρ προβλέψασα, τῆς εὐλογημένης Θεοπαίδος, πάντων καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρὶν, ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, εὖλον προσεκύνησας.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἀγίους, ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον ἔνθεν εἵληψας, καὶ φαιδρῶς ἔδραμες, τὴν καλὴν πορείαν· καὶ τὸ ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προσθύμως κατεσχένησας, καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας, ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκὸς, δι' ἐγκρατείας ἀείμνηστε, Μήτηρ τὰ οἰδήματα.

Ερημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, εὐσεβῶς ἀπῆλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέαις· καὶ τοσοῦτον ὑπερέλαμψας, ὥς καὶ τοῖς ὕδασι, κούφως ἐπιβαίνειν τοῖς ἵχνεσι, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεσι· καὶ νῦν παρρησίᾳ, πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο γάμος ἡντρέπισται, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, οἱ κήρυκες κράζουσι· τί βραδύνεις μέλινα, ἐκουσίως ψυχῇ; ῥυπαρὰ πάντα σου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ἀσελγείας τὰ ἱμάτια· καὶ πῶς ταλαίπωρε, μέλεις εἰσελθεῖν; δεῦρο πρόσπεσον,

πρὸ τέλους ἐκ καρδίας σου, τῇ ἀειπαρμένῳ κραυγάζουσα. Ὑσώπω πρεσβείας, ῥαντίσασα καθάρισον Ἀγνὴ, καὶ τοῦ νυμφῶνος ἀξιώσον, ὅπως μεγαλύνω σε.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί, θανατηφόρον κρίθηναι, σὲ Υἱὲ κατέκριναν, ὡς κριτὴν σε στήσαντες, ἐπὶ βήματος, τὸν νεκροῦς κρίνοντα, καὶ τοὺς ζῶντας Σῶτερ. καὶ Πιλάτῳ παριστῶσί σε, καὶ κατακρίνουσι, πρὸ τῆς δίκης, φεῦ! οἱ παράνομοι καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι, καὶ συγκατακρίνομι Κύριε· ὅθεν καὶ προκρίνω, θανεῖν ὑπὲρ τοῦ ζῆν· ἐν στεναγμοῖς, ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε, μόνε πολυέλεε.

Εὐὰν δὲ τύχη ἐν Σαββάτῳ, λέγε τὸ ἐξῆς ἰδιόμελον.

Δόξα ἤχος β'.

Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα, καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς τῷ ξίφει τῆς ἐγκρατείας ἔτεμες, τὰ τῆς ἐννοίας ἐγκλήματα, τῇ σιγῇ τῆς ἀσκήσεως ἀπέπνιξας, καὶ ρεῖθροις τῶν δακρύων σου, τὴν ἔρημον ἅπασαν κατήρδευσας, καὶ ἐβλάστησας ἡμῖν τῆς μετανοίας καρπούς· διό σου τὴν μνήμην Ὅσια εορτάζομεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.

Ὡς σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνίαῖς πρότερον, μεμεστωμένη παντοίας, Χριστοῦ νόμου

φη

φη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὀπλῷ καταπατοῦσα, διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη, Μαρία πάνσεμνε.

Τὸ παρὸν Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, εἰ τύχοι ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, οὐ λέγεται εἰμὴ ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ· εἰδ' οὖν τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ τυχόντος ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ α'. μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Μακάριος ὁ ὁμολογητὴς, ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν Μουντανιῶν, Πελεκητῆς λεγομένης, ἐξορισθεὶς διὰ τὰς ἀγίας εἰκόνας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται κατὰ τὸ 893 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βερόντιος καὶ Βασιλείδης, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος καὶ δίκαιος Ἀχάζ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάμενοι.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εξέφυγες τὸ πέλαγος, τῆς δεινῆς ἁμαρτίας, τὴν ἄβυσσον κατέλαβες οἰκτιρῶν τῶν πλουσίων, Μαρία ὑπερθαύμαστε, τῶν ὁσίων σύσκηγε, καὶ νόων τῶν οὐρανίων, τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας τῶν πατρῶν τῆς ἀτιμίας, λύτρωται σαῖς πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου τριζ.

Ἦχ. πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίτε θεόφρον πατὴρ ἡμῶν, τὸν σὸν βαστάξας Σταυρὸν, τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, καὶ τὰ πάθη ἅπαντα, τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· ἐντεῦθεν χάριν ἐξ ὕψους ἔλαβες, ἰᾶσθαι πάθη τῶν προστρεχόντων σοι, παύειν νοσήματα, καὶ διώκειν πνεύματα· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εορτάζομεν, πανηγυρίζοντες.

Τίτε παμμάκαρ πατὴρ ἡμῶν, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, ἱερῶς καθαιρόμενος, καὶ τὸν νοῦν μεθέξει, εἰκαῖς φωτιζόμενος, ἱερωσύνης χρίσμα πανάγιον, τῇ ἐπινεύσει τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, ὥτως εἰσέδεξαι, λειτουργήσας ἄριστα, ἐπὶ τῆς γῆς, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, καθάπερ Ἀγγελος.

Οσιε τίτε θεόπνευστε, Ὁρθοδοξίας φωτὶ, τὴν ψυχὴν λαμπρυνόμενος, σκοτεινῆς αἵρέσεως, τὴν ἀχλὺν ἀπεμείωσας, καὶ ἀνατείλας ὡς φαεινότατος, ἀστήρ φωτίζεις κόσμου τὰ πέρατα, θαυματουργίαις σου, σελασφόροις πάντοτε· ὅθεν πιστῶς, πάντες σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες, καὶ ἀδελφοί, Ἀμφιανός, καὶ Λιδέσιος, οἱ Λύδιοι, ἐν θαλάσσῃ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 295.

Ἡ ἀγία παρηνομάρτυς Θεοδώρα, ἡ ἐκ

ἐκ Τύρου ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Παλύνκαρος, ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Γρηγόριος, ὁ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νικομηδείας ἀσκήσας, ἐν ἔτει 1240, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ ἰδιόμελον σὺν τῷ Μαρτυρικῷ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθρου ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλουςις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ'.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Αλόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν, θεῖος οἰκονόμος ἐδείχθης, μυσταγωγός τε πιστός, σπέρματα σωτήρια, καταβαλλόμενος, καὶ θερίζων τὸν ἄσπachυν, πολύχουν θεόφρον, τοῦτον τῷ Δεσπότη σου, φέρεις γηρόμενος· ὦ νῦν παριστάμενος Μάκαρ, μέμνησο τῆς ποιμένης σου ταύτης, τῆς ἀεὶ τιμώσης σε Θεόπνευστε.

Ηρᾶς, πεφυκώς καὶ προσηνής, τῆς ὁρθοδοξίας τῷ ξύλῳ, ὥρθης μαχόμενος. Πίστιν γὰρ ὡς θώρακα περιβαλλόμενος, καὶ ὡς δόρυ ἐγκράτειαν, Νικήτα θεόφρον, ἀπασαν τὴν βλάβημον, αἶρεσιν ἡλεγκάς, θείαν, τοῦ Σωτῆρος εἰκόνα, σέβων καὶ τιμῶν θεοφόρε, ὁ-

ροῖς πατρικοῖς σαφῶς ἐπόμενος.

Οτε, ἐξορίας σε πικραῖς, καὶ σκοτεινότητοῖς ἐν τόποις ὁ σκοτεινότητος, τύραννος κατέκλεισε ὀθρῶν ὠμότητι, Παραδείσου τὴν οἶκησιν, ἐν νῷ περιφέρων, χαίρων τε τῷ πνεύματι, Πάτερ ὑπέμεινας· οὐ νῦν, τὴν εὐπρέπειαν βλέπειν, ὄντως κατηξίωσαι μάκαρ, τὰ τῶν πόνων ἐπαθλα δρεπόμενος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλουςις.

—ο—

Τῷ πρωί, τὸ Μαρτυρικόν τοῦ ἡχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί γ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Νικήτα, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Μηδικίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Ἰωσήφ. ὁ ὑμνογράφος, ὁ Σικελιώτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 832.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλπιδοφόρος, ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Δίος, τὴν κεφαλὴν συντριβεῖς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Βυθόνιος ἐν θαλάσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γάλικος ὑπὸ θηρίων δηχθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ἰλλυρικὸς, ὁ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Μυρσιωνᾶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Παῦλος ὁ Ῥώσσης, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1683 ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθησις, καὶ ἀπόλουςις.

Τῇ

ΤΗ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλαίῳ
(ἢ Μαλεῳ̃.)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου
τρία. Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς, ὅ-
λη τῇ ψυχῇ συνημμένος, τῷ παν-
τεπόπτη Θεῷ, θείους ἐγεώργησας
καρπούς τοῦ Πνεύματος, ἡσυχίαν
ἐγκράτειαν, ἀγάπην, ἐλπίδα, τὴν
μακροθυμίαν τε, καὶ τὴν πραότη-
τα, δρόμον, πρὸς τὴν ἄνω πορείαν,
πίστιν καὶ χρηστότητα Πάτερ,
μεγαλοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος.

Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος ἐν σοί,
ὡς καθαρωτάτῳ καὶ πρῶτῳ, κατα-
σκηνώσασα, πᾶσι κατεκόσμησεν
ἀρετῆς εἰδεσί, καὶ ποικίλοις χαρί-
σμασιν, ἐλάμπρυνε Πάτερ· ὅθεν
καὶ γεώργιον Χριστοῦ φερώνυμον,
ᾤφθης, γεωργήσας ἐμφρόνως,
αὐλακας τῆς σῆς διανοίας, ἀξιο-
μακάριστε Γεώργιε.

Χαίρων, τῶν μελλόντων ἀγα-
θῶν, Πάτερ τῇ ἐλπίδι τοὺς πό-
νους, ῥᾶον ὑπήνεγκας, πρόθυμος
τοῖς ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
τῶν ὀπίσω δὲ πένθοφες, ποιούμε-
νος λήθην, ἕως τὸ μακάριον τέ-
λος κατέλαβες, πλήρης, ἀρετῶν
ἐργασίας, καὶ μακαριότητος θεί-
ας, Ὅσιε Γεώργιε τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρῶτῳ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχρου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'· μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλαίῳ
τῷ ὅρει τῆς Λακωνίας ἀπκήσαντος.Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Θεόδουλος, καὶ Ἀγαθόπους ἐν θαλάσῃ
τελειοῦνται.Ἡ ἁγία μάρτυς Φερβούθη καὶ ἡ παι-
δίσκη αὐτῆς καὶ ἡ συνοδία αὐτῶν ἐν
Περσίδι προνισθῆσαι, τελειοῦνται, ἐν
ἔτει 330.Ὁ ἅγιος Πούπλιος, Θεωνᾶς, Συμεών,
καὶ Ζωσιμᾶς, ὁ κηδεύσας τὴν ὁσίαν Μα-
ρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.Ὁ ἅγιος Πλάτων, ἡγουμένος τῆς μη-
νῆς τῶν Στουδίτων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.Ὁ ἅγιος Θεωνᾶς ἐπίσκοπος Θεσσα-
λονίκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκο-
λουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπό-
λυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐίχτο-
ρος, Οὐίχτορίνου, Παππίου,
Νικηφόρου, καὶ Σεραπίωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τοῦ Τριωδίου τρία, καὶ τῶν Ἀ-
γίων τρία. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁφθαλμοὺς ἐκκεντούμενοι, καὶ
δακτύλους κοπτόμενοι, καὶ πλεу-
ρὰς ξερόμενοι καὶ κρεμνόμενοι, καὶ
τὰ

τὰ ὁστ'αὶ συντριβόμενοι, καὶ ξίφει
τεμνόμενοι, μεληθδὸν καὶ κεφαλὴν,
τοῦ δολίου συντρίψαντες, οὐκ ἡρ-
νήσασθε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων.
οὐ ξοάνοις, ἐπεθύσατε ἀλόγως,
Μεγαλομάρτυρες ἐνδοξοί.

Σὺν Κλαυδίῳ τιμήσωμεν, Νι-
κηφόρον τὸν ἐνδοξόν, τὸν σεπτὸν
Διοδώρον καὶ Οὐίκτορα, Οὐίκτο-
ρίνον, Παππίαν τε, καὶ τὸν Σερα-
πίωνα, τὸν ἐπτάριθμον χορὸν, τὸ
πανάγιον ἄθροισμα, τὴν ὁλόκλη-
ρον, ἐκκλησίαν τὸν δῆμον τὸν ἀπά-
σας, τῶν δαιμόνων μυριάδας, ξίφει
ἀνδρείως συγκόψαντα.

Οἱ τὸ πάθος τοῦ ἁγίου, τοῦ Χρι-
στοῦ μιμησάμενοι, καὶ τῇ θείᾳ χά-
ριτι φυγαδεύοντες, πάλη ψυχῆς τε
καὶ σώματος, οἱ στύλοι οἱ ἄσπειροι
οἱ φωστῆρες τῶν πιστῶν, οἱ τὸν
δόλιον κτείναντες, οἱ πανεύδιοι,
τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες, οἱ τὰ ἄνω,
κατοικοῦντες ἐπαξίως, μεγαλυ-
νέσθωσαν Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡγίου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἔ. μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, Οὐί-
κτορος, Οὐίκτορίνου, Παππίου, Σερα-
πίωνος, καὶ Νικηφόρου, τῶν πολυειδῶς
ἀθλησάντων.

Ἡ ὁσία Θεοδώρα, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ
θεαρέστως ἀκησασα, ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεοδώρα καὶ Δι-
δυμος, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόπομπος, καὶ
Ζήνων, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πομπήσιος, Μάξι-
μος, καὶ Τερένσιος, ξίφει τελειοῦνται.

Αἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες, Κυρία καὶ
Δούλη ξίφει τελειοῦνται.

Αἱ ἅγιοι πάντε Νεάνιδες αἱ ἐκ Λέσ-
βου ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος, ἀθλή-
σας ἐν Ἐφέσῳ, κατὰ τὸ 1801 ἔτος,
ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Φωταγωγικόν, τὸ Ἰδιόμελον,
καὶ ἡ Α. Ωρα, ὡς σὺνθηδες
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Εὐτυχίου, Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ
ἁγίου γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ ἐν τῷ λειμῶνι τῆς
Θείας, τρυφῆς Εὐτόχιον ἠνθήσας,
νάμασι τῆς σῆς τε σοφίας, τοῦτον
ἐνθάδε κατήρδευσας, καὶ διὰ τοῦ-
το καρπεύς, ἐξήνθησε τῆς γνώσε-
ως, εὐσεβεῖα κατευφραίνων, τοὺς
πιστῶς σε μεγαλύνοντας.

Κύριε, σὺ ὁ ἐμβατεύων καρ-
δίας, καὶ προγινώσκων τὰ κρύφια,
σκευὸς προιδὼν ἐκλογῆς σου, τὸν
Ἱεράρχην Εὐτόχιον, τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς σῆς, ποιμένα ἐγκατέ-
στησας διὰ τοῦτο εὐσεβεῖας, ἐπὶ
χλοὴν ταύτην ἵθυσε.

Κύριε, σὺ ὁ τὸν σοφὸν Ἱεράρ-
χην, κατακοσμήσας τῇ χάριτι, καὶ
Ἱεραρ-

Ἱεραρχίας ποδήρει, καταφαιδρύνας ὡς εὐσπλαγχνός, ἐν ἀρεταῖς καὶ ἡμᾶς, εὐχαῖς αὐτοῦ καταύγασον, τοῦ ὑμνεῖν σε ὀρθοδόξως, ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ σεμνότητι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οἱ ἄγιοι ἑκατὸν εἴκοσι μάρτυρες οἱ ἐν Περσίδι, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἄγιοι δύο μάρτυρες, οἱ ἐν Ἀσκάλωνι, εἰς γῆν χωσθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Γρηγόριος ὁ Σιμαίτης, καὶ ἡ ὁσία Πλατωνίς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ ἀσκήσας ἐν τοῖς ὄρεσι τῆς Ἀγίας Λαύρας τοῦ Ἀθωνος, ἐν ἔτει 1300 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλιπίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμνια τοῦ Τριψιδίου γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος πλ δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυς ἀθλοφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βιάσανα, καὶ στρεβλώσεις σώματος, ὑπομείνας στερρότατα, τὸν σὸν ἀ-

γῶνα χαίρων διήνυσας, καὶ τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἔτυχες, πᾶσιν αἰτούμενος, ἰλασμὸν καὶ ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς, πίστει ἑορτάζουσι, τὴν βίαν μνήμην σου.

Μάρτυς ἀθλητὰ πανθαύμασε, ὑπὲρ Χριστοῦ σταυρωθεὶς, τοῦ Σταυρὸν ὑπομείναντος, οὐρανόθεν ἤκουσας, ἐκ Θεοῦ Παντοκράτορος, φωνῆς τιμίας προσκαλουμένης σε, πρὸς τὰς ἐκείθεν μονὰς ἀοίδιμε· ἐν αἷς γενόμενος, τῶν βραβείων ἔτυχες, ὡς νικητῆς ὄθεν εὐφημοῦμέν σε, καὶ μακαρίζομεν.

Θεῖα ἀγάπη πυρούμενος, τὸ προσαγόμενον πῦρ, τῷ ἀγίῳ σου σώματι, ὁροσισμῷ τοῦ Πνεύματος, ἀθλητὰ ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν ὠφθης, λαμπράς πολύφωτος, τιμπρῶσα πᾶσαν, πλάνην πολύθεον· ὄθεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν σήμερον, χρεωτικῶς, πάντες ἑορτάζομεν, σὲ μακαρίζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωΐ, τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Καλλιπίου.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἐπίσκοπος Μιτυλήνης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ἀκυλίνα, τὴν κοιλίαν φλεχθεῖσα, τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ρουφῖνος διάκονος, καὶ ἕτεροι διακόνιστοι, ἐν Σινώπῃ ἀλλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Μητροπολίτου Μιτυλήνης. Ψάλλεται δὲ ἡ τοῦτου ἀκολουθία, ὅπου ταν βούληται ὁ προσεστώς.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ Γεώργιε Χριστοῦ, τὴν σεπτὴν καὶ ἄχραντον, τιμητικῶς προσεκύνησας, εἰκόνα πάνσοφε, Θεομάχον θράσος, μηδαμῶς πτοούμενος, δυνάμει τῇ αὐτοῦ δυναμούμενος· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εὐρίην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γεώργιε θυμὸν, ἀσεβῶν ὑπήνεγκας, θρασυνομένων ἀλόγιστα, οὕς καὶ τελέασαι, ὑπερυψώθεντας, δυσσεβεῖ φρυγίματι, καὶ πάλιν συντριβέντας δεινότερον, διαφανέστατα, τῆς προνοίας πρὸς τὴν ἄμυναν, τῶν ἀφρόνων, κινουμένης ἐνδοξε.

Πάτερ Γεώργιε Θεῶ, συνεργός γενόμενος, ὡς ἱερεὺς καὶ γεώργιον, ἐκατοστεύοντα, καρπὸν τῷ Δεσπότη, τὰς ψυχὰς προσήνεγκας, τὰς τῶν διασωθέντων τῷ λόγῳ σου· καὶ νῦν δυσώπησον, στηριχθῆναι τὴν Ὁρθόδοξον, Ἐκκλησίαν, ἀληθείας δόγμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίαν.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἐβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ'· καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αετοὶ ὡς ὑπόπτεροι, πᾶσαν γῆν διεδράμετε, τὰ σεπτὰ διδάγματα, κατασπείραντες, καὶ τὰ ζιζάνια τέμνοντες, τῆς πλάνης ἐν χάριτι, καὶ πολύχουν τὸν καρπὸν, γεωργοῦντες πανεύφημοι, ὃν κατέχουσι, νοηταὶ ἀποθῆκαι, εἰς αἰῶνας, Γεωργῶ τῷ ἀθανάτῳ, περιφανῶς συντηρούμενον.

Ηρωδίωνα Ἀγάβον, καὶ Ἀσύνκριτον Ρούφον τε, καὶ Ἑρμῆν καὶ Φλέγοντα, μακαρίσωμεν, τὰ τῆς ἀμπέλου τυγχάνοντα, κατὰ καρπα κλήματα, ἀποστᾶζοντα ἡμῖν, γλυκασμὸν τὸν σωτήριον, τὸν εὐφραίνοντα, τὰς διψώσας καρδίας τῶν ἐν πίστει, ἀληθεῖ τούτων τὴν μνήμην, ἐπιτελούντων τὴν εὐσημον.

Οὐρανοὶ χρηματίσαντες, ὑψηλοὶ τὴν διάνοιαν, δόξαν ἀναγγέλλοντες τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ σαρκαώεντος θελήματι, θεόπται ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ τῶν εὐσεβῶν, ἐκκλησίας θεμέλιοι, πύργοι ἀσειστοί, εὐσεβεῖας λιμένες ἀπορρήτων, μυστηρίων ὑπηρεταί, φωταγωγοὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα,

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδόμηκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἑρμοῦ καὶ Ἀσυχρίτου.

Ὁ ἅγιος Κελεστίνος Πάπας Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ἐν ἔτει 415.

Ὁ ἅγιος Πανσίλυπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Ναύκληρος, ἐν Κῷ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1639, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
τρία Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Ο πάνσοφος Εὐψύχιος κατεπαίρομενον ἀλαζονείᾳ, τὸν ματαιόφρονα, πληγείς τῷ ξίφει, αἰσχύνης ἐπλησε πολλῆς, καὶ συνηριθμήθη τοῖς στρατεύμασι, τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, δώρηται πᾶσι Σῶτερ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐψύχιος ὁ ἐνδοξος, στύλος γεγέννηται τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πύργος ἀτειστός τῆς εὐσεβείας, καὶ καθαιρέτης τοῦ ἐχθροῦ, πᾶσι

τοῖς νοσοῦσι καὶ προστρέχουσι· βλύζων ὡς ἐκ κρήνης τὰ ἰάματα· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, εὐπλάγχυνε πᾶσι δίδου τὸ μέγα ἔλεος.

Ως κρίνον εὐωδίασας, πᾶσαν διάνοιαν, ταῖς ἡδυνόοις, ὁσμάς τῶν ἁθλῶν σου, γενναῖε Μάρτυς, καὶ ἀπεμείωσας σοφὴν, πλάνην τὸ δυσῶδες καὶ ἀνέλαμψας, Ἥλιος καθάπερ ἐν τοῖς πέρασιν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, ἅπασιν σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

— ο —

Τῷ πρώτῳ τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

Ὁ ἅγιος ὁσιομάρτυς Βάδμος ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Πέρσαι μαθηταὶ ξίφει τελειοῦνται, παρὰ Σαβωρίου ἐν ἔτει 360.

Οἱ ἐν Περσίᾳ τετρακόσιοι μάρτυρες, οἱ διὰ Χριστὸν ἀθλήσαντες, τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Μακαρίου, Ἀφρικανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πολυώνυμον σύνταγμα, πολυποίκιλα βλάσανα, ἀθλητῶν ὑπέμει-

νε,

νε, καρτερώτατα, καὶ πρὸς τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν, μετέστη γηρόμενον, μυριάσιν ἱερῶν, Ἀσωμάτων ἀγάλλεσθαι, ὡς τοῦ δράκοντος, τὰς πολλὰς μυριάδας ἐνίκησαν, τῇ ἐνστάσει τῇ γενναίᾳ, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ο περιδοξος Μάξιμος, καὶ ὁ μέγας Τερέντιος, ὁ κλεινὸς Πομπήιος, καὶ Μακάριος, Ἀφρικανὸς ὁ θειότατος, τιμάσθωσαν ἄσμασι, σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ λοιπὸς, τῶν Μαρτύρων κατάλογος, οἱ τῷ αἵματι, τῷ οἰκείῳ τὴν ἄνω βασιλείαν, ὠνησάμενοι καὶ δόξης, ἀδιαδόχου πληρούμενοι.

Οὐ λυμὸς οὐδὲ κίνδυνος, οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, τῆς ἀγάπης ἐνδοξοὶ τοῦ ποιήσαντος, ὑμᾶς χωρίσαι κατίσχυσαν· διὸ ἐκκληρώσασθε, βασιλείαν οὐρανῶν, καὶ τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ μὴ λήγουσαν, μηδὰ μὴ εὐφροσύνην. Ἀλλ' αἰτεῖσθε, καὶ ἡμῖν ἀγαλοδότω, τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθετοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τῷ Μαρτυρικῷ τοῦ ἔχου.

Τῷ αὐτῷ Μηνί ι. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηίου καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἑξ.
Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰάκωβος καὶ Ἀλζᾶς ὁ διάκονος, οἱ Πέρσαι, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 332.

Ἡ ἁγία Προφήτις Ὀλδὰ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δῆμος, ὁ μαρ-

τυρήσας ἐν Σμύρνῃ, ἐν ἔτει 1363· ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου Περγᾶμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμια. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Χάριν, ἀπαντήσας δαφιλῶς, γνώσεως Χριστοῦ Ἱεράρχα, ἐξ ἀκενώτου πηγῆς, τοῦ ἐπιστηθίου τε καὶ Θεοῦ Κήρυκος, ταύτης πασι μετέδωκας, ἀνθρώποις ἀφθόνως, δρόμον ἰσαπόστολον ἀνύων Ὅσιε, ὅθεν, σὺν αὐτῷ παρόρησιαν, ἔχων πρὸς Θεὸν ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ εὐφημούντων καλικάτευε.

Βίον διανύσας εὐκλεῆ, καὶ τῶν ἀρετῶν συναθροίσας, τὸν πλοῦτον ὅσιε· πλήρης δι' ἀβύσσεως, καλῶν πρὸς Κύριον, ὡς ὁ πρὶν ἐξεδήμησας, Ἀβραάμ Ἀντίπα· ὅ·εν, καὶ τῆς κρείττονος δόξης ἡξίωσαι, χαίρων, τοῦ Χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν πιστῶς τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Ἐχων ἐξ ἀφρόνων δωρεῶν, σὺ τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν, τὴν τῶν ἰάσεων, πάθῃ τὰ τοῦ σώματος, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐπισκέψῃ σου ἴασαι, ὀδύνας κοιμίζων, πόνους παύων ἅπαντας, καὶ ἐκλυτρούμενος, πάντας συμφορῶν καὶ κινδύνων, τοὺς τὴν σὴν Ἀντίπα τιμώντας,

μῶντας, μνήμην καὶ δοξάζοντας
τὸν Κύριον.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ ἡχοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Μνήμη τοῦ ἁ-
γίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου
Περγᾶμου.

Ἡ ἁγία Τρυφαῖνη, ἡ ἐν Κυζίκῳ, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Φαρμουθίος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Βασιλείου Ἐπισκόπου
Παρείου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἥχος δ'.

Ἐδωκας σημειωσιν.

Ηλίου φαιδρότερον, λελαμ-
πρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοῖς πι-
στοῖς ἐξανέτειλε, τὴν χτίσιν φω-
τίζουσα, λείαις φρυκτωρίαις, Βα-
σίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν
ἀχλὺν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος
διώκουσα· διὸ σε μακαρίζομεν,
καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἁ-
γίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα
δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, πα-
ρανομούντων συστήματα, παμ-
μακάριστε ἔτρωσας· φωνὴν δ' ἐν
ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ

Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χα-
ρᾶ, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτε-
ρότητα· διὸ ἐπαγγαλλόμενοι, πῆται
σὺν τούτοις τρωμέν' σε, ὡς φω-
στῆρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν
ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ
γῆς τὰ οὐράνια, καὶ βεόντων τὰ
ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἀφθαρ-
τον, ἀντηλλάξω δόξαν· καὶ ἀντ'
ἐξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασ-
μῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασι-
λεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν
Ἀσωμάτοις Βασίλειε, ὑπὲρ πάν-
των ἰκέτευε, τῶν πιστῶς εὐφη-
μούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Κοντάκιον, ἢ τὸ Μαρ-
τυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἀνεκομίσθη ἡ τιμία
Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δήμης, Πρωτίων,
καὶ ὁ Ἱερομάρτυς Ἀρτέμιος, ζῆφει τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Ἀνάκλιος ὁ Καστοκαλυβί-
της, ὁ ἐν ἔτει 1730 ἀσκήσας, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Μαρτίου, Πάπα Ῥώμης.

Εἰς

ΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
σώμιοι, ἤχος πλ. δ'.
ὡς καλέσωμεν ἄγιοι;
νῦν Μαρτίνε προσφθέγ-
σαι, ὁρθοδόξων διδασκῶν, καθη-
γητὴν πανευκλεῆ, κορυφαῖον ἱε-
ρόν, δογμάτων θείων ἀψευδῶς τοῦ
ψεύδους, ἀληθέστατον κατήγορον
τοῦ λόγου, γενναϊότατον συνήγο-
ρον· ἱερουργὸν ἱερώτατον, θαυμα-
τουργὸν τιμιώτατον· ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε καλέσωμεν;
ποταμῶν πνευματικῶν, ναμάτων
ἐμπλεων αἰεὶ, καταρδεύοντα ψυχὰς,
πρὸς εὐκαρτίαν νοητὴν· λυχνίαν;
εὐσεβείας φῶς ἐκλάμπουσιν· στα-
λάξον ὅρος, θείαν ἀγαλλίασιν,
θείων λογίων ἐκφάντορα, πάσης
αἰρέσεως ἑλεγχον· ἰκέτευε τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Μαρτίνε προσείπω-
μεν! τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθοῦς,
ἱερουργὸν πανευσεβῆ, μεσιτευόντα
Θεῷ, καὶ πλάσμασι θεοπρεπῶς,
κρατήρα, πόμα βεῖον ἀναβλύζοντα,
φωστῆρα ζωῆς λόγον ὡς ἐπέχον-
τα. Δύσεως μὲν ἐξορμώμενον, Ἀ-
νατολῇ δὲ φαινόμενον· ἰκέτευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δύξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἐσπερινοῦ ἀκολουθία
ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον, ἢ τὸ Μαρτυρικὸν
τοῦ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. μνήμη τοῦ ἐν
ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου Πάπα
Ῥώμης.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Κυντιλιανὸς, Μά-
ξιμος, καὶ Δάδας, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐλευθέριος ὁ Πέρ-
σης, καὶ Θεοδοσίος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ζώϊλος ὁ Ῥωμαῖος,
κρεμασθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δημήτριος ὁ Πελο-
ποννήσιος, ὁ ἐν Τριπόλει ἀθλήσας ἐν ἔτει
1803, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀρι-
στάρχου, Πούδης, καὶ
Τροφίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσώμιοι, ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Λόγῳ θείας γνώσεως λαοὺς,
ἀγνωσίας πάνσοφοι, ὀλοτελοῦς ἐ-
λυτρώσασθε, καὶ προσηγάγετε,
σεσωσμένους τούτους, Λόγῳ τῷ
ἐκλάμπαντι, Πατὴρ ἐξ ἀγεννή-
του Ἀπόστολοι. Αὐτῷ πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Πούδην καὶ Ἀρίσταρχον σο-
φὸν, καὶ τὸν βεῖον Τρόφιμον, τοὺς
ἀληθεῖς χριστοκήρυκας, ἀνευφη-
μήσωμεν· πλάνης γὰρ χειμῶνα,
ἐρμη θείας χάριτος, διέλυσαν,
καὶ νῦν πρὸς τὸ ἄδυτον, φέγγος
ἐσκήνωσαν, ἀμοιβὰς πόνων δρε-
ψόμενοι, καὶ μεθέξει, ἀρρήτῳ θε-
οῦμενοι.

Παύλῳ

Παύλῳ ἐφεπόμενοι κλεινῷ, Ἰμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε. Διδασκάλῳ ἐνδοξοί, πολλοὺς κινδύνους ὑπέστητε, εἰρκτῇ κλειόμενοι, ὁμιλοῦντες πόνοις· ξίφει ἐπὶ τέλει δέ, τμηθέντες κεφαλᾶς, ἐνθολήσατε. Χριστῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ
καὶ ἀπόλυτις.

—ο—

Τῷ πρωῒ, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τῶν ἁγίων
ἀποστόλων, ἐκ τῶν 70. Ἀριστάρχου,
Πούδης, καὶ Τροφίμου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδαλίων ὁ Μίμος
πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Θωμάς, ξίφει τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηδες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἥχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς
πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ
παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε,
γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς
μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος
θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἐνθεον· ὅθεν
πάσα σε, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία
μακαρίζει, ἐκτελοῦσά σου τὴν μνή-

μοτάτως ξέομενος, καὶ πλευ-
ρὰς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων
πλήθει, δαπανώμενος, οὐκ ἐξη-
νήσω, τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σε-
βάσιμον, Ἀθλοφόρων καλλονῇ,
Ἐκκλησίας εὐπρέπεια· διὰ ταῦτά
σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν, τὴν ἁγίαν,
ἐορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσ-
κυνοῦντες τὰ λείψανα.

Περὶ πυρπολούμενος, τῇ ἀγά-
πῃ τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη πανα-
οίδιμε, μέσον ἵστασο, πυρὸς μη-
δόλως φλεγόμενος, εἰς χεῖρας δὲ
πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ
μακάριον Πνεῦμά σου· ὅθεν εἴλη-
φας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης,
ἱκετεύων, ἱλασμὸν ἁμαρτημάτων·
λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρωῒ τὸ Μαρτυρικόν ἢ τὸ
Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Κρήσκεντος.

Αἱ ἅγαι μάρτυρες Γυναῖκες Ἀνα-
στασία, καὶ Βασίλισσα αἱ Ἰωμαῖαι, ξί-
φει τελειοῦνται, ἐπὶ Νέρωνος, ἐν ἔτει 56.

Ὁ ἅγιος Λεωνίδας, ἐπίσκοπος Ἀθη-
νῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Θεόδωρος ὁ πρεσ-
βύτερος, καὶ Πανταλῆς, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηδες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
γυναικῶν Ἀγάπης, Εὐφρόνης
καὶ

καὶ Χιονίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

¶ Παρθένοι νεάνιδες σεπτῶν, ἀ-
ρετῶν ἐπώνυμοι, καὶ ἀρεταῖς ἐκ-
τρεφόμεναι, πρὸς τὸν ἀκρότατον,
εὐσεβείας ὄρον, ἀνδρικῶς ἐφθάσα-
τε· καὶ νῦν πρὸς οὐρανὸν ἀνεδρά-
μετε, Χριστῷ πρεσβεύουσαι, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

¶ Παρθένοι νεάνιδες σαφῶς,
Εὐας τῆς προμήτορος, ἐπιτηδεύ-
ως κομίζεσθε, πόθον θεώσεως, ἀ-
νενδότῳ νεύσει, πρὸς Θεὸν θεού-
μεναι, καὶ θείας θεωρίας πληρού-
μεναι· καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

¶ Γενναίῳ φρονήματι Χριστὸν,
ὡς ἐνστερνισάμεναι, τὸν ἰσχυρὸν
κατεπάτησαν, αἱ γενναῖοι φρονες,
τὸν τὴν Εὐαν πάλαι, δόλῳ ἀπα-
τήσαντα· καὶ τοῦτον κατὰ κράτος
νικήσασαι, Χριστῷ πρεσβεύουσι,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος,

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, τὸ Μαρτυρικόν, ἢ τὸ

Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων γυναικῶν Ἀγάπης, Εἰρήνης
καὶ Χιονίας.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Φήλιξ ἐπίσκοπος,
Ἰανουάριος πρεσβύτερος Φουρτουναῖος

καὶ Σεπτέμιμος, ζῆφει τελειοῦνται, ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ, ἐν ἔτει 294.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Λεωνίδας, Χαριέ-
σης, Νίκη, Γαλήνη, Καλὶς, Νουνεχία,
Βασίλισσα καὶ Θεοδώρα, οἱ ἐκ τῆς Ἑλ-
λάδος ὄντες ἐν θαλάσῃ τῆς Κορίνθου
τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Εἰρήνη κατὰ τὴν
ἡμέραν τοῦ Πάσχα ζῆφει τὴν κεφαλὴν
ἀποτέμνεται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς, Μιχαὴλ ὁ Βουρ-
λιώτης, ἐν Σμύρῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει
1772 ζῆφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἑρμομάρτυρος
Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν,
Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

¶ Ἠστράψεν ὡς ἥλιος, ἡ θεία
μνήμη σου σήμερον, τοὺς πιστοὺς
καταυγάζουσα, τὴν κτίσιν φωτί-
ζουσα, θείαις φρουκτωρίαις, Συμε-
ῶν παμμάκαρ, καὶ παθημάτων
τὴν ἀγλὴν, καὶ τῶν δαιμόνων
σχότος διώκουσα· διό σε μακαρί-
ζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν,
ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, πρεσ-
βευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτιώμενος, πῶν ἐπὶ
γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ρεόντων τὰ
ἀβρέυστα, φθαρτῆς δόξης ἀφθαρ-
τον, ἀντημεῖψω χαίρων, βασάνων
τε νέφους, καὶ αἰκισμῶν καρτε-
ρικῶς, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασι-
λεια·

λεια· ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν τοῖς συνάλοις σου ἐνδοξε, ὑπὲρ πάντων ἰκέτευς, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, Συμεῶν Μάρτυς ἔτρωσας· φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, Οὐρανῶν νεφέλαι· χοροὶ τῶν Ἀγγέλων, συνεπεκρότησαν λοιπόν, τῶν σὺν ἀγώνων τὴν καρτερότητα· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πάντες πιστῶς ἐορτάζομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τῆς τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίας κατὰ τὴν τάξιν καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ τῷ Μαρτυρικῇ ἤχου.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἰζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεῶν, ἐπισκόπου Περσίδος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀβδελᾷ πρεσβυτέρου, Γοσθαζάτ, Φουσίτ καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πεντήκοντα μαρτύρων.

Ὁ ἅγιος Ἀδριανὸς ὁ νέος πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Ἀγαπητὸς, πάπας Ῥώμης, ἐν εὐχῇ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

(ΤΟΜ. Γ')

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθίμενοι.

Ορμᾶς τὰς τοῦ σώματος, καὶ τὴν πικρὰν τυραννίδα, τῶν παθῶν ἐξέκλινας, θείῳ φόβῳ Ὅσιε, κυβερνώμενος· καὶ Θεὸν ὑψίστατος, ἀρετῶν κάλλεσιν, ὠραίας τὴν καρδίαν σου· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἐνθα τῶν Ὁσίων τὰ τάγματα, κατὰ τὸν πόθον σου, Πάτερ εὐρηκῶς τὴν κατάπαυσιν· ἐν ἡμῶν μνημονεύειν, ἡμῶν μὴ διαλείψῃς τῶν πιστῶς, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου, Ἰωάννη Ὅσιε.

Θεὸν ἐξεζήτησας, ἀνεπιτρόφῳ καρδίᾳ, μελέταις πτερούμενος, ἱεραὶς θεόπνευσται, καὶ τοῖς νεύσεσι, πρὸς αὐτὸν πάντοτε, ὀλικῶς κείμενος· πρὸς δὲ τοῦτο ἐπαλείφοντα, καὶ παρορμῶντά σε, ἔσχατος τὸν ἐν κλήσει καὶ πράξει, Γρηγόριον τὸν θαύμασι, καὶ τερατοουργίαις ἐκλάμψαντα· οὗ ταῖς φουκτωρίαις, λαμπόμενος διηλθες ἀβλαβῶς, τοῦ ταπεινοῦ τούτου σώματος, μάκαρ τὸ κλυδώνιον.

Οσίως ἐδίωσας, μὴ ἐσχηκῶς τὰς φροντίδας, τοῦ βίου ταῖς κρείττοσιν, ἐργασίαις Ὅσιε καλλυνόμενος· ἀλλὰ πῦρ αὐλόν, ἐν καρδίᾳ φέριον, ἡσυχίαν ἐκαρτέρησας, παννύχοις στάσεσι, καὶ ταῖς ἀγρυπνίαις προσκείμενος, εὐτόνως καταιρόμενος, καὶ θεοειδῆς ἐνδεικνύμενος· ὅθεν μετὰ πόνους, τὴν ἀπονοὴν ἀπέληφας τρυφήν, τοῖς σέ τιμῶσιν αἰτούμενος, λείαν ἀγαλλίαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

11 Τῷ

Τῷ πρώτῳ τὸ Μαρτυρικόν, ἢ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ Στρατηλάτης ἀγγλὸν τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν Κοσμᾶς, ὁ ὁμολογητὴς, καὶ ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Ἀθανασία ἡ Αἰγινήτισσα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰωννίνων ζῖφει τελειοῦται, ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 1526 ἔτος.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κολικᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1564.

Ταῖς αὐτῶν ။γιαῖς πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ 10'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀσεβείας κατεῖλες τὰ ὀχυρώματα, ἐν τῇ ὑπομονῇ σου, Ἀβλοφῶρε Κυρίου, καὶ νίκην οὐρανόν σε, ἐδέξω σφέ· μὴ οὖν παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμῶντων τὴν ἱεράν, καὶ σεβάσμιόν σου ἀθλήσιν.

Τοὺς ἱερούς σου ἀγῶνας πιστῶς γεραίρομεν, ἀθλητικούς καμάτους, οὓς διήνυσας χαίρων, Παφνούτιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ Χριστοῦ, τὸν Σταυρόν ὑπομείναντος· καὶ τὴν ။γίαν σου μνήμην περι-

χαρῶς, ἐορτάζομεν ἐν ἁσμασιν.

Η τῶν λειψάνων σου θήκη, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὡς ποταμὸς ἐκβλύζει, τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, καὶ πάντων καταρδεύει τῶν εὐσεβῶν, τὰς καρδίας Παφνούτιε, τῶν προσφοιτῶντων ἐκάστατε ἐν αὐτῇ, καὶ ὑμνούντων τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ 10'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου τοῦ Ἱεροσολμίτου, καὶ δύο στρατιωτῶν Διονυσίου καὶ Σωκράτους.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ὁ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας σταυρωθεὶς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 140.

Ἡ ἁγία Φιλίππα ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Τρύφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐκβλήθεις τοῦ Ὁρόνου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Πισιδίας, ἐξωρισθεὶς ὑπὸ τῶν εἰκονομάχων, ἐν Κυρίῳ ἐκοιμήθη.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν, ὁ ἡγούμενος τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Φιλοθέου, καὶ κτίτωρ τῆς ἐν Ζαγορά μονῆς τῆς ။γίας Τριάδος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεοιομάρτυς Ἀγαθάγγελος ἐν Σμύρνῃ ἀθλήσας ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ။γιαῖς πρεσβείαις,

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ 11'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἥχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Θσιε Πάτερ Θεόδωρε, δῶρον
Θεοῦ ἐκλεκτὸν, σεαυτὸν προσενή-
νοχας, ἀγρυπνίαν πάννυχον, καὶ
ἀγάπην κτησάμενος, μελέτην βεί-
αν, ἄκραν ταπεινώσιν, ἐλπίδα, πί-
στιν, καὶ καθαρότητα, ἄκραν συμ-
πάθειαν, ἀληθῆ ἐγκράτειαν, καὶ
προσευχὴν, σῦλον σε δεικνύου-
σαν, φωτοειδέστατον.

Πάτερ βρόφρον Θεόδωρε, κα-
ταστολὴν ἀληθῆ, καὶ σωτήριον
ἐνδυμα, εὐσεβεῖ φρονήματι, ἐκζη-
τῶν ἐπενδύσασθαι, τῷ ἐκ τριχίνων
ρακίῳ πάντοτε, σοῦ τὸ σαρκίον,
σκέπειν οὐκ ἔλιπες, καὶ ἀπεγύ-
μνωσας, τοῦ ἡμᾶς γυμνώσαντος,
τάς μηχανάς, σθένει δυναμούμε-
νος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος.

Τῷ σαρκωθέντι Θεῷ ἡμῶν, ἐκ
παναμώμου Μητρός, δι' ἡμᾶς τε
πτωχεύσαντι, ὡς πτωχὸν τῷ πνεύ-
ματι, σεαυτὸν προσενήνοχας, θυ-
σίαν ζῶσαν, καὶ ὁλοκάρπωμα, σε-
πτὸν παμμάκαρ, καὶ δῶρον τίμιον·
ἔθεν καὶ ἔλαβες, οὐρανῶν ἀπολαυ-
σιν· πρὸς δὲ αἰεὶ πρέσβευε, δεόμεθα,
τοῦ ελεῆσαι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινῆ.

Ὁ ὁσῖος Ἀθανάσιος, ὁ κτίσας τὴν

Μονὴν τῶν Μετεώρων, ἐν εἰρήνῃ ἐκοι-
μήθη.

Ὁ ὁσῖος καὶ συνασκητὴς τοῦ ἁγίου
Ἀθανασίου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ὅστις καὶ
Βασιλεὺς τῆς Τρίκκης ὀνομάζεται, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βίκτωρ, Ζωτικὸς,
Ζήνων, Ἀκίνδυνος, Καισάριος, Σιθηνια-
νός, Χριστοφόρος, Θεωνᾶς, καὶ Ἀντωνί-
νος ἑσθέντες καὶ πυρὶ βληθέντες, τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὁσῖος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ Πα-
λαιολαυρίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀναστάσιος, ἐ-
πίσκοπος Ἀντιοχείας, ἔφη τελειοῦται.

Ὁ Ἀπόστολος Ζαχαρίας, ὁ δεξιμέ-
νος τὸν Χριστὸν εἰς τὸν οἶκόν του, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ κα' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Ἰαννουαρίου καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, ἥχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Περεὺς ἐννομιώτατος, ἀθλητῆς
ἱερώτατος, ὦ Ἰαννουάριε, ἐρη-
μάτισας· οὐκ ἀλλοτριῶ ἐν αἵματι,
οἰκείῳ δὲ μάλιστα, εἰς αὐτὸν τὸν
Οὐρανὸν, εἰσελθὼν ἐνθα προδρο-
μος, πάντων πέφυκεν, Ἰησοῦς ἀ-
εννάως, τοῦτον Πάτερ, ὁπτανόμε-
νος καὶ βλέπων, ἅπερ οἱ ἄγγελοι
βλέπουσι.

Καὶ δορὰν ἀφαιρούμενος, καὶ
πυρὶ προσεπιπούμενος, καὶ θηρᾷ

11* διδῶ-

διδόμενος ἀξιάγαστε, καὶ φυλα-
καῖς συγχλειόμενος, ἡμέραις ἐν
πλείοσιν, ἀταπείνωτος τὸν νοῦν,
ῥώμῃ εἰς διέμεινας, καὶ ἐτέλει-
σας, τὸν ἀγῶνα νομίμως ἐναθλή-
σας, ἱερὲ (αυματοφῶρε, τῶν Ἀσω-
μάτων ἐφάμιλλε.

Δισιδέριον, Πρόκουλόν, Σῶσ-
σόν, Φαῦσον, Εὐτύχιον, καὶ Ἰα-
νουάριον, τὸν αἰδιδιμον, καὶ τὸν
σοφὸν Ἀκουτίωνα, συμφώνως τι-
μήσωμεν, ὡς σοφούς ἱεουργούς,
στεφηφόρους ὡς Μάρτυρας, ὡς
τῆς Πόλεως, τῆς ἁγίας πολίτας,
πρεσβευτάς τε, τῶν αὐτοῦ μαχα-
ρίζόντων, ἀληθεστάτους ὑπάρ-
χοντας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις,

—ο—

Τῷ πρῶτῳ τὸ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ καὶ Μνήμῃ τοῦ ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου ἐπισκόπου,
Προκίου, Σώσσαν, καὶ Φαύστου δια-
κόνου, Δισιδερίου ἀναγνώστου, Εὐτυ-
χίου, καὶ Ἀκουτίωνος.

Ἡ ἁγία Ἀλεξάνδρα ἡ βασίλισσα καὶ
οἱ αὐτῆς θεράποντες Ἀπολλῶς, Ἰσαά-
κιος, καὶ Κασσιανῆς λιμῶ ἡ ξίφει πε-
λαιωθέντες πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ῥωμαῖος, Πα-
τριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 415.

Ὁ ὅσιος Ἀναστάσιος ὁ Σιναΐτης, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
Μνήμῃ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἱερομύστης τοῦ Λόγου Πάτερ
γενόμενος, καὶ ἀρεταῖς ἐκλάμπας,
τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Θεόδω-
ρε τρισμακάρε, παρέχεις ἡμῖν, ἱε-
μάτων χαρίσματα, τοῖς ἐν τῇ μνή-
μῃ σου ταύτῃ τῇ ἱερᾷ, προσιοῦσι
καὶ τιμῶσί σε.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι περι-
λαμπόμενος τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνά-
μει, τὰς ἰάσεις παρέχεις, τοῖς πί-
σται σε αἰτοῦσι, καὶ εὐσεβῶς, ἐκ-
τελοῦσι τὴν μνήμην σου, Θεομα-
κάριστε Πάτερ (αυματοουργέ, ἀξι-
άγαστε Θεόδωρε.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης, διὰ
τῆς πράξεως, τῶν ἐντολῶν ἐδεί-
χθης, τοῦ Χριστοῦ Θεοφῶρε διὰ
τῆς βασιλείας τῆς ἄνω λαβὼν,
μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλεί-
πτως πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν
τιμώντων σε Θεόδωρε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

—ρο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὡς πυρίπνυ ἄρματι, ταῖς ἀρε-
ταῖς Θεοφῶρε, ἐπιβάς ἀνέδραμες,
εἰς οὐρανίους οἰκήσεις, Ἀγγελος
μετὰ ἀνθρώπων συμβιοτεύων, ἄν-
θρωπος σὺν τοῖς Ἀγγέλοις περι-
χορεύων διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης,
θαυμά-

βαυμάτων θεῶν δοχεῖον Θεοδώρε.

Τῷ αὐτῷ Μηνί κβ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νέαρχος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ναθαναήλ, ὅστις καὶ Σίμων Ζηλωτὴς καλεῖται, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰ τόχοι τῇ Ἑβδομάδι τῆς Διακαινησίμου. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, Θεοτόκion, τὸ α. τοῦ ἡχου, Εἰσαδός, Φῶς ἰλαρόν, τῇ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου, Ἀπόστιχα, τὸ Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· εἰτα Ἀναστήτω ὁ Θεός. Πάσχα ἱερὸν· καὶ τὰ λοιπὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου· καὶ νῦν Ἀναστάσιμος ἡμέρα. Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ γ'. Δόξα, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν τῷ Ὁρθρῳ τῷ, Χριστὸς ἀνέστη, μετὰ τῶν Στίχων, Δόξα, ὡς τῶν αἰχμαλώτων, καὶ νῦν Θεοτοκίον· ὁ Πολυέλεος, εἰδὲ βούλει καταλεῖψαι αὐτόν, λέγε μετὰ τὸ Θεοτοκίον τὸ α. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἡχου. Προκείμενον, πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου, Ἀνάστατιν Χριστοῦ, ἐκ γ'. ἄνευ τοῦ Ν'. Δόξα, ταῖς τοῦ Ἀποστόλου, καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου, Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος, τὸ ἰδιόμελον, ἡχος πλ. β'. Σήμερον ἡ οἰκουμένη· ὁ ἱερεὺς, Σῶτον ὁ Θεὸς τὴν λαὸν σου. Κύριε ἐλέησον κβ'. Ἐλεει καὶ οἰκτιρμῆς, οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα, μετὰ τῶν εἰρ-

μῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς γ'. Καταβασαίαι τοῦ Πάσχα. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ ὁ Οἶκος, εἰτα τὰ Καθίσματα, ἀφ' ε'. ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ ὁ Οἶκος, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ Θ'. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ Πάσχα. Εἰς τοὺς ἁγίους ψάλλομεν Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Ἁγίου δ'. εἰτα, Ἀναστήτω ὁ Θεός· Πάσχα ἱερὸν κτλ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ. Καὶ νῦν, Ἀνατάσιμος ἡμέρα. Χριστὸς ἀνέστη ἐκ γ'. Αἱ ὥραι ὡς συνετέθησαν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου ὅσοι εἰς Χριστόν. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλουῖα. Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Ἁγίου. (Εἰ δὲ τόχοι τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, ὅλον τὸ καθίσμα. Ψάλλομεν Στιχηρὰ ε. τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Κυριακῇ Ἀναστάσιμα δ'. τῆς Ἑορτῆς γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.) Εἰδ' ἄλλῃ ἡμέρᾳ τόχοι, μετὰ τὸ, Μακάριος Ἀνὴρ, τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἁγίου.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσημαχόν, καὶ τὴν Ἀστίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ἁγίου. Ἥχος δ'. Ἀυτόμελον.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν, Ἀποστόλε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον

ὁρόμον τετέλεσας, τὴν πίστιν τε-
τήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν
τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἐκέ-
τευς, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυ-
τρωθῆναι, τοῦ ἐν πίστει ἐκτελοῦν-
τας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ρωμαλέω φρονήματι, πεποι-
θῶς ὑποτομόλησας, ὥσπερ λέων
ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἀλλήσιν, ὑπερο-
ρῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρε-
σθαι μέλλοντος, τῆς ἀφ' ἁρτου δὲ
ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος· καὶ
κολάσεων, πολυτρόποις ιδέαις ἐ-
πυρώθης, ὡς χρυσὸς κεκαίαρμέ-
νος, ἐπταπλασίως Γεώργιε.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θά-
νῳ τὸν θάνατον, ἐκουσίως ἐνδο-
ξε μνησάμενος, συμβασιλεύεις
λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵμα-
τος, ἐνδυσάμενος φαιδρᾶν, καὶ τῷ
ἀκήπτρῳ τῶν ἄλλων σου, ἐγκοσ-
μούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης
διαπρέπων, ἀπεράντου· εἰς αἰῶ-
νας Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ
ἀσπίδι τῆς χάριτος, καὶ Σταυροῦ
τῷ ὁράτι, συμπραξάμενος, τοῖς
ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώρ-
γιε· καὶ ὡς λείος ἀριστεύς τῶν
δαιμόνων τὰς φάλαγγας, τροπω-
σάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις·
τοὺς πιστοὺς δὲ, περιέπων ἀγιά-
ζεις, καὶ διασώζεις καλούμενος.

Ως ἀστέρα πολὺφωτον, ὥσπερ
ἥλιον λάμποντα, ἐν τῷ στερεώ-
ματι, σὲ γινώσκουμεν. Ὡς μαργα-
ρίτην πολύτιμον, ὡς λίθον αὐγά-
ζοντα, ὡς ἡμέρας σε υἱόν, ὡς γεν-
ναῖον ἐν Μάρτυσιν, ὡς ὑπέρμαχον,
τῶν πιστῶν ἐν κινδύνῳ εὐφημοῦ

μεν, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην,
τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν
ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύ-
δοντα, περιφρούρησον· ἐπαγρυ-
πνοῦντα διάσωσον, παρμάκαρ Γε-
ώργιε· καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τοῦ
Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὑροίμι,
ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ,
πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὃ
προσδραμῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξῃ, ἥχος πλ. β'.

Αξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολι-
τεύσω στρατιῶτα Γεώργιε· τὸν
Σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ ἐπ' ὤ-
μων ἀράμενος, τὴν ἐκ διαβολικῆς
πλάνης χερσῶθεισαν γῆν ἐκαλ-
λιέργησας, καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησ-
κεῖαν τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας, τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως κληῖμα, κατε-
φύτευσας· ὅθεν βλυστάνεις ἰάμα-
τα, τοῖς ἐν πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ
πιστοῖς καὶ Τριάδος γεωργός, δι-
καίος ἀνεδείχθης· πρέσβευε θεό-
μεθα, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ Κόσμου,
καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς τοχούσης ἑορτῆς.

Εἰσοδος, τὸ φῶς ἰλαρὶν, τὸ Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώ-
σματα.

Προφητείας Ἠσαίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ
ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συνα-
χθῇσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς
ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ
ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει
ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυ-
ρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ· γίνεσθέ μοι
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος

ὁ

ὁ Θεὸς καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην·
ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ
συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν
μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ
μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ
σῶζων· ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσω-
σα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν
ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες,
καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀ-
ρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος·
ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;
οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυ-
τρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος.
Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ
ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πο-
ρεῖα σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰ-
ρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφεί ἀνθρώπων
ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παι-
δευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσον-
ται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέραςεν αὐτοὺς,
καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐκυτοῦ.
Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδο-
κίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρ-
πωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.
Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀ-
ναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν
καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν
ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ
βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς
αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν,
συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πεισ-
τοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι
χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις

αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλε-
κτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ
ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστου. Διὰ
τοῦτο λήφονται τὸ Βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ
δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ
τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.
Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον
αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν χεῖρα
εἰς ἀμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται
θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθή-
σεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον.
Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον,
ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀρ-
γὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει
αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παρά-
φρονας· Παρεῦσονται εὐστοχοὶ βο-
λίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐ-
κύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκο-
πὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβολοῦ
θυμοῦ πλήρεις ῥιψήσονται χάλα-
ζαι· Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν
ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγ-
κλύσουσιν ἀποτόμως, ἀντιστήσε-
ται αὐτοῖς Πνεῦμα δυνάμεως, καὶ
ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ
ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία,
καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει ὀρό-
νους δυναστῶν· Ἀκούσατε οὖν Βα-
σιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ
περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρα-
τοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμέ-
νοι ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων· ὅτι ἐδόθη
παρὰ Κυρίου ἡ κράτης ὑμῖν, καὶ
ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Ως

Εἰς τὴν Αἰτὴν Στιγχερά ἰδιόμελα.

Ἦγος α'. Ἀνατολίου.

Ⓐ λαμπρὸς ἀρίστευς Γεώργιος, ἐν τῇ ἐνδόξῳ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰς ἀνω δυνάμεις εὐφραίνει· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀγαλλόμενος νῦν, ἐπιγίγει τοῖς πιστοῖς πανήγυριν ἡγείρει, καὶ συνεορτάζειν ἡμῖν τοῖς δι' αὐτὸν ἡθροισμένοις, ὡς Χριστοῦ δοῦλος παραγέγονε. Διόπερ αὐτὸν ἀξίως τιμήσωμεν, ἀπαύτως πρεσβεύοντα τῷ τῶν ὁλων Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἀντίπας.

Ἀριστεύεις ἁθλῶν γεωργῶν
τὰ κρείττονα, τοὺς πόρους τῶν
καρπῶν σου, τῷ Χριστῷ προσή-
νεγκας, παμμακάριστε Μάρτυς
Γεώργιε· πιστεὶ πόθον ἐνστήσμε-
νος, ἐλπίδι φόβον ἀπωσάμενος,
ἀγάπῃ ἐκτίσω τὰ οὐράνια πανεύ-
φημε. Παῤῥησίαν οὖν ἔχων, εὐ-
προσδέκτοις δεήσεσιν, αἰτησαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην,
ἰλασμῶν τε ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέ-
γα ἔλεος.

⁶Ο αὐτότης.

Τοῦ μεγάλου Βασιλέως στρα-
τιῶτα Γεώργιε, χαῖρε καὶ εὐφραί-
νου· Θεῷ γὰρ εὐηρέστησας· πάν-
των καταφρονήσας, ζῶν τὴν αἰ-
ώνιον εὖρες ἐν οὐρανοῖς· τὸ γὰρ
σῶμά σου πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώ-
πων ἀπελαύνει· Χριστὸς γὰρ ὃν
ἐπόθησας, αὐτὸς σε δοξάζει μα-
κάριε.

Ἦγος δ'.

Βεῦτε εὐλομάρτυρες, ἀσπαι
 νην ὑμνωδίαν, τῷ ἀναστάντι ἐκ
 τάφου Χριστῷ προσάξωμεν. Σή-

μερον γὰρ ἕα νοητὸν ἀνέτει-
μίν, περὶ αὐτοῦ ἀνὴρ τὰ λογ-
παγκόσμιος μνήμη, Γεωργί-
σοφοῦ Μεγαλομάρτυρος· οὗ
τὰ στίγματα ἀνανεοῦντες,
ζόμεθα ἰαμάτων πηγὰς.
καὶ νῦν ἱκετεύσωμεν, τοῦ προ-
εἶν ἀπαύστως τῷ Σωτῆρι Χρ-
εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσθαι
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ
ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς Ἀνατολίου.

Ἰάντα τὰ ἔθνη κροτήσα-
ρας· ἀλαλξώμεν τῷ Θεῷ τὰ
τῆριμῶν· ὅτι ἐν ξύλῳ ὑψώ-
καί ἐν τάφῳ κατελθὼν, τὸν ἄ-
σκυλευσε, καὶ νεκροὺς συνή-
βοῶντας αὐτῷ· Ἀλληλούϊα,
λληλούϊα, Ἀλληλούϊα Χριστὸν
ἀγαστάντι.

⁶Ο αὐτός.

Στεφανον δόξης ἐπὶ κε-
σου ἀνεδήσω, στεφανηφόρε
γιε· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρὸν
ὁ Παῦλος ἐκβοᾷ, ὁρῶν ἐκαρ-
σας, νικητὴς γενόμενος τῆς
νῆς αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα, Ἀ-
λούϊα, Ἀλληλούϊα, Χρισ-
τὸν ἀναστάντι.

‘Ο αὐτός.

Ασμα ἀτράτων χορεύ-
 ῃμα, προσενέγκωμεν τῷ Χ-
 ριστομάρτυρες· ὅτι τὸν τύρ-
 ἐχθρόν, ὁ γενναῖος Ἀθλ-
 περινίσας κατέβαλε· διὸ π-
 ᾶσωμεν ἀπαύστοις φωναῖς·
 Σῶτερ τῇ φρικτῇ σου ἀνασ-
 δι· ἧς ἔσωσας τὸν κόσμον.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰωάννου Μονα

Νευέτω δίκαια, ἔφησεν
λομῶ

εἰλεν ἡ-
γικά, ἡ
ίου τοῦ
ὑ τινος
, κομι-
Αὐτὸν
ρεσθεύ-
ριτῶ,
τασθαι,
ὁ μέγα

τε χει-
ῶ Σω-
ωθεῖς,
ῥδην ἐ-
γχειρε,
, Ἄλ-
τῷ τῷ

ραλῆς
Γεώρ-
ν, ὡς
τέρη-
πλά-
λλη-
τῷ

τες
τῷ
ον
ς,
ες
α
ς,

λομῶν, τοῖς βροτοῖς τὰ βλέφαρα·
ἐλεηθήσεται γὰρ παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ὁ βλέπων λεία, προη-
γόρευεν. Εὐμαρῶς δὲ ταῦτα ἐνω-
τισθεῖς, ὦ πολύτλα Γεώργιε, τοῦ
Δεσπότης ταῖς διδασκαλαῖς ἠκολού-
θησας· καὶ ἀνόμοις ἐκδοθεῖς ἐκαρ-
τέρησας, τῆς πλάνης τὰ ὄργια
καταπτύσας ὡς βέβηλα· καὶ σῶμα
τὸ σὸν, ὑπὲρ ἀγάπης τοῦ πλά-
σαντος, ὅλον μεληδὸν κατετέμνε-
το· καὶ ὁ Βελίαρ μᾶλλον, ὅλος
αἰσχυνηθεὶς ἐτίτρώσκετο, στεφηρό-
ρον σε ὄρων ἀκμαϊότατον. Ὅθεν
ἐν αὐλαῖς οἰκῶν τοῦ Κυρίου σου,
σὺν ταῖς ἀνω Δυναμέσι, πρέσβευε
ἄθλοφόρε Χριστῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὕψιπτου κληθεῖς.

Ἀνευφημοῦσαι λαοὶ ψαλμοῖς
καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον,
μνήμην Γεώργιε· ὡς εὐπρεπῆς γὰρ
ἐξέλαμψε, καὶ φωτοφόρος, πεποι-
κιμένη δόξη καὶ χάριτι· ὅθεν καὶ
σχιρτῶσι νῦν, Ἀγγέλων τάγματα·
ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες, σὺν Ἀ-
ποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρ-
τυς τὰ ἑπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι,
τὸν δοξάσαντα, σὲ Σωτῆρα Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε
σῶσαι καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἐνδεδυσμένος Χριστοῦ τὴν πα-
νοπλίαν, εὐρέθης Γεώργιε, τοῖς μὴ
ζητοῦσί σε, ὑπὲρ Χριστοῦ πυρπο-
λούμενος, καὶ μυκτηρίζων, θεῶν
ματαίων πλάνην ψυχόληθρον· τότε

καὶ, Στρατεύομαι, τῷ Βασιλεῖ μου
Χριστῷ, τοῖς παρανόμοις ἐκράυ-
γαζες· οὐδὲ γὰρ θῆρες, οὐδὲ τρο-
χοί, οὐ πῦρ, οὐδὲ μάχαιρα, ἐμέ
χωρίσαι κατισχύσουσι, τῆς ἀγά-
πης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν
ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Καταφρονήσας ὀργάνων πο-
λυμόρφων, ποικίλων βασάνων τε,
καὶ καταπέλτου φρικτοῦ, στεφανη-
φόρε Γεώργιε, τῆς εὐσεβείας,
μαρτυρικῶς τὸν δρόμον τετέλε-
κας· ὅθεν τὴν ὑπέρλαμπρον, μνή-
μην σου ἀνθεῖς, ἀσματοῖς πε-
ριστρέφομεν, καὶ τὰ σεπτά σου,
περιπτυσσόμεθα πίστει λείψανα·
ἀλλ' ὡς τῷ Θρόνῳ παριστάμενος,
λαμπροφόρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φω-
τίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος δ'. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς
καρτερίας ἀδελφοί, πνευματικῶς
εὐφημήσωμεν, Γεώργιον τὸν αοί-
διμον Μάρτυρα, ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ
πυρούμενον, ἐχάλκευσαν κίνδυνοι,
καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι, καὶ ποι-
κίλαι κολάσεις ἀνῆλθωσαν, σῶμα
τὸ φύσει φθειρόμενον· ἐνίκα γὰρ ὁ
ποθος τὴν φύσιν, διὰ θανάτου πεί-
θων τὸν ἐραστήν, διαβῆναι πρὸς
τὸν ποθούμενον, Χριστὸν τὸν Θεόν,
καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθε-
ρωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασ-
πιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βα-
σιλέων

ὥργιε βοᾷ σοι, Θεράπον Χριστοῦ,
καὶ προστάτα θερμότατε, μὴ ἐλ-
λίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς
Κύριον.

Εἴθ' οὕτω, Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν
σου· τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς. Καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα,
καὶ τοῦ Ἁγίου αἱ δύο.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἰμνῶ σε Γεώργιε Δαβὶδ ἐκ πόθου·

δεῖ γὰρ δὴ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ἵπὲρ ἡλίον ἐξήστραψεν ἡμνή-
μησου νῦν, Μάρτυς Χριστοῦ ὀπλι-
τα· ὡς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς,
τῶν θαυμάτων τὰς αὐγὰς, εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς ἐξεδί-
σκειυσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ
Ἀθλητὰ, δός μοι τοὺς ἄθλους
μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά,
ἅπερ ἐτλης ἀνδρικῶς τῷ πόθῳ
Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ὦ
καὶ ἔξης γηθόμενος.

Νέος ὠφθης ἐν πολέμοις ἰκα-
νὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος Δαβὶδ ἀν-
δρείος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ,
τὸν ἀντίπαλον καὶ σὺ, ἡττᾷς κα-
θελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν λόγων
σου, στεφανίτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνέκφρατος ὥρατος, φρι-
καλέος ὁ σὸς, ξένος ὁ τόκος Κό-
ρη· ὡς ὑπομάχιον καὶ γὰρ, τὸν
παντέλειον Θεόν, θηλάξεις σαρκί·
παράδοξον ἄκουσμα, βρεφοτρόφε
Μητρὰν ἀνδρε.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

α. Θερμὸς πέφυκας Μάρτυς ὄντως

προστάτης. » Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Θερμοτάτῃ πίστει καὶ στοργῇ,
τοὺς προσκαλουμένους σε, Μάρ-
τυς Χριστοῦ στεφηφόρε Γεώργιε,
παρεστῶς ὁλόφωτος, σεπτῷ βή-
ματι τοῦ τῶν ὄλων δεσπόζοντος,
σοῦ ταῖς ἱκεσίαις καὶ ταῖς προστα-
σίαις διαφύλαξον.

Εὐγενές γεώργιον Θεοῦ, γέγο-
νας Γεώργιε μαρτυρικαῖς γεωρ-
γούμενον πράξεσι καὶ ὡς πλοῦτον
ἐνδοξον, οὐρανίοις σε θησαυροῖς
ἐναπέθετο, ὁ ἀγνωστότης, ὡς δια-
φερόντως ἀριστεύσαντα.

Ῥωμαλέως καὶ καρτερικῶς,
ῥμῆσας αὐτόκλητος, πρὸς τοὺς
ἀγῶνας παμμάκαρ Γεώργιε, καὶ
κατατρεψάμενος, τὴν ἀτίθασσον
τῶν Τυράννων παράταξιν, πρέσ-
βυς ὑπὲρ πάντων, τῶν προσκα-
λουμένων σε γεγένησαι.

Μακαρίως ἐνδοξε ζωῆς, νῦν
ἐπιλαβόμενος, τῆς ἐν Χριστῷ κρυ-
πτομένης Γεώργιε, ὑπὲρ ἧς ἡγώ-
νισαι, μέχρις αἵματος, τοὺς ἐν
πίστει ὑμνοῦντάς σε, αἰτῆσαι σω-
θῆναι, πάσης Ἀθλοφόρε περιστά-
σεω· Θεοτοκίον

Οὐρανὸς ἐγένου λογικὸς, Λό-
γον τὸν Οὐράνιον, τῇ σῇ γαστρὶ
Θεομητορ χωρήσασα, δι' οὗ πάν-
τα γέγονεν, οὐρανὸς τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ τούτων ἐπέκεινα· ὅθεν παρ-
ρήσιᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τοὺς ὑ-
μνοῦντάς σε.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

ᾠδὴ Γ'. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ
πανέν-

πανένδοξος μνήμη ἢ τοῦ θεράπον-
τος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ᾗ
συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς
ἐορτάσωμεν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί,
τά τε ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ σκιρ-
τήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γὰρ,
ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροδλυτεῖ, ὁ Μάρ-
τυς Γεώργιος.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλὴ,
οὐρανός τε συγγαίρει, στρατός
Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστάτης γὰρ,
Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς,
βαίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Εὐφράνῃτι, τέτοπου Μαριάμ·
εἰ καὶ χθές ὡς βομραία γὰρ τὴν
καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυ-
ρός διήλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ πα-
στοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Ἔτερος. Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος.

Στεφάνῳ τῆς ἀθλήσεως, δι-
λάμπων ἐνδοξε, τοὺς εὐσεβῶς κα-
λοῦντάς σε, λιτανεύων τῷ Λυτρω-
τῇ καὶ Θεῷ, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης
Μάκαρ λύτρωσαι.

Πλουσίαις φωτιζόμενος, λαμ-
πηρόσι Πάνσοφε, τὴν ζοφεράν ἀ-
πέλατον, ἀθυμίαν καὶ τὴν ἀγλὴν
τῶν παλῶν, ἀπ' ἡμῶν τῷ ἐν πί-
στει εὐφημούντων σε.

Ἐλπίδι στηριζόμενος, καὶ ἀγά-
πη πίστει τε, περιφραχθεὶς Γεώρ-
γιε, καὶ δυνάμει Χριστοῦ ῥωννύ-
μενος, τῶν Εἰδώλων τὴν πλάνην
καταβέβληκας.

Θεοτοκίον.

Φωτίζοντα τὰ πέλατα, Πανα-
γία τέτοκας, μετὰ σαρκὸς τὸν ἁ-
σάρκον, καὶ πρὸ πάντων Πατρί

συνάναρχον· Θεοτόκον διό σε, πί-
σται σέβόμεν.

Καταβητὴ Δεῦτε πόμκι πῶμεν.

Κάλεσμα, ἤχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδρα-
γαλῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην κα-
ταβαλῶν, Μάρτυς κατεπάτησας,
τοῦ ἐχθροῦ τὰ φουάγματα· τῷ
γὰρ θείῳ ζήλῳ, τὸν νοῦν πυρπο-
λούμενος, τῶν Εἰδώλων ἐσθεςας,
τὸ ἄλειον φρύαγμα· ὅθεν ἐπαξίως,
ἀμοιβὴν τῶν βασάνων, ἐδέξω τὸν
στέφανον, καὶ παρέχεις ἰάματα,
τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν, Ἀ-
θλοφόρε Γεώργιε, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῷ πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον τὸν ἐπὶ
γῆς, διανέμων τοῖς πᾶσι Μάρτυς
σοφῇ, πλοῦτον τὸν Οὐράνιον, ἐκ-
ληρώσω τοῖς πόνοις σου· τὸν γὰρ
Σταυρὸν τὸν ἄχραντον, ἐν σοὶ τε-
θωράκισαι, καὶ ἐν τούτῳ ἡσυχυας,
Τυράννων τὸ φρύαγμα· ὅθεν σὴ
πρεσβεΐα, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμοις,
τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χα-
ρίσματα, Ἀθλοφόρε Γεώργιε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν Ἀγίαν
μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ῥοδὴ Δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Δ· ὑπερήλασε τὴν πρίν, Νό-
του βασιλίσσαν σοφῇ, νῦν ἡ βα-
σιλὶς Ἀλεξάνδρα· εἰς τὴν σὴν
γὰρ σύνεσιν, ἐκλαμβηθεῖτα ἔδρα-
μεν.

μεν· ὅθεν σοι συμπαρίσταται Μάρ-
τυς, ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ ὡς βα-
σίλισσα.

Ρημάτων σου οὐκ ἐνεγκῶν,
τοὺς ἐλεγμοὺς ὁ δυσσεβὴς, τύ-
πτεσθαι κελεύει τὸ στόμα, φεῦ!
τὸ σὸν Γεώργιε· τὸ δὲ καί τοι
κρουόμενον, κύμβαλον ὡς ἀντή-
χει, κραυγάζον· Μόνος Θεὸς ἀ-
ψευδής, ὁ Χριστὸς ἐστίν.

Γνήσιε φίλε τοῦ Χριστοῦ, πρω-
ταθλητάρχα τε αὐτοῦ, πάμφωτε
λαμπτήρ οἰκουμένης, ἀστήρ φα-
εινότητε, λυχνία, τιμαλφέστατε,
ἄγρυπνε τῶν τιμώντων σε φύλαξ,
φύλακτε ἡμᾶς, Μάρτυς Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ καὶ τέτοκας Ἀγνή, καὶ
παρθενεύεις ἐν ταύτῃ· θαῦμα πο-
λυδύμαστον ὄντως, φοβερὸν, ξε-
νήκουστον· Θεὸν γὰρ τὸν παντά-
νακτα, φέρουσα σαῖς ἀγκάλαις
ὀηλάζεις, τὸν τροφοδότην Χριστὸν
Κόρη νήπιον.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Υμνοῦμέν σου, τοὺς ἀγῶνας
Παμμάκαρ Γεώργιε, δι' ὧν κατα-
βέβληκας, τὰ τῶν εἰδώλων σε-
βάσματα, πᾶσαν δὲ κατήργησας,
τὴν τῶν δαιμόνων ἀπάτην παναοί-
διμε.

Κατεύνατον, πειρασμῶν καὶ
κινδύνων τὸν τάραχον, καὶ πᾶσαν
ἐπήρειαν, τὴν τῶν δαιμόνων ἀπέ-
λασον, ἀπὸ τῶν ὑμνούντων σε, ὡς
τοῦ Χριστοῦ Στρατιώτην ἀξιό-
γαστε.

Ανέτειλας, ὡς ἀστήρ ἑωσφό-
ρος Γεώργιε, ψυχῆς γενναιοῦς,
καὶ στριγγμῶ τῷ τῆς Πίστεως,

πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, ἀποδιώ-
κων καὶ σώζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.
Θεοτοκίον.

Σωτηρίαν, οὐσιώδη Παρθένε
γεγέννηκας, πλουσίᾳ χρηστότητι,
καὶ φυσικῇ ἀγαθότητι, σώζουσιν
τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὴν φραρεῖταν
εἰκόνα ἀναπλάττουσιν.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥοδὴ Β. Ὁρθέσωμεν ὄρθρου βαθείου.

Εὐόρτιον κρότει σκιρτώσα ἡ
Ἐκκλησία, τὴν σεπτὴν Ἀνάστα-
σιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν νῦν με-
τάθεσιν, τοῦ Ἀθλοφόρου ψάλλου-
σα· δύο τὰ κολὰ γὰρ συνέδραμον.

Δοξάζει σου τέρας τὸ ξένον
θαυματοβρεῦτα, ὁ καλὸς Γλυ-
κέριος, τὸν βεῦν οὐ περ θαυμα-
στῶς ἐξώσας, αὐτὸν δὲ τῷ Κυ-
ρίῳ σου, ζῶσαν Οὐσίαν προσή-
νεγκας.

Αίνεσέως ὅπως τὴν δόξαν τὴν
σὴν ὑμνήσω, πλήρωσον τὸ στόμα
μου χαριτώσας, καὶ τὸν νοῦν Γε-
ώργιε· καὶ γὰρ ἀγαλλιᾶσεται, ὅ-
ταν σοι ψάλλῃ τὸ πνευμά μου.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε, πῶς ὑπὲρ λόγον
γαλακτοτρόφος, καὶ Παρθένος πέ-
φυκας; ἀπορῶ σου, τὸ φρικτὸν
μυστήριον! Τιμῶν λοιπὸν τὸν τό-
κον σου, σὲ προσκυνῶ Παναγία
μου.

Ἔτερος. Ὁ φωτισμός.

Μαρτυρικὴν, παῖρρσίαν ὡς
ἔχων πρὸς τὸν Δεσπότην, αἰτῆσαι
προθύμως τὴν σωτηρίαν, τοῖς σὲ
ὑμνοῦσι ψυχικῶν νοσημάτων, ἀ-
παλλάτων ταῖς σαῖς δεήσεσι, Μάρ-
τυς Ἀθλοφόρε, παμμάκαρ Γεώργιε.

Ἀγγς.

πάντας διατρέφοντα, δι' ἄφατον ἔλεος, καὶ εὐσπλαγγνίαν πολλήν, ἄνθρωπον γενόμενον Ἀγνή, ὃν νῦν δυσώπει, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου.

Ῥδὴ Π. Αὐτὴ ἡ κλητὴ.

Ἕμους ὡς εὐώδη συλλέξαντες ἄνθη, ἄλλου Παραδείσου, τοῦ Θεοπνεύστου Ψαλτῆρος, δευτεστέφος λαμπρὸν, ἁσματόπλοκον τῷ Μάρτυρι πλέξωμεν· ἡρίστευσε γάρ, καθελὼν σατὰν τὸ κράτος.

Δεῦρο Μελαυργέ, προφητόπρωτε φράσον. Ὁ δίκαιος ἐκεῖνος, ὁ ἐξανθήσας ὡς φοῖνιξ, τίς καὶ ποῖός ἐστιν; Ὁ μεγάλαιχος ὑπάρχει Γεώργιος, γλυκύκαρπον ὄντως, φυτὸν καρδιοτρόφον.

Ἐρχου ἐπιφάνηθι, τάχυνον φράσον, ἡμᾶς τὴν νοσσιάνσου, ὡς ἀετὸς χρυσοπτέρυξ, περιθάλπων αἰεὶ, καθυπόδεξαι, διεῖς τὰς πτέρυγάς σου· σκιὰν ὑπὸ σῆν γάρ, καλὸν ἀναπεπαῦθαι.

Θεοτοκίον.

Ἴδε ἦν προσέτης, Προφῆτα Παρθένον, συνέλαβεν ἀσπύρως ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία, καὶ ὡς Μήτηρ γεννᾷ, τὸν Παντάνακτα, πανάφθορος μείνασα. Μυστήριον ξένον, ὁ τοκετός σου Κόρη!

Ἔτερος. Κήμινός ποτε πυρός.

Ῥύμην τῶν δεινῶν, παθῶν τε καὶ κινδύνων, καὶ ταραχώδους περιστάσεως, καὶ νόσων συμπτώματα, καὶ δαιμόνων μηχανήματα, καὶ δυσμενῶν ὀρμήματα, παῦσον ταῖς σαῖς πρεσβείαις, στεφανηφόρε Γεώργιε.

Ὁλω τῷ φωτὶ, παρμάκαρ τῆς Τριάδος, εἰλικρινῶς καταλαμπόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, εὐσεβείας ὡς ὑπέρμαχος, ὡς νικητῆς ἱερόσταπτος, σῶσον οὐρανοφῶϊτα, τοὺς σὲ τιμῶντας πρεσβεΐαις σου.

Στέφει νοητῷ, ποικίλως διαπρέπων, καὶ βασιλείας διαδήματι, καὶ σκήπτρῳ κοσμούμενος, καὶ πορφύραν περιθέμενος, σὺ φοινιχθεῖσαν αἵματι, μάκαρ συμβασιλεύεις, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀχρόνως γεννηθέντα, καὶ πρὸ αἰώνων ἀναλάμψαντα, τὸν πάντα ποιήσαντα, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα, Παρθενομήτορ τέτοκας· ὅθεν σε Θεοτόκον, πάντα τὰ Ἔθνη δοξάζομεν.

Καταβασία. Αὐτὴ ἡ κλητὴ.

Ῥδὴ Θ'. Φωτίζου, φωτίζου.

Γλυκύτατον δρόσον, ὅρη σταλάξατε· καὶ σὺ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον· χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὖρες καὶ γὰρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὁροφύλακα.

Αἰνοῦσιν αἰσύμπασαι, νῦν πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, εὐλογοῦσιν, ὑμνοῦσι, καὶ συμφῶνως κρᾶζουσι· Χοῖρε Σωτὴρ, τῶν πιστῶν ἡ χαρά· χαίραις καὶ σὺ, εὖχος Ἀλλοφύρων, Γεώργιε ὑπερθαύμαστε.

Ῥαβδίσματα, ξέσεις, καὶ τῶν βουνύρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον τῆς ἀσθέστου σέβομαι, τὰλλὰ τε ὅσα ὑπέστης ἁλλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα

μακα·

μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ, ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδამῶς ἐλλίπητε, τόνδε τὸν χώρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν ὅλας μυριάδας, μετακινούντες ἀμφοτέρω.

Θεοτοκίον.

Η δόξα τὸ κάλλος, ἡ ωραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάναγνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Απαύστως τὸν Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τῶν ὑμνοῦντων σε Μάκαρ· ὡς Χριστομάρτυρα, ὡς νενικηκότα Τυράντους, ὡς πονηρῶν, πνευμάτων διώκτην, ὡς ἀγρυπνον φύλακα, ὡς προστάτην ἀκαταίσχυντον.

Τῶν ἁθλῶν τὰ ἔπαθλα, πλουσίως σοι δεδωρηται, ὁ τῶν ὁλῶν Δεσπότης· ὃ παριστάμενος, μετὰ παρρησίας, τρισμάκαρ, μαρτυρικῆς, καὶ μετ' εὐφροσύνης τοὺς προσκαλούμένους σε, περιέπειν διαφύλαττε.

Η γῆ σε κατέκρυψε, καὶ οὐρανὸς ἐδέξατο, καὶ ἡνοίγη σοι πύλη τοῦ Παραδείσου· σιφῶς, ὃν περιχαρῶς Ἀθλοφόρε χοροβατῶν, καὶ περιπολεύων, τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε, σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Σκηνὴν προετύπου σε, τοῦ μαρ-

(TOM. Γ')

τυρίου Πάναγνε, ἐν ἣ πλάκεις καὶ στάμνος, καὶ ἡ χρυσῇ Κιβωτός· ὥσπερ γὰρ ἐκείνη ἐκείνα, οὕτω καὶ σὺ τὸν ἀναρχον Λόγον, ἐν γαστρὶ ἐχώρησας, Θεοτόκε σωματούμενον. Καταβασία. Φωτίζου, φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Εὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρά τοῦ Δεσπότου, καὶ θεῖα ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπων· ταύτῃ δὲ συνεχλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγής· ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦγος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλους σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδρὰν, ἐνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδρὰν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἑαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήτητον· ὅπως, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, λάβωμεν τῶν ὀλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Ολον, προσενήνοχας σαντόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὀλοκλήρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσαν ζῶσαν καὶ ἐμψυχον, καὶ οὐσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης, ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλούμένους σε Γεώργιε.

12 Σπόρον,

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνασας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σσῶς ἀποβέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, ὑήκαις τὴν ἀκήρατον, εὖρες ἀόλουσιν· ἥς νῦν, ἐμφορούμενος μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περισώζε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς ἐν διαφοροῖς ἀνάγκαις, σώζε πρεσβείαις σου, πάσης περιστάσεως, ἀπολυτρούμενος, καὶ διώκων ψυχόλεπρον, δεινὴν ἀνιμίαν, χάριν δὲ καὶ ἔλεος, ἡμῖν αἰτούμενος· ὅπως, ταῖς λιταῖς σου σωθέντες, χαίροντες γεραίρωμεν πάντες, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Γεώργιε.

Δόξα, ἦχος πλ. α. Θεοφάνους.

Ανέτειλε τὸ ἔαρ, δεῦτε εὐωχθῶμεν· ἐξέλαμψεν ἡ Ἀνάστασις Χριστοῦ, δεῦτε εὐφρανθῶμεν· ἡ τοῦ Ἀθλοφόρου μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· διὸ φιλέορτοι, δεῦτε μυστικῶς αὐτὴν πανηγυρίσωμεν. Οὗτος γὰρ ὡς καλὸς στρατιώτης, ἠνδρίσατο κατὰ τῶν τυράννων, καὶ τούτους κατήσχυνε, μιμητὴς γενόμενος τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐκ ἠλέησε τὸ σκεδός, τὸ πῆλινον τὸ ἑαυτοῦ· ἀλλὰ γυμνὸν ἀνεχάλκευσε, ἐν βασάνοις αὐτὸ προσαμειβόμενος. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἀθλοφόρε ἰκέτευε, εἰς τὸ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον ἐκ τῆς κανθίλας τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί. Εἰ δὲ ἐστὶ Κυριακὴ, ἀπὸ τῶν Μακαρισμῶν τοῦ ἡχοῦ δ'. τῶν ἑορτῶν ἡ γ'. ὡδὴ εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ε'. εἰς δ'. ὁμοίως τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος δ'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ Βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων) ὅν καὶ πιάσας, ἔβητο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραθίσι στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ· Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δυοῖ, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγειρεν αὐτὸν, λέγων, Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἰπέ τε ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν, Περὶζῶσαι, καὶ ὑποδήσαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ, Περιβαλὼν τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι

ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ Ἀγγέλου. ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηράν, τὴν φέρουσιν εἰς τὴν πόλιν, ἥτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ Ἀγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς, ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλούϊα, ἤχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνις ἀνθήσει. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Καὶ τοῦ ἁγίου· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἑλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους Ιε'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ τῆς Ἀγίας γ'. ἤχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές τοῦ Κυρίου.

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως ἐγχαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μητερ σεμνὴ ἀποσοβεῖν πνεύματα διώκειν Θεῷ Πνεύματι πάντων τῶν ἐν ὑλίψει προϊστασθαι· διὸ ταῖς σεαὶς πρεσβείαις, αἰτήσῃ πᾶσι ῥώσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάξει, καὶ πᾶσαν ἴσιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σε βοήθειαν, Μητερ Ἑλισάβετ ἀξιόγαστε· διὸ ταῖς

σεαὶς πρεσβείαις, αἰτήσῃ πᾶσι ῥώσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, πίστιν ὁρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακίριστε σεμνὴ· ὅθεν θεῖα χάρις σοι τοῦ Πνεύματος, Μητερ Ἑλισάβετ ἀνεπαύσατο· διὸ ταῖς σεαὶς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥώσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς
Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθίᾳ
ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ πρώτῃ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν, Ἑλισάβετ τῆς θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Σάββας ὁ στρατηλάτης, ἐν ποταμῷ τελειοῦται, ἐν ἔτει 272. ἐπὶ Ἀδαρκιανοῦ Βασιλέως.

Οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Σάββα πιστεύσαντες ἐδόδομήκοντα στρατιῶται, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ὁπῶ μάρτυρες Εὐσέβιος, Νέων, Λεόντιος, Λογγίνος, καὶ ἕτεροι τέσσαρες, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς Χριστὸν πιστεύσαντες, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νομαρτὺς Δούκας ὁ Λέτβιος ἐν Βυζαντίῳ ἀθλήτας τελειοῦται ἐν ἔτει 1776.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς ἡ α'. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἀργία καὶ ἱγθύος κατάλυσις.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ διπλά
προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, εἰ βούλει·
εἰδ' οὖν, εἰπέ γ'. τῆς Ἑορτῆς, καὶ γ'. τοῦ
Ἀποστόλου.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν θεηγόρων λογίων, τὸν
συγγραφέα πιστοί, καὶ τῆς Αἰγύ-
πτου μέγαν, πολιούχον ἀξίως, ὑ-
μνήσωμεν βοῶντες· Μάρκε σοφὲ,
διδασκαίς καὶ πρεσβείαις σου, πρὸς
τὸν ἀκύμονα βίον πάντας ἡμᾶς,
ὡς Ἀπόστολος ὁδήγησον.

Συνοδοιπόρος ἐγένου, τοῦ σκεύ-
ους τῆς ἐκλογῆς, καὶ σὺν αὐτῷ
διήλθες, ὅλην Μακεδονίαν· ἐν Ῥώ-
μῃ δὲ φοιτήσας, τοῦ Πέτρου ἡ-
δύς, ἐρμηνεύς ἀναδέδειξαι· καὶ ἀ-
νεπαύσω ἀθλήσας θεοπρεπῶς, ἐν
Αἰγύπτῳ Μάρκε πάνσοφε.

Τὰς κεκαυμένας καὶ χέρσους,
φυγὰς ἐζώσας, ταῖς φαιναῖς
νιφάσι, ταῖς τοῦ Εὐαγγελίου· διό
σου θεῖε Μάρκε, πατρὶως σὺν ἡ-
μῖν, Ἀλεξάνδρεια σήμερον, πα-
νηγυρίζει τὴν μνήμην καὶ εὐφη-
μεῖ, προσκυνοῦσά σου τὰ λείψανα.

Ἔτερα προσόμοια, ἦχος ὁ αὐτός.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε παμμακάριστε τρυφῆς,
τὸν χειμάρρου ἐπιεῖς, ὡς ἐξ Ἑδὲμ
δὲ ἐξώρμησας, περιφανέστατος, πο-
ταμὸς εἰρήνης, περικλύζων νάμα-

σι, τοῦ εὐαγγελικοῦ σου κηρύγ-
ματος, τῆς γῆς τὸ πρόσωπον, Ἐκ-
κλησίας τὰ στηρίγματα, καταρ-
δεύων, θεοπνεύστοις δόγμασι.

Μάρκε παναοίδιμε Μωσῆς,
Αἰγυπτίους πρώην μὲν, ἐν τῇ θα-
λάσσῃ ἐβύβισεν· ἀλλὰ σὺ πάνσοφε,
ἐκ θαλάσσης τούτους, τῆς πλάνης
ἀνείλκυσας, δυνάμει τῇ αὐτῇ
μετὰ σώματος, ἐπιδημήσαντος,
καὶ τὰ τούτων χειροποίητα, κα-
θελόντος, ὑψηλῷ βραχίονι.

Μάρκε πανίερε φωτὶ, ὁμιλῶν
τοῦ Πνεύματος, πνευματικὸς ὅλος
γέγονας, καὶ νῦν πανόλβιε, ταῖς
πρὸς τὸν Δεσπότην, ἀνενδότοις
νεύσεις, καὶ μακαριωτάταις ἐλ-
λάμψεις, θέσει θεούμενος, Μυστη-
ρίου τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τέλος,
εὗρες τὸ πολύευκτον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσι,
Μάρκε Ἀπόστολε, καὶ γέγονας
ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβα-
τα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοού-
σιον ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια
τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μάρκε θεόσοφε σοφοῦ, γραμ-
ματέως κάλαμος, καὶ ὀξυγράφου
γεγέννησαι, Χριστοῦ τὴν Σάρκωσιν,
θεοπνεύστως γράφων, καὶ τρανῶς
φλεγγόμενος, ζωῆς ἀτελευτήτου
τὰ ῥήματα, ἐν ᾗ δυσώπησον, ἐγ-
γραφῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ
τιμῶντας, τὴν ἐνδοξὴν μνήμην σου.

Εἰς

Στίχ. Εἰς πάντας τὴν γῆν.

Ω Μάρκε πανεύφημε Χριστὸν, εὐαγγελιζόμενος, τὴν Οἰκουμένην διέδραμες, καθάπερ ἥλιος, ἀφανίζων πᾶσαν, ταῖς αὐγαῖς τῆς πίστεως, τὴν τῆς πολυθείας σκοτίζουσαν· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Οὐρανοὶ διηγούνται.

Ω Μάρκε Ἀπόστολε ἐν οἷς, τὸ πρὶν ἐπλεόνασε, τῆς ἀσεθείας ἡ ἄνοια, αὐτὸς ἐκήρυξας· Αἰγυπτίων σκότος φωτισμῷ τῶν λόγων σου, διώκων Θεοκῆρυξ πανόλβιε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς Οὐρανίου μυσταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποθήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοι· δαίαις Μάρκαν πάντες εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας τοῖς Οὐρανίοις ὁμῆροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς σ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς σ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ῥδὴ Ἀ. ἦχος α'.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Μάρκον τὸν Θεόπτην εὐφημῶν, ἐπικαλοῦμαι τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ὅπως μοι ἐμπνεύσασα, φωτιστικῶς ἀπελάσῃ τὴν ἄγνοιαν καὶ τὸν θεῖον πλοῦτον, τὸν τῆς σοφίας δωρήσεται.

Σοῦ τὸν Θεηγόρον φωτισμῷ, καταλαμπρύνας Σωτὴρ τῷ τῆς χάριτος, Κόσμῳ ἐξαπίστευτας, Λόγε Θεοῦ τῶν ἀγαθῶν ὡς αἴτιος, σοῦ τὴν παρουσίαν, ἡμῖν εὐαγγελιζόμενον.

Πέτρῳ τῷ σοφῷ μαθητευθείς, καὶ τὴν ἐκείνου πλουτήσας υἰότητά, Μάρκε παναοίδιμε, μυσταγωγὸς ἐδείχθης Μυστηρίων Χριστοῦ καὶ συγκληρονόμος, αὐτοῦ τῆς δόξης γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Ο τοὺς Αἰγυπτίους ἐν βυθῷ, καταποντίσας Νεφέλῃ καθηήμενος, οὗτος ἐπεδήμησε, παρθενικῇ, τοῖς Αἰγυπτίοις ὕστερον, καὶ διὰ τοῦ Μάρκου, αὐτοὺς τῆς πλάνης ἐρύσατο.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ μόνος εἰδώς

Σὲ τὴν ἐνυπόστατον Χριστὲ, σοφίαν ἀνέκηρυξε, μαρμαρυγαῖς ταῖς σαῖς αὐγαζόμενος, παντὶ τῷ Κόσμῳ φανείσαν Δέσποτα, καὶ ζωὴν παρέχουσαν, καὶ βροτοῦς φωτίζουσαν, ὁ θεράπων σου Μάρκος φιλόανθρωπε.

Τὸ ρεῖθρον δεξιόμενος Χριστὲ, σοφίας τὸ ἀείρρυστον, ὡς ποταμὸς βοίζων γῆς ἐπέκλυσε, θεογνωσίας φωτὶ τὰ πέρατα, σοῦ δεικνύς ὑπάρχουσαν, ἀληθῆ τὴν προῤῥησιν, ὁ αὐτό-

αυτόπτης σου Μάρκος φιλόανθρωπε.

Τῷ Πέτρῳ ἐπόμενος σοφῆ, σαφῶς τὸ Εὐαγγέλιον, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ διετύπωσας, Θεολογίας τὸ φῶς δρεψάμενος, παρ' αὐτοῦ Ἀπόστολε, καὶ Θεοῦ τὴν ἑνσαρκον, παρουσίαν μηνύσας τρανότατα.

Θεοτοκίον.

Αἰγύπτου τὸ πρὶν παρθενικαῖς ἀγκάλαις ἐποχούμενος, δαιμονιχοὺς βωμοὺς σὺ κατέσεισας, καὶ ταύτῃ πάλιν τὸν Μάρκον ἐπεμψας, συνετίθειν ἅπαντας, τὴν σὴν ἐνανθρώπησιν, καὶ τὸ λεῖον Χριστέ σου Μυστήριον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰτα, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, ἤχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὕψος ἐλθὼν, ἀρετῶν θεῖε Μάρκε, ἐβρόντησας ἡμῖν, σωτηρίων δογμάτων, μέγала μυστήρια, θεῖος κήρυξ γενόμενος· ὁθεν πίστει σε, ἐκδύσωποῦμεν παμμάκαρ, πάσης θλίψεως, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων, ἡμᾶς ἐλευθερώσων.

Δόξα, ἔτερον, ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἐνδοξε, τῶν διδαγμάτων σου βολαῖς, φαιδρυνομένη κρυγάζει σοι Χαίροις παμμάκαρ, Κυρίου Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ Δ'. Ὄρος σε τῇ χάριτι.

Εἰς πᾶσαν ὁ φλόγγος σου, τὴν γῆν ἐξελέλυθε, καὶ εἰς τὰ πέρατα σοφῆ, τῆς οἰκουμένης σου τρανῶς, ῥημάτων ἡ δύναμις, θαυτικῶς διαπρυζίως κηρύττουσα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Εραγε Σωτήρ, ὡς ἀστραπὴ ὁ Ἀπόστολος, τῇ οἰκουμένῃ ὁ σοφός, τῆς ἀληθείας τὴν χαρὰν, εὐαγγελιζόμενος, θεολαμπεῖ φωτοχυσία πυρσοῦμενος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς ὠρακώθησαν· τὴν ὑπὲρ λόγον γὰρ ἡμῖν, εὐηγγελίσω προφανῶς, εἰρήνην θεολήπτε, διὰ σαρκὸς ἐμφανισθεῖσαν τοῖς πέρασιν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Θεοτοκίον.

Νεφέλῃ ὁ Λόγος, παρθενικῇ ἐποχούμενος, τῶν Αἰγυπτίων τὰς βουλὰς καὶ θεομάχους λογισμοὺς, μωράνας διέλυσε, ταῖς διδαχαῖς τοῦ θεοῦ Μάρκου ὡς εὐσπλαγχνος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ φωτίτας τῇ ἐλλάμψει.

Εστάλαξας γλυκασμόν, εὐσεβείας τῷ λόγῳ σου, θεῖον ὄρος πανταχόθεν ἀκτίσι λαμπόμενον, ἐκφανθεῖς τῇ χάριτι, σαφῶς τοῦ νοητοῦ ἡλίου, Μάρκε παμμάκαρ θεολήπτε.

Εκ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, πηγὴ ἐξελέλυθας, καὶ ποτίζεις τὰς χερσῶν καρδίας τοῖς ῥεύμασι, θαυτικῶς τοῦ Πνεύματος, καρπὸν ἀντὶ τῆς καρδίας, φέρειν διδάσκων Ἀπόστολε.

Σὺ τοῦ Πέτρου τοῦ μεγάλου, υἱὸς ἐχρημάτισας, καὶ ταῖς τούτου διδαχαῖς, φωτιζόμενος πάντοτε, τὰς ψυχὰς ἐλάμπρυνας, τῶν σοὶ θερμῶς προσομιλούντων, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ως ἄνθρωπος ἐκ Παρθένου τε-
χθεὶς Αἰγυπτίοις Χριστὲ, ἐπεφά-
νης ἐκ Πατρὸς, προσελάμψας πρὸ
κτίσεως, οἷς τὸν Μάρκον ἔχρισας,
σαφῶς αὐτοῦς μυσταγωγοῦντα,
θεογνωσίας μυστήρια.

Ῥδὴ Γ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Κατέβαλες ὄφρ' ἂν ἀνόμων Κύ-
ριε, καὶ ὕβριν ὑπερήφανον, ἐταπεί-
νωσας, Ἀπόστολον τὸν σὸν, δεί-
ξας τροπαιοῦχον τῇ δυνάμει σου·
σύ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων
καὶ ἐπανόρθωσις.

Τὸν στέφανον τὸν τῆς ἐλπίδος
ἐνδοξε, δι' οὗ νῦν στεφανούμεθα,
ἐν τοῖς λόγοις σου, ἐκήρυξας σο-
φῆ, τὸν Δημιουργὸν Μάρκε τῆς
Κτίσεως· τὸν εἰς ἡμῶν δόξαν
πλασθέντα φύσει τοῦ σώματος.

Ο Πέτρος σε ὁ κορυφαῖος ἐν-
δοξε, σαφῶς ἐμυσταγωγῆσεν,
Εὐαγγέλιον συγγράφαι τὸ σεπτὸν
δείξας, ὑπηρέτην σε τῆς χάριτος·
σύ γὰρ ἡμῖν, θεογνωσίας τὸ φῶς
ἐξήπλωσας.

Θεοτοκίον.

Τὴν Αἴγυπτον τὴν πρὶν ἐν
σκότει Κύριε, Παρθένου Θεομήτο-
ρος, κατελάμπρυνας ὡς βρέφος
προελθὼν, ταύτης θριαμβεύσας
τὰ σεβάσματα, ταῖς διδαχαῖς τοῦ
Θεηγόρου Μάρκου φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον ἤχος β'. Τὰ ἁνωζήτων,

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν
τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλο-
κάς, διέλυσας Ἀπόστολε· καὶ τὰ
Ἔθνη ἅπαντα σαγήνεύσας Μάρκε
αἰοίδιμε, τῷ Δεσπότη προσήγαγες,
τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστό-
λων μαθητῆς χρηματίσας, καὶ σὺν
αὐτῷ τὸν Χριστὸν Υἱὸν Θεοῦ κη-
ρύξας, ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀλη-
θείας ἐστερέωσας τοὺς πλάνη σα-
λευομένους· ἐν ᾗ καὶ ἐμὲ στερεώ-
σας, ψυχῆς μου κατεύθυνον τὰ
διαβήματα, ὅπως τοῦ ἐχθροῦ τῶν
παγίδων λυτρούμενος, ἀνεμποδί-
στως δοξάζω σε· σύ γὰρ πάντα
ἐφώτισας, Μάρκε σοφῆ, τὸ θεῖον
κηρύξας Εὐαγγέλιον.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ Μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μακεδόνιος
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Νίκη, καὶ ὁ αὐτῷ ἁλ-
λοι ὁσιομάρτυρες, ζῆσαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς.

Ῥδὴ Ζ'. Σε ναυτὴν Θεοτόκε.

Ταῖς θεिकाῖς ἀστραπαῖς πυροῦ-
μενος, ἀντανακλάσεις μυστικῶς,
ἀντιπέμπεις αὐγοειδεῖς, Μάρκε
παμμακάριστε· Λόγον γὰρ ἐκή-
ρυξας, σαρκαρῶμενον τὸν ἄσαρ-
κον, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων,
Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεουργικαῖς, παντουργῆ, δυνά-
μεσι, τὸν θεηγόρον Μαθητὴν, κα-
θοπλίσας θαυματουργόν, τοῦτον
ἀπετέλεσας· νόσους γὰρ ἀπήλασε,
καὶ μαλακίας ἴσατο, τὸν αἰνετὸν
σε κηρύττων, Θεὸν καὶ ὑπερέν-
δοξον.

Τῶν Μαθητῶν, τοῦ χοροῦ τὸν
ἐξαρχον, καθηγεμόνα ἐσχηκώς,
θεῖον Πέτρον, ἐκμητηῆς, τούτου
ἀναδέδειξαι· ἅπαν γὰρ ἐρρύθμι-
σας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πληρω-

μα,

μα, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων,
Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Θεοτοκίον.

Στήλην αὐτὸς, ἐν Αἰγύπτῳ ἔστησας, Εὐαγγελίου σου γραφὴν, τῷ τεχθέντι ἄνευ σποράς, ἐκ τῆς Θεομήτορος; ῥήσειςιν ἐπόμενος, τοῦ Ἰσαίου πανεύφημε, τὸν αἰνετὸν καταγγέλλων, Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Ῥδὴ Π'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες

Τὸν τεχθέντα Λόγον ἐκ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἐν δυσάμενος Χριστὸν, ἐκήρυξας ἑνδοξε, καὶ ἐβόας. Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διδόντα λύτρον ἑαυτὸν, ἡμῶν τῆς ἀμαρτίας, καὶ πάθει τοὺς πεπτωκότας, ἀναστήσαντα Χριστὸν, ἐδόξασας ἑνδοξε, καὶ ἐβόας, Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ Πέτρου Μάρκε πειθαρχῶν, σοφὴ διδασκαλίᾳ, πανσόφως διὰ γραμμάτων, ἀνετύπωσας πιστοῖς, σεπτὸν Εὐαγγέλιον, τοῖς βοῶσι Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Παρθένος τὸν Ἐμμανουὴλ, βαστάζουσα ὡς βρέφος, ἐπέστη τοῖς Αἰγυπτίοις, οἷς ὡς ἐκλαμπρος ἀστήρ, ὁ Μάρκος ἀπέσταλται ἀνακράζων. Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Φθάσας τὴν πηγὴν τὴν ἄφραστον, τῆς τρισηλίου θεοφάντορ ἐλλάμψεως, καθαρώτερον, κατατρυσὶς καὶ τρανότερον, τῆς θεώσεως τῆς ὑπὲρ ἑννοίαν, Ἀγγέλοις συγχορεύων, ἀκαταπαύστως ἱερώτατε.

Πέτρου κοινωνὸς γενόμενος, διδασκαλίας, καὶ τοῦ θείου κηρύγματος, τὰ οὐράνια περιπολεύεις σκηνώματα, σὺν αὐτῷ θεορρήμον μακάριε μεθ' οὗ καὶ συμπρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν Μάρκε Ἀπόστολε.

Φθῶς τὸ τρισπῶς ἐνούμενον, μοναδικῶς τε πάλιν ξένως τρισπούμενον, ἀνεκήρυξας πανευσεβῶς Μάρκε πάνσοφε, φωτιζόμενος αἴγλη τῆς χάριτος· διό σε δυσωπούμεν, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ ἱκέτευε.

Θεοτοκίον.

Μάρκος ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, τοῖς Αἰγυπτίοις ἱεράρχης δεδωρηται· οἷς ὡς νήπιος σωματωθεὶς ἐπεδήμησεν, ἐκ Παρθένου ἀγνῆς Θεομήτορος, ὁ Κύριος τῆς δόξης· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοιώτων λόγε.

Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου, τοῦ Ἀποστόλου πλουτήσας, τοῖς Αἰγυπτίοις ἐντεῦθεν, διατυποῖς πρῶτος πάντων, τὸ Εὐαγγέλιον Μάρκε, δι' οὗ τὸν κόσμον φωτίζεις.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός, Μάρκος

Μάρκος ὁ πανάριστος, κήρυξ τοῦ Λόγου ὁ πάνσοφος, Εὐαγγελίου τε συγγραφεὺς ὁ θεῖος, εὐφημίσθω ἄσμασι, καὶ θείοις παρ' ἡμῶν μελωδήμασι· Χριστῷ πρεσβεύει γάρ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δογματῶν τῶν θείων συγγραφεὺς, τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, πᾶσαν τὴν γῆν κατεφώτισας, αὐτοῦ τὴν σάρκωσιν, καὶ τὰ θεῖα πάθη, τὴν σεπτὴν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς τὸν Πατέρα ἀνάβασιν, κηρύξας πάνσοφε, καὶ τὰ ἔθνη πρὸς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, ἐλκύσας Ἀπόστολε.

Τοῦ Πέτρου τοῦ θεοῦ ὁπαδός, εὐπειθὴς γενόμενος, Μάρκε Κυρίου Ἀπόστολε, ταῖς τούτου πάνσοφε, διδαχαῖς πειθήσας, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῇ χάριτι λαοὺς κατεφώτισας, τῶν Αἰγυπτίων τε, καταυγάσας τὴν διάνοιαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν κατεκόσμησας.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Σοῦ ἐξεχύθη χάρις.

(Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Ἑσπερινόν.)

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος.

Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς ἁ. Ἐπιστολῆς Πέτρου

τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιβρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν

διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ, ὃ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενῶσαι, θεμελιῶσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν. Διὰ Σουλوانὸν ἡμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφεοῦ, ὡς λογιζομαι, δι' ἀλίγων ἑγγραφῶν, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθὴ χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάξεται ὑμᾶς ὁ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτὴ καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης· Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι ταῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα ἦχος ἁ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'. ἦχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Κατὰ πάντων μακάριε, τῶν παθῶν ἐδασίλευσας, νόμῳ θεῷ μέγιστε, κρατυνόμενος, καὶ λογιζόμεν αὐτοκράτορα, σαφῶς ποιησάμενος καὶ γενόμενος Θεοῦ, παραστάτης ἐπάξιος, χρίσμα ἅγιον, ὑπεδέξω καὶ ποιμένης προηγῆσθω,
λογικῆς

λογικῆς Ἀρχιερέων, καὶ ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ες κριὸν ἐκ ποιμνίουσε, Βασιλεὺ παμμακάριστε, Βασιλεὺς παράνομος, διεχώρισε· καὶ Βασιλέα κηρύττοντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν τυθέντα ὡς ἀμὸν, καὶ βροτοὺς διασώσαντα, θεασάμενος, κατασφάττει ἀδίκως, προξενῶν σοι, οὐρανῶν τὴν Βασιλείαν, καὶ αἰωνίζουσαν εὐκλειαν.

Εφ' ὕδατων τὰς τρίβους σου, παραδόξως πεποίησι, Βασιλεὺ αἰοῖδιμε· μετὰ τέλος γὰρ, ἀπορρίψεις ὡς προέφησας, συντόνω· υπέπλευσας, καὶ τὴ πόλει σου σαυτὸν, Ἀμαρτίαν ἀπέδωκας, φόρον τίμιον, ἀκατασχυντον πρέσβυν, ἱματίων, ποταμὸν καὶ νοσημάτων, παντοδαπῶν καθαρτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον τῆς ἑορτῆς.
Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμαρτίας.

Ἡ ἁγία Γλαφύρα ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Τὸ ἑξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Ιερεὺς ἱερώτατος, ἀθλητῆς ἐννομώτατος, συγγενῆς τοῦ κτίσαντος, ἀληθέστατος, θαυματουργὸς ὑπερθαύματος, φωστὴρ διαυγέστατος, πλανωμένων ὁδηγός, Συμεῶν ἀναδέδειξαι, στύλος ἀπειστος, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἁγίας βασιλείας κληρονόμος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἰσότημος.

Μετὰ πόνους τοῦ σώματος, πολυτρόπους θαυμάσιε, μετὰ πᾶσαν βάσανον, πολυώδυνον, μετὰ μυρία παλαίσματα, Σταυρῷ προσωμίλησας, ἐκμιμούμενος Χριστὸν, σταυρωθέντα θελήματι ὁσεν σήμερον, Συμεῶν σου τὴν μνήμην τὴν φωτφόρον, ἐκτελοῦντες τὰς αἰσθήσεις, τὰς ψυχικὰς φωτίζομεθα.

Εἰς νῶν ἐπουράνιον, ἱερῶς προσεχώρησας, ἱερῷ σταζόμενος, μάκαρ αἵματι, καὶ τῇ Τριάδι παρίστασαι, πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, πηγαζούσαις πανόλβιε· ὅθεν χαίροντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐκτελοῦμεν, Συμεῶν ταῖς σοῖς πρεσβείαις, λύσιν πταισμάτων λαμβάνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α'.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν ἱεράρχα, καὶ μάρτυρα στερεόν, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην ὁλέ-

δλέσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζήτων, τοῦ Μαλαξοῦ.

Τῆς ἁγίας Σιών, πολίτης γενόμενος, τῆς κάτω Σιών, τὸν θρόνον ἐγκεχειρήσαι· καὶ καλῶς τὸ ποιμνιον, ὁδηγήσας πρὸς μάνδραν οὐράνιον, ἐσταυρώθης Χριστῷ Συμεῶν, τὸ θεῖον πάθος αὐτοῦ μιμησάμενος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Συμεῶν ἐπισκόπου ἱεροσολύμων συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ ὁμολογητὴς καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς τῶν καθαρῶν λεγομένης, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη κατὰ τὸ 780 ἔτος.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Πουπλίων καὶ Λυλλίων οἱ νέοι ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Εὐλόγιος ὁ ξενόδοχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

ἤχος πλ δ'.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος!

Μάρτυρες Χριστοῦ πανεύφημοι, κατακρατούσης ποτὲ τῆς ἑλληνικῆς σκασιότητος, καὶ ὠδοῦσης ἅπαντας, πρὸς ἀλέμια βάραθρα, ὁδὸν εὐθείαν οὐ κατελίπατε, καὶ ἀ' εἰς οὐ προσετέθητε· ἀλλ' ἐνηθλήσατε, γνώμης ἀνδρείοτητι, καὶ τὴν ζωὴν, ξίφει θανατούμενοι κατεκληρώσαθε.

Θεογεννί, Ροῦφον, Ἀντίπατρον, Θεόστιχον, Ἀρτεμῆν, Μάγνον πάντες Θεόδοτον, τὸν κλεινὸν θαυμάσιον, καὶ τὸν θεῖον Φιλήμονα, τοὺς ἐν ἀλλήλει, φαιδρῶς ἐκλάμπαντας, καὶ τοὺς ἐν σκότει φωταγωγήσαντας, πίστει τιμήσωμεν, ὕμνοις μακαρίσωμεν, τὴν ἱερὰν τούτων ἐορτάζοντες, μνήμην γηθόμενοι.

Ανθὴ Μαρτύρων τερπνότατα, παρεμβολὴ ἱερὰ, Θεοσύλλεκτον ἄθροισμα, ἐκκλησία ἄριστος, συνοδία ἑσώλεκτος, χορὸς Ἀγίων δῆμος μακάριος, ὑπὲρ Τριάδος ἀγωνιστάμενοι· ταύτην αἰτήσασθε, δοῦναι ἡμῖν ἀφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰρήνην ἅπασιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Ὁμοίως καὶ Ἀπολυτίκιον, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. Μνήμη τῶν ἁγίων ἐννέα μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ μαρτυρητῶν Θεόγνιδος, Ροῦφου, Ἀντιπάτρου, Θεοστίχου, Ἀρτεμῆ, Μάγνου, Θεοδότου, θαυμασίου καὶ φιλήμονος. Ὁ ὅσιος Μιμῶν ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
Ἰάσωνος, καὶ Σωσιπάτρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'· καὶ
τῶν Ἀποστόλων γ'. ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάντα κατελίπατε τερπνὰ,
Χριστὸν ἀγαπήσαντες, οὐ τὰς
ψυχὰς ἐκολλήθητε, ὀπίσω ἐνδο-
ξοὶ ἵχνησθε τοῦτου, πίστει προ-
σηνήθητε, Ἰάσον καὶ Σωσιπά-
τρε πάνσοφοι, ᾧ καὶ πρεσβεύετε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰάσον, Σωσιπάτρε ψυχὴν, τὴν
ἐμὴν φωτίσατε, ἐσκατισμένην τοῖς
πάθεσιν, οἱ τὸν περίγειον, διδα-
χαῖς ἐνθέοις, κόσμον καταλάμ-
ψαντες, καὶ σκότος τῶν εἰδώλων
μειώσαντες, καὶ προσενέγκαντες,
γένος ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, σέσω-
σμένον, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑμᾶς σοφοί,
Ἰάσον, Σωσιπάτρε, τοὺς πλανω-
μένους ἀπέστειλεν, ἀνακαλέσα-
σθαι καὶ πρὸς σωτηρίαν, πάντας
καθωδήγησεν, ὑμῶν τοῖς θεοσό-
φοις διδάγμασιν. ᾧ νῦν πρεσβεύ-
σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔ-
λεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον Ἀπόστολοι ἅγιοι.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

—σ—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τοῖς δόγμασι τοῦ Παύλου κα-
ταυγασθέντες, γεγονάτε φωστή-
ρες τῆς οἰκουμένης, τρισμακάριοι·
καταυγάξετε γὰρ αἰὲ κόσμον θαύ-
μασιν, Ἰάσον, ἡ πηγὴ τῶν ἱαμά-
των, Σωσιπάτρε, Χριστοῦ, Μαρ-
τύρων κλέος, Ἀπόστολοι θεοφό-
ροι, προστάται τῶν ἐν ἀνάγκαις,
καθικετεύσατε Θεῷ, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν κθ'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν ἐβδομήκον-
τα, Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, Εὐσέβιος, Ζή-
νων, Βιτάλιος καὶ Νέων, πυρὶ τελειοῦν-
ται.

Οἱ ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες, οἱ πρῶτον
λησταί, οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Ἰάσωνος πι-
στεύσαντες εἰς Χριστὸν, ἐν λέβητι βλη-
θέντες τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Κερκύρα, θυγάτηρ Κερκυλ-
λίνου βασιλέως, βέλεσι τρωθείσα, τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁγίοις.

Ἡ παμφαῆς καὶ θεία, τῶν Ἀ-
ποστόλων ἑορτῇ, τῶν Κερκυραίων
τὰ πλήθη, πρὸς εὐωχίαν συγκα-
λεῖ. Δεῦτε κορέσθητε πάντες, πνευ-
ματικῆς εὐφροσύνης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—σ—

Τῇ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου
Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν,
Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'·
καὶ τοῦ ἁγίου γ'. ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ θεόπτα Ἰάκωβε, σὺ τὴν
τοῦ Λόγου φωτὴν, παρ' αὐτίκα δε-
ξάμενος, πατρικῆς ἡλόγησας, θε-
ραπείας καὶ σχέσεως, καταλιπὼν
γὰρ, βίου τὸν τάραχον, εἰς νοη-
τὴν δὲ μεταβάς θάλασσαν, ταύτην
ἐτάραξας, εὐσεβείας δόγμασι, καὶ
ταῖς βρονταῖς, ταῖς ὑπερκοσμίοις
σου, Θεομακάριστε.

Λόγον παμμάκαρ Ἰάκωβε, τὸν
ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, καὶ αἰῶνος
τοῦ μέλλοντος, Θεραπεύων πλά-
ξεσιν, Ἰσραὴλ τὸν παμβέβηλον,
πρωτοτοκίω, ὄντως ἐστέρησας,
ὡς τὴν κοιλίαν, Θεὸν ἡγούμενον·
ὃν καὶ ἐξήλεγκας, καὶ γυμνὸν ἐπέ-
ειξας, τῆς πατρικῆς, σκέπης εὐ-
λογίας τε, καὶ κλήρου ἁμοιρον.

Ἀρχὸν κατεστάθης ἐνδοξε,
νῦν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, περὶ σοῦ
ὡς περ γέγραπται, μαθητῆς γενό-
μενος, τοῦ τὰ πάντα ποιήσαντος·
καὶ διὰ ζῆλον σοῦ τὸν θερμότα-
τον, ὑπὸ ἀνόμων μαχαίρα πάνσο-
φε, φόνον ὑπέμεινας, τῆς σεπτῆς
τῶν δώδεκα, συμμαθητῶν, μάκαρ
ὁμηγύρεως, προαναίρουμένος.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος πανεύφημε τῆς θεολέ-

κτου δωδεκάδος, θάνατον ἐν μα-
χαίρα ὑπὸ Ἠρώδου, διὰ τὸν δι-
δάσκαλον ὑπέμεινας· πρῶτος τὸ
ποτήριον αὐτοῦ ὡς ὑπέσχου ἔπις·
ὅθεν τῆς βασιλείας σε συγκληρο-
νόμον προσήκατο ὁ φιλάνθρωπος,
σὺν τῷ συγγόνῳ πρεσβεύοντας,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Δόξα, τοῦ Ἀποστόλου, ἦχος α'.

Ἀπόστολε, καὶ Μάρτυς Ἰά-
κωβε, τοῦ καλοῦ ποιμένος τὸ θεό-
λεκτον πρόβατον· τῷ Ὁμαίμονι
ἐν ὑψίστοις συναγαλλόμενος, αἵ-
τησαι τοῖς ἑορτάζουσι τὸ σεπτὸν
σου μνημόσυον, ἄρεσιν ἁμαρτιῶν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀποστόλου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸν βροντῆς Ἰάκωβον εὐφρονα καί-
δα γεραίρω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὁδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Τῷ σὺ δικτύῳ, ἀλιεύς ὡς ἐμ-
πειρος, τοῦ τῶν πταισμάτων βυ-
θοῦ, ἀναγαγὼν μάκαρ, τὴν ψυχὴν
μου φώτισον, ταῖς φωτοδόλοις
λάμπεσι, καὶ ὑμνεῖν σου ἀξίως,
ὦ Θεοφάντορ Ἰάκωβε, μνήμη τὴν
ἀγίαν εὐόδωσον.

Ὁ πρὸ αἰῶνων, τῷ Πατρὶ συ-
νάναρχον, ὑπερτελῆς τε Θεός, σω-
ματωθεὶς ὠφθῆ, ἐπὶ γῆς ὡς ἄν-
θρωπος,

—σ—

ὄρωπος, καὶ συνερῶν τῆς χάριτος, ἀναδείκνυσιν μάκαρ, καὶ ὑπέρβτην σε πάνσοφον, ῥώμῃ τῇ αὐτοῦ δυνατούμενον.

Νενοηκῶς σου, τὴν ψυχῆς εὐγένειαν, σὲ ὁ προγνώστης Θεός, καὶ τὸν στερεόν μύστα, καὶ ἀκαταμάχητον, τῆς διανοίας ἐνδοξε, τοῖς αὐτοῦ ὑπηρεταῖς, προκεκριμένως ἐνέταξεν, ἔννεσιν αὐτὸν καταγγέλλοντα.

Βουλῆς μεγάλης τοῦ Πατρὸς ὁ Ἄγγελος, ἐξ ἀπειράνδρου Μητροῦς, ἐπιφανεῖς κόσμῳ, σάρκα προσελάβετο· ὃς ἀρεταῖς κοσμούμενον, μαθητὴν σε δεικνύει, καὶ θεηγόρον Ἰάκωβε, λόγους τοῦς αὐτοῦ ῥητορεύοντα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ σπερώσας κατ' ἀρχάς.

Η ἐκ τοῦ ὕψους σε πνοή, βιαία τοῦ παρακλήτου, ἐκπυρώσασα σοφὸν θεηγόρον, ῥητορεύοντα σαφῶς, τὰ μεγαλεῖα δείκνυσιν, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου, οὗ καὶ αὐτόπτης γεγέννηται.

Σὲ ὥσπερ βέλος ἐκλεκτὸν, ὁ Λόγος ἡκονημένον, ἐν καρδίαις τῶν ἐχθρῶν ἐμπηγνύει, διαρρήσσοντα ψυχὰς τῶν ἐναντίων πάνσοφε, καὶ προνομούοντά σε, τούτων τὰ σκῦλα Ἰάκωβε.

Περωμένος σου σοφὲ ὁ τόκος καὶ φωτοφόρος, τοῦ Θεοῦ τῇ συγ-

γενείᾳ παμμάκαρ, φαίδρυνόμενος τρανώς, ἐν συναφείᾳ δείκνυται· ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὠφθης, τῷ Λόγῳ συνδιδαιτώμενος.

Ακηλιδώτου σου ψυχῆς, τὸ ἱλαρὸν τῷ Δεσπότῃ, ὁρατὸν καὶ πρὸ τῆς κλήσεως μάκαρ, ἀξιόληπτος αὐτῷ ἐφάνης ὡς Ἰάκωβε, καὶ τῆς οἰκονομίας, μύστης τῆς τούτου γεγέννησαι. Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, εἰδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεὸν ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κάθισμα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ μαθητευθεὶς, καὶ πῶν τὸ ἐκείνου, ποτήριον, σοφῆ, ὥσπερ ἔφη σοι μάκαρ, μαχαίρα Ἰάκωβε, ἀπεκτάνθης Ἀπόστολε· ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία χορεύει, ἑορτάζουσα, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐν ᾗ εὐφρημούμεν σε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κήρυξ Χριστοῦ, γεγονός· Θεὸς Ἰάκωβε· σὺ κλήεις γὰρ, λαττον ἡκολούθησας, τὴν πατρικὴν, σχέσιν παριδὼν, καὶ τῶν ἐπιγείων, τὰ μένοντα ἀμειψάμενος· διὸ καὶ τῆς ἀφράστου, οὐρανῶν κληρουχίας, κατηξίωσαι μάκαρ αἰοδίμε.

Ω τοῦ θερμοῦ, πόθου σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν! σὺ γὰρ τοῦτον, σφόδρα ἐπεπόθησας, τῷ φωτισμῷ, τούτῳ, λαμπρυνθεὶς, καὶ μορφωθείς τούτῳ, ἐφάνης πᾶσι φῶς· δεύτερον, τοῦ πρώτου ταῖς ἀκτίσι, λαμπρυν-

λαμπρυνθεὶς καὶ τῇ δόξῃ πανσεβάσμιε μάκαρ Ἰάκωβε.

Βίον σεπτόν, ἐσχληκὸν καὶ ὑπερβαύμαστον· τῷ γὰρ πόθῳ, πόθον ἀκατάσχετον, προσειλήφως, τὴν τῶν ὀρεκτῶν, τῆς ἀγαθορχίας, ἐσχάτην μακαριότητα, κατέλαβες, θεόφρον, ἀσωμάτοις συμφάλλων. Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θλον σαυτὸν, νεύμασιν ἐμπαρεχόμενος, τοῦ Δεσπότης μύστα θεοδίδακτε, τῶν ἀρετῶν, ἡρώδης ἐμφανῶς, πρὸς ὑψηλοτάτην, καὶ θείαν οἷτως ἀκρόρειαν· κακείθεν ἱαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς τὴν μνήμην σου μάκαρ δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις ἀνήμευτε· σὺ προστάτης, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεύχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις· φέρεις πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ ποθῷ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ὤδὴ Β'. Ἰνα τί με ἀπώτοι.

Νέος ὥσπερ Ἡλίας, ζήλω πυρακτούμενος, τοὺς ἀπειθήσαντας, τῷ κηρύγματί σου, καταφλέξαι ἤ- (έλησας ἐνδοξέ· ἀλλ' ἐκώλυτέ σε, ὁ θελητὴς τῆς εὐσπλαγχνίας, ἐκδιδάσκων τὸ πρᾶον τῆς χάριτος.

Επιβάς ἀκροτάτης, ἀρετῆς πτερούμενος, δι' ἀγαπήσεως, τῶν ἐγκρίτων θράνων, τοῦ Δεσπότης ἐποθήσας ἐνδοξέ, τὰ πρωτεῖα φέρειν, οὐχ ὡς ἐρῶν δόξης ματαίως, ἀλλὰ βλέπειν ἀμέσως, ὃν ἔστερξας.

Υπερέβη τοὺς ὄρους, Σῶτερ ὁ Ἰάκωβος, τῆς ἀνθρωπότητος· τὴν γὰρ δυνάμιν σου, ὡς ἱμάτιον περιζωτάμενος, ἱαμάτων βρούει, τοὺς ποταμοὺς καὶ τῶν θαυμάτων, καὶ φωτίζει τὴν πίστει τὰ πέρατα.

Φωτεινὴ σε νεφέλην, λόγον ἀπαστράπτοντα, δόξῃ θεώμενον, ἐν θαθῶρ τῷ ὄρει, ἐπέσχιασε μάκαρ Ἰάκωβε· καὶ φωνῆς ἀκοῦσαι, τῆς πατρικῆς κατηξιώθης, βεβαιούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένην, Πάναγνε, συγγενοῦ· προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα· ὅτι σέ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμόν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ὤδὴ Γ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ρεύματα ὡς ἐκ πηγῆς, ἱαμάτων ἀεννάως πρέχων, καὶ φωτισμὸν δογμάτων, εὐσεβῶν βλύζων ἐνδοξέ, τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβεῖ, ποθῷ Ἰάκωβε, προσιόντων, καταλαμπρύνεις παμμακάριστε.

Οργανον χωρητικόν, ὁ Δεσπότης εὐρηκῶς σε παμμακάρι, τῆς ἑαυτοῦ πλουσίας, καὶ σεπτῆς διαδόσεως, ἐμφορεῖ τῶν δωρεῶν, τῶν ὑπὲρ ἐννοιᾶν, μυστηρίων, Ἱεροουργέ τῆς αἰδίου ζωῆς.

Δόξαν τὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκλήτῃσας τῷ Χριστῷ παρασχεῖν σοι, ὡς Βασιλεῖ γῆνῳ, βασιλείας ἐπέτυχες, οὐ τῆς κάτω καὶ φθαρτῆς, μάκαρ Ἰάκωβε, ἀλλ' ἀφθάρτου, ἣν δι' ἀβύλησεως ἀπέλαβες.

Νέκρωσιν ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ Δεσπότης

πότης ὑπελθεῖν εὐδοκήσας, τὴν τοῖς νεκροῖς αἰτίαν, ἀληθοῦς ἀναστάσεως, ὡς αὐτοῦ μυσταγωγόν, μάκαρ σε εἴλετο, συνεργάτην, ἐν τῇ νυκτί ἣ παρεδίδοτο.

Θεοτοκίον.

Αβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν, ἣ τεκοῦσα Θεοτόκε Παρλένε, τῶν λυπηρῶν τοῦ βίου, τὴν ψυχὴν μου διάσωσον, καὶ χαρὰς πνευματικῆς, οὐραν μοι ἀνοίξον· σοὶ γὰρ Κόρη, τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἀνωζήτων.

Φωνῆς θεϊκῆς, ἀκούσας προσκαλούσης σε, ἀγάπην πατρὸς, παρεῖδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰακώβε, μετὰ καὶ τοῦ συγγόνου σου ἐνδοξε· μεθ' οὗ καὶ ἡξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν θείαν Μεταμόρφωσιν.

Ὁ Οἶκος.

Ωs ἀλιεὺς λογικῶν ἰχθύων, τῷ δικτύῳ τρισμακάρι τῶν σεπτῶν εὐχῶν, βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, τὴν πάλαι ὑφ' ἡδονῶν, θηρευθεῖσαν τῶν τοῦ βίου· ἵνα ἀκλινῶς διελθὼν τὸν ὑπόλοιπον χρόνον μου, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σου, καὶ δοξάσω τὸν βίον τὸν ἀμεμπτόν, ὃν ἐκτελέσας ἐπὶ τῆς γῆς, ἡξιώθης ἐπ' ὄρους θεάσασθαι, Κυρίου τὴν βεῖαν Μεταμόρφωσιν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὁ ἅγιος Κλήμης ὁ ποιητὴς τῶν κανόνων, καὶ ὁ ἅγιος Δονάτος ἐπίσκοπος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Νεομάρτυς Ἀργυρῆ, ἣ κατὰ

τὸ 1725 ἔτος ἀθλήσασα ἐν Βυζαντίῳ, τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ποτήριον ἐπιες, καθὼς ὑπέσχου, τὸ τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, καὶ τὸ βάπτισμα τούτου, σὺ ἐβάπτισω θεομακάριστε, ὧν νῦν προθύμως κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακτίσι λαμπόμενος, τῆς θεοπτίας ὠφθης Ἰακώβε· διὰ τοῦτο σε στέφει, τῆς βασιλείας Χριστοῦ ὁ Κύριος, καταγλαΐζει Ἀγγέλοις συμπάλλοντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ιδοὺ σοὶ πεπλήρωκε, τὰς ὑποσχέσεις ὁ μεγαλόδωρος, πρὸς αὐτὸν ἀνυψώσας, τῇ ἐκμιμήσει τῶν παθημάτων αὐτοῦ· ὃ παρεστὼς νῦν κραυγάζεις γηθόμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυζὰ τῶν φύσεων, ἀλλ' οὐ προσώπων Κόρη κηρύττομεν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὃν κατὰ σάρκα ἐξεικονίζομεν, καὶ προσκυνούμεν μορφῆς τὸ ὁμοίωμα, οἱ διὰ σοῦ τῷ Θεῷ καταλλαγέντες ἄγνη.

Ῥδὴ Η'. Ἐπταπλάσιος κάμινον.

Αβραμιαίαν πρόθεσιν, σὺ θεόπτα κτησάμενος τῷ προσκαλούμένῳ, σὲ Χριστῷ ἐπόμενος, ἐγένου θεόσοφος, καὶ λειτουργὸς ὑπῆρξας αὐτῷ, ὡς Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ ἀνακράζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γεγω-

Γεγωνιότερα δέδεικται, τῆς βροντῆς σου ἡ πρόοδος, τῆς τῶν νομικῶν, τυπωτικῆς ἡγήσεως· Χριστὸν γὰρ ἐβρόντησας, τῇ οἰκουμένη πάσῃ Θεόν, ὡς Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀναμέλπων. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώσης ἐνδοξε, μαρτυρίας φαιδρότητι, καὶ θεοσεβείας ἀληθοῦς λαμπρότητι, καὶ ἄρχων Ἀπόστολε, κατασταθεὶς ἀπάσης τῆς γῆς, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρητορευόντων γλῶσσαι σε, ἀνυμνῆσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννήτορ, Μαρίαν Θεόνυμφε· Χριστὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Θεόν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ὃ βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αγίως σου τὸν δρόμον διηγουκώς, ἐν Ἀγίῳ σκηνώμασιν ἔδοξε, νῦν γεγηθώς, αἴγλην κατοπτεύεις τὴν τριφεγγῇ, ἥς ἀπολαύων πάνσοφε, πλήρεις εὐφροσύνης τοὺς ὑμνητάς, τοὺς σοὺς καὶ χαρμοσύνης, ἀνάδειξον παμμάκαρ, ταῖς ἱερασίαις σου Ἰάκωβε.

Ιδεῖν σε οἱ κακοῦργοι καὶ φονεῖται, ὡς τὸν σὸν πρὶν Δεσπότην μὴ φέροντες· τὰς γὰρ αὐτῶν, πράξεις ἐκφραζέων σὴς ἀγωγῆς, τῇ

(TOM. Γ')

παραθέσει ἡλεγκας· κτείνουσι μαχαίρα τὸν μιμητὴν, Ἰησοῦ τοῦ σταυρωθέντος, σαρκὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, ὃ θεοβρῆμον παμμακάριστε.

Ρομφαία οὐρανίῳ τιμωρηθεὶς, ταῖς πληγαῖς ὃ Ἡρώδης ἀπώλετο, ὅτι τοὺς σοὺς, Λόγε διακόνους καὶ μαθητάς, οὗς Ἀποστόλους ἐφρησας, κτείνων οὐκ ἐνάρχησεν ὁ δεινός· διό σου τὴν δικαίαν, πρόνοιαν εὐεργέτα, καταπλαγέντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Πάθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σῶματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἐκτουῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεῦξαστο, πάντων πρὸ αἰῶνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιέβληται.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ δι' εὐσπλαγγνίαν, μαθητευθεὶς Ἰάκωβε τῆς χορείας, ὠφθης Κορυφαίων συναριθμῖος· μεθ' ὧν Χριστῷ δὴ σώτησον, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμῶντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλᾷ μὴ τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνείλκυσας, ἀξιάγαστε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπείκων Ἰάκωβε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον σε

13 παμμά-

παρμάκαρ, ἀναδείξαντος τῆς τούτου, ἀκαταλήπτου Θεότητος.

Δίς.

Η τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις, ἐπὶ σέ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν εἶδει, καὶ σέ μακάριε, λεῖτον δοχεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύνοντα, ἀείας τὴν ἀγλὺν, καὶ τὸν κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρότητι, τῶν πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Ἀποσόλων ἡ ἀκρότης, Χριστοῦ αὐτόπτα Ἰάκωβε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας, ἀγνωσίας ἐνδοξε ὦ Ἰάκωβε, καταρωτίσας ἀνέδειξας, υἱοὺς διὰ πίστεως, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, οὗ τὸ πάθος ἐζήλωσας, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τῆς δοξῆς ἐγένου κληρονόμος, ὡς σοφός, ὡς θεηγόρος, ὡς μαθητὴς ἀληθέστατος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυταγωγίας τὸν κήρυκα, καὶ ὑποφήτην τοῦ Εὐαγγελίου, ψαλμικαῖς ὑμνωδίαις, Ἰάκωβον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ ποταμὸς ἀνεδείχθη τοῦ νοητοῦ Παραδείσου, τὰς ψυχικὰς ἀρούρας, τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις ἐπάρδων, καὶ καρποφόρους δεικνύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι πᾶσι ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἤχος πλ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης. Φύλλα 178.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ

ΜΑΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τρίακοντα μίαν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

Τῇ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Αγίου γ'. ἤχος πλ. δ'.

Κύριε, εἰ καὶ κριτὴς.

Κύριε, σὺ πρὸ τοῦ τεθῆναι προέγνων, Ἰερεμίαν τὸν ἐνδοξόν, καὶ πρὸ τοῦ τεχθῆναι ἐκ μήτρας, ὑποφήτην καθηγιάσας, ὡς προειδὼς ἀληθῶς, τῆς γνώμης τὸ ἐλευθερόν· οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν βορβόρῳ ἐβλήθῃ, Ἰερεμίας ὁ ἐνδοξός, ἀλλὰ τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσῳ σκηναῖς, οἷά περ αὐλιζόμενος·
οὐ

οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σῶσον
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καὶ ὀρηνωδίαις ἐλά-
λει, Ἱερεμίας ὁ δοῦλός σου, ἀλλὰ
τὴν πρὸς σὲ εὐφροσύνην, ὡς Προ-
φήτης οὐκ ἡμαύρωσε· τὴν γὰρ
ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πόθῳ συ-
νηρμόσατο, καὶ θυμηδίας τῆς ἀ-
νεκφράστου, διὰ παντός ἐνεπίμ-
πлатο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ α'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Προφήτου Ἱερεμίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Βατᾶς ὁ Πέρσης, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀλέξανδρος, ξίφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Σάββας κρεμασθεὶς
τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἰσιδώρα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λει-
ψάνου τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου,
Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν τύχη ἡ μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀ-
θανασίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἢ ἐν ἄλ-
λῃ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῇ, ὅρα
ἐμπροσθεν, εἰς τὴν Η. τοῦ παρόντος μην-

νός, τὴν διατύπωσιν περὶ τοῦ πῶς δεῖ
ψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν αὐτοῦ. Ψάλ-
λεται δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τύχη.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμνια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου
γ'. Προσόμνια τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'.

Ὡς γεναίον ἐν Μάρτυσι.

Διωγμούς ἐκατέρησας, καὶ
κινδύνους ὑπέμεινας, θεορρόημον
Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τὴν πλάνην
ἐξώρισας, Ἀρείου τὴν ἄθεον, καὶ
τὴν ποιμνὴν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας
διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ
δογματίσας τὸν ὕψόν τε, καὶ τὸ
Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱερουργεῖ ἱε-
ρώτατε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος,
τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καὶ τὴν
πλάνην ἅπασαν, ἀπεδίωξας, προ-
κινδυνεύῃ τῆς πίστεως, στερρόε
Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός,
ὡς ἐδραῖωμα ἀτειστον, παναοί-
διμε, τῇ Χριστοῦ ἐκκλησίᾳ· διὰ
τοῦτο, συνελθόνσες σε τιμῶμεν,
μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετὴν πᾶσαν ἥσκησας, ἐπι-
μόνως θεόπνευστε, καὶ χρισθεὶς
τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱε-
ρουργὸς ἱερώτατος, σαφῶς ἐχηρ-
μάτισας, καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ
τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν ἅ-
πασα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν
μνήμην, ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν
Σωτῆρα δοξάζουσα.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Γερμανῶ.

Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην, ὑμνή-
σωμεν ἅπαντες Ἀθανάσιον· ὅτι
Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κα-
τήργησε, καὶ τῆς Ἀγίας Τριάδος

τὸ κράτος, εἰς πάντα τὸν κόσμον, τρανῶς καταγγέλλει, ἓνα Θεὸν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον· ὃ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Δόξα, ἦχος γ'.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολύαυλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην παιδρῶς. Πάντες πιστοί, πρὸς τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένου, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου. ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν, ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στεῖρότατα, καὶ λύσας τὴν τοῦ Ἀρείου, κακοδοξίαν νευραῖς, τῶν σεπτῶν σου λόγων Ἀθανάσιε, τρανῶς ἐκδιδάσκων, μίαν Θεότητος δύναμιν ὀριζομένην, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι· παρ' ἧς ἅπαντα, νοητὰ καὶ φαινόμενα, μόνην δι' ἀγαθότητα, παρήχθη πρὸς γένεσιν, καὶ σαφηνίζων τῆς θείας, δημιουργίας τὰ δύσληπτα, Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις Πατριαρχῶν ἡ κρηπίς, σάλπιγξ ἡ εὐήχος, ὁ νοῦς ὁ

περίβλεπτος, ἡ γλῶσσα ἡ ὀξύτατη, ὁ διαυγὴς ὀφθαλμός, τῶν ὁρθῶν δογμάτων ἡ σαφήνεια, Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὁ λαμπτήρ ὁ φανότατος, πέλεκυς κόπτων, ὅλην πᾶσαν αἰρέσεων, καταφλέγων τε, τῷ πυρὶ τῷ τοῦ πνεύματος, στύλοι· ὁ ἀπερίτρεπτος, ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, ὁ τῆς Τριάδος κηρύξας, τὴν ὑπερούσιον δύναμιν, τρανῶς ἦν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται.

Χαίροις ἀτελευτήτου ζωῆς, ἐπωνυμία, ἀληθῶς διαλάμπουσα· τρυγῶν τε ὠραιότατη, σὺν νεοττοῖς ἱεροῖς, καὶ τῷ ὁμοζύγῳ ἐκπετάσασα, ἐκ γῆς πρὸς οὐράνια, ἐνθα νέφος εὐφραίνεται, σεπτῶν Μαρτύρων· ἐνθα φῶς τὸ ἀνέσπερον· ὅπου ἄπαυστος, εὐφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα ἐπουράνια, ἁγίων λαμπρότητες· ὅπου ὁ ἦχος ὁ θεῖος, ἑορταζόντων ἀκούεται· Χριστὸς ἐνθα πέλει, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Ηλὴν ἡμῖν ὁ χρυσορρόας Νεῦλος, καὶ τῆς ἀθανάσις ἐπωνυμος, διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι, πλημμυρεῖ τὰ χρυσορρεῖθρα τῆς ἀθανασίας χεύματα· καὶ τροφὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν, διὰ τῆς ὑψηλῆς Θεολογίας, Τριάδος ἀδιαίρετον, κράτος διδάσκειν προσκυνεῖν· καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα, τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας,
θείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων, τὴν
Ἐκκλησίαν ἱεράρχα, Ἀθανάσιε.
τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμο-
ούσιον, ἀνακηρύξας κατήτχυνας
Ἀρεῖον· Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας,
Πάτερ, ὠπλίσας, τὴν Ἐκκλησίαν·
ταῖς διδασκαλίαις σου τὰς αἰρέσεις ἐ-
ξέταμες· τῆς εὐσεβείας τὸν δρό-
μον τετέλεκας, καὶ ὡς ὁ Παῦλος
τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν ἀ-
πόκειται, καὶ σοὶ παναοίδιμε, ὁ δί-
καιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡσπερ ἄστρον ἄδυτον, καὶ μετὰ
πότιμον, σὺν δόγματων λάμπεσι,
φωταγωγεῖς διὰ παντός, τῶν ὀρ-
θοδόξων τὸ πλήρωμα, ἱερομύστα
σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάτχα καὶ τοῦ Ἁγίου.

Καταβασία τοῦ Πάτχα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ Α'. ἦχος γ'. Ἀτωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὡς ἀθάνατον ἐν Ἐκκλησίᾳ,
κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύ-
στοις λόγοις, πάντες Ἀθανάσιον
τιμῆσωμεν ἀξίως, ὃν περ καὶ μετὰ

θάνατον, ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεός,
ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεὶς
τὰς φρένας, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι
ἱερομύστα Πάτερ, τὸν πλοῦτον
ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καὶ
τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χει-
μαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσὸς
μετάρσιος ἐνθέων διδασμάτων,
ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν
λόγων σου, πρὸς λημένα τῆς χά-
ριτος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτό-
κε ἀγνή, χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ
ἧς Θεὸς ἐτέχθη· σὺ γὰρ μόν-
η γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πη-
γάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυό-
μενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

ᾠδὴ Γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Ταῖς ἀστραπαῖς τῶν λόγων
σου ἱεράρχα, τὴν τυφλὴν ἡμαύ-
ρωσας τοῦ Ἀρείου διδασκαλίαν,
γενόμενος ὀφθαλμὸς τῶν πιστῶν.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καὶ
ἰδρῶσιν, ἐνεδύσω Ὅσιε τὸν ποδῆρῃ,
τῆς ἀληθείας ἐν χάριτι, ἱεουργή-
σας Χριστῷ.

Ὡς ταξιάρχης παραστάσεως
θεολέκτου, συνασπισμὸν διέκοψας
θεομάχων, τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύ-
ματος ὀπλισάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου δε-
ξαμένη, καὶ τεκοῦσα τοῦτον σε-
σαρκωμένον, καὶ ἀνθρώπους τῆς
φθορᾶς ἀπαλλάξαντα, Θεοτόκε
ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰτα,

Εἶτα, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν τῶν αἱρέσεων, πλάνην διήλεγξας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν ἐκήρυξας, ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, ἐτράνωσας Ἱεράρχα· τρεῖς τὰς ιδιότητας, καὶ μονάδα Θεότητος, φύσει ὁμοούσιον, καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· διὸ καὶ συνελθόντες ἐν πίστει, Ἀθανάσιε Πάτερ, τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πᾶσαν ἤρδευσας τὴν οἰκουμένην, Ὅσιε Πάτερ, τὴν πηγὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τῆς ζωῆς κεκτημένος.

Ανεπλήρωσας ἐν τῇ σαρκί σου, Ὅσιε Πάτερ, τοῦ Κυρίου τὰ παθήματα, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Διωκόμενος ὑπὸ ἀθέων, Ὅσιε Πάτερ, ἀπεδίωξας τῆς ποιμένης σου, ἀρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε εὐλογημένη, ἀγνή Παρθένε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

ᾠδὴ Ε'. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν, Ἀθανασίου τοῖς λόγοις παιδευόμενοι· στόμα γὰρ τοῦ Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἀνεδείχθη διὰ πίστεως.

Πύργος φανεῖς μακάριε ἀκατάβλητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πᾶσας τοῦ Ἀρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταῖς ἱκεσίαις Κύριε τοῦ Ἱεράρχου σου, τοὺς εἰκτιμούς σου ἡμῖν

ἀντικατάπεμψον, καὶ τῆς βασιλείας σου, ἀξίους ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐκ Δαυὶδ βλαστήσασαν ἀνυμνήσωμεν, ὡς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ, καὶ σαρκὶ τεκοῦσαν, καὶ μέινασαν Παρθένον μετὰ τόκον ἀγνήν.

ᾠδὴ ς'. Ἐβόησα ἐν στεναγμοῖς.

Παράδειςον ἀλγῶς ἀπειργάσω, μάκαρ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, κατασπείρας ἐν αὐτῇ τὸν λόγον τὸν εὐσεβῆ, καὶ τῶν αἱρέσεων, ἐκταμὼν τὰς ἀκάνθας.

Τῆς χάριτος ποταμὸς θεοφόρε, Νεῖλος ἐδείχθης νοητὸς, καρποδότης εὐσεβῶν διδαγμάτων τοῖς πιστοῖς, ποτίζων ἅπαντας, καὶ τὰ πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἄχραντον ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, τὴν μετὰ τόκον Παρθένον, τὴν χωρήσασαν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον παντὶ, τὸν συναἰδιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Λόγον.

Κοντάκιον Ἦχος β'.

Ταῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέταμες, καὶ τὸν τῆς πίστεως σπόρον ἐπλήθυνας, τῇ ἐπομβρίᾳ τοῦ Πνεύματος Ὅσιε· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Αθανασίου, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧδαῖς οἱ πιστοὶ ἀνευφημῶμεν σήμερον· οὗτος γὰρ Ἀρεῖον τὸν πλάνον, καὶ Εὐνόμιον ἅμα σὺν Σαβελλίῳ, τοῖς τῆς ἀληθείας

ληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρί τῷ αἰωνίῳ παραδοὺς αὐτοὺς κατακαίεσθαι, ὡς βλασφημήσαντας ἄδικα κατὰ τῆς Σωτῆρος σαρκώσεως, ἣν πάντες Προφῆται κατήγγειλαν· διὸ εὐφημοῦμεν τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνί β'. Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἑσπερος, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν Κυριακὸς καὶ Θεόδουλος, δοῦλοι ὄντες τινὸς ἄρχοντος, εἰς κάμινον βληθέντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ο Ὅσιος Ἰορδάνης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ὡς σίμβλον τὴν καρδίαν τῶν καλῶν ἐργασάμενος, ἀναβλύζεις γλυκασμὸν ὁρθοδοξίας ἡμῖν, ὃν τρυγῶντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀθῶν δυναστείαν, οὐ κατέπτηξας Ὅσιε, εὐσεβοὺς δὲ παρρησίας ἐμπιπλάμενος, πνεύματι ἀνεβόας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Πνεύματος ὑπάρχων, ἀδιαίρετος Ὅσιε, διετήρησας ἀμεριστὸν τὸ κήρυγμα, τῆς Τριάδος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ὡς ἡ δόκησας Κύριε, καὶ ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν· διὰ τοῦτο βοῶμεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Η'. Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς.

Καὶ τοῖς πράγμασι σαφῶς, ἀνεδείχθης Ἀθανάσιος, τῇ οἰκουμένη τῆς ἀθανάσις δόγματα φθειγόμενος· διὸ Χριστὸν σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Τριάδα εὐσεβῶς, δογματίσας ὁμοούσιον, σὺν τῷ Ἀρείῳ καὶ τὴν Σαβελλίου ἡλεγκας κακόνοιαν· διὸ φυγόντες τὴν αὐτῶν ἐναντίαν συμπλοκὴν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐνοικήσαντα πιστοί, ἐν κοιλίᾳ τῆς Παρθένου Μητρὸς, καὶ γεννηθέντα ἐξ αὐτῆς ἀφράστως, καὶ πάλιν μετὰ γέννησιν, Παρέον φυλάξαντα, ὡς Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον βάτον.

Ἐσοπτρον Θεοῦ τὴν ψυχὴν σου, ἀκηλίδωτον δείξας, πρακτικῶς καὶ λογικῶς, τῇ οἰκουμένῃ ἀστράπτεις, τὰς θείας ἐμφάσεις παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικῆς εὐφωνίας, ἀνεδείχθης θεόφρον, τὰ φρονήματα ἡμῶν ἀνδρίας λόγοις, κατὰ τῶν θεομάχων ἀνδρῶν διεγείρουσα.

Σὲ τὸν ἀληθῶς δεδειγμένον, τῆς σοφίας κρατῆρα, καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς, τῆς εὐσεβείας τὸ νηφάλιον πόμα, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἐν] γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀχώρητον Λόγον, καὶ τεκοῦσαν ἐν σαρκὶ ἀνερμηνεύτως, Θεοτόκε ἀγνή, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Αρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῆς Αἰγύπτου τὸ θρέμμα, ἀθανασίας τὸ κύδος, ὑμνήσωμεν ἐν αἰνέσει, ὡς καθαιρέτην Ἀρείου, καὶ τῶν πιστῶν ὡς προστάτην

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου, ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἰρέσεων ἅπαντα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη Πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, ἀπειθοῦντων δυσσεβῶν, Ἀθανάσιε Ὅσιε, τοῖς ἐν δόγμασι καλλωπίζεται Μάκαρ καὶ ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε. Δίς.

Τῇ τῶν λόγων λαμπρότητι, τῶν ἐνθέων σου Ὅσιε, Ἐκκλησία ἅπαντα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμᾷ χρεωστικῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου, Ἀθανάσιε, Ἱερέων τὸ κλέος, εὐσεβείας, ὃ λαμπρὸς καὶ μέγας κήρυξ, ὃ τῆς τριάδος ὑπέρμαχος.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας, νοητοὺς λύκους Πάνσοφε, Ἐκκλησία σκήπων τῶν δογμάτων σου καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας, λόγων

δχυρώμασι, παραστήσας τῷ Χριστῷ, ἀσινῇ καὶ ἀλώβητον, ὃν ἐκέλευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα ἤχος. γ'.

Τὸ μέγα κλέος τῶν Ἱερέων, Ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστεῖα, ἱεροπρεπῶς εὐφημήσωμεν, οὗτος γὰρ τῶν αἰρέσεων συγκόφας τὰς φάλαγγας τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια ἀνεστήσατο καὶ ὅλης τῆς Οἰκουμένης· ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος Μυστήριον διὰ τὴν τῶν προσώπων ιδιότητα, καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἓν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, καὶ χερουβικῶς Θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ Ἀγίου ᾠδὴ δ'.
Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἀγίου.

Τῇ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων τρία, ἤχος α'.

Πανεύφημαι Μάρτυρες.

Τὸ ζευγος τὸ ἅγιον Χριστοῦ, ξυνωρίς ἡ ἐνθεος, τὸ τῶν Μαρτύρων

ρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οἱ τὴν θείαν ζεύγλην, ἐν βασάνοις στέρεξαντες, καὶ μάστιγας τυράννων μὴ πτήξαντες, καὶ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μορφῇ ἀστραπτούσῃ ὡς σερπὴρ, Μαύρα παμμακάριστε, καὶ τῷ φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὅψεις ἡμαύρωσας, τοῦ δεινοῦ Τυράννου, καὶ σπασμοῖς τριχῶν τῶν σῶν, Θεῷ ἀναφανδὸν προσωμίλησας· ἐντεῦθεν ἐφλεξας, τῶν λεβήτων ἐν τοῖς βράσμασι, τοῦ Βελίαρ τὴν κάραν τὴν ἄδικον.

Ισχυὶ Τιμόθεε φυλῆς, καὶ καρδίας ὅλης σου, Θεὸν τιμῶν τὸν ὑπέρτιμον, πυρὶ φλεγόμενος, καὶ τοῖς ὀβελίτικοις, εἰληφας φωνῆς Θεοῦ, καρδίας ἐν ᾧσὶ τὴν τερπνότητα, καὶ ἐν κρεμάσματι, ἀντιστρέφῃ πρὸς οὐράνιον δρόμον τρέχων, τὸ στέφος εἰσδέδεξαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν γ'. τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ συζύγων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Διόδωρος καὶ Ῥοδοπιανὸς λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ὁσῖος Πέτρος ὁ θαυματουργός, ἐπίσκοπος Ἀργους, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ Αὐτοῦ Μηνός.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Εἰς τὸν Εὐαγγελιον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Βάπτισμα τὸ πάνσεπτον, καὶ ἱερὸν καὶ σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα, σπουδῇ ἐπεζητήσας· καὶ εὐροῦσα Μάρτυς, τὸν μυσταγωγοῦντα, μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, τῷ ποθουμένῳ θάπτον προσέδραμες, καὶ ξένων κατηξίωσαι, θεωριῶν ἀξιάγαστε· ὡς νεανὶς ὁπίσω δέ, τοῦ νυμφίου σου ἔδραμες.

Κόσμον τὸν ἐπίγειον, καταλιποῦσα ὡς πρόσκαιρον, καὶ φθαρτὸν καὶ εὐμάραντον, τὴν θείαν εὐπρέπειαν, ὡς ἀεὶ ἐστῶσαν, καὶ ὡς κεκτημένην, διηνεχῇ τὴν χαρμονὴν, καὶ θυμηδιαν καὶ καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καὶ παρθενία προτείλησας, τῶν Μαρτύρων τὴν εὐκλειαν, δι' ἁμφοῖν ἀναλάμψασα.

Ἀπειρον καὶ ἄφραστον, τῶν σῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε· Χριστὸν γὰρ ποθήσασα, καθαρὰ καρδίᾳ, καὶ τελειοτάτῃ, τῶν αἰκισμῶν καὶ τοῦ πυρός, καὶ τῶν βασάνων καταπεφρόνηκας· διὸ σε καρτερόφυγε, θαλαμηπόλον οὐράνιον, ὁ νυμφίος εὐχα-

εἰργάσατο, ὁ Σωτὴρ] τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωί Κοντάκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνί δ'· μνήμη τῆς ἁγίας
μάρτυρος Πελαγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν
Ἰλαρίων ὁ θαυματουργός, καὶ Νικήτας
ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς Μηκιδίου, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Νικηφόρος ὁ ἀσκήσας εἰς τὰ
ὄρη τοῦ Ἄθωνος, καὶ Ἀθανάσιος ἐπί-
σκοπος Κορίνθου, ὁ ἐν ἔτει 957 ἀκμά-
σας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν Ἀφροδίσιος,
Λεόντιος, Ἀντωνῖνος, Μέλος, Οὐαλλε-
ριανός καὶ Μακρόβιος καὶ τὸ σὺν
αὐτοῖς πλῆθος ἐν Σκυθοπόλει μάρτυρῆ-
σαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνθηες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας καὶ ἐνδόξου
Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τῆς Ἀγίας γ'. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμ-
πράν, τοῦ οἰκείου πάνσεμνε, περιθε-
μένη ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθη-
σας, Βασιλέα Κτίστην, τοῦ παν-
τός καὶ Κύριον· πρὸς τούτου τε

τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀ-
πείληπας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύ-
ουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς
πολύαθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὁρμῇν,
ἤνεγκας πανεύφημε, ξέσεις τε πά-
σας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα,
πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκείσε
πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προ-
ητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασιν καὶ
θερμῶς αὐτὸν πολήσασιν ὡς νυμ-
φίον ψυχῶν ὠραιότατον.

Εὐέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ,
καὶ Θεοῦς ἐμίσησας, ἐθνῶν καὶ ἀ-
ψυχα ξόανα, Εἰρήνῃ ἐνδοξε, καὶ
θεογνωσίᾳ, στήλῃν ἐμφανέστατα,
σαυτὴν τοῖς καθ' ὁρῶσιν ἀνέστησας,
ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον
τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν ἁμῶ-
μον τηρήσασα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Ἄμνός σου Ἰησοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ,

Τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι πεποιτικί-
μένη Παρθένε, καὶ Μαρτύρων
στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνῃ,
αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρραντισμέ-
νῃ, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν
λαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω,
βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνί Ε΄. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Νεό-

Νεόφυτος, Γάιος, καὶ Γαϊανὸς, ἀθλήσαν-
τες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, σταυρῷ τῷ
τοῦ Κυρίου σου, Τυράννων ἔλυσας θρά-
σος, ἀθλοῦσα μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς
Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάν-
σοφε, Εἰρήνην μεγαλύνουμε, ὑπὲρ ἡμῶν
δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς αἶνους ψάλλομεν τὰ ἐσπέ-
ρια. Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ 5. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ὑπομονῆς
ὑπεράγαθε, καὶ ἀνδρίας τὸν δι-
καιον, Ἰωβ τὸν πολὺχθλον, ἀρε-
ταῖς καὶ λόγοις, καὶ τοῖς θείοις
ἔργοις, καὶ σωφρονίζεις ἀληθῶς,
τοὺς μετεώρους τοῖς ἀτυχήμασι·
διό σου τὴν ἀνείκαστον, οἰκονο-
μίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύ-
ναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καὶ ἄκακος, ἀληθινός
τε καὶ ἄμεμπτος, καὶ πιστὸς ἀπε-
χόμενος, Ἰωβ κακοῦ πράγματος,
ἐγνωρίσθης μάκαρ κατηγγλαϊσμέ-
νος, ταῖς ἀρεταῖς ὡς ἀληθῶς, καὶ
εὐσεβεῖα καταλαμπόμενος· διό σε
μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου
σήμερον, καὶ σεπτὴν ἑορτάζομεν,
γεγηθότες πανήγυριν.

Πλοῦτον τὴν εὐσέβειαν καὶ ὡς
πορφύραν πολὺτιμον, στολιζόμε-
νος ἄμεμπτε, Ἰωβ τὴν συμπάθειαν,
τὴν δικαιοσύνην, ὡς περ θεῖον ζέ-
φος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν
τυραννούντων σὺ ἐδασίλευσας· διό
πρὸς τὰ βασίλεια, τὰ νοητὰ ἀνα-
βέβηκας, Βασιλεῖ τε αἰοίδιμε, αἰω-
νίῳ παρίστασαι.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Εν ἀκριβεῖα τὸν βίον τηρήσας
τῶν ἐν νόμῳ οὐ διήμαρτες· τῇ
γὰρ ἐκ Θεοῦ ἐπαινετὴν εὐφημίαν
σύμμαχον ἔχων, ὡς στρατιώτης
καρτερώτατος, πρὸς τὸ γυμνάσιον
τῆς ἀρετῆς ἐξεδύσω· καὶ ἀφορή-
τοις μώλωψι, τῶν ἰχθῶρων κατα-
παλαίσας, τὸν ἄμετρα καυχώμε-
νον κατέβαλες· ἐντεῦθεν τὸ νίκης
βραβεῖον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδησά-
μενος, αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Δικαίου σου Ἰωβ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσε-
βὴς καὶ ἄμεμπτος, ἡγιασμένος τε
ὠρθὴς πανένδοξε, Θεοῦ θεράπον
γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν
τῇ σῇ καρτερίᾳ Ἰωβ πολὺαθλε-
ῶθεν πάντες τιμῶντες, ὕμνοῦμέν
σου τὸ μνημόσυνον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 7. μνήμη τοῦ Ἀγίου
καὶ δικαίου καὶ πολυάθλου Ἰωβ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Μάμος, Πα-
χώμιος,

χώμιος καὶ Ἰλαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δονάτος τοξευθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίνου Βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'. ἤχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία· φαίνει γὰρ οὐράνιος Σταυρὸς ἐν πέραςι· λάμπει αἰθὴρ ὥς ἀπρόσιτον· ἀὴρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ὠραίζεται· μέλπει λείοις ἄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ· σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον· οὗ τῇ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότη προσέλωμεν κράζοντες, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτῃ ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἐνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς οὐράνια, μετάγων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτω τοῦτον γεραίροντας. Χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ ἐπαγάλλονται, καὶ Ἐκκλησίας, νυμ-

φοστολεῖται μορφή ἡ ἐν βροτῶν ὃν γὰρ συγκρούπειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὕψους αἰέριος, καταυγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· σήμερον γὰρ ἤσραψε Σταυρὸς ἐν πέραςιν, ἐξ οὐρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων καὶ συνημμένα δεικνὺς τὰ ἄμικτα. Σήμερον συγχαίρουσι χοροὶς Ἀγγέλων βροτοί· τὸ γὰρ διεῖργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἡρμένον, εἰς ἐν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν· ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἥλιον, πᾶσαν κτίσιν φαιδρύνει τῇ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ἀνγγεῖλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φεβρόν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν· ἡμεῖς δὲ δοξολογοῦντες, εὐχαρίστως σοι βοῶμεν· Θεὸς ὢν ἅπαλις, σαρκὶ παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως κατεδέξω· διὸ σῶσον λαόν, ὃν περιεποιήσω οἰκείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ. ἤχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὃν περ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφῆπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχύν ἐτράνωσας, διὰ τοῦτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὗς καὶ περίσωζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς

Θεο-

Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶ-
σον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ'.

Ω τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ
πανσεβάσμιε, σὲ ἀνυμνῶν καὶ προ-
σκυνῶν νῦν ἁγιάζομαι, ἐν ᾧ Χρι-
στὸς ἀνυψούμενος κόσμον ἔσωσεν·
ἀλλὰ πρόφθασον καὶ σῶσον τῇ δυ-
νάμει σου, καὶ παντοίων με κινδύ-
νων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι.
Χαῖρε Ξύλον μακάριον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. ἑορτάζομεν τὴν
ἀνάμνησιν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος ση-
μείου τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταν-
τίνου βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ
μεγάλου, ἐν ἔτει 346.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαξιμος, λιθοβο-
ληθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Σταυρὸς, ὁ φύλαξ πάσης τῆς
οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης
τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασι-
λέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς,
πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς,
Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαι-
μόνων τὸ τραῦμα.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς,

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει τὴν Ἀ-
κολουθίαν τῆς ιδ'. Σεπτεμβρίου, ἡγουν
Ἀπόστολον. Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνι-
κὸν σταυρώσιμον.

—οοο—

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Δεῖ γινώσκειν ἐν πρώτοις, ὅτι ἐν οἷᾳ
ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ τοῦ Θεολόγου,
ψάλλεται ἀπαραιτήτως. Ἡ δὲ ἀκολου-
θία τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου καταλιμπά-
νεται, ἐν πάσαις ταῖς ἐφεξῆς σημειου-
μέναις Δεσποτικαῖς Ἑορταῖς.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν
Μυροφόρων, ἢ τοῦ Παραλύτου,
ἢ τοῦ Τυφλοῦ.

Παρέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς
Ὀκτωήχου δ'. τῆς Κυριακῆς β'. καὶ τοῦ
Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου, ἡχος β'.
Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς. Καὶ νῦν τῆς Κυ-
ριακῆς. Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκεί-
μενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσμα-
τα τοῦ Ἀγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ
Στιχηρὸν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τὸ, Πά-
σχα ἱερόν. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν,
Ἀναστάσεως ἡμέρα· ἐν δὲ τῇ Κυριακῇ
τῶν Μυροφόρων, Σὲ τὸν ἀναβαλλόμε-
νον. Ἀπολυτίκια, ἐν μὲν τῇ τῶν Μυ-
ροφόρων, ὅτε κατῆλθες, Ὁ εὐσχήμων.
Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ταῖς Μυρο-
φόραις. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς,
τὸ Ἀναστάσιμον τῆς Ὀκτωήχου. Δό-
ξα τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ
ἐννοιαν, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν
Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, τοῦ
αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς Κυριακῆς. Τὸ, Ἀ-
ξίον ἔστιν, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀ-
γίου — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἀπολυτί-
κια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Μετὰ τὴν
Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Πολυέ-
λεος, καὶ Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα
καὶ τοῦ Ἀγίου, Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ
Ὑμνοὶ, καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ.
Προκείμενον, ὁμοίως. Οἱ Κανόνες τοῦ

Πάσχα

Πάσχα μετὰ τῶν Θεοτοκίων, καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Κυριακῆς. Καταβασίαι, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Πάσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, Ἀνάστασιν Χριστοῦ κτλ. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Ἀγίου γ'. καὶ τὸ Πάσχα ἱερὸν. Δόξα. τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἀναστάσεως ἡμέρα. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, κτλ. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β΄. Ἐὰν τύχη τῇ Δ΄. τῆς Μεσοπεντηχοστῆς.

Ἑσπέρας. Στιχολογεῖται ἡ πρώτη στάσις τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς Ε'. καὶ τοῦ Ἀγίου ἐν—Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς καὶ Ἀπολυσίς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, Ἀπολυτίκιον, τοῦ αὐτοῦ—Μετὰ τὴν Στιχολογίαν καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἀγίου. Δόξα. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος. Προκείμενον τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ αὐτοῦ. κτλ. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ὁ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι, Θάλασσαν ἐπήξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἀγίου καὶ

τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς.

Γ΄. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρειτίδος.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος τῆς Ὀκτωήχου, τῆς Σαμαρειτίδος, καὶ τοῦ Θεολόγου ἀπαράλλακτως, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβοῦσαις Κυριακαῖς τῶν Μυροφόρων, καὶ τῶν λοιπῶν.

Δ΄. Ἐὰν τύχη τῇ Τετάρτῃ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ἡ μὲν Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τῶν Ἀναστασίμων τοῦ πλ. α. Ἦχου, προαποδίδονται κατὰ τὴν Τρίτην. Τῇ δὲ Τρίτῃ ταύτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Θεολόγου, ἀπαράλλακτως, καθὼς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, ὅταν τύχη ἐν τῇ ἑβδομαδί τῆς Διακαινησίμου. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν, καὶ ὅρα τὴν ἐκεῖθι διάταξιν. Ψάλλομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, κατὰ τὴν νειωστὴ διατύπωσιν τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας, Ἀναστάσιμα τοῦ α. Ἦχου. Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς εἰς τε τὸν Ἑσπερινὸν καὶ τῷ πρωὶ εἰς τοὺς Αἶνους.

Ε΄. Ἐὰν τύχη τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ στιχολογία τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, οὐ γίνεταί. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς Γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου

λόγου Προσόμοια δ'. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἐν τοῦ Θεολόγου. — Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τὰ Ἀπολυτίκια, ὡς καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ἀγγέλων θαυμαζόντων. Δόξα, τοῦ Θεολόγου. Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει. Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Ὁ προαιώνιος Θεός. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Θεολόγου. Τὴν μνήμην τιμήσωμεν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Κατελθὼν οὐρανόθεν. Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἠχοῦ. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. Δόξα, ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς, Σήμερον ἐν οὐρανοῖς κτλ. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Θεολόγου. Καταβασαίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Θεολόγου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνους τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Θεολόγου γ'. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἐπέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Θεολόγου, Κοντάκιον, Τὴν ὑπερῆμῶν. Τριτάκιον. Ἀπόστολος τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ς'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Πατέρων.

Καταλιμπάνεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀναλήψεως, καὶ ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος, τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Πατέρων, ὡς καὶ ἐν ταῖς ἀνωτέρω Κυριακαῖς. Ἐν ταύτῃ δὲ, ἐν μὲν τοῖς Ἀναγνώσμασι λέγομεν δύο τοῦ Θεολόγου, καὶ ἐν τῶν Πατέρων. Λέγομεν προσέτι ἐπὶ τέλους τῶν Ἀπολυτικίων καὶ τὸ τῆς Ἀναλήψεως—Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, ψάλλομεν Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς, Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Θεολόγου δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Μετὰ δὲ τὰ Ἀπολυτίκια, λέγομεν Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολον τοῦ Θεολόγου. Εὐαγγέλιον τῶν Πατέρων. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ζ'. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποῖα δῆποτε ἡμέρᾳ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω σεσημειωμένων Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Μετὰ τὸν Προσιμικόν, καὶ τὴν ἀστάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Θεολόγου μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, καθὼς εὐρίσκονται ἐφεξῆς τετυπωμένοι, λέγοντες μόνον, καὶ νῦν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν τυχοῦσαν Ἑορτήν. Κανόνα δὲ λέγομεν τοῦ Πάτχα, ἢ τῆς Ἀναλήψεως, ὅπως ἂν τύχῃ ὁμοίως καὶ Καταβασίας—Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὺς, τὴν γ' καὶ ς'. Ὡδὴν τῶν Ἁγίων. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν τοῦ Θεολόγου.

Τῇ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Καὶ

Καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρ-
σενίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογείται ἡ α'. στάσις τοῦ, Μα-
κάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκρα-
ξα, φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Ἀποστόλου. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο (σατὴς τῶν ἀρρήτων Ἀπο-
καλύψεων, καὶ Ἑρμηνεύς τῶν ἁ-
νω, τοῦ Θεοῦ Μυστηρίων, ὁ παῖς
τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ
Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, (εὐλογοεῖν
τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ
Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρα-
νίων ᾠδῶν, ὁ Μυστογράφος οὗτος
τὸ Θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα
τῶν ἁσμάτων ᾄδει τερπνῶς, τὰ μὲν
χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὥσπερ δὲ
πληκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν,
καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῇ βροντοφῶνῃ σου γλωττη
ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ
Σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον Λόγον,
Θεῷ ἡγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀνα-
πύσσων τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ Ἐν
ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ δαδουχεῖς,
πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνῶσιν
Θεοῦ.

Ἔτερα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς
τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυ-
θεὶς τὴν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὡμί-
λησας, ἀνενδότοις καθάρσεσι καὶ
τῇ ἐλλάμψει, στύλος ὁλόφωτος,
θεοσεβείας πυρῶ λαμπόμενος,
ῶφθης μακάριε, μοναστῶν τὸ

καύχημα· καὶ νῦν ἡμᾶς, πάντας
περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Οσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σὺ τὸν
Θεὸν ἐκζητῶν, καὶ ταῖς τούτου
ἐλλάμπεσθαι, φωτοδόλοις λάμ-
ψεσιν, εὐσεβῶς ἐφιέμενος, περιφα-
νείας πᾶσαν λαμπρότητα, καὶ βα-
σιλείους αὐλὰς κατέλιπες, καὶ τὴν
ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληφας,
μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμε-
νος, θεομακάριστε.

Λόγου καὶ γνώσεως ἔμπλεως,
εἰ πέρ τις ἄλλος ὀφθεις, ἀρεταῖς
τε κατάκοσμος, πάσης δόξης γέ-
γονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως·
ἀλλὰ τῷ Θεῷ ζήλῳ πυρούμενος,
καὶ τῶν ἀρρήτων καταγλιχόμε-
νος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἐνθα
βίον ἐξήσας ἀσκητικόν, βάρος δό-
ξης ἀρρήτον, ἀνταλλαττόμενος.

Δόξα ἡχος β' Γερμανοῦ.

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν θε-
μέλιον τῶν θείων λόγων, τὸν ἀρ-
χηγόν τῆς Θεολογίας, καὶ Κήρυκα
πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμα-
των Θεοῦ Σοφίας, τὸν ἡγαπημένον
Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μερόπων
γένος κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν.
Οὗτος γὰρ ἀληκτον ἔχων τὸ Θεῖ-
ον ἐν ἑαυτῷ, τὸ Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔ-
φησε τοῦ Λόγου, αὐθὶς τε τὸ πρὸς
τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ
ἵτον μετὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς
Οὐσίας, δεικνύων ἡμῖν δι' αὐτοῦ,
τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς ἀγίας Τριά-
δος. Δημιουργόν τε ὄντα σὺν τῷ
Πατρὶ ζῶν φέροντα, καὶ φῶς
ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἐδειξεν ἡμῖν,
ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγ-
ματος σοφιστικοῦ· ὅτι πλήρης ὢν
τῆς

τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας· δόξη καὶ τιμὴ καὶ πίστει, λέμελλος ὑπάρχων, τῆς ἀχραιφνοῦς ἡμῶν Πίστewς· δι' ἧς τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰσόδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρῆρσιν· ἂν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ Πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ Πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφητὰ ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν Κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν Πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστί. Καὶ πᾶν Πνεῦμα, ὃ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστί· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν

(TOM. I'.)

τῷ Κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτοὺς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ Κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ Κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ Κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ Κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς α. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τετέλεται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεσμένα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱόν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς α. ἐπιστολῆς.

Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἐὰν τις εἴπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν. Ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν ἑώρακε, τὸν Θεὸν ὃν οὐκ

11 ἑώρακε,

εώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται. Καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννησάντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν, καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖται οὐκ εἰσίν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν Κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν Κόσμον, ἡ Πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν Κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α' Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ πηγίου σου στόματος ἀνέβλυσαν Ἀπόστολε· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοούσιον· ἦν καὶ νῦν αἰτῆσαι, Ἰωάννη θεολόγε, στηριχθῆναι, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτός.

Τὸ φυτὸν τῆς ἀγνείας, τὸ μύρον τῆς εὐωδίας, πάλιν ἀνέτειλεν ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν ἐορτὴν, βοηθαί πρὸς αὐτόν. Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβρίσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ,

αἰτῆσαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, ὁ αὐτός.

Ὡς τῶν ἀποβρόχτων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βοῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι τὸν Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ ἡδυσμα, τῆς Ἐφέσου καὶ Πάτμου τὸ στήριγμα τὸ ἄσειστον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε, θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἐχθρῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαόν, τὸν τὴν μνήμην σου αἰεὶ ἐκτελοῦντα πιστῶς.

Ἦχος β'.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοὶ μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀριστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβεράν τοῦ Δεσπότου δευτέραν ἔλευσιν· εἰς τὴν ἀκατακρίτως ὑπαντῆσαι ἡμᾶς, αἰτῆσαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Τοῦ ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατωρρωμάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας

ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἰτῆσαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δεῖπνῳ Κυρίου, ἡγαπημένε μαθητά, ἐκεῖθεν ἔγνωσ τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοί, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, καὶ ἡγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, Ὁθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ, γράψας πολυσόφως ὁ ἀοίδιμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Οντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήμιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ· στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ· ὅθεν, καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκ-

κλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς· χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος· σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σέ βοήσαντος· ὅθεν, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἡγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β., Λέοντος Μαΐσθορος.

Αποστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπορρήτα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετικόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήμιος φανείς, καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἰσαίας ὁ μεγαλοφρονότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενώς ἐκέτευσ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αποστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ῥῥσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπετόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· δὲν ἐκέτευσ, Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχούσης Ἑορτῆς μετὰ δὲ τὴν Β'. στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Αναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητῆς, ἠρώτησας· Τίς ἐστὶν ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἡγαπημένῳ, ὑπάρχοντι ἔνδοξε, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι· ὅθεν καὶ ὡς μύστης, γεγονὼς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τὰ πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἁφῆσιν δωρῆσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε·

Τὴν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί· ἐπέστη γὰρ σήμερον, πᾶσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας. Οὗτος γὰρ τοῦ Κυρίου, ἀληθὴς Θεολόγος, καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφ. τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Τὸ. Πᾶσα κνὴ.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'.

Τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν.

Ἦχος β'. Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα.

Ζήτηι εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν τοῦ Ἀποστόλου, Ποίημα Θεοφάνους· οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἦδὴ Α. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Καθαρὸς ἡγαπημένος γέγονας, τῷ ἀκροτάτῳ φωτὶ, καὶ τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχῇ, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τὸ φῶς τῆς γνώσεως εἴλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη Ἀπόστολε.

Περφυρῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἡγαπημένε Χριστῷ· ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καὶ ἐνυπόστατος, πρὸς τὸν αὐτοῦ Γεννήτορα, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, καὶ σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καὶ Θεὸς διέμενεν ἀτρεπτος.

Θεοτοκίον.

Πρὸ τὴν σκέπην σου αἰεὶ προτρεφύγοντες, ἀποτρεπόμεθα, τῶν πειρασμῶν πᾶσαν καταγίδα ἄχραντε· διὸ καὶ νῦν αἰτούμεθα, πεπτωκότας εἰς βάθος, πλημμελημάτων ἀνάγαγε, θείαις σου Ἀγνὴ παρακλήσεσι.

Τοῦ ὁσίου ὁ αὐτός.

Τῷ τοῦ Δεσπότης πειθαρχῶν Ἀρσένιε, θείῳ προστάγματι, βασιλικοῦ πλοῦτου, δόξαν καταλείπας, ὥσπερ ὁ νομοθέτης Μωσῆς, καὶ φυγὼν τοὺς ἀνθρώπους, Ἀγγέλοις γέγονας σύσκηνος, ἅμα σὺν αὐτοῖς εὐφραινόμενος.

Σὺ τοὺς θορύβους ἐκφυγὼν

Ἀρσένιε.

Ἀρσένιε, ὡς ἀμαρτίας πηγὰς, τῇ σιωπῇ γλῶσσαν, ἐχαλιναγώγησας· ὅθεν ἐν ἀταράχῳ τὸν νοῦν, ἡσυχίᾳ τηρήσας, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονας, ἀξιοπρεπὲς ἐνδαιτήμα.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία, Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεώτας κατ' ἀρχάς.

Ἐξ ἀλιέων ἀλιεύς, ἀνθρώπων καὶ θεολόγος, ἐχρημάτισας σοφὴ Ἰωάννη, ἀφειδήσας πατρικῆς, καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ τῷ Δεσπότη Λόγῳ, ἔρωτι θείῳ ἐπόμμενος.

Κεκαθαρμένος τῆς ψυχῆς, τὸ ὄμμα ὡς Θεολόγε, ἐβλάσῃ τὴν ἀπόρρητον δόξαν, ἐκ Πατρὸς μονογενοῦς, τοῦ Λόγου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, δι' οὗ σαφῶς τὰ πάντα, θείῳ γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν προσπεφευγώς, Θεοκυῆτορ Παρθένε, προστασίαν, ἀπαλλάττομαι πάσης, ἐπηρείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σώζομαι κρεσβαίαις σου· ἀλλὰ καὶ τῆς μελλούσης, ἀγνὴ ρυσθεῖν κολάσεως.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Πάτερ Ἀρσένιε τῆς σῆς, χριστομιμήτου πτωχείας, τὸ τραχὺ καὶ εὐτελέστατον ῥάκος, τὸ περιδοξὸν τῆς πρίν, ἐσθλήτος κατεκά-

λυπτε, τὴν τῇ ἀφράστου δόξης, στολὴν σοὶ περιποιούμενος.

Τὰς προσβολὰς τῶν δυσμενῶν, καὶ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἐκ Θεοῦ συντετριμμένη καρδίᾳ, δεδεγμένος ἀρωγὴν, Ἀρσένιε κατέβραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τῇ ταπεινώσει γεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθης ὑψηλότερα, Θεοτόκε· σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Καταβασία.

Δεῦτε πόμα πίνωμεν καινόν.

Κάθισμα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος κλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων καταμαθών, ἐνθέως ἐβρόντησας, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γέννησιν, καὶ δογματίσας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· ὅθεν καὶ τῇ γλῶττι, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Τῷ Ὁσίου ὅμοιον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου ἀποφυγών, καὶ ἡσύχως τὸν βίον διατελών, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τὸν νοῦν ἀνεπτέρωσας, πρὸς τὸν Θεὸν καὶ στόλος, πυρὸς ἐχρημά-

στῶν

στῶν τῶν τιμῶντων σε· ὄμβροις δὲ δακρύων, πιαινόμενος ὥρθης, ὡς δένδρον κατάκαρπον· ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Θεοφόρε Ἀρσένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς εορτάζουσι πόλῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Σὲ τῆς βροντῆς, γόνον ὁ Κύριος ἔφησε, Σὲ βροντῆσαι, πνεύματι ἤξιώσε, τῆς ἑαυτοῦ, θείας ἐκ Πατρὸς, καὶ ἀκαταλήπτου, γεννήσεως τὸ ἀπόρρητον· διό σου Θεολόγε, τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ᾧ αἱ ἐπαξίως δοξάζομεν.

Σὺ ἀρετῶν, ἡρώς πρὸς ὕψος Ἀπόστολε· σὺ κατείδες, δόξῃ ἀπαστράπτοντα, μονογενῇ, Λόγον ἐν σαρκί, τὸν ἐν τοῖς Πατράσι, ἀνάρχως κόλποις καθήμενον, φωνῆς τε ἐπακοῦσαι, πατρικῆς ἡξιώσης, μαρτυροῦσης αὐτῷ τὴν Υἱότητα.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν σὴν, νῦν καταφεύγων ἀντίληψιν, ὁ ἀχρεῖος, δούλος σου Πανάμωμε, μὴ αἰσχυρθῷ· σὲ γὰρ πρὸς Θεόν, ἔχω προστασίαν, καὶ τεῖχος ἀκαταμάχητον· ἐν σοὶ καὶ τῆς μελλούσης, ἀπολαύσω γαλήνης, καὶ τῆς θείας ζωῆς ἐπιτευξομαι.

Τοῦ ὁπίου, ὁ αὐτός.

Σὺ βιασῆς, φύσεως ὥρθης Ἀρσένιε, σὺ τὰ πάθη, Πάτερ καθυπέταξας, τῷ νοερῷ ἡγεμονικῷ, καθάπερ οἰκέτῃ, τῷ ὑπνῷ ἐγκλεισμένος· διὸ καὶ ἐν παννύχοις,

ἀγρυπνίαις ἐδόξας· Τῇ δυνάμει σου δόξα αἰάνθρωπε.

Σὺ τὸν Θεόν, Ὅσιε πόθῳ ἐξήτησας, σὺ φανέντα, πλεῖον ἐπεπύθησας, καὶ τῇ καθάρσει Θεοειδῆς, ὅλος χρηματίσας, τῷ ποθουμένῳ ὠμίλησας, καὶ ἔγνως τῇ ἐνώσει, τὸν ὑπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ Ἀρσένιε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σῶζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Καταβασία. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ῥδὴ ἐ· Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῷ σκότει τοῦ κόσμου, λάμψαν θεασάμενος τὸ φῶς τὸ ἀχραντον, καὶ κραθεὶς τῷ πόθῳ, καὶ φωστῆρ εὐσεβείας γενόμενος, τὰ τῶν πολυσπόρων, γένη ἐθνῶν Θεολογίας, Ἰωάννη φωτὶ κατελάμπρυνας.

Ἐπιγνοὺς, ὡς ὁ νόμος, διὰ Μωϋσέως ὁ σκιώδης δέδοται, ἡ δὲ θεία χάρις, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν γέγονε, Θεολόγῳ γλώττῃ, γόνε βροντῆς ἡγαπημένε, εὐηγγελίσω αὐτοῦ τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μου σκέπη καὶ κράτος, Πανάγχε καὶ στήριγμα, καὶ τεῖχος ἀρρήκτον, καὶ σὲ προσκαλοῦμαι· Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ με φρουρήσον, ἐκ παντοίας βλάβης, ἐπερ-
χομέ-

χομένης τοῦ Βελιάρ, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὸν μεσίτην τῆς πρώτης, Πάτερ παραβάσεως τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, εὐσεβῶς ἀπώσω, τοῦ ἐχθροῦ εὖ εἰδὼς τὰ σοφίσματα διὸ ἐν ἀχράντῳ, χοροβατῶν τρυφῆς λειμῶνι, διὸ Δεσπότην Χριστὸν καθικέτευε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω, πᾶσαν ἡδυπάθειαν ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸν Σταυρὸν σου βασιτάσας Ἀρσένιε, καὶ Χριστὸν ποθέσας, ἐν οὐρανοῖς συγκληρονόμος, ἐπαξίω αὐτοῦ ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σε καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ὁρθίσωμεν ὄρθρου.

Ῥδὴ Γ'. Ἄβυσσος ἀμαρτιῶν.

Ανθρακα θείου πυρός, προκατείδε τυπικῶς Ἡσαίας· ὃ προκαθαθεῖς τὰ χεῖλη, προφητείας ἡξίωται· σαρκωθέντος δὲ Θεοῦ Λόγου μακάριε, Ἰωάννη, σὺ ἀνεδέιχθης ἐπιστήθιος.

Λόγος ὁ Μονογενής, ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς ἱδρυμένος, σωματοθεὶς ὥραβη, Ἰωάννη μακάριε, καὶ ὡς μύστη προσφιλεῖ, σοὶ ἐξητήσατο, ἀσωμάτως, Θεὸν οὐδένα ἰδεῖν πώποτε.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν μου τὴν ψυχὴν, ἡ

τεκοῦσα τὸ ἀπαύγασμα δόξης, τῆς τοῦ Πατρὸς Παρθέने, Θεοτόκε πανύμνητε· τὴν σὴν γὰρ οἱ ἀληθεῖς, χάριν κατέχοντες, θιασῶνται, τὰς γλωσσαλγίας ἀπεκρούσαντο.

Τοῦ Ὁσίου ὁ αὐτός.

Φρόνημα τὸ τῆς σαρκὸς, εὐσεβῶς δι' ἀπαθείας νεκρώσας, οὐχ ἡρετίσω κληρον, τὸν ἐπίγειον Ὅσιε τῆς Χριστοῦ ἐπιποθῶν, Πάτερ Ἀρσένιε, ἐν ὑψίστοις, κληροδοσίας τὴν ἀπόλαυσιν.

Ηλιος ἐπιφανείς, τὴν ὁλόνουκτόν σου ἔλυσε στάσιν, τοῦ νοητοῦ, ἡλίου, τὴν ἀσύγκριτον ἑλλαμψιν, μετὰ τοὺς ἐν τῇ νυκτὶ, βίου καμάτου σου, προμηνύων, περιαιγάσειν σοι Ἀρσένιε. Θεοτοκ.

Εχουσα τὸ συμπαρές ἡ τεκοῦσα τὸν φιλάγαθον Λόγον, σῶσον ἡμᾶς βιαίας, καὶ δεινῆς περιστάσεως· σὲ γὰρ μόνην οἱ πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία.

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον αὐτόμελον, ἦχος β'.

Τὰ μεγαλειά σου παρθέने τίς διηγῆσεται; βρύεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Γψη οὐράνια ἐκμανθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τολμηρὸν ὑπάρχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ δὲ ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παράλιον ψάμμον, οὐκ ἔστιν ὁλως, οὕτως οὐδὲ τὰ τοῦ Θεολόγου εἰ

πεῖν

πεῖν ἱκανόν· τοσούτοις αὐτὸν στεφάνοις ὁ Χριστὸς, δὴ ἡγάπησεν, ἔσφεν· οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μουσικῷ δείπνῳ συνειστιάθη, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ Μνήμη, τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἦτοι ἡ σὺναξις τῆς ἀγίας κόνεως τῆς ἐκ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐκπεμπομένης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἀρσένιος ὁ μέγας ἐν Ῥώμῃ γεννηθεὶς ἐχρημάτισε διδάσκαλος Ὀνωρίου καὶ Ἀρχαδίου τῶν Βασιλέων· ἀναχωρήσας δὲ ἐκεῖθεν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 379.

Ὁ ὅσιος Μήλης ὁ ὁμωφδὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Προθύμως ἐχθέθηκας, δεσμοῦ τῆς ὕλης ὧ παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ παραστάτης, καὶ θεοπνεύστου γεγονώς Ἀγγελος, Θεολογίας βοᾶν ἐξεπαίδευσας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως χόρτον λελόγισαι, χρυσὸν καὶ πλοῦτον ὧ παμμακάριστε· καὶ ὁ χόρτος χρυσὸς σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται Θεολογοῦντι τὸν Κτίστην καὶ φάλλοντι, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Πατὴρ ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καὶ ἐκ σοῦ ἀμερίστως, λαμβάνον Λόγε μονογενὲς τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν ἀνήγγειλεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αρρήτῳ κυήσῃ σου, φρικτῶν ἀρρήτων ἡμᾶς ἡξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων· διὸ φρικτῆς με ρῦσαι κολάσεως, καὶ τῆς ἀρρήτου χαρᾶς καταξιώσον, ἵνα ὁμνῶ σε αἰετὴν πολυύμνητον.

Τοῦ ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τὴν λύμην ἰώμενος, τῶν πάλαι μύρων Πάτερ Ἀρσένιε, δυσωδίας ἡνέσχου· καὶ εὐωδίας μύρον Χριστοῦ γεγονώς, τῇ μετουσίᾳ τῆς χάριτος ἔλεγε· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν Θεῖον ἐν σώματι, ὑπέδυσ γνώφον Πάτερ Ἀρσένιε· ἐν Χριστῷ μυηθεὶς δὲ, Πατὴρ ἀνάρχου γινώσιν καὶ Πνεύματος, τὴν ἐν Τριάδι μονάδα ἀνύμνησας, Εὐλογητὸς ἐκβοῶν ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν.

Απάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθόδοξως Πατέρα, Θεολογοῦντές σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότεσι σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐλόγῃ συμφυὲς καὶ συναίδιον.

Καταβασία.

Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου ρυτάμενος.

Ῥδὴ ἡ. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ως εὐπρεπῆς καὶ εὐσημος, ἡ πανένδοξος μνήμη σου, Εὐαγγελιστὰ τῆς Ἰησοῦ θεότητος, ἐνθέως μυρίζουσα, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἔλαμψεν· ὅθεν γεγηθότες, οἱ πιστοὶ μελωδοῦμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Θεολόγον ἔχοντες, τῆς χορεΐ-

χορείας ταξίαρχον, σέ τόν ὑπ' αὐτοῦ, Χριστέ θεολογούμενον, θεόν καταγγέλλομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι, καὶ χαρμονικῶς, ὕμνολογοῦντες βοῶμεν. Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεὸν Λόγον πανάμωμε· τοῦτον ἐκδυσώπει, τοῦ πυρός με ρύσασθαι· ἰδοὺ γὰρ ὁ βίος μου, ὅλος ἐκδεδωπάνηται, ὅλος ταῖς δειναῖς, ἐκδουλωθεὶς ἀμαρτίαις· διὸ πρὸς σέ Παρθένε, καταφεύγω ὁ τάλας, καὶ σέ ἐπικαλοῦμαι, τὴν κεχαριτωμένην.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Τῶν ἡδονῶν Ἀρσένιε, τὴν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τὴν κολαστικήν τε, τῆς γεέννης ἐκκαυσιν, εὐτόνως κατέσβεσας, τοῖς τῶν δακρύων ρεύμασιν, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, ἐξ ἀμφοτέρων ρυσθῆναι, μὴ παύσῃ ἱκετεύων, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Χριστὸν ὃν εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑπταπλασίως Ὅσιε, κατανύξεως κάμινον, τῆς Βαβυλωνίας, σεαυτῷ ἐξέκαυσας, ἐν ᾗ δροσιζόμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόας, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσαν, αἴγλην ἐκ μιᾶς, τριαυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα

ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλευόν, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ.

Ῥδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σταυρῷ τῷ τοῦ Δεσπότητος παρεστηκώς, τὴν Παρθένον τε καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τῶν Μαθητῶν, ὁ ἡγαπημένος τὸ καθαρὸν, θεολογίας ὄργανον, οἷά περ Παρθένος ἐγχειρισθείς, καὶ φύλαξ τῆς ἀμέμπτου, ὑπάρξας Θεοτόκου, νῦν ἐπαξίως μακαρίζεται.

Ἀξίως ἀγαπήσας ὁ καθαρὸς, τὸν σεμνὸν καὶ ἀκίβδηλον βίον σου, Ἀγγελικῶς πεπολιτευμένον ἐπὶ τῆς γῆς, σέ ἀδελφὸν προσήκατο, μάκαρ Ἰωάννη τῆς ἑαυτοῦ, υἱόν σε καταγγείλας, Μητρός τῆς Θεοτόκου· μεθ' ἧς σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Σωτήριος γενοῦ μοι πύργος Ἀγνή, τῶν Δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, καὶ πειρασμῶν ὄχλον καὶ κινδύνων ἀποσειῶν, καὶ τῶν παθῶν τὴν ἐφοδὸν, πόρῳ ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν, διδοὺς ἐλευθερίαν, καὶ θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφρονίαν μοι παρέχουσα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἀξιωθεὶς, κατιδεῖν τῆς Παρθένου τὴν κύησιν, συμβολικῶς, βάτῳ τυπομένην φλογοειδεῖ· σὺ δὲ τῷ θεῷ Πνεύματι, ὅλος δι' ἐκστάσεως συγκραθεὶς, πυρίμορφος ὠράθη· διὸ

διὸ καὶ ἐπαξίως, σὲ μακαρίζομεν
Ἀρσένιε.

Ανέτειλε Χριστὸς σοι ἄδυτον
φῶς, εὐφροσύνη δέ σε ὑπεδέξατο,
ἐν οὐρανοῖς, μνήμη γὰρ θανάτου
διηνεκεῖ, τὸν σεαυτοῦ προσήγαγες,
βίον ἀκηλίδωτον ἐμμελῶς· διὸ καὶ
ἐπαξίως, ἀπειλήσας τῶν πόνων,
ἐπιχαρτίας παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ωράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θε-
οῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι
τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας
τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο,
πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός·
ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα
νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περι-
βέβληται.

Καταβασία· Φωτίζου φωτίζου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλωμεν.

Θεολογῶν ἐβρόντησας· Ἐν
ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ πρὸς Θεὸν
ὁ Λόγος ἦν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος,
Ἀπόστολε Ἰωάννη· τοῦ Χριστοῦ
γὰρ τῷ στήθει, ἐπιπεσὼν κάκειθεν
δὲ, πλήρες θεολογίας, ρεῖθρον
ζωῆς, μάκαρ ἀρυσάμενος Θεο-
λόγε, τὴν χτίσιν ἄρδεις ἅπασαν,
ἥτις σε καὶ γεραίρει.

Τοῦ ὁσίου Ὁμοιον.

Τῷ τοῦ Δεσπότης Ὁσίου, πει-
θαρχῶν θεῷ, νόμῳ, πάντα τὸν
κόσμον ἔλιπες, καὶ λαβὼν τὸν
σταυρόν σου, Πάτερ Ἀρσένιε χαί-
ρων, ἠκολούθησας τούτῳ, νηστεί-
αις καὶ σοῖς δάκρυσι, θεοφόρε
σχολάζων, καὶ προσευχῇ, στάσει
τε παννύχῳ καὶ ἡσυχίᾳ, δι' ἧς
ἐκράθης πάνσοφε, τῇ Ἀγίᾳ Τριάδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἵνους, Στιχηρὰ Προσόμοια
τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε, πε-
ριουσία θερμῆς, πρὸς Χριστὸν ἀ-
γαπήσεως, πλέον πάντων πέφη-
νας, μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ
παντεπόπτῃ Λόγῳ καὶ κρίνοντι,
δικαίοις πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀ-
γνείας κάλλεσι καταυγασθεῖς, σῶ-
μα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Τὸ παρθενίας ἀπάνθισμα, τὸ
τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐν-
διαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον,
τὸ τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ
φωτοφόρον, στόμα τῆς χάριτος,
τῆς Ἐκκλησίας, τὸ φαινότατον,
ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννην ἁ-
σμασι, πνευματικοῖς, νῦν ἀνευφη-
μήσωμεν, ὡς ὑπηρετὴν Χριστοῦ.

Θεολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ
στήθους πεσὼν, τῆς σοφίας ἐξήν-
τησας, καὶ τὸν κόσμον ἥρδευσας,
Ἰωάννη μακάριε, τῇ τῆς Τριάδος,
γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηρά-
νας τῆς ἀθεότητος, στόλος γενό-
μενος, καὶ νεφέλῃ ἐμφυχος, κα-
θοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπουράνιον,
κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τοῦ ὁσίου, Ὁμοιον.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, τῆς
κοσμικῆς σεαυτὸν ἀποστήσας συγ-
χύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον,
ἀννέχου ἀκρότητα· αὐτὴν ποθή-
σας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν,
αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας·
οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρ-
σευό-

σευόμενος, ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς
πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Εὐαγγελιστά Ἰωάννη, ἱσάγγελε παρθένε, Θεολόγε Θεοδίδακτε, ὁρσοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἁχραντον πλευράν, τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ, βλύζουσιν ἐκήρυξας· ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ'· καὶ ζ'.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγος αὐτοῦ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰωάννου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θεὸν οὐδεὶς ὥποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκουμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δίδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπεστάλακε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μετ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνος ἐστὶ, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ Κόσμῳ τούτῳ· φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη, ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγά-

πῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτόν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου

Ἡσαίου, καὶ τοῦ Ἁγίου

Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν
Στίχ. ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά ἀμφοτέρων ἀνά γ'.

Στιχηρά τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ανθρακι θεότητος, τοῦ σαρκω' ἐντος ρυπτόμενος, προφητεῖαν πιστεύεται, ὁ μέγας καὶ ἐνδοξος, καὶ τὴν θείαν δόξαν βλέπει Ἡσαίας, διὰ πολλὴν τῆς ἀρετῆς, περιουσίαν καὶ καθαρότητα, καὶ κήρυξ προχειρίζεται, καὶ προμηνύει τὴν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν θείαν ἐμφάνειαν.

Νοῦν τε καὶ διάνοιαν, ἐκκαθαρθεὶς ἀξιάγαστε, Ἡσαία τοῦ Πνεύματος, εὐάρμοστον ὄργανον, ἐνεργείαις τούτου, καὶ ταῖς ἐπιπνοαῖς, ἀνακρούμενον αἰεὶ, καὶ θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, ἐγένου παναοίδιμε, τὸν ἐπὶ θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καὶ τὰ θεῖα μυούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου Θεότητος, τρισαγίῳ φωνήματι ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τὰ θεῖα, μάκαρ θεωρήσας, καὶ μυηθεὶς προφητικὴν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε, διό σου τὸ πανίερρον, ἐπιτελοῦντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτήν δυνατώτατον.

Ἄλλα

Ἔτερα στιχηρά τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἄθλους,
δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πη-
γάξει, ἡ ἀένναος χάρις, Χριστοῦ
τοῦ ζωοδότη· καὶ γὰρ κραταιῶς,
τοὺς ἐχθροὺς τροπώσάμενος, κα-
τὰ παθῶν καὶ δαιμόνων καὶ ὀδυ-
νῶν, τὴν ἐξουσίαν ἐκομίσαστο.

Η τῶν λειψάνων σου κόνις,
θαυμάτων βλύζει πηγὰς· τῶν κε-
ραυνῶν τὴν λύσιν, καὶ λοιμῶν
καὶ κινδύνων, τὴν λύτρωσιν πα-
ρέχει· διό σε καὶ νῦν, Χριστοφόρε
πολύαθλε, ὁ σὸς λαὸς ἱκετεύει, ὁ-
πως αἰεὶ, διασώζεται τῆς βλάβης
αὐτῶν.

Σοῦ τὸ μνημόσυνον Μάρτυς,
εὐωδιάζει τρανῶς, ἐαρινὰ ὡς ῥόδα,
τὰ πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν ἀγω-
νισμάτων· δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπα-
θεῖς τε καὶ ἄβρωστοι, τὴν εὐρω-
σίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς εὐ-
χαῖς, ἀνυμνοῦσι τὸν δοτῆρα Χρι-
στόν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυ-
ρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία
τοῦ Θεοῦ, ἡλιακὰς ἀκτῖνας ἐκπέμ-
πει, Χριστοφόρε πολύαθλε. Τῷ
γὰρ σταυρῷ καθοπλίσας σεαυτὸν,
καὶ τὸ θανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ προ-
θύμως ἐλόμενος, γενναίως πρὸς
παράταξιν τοῦ ἀλλοτρίου ἀντικα-
τέστης· καὶ καταισχύνας πᾶσας
τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νι-
κητὴς στρατιώτης ὤρθης τοῦ Χρι-
στοῦ. Διὸ δυσωποῦμέν σε, ὡς παρ-
ρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλ-

λώπισμα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν πιστῶν τὸ σύστη-
μα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικρο-
τήσωμεν, καὶ τὸν ἀθλοφόρον Χρι-
στοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐν ὕμνοις τιμήσω-
μεν, Χριστοφόρον τὸν ἐνδοξον.
Σήμερον γὰρ ὡς ἑωσφόρος ἀνέ-
τειλε, καὶ καταφωτίζει τὰς δια-
νοίας τῶν πιστῶν, τῶν ἐν πίστει
καὶ πόθῳ, ἐπιτελούντων τὴν μνή-
μην αὐτοῦ τὴν σεβάσμιον.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἠσαίου,
τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν. Σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ὡ-
ραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι,
τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε
ἀοίδιμε· ὅθεν σὺν ἀσωμάτων, καὶ
Μαρτύρων χορείαις, ᾄδεις τῇ τρι-
σαγίῳ, καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ
ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς
δούλους σου.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα
δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἠ-
σαία θεοκλήρυς, πᾶσιν ἐτράνωσας
τοῖς

τοῖς ὑφ' ἡλίον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν. Ἰδοὺ ἡ Παρένως, ἐν γαστρὶ λήφεται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡσαίου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Χριστόφορος, ὁ πρότερον καλούμενος Ῥέπρεβε, ξίφει τελειοῦται, ἐπὶ Δεκίου βασιλέως, ἐν ἔτει 256.

Αἱ ἅγαι Μάρτυρες γυναῖκες, αἱ διὰ τοῦ ἁγίου Χριστοφόρου, καὶ ἕτεροι διακόσιοι στρατιῶται, πιστεύσαντες εἰς Χριστὸν, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ὁσιομάρτυς Νικόλαος ὁ νέος, ἐν Βουνένῃ τῆς Θεσσαλίας, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἐπίμαχος καὶ Γορδιανός, οἱ Ῥωμαῖοι, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὕμνου ἀκολουθία ὡς σὺνθεσις καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'. ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Σίμων ὁ θαυμάσιος, τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχημα, ὡς βολὴς ἐξαστράπτουσα, διήλθε τὰ πέρατα, ἐκδιώκων ζόφον, τῆς πολυθείας, σωτηριώδεις αὐτοῦ, καὶ φωτοβολοῖς θείοις διδάγμασι, καὶ πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν

Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον, ἀτμητον.

Σίμων ὁ θεόπνευστος, ὁ παμφαῆς καὶ ὑπέρτιμος, τῶν ἐθνῶν ὁ διδάσκαλος· σαγήνη ἡ ἐνθεος, ἐκ τῆς ἀπωλείας, τοῦ βυθοῦ ζωγροῦσα· θεολογίας ὑψηλῆς, ὁ ἀληθέστατος κήρυξ ἅπαντας, Χριστοῦ πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, νῦν δεξιῶς εἰστιάσατο, τὰ αὐτοῦ κατορθώματα, προτιθεὶς πανδαισίαν τερπνὴν.

Σίμων ὁ μακάριος, διαδραμὼν εἰς τὰ πέρατα, ὡς τροχὸς κυλιόμενος, πᾶσαν γῆν κατέπλεξεν, εἰδωλομανοῦσαν, καὶ τῇ εὐσεβείᾳ, καταπυρσεύσας τηλαυγῆς, πυρσούς ἀνήψε πιστοῖς ἐν χάριτι· πάντας γὰρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν Θεότητα, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἀδιαίρετον, ἀτμητον.

Δόξα, ἤχος β'.

Ζήλου ἐπώνυμος κληθεὶς, Σίμων ἀξιάχαστε, ζηλῶν ἐξήλωσας Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ λείων σε θαυμάτων ἐμπλεῶν ἀνέδειξε· ξένον γὰρ τὸν ζῆλον ἔχων, φρονύμῳ Ζηλωτῆς μακάριε ἐκλήθης, καὶ τῷ τρόπῳ τὴν κλήσιν σύμφωνον ἐκτήσω. Διὸ ὑψηλὸς ὑπάρχων, ἐν μεταρσίοις χοροῖς σκηνοῦμενος, πρέσβευε θεόπτα τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Σίμων παναοίδιμε τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν ἐπιες, καὶ λεοφρόνως ἐπότισας, Θεοῦ ἐπίγνωσιν, τοὺς θερμῶς

θερμῶς ποθοῦντας, τὸν Χριστὸν μιμούμενος· ὃ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρφωτον, καὶ εἰρήνην, τὴν ἀπειροδύναμον.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Σίμων ὑπερβαύμαστε Θεὸν, καθορῶν τερπνότατα, ὡς ἐφικτὸν καὶ ὀρώμενος, ἐνώσει κρείττονι, ἀπολαύων τούτου, καὶ θετῶς θεούμενος, τὸν μόνον ὀρεκτὸν καὶ μακάριον, χαίρων ἀπέλαβες, χριστοκλυρῆς παναοίδιμε τοῖς Ἀγγέλοις, νῦν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Σίμων παμμακάριστε Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων δέδειξαι, πιστὸς μεσίτης, γενόμενος· καὶ νῦν εὐέλαιον, εὐπαρρησιαστοῖς, προσευχαῖς τιθεὶς ἡμῖν, Χριστὸν μὴ διαλίπης τὸν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κτίσιν ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης διήλθες, **Σίμων** ἱερώτατε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀπόστολε· καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, τοῖς πυρφόγγοις σου δόγμασιν, ὡς ὕλην πᾶσαν καταφλέξας, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν μετήγαγες. Καὶ νῦν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε Ἄγιε Σίμων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΩ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβούντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμονα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς ἁσωμάτοις ἐπαγάζεται, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ἰ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ ἀδελφοί, Ἀλφειὸς Φιλάδελφος, καὶ Κύριλλος ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ Ὁσιος Ἡσύχιος ὁ ὁμολογητὴς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσιος Λαυρέντιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐτόπτα καὶ Ἀπόστολε, Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος, εἰρήνην αἰτῆσαι πάσῃ, τῇ οἰκουμένῃ καὶ νίκας, τῷ φιλοχρίστῳ Ἀνακτι, ἡμῖν πταισμάτων ἄρεσιν, καὶ σωτηρίαν ἅπασι, τοῖς εὐφημοῦσί σε, Σίμων, ὡς μαθητὴν θεηγόρον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῷ καλῶν τῆς χάριτος, ἐκ βυθοῦ ματαιότητος, τοὺς βροτοὺς ἀνέλκυσας, Σίμων ἐνδόξε, τοῦ διδασκάλου τοῖς νεύμασιν, ὑπέικων μακάριε, τοῦ φωτίσαντος τὴν σὴν, κατὰ πάντα διάνοιαν, καὶ Ἀπόστολον, καὶ σεπτὸν θεηγόρον καὶ φωσφό-

φωσφόρον, ἀναδείξαντα τῆς τοῦ-
του, ἀκαταλήπτου θεότητος.

Η τοῦ Πνεύματος ἑλλαμψίς,
ἐπὶ σὲ καταβέβηκε, τοῦ πυρὸς ἐν
εἶδει, καὶ σὲ μακάριε, θεῖον δο-
χεῖον εἰργάσατο, συντόνως ἐλαύ-
νοντα, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ τὸν
κόσμον φωτίζοντα, τῇ λαμπρό-
τητι, τῶν πανσόφων σου λόγων,
μυστολέκτα, Ἀποστόλων ἢ ἀκρό-
της, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Αστραπαῖς τοῦ κηρύγματος,
τοὺς ἐν σκότει καθυδόντας, ἀγνω-
σίας ἐνδοξε, κατεφώτισας ἀναγεν-
νήσας θεσπέσιε, υἱοὺς διὰ πίστεως,
τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ, οὗ ζηλώ-
σας τὸ πάθος τε, καὶ τὸν θάνατον,
καὶ τῆς δόξης ἐγένου κληρονόμος,
ὡς σοφὸς καὶ θεηγόρος, καὶ μαθη-
τῆς ἀληθέστατος.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Ἀ-
πόστολε, Σίμων Ζηλωτὰ πανέν-
δοξε, ἡμῶν δὲ πολιοῦχε, καὶ τῆς
οἰκουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέ-
σβευε ἐκτενῶς, ρυσθῆναι ἡμᾶς ἐκ
κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΓ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἦτοι
τῶν ἐγκαίνιων τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως καὶ τοῦ Ἀγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Μωκίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλον
στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'.
καὶ τῶν Ἐγκαίνιων μετὰ τοῦ Ἱερομάρ-
τυρος γ'. ἡχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Η τῶν πόλεων Ἀνασσα, τῇ
Κυρία τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς
νῦν σύστασιν ἀνατίθεται· ἐν γὰρ
αὐτῇ καὶ κρατύνεται, καὶ φθλα
πολέμια, καὶ ὑψαύχυνα ἐχθρῶν,
τοῖς ποσὶν ὑποτίθῃσι, τῶν πιστῶν
αὐτῆς, Βασιλέων βοῶσα. Ἡ Παρ-
λένος, καὶ τοῦ στέφους καὶ τῶν
σκήπτρων, καὶ τῶν ἀνάκτων κρα-
ταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Φωταυγῆς ὡς περ ἥλιος, ἐκ
δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγά-
ζων ἅπασαν τὴν ὑψήλιον, ταῖς ἀ-
στραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον
πανόλβιε, ἀθλητῶν ἢ καλλονῇ,
ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν
ἀγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης,
τὴν ἰσχὺν ἐξαφανίσας, θεομακά-
ριστε Μώκιε.

Εὐσεβεῖα πυρούμενος, καὶ ἀθ-
λήσει στομούμενος, καὶ ἀνδρία
Μώκιε λιπαινόμενος, οὐρανοχάλ-
κευτος γέγονας, αἰοῖδιμε μάχαιρα,
παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς
ἀφανίζουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν
φωσφόρον ἐκ πόθου καὶ ἀγίαν,
ἐορτάζομέν σου μνήμην, κλέος
Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων. ἡχος δ'.

Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις, τῇ Θε-
οτόκῳ προσφόρως, τὴν ἑαυτῆς
ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ
ἐστήρικται διαμένειν, καὶ δι' αὐ-
τῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται,
βοῶσα πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς

πάντων

πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῇ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. Ἐορτάζομεν τὰ γενέθλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν τινα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀφίερωσεν εἰς τὴν Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόσκουρος, ὁ Σμυρναῖος, ζῆφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀργυρὸς ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐν ἔτει 1801 ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστὸν Ἐπιφάνιε, δεικνὺς τὴν ἀστράψαν τοῦ Σωτῆρος χάριν, τῆς θεογνωσίας προγραφομένη μυστικῶς καὶ τυπουμένην διαφανέστατα· ἦν περ καὶ ἐφανέρωσας, ταῖς διδασκαλαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεὺς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε, φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχαῖς· καὶ τῶν αἰρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεφάμενος, πανσόφως ἐστηλίτευσας διδασκαλαῖς πανόσιε, καὶ τὸ κάλλος τὸ ἀχραντον, τὸ τῆς πίστεως ἐδειξας.

Ὁ βίος ὁ ἐνθεός, τῷ ὀρθοδόξῳ φρονήματι, συνδραμῶν παρεσκεύασε, τελεῖν τὰ θαυμάσια, καὶ δαιμόνων θράσος, Πάτερ ἀπελαύνειν, καὶ νοσημάτων χαλεπῶν, τὰς ἀλγυδόνας, παύειν ἐντεύξεσι· καὶ χάριτι κοσμούμενον, ἱεραρχίας σε ἐδείξεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀσόντιον φρόνημα στερρόως, Γερμανὲ κατέβαλες, τὸ δυσσεβείας ἀνάμεστον· τὴν γὰρ προσκύνησιν, τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τοῦ Χριστοῦ ὁ δεῖλαιος, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων ἠρνήσατο· ἀλλὰ τοῖς λόγοις σου, θεοφάντορ ἐξελέγηλκεται, καὶ ὡς ἄνους, ἀνόητος ἐμεινεν.

Ὁ λέων ὁ ἄθεος ὁ θῆρ, ὁ Θεῷ μισούμενος, τοῦ Ἀντιχρίστου ὁ πρόδρομος, ὁ τὴν προσκύνησιν, τῆς Χριστοῦ εἰκόνος, ἀθετήσας Ὅσιε, τοῦ κλήρου τῶν πιστῶν ἐξωστράκισται· διὸ αἰτοῦμέν σε. Ὡς ἐκεῖνον ταῖς πρεσβείαις σου τὸν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Ἐρέσεως ἔτυχες τῆς σοί, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα· τῷ γὰρ Δεσπότη σου, μετὰ

μετὰ παρρησίας, Γερμανέ μακάριε, νῦν ἱεροπρεπῶς προσεχώρησας· ὦ παριστάμενος, ἀπολαύεις τῆς θεώσεως, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτούμενος.

Δόξα. Τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου.

Ἦχος β'.

Εἰ καὶ μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας, τῆς ἰουδαϊκῆς λατρείας ὑπάρχων βλάβστημα, ἀλλ' ἡ χάρις Πάτερ ἡ τοῦ Χριστοῦ, ἐν σοὶ ἐπιλάμψασα, μαθητὴν τῆς εἰρήνης τοῦ Εὐαγγελίου σαφῶς ἀπειργάσατο· ἐντεῦθεν ὡς ἀγγέλιους, τὴν ἀμφοῖν διαθηκῶν, κατὰ νοῦν εἰληφῶς ἐκβασιν, ἀπὸ δουλείας, εἰς ἐλευθερίαν μεταβέβηκας. Διὸ ἰκέτευε ὑπὲρ ἡμῶν, λυτρωθῆναι τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, διὰ τὴν πνευματικὴν σοφίαν, διδάσκαλος ὤρθης, Ἐπιφάνιε μακάριε, καὶ Χριστὸν εὐρὼν ποδηγέτην, τὰς βουλὰς τῶν κακοδόξων αἰρετικῶν διεσκέδασας. Διὸ αἰτούμεν σε Ἄγιε, πρεσβεῦειν ἄχρι τέλους, τὴν ὑπὸ σοῦ βεβαιωθεῖσαν ὀρθὴν πίστιν, ἀσάλευτον φυλαχθῆναι ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος παρ' αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος τῶν ὅλων, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπὸλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱεραρχῶν τὴν θαυμαστὴν ξυνωρίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων τὰς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλουσιν αἰ, τῆς εὐσεβείας· τὸ μέγα μυστήριον.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἰβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Κύπρου, ὁ ἐξ Ἐλευθερουπόλεως τῆς Φοινίκης καταγόμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη ἐν ἔτει 402.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Βλάχος, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1662 ἀγχόνη τελευτᾷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουσίτητες

Δεῦτε πιστοὶ τιμῆσωμεν, τὴν θεῖαν καὶ πανίερρον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν ὕμνωδαῖς ᾠμάτων· τὸν Θεῖον Ἐπιφάνιον, καὶ Γερμανὸν τοὺς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καὶ εὐσεβείας ἀκτῖαι, φωτίσαντας πᾶσαν κτίσιν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἱνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ μελέτῃ τῶν θεῶν Γραφῶν σεαυτὸν παρασχόμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι τὸν νοῦν καταυγασθεὶς, τῆς ἱερωτάτης Ἱεραρχίας

15 σκευός

—ο—
(TOM. Γ')

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

σκευός καθαρὸν, καὶ φωτὸς ἐμπλεων ἀνεδείχθης, Γερμανέ Πατὴρ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ ταῖς σοφαῖς σου διδασκαλίαις, τὸ τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, εἰς νομὰς ζωηφόρους ὁδηγήσας, καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεις, τὴν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν στηλιτεύσας, τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως πρόμαχος ἐγένου, καὶ φυλακαῖς καὶ θλίψεσι προσεπάλαισας· καὶ νῦν παριστάμενος Χριστῷ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Γλυκερίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ
τῆς Ἀγίας γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.
Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Διὰ πόνων ἀλλήσεως, τὸν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα· καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοίδιμε, τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπὴν, καὶ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν ἔτυχες, οὐρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωποῦσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σὲ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὁ ἀνδρεῖον τὸ φρόνημα, καὶ γενναῖα ἡ ἐνστάσις, τῆς ψυχῆς σου ἐνδοξε ἐναπέφηνεν· ἐν ἀσθενείᾳ γὰρ σώματος, προθύμῳ δὲ πνεύματι, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν,

κατεπάτησας λέγουσα· σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχὺς καὶ τὸ κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει ἀηττήτω, τὸν ἰσχυρὸν τροπώσάμενος.

Οὐ λιμὸς οὐδὲ κίνδυνος, ἀλγεῖν ὧν τε ἡ ἐπίτασις, τῆς ἀγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι αἰοῖδιμε, οὐ κάθειρξις βίαιος, οὐδὲ κάμινος πυρὸς, οὐ τῶν λίθων κατάστροφαις· ὅθεν δέδεξαι, ἐκ Θεοῦ θεῖαν δρόσον Γλυκερία, καὶ ἐκ γῆς καὶ τῶν γηλίνων, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέθηκας.

Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν ΙΓ'. μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λαοδικεὺς ὁ δεσμοφύλαξ, ζῆπει τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Σέργιος ὁ ὁμολογητὴς ἐξορισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πασάκιος ἐπίσκοπος Συννάδων, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τῆς Ἀπαμείας τῆς μαύρης θαλάσσης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 585.

Ὁ ὁσιος Εὐθύμιος, ὁ κτίτωρ τῆν ἐν τῷ Ἄθῳ μονῆς τῶν Ἰβήρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ὁσιοὶ μάρτυρες Ἰβηρίται μοναχοί, οἱ ἐλέγξαντες τὸν Λατινόφρονα Βασιλέα Μιχαὴλ καὶ Πατριάρχην Βέκκον, ἐν θαλάσσῃ βληθέντες, τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Νικηφόρος ὁ Πρεσβύτερος τῆς μονῆς τῆς Ἐφάψεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Μάρτυρος τρία, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς εὐσεβείας Ἰσιδώρε, ὑπεισηλθες τὸ στάδιον, θερμῶς τῆς ἀθλήσεως, καὶ βραβεῖον νίκης, Μάρτυς ἀπηνέγκω, κατὰ τῆς πλάνης διδασχαις, θεοπειθέσιν ὠραῖζόμενος. Σταυροῦ δὲ κρατυνόμενος, τῇ πανοπλίᾳ κατέβαλες, τὸν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιγι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοῦ χιτῶνας ἐκδέδυσαι· στυλὴν ἀφθαρσίας δὲ καὶ λαμπρὰν ἐσθῆτα, περιβεβλημένος, θάπτον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀποκατέστης ζωὴν ὀρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καὶ ἀτελεύτητον ἔνδοξε· ἥς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Οντως ὑπερδέβηκε τὰ τῶν Μαρτύρων παλαισμάτα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καὶ λόγων καὶ ἔννοιαν· οἱ στεῆρροι γὰρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητὸν καὶ παθητὸν, ὡς τὸ ἡμέτερον περικείμενοι, πυρὸς τε κατετόλμησαν, καὶ τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἄλλοτρίῳ οἱ ἔνδοξοι.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς·
Καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν Χίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεράπων, ἐπίσκοπος Κύπρου, ἀθλήτας τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες Ἀλέξανδρος, Βάρβαρος καὶ Ἀκόλουθος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Λεόντιος πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἀκμάσας ἐν ἔτει 1175 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Μάρκος ὁ Κρής, ὁ ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1643 ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Βούλγαρις, ἀθλήσας τελειοῦται, ἐν ἔτει 1802.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

ἤχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ολην σου τὴν ἐφεςιν, πρὸς τὸν Θεὸν ἀνατείνας, κοσμικὴν τερπνότητα, ὡς μὴ διαμένουσαν καταλείποις, καὶ Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτὸν ἀνέθου, ὀλοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαίρομενος, καὶ καρτερικὴν ἐνδεικνύμενος, τὴν ἐν-

15* στασιν

στασιν Παχώμιε, πρὸς τὰ τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα· καὶ τῇ συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον ὑποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπειληφας, στέσος τὸ ἀμάραντον.

Σοὶ νῦν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τὸ παχὺ προκάλυμμα καὶ προσπάθειαν, τῆς σαρκὸς ῥήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαῖς καὶ χάρισι, καὶ θεωρητικοῖς ἀμαρύγμασι, καὶ νεύσεις (εὐόμενον, καὶ τοῖς πρὸς τὸ κρείττον ὑψώμασι· καὶ νῦν θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπασαν τὴν αἰσθῆσιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότῃ, καθαρῶς ὠμίλησας, τῆς σαρκὸς γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καὶ δαιμόνων τὰ φρυάγματα καταστρεψάμενος, καὶ καταπατήσας Παχώμιε· καὶ νῦν ἐνδαισιώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμῶντων, τὴν μνήμην σου μνημόνευε, Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ παριστάμενος.

Δόξα ἡχος. δ'.

Κρίνον σε ἔρημος ἐξήνησε Πάτερ, ἅπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετῶν τῆς πράξεως, καὶ τερπνόν, ἐκ σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον· καὶ τῇ τοῦ τελείου εὐδοκίμῃσει, ἀπολαβὼν τὴν κρείττονα ψῆφον, ἔκτε τοῦ λόγου καὶ τοῦ βίου σου, ἔκτε τῶν ἔργων καὶ τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ. Αὐτὸν καθιέ-

τευε Παχώμιε θεόληπτε, καὶ ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καὶ σὺν σοὶ τυχεῖν τῆς ἀνω κληρουχίας.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Παχώμιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, ἡχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἀγγελάρχης ἐδείχθης τοῦ ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τὰς ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τὴν μάνδραν ὁδηγῶν τὴν ἐπουράνιον, καὶ τὸ πρέπον ἀσκηταῖς, ἐκεῖ· ἐν σχῆμα μυηθεῖς, καὶ τοῦτο πάλιν μυήσας· νῦν δὲ σὺν τούτοις ἀγάλλῃ, καὶ συγχορεύεις ἐν οὐρανίαις σκηναῖς.

Καὶ τῆς ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἠχος β'. Τὰ ἀνω ζητῶν,

Φωστὴρ φαεινός, ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν· τὴν ἔρημον δὲ, ἐπόλισας τοῖς πλήθεσι· σεαυτὸν ἐσταύρωσας, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, καὶ ἀσκήσει τὸ σῶμα κατέτηξας, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἰ. Μνήμη τοῦ Ὁσίου

ου

ου Πατρὸς ἡμῶν Παχωμίου τοῦ μεγάλου, ὅς περ ἀσκήσας ἐν ἔτει 323 ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, τοῦ θαυματούργου.

Ὁ Ὁσίος Πατὴρ Βάρβαρος ὁ μυροβλύτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁστροῖς.

Αγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις· καὶ πάθη, καὶ ὑποτάξας τῆς σαρκὸς, Ἰσαγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου προσόμοια γ'. ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέρει τὴν ἐπίβασιν, αὐτοῦ τιθεὶς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρὶν καταβάς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμψαντας, ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας· μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ ἡγιασμένος Πατὴρ ἡμῶν ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τὴν ἀρετὴν περιδόητος, ὁ φαινοτάταις, ἐκλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καὶ παρῥησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμο-

νικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καὶ πάθεσιν, Ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὠραῖζεται, καὶ ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδείκνυται ἐν ᾗ διέλαμψε, θείων δωρεῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὁσίος, ὁ θεοειδὴς καὶ θεόληπτος, ὁ τὴν θαυμασίαν, ταπεινώσιν μιμούμενός Χριστοῦ, καὶ παρῥησίᾳ θεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ασκησιν, ἐγκράτειαν, ὑπομονήν, καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περιλήψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφὸς Θεόδωρος, Ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμὸς γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως· καὶ πάντα τὰ ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβάς, ὁ θαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὠμίλει τῷ Θεῷ, καὶ παρῥησίᾳ πρεσβεύει νῦν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ἤχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης κτλ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

—οοο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εν οἴκῳ Θεοῦ, ὡς φοιτῶν σὺ ἐξήνησας, καρπούς τε αὐτῷ, ἀρετῶν προσενήνοχας, διὰ τῆς ἀσκήσεως, τῆς ἀρίστης Πάτερ Θεόδωρε· ὅθεν καὶ μακαρίζῃ νῦν, ὡς τῶν ἀσωμάτων ἰσοστάσις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ις'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ

Οἱ ἅγιοι Ἱερομάρτυρες Αὐδιστοῦς, ἐπίσκοπος Περσίας, Αὐδᾶς, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς τριάκοντα ὁκτώ, ἐξ ὧν πρεσβύτεροι δεκαεῖς, διάκονοι ἑννέα, μοναχοὶ ἕξ, καὶ παρθένοι ἑπτὰ, ἅπαντες Πέρσαι, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰσαάκιος, Συμεὼν, καὶ Βαχθισῶης, πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Ἀββᾶδες, οἱ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ὑπὸ τῶν Βλεμμύων, καὶ ὁ Μάρτυς Παπιλῖνος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πέτρος, ὁ ἐν Βλαχέρναις, τυφλοὺς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νικόλαος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Νικόλαος ὁ ἐκ Μετσόβου τῆς Θεσσαλίας, καὶ ἐν Τρίκλῃ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1617 πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων γ'. ἤχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Λόγω τὴν ἄλογον ἔπαυσας, τῆς ἀθείας φθορὰν, ὡς τοῦ Λόγου ὑπήκοος, καὶ κλεινὸς διάκονος, καὶ φωστὴρ διαυγέστατος, τῆς οἰκουμένης, θεομακάριστε· διό σε λόγοις, λόγοις δοξάζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζομεν,

περιχαρῶς, αἶνεσιν προσάγοντες, τῷ Παντοκράτορι.

Παῦλος ὁ θεὸς Ἀπόστολος, θεοῖς ἐπαίνοις ὑμᾶς, ἐκθειάζων λαμπρότατα, τοῖς πιστοῖς παρίστησι, τὴν ὑμῶν γενναιότητα, πρὸ τούτου λέγων, ἀποδειχθῆναι ὑμᾶς, Θεοῦ τοῦ Λόγου, μαθητὰς πάνσοφοι, καὶ συγγενεῖς αὐτοῦ, Ἰουνία πάνσοφε, ὡς ἀληθῶς, μάκαρ τε Ἀνδρόνικε, Θεοῦ θεράποντες.

Ἦσαν ἱερῶ κηρύγματι, φωταγωγοῦντες τὴν γῆν, τὴν ἀχλὺν ἀπηλάσσετε, τὴν τῆς ματαιότητος, καὶ πρὸς φῶς ὠδηγήσατε, Θεογνωσίας, τοὺς ἐνυπάρχοντας, ἐν σκότει πάλαι, τῆς ἀθεότητος, θεοὶ Ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ σωτήριοι, καὶ πρεσβεύται, πάντων τῶν πιστῶς ὑμᾶς, τιμώντων πάντοτε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτικίον, ἤχος γ'.

Ἀπόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν ιζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Σολῶν, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Παμφαῆς, καὶ Παμφυλῶν, οἱ Αἰγύπτιοι ἀλλήσαντες τελειοῦνται, ἐν ἔτει 298.

Ὁ ὅσιος Νεκτᾶριος καὶ Θεοφάνης, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Μετεώροις μονῆς τῆς Θεσσαλίας, Βαρλαάμ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωΐ-
μώτατον, συμβαίνει παύεσθαι μὲν τὸ
Πεντηκοστάριον κατὰ τὴν ιζ'. τοῦ πα-
ρόντος Μαΐου μηνός, ἀρχεσθαι δὲ ἀπὸ
τῆς ιη'. αὐτοῦ τὴν νηστείαν τῶν Ἀγίων
Ἀποστόλων, ἐν ἣ, μετὰ τὰ ἐν τῷ Ἑ-
σπερινῷ Προσόμοια τοῦ καθ' ἡμέραν
Ἀγίου, ἀπαιτοῦνται Θεοτοκία ἢ Σταυ-
ροθεοτοκία, ὅμοια ἐκείνοις, διὰ τοῦτο
ἐτέθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, ἐν τῷ
τέλει τοῦ παρόντος μηνός, τοιαῦτα Θεο-
τοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ὡσαύτως καὶ
ἕτερα, μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὥδης·
ἵνα ἔχῃ ἕκαστος τὰ πάντα ἐκ τοῦ προ-
χείρου, ὅταν ἡ χρεία ἀπαιτήσῃ αὐτά.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου,
Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλεί-
ου, Παυλίνου, καὶ Βενεδήμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦμος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀγγέλῳ φωτιζόμενοι, τῆς τρι-
σηλίου Θεότητος, σκοτασμὸν πα-
ρεδράμετε, βασιάνων καὶ ὥφθητε,
φωτεινοὶ ἀστέρες, τὸ τῆς Ἐκκλη-
σίας, θεῖον στερέωμα ἀεὶ, φωτα-
γωγοῦντες Ἅγιοι Μάρτυρες· διὸ
τὴν φωταυγὴ ὑμῶν, ἐπιτελοῦμεν
πανήγυριν, προσκυνοῦντες τὰ λεί-
ψνα, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος.

Πέτρον, Διονύσιον, Παῦλον,
Ἀνδρέαν, Βενέδημον, τοὺς γενναί-
ους ἀδάμαντας, Χριστίαν, Ἡρά-
κλειον, καὶ Παυλίνον πάντες, ἐν

ἀγαλλιάσει, νῦν μακαρίσωμεν πι-
στοί, ὑπὲρ Τριάδος στερῶς ἀθ-
λήσαντας, καὶ πάσας τὰς τοῦ
δράκοντος, μηχανουργίας πατή-
σαντας, καὶ τὸ σκότος μειώσαντας,
τῶν εἰδώλων ἐν χάριτι.

Ἄξιμα ἀνήσασθε, τὴν Βατι-
λείαν μακάριοι, τοῦ Θεοῦ τὴν ἀ-
σάλευτον, καὶ ὄρμους ἐφύσαστε,
τοὺς γαληνοτάτους, πᾶσαν τρικυ-
μίαν, ὑπενεγκόντες τῶν δεινῶν,
γνώμης ἀνδρία θεομακάριστοι·
ἐντεῦθεν μακαρίζεσθε· νῦν ἱκετεύ-
οντες πάντοτε, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς
ἔλεος, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις,

—ο—

Τῷ πρωΐ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιη'. Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστί-
νης τῆς παρθένου, Ἀνδρέου, Παυλίνου,
Βενεδήμου καὶ Ἡρακλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιοι ἐπτὰ Παρ-
θενομάρτυρες γυναῖκες, αἱ ἐξ Ἀγκύρας
καταγόμεναι, Τεκούση, Ἀλεξάνδρα,
Κλαυδία, Φαεινὴ, Εὐφρατία, Ματρώνη,
καὶ Θεοδότη, ἐν Λίμνῃ βληθεῖσαι τε-
λειοῦνται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Θεόδωρος Πάπα
Ῥώμης, ξεόμενος τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Μαρτιανός, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Προκοπίου Ἐπισκόπου Πρού-
σης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκα-
κίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαί-
νου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων
γ'. Προσόμοια τῶν Ἀγίων.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Θεία, τετρακτὺς Ἱεραρχῶν,
δέδεικται πληθὺς ὥσπερ στύλων
ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὧν τῇ ἐδραι-
ότητι σοφία οἶκον ὑψοῖ, τῶν δογ-
μάτων τὰ θαύματα, προτίθησι πᾶ-
σιν, οἶνον τὸν εὐφρόσυνον, κίρνα
κρατῆρι σεπτῷ, νέμει, τὴν τρυφὴν
καὶ τὴν χάριν, τοῖς πιστῶς τελου-
σι τὴν μνήμην, τῶν Ἱεραρχῶν καὶ
Ἀθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καὶ θεράποντες Χρι-
στοῦ, καὶ Ἱερομάρτυρες θεῖοι, κό-
σμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρί-
κιε σὺν Ἀκακίῳ ὁμοῦ, ἱερώτατε
Μενάνδρε, Πολύαινε μάκαρ, στί-
φος ἰσοστάσιον, τῶν τετραμόρφων
νοῶν, θείαν, ὡς τελοῦντες χορεῖ-
αν, καὶ Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ,
συντηρεῖτε πίστει τοὺς τιμῶντας
ὑμᾶς.

Ὄντως, ὦ Πατρίκιε ποθῶν, ἐπὶ
θαλασσῶν τὸν ἀφράστως, θεμελι-
ώσαντα γῆν, καὶ τὸν ποταμοὺς
αὐτὴν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς
θεοῖς προσρήμασι, διδάσκεις ὑ-
δάτων, τῶν θερμῶν μυστήριον τὸ
ὑπερθαύμαστον· οὐ περ, παροχαῖς

νῦν ἐνθέοις, δίδου καὶ ἡμῖν σαῖς
πρεσβείαις, λαμάτων ἀνώθεν τὰ
νάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΡΙΟΝ,

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.
Ὡς ἱερὸν κειμήλιον, τοῦ Ἱη-
σοῦ Πατρίκιε, ἡ Ἐκκλησία, λα-
βοῦσα τὸ σῶμά σου, ἀγαλλομένη
κράζει σοι: Διὰ σοῦ ἅπας κόσμος,
ἐν εἰρήνῃ βαλεῖα διαφυλάττεται,
ἐξ αἰρέσεως πάσης, ἀλώβητος καὶ
ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ'. Μνήμη τοῦ ἁγί-
ου Πατρὸς ἡμῶν Πατρικίου, Ἐπισκόπου
Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου,
Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἁγίος Μένων ὁ
θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀκύλου ὁ Αἰ-
γύπτιος, καὶ ἡ ἁγία Κυριακὴ, πυρὶ
τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Θεοτίμη, ξίφει
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ
τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηδες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος
Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ'. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας

Ἐδωκας σημείωσιν.

Ουδροῖς τῶν αἱμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, ἀθείας τὴν κάμινον, ἐνθέως κατέσβεσας· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, ρεῖθροις ἀπελαύνεις, πάθῃ ποικίλα καὶ πιστοῖς, ῥῶσιν παρέχεις ἐν θεῖα χάριτι· διὸ τὴν θεῖαν μνήμην σου, περιχαρῶς ἐορτάζομεν, καὶ τὴν κόνιν τοῦ σώματος, ἱερῶς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ἐλαίας γνωρίσαντες, ἄθλοφόρε Θαλλέλαιε, ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, καὶ τῶν ὑπὲρ φύσιν, θαυματουργημάτων, ἱλαρυνόμεθα σαφῶς, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, ὑπὲρ αὐτοῦ ὡς ἀθλήσαντα, καὶ τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, παντελῶς ἀφανίσαντα.

Πελάγει ριπτούμενος, καὶ ταῖς σάνισιν εἰλούμενος, καὶ εὐτόνως ξεόμενος, μένεις ἀταπείνωτος, τοῦ Χριστοῦ σε μάκαρ, ἐπενδυναμοῦντος, ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ, πονηροτάτῳ φθόνῳ μαχόμενος, Θαλλέλαιε μακάριε, τῶν ἀσωμάτων ὁμότιμε, ἀθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασιάνων καὶ τιμω-

ρίας, ἔπαρσιν εἰδωλοκατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὕμνοῦμεν μνήμην σοφῆ Θαλλέλαιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. ἐορτάζομεν τὴν μετακόμισιν τοῦ ἁγίου Λευφάνου τοῦ ἁγίου Νικολάου Μύριαν τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θαλλέλαιος, ὁ ἐκ Φοινίκης τῆς Ἀσίας καταγόμενος.

Οἱ ἅγιοι δύο Μάρτυρες Ἀλέξανδρος καὶ Ἀστέριος οἱ διὰ τοῦ ἁγίου Θαλλέλαιου πιστευσάντες, ζήρει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀσκήτης, ἐν ποταμῷ τελειοῦται.

Οἱ ὅσοι τρεῖς Πατέρες ἡμῶν Νικήτας, Ἰωάννης καὶ Ἰωσήφ, οἱ κτίτορες τῆς ἐν Χίῳ Μονῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὅσοι Πατέρες ἡμῶν Θεοδόστος καὶ Μάρκος ὁ Ἐρημίτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς συνήθες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

—ο—

Α'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηχοστῆς, ἢ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τῆς Σαμαρείτιδος, τοῦ Τυφλοῦ, ἢ τῶν Πατέρων· ἢ ἐν τῇ ἀποδόσει τοῦ Πάσχα, ἢ τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως, ζῆται τὰ ἀπορούμενα εἰς τὴν Η'. τοῦ παρόντος Μηνός, ἐν τῇ ἑορτῇ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Β'.

Β'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς, ἦτοι ἐν τῇ Ἀποδόσει τῆς Ἀναλήψεως.

Ἐσπέρας, στιχολογεῖται ἡ ἁ. στάσις τοῦ Μακάριος ἀνθρ. Ἡ δὲ λοιπὴ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου συμφάλλονται, ὡς καὶ ἐν τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως.

Εἰς δὲ τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὰ Καθίσματα τοῦ Πολυελέου, καὶ τοὺς Ἀναβαθμοὺς, Προκείμενον τοῦ Ἁγίου, Ἰψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, κτλ. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Δόξα. Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα, τὸ Στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου, Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου. κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἀναλήψεως.

Γ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετατίθεται εἰς τὴν Παρασκευὴν, καὶ συμφάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναλήψεως, ὡς ἂνωτέρω. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν γίνεται κατὰ τὴν τάξιν, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Σαββάτῳ πρωΐ, μὴ μετατιθεμένη διὰ τὸ πένθιμον.

Δ'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῇ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Στιχολογία Ψαλτηρίου οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ζ'. δύο πρώτους, καὶ τέσσαρας δευτέρους, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα, δύο τῆς Ἑορτῆς καὶ ἐν τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. ἤχος πλ. δ'. Σέλας φαινότατον. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός. Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν. Ἀ-

πολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Ἡ Λιτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἡ ἐνδιάτακτος Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου. Καὶ ὁ Πολυελέος. Καθίσματα, τὸ πρῶτον τῆς Ἑορτῆς δις, τὴν μεθ' ὅρθρον πιστοί. Εἶτα Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, Ἡ εὐσημος μνήμη σου. Δόξα, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς, Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ. Τελευταῖον, τὸ τρίτον Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς δις, Μετὰ τὴν ἔγερσιν Χριστέ. Οἱ Ἀναβαθμοί. Προκείμενον τοῦ Ἁγίου. Ἰψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Θεοστέπτων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ἀπὸ γ'. Ῥδῆς, Καθίσμα τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Αἱ Καταβασαὶ διπλαῖ. Ἡ θ'. τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς, δις τὸ α'. καὶ ἅπαξ τὸ ἕτερον. Εἰς τοὺς Αἵνους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Ἰψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου. Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς μόνον. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐδαπτίσθητε. Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸ Κοινωνικόν, Εἶδομεν τὸ φῶς.

Ε'. Ἐὰν τύχῃ τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Μετὰ τὴν Λειτουργίαν ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς, γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Βασιλεῦ οὐράνιε καὶ ἡ Ἀκολουθία τῆς Γονυκλισίας. Τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου.

Ἀγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Δεῦτε λαοί. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. τοῦ Ἀγίου, καὶ πάλιν τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς. — Εἰς τοὺς Λίτους, τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ἀγίου, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς.

ς'. Ἐὰν τύχητῃ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἑσπέραι. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἀγίων Πάντων δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, τῆς Ὀκτωήχου. Ἀναγνώσματα, τῶν Ἀγίων Πάντων δύο, καὶ τοῦ Ἀγίου ἓν—Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. τῶν Ἀγίων Πάντων. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεὶς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ ἀμφοτέρων τῶν Ἑορτῶν. Δόξα, τῶν Ἀγίων Πάντων. Καὶ νῦν, Ναὸς καὶ πύλη. Εἴτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Ὀκτωήχου. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Νέος γεγεννας. Δόξα, Ἡ εὐσημος μνήμη σου, Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ τῶν Ἀγίων Πάντων, κτλ. Εἰς τοὺς Λίτους, Ἀναστάσιμα γ'. τῶν Ἀγίων Πάντων γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. μετὰ

τῶν στίχων αὐτοῦ, Ἰψῶσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου καὶ, διὰ τοῦτο ἐχρισέ σε ὁ Θεός. Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τάξιν. Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων Πάντων. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν, Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Ζ'. Ἐὰν τύχη ἐντὸς τῆς Νηστείας τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἑσπέραι. Μετὰ τὸν Προοιμακὴν, καὶ τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου καθαρὰ, καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη· λέγομεν δὲ τότε, μετὰ τὰ Δοξαστικά τοῦ Ἀγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκία τῆς Ὀκτωήχου· Ὁμοίως καὶ μετὰ τὰ Καθίσματα, καὶ τὸ Ἐξαποστειλάριον, ἅπερ ὅρα ἐν τῷ τέλει τοῦ παρόντος μηνός.

ΤΗ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καὶ ἱσαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ἄργια καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, δι' οὗ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας εὐσεβείᾳ, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν, κατηξιώθη τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, μεθ'

μεθ' οὗ σου τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας φιλόνηρωπε, τῷ εὐσεβεῖ σου Ιεράποντι, Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαβὶδ τὴν πραότητα, καὶ τῶν Ἀποστόλων, τὴν ὁδοδοξίαν, ὡς Βασιλέων Βασιλεὺς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος· διό σου τὴν φιλόνηρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ Παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρῶτος καλυπτάξας, τὴν ἀλουργίδα ἀείμνηστε, Βασιλεῦ ἐκουσίως Χριστῷ, αὐτὸν ἐπιγνοῦς Θεόν, καὶ Παμβασιλέα, πάντων εὐεργέτην, νικοποῖον πάσης ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας τὸν ὑπερκείμενον· ἐντευθέν σοι φιλόχριστε, τὴν Βασιλείαν κατηύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλόνηρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος β' Βυζαντίου.

Πλουσίων δωρεῶν τὰ χρεῖττονα, εἰληγῶς παρὰ Θεοῦ, ἀναξκράτιστε, Κωνσταντῖνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας· καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σουλβέστρου Ἱερέως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἐν Βασιλεῦσιν ὥφθης ἀήττητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προῖκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσιν θεοσεβῇ· διὸ ἰκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασιν, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἵσδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλείων γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομών κατά πρόσωπον τοῦ (υ)σιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἔστιν ὡς σὺ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησίν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλός σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σέ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλός σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ Λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ σὺ εἰσακούσῃ ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίᾳς σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴλεως ἔσῃ αὐτοῖς.

Προφητείας Ἡαίου. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαλλιᾶσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

κόσμῳ. Καὶ ὡς γῆ αὖξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κήπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει. οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὀφονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διὰ δῆγμα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καὶ οὐκ ἔτι κληθήσῃ καταλειμμένη· καὶ ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν· καὶ τῇ γῇ σου. Οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσῃ Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὁν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ· ἡκεὶ γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καὶ πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συ-

νηγμένα τὰ τέκνα σου· ἦκασι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καὶ αἱ (υγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρβήσονται. Τότε ὄψει, καὶ χαρήσῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν. Καὶ ἤξουσὶ σοὶ ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσὶ σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβᾶ ἤξουσιν, φέροντες χρυσίον, καὶ λίθον οἰσούσι σοι, καὶ λίθον τίμιον, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιώ ἤξουσὶ σοι, καὶ ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται. Τίνες οἶδε ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νεοσσοῖς; Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸν Ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ ἐνδοξον εἶναι. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἄλλογενεῖς τὰ τεῖχῃ σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι· διὰ γὰρ ὀργὴν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἐλεός μου ἠγάπησά σε. Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πόλεις σου διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σέ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολούνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καὶ

ἡ

ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σέ ἤξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγίον μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύονται πρὸς σέ δεδοικότες υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε· καὶ κληθήσῃ **Πολις Κυρίου**. Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ, διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθὸν σοι. Καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σῶζων σε καὶ ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α΄.

Χρεωστικῶς ἐκτελοῦμεν τὴν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καὶ καύχημα· φωτισθεὶς γὰρ ἀκτίσει τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν ἐφάκτις τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τὰ συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἁσεβῶν ἐσθέσθη τὸ φρύγμα, καὶ αἱρετικῶν ἡσθένησαν γλῶσσαι, καὶ ἐμωράνθησαν· τῶν δὲ ὀρθοδόξων ὑψώθη τὸ εἶδος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. "Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθης ὀρθοδοξότατος, καὶ πάντων βασιλέων ἐκηρύχθης πατήρ, ὡς πρῶτος τὴν ἀλουργίδα παρὰ Θεοῦ κομισάμενος. διὸ αἰτοῦμέν σε, οἱ

τελοῦντες τὴν μνήμην σου πισῶς, αἰτῆσαι ἱλασμόν ἁμαρτιῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες δὲ μᾶλλον ἐνδοξεαύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε Ἀπόστολε, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· τὸ γὰρ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ δι' αὐτοῦ ἀγρευθεὶς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καὶ νικητῆς κατὰ ὀρωμένων καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν ἀπεφάνθης ἀήττητος· ὅθεν δυσωποῦμέν σε ὡς πρέσβυν θεομότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τὴν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτήσασθαι ἡμῖν, φωτισμόν, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄. Βύζαντος.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε· Χριστὸν γὰρ πολήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναδ' ἐγειρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς· ἐν οὐρανοῖς δὲ ἀπέλαβε, τὸν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ΄.

Νεανικὴν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ὥσπερ ὁ Θεσπέσιος Παῦλος, ἐκ τῶν ὑψίστων ἐδέξω τὸ λείον χάρισμα, καὶ τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος τὰ θράση, τῇ πικροπλίᾳ τοῦ Σταυροῦ κατέβαλες, ἀνάκτων τὸ καύχημα. Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον ἔκευτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Αἶνος τῷ Θεῷ, ἐκ χοίρων χειλέων

λέων προάσδεται, ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε. Σὺ γὰρ ὠφθης ἀκραιφνῆς στρατιώτης τοῦ λόγου τῆς πίστεως, φαυλίσας ἐν τῷ σκάμματι, τῶν εἰδώλων τὰς μαρφάς· καὶ νῦν προσηρείσθης τῷ φέγγει τῆς Τριάδος, καταπυρσεύων ἡμῶν, τὰς διανοίας ταῖς πρεσβείαις σου.

Δόξα ἡχος πλ. α.

Η Ἐκκλησία σήμερον στολισαμένη, τῷ κράτει σου Ἀναξ, μυστικῶς εὐφραίνεται, καὶ τὴν σὴν παγγέραςτον μνήμην, κατ' ἀξίαν εὐφῆμως γεραίρει κραυγάζουσα, Χαίροις ὁ τὸν Παῦλον ζηλώτας, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενος, καὶ τὰς παγίδας συντρίψας τοῦ ἀντιπάλου· Χαίροις Ἀνάκτων πανάριστε, καὶ Ἀποστόλων ἰσότημι. Χαίροις πιστῶν τὸ στήριγμα, καὶ Βασιλέων τὸ προπύργιον, Κωνσταντίνε μακάριε, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, μὴ διαλίπης πρεσβεύων, ὡς παρῥησίαν ἔχων, Βασιλέων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πρῶτος, Βασιλεὺς Χριστιανῶν, παρὰ τοῦ Θεοῦ Κωνσταντίνε, τὸ σκήπτρον ἔλαβες· σοὶ γὰρ πεφανερώται, ἐν γῇ κρυπτόμενον, τὸ σωτήριον σύμβολον, δι' οὗ καὶ τὰ ἔθνη, πάντα καθυπέταξας, τοῖς τῶν Ῥωμαίων ποσίν, ὅπλον ἀπροσμάχητον ἔχων, τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν μάκαρ, δι' οὗ καὶ προσήχθης τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Ἰψῶτα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

Οντως, μακαρία ἡ γαστήρ, καὶ ἡγιασμένη κοιλία, ἥ σὲ βαστάσασα, μέδων κοσμοπόητε, Χριστιανῶν ἡ χαρὰ, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ῥωμαίων ἡ δόξα, πλοῦτος καὶ ὑπέρμαχος τῶν ὀρφανῶν καὶ χηρῶν, σκέπη ταπεινῶν καὶ ἀπόρων, θλίψεων ἀνόρθωσις ὄντως, καὶ τῶν αἰχμηλῶτων ἡ ἀνάρρησις.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου.

Πόθῳ καὶ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ, κατεπειγομένη ἡ Μήτηρ, τοῦ γλυκυτάτου βλαστοῦ, σπεύδουσα ἀφίκετο ἐν τῇ ἀγίᾳ Σιών, εἰς τὸν τόπον τὸν ἅγιον, ἐν ᾧ ἐσταυρώθη, θέλων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς· ἐνθα, τὸν Σταυρὸν ἀραμένη, χαίρουσα ἐκραύγαζε. Δόξα, τῷ δωρησαμένῳ μοι δὴ ἡλπιζον.

Δόξα, ἡχος πλ. δ'.

Σέλας φαεινότατον, κομήτης ἐσπερώτατος, ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν θεότητος παροχευθείς, ἤχθης ἀγιάσαι λαὸν καὶ πόλιν· καὶ τύπον Σταυροῦ ἐν οὐρανῷ κατοπτεύσας, ἤκουσας ἐκεῖθεν. Ἐν τούτῳ νίκα τοὺς ἐχθροὺς σου. Ὅθεν δεξιόμενος τὴν γνώσιν τοῦ Πνεύματος, Ἱερεὺς τε χρισθεὶς καὶ Βασιλεὺς ἐλαίῳ, ἐστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ὀρθοδόξων Βασιλέων πατὴρ, οὗ καὶ ἡ λάρναξ ἱάσεις βρῦει. Κωνσταντίνε ἱσαπόστολε, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυ-

Ἀπολυτίκιον, ἤχος πλ. δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλησιν οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὁ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τῇ χειρὶ σου παρέθετο· ἣν περίσῳζε διὰ παντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Δαβὶδ τοῖς τρόποις, γέρας ἄνωθεν, εἰσδεδεγμένος, τῆς βασιλείας τῇ κορυφῇ σου τὸ ἔλαιον· σὲ γὰρ τῷ ἱερέματι ἔχρισεν ἔνδοξε, ὁ ὑπερούσιος Λόγος καὶ Κύριος· ὅθεν ἔλαβες, καὶ σκήπτρον σοφῆ βασιλείου, αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἤχος πλ. β'.

Ελκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ, ὁ Ποιητὴς τοῦ ἡλίου τῆς κτίσεως, σὲ ὡς ἀστέρα φαεινόν, ἐξ οὐρανοῦ δι' ἀστέρων ἐφειλκύσατο, ᾧ καὶ κράτος πρώτως τὸ βασιλεῖον ἐπέθηκε· διὸ σε ἀνευφημοῦμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεῦ· εὐτεθέστατε, σὺν Ἑλένῃ μητρὶ τῇ θεόπρονι.

Καὶ τῆς ἑορτῆς,

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ἤχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ηεὐσημος μνήμη σου, ἐπιφανείσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, Θεογενσίας φωτὶ, Κωνσταντίνε.

θεόπνευστε· σὺ γὰρ ἐν Βασιλεῦσιν, εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας· διὰ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥύσαι ἡμῶς πειρασμῶν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ'.

Ἰψώσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαβὶδ τὸν δούλον μου, ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ μου ἔχρισα αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα, δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει· ὁ κλέπτῃς οὐκ ἔρχεται, εἰμὴ ἵνα κλέψῃ, καὶ θύτῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἤλθον, ἵνα ζῶν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσι τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα· ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώκει με ὁ Πατήρ, καὶ γὼ γινώσκω τὸν Πατέρα καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ

οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης·
κάκεινά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς
φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ γενή-
σεται μία ποίμνη, εἰς ποιμήν.

Ο Ν'. Δόξα, ταῖς τῶν Θεοστέπτων.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἴτα, ἑλέησόν με ὁ Θεός, ἡχος β'.

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτὴν.

Σῶτον ὁ Θεός τὸν λαόν σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. καὶ οἱ Κανόνες
τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Ο Κανὼν τῶν Ἁγίων.

Ῥδὴ Α. ἡχος κλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς
βασιλευούσης, ἀμαρτίας νῦν ἐπ'
ἐμοί, τῶν σῶν θεραπόντων ἱεραί-
αις, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἐ-
λευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος ἐραστής,
μάκαρ Κωνσταντίνε, βασιλείας τῷ
Βασιλεῖ, πάντων καὶ Δεσπότη
διανοίᾳ, καθαρωτάτῃ πιστεύσας
ἐλάτρευσας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεῖσα θεαρχικῷ
σκότος ἀγνωσίας, καταλέλοιπας
ἀληθῶς, θεόφρον Ἑλένη καὶ γνη-
σίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων ἐ-
δούλευσας.

Θεοτοκίον.

Πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς,
ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ
ἐκ πυλῶν τῆς θανατηφόρου ἀμαρ-
τίας, τῇ μεσιτείᾳ σου ῥύσαι με
Δέσποινα.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Αμοιβῶν οὐρανίων, ἐπιτυχεῖν
ἐσπεύσας· ὅθεν τῷ χαλοῦντι Θεό-
φρον ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος
ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην,

(ΤΟΜ. Γ')

καὶ φωστήρ ἐν Πνευματικῇ ἀπὸ
γένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθεῖσα, καὶ
ἐπ' αὐτῷ πάνσεμνε, ἅπασαν θεμέ-
νη ἐλπίδα, τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ, τό-
πους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἄχραν-
τα Πάθη, σαρκωθείς ὑπέμεινεν ὁ
ὑπεράγαθος.

Τὸ σωτήριον ὄπλον, τὸ ἀρρα-
γὲς τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν
ἐλπίδα Σταυρὸν τὸν τίμιον, φθόνω
κρυπτόμενον, σὺ ἐφανερώσας θεῖω,
φλεγόμενη ἔρωτι θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Περὰς πολιτείας, ἀποπεσὼν Ἀ-
χραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτή-
νεσι καὶ κατάκριτος, ὅλος γεγέ-
νημαι· ἡ τὸν Κριτὴν τετοκυῖα,
πάσης κατακρίσεως ῥύσαι καὶ σῶ-
σόν με.

Κάθισμα ἡχος κλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς
Οὐρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μανθά-
νων τὴν καλλονὴν, ἐκ τούτων
μεμύησαι, τὸν τῶν ἀπάντων Κύ-
ριον· τοῦ σταυροῦ δὲ τὸ ὄπλον,
ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν
τούτῳ, νικᾶν καὶ κρατύνεσθαι· ὁ-
θεν τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τὸ
ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ
τὸν τρόπον μεμάθηκας, Κωνστα-
τίνε πανσέδαστε. Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἁ-
φesis δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνημὴν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκουσά Κύριε.

Οὐρανὸθεν ὡς Παυλὸν σε, πά-
λαι σαγγηνεῖ Χριστὸς ὁ Κύριος,

16 Κωνσταν-

Ἀπολυτίκιον· διδάσκον σε, βασι-
λεῦ, τὸν μόνον σέβασθαι.

Τὸν περλάμπρῳ σημείω σε, μά-
καρ δι' ἀστέρων Χριστὸς ὁ ἥλιος,
καταυγάζει καὶ φωστῆρά σε, τῶν
ἐσχοτισμένων ἀναδείκνυσι.

Καὶ τοῖς τρόποις φιλόθεος,
καὶ ταῖς θείαις πράξεσιν ἀξιάγα-
στος, μακαρία ἐχρημάτισας· διὰ
τοῦτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροῖς τὸ κρυπτόμενον,
χρόνοις ἐπὶ πλείστοις νῦν θεῖον
τρόπαιον, τοῦ Σταυροῦ, δι' οὗ σε-
σώσμεθα, καὶ δαιμόνων πλάνης
ἐλυτρώθημεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου καταύγασον,
τὴν ἐσχοτισμένην τοῖς πλημμε-
λήμασιν, ἢ τὸν ἥλιον κύήσασα,
τῆς δικαιοσύνης Ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ ε'. Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ορρίσας πρὸς τὸν ἄδυτον ἡ-
λιον καὶ Δεσπότην, Βασιλεῦ θεό-
σοφε, φωτὸς ἀνάπλεως γέγονας.

Αγάπην καὶ τελείαν συμπά-
θειαν, ὡς πορφύραν, φοροῦσα κα-
τόκησας, νῦν εἰς τὰ ἄνω βασιλεῖα.

Συνήφθης Ἀσωμάτων Ἑλένη,
χοροστασίαις, Θεὸν θεραπεύσασα,
ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεις.

Θεοτοκίον.

Παρθένε τὴν ψυχὴν μου καθά-
ριζον, μολυνθεῖσαν, ἡδοναῖς τοῦ
σώματος, τῇ ἐπηρείᾳ τοῦ ὄψεως.

Ῥδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Συνήθροισας Θεοφόρων Πατέ-
ρων, τὸν μακάριον χορὸν παραδό-
ξως, καὶ δι' αὐτῶν, Κωνσταντῖνε
τάς πάντων, κυμαινομένης καρ-
δίας ἐστήριξας, ὁμότιμον δοξολο-

γεῖν, τῷ τεκόντι τὸν Λόγον καὶ
σύνθρονον.

Πιστεύσασα ἐπὶ Κύριον ζῶντα,
τὸν τὸ εἶναι παρεχόμενον πᾶσι,
τῶν βδελυκτῶν καὶ ματαίων εἰ-
δώλων, νεκροποιᾷ ἀπεβάλου θρη-
σκεύματα, καὶ εἰληφας περιχαρῶς,
βασιλείαν Ἑλένη οὐράνιον.

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λό-
γε, ἀγνωσίας τὸ βαθυτάτον σκό-
τος, καὶ τῆς δεινῆς, ἀθείας τὸν
σάλον, οἱ διὰ σοῦ βασιλεύοντες
ἐλιπον, καὶ ἤχθησαν πρὸς γαλη-
νοὺς, εὐσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον.

Κάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν,
καὶ τῷ δείγματι δεινῶς πληγωθεῖ-
σαν, τοῦ πονηροῦ, τὴν καρδίαν
μου Κόρη, καὶ τῆς ἐν σοὶ θερα-
πείας ἀξίωτον, καὶ σῶσόν με τὸν
ἐπὶ σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου
ἄχραντε.

Κοντάκιον ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν
τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν
ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύ-
λον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων
αἰσχύνην ὄντα, ὅπλον δὲ πιστῶν
Ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς
γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ
ἐν πολέμοις φρικτόν.

Ὁ Οἶκος.

Κωνσταντῖνον πιστοί, σὺν τῇ
μητρὶ τιμήσωμεν· τοῦ Προφήτου
γὰρ αὐτοὶ λόγους ἀκροασάμενοι,
ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσ-
σῳ, τὸν τρισύνθετον Σταυρὸν κα-
τενόησαν, δι' οὗ τὸ σωτήριον πά-
θος ἐξηκολούθησε· καὶ πάντας πα-
ρέστησαν τοὺς Ἰουδαίους παρα-
σκευά

σκευάζεσθαι, δεῖξαι τοῖς λαοῖς μέ-
γα δικαίωμα, τὸ κεκρυμμένον διὰ
τὸν φθόνον, καὶ βασκανίαν τὴν
αὐτῶν· καὶ τοῦτο εὐρόντες ἀνέ-
δειξαν αὐτοί. Διὰ τοῦτο τοῖς πᾶσι
νικηφόροι ἀνεδείχθησαν, ὅπλον
φέροντες ἀπροσμάχητον, σημεῖον
μέγα καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κα'. Μνήμη τῶν ἁ-
γίων ἐνδόξων καὶ ἱσαποστόλων μεγά-
λων βασιλέων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλέ-
νης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Σοὺ τὰ προστάγματα φυλάτ-
των, ὑπεκλίθη σου τῷ νόμῳ Κων-
σταντῖνος· ἀνομούντων διδ, καθεῖ-
λε παρατάξεις, ἀναβοῶν σοι Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εὐλὸν τὸ πάντας ἀνελκύσαν,
ἀξιάγαστε ἐκ λάκκου ἀπωλείας,
συγχωσθὲν φθονερῶς, ἡμῖν ἀνα-
καλύπτεις, καταχωννύων δαίμο-
νας, ὁλεθρίους εἰς αἰῶνας.

Πράξεις θείαις ἐδομήσω, τὴν
καρδίαν σου Ναὸν Θεοῦ Ἑλένη,
καὶ Ναοὺς ἱεροῦς, αὐτῷ ἀνωκοδό-
μεις, ἐνθα σαρκὶ τὰ ἄχραντα, δι'
ἡμᾶς ὑπέστη πάθη.

Θεοτοκίον.

Γνώμη οἰκεία ἁμαρτάνων, καὶ
δουλούμενος ἀτόποις συνηθείαις,
τῇ συνήθει σου νῦν, προστρέχω
συμπαθεῖα· ἀπεγνωσμένον σῶσόν
με, Παναγία Θεοτόκε.

Ῥδὴ η'. Ἑπαπλασίως κάμινον.

Ος πορφυρίδα ἐνδοξε, στολι-
σθεὶς τὴν εὐμένειαν, καὶ ὥσπερ
χλαμύδα, τὴν καλὴν συμπάθειαν,
στεφάνῳ κεκόσμησαι τῶν ἀρετῶν,

τελείῳ νοί· καὶ μετατεθεὶς ἀπὸ
τῆς γῆς εἰς τὰ ἄνω, βασιλεῖα
κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εὐφραينوμένην βλέποντες, σὺν
υἱῷ σε θεόφρονι, ἐνδοξε Ἑλένη,
εἰς Θεοῦ βασιλεία, Χριστὸν μεγα-
λύνομεν, τὸν τὴν ὑμῶν σεπτὴν
ἐορτὴν, δείξαντα ἡμῖν ὑπὲρ ἀκτί-
νας ἡλίου, ἡμᾶς φωταγωγοῦσαν,
τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας· λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ος θαυμαστός ὁ πόθος σου,
καὶ ὁ τρόπος σου ἔνθεος, ἐνδοξε
Ἑλένη, γυναικῶν τὸ καύχημα·
τοὺς τόπους γὰρ φθάσασα, τοὺς
τὰ σεπτὰ παθήματα, ὑποδεξαμέ-
νους τοῦ Δεσπότη τοῦ ὄλων, να-
οῖς περικαλλέσι, κατεκόσμηες βο-
ῶσα· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὰ τῆς ψυχῆς μου ὄμματα,
ταῖς πολλαῖς παραβάσεσιν, ἀποτυ-
φλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τὸν
νοῦν μου εἰρήνευσον, καὶ τὴν καρ-
διαν δέομαι, ἐκταραττομένην, ἡ-
δοναῖς πολυτρόποις καὶ σῶσόν με
βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰ-
ῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ο τάφος ἐνθα κεῖται τὸ ἱερὸν,
Κωνσταντῖνε, καὶ τίμιον σῶμά
σου, μαρμαρυγὰς, θείας καὶ ἀκ-
τίνας φωτολαμπεῖς, τοῖς προσι-
οῦσι πάντοτε, βλύζει ἱαμάτων

παντοδαπῶν, τὸ σκότος ἀπελαύ-
ων, καὶ φέγγει ἀνеспέρῳ, φωτα-
γωγῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἀγίως σου τελέσασα τὴν ζω-
ήν, σὺν Ἀγίοις νυνὶ κατεσκήνω-
σας, ἁγιασμοῦ, πλήρης γενομένη
καὶ φωτισμοῦ· τῶν ἱαμάτων πάν-
τοτε, ὅθεν ἀναβλύζεις τοὺς πο-
ταμούς, καὶ πάθη κατακλύζεις.
Ἐλένη μακαρία, καὶ καταρδεύεις
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προάναρχε ἀθάνατε Βασιλεῦ,
βασιλείας τῆς ἁνῶ ἡξίωσας, οὐ-
εὐσεβῶς, πάλαι ἐδικαίωσας ἐπὶ
γῆς, τοῦ βασιλεύειν Κύριε, σὲ ἡ-
γαπηρότας εἰλικρινῶς, Ἐλένην
τὴν Ἀγίαν, τὸν μέγαν Κωνσταν-
τῖνον· ὧν ταῖς πρεσβείαις πάντας
οἰκτεῖρον.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Βασιλέα καὶ Ποι-
ητὴν, συλλαβοῦσα Παρθένε ἐμή-
σας· καὶ νῦν ἰδοῦ, οἷά περ Βασι-
λισσα δεξιᾷ, τούτου ἀγνὴ παρί-
στασαι· ὅθεν δυσωπῶ σε ἀριστε-
ρᾶς, μερίδος λύτρωσαί με ἐν ὧρᾳ
καταδίκης, καὶ δεξιοῖς προβάτοις
σύνταξον.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἰλῆφε, τὸ
βασιλεῖον κράτος, ἀλλ' ἐκ τῆς
θείας χάριτος, Κωνσταντῖνος ὁ
Μέγας, σὺν τῇ Μητρὶ οὐρανόθεν
ἐξαστράπτων δὲ βλέπει, Σταυροῦ
τὸ θεῖον τρόπαιον, ὅθεν τούτῳ
ὀλέσας, τοὺς δυσμενεῖς, καὶ εἰ-
δώλων ἔλυσε τὴν ἀπάτην, ἐν Κόσ-
μῳ δὲ ἐκράτυνε, τὴν ὁρθόδοξον
πίστιν.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Λῆνους Στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Κωνσταντῖνε πάνσο-
φε, ὁρδοδοξίας πηγῇ, ἡ ποτίζου-
σα πάντοτε, τοῖς γλυκέσι νάμασι,
τὴν ὑψηλίον ἅπασαν. Χαίροις ἡ
ρίξα, ἐξ ἧς ἐβλάστησε, καρπὸς ὁ
τρέφων, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.
Χαίροις τὸ καύχημα, τῶν περά-
των ἐνδοξε, Χριστιανῶν, βασιλέ-
ων πρώτιστε. Χαίρε χαρὰ τῶν
πιστῶν.

Ὁ βασιλεύων τῆς κτίσεως, τὸ
εὐπειθές προορῶν, τῆς καρδίας
σου πάνσοφε, λογικῶς θηρεύει σε,
ἀλογία κρατούμενον, καὶ καταυ-
γάσας τὴν σὴν διάνοιαν, τῆς εὐ-
σεβείας ταῖς ἐπιγνώσεσι, κόσμῳ
ἀνέδειξε, φωταυγὴ ὡς ἥλιον μαρ-
μαρυγᾶς, θεῖων ἀποπέμποντα,
πράξεων ἐνδοξε.

Τὰ τοῦ Κυρίου διδάγματα,
καθάπερ γῇ ἐκλεκτῇ, δεξαμένη
πανεύφημε, ἐναρέτων πράξεων,
εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, τὰς δια-
νοίας, ἡμῶν ἐκτρέφουσα, τῇ ἐκμι-
μήσει, Ἐλένη πάνσοφε, τῆς πο-
λιτείας σου· ὅθεν ἐορτάζομεν,
περιχαρῶς, σήμερον τὴν μνήμην
σου πανηγυρίζοντες.

Ἐλαιον ἀγαλλιάσεως, τοὺς
σοὺς μετόχους Χριστέ, Κωνσταν-
τῖνον Ἐλένην τε, παραδόξως ἐχρι-
σας, τὴν ἀπάτην μισήσαντας, καὶ
σοῦ τὸ κάλλος, ἐπιποθήσαντας,
καὶ βασιλείας τῆς οὐρανοῦ σου,
τούτους ἡξίωσας, εὐσεβῶς τὸ πρό-

τερον.

τεραν, ἐπὶ τῆς γῆς, Λόγε βασι-
λεύσαντας, τῇ ἐπινεύσει σου.

Δόξα ἡχος πλ. δ'.

Μεθοδίου Πατριάρχου.

Ο τῶν Ἀνάκτων Ἀναξ καὶ Θεός,
ὁ πλουσίαις δωρεαῖς κατακοσμῶν
τοὺς ἀξίους αὐτὸς οὐρανόθεν, ὡ-
περ Παῦλον τὸν δοιδίμον, διὰ ση-
μείου τοῦ Σταυροῦ, σὲ Κωνσταν-
τίνε ἐξώγησεν. Ἐν τούτῳ, φήσας,
νίκα τοὺς ἐχθρούς σου· ὃν ἀναζη-
τήσας σὺν μητρὶ θεόφρονι, καὶ
εὐρῶν ὡς ἐπόθεις, τούτους κατὰ
κράτος ἐτροπώσω. Σὺν αὐτῇ οὖν
ἰκέτευε, ὑπὲρ ὀρθοδόξων Βασιλέων,
καὶ τοῦ φιλοχρίστου Στρατεῦ, καὶ
πάντων τῶν τὴν μνήμην σου τε-
λούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάν-
θρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ οἱ
Μακαρισμοί, ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ
ς'. Ὤδῃ.

Προκείμενον ἡχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίπ-
πας ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν Παῦλον, ἔφη·
Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σταυτοῦ λέγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας
τὴν χεῖρα. Ἐν οἷς καὶ πορευόμενος εἰς
τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπι-
τροπῆς τῆς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, ἡμέ-
ρας μέσης, κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασι-
λεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λαμπρότητα
τοῦ ἡλίου περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς
σὺν ἐμοὶ πορευομένους· πάντων δὲ κα-
ταπεσόντων ἡμῶν εἰς τὴν γῆν, ἤκουσα
φωνὴν λαλοῦσαν πρὸς με, καὶ λέγουσαν

τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ, Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί
με διώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα
λακτίζειν. Ἐγὼ δὲ εἶπον, Τίς εἰ Κύριε;
Ὁ δὲ εἶπεν, Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃν σὺ
διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ στήθι ἐπὶ
τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὤρθην
σοι, προχειρίζεσθαί σε ὑπηρετήν, καὶ μάρ-
τυρα ὃν τε εἶδες, ὃν τε ὁφθήσομαι σοι,
ἐξαιρούμενός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐ-
θνῶν, εἰς οὓς νῦν σε ἀποστέλλω, ἀνοιῆσαι
ὀφθαλμούς αὐτῶν, τοῦ ἐπιστρέψαι ἀπὸ
σκότους εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, τοῦ λαβεῖν αὐτοὺς
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις, πιστεῖ τῇ εἰς ἐμέ. Ὅθεν,
Βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπει-
θὴς τῇ οὐρανίῳ ὁκτασίᾳ, ἀλλὰ τοῖς ἐν
Δαμασκῷ πρῶτον καὶ Ἱεροσολύμοις,
εἰς πᾶσιν τε τὴν χώραν τῆς Ἰουδαίας
καὶ τοῖς ἔθνεσιν, ἀπήγγελλον μετανυ-
εῖν καὶ ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεόν, ἀξία
τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας.

Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος
Βασιλίσκου.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἁγίου γ'. ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Βασιλείαν ἀσάλευτον, βασιλεύ-
σας ἀπειληφας, Βασιλίσκε ἐνδοξε,
καὶ παρίστασαι, τῷ βασιλεῖ τῶν
δυνάμεων, σὺν πάσαις γηθόμενος,
τῶν Ἀγγέλων στρατιάς, ἀνα-
μέλπεις τε πάντοτε, τὸ ἀένναον,
καὶ μακάριον ἄσμα, φρυκτωρίας,
κατὰ μέθεξιν ταῖς θεαῖς, περιφα-
νῶ· ἀγαζόμενος.

Τοῦς

Τοὺς σοὺς πόδας ὑπέδησαν, ταῖς κρηπίσιν ἤλωσαντες, ἐν τῷ πὲ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τοῦ μαρτυρίου αἰοῖδιμε, μεθ' ὧν κατεπάτησας, κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς, καὶ τελείως συνέτριψας, καὶ ἐβάδισας, εὐσταλῶς τὰς πορείας οὐρανίους, τῷ Δεσπότῃ νικηφόρος, ἐμφανιζόμενος ἐνδοξε.

Προσευχῇ σου ἐβλάστησε, ξύλον ἀνικμον πρότερον, καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε ζῶντος ὕδατος· τῇ δὲ ῥοῇ σου τοῦ αἵματος, ἡ γῆ καθηγιάσται· ὁ ἀνὴρ δὲ τῆς ψυχῆς, τῇ ἀνόδῳ πανόλβιε· ὅθεν πίσται σου, τὴν ἀγίαν τιμῶμεν Βασιλίσκε, καὶ πανέορτον ἡμέραν, ἐν ᾗ νομίμως ἡρίστευσας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον. Τῆς ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν κβ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλιθ' ὅσον κοχλάζοντα ποτισθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κόδρος, ὑπὸ ἱππῶν συρόμενος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ἱερομάρτυς Ζαχαρίας, ὁ ἐκ Προύσης τῆς Ἀσίας ἐν ἔτει 1802 ἀβλήσας τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς ἐκδόμης Συνόδου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, ἑπισκόπου Συννάδων.

Εἰς τὸν Εὐαγγελιον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς γ'· καὶ τοῦ ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Μιχαήλ θεόπνευστε, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, διετήρησας ἀμemptον, καὶ Χριστοῦ τὸν ἀχραντον, χαρακτῆρα ἐτίμησας, καὶ διδασκαίς σου, πᾶσαν κατέσβεσας, τὴν γλωσσαλγίαν, ψυχῆς στερρότητι. Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερὰς ἐνστάσεως! δι' ἧς Χριστῷ, μάκαρ εὐηρέστησας τῷ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαήλ θεόληπτε, ἱερωσύνης στολὴν, ἐνδυσάμενος ἔδραμες, τῶν μαρτύρων στάδιον, καὶ Χριστῷ προσενήνεξαι, διπλοῖς στεφάνοις, μάκαρ κοσμούμενος, ἀρχιερέων, τάξεις ὀψόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, χαρμονῆς μακάριε, ἧς μετασχεῖν, ὄντως κατηξιῶσαι θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαήλ θειότατε, σὺ τῷ ποδῇρει σεπτῶς, Ἀαρὼν ὡς περ δεύτερος καθωραιζόμενος, τῶν Ἀγίων τὰ Ἅγια νῦν κατοπτεύεις, ἐνδον γενόμενος καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀχράντου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, ἱεραρχῶν, θεῶν ἐγκαλλώπιτμα, ἧς καὶ μετέσχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπο·

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, τῶν ἀρετῶν σου τῷ φωτί, καὶ τῶν θαυμάτων ταῖς λάμπεσι, θαυματοφόρε, Ἀγγέλων ὁμώνυμε.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ κγ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συννάδων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μυροφόρος Μαρία ἡ τοῦ Κλοπᾶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Σαλῳᾶς ὁ Ῥωμαῖος ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσαν τὰς γενικὰς ἀρετάς, θεωρίαις καὶ πράξεσι, Συμεῶν πανολβιε, τὴν ψυχὴν ἀπετέλεσας· καὶ τὰ σαρκὸς νικήσας σκιρτήματα, καὶ ζωηφόρον, ἀμφιεσάμενος, νέκρωσιν Ὁσιε, καὶ φωστὴρ γενόμενος, αἰφανής, πάσης γῆς τοῖς πέρασιν, λάμπεις τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θεῷ πτερούμενος, ἐτι τὴν σάρκα φορῶν, καὶ τὸν χοῦν περικείμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δέ, Πάτερ ὑψούμενος· ὅθεν ἐλήλυθας, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, διηνεκῶς, θείαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτείνόμενος.

Σάρκα λεπτύνας ἀσκήσεις, ἀνωφερῇ τὴν ψυχὴν, καὶ Θεῷ πλησιάζουσαν, Συμεῶν ἀπέδειξας, καὶ δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ τῇ δυνάμει, τούτου τὰ θαύματα τὰ ὑπὲρ φύσιν, τελεῖν ἡξίωται· ἐνθα γὰρ πέφυκε, παντουργὸς ἐνέργεια, τὰ ὑπὲρ νοῦν, πάντα καὶ διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Εἰς ὅρος ὑψηλὸν συμβολικῶς, τὸ θαυμαστὸν ἀνελθὼν, καὶ τὴν σεπτὴν Κιβωτὸν ὡς ἄδυτον ὑπελθὼν, πρᾶξιν ἀρίστην, καὶ ἐπίθασιν θεωριῶν ἐπέδειξεν· τῇ μὲν, τὸν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὀρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος· τῇ δέ, Θεὸν ὀρῶν τε καὶ ὀρώμενος, καὶ μόνος μόνῳ προσλαλῶν· ὃν ἰκέτευε σεβάσμιε Συμεῶν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στιχὸν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Ἦχος α'.

Υπομονῆς ατύλος γέγονας, ζηλώσας, τοὺς προπάτορας Ὁσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεῶν Πατὴρ ἡμῶν Ὁσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,

Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ τῆς ἑορτῆς.

ΤΩ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω με-
οιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν,
τὸν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐ-
τοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων
τὴν αἴγλην Ὅσις, καὶ Χριστὸν τὸν
πάντων Θεὸν πρεσβεύεις ἀπαύ-
στως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ κδ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ ἐν τῷ
Θαυμαστῷ δρεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Μελετίου τοῦ Στρατηλάτου
καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἐκ τῆς ἐρήμου ἀστράψας, τὴν
οἰκουμένην φωτίζεις· τῶν μονα-
ζόντων τὰ πλήθη, ἀγάλλονται τῇ
σῇ μνήμῃ. Ὡς Συμεῶν Θεοφόρε,
μὴ διαλίπῃς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
πρεσβεύων.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθροῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς τρίτης φανερώσεως
τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἀ-
γίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προ-
δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰω-
άννου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς παρουσίας ἑορτῆς
τοῦ Προδρόμου.

Ἐὰν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντη-
κοστῆς μετατίθεται εἰς τὴν Β'. τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, καὶ ψάλλεται ἡ
τούτου Ἀκολουθία, καθὼς καὶ ἡ τοῦ
Ἀγίου Κωνσταντίνου, καὶ ὅρα ὅσα διε-
τυπώθησαν ἐκεῖθι. — Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν
ἄλλῃ Κυριακῇ, ἢ ἐν ὁποιαδήποτε ἐπι-
σήμεν τῷ Πεντηκοσταρίου ἡμέρᾳ, ζή-
τει τὰ ἀπορούμενα πάντα εἰς τὴν ΚΑ'.
τοῦ παρόντος Μηνός, καὶ εὕρισκεις
αὐτὰ ἐκεῖθι.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦ-
μεν τὴν α'. στάτιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ
Προδρόμου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε,
ὑπὲρ ἡλίου αὐγάς ἀνατείλασα ἡ-
στραφεν, ἐκ τῆς γῆς ἡ Κάρα σου,
καὶ πιστοὺς κατελάμπρυνεν· ἦν
ὥσπερ θεῖον, θησαυρὸν ἔχοντες,
πλουσίαν χάριν, ἀπαρυόμεθα, ἁ-
γιαζόμενοι, καὶ ψυχὰς καὶ σώ-
ματα καὶ λογισμοὺς, καὶ πανη-
γυρίζοντες, σὲ μακαρίζομεν.

Χάριν ἀένναον βρύουσα, ἡ ἱερὰ
Κεφαλὴ, σοὺ μακάριε Πρόδρομε,
ἱερεῖ θεόφρονι, ἀγνοοῦντι μηνύε-
ται· ὃς ἐπισπεύσας, πίστει καὶ χά-
ριτι σαφῶς ποιεῖται ταύτης τὴν
εὐρεσιν, ἁγιαζόμενος, σὺν λαῷ
θεόφρονι καὶ Βασιλεῖ, πίστιν τὴν
ὀρθόδοξον, θερμῶς κρατύνοντι.

Τρίτην τελοῦμεν φανέρωσιν,
σοὺ τῆς σεπτῆς Κεφαλῆς, ἣν
Τριάς ἐστεφάνωσεν, ἐκτμηθεῖσαν
ἐνδόξε, διὰ ζῆλον τὸν ἐνθεον· καὶ

τῇ

τῇ εὑρέσει ταύτης ἀγάλλονται, Ἀγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θεοὶ Ἀπόστολοι, καὶ Προφῆται ἅπαντες· μεθ' ὧν ἡμῶν, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Προδρόμε.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ Θεοφροῦρητος Κάρα σου Προδρόμε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυόμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἵτοδος. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἁσμασι, γεραίροντες πόθῳ, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἱαμάτων ἡμῶν· ἦν περ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προσπέτεμεν οἰστρῷ, τῇ Ἡρωδιᾷ συμπελεκόμενος.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ.

Ωσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φεγγαμένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἵματι δὲ φωτίζουσα τὰς διανοίας ἡμῶν·

ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Στίχος. Ἠτοιμάσα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Πάλαι, ὡς περ θεῖος θησαυρὸς, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν ἀποκαλύπτεται, ὡς περ πλοῦτον προχέουσα, πηγὰς ἱαμάτων, νόστους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα· ὅθεν Ουμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες πάντες, τοῦ Χριστοῦ τὸν Προδρόμον ὑμνήσωμεν.

Δόξα, ἤχος β'.

Η τῶν θεῶν ἐννοιῶν, πανσεβασμῖος θήκη, καὶ τῆς ἀβρόχτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν τῆς γῆς ταμείων σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοσητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Προδρόμε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει ἁσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, καὶ ἐκαστίας σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ τοῦ
Προδρόμου Κεφαλῇ, ἀκτῖνας ἀρί-
ησι, τῆς ἀφθαρσίας πιστοῖς τῶν
ιάσεων· ἄνωθεν συναθροίζει τὴν
πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν
συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ
γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δό-
ξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ με-
τάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ πα-
ραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐ-
πλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, πάν-
τας τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ
ταύτης εὑρέσει, ὕμνοις μεγαλύ-
νοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην,
τὸν νέμοντα ἡμῖν διὰ σοῦ τὸ μέ-
γα ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο Ἠρώδης Πρόδρομε, παρα-
νομήσας, γυναικὶ παρέσχετο, τὴν
κεφαλὴν σου τὴν σεπτὴν, ἧς τῇ
εὑρέσει βοῶμέν σοι· Αἰτῆσαι πᾶσι,
δωρήσασθαι ἔλεος. Δίς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον
τοῦ δ'. ἦχου. Προκείμενον.
Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.
Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος
οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ τοῦ Ἰη-
σοῦ. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν.

Ζήτει εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προ-
δρόμου. Ποίημα Ταρασίου.

Ῥδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Φωνὴ τοῦ Λόγου γεγονώς
διάλυσον, τὴν ἀφωνίαν μου, ὡς
τοῦ Πατρὸς πάλαι, ἐν ἀγαλλιά-
σεως, φωνῇ ἀνευφημῆσαί σε, τῇ
παρούσῃ εὑρέσει, τῆς Κεφαλῆς
σου μακάριε, Πρόδρομε οὐράνιε
ἄνθρωπε.

Τὴν κεφαλὴν χειροθετήσας
Πρόδρομε, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στον, σοῦ τὴν σεπτὴν Κάραν, τὴν
κατανοήσασαν, Τριάδος τὴν φανέ-
ρῳσιν, φανεροῖς τοῦτο τρίτον, πε-
ριφανῶς ἀγιάζουσιν τὰ τῶν ὁρ-
θοδόξων συστήματα.

Οὐκ ἐνεγκὼν ἐπὶ πολὺ συγ-
κρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε,
οἰκονομεῖς πάλιν, φανεροῦσθαι σή-
μερον, οὐ στάμνῳ συγχλειόμενος,
ἀργυρέῳ δὲ σκεύει, ἐν ἱερῷ τόπῳ
κείμενος, καὶ ἱερουργῷ μηνυόμε-
νος.

Θεοτοκίον.

Στεριωτικῆς ἀπὸ γαστρὸς ἐ-
βλάστησας, ἐτοιμαζόμενος, τῷ
Ποιητῇ Λόγῳ, τὰς ὁδοὺς πανεύ-
φημε, ἐκ Κόρης ἀνατείλαντι, πα-
ναγίας ἀφράστως, ἣν Θεοτόκον
γινώσκουσαι, πᾶσαι γενεαὶ μακα-
ρίζουσιν.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Πορνικῶν ὀρχημάτων, ἡ ἱερά
Κάρα σου, ἐπαθλὸν γυναιῷ δοθεῖ-
σα,

σα, χερσὶν ἐφέρετο· νυγὶ δὲ σώφρονος, ἱερουργοῦ ταῖς παλάμαις, ἱερῶς πρὸς ἅγιον ναὸν κομίζεται.

Εὐσεβῶς ἀπαντᾷ σοι, τὸ τῶν πιστῶν ἄθροισμα, σὺν ἱερουργῷ Βασιλεῖ τε, ἐνδοξε Πρόδρομε, ἄδον χαρμόσυνα, καὶ προηγείται σου πόθῳ, καθαγιαζόμενον τῇ παρουσίᾳ σου.

Ιερῶν ἐξ ἀδύτων, ὡς φωταυγῆς ἥλιος ἡ ἱερωτάτῃ σου Κάρα, ἐξανατείλασα, πᾶσαν ἐφώτισε, τὴν οἰκουμένην Προφῆτα, τοῦ Χριστοῦ καὶ Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον.

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανὲς ἔλαμψας, ἄστρον τοῦ Ἥλιου, τῆς δόξης, προπορευόμενον, τοῦ ἀνατείλαντος, Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, Βαπτιστᾶ καὶ λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα, ἥχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ ἐκ κόλπων γῆς, ἀναδοθεῖσα τοῖς πιστοῖς, ἐκ τῶν μετᾶλλων καθὰ χρυσός, καὶ ἱκετεύει Χριστὸν, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακλήκοι Κύριε.

Προφητῶν ὡς ὑπέρτερος, τὸν προφητευθέντα ἰδεῖν ἠξίωσαι, Ἥλιου προπορευόμενος, ἐν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τὴν αἰοίδιμον Κάραν σου, μύρα ἱαμάτων ἀναπηγάζουσαν, τρίτον ἤδη ἐφανέρωσας, τὰ δυσώδη πάθη ἀπελαύνουσαν.

Συνελθόντες ἀρύσασθε, ἅπαντες ἱάματα μὴ κενούμενα, ἐκ πη-

γῆς ἀναδιδόμενα, τῆς τιμίας Κάρας τοῦ Προδρόμου Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ταπεινώσασα σῶσόν με, τὸν ὑψηλοφρόνως πολιτευόμενον, ἡ τεκοῦσα τὸν ὑψώσαντα, τὴν ταπεινωθεῖσαν φύσιν Πάναγνε.

Ἦδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὡς μεσίτης τῆς νέας, καὶ τῆς παλαιᾶς γεγονώς ἱερώτατε, Διαθήκης θείας, τὴν ἡμῶν παλαιότητα καίνισον, καίνισμὸν τελούντων, τῆς νεωστὶ ἀναφανείσης, Κεφαλῆς σου μακάριε Πρόδρομε.

Ἐκ Κομάνων κομῶσαν, χάριν ἱαμάτων τὴν Κάραν σου Πρόδρομε, πρὸς τὴν βασιλίδαν, εἰσοικίζεις τῶν πόλεων σήμερον, ἥς τῇ ἐπανόδῳ ἐπικροτεῖ πιστῶν τὰ πλήθη, φωτισμοῦ ἀκηράτου πληρούμενα.

Βασιλεὺς ἀλουργίδος, πλέον τῇ εισόδῳ τῆς Κάρας σου γάννυται· ἱερεὺς δὲ θεῖος Θεοφόρου ἐπώνυμος Πρόδρομε, ταῖς παλάμαις ταύτην, περικρατῶν συνευλογεῖται, εὐλογῶν τοὺς πιστοὺς τελεώτατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, ὠφθης ὑπερτέρα τῶν ἄνω Δυνάμεων, καὶ βροτῶν τὴν φύσιν, ἐλευσέγγησας Κόρη πανάμωμε· Θεοτόκον ὄθεν, παναληθῆ ψυχῇ καὶ γλώσση, οἱ πιστοὶ σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ἦδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς, ἡ Κεφαλὴ ἀνατείλασα, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Χριστοῦ, τὸ ψεῦδος ἀπήλασεν, αἰρέσεων ἔλυσε, τὸν πικρὸν χειμῶνα,

να, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμὸν, καὶ χάριν Θεοῦ καὶ ἔλεος, καὶ κεφαλὴν καὶ ψυχὴν, πιστῶς ἀγιάσθητε, κεφαλῇ προσφαύοντες, τοῦ τῆς θείας Κάρας, ἀφαμένου ἐν τοῖς ὅ-
δασι.

Τὰς κεφαλὰς τῶν ἐχθρῶν, ὑπὸ τοὺς πόδας συντρίβεσθαι, τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἰκέτευε Πρόδρομε, πόθῳ τὴν τιμίαν σου, Κεφαλὴν τιμῶντος, τὴν Ἑρώδην στηλιτεύ-
σασαν.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ τὸ φῶς, ἐκήρυξας ἔλευσόμενον, αἱμάτων παρ-
θενικῶν, σάρκα περιεείμενον, γε-
νόμενον ἄνθρωπον, ἐπ' εὐεργεσίᾳ,
τῶν ἀνθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στύλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡ-
λίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφα-
λὴν τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν αὐτοῦ,
ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιά-
ζει τοὺς πιστῶς αὐτὴν, προσκυ-
νοῦντας καὶ κραυγάζοντας. Χρι-
στοῦ σοφὲ Βαπτιστὰ, σῶσον πάν-
τας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Απὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλῆς ἡ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάμα-
τα νέμει πᾶσι τοῖς χρῆζουσι. Προ-
έλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλή-
σωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν
ιαμάτων τοὺς θεῖους κρουνοὺς·
ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἁ-

ενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων
πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως
αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψω-
μεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σε-
μνῶς περιπτυσσόμενοι, καὶ ἁσμα-
σιν ὡς στέμμασι στέψωμεν ταύτην
πιστοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κη-
λίδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς
κοσμήσωμεν ψυχὰς, καὶ βοήσω-
μεν στερβῶς· Χριστοῦ σοφὲ Βα-
πτιστὰ, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ἡ τρίτη εὐρεσις
τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Κε-
λεστίνος, σιδήρῳ τελειοῦται.

Ὁ ὁσίος Ὀλβιανὸς, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, φαι-
νότατος λύχνος, γέγονας Πρό-
δρομε, τὸ νέφος ἐκδιώκων, τῆς
πλάνης καὶ φωτίζων, τοὺς ἐν πί-
στει κραυγάζοντας. Ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Εορτὴν ἐτησίαν, ἡ σεπτὴ Ἐκ-
κλησίᾳ, καὶ ταύτην Πρόδρομε,
λαμπρῶς ἐπιτελεῖ σοι, τὴν Κάραν
σου τιμῶσα, καὶ συνήθως κραυγά-
ζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Προμηνύσας τοῦ Λόγου, τὴν
φρικτὴν παρουσίαν, θεοῖς σχιρτή-
μασι, μηνύεις σου τῆς Κάρας, τὴν
εὐρεσιν Προφῆτα, ἀψευδοῦς διὰ
στόματος, τῷ σὲ ποθοῦντι θερμῶς,
ἱεουργῶ πομένι.

Θεοτοκίον.

Παρθενία καὶ τόκος, ὑπὲρ φύ-
σιν

σιν καὶ λόγον, ἐν σοὶ συνέδραμον·
Θεὸν γὰρ σαρκωθέντα, ἐκύησας
ἀφράστως, Θεοτόκε, ὦ ψάλλομεν.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἶ.

Ὡδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο Βαπτιστὴς καὶ Πρόδρομος,
ὁ ἐπίγειος Ἀγγελος, τῆς παρανο-
μίας, ἀκριβὲς κατήγορος, Τριά-
δος φανέρωσιν, ἐν Ἰορδάνῃ πρὶν
κατιδῶν, τρίτον φανεροῖ, τὴν Κε-
φαλὴν αὐτοῦ πᾶσι, τοῖς πόθῳ με-
λωδοῦσιν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Προσупαντᾷ προθύμως σοι,
Βασιλεὺς ὁ πραότατος, ἅμα φιλο-
χρίστῳ, τῷ λαῷ πανεύφημε· ποι-
μένωνν δὲ πρόκριτος, προσεφαπλοῖ-
τὰς χεῖράς σοι, καὶ τῷ ἑαυτοῦ
ἐνστερνισάμενος στήθει, σκιρτᾷ ἐν
εὐφροσύνῃ, καὶ βοᾷ εὐχαρίστως·
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ χρυσὸν ἡ Κάρα σου, δια-
λάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρι-
σμένη, ἀργυρέοις σκεύεσιν, ὡς ὁλ-
βος πολυτιμος, τῇ βασιλίδι δέδο-
ται, ταύτην δωρεαῖς, καταπλουτί-
ζουσα θείαις, προθύμως μελωδοῦ-
σαν. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπε-
ρυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν τῇ γαστρὶ φερόμενον, τὸν
τὰ σύμπαντα φέροντα, μάκαρ
Ἰωάννη, χαίρων προσεκύνησας,
νηδὺ κρυπτόμενος, στειρωτικῇ
πανεύφημε· ὃν περ γεννηθέντα,
ἐξ Ἀγίας Παρθένου, ἀμνὸν Θεοῦ
κηρύττων, εὐσεβῶς ἀνεβόας· Λαὸς

ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Τῆς στείρας ὅσιος βλαστός,
γεννητῶν ἐκ γυναικῶν ὁ ὑπέρτε-
ρος, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὁ
στρατιώτης ὁ μέγας Πρόδρομος,
ὁ προκηρύξας τὸν ἀμνόν, τοῦ
κόσμου τὰ πταίσματα, τὸν ἀφαι-
ρούμενον, εὐφημείσθω ἱεροῖς με-
λωδήμασι.

Κρατῆρα πλήτας δαψιλῶς,
συγκαλεῖς μεθ' ὑψηλοῦ τοῦ κη-
ρύγματος, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στοῦ, τῇ ἀνευρέσει σῆς Κάρας
Πρόδρομε, Δεῦτε, ἐμπλήσθητε
βοῶν, τερπνῶν ὧν ἡτοίμασα, καὶ
μεγαλύνετε, τὸν τὸ εἶναι τοῖς
βροτοῖς παρεχόμενον.

Αναξ σε Ἀγγελε Θεοῦ, ἀγ-
γελώνυμος εἰς τούτου βασιλεία,
χαίρων εἰσδεχεται, καθυπουργοῦν-
τες πρὸς τοῦτο κάλλιστα, τοῦ
ποιμενάρχου εὐσεβῶς, καὶ κλῆσει
καὶ χάριτι, σεμνυνομένου σατῶς,
θεοφόρου ἱεροῦ καὶ θεόφρονος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Σῶτερ ὁ τεχνεὺς,
καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἁ-
φθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν
καθήσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς
ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρ-
τίας μου, ὁ εὐσυμπάθητος, ἐλεῆ-
μον, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς μνηταῖς συνέλθωμεν.

Εν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς
τιμίας σου Κάρας, βασιλεὺς ὁ φι-
λόχριστος, πλεον γάννυται ἥπερ,
τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι· ὃν ἀμείβου
ταῖς

ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον· καὶ ἡμᾶς φρούρει, σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ, πανεύφημε Ἰωάννη, παιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόδι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτέρου ῥυθμῶν τὸ α'. Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικαῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἵσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν· τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας ἡ μεσιτεύσασα χάριτος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡ μὴν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ, ἐγκεκρυμμένη κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὁμβρίζοντος τοῖς βροτοῖς θεῖαν ἄφρσιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον,

καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτήριους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατὰ κρυψίν, ὡς περ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος. Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἡχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβειάν φιλόανθρωπε, οἱ ἐπτακότες δοῦλοι σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἴλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου Ὡδὴ Γ'. καὶ ς'.

Προκείμενον, ἡχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοῦ τῇ.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου
Κάρπου, ἐνὸς τῶν ἐβδομή-
κοντα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσ-
όμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀπο-
στόλου γ'. Προσόμοια τῶν Ἁγίων.
Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Δεκτὸν ἐπιλάμψων τὸν νοῦν,
Θεικῶν ποιούμενος, κατεφωτίσθης
πανόλθιε, καὶ εἰς τὸ κήρυγμα, τοῦ
Χριστοῦ ἐξῆλθες, καὶ λαὸν ἐδίδα-
ξας, πιστεύειν εἰς αὐτόν, ὡς φι-
λάνθρωπον· καὶ νῦν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀστρον φαεινότατον δειχθεῖς,
Θεαῖς ἐπιλάμψῃς, τῆς οἰκουμένης
τὰ πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, δι-
δαχαῖς παμμάκαρ, καὶ σχεδιάζεις
χάριτι, ἀχλὺν τῶν νοσημάτων ἐ-
κάστωτε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θυσίαν ἀναίμακτον Θεῷ, θύων
τελεώτατα, ὑπὲρ αὐτοῦ Μάρτυς
τέθυσαι, καὶ προσενήνεξαι, νοητῇ
τραπέζῃ, θῦμα εὐωδέστατον, Ἀ-
πόστολε ὦ Κάρπε θεόληπτε· διὸ
ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς,
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Απολυτίκιον ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.
Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. Μνήμη τοῦ
ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπόστολος
Ἀλφαιὸς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ Ἀβέρκιος
καὶ Ἑλένη, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐν
Σμύρνῃ ἀθλήσας, ζῖφει τελειοῦται ἐν
ἔτει 1744.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν Στιχηρὰ
τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηδες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Ἑλλαδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἀγίου γ'. Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.
Θεόφρον Ἑλλάδιε βαφαῖς, τοῦ
οἰκείου αἵματος, ἱερωσύνης ἐλάμ-
πρυνας, στολὴν τὴν ἐνθεον μεθ'
ἧς εἰς τὰ ἄνω, εἰσῆλθες βασιλεία,
καὶ θρόνῳ τοῦ Δεσπότης παρίστα-
σαι· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἑλλάδιε Χριστὸς,
ἐποφθεῖς σοι ἅπαντας, τοὺς ἐκ
μωλώπων ἰάσατο, ἰχώρας χάριτι·
δι' αὐτόν γάρ πᾶσαν, ὑπομείνας
κάκωσιν, προείλου προφανῶς αἰ-
κιζόμενος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφ

Θεόφρον Ἑλλάδιε πυρὸς, φύ-
σιν ἐχάλλυνσας, καὶ ἀδιάφλεκτος
ἔμεινας· ἡ δρόσος γὰρ Θεοῦ, σὲ
περικυκλοῦσα, ἀβλαβῆ ἐφύλαττεν,
ἐχθροὺς περιφανῶς καταισχύνου-
σα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον, ὁμοίως. Καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
ιερομάρτυρος Ἑλλαδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ιερομάρτυς
Θεράπων ὁ Σάρδιος ἔφει τελειοῦται
ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐσεβιῶτης πυρὶ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλύπιος λιθοβολη-
θεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐ-
τυχούς, ἡ Εὐτυχίου, Ἐπι-
σκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου
προσόμνια γ'. ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον Εὐτύχιε νευραῖς, τῶν
πανσόφων λόγων σου, ἐναποπνί-
ξας τοὺς ἄφρονας, τέλος μακά-
ριον, πνιγμονῇ ὑδάτων, ὑπεδέξω
δράκοντα, ἐν τούτοις ἀποπνίγων

τὸν ἄσαρκον· διὰ ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κόσμος ὠραιότατος δειχθεὶς,
ἀθλητῶν ἐν χάριτι, μετεβιβάσθης
γηθόμενος, πρὸς ὑπερκόσμια, Βα-
σιλεῖ τῶν ὄλων, ἀληθῶς παρίστα-
σθαι, σὺν πάσαις ταῖς ἁγίαις Δυ-
νάμεσι μετ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μάρτυς ἀξιόχαστε τὰ σὰ,
λείψανα γηθόμενοι, περιφανῶς
ἀσπαζόμεθα· καὶ ἀρνούμενοι, χάριν
λαμάτων, πόθῳ σε γεραίρομεν, καὶ
πίστει ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε·
Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ κη'. μνήμη τοῦ Ἁγί-
ου ἱερομάρτυρος Εὐτυχούς, ἐπισκόπου
Μελιτινῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἐλι-
κωνίς ἡ ἐκ Θεσσαλονίκης καταγομένη,
καὶ ἐν Κορίνθῳ ἀθλήσασα, ἐν ἔτει 238
ἔφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Κρήσκεντος, Παῦ-
λος καὶ Διοσκορίδης οἱ Ῥωμαῖοι πυρὶ
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀνδρέας, ὁ διὰ Χριστὸν σα-
λὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΗ

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τῆς Ἀγίας γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα,
Θεοδοσία σεμνή, καὶ πορφύραν δι'
αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βε-
βαιμένην λαμπρότατα, περιθεμέ-
νη καὶ ὑπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμ-
φῶνα κατασκηνώσασα, κόρη πανά-
μωμε, συγχορεύεις τάξεσιν, ἀγ-
γελικαῖς, ὄντως ἀκατάλυτον, χο-
ρεῖαν ἔνδοξε.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε,
Θεοδοσία Χριστὸν, ὀλοκλήρως
ποθήσασα, τῶν βασάνων ἡνεγκας,
τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζο-
μένη διὰ τὸν σὸν ἔραστήν, καὶ
ξοιμένη πλευρὰς ταῖς μάστιξιν.
Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτερὰς ἐν-
στάσεως! δι' ἧς πρὸς γῆν, ὄντως
καταβέβληκας, τὸν ὑπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καὶ σώμα-
τος, κεκοσμημένη παιδρῶς, τῷ
Χριστῷ προσενήνεξαι, τὸν τῆς δό-
ξης στέφανον, παρ' αὐτοῦ ἀναδή-
σασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανέν-
δοξε, καὶ βασιλείας σαφῶς διάδη-
μα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέ-
δεξαι, σὴ κορυφῇ, νύμφη παναμώ-
μητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ ἀπόλυσις.

—οοο—

(TOM. Γ')

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῖς πόνοις ζῶν, τὴν ἄπονον
κεκλήρωσαι τοῖς αἵμασι δέ, Κο-
πρώνυμον ἀπέπνιξας, τὸν ἐχθρὸν
τὸν βέβηλον, Ἐκκλησίας Χριστοῦ
πανεύφημε· καὶ αὐτῷ συγχαίρου-
σα νῦν, δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲνι αθ'. μνήμη τῆς Ἀ-
γίας παρθενομάρτυρος Θεοδοσίας.

Ἡ ἅγια ὁσιομάρτυς Θεοδοσία μα-
χαίρα τελειοῦται ἐν ἔτει 714.

Ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ὀλβιανὸς ἐπί-
σκοπος Ἀνέου πόλεως, καὶ οἱ σὺν αὐ-
τῷ πυρὶ τελειοῦνται, ἐν ἔτει 301, ἐπὶ
Μαξιμιανοῦ βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰσαακίου, Ἡγουμένου τῆς
Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ
τοῦ Ἀγίου γ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τὸν
ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας, καὶ τὰς
τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας·
διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα
μακάριε, παρ' αὐτοῦ τοῦ κρα-
ταιῶς, σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος·
ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-
νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει

17 ἔκτε·

ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος, ἐπιβάς παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καὶ ἐπίκηρα, καὶ περιῶν ἐν τῷ σώματι, παρεῖδες, καὶ ἄυλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰοδιμε, θεῷ Πνεύματι, ὁδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὁδηγὸς καγὼν καὶ τύπος, ὥφθης καὶ πίστει περιδοξός.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνθεὶς θεόπνευστε Ἰσαάκιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, ὁδύνας κακώσεων, καὶ τὸ σκότος τῶν παλῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καὶ ῥυόμενος, νοσημάτων παντοίων καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως.

—ο—

Τῷ πρώτῳ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νατάλιος ζῆρει τελειοῦται.

Ὁ ὁσῖος Βαρλαάμ, ζῆρει τελειοῦται.
Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ῥωμανὸς καὶ Τελέτιος ζῆρει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις

Τῇ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἑρμείου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ ἀπροσμάχητος χάρις, τοῦ δυναμοῦντός σε, ἐν ἀσθενείᾳ Μάρτυς, σοῦ τῆς φύσεως πᾶσι, τὴν δύναμιν δεικνύει· διὸ καὶ θνητῶ, σὲ ἐνίσχυσε σώματι, καταπαλαῖσαι τὸν ἄσαρκον κραταιῶς καὶ λαβεῖν τὰ νικητήρια.

Ταῖς τῶν αἱμάτων βανίσιν, τῆς ἀθείας τὸ πῦρ, μεγαλομάρτυς σθέσας, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καὶ τῶν πιστῶν, τὰς καρδίας ἐφώτισας τῶν εὐσεβῶς σου τιμώντων τὸ ἱερὸν, καὶ σεβάσμιον μνημόσυνον.

Ὁ ἀκαθαίρετος πυργός, ταῖς προσβολαῖς τῶν ἐχθρῶν, οὐκ ἐσαλεύθης ὅλως, τὰς αὐτῶν δὲ καρδίας, συνέσεισας Ἑρμεῖα, καὶ τῷ μοχλῷ, τῶν γενναίων ἀγώνων σου, ὡς εὐπερίτρεπτον τεῖχος πάντων αὐτῶν, τὰ φρονήματα κατέαξας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον ὁμοίως, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.
Τῷ αὐτῷ μηνὶ λΑ'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἑρμείου.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Εὐσέβιος καὶ Χαλαράμπης πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις,

ΜΗΝ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 9.

Τῇ Α'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου, καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρείαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἑνδοξοὶ Μάρτυρες, προθύμῳ καρδίᾳ, ζήσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τοῦ τὸ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητῆς, Βαλεριανὸς καὶ Χαρίτων καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, Θεῖος Ἰουστίνος τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἱεράξ ὁ ἑνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρῶσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Ὅτε, ἐπινεύσει θεϊκῇ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρή-

σατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι τοῦ παντοδυνάμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφει τέμνοντι· ὁθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπεδέξασθε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ, τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἰ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, ὀλίφεις ῥυσθείμεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνημφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ἀλαλάζουσα· Οἱμοὶ! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίχως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σέ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Τῷ πρωί Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί α'. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἰούστος, καὶ Ἰουστίνος, Χαρίτων καὶ Χαριτῶ ἡ παρθένος, Εὐέλπιστος καὶ Πέων, Ἱεράξ, καὶ Βαλεριανός, οἱ ἐν Ῥώμῃ ἀθλήσαντες, ξίφει τελειοῦνται.

17* 10

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Νέων, ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοπέσιος ὁ Καππαδόκης, ὁ ἐν ἔτει 222 ἀθλήσας, ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυτιν.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς
πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων
πρόβολον σὲ γινώσκωμεν, τῆς εὐ-
σεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν,
εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμ-
μέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων
καὶ χρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς
Ἐκκλησίας ἱεροφάντα θεόπνευστε.

Αποστόλων διάδοχον, Ἀθλο-
φόρων ὁμότροπον, Ἀσκητῶν ὁμό-
ζηλον εὐφημοῦμέν σε, καὶ διδασ-
κάλων ἐκσφράγισμα, καὶ θεῖον ἐκ-
τύπωμα, καὶ Χριστοῦ μυσταγω-
γόν, Ἱεράρχα μακάριε, καὶ θεόρ-
ρυτον, ποταμὸν ἱαμάτων τὰς ἀνό-
μους καὶ βλασφήμους διανοίας,
κατακαλύπτοντα πάνσοφε.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον,
πλεονάσας πανόλβιε, τῆς χαρᾶς
ἡξίωσαι τοῦ Κυρίου σου, πεποι-

κιλμένος τῇ χάριτι, τῆς θείας ἐλ-
λάμψεως, καὶ τῇ αἵγλῃ νοητῶς,
ἀποστίλβων τοῦ Πνεύματος, νῦν
παρίσσαι, δεξιᾷ ζωφόρῳ λαμπη-
δόσιν, οὐρανίοις ἀενάως, κατα-
στραπτόμενος ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης σέφανον, ὦ Νι-
κηφόρε, οὐρανόθεν σήμερον, ὡς
εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς
πίστει τιμῶντάς σε, ὡς Ἱεράρ-
χην ὁμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. μνήμη τοῦ ἐν Ἀ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου πατρι-
άρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμο-
λογητοῦ.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὁκτὼ Μάρτυρες
ἐν Λουτρῷ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἐρασμος καὶ οἱ δι' αὐτοῦ
εἰς τὸν Χριστὸν πιστεύσαντες εἰκοσα-
κισχίλιοι μάρτυρες, ζῖφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης ἀθλήσας
ζῖφει τελειοῦται ἐν ἔτει 1442.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Δημήτριος, ὁ ἐν
Φιλαδελφείᾳ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει 1657
ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία.
ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου, ἡχ. α.
Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοί,
παῖδες προδεδώκασι, φθόνῳ τηκό-
μενοι ἐνδοξε· καὶ ἀνδρισάμενος,
ἀκαταγωνίστως, Παραδείσου εἴ-
ληφας, ὦ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπό-
λαυσιν· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρὶ, ὡς
περ πειθαρχοῦντές σοι, σὺν σοὶ
ἀθλοῦσι στερόρότατα, καὶ ἡ ἀοίδι-
μος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς
ἀξιόγαστε· μετ' ὧν νῦν κατοικῶν
τὰ οὐράνια, Χριστὸν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιάσεων νάματα ἡ σὴ, ὅλη τῷ
πραστρέχουσιν, ἀναπηγάζει ἐκά-
στοτε, Μάρτυς πολυάθλε, καὶ ἐκ-
πλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγ-
γας, Δαιμόνων συνεργεία τοῦ
Πνεύματος· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε·

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ
τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ἰ-
πατίου, Διονυσίου καὶ Παύλου.

Ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ θαυματουργὸς
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἱερία, καὶ ὁ ὁσιος Πάπας ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Μητροφάνους Ἀρχιεπι-
σκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλ-
ομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ἡχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον,
εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον
τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν
Ἀποστόλων διάδοχον, Ἀγγέλων
συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀκολουθῶς θεμέλιον, ἀρρα-
γέστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν
Μητροφάνην, ἱεραῖς ἐν ὑμνωδίαις,
ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Οτε σκηπτρα βασιλεία, ἡ τῶν
πόλεων ἀνασσα, κατ' ἀρχὰς καὶ
στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ
πρώτου ἠυμοίρησε, παμμάκαρ
Μητρόφανες, θεῖα ψήφῳ τοῦ Χρι-
στοῦ, Ἱεράρχου θεοφρονος, προε-
ξάρχοντος τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας
καταλλήλως, τῇ ἐνθῶ βιοτῇ σου,
ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἧλιον ἐλαμψας, ταῖς ἀ-
κτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μη-
τρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν
ἀρετῶν καὶ δογμάτων σου, τῶν
θείων καὶ ἁπαντας, κατεφώτισας
λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα,
ὁρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος
τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς
Ἀρείου, ἐρεσχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος πλ. β΄.
Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ θεοφόρος
ἐδείχθης, χρίσμα θεῖον ἅγιον, ἐν
ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ
φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν
"Οσιε τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἁγία,
καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς θεα-
ρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι
μουόμενος, τὰ σωτηριώδη μυστή-
ρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱε-
ράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρρησία
δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν
ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμάκαρ
Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζό-
φωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὠφθης
γάρ, φωταυγῆς ἥλιος, Ἱεράρχα
παμμακάριστε· καὶ νῦν ἐσκήνω-
σας, ἐνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον,
υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος
Ἀγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν
μνήμην, τὴν θείαν καὶ φωσφόρον
καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρό-
φανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ο νοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς
πρὸς τὸ Θεῖον θεόφρον, πίπτει καλ-
λυνόμενος, καὶ λαμπρῶς θεούμε-
νος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι
καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν
ἐμελέτησε, καὶ προσεκτήσατο, τὴν
τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, πα-
θῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπ-
θείᾳ κοσμούμενος, Πάτερ Ἱεράρ-
χα, Μητρόφανες λαμπρότατε φω-
στήρ, καὶ πρεσβυτά τῶν ψυχῶν
ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα ἦχος β΄.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον βίον
σου, Ἀγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύ-

μασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἡ-
λαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρ-
χοντες ἡδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδό-
ξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σοῦ δοξασθεῖς·
ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλέωσαι, Πάτερ
ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου,
τῆς χάριτος ἐλθοῦσης· ὡς γὰρ ἡ
βάτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγο-
μένη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ
παρθένος ἔμεινας. Ἀντὶ στύλου
πυρὸς, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡ-
λιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστὸς, ἡ
σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια
ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς,
σύ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, τῆς
Ἐκκλησίας φωστήρ, ἔρεισμα τῆς
πίστεως, καὶ πύργος ἀσειστος,
εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος
στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἄρ-
χιερῶν Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε
τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερρον
μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μη-
τρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Αγεὶ κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ,
Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευ-
κλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ θεῇ μνήμῃ
σου, πιστοὺς εὐφραίνουσας, καὶ λα-
οὺς διεγείρουσας, πρὸς δόξαν Κυ-
ρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἶνεσιν τοῦ σέ
δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν
δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυ-
τροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελούντας
πανσεβάσμιε.

Στίχ

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.

Λύμην τοῦ Ἀρείου δυσσεβοῦς, πάνσοφες αἰρέσεις σέβας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδασι, ποταμῶν αἰετὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· οἷς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνοις εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἡγωνίσω, πρὸς τὴν ἁμαρτιαν ἀνθιστάμενος.

Δόξα, ἦχος κλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἡδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιάζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικὰς, ὁ μέγας φωστὴρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τοῦ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ᾗ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἀνωθεν προμηθείᾳ, τὰς αὐγὰς ἐξαστράπτων τῆς χαρίτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμητόρα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διεδράνωσας πᾶσιν, ὡς

ποιμνῆς ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τοὺς νοητοὺς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιῶν λύμης σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύ· δόξα τῷ σέ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὁρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὃ Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἀρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας, Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου,

σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, ἐρρύπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις γάμμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θήρας, αἵρέσεων Ὅσιε, βακτηρίᾳ λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλιν καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὅρος, τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τὴν τῆς Εὐχῆς ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κεμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σὺ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-

σμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν. Δόξα, ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἰτα τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἧχον β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσάγγελον. Ζήτει εἰς τὸν Ἑσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰτα τοῦ Ἀγίου, (ὅρα εἰς τὸ τέλος).

Κοντάκιον, ἤχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ'. μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἁγία Σοφία, ἡ ἀπὸ τῆς Αἰῶνος τῆς Θράκης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ Λαζάρου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοιώτων.

Φῶς τριλαμπέστατον μάκαρ, Μητρόφανες ἐν καρδίᾳ, δεξιόμενος ἀνεδείχθης, μέγας φωστὴρ Ἐκκλησίας, καταφωτίζων τοὺς πίσει τὸν ἐν Τριάδι, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦντας.

Θεο-

Θεοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον ἐδείχθης, φωτολαμπές Θεοτόκε· τὸ ἄχρονον ἐκ γαστρὸς σου, φῶς γὰρ ἀνέτειλε κόσμῳ, καὶ κατεφώτισε πάντας τοὺς ὀρθοδόξως, σὲ Θεοτόκον ὑμνοῦντας.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Αναλαβὼν τοῦ Χριστοῦ τὴν πανοπλίαν, καὶ περιζωσάμενος τὴν σὴν ὁσφὺν κραταιῶς, ἐν ἀληθείας εὐθύτητι, δικαιοσύνης· θεῖον δὲ ὠράκα ἐνδυσάμενος, καὶ ὑποδησάμενος ὠραίους πόδας σου, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἐτοιμασία· καὶ ἐπὶ πᾶσι θυρεὸν πίστεως, καὶ τὴν τοῦ Πνεύματος θείαν μάχαιραν, ῥῆμα Θεοῦ ὃ Μητρόφανες, τοῦ ἐχθροῦ τὰ πυρφόρα, παντελῶς βέλη κατέσθεςας.

Θεοπρεπῶς σου τὸν βίον διανύσας, τὸν ξένον γενόμενον, Χριστὸν μισούμενος, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀμέτρητον, ξένων χαρίτων, κατηξιώθης Πάτερ Μητρόφανες, ξένοις καὶ αὐτόχθοσι σαφῶς τὰ μέλλοντα, προαγαρεύων ὡς ἐνθεος, νέος Προφήτης, ἐν γηραλέῳ ψυχῆς φρονήματι· ὅθεν τῆς κρείττονος θείας ἐτυχες, κατ' ἀξίαν ξενίας αἰδιμε, ἱκετεύων σωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ὁ ἐπαξίως κομήτης Κωνσταντίνος ὡς περ ἐσπερώτατος προκληθεὶς ἀνωθεν, τῶν χριστιανύμων ὁ πρώτιστος, Ἀναξ ἀνάκτων, σὲ ἐξ ἑώας ἐξανατείλαντα, ἄλλον ὡς

περ ἥλιον, εὐρὼν Μητρόφανες, συναγαγὼν ὡς αἰετῶτον, χορὸν ἀστέρων, θείων Πατέρων τὸ πρῶτον ἄθροισμα, ἐν ὑψιθρόνῳ στερεώματι, Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἐνεθρόνισε, καταυγάζειν ἀκτίσιν, εὐσεβείας τὸ ἀνθρώπινον.

ὑπερουράνιον ἄρτον προσκομίζων, θυσίαν ἀναίμακτον τῷ παντοκράτορι, σαυτὸν ὡς θυμία εὐπρόσδεκτον, ὡς Ἱεράρχης, μάκαρ προσήξας καὶ καλλιέρημα, ὅθεν καὶ ὡσφράνθη σου ὡς θυμιάματος, ὁσμὴν καὶ μύρον ἡδύπνοον, τὴν εὐωδίαν, τῶν ἀρετῶν τε καὶ θείων πράξεων· καὶ νῦν τῷ θρόνῳ παριστάμενος, τοῦ Σωτῆρος θυσίαν ἀναίμακτον, παρρησίᾳ προσφέρεις, καὶ φωτίζεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Μητρός παμφαοῦς, ὃ Μητρόφανες σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, Πατὴρ θεοπροβλήτας ἀνεδείχθης, καὶ νύμφης ἐκλεκτῆς τοῦ Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, νυμφίος σεμνοπρεπῆς μυστικῶς ἐχρημάτισας, υἱοὺς ἀπείρους προσάγων, τῷ ἀοράτῳ Πατρὶ διὰ πίστεως, πολύτεκνον τὴν κολυμβήθραν, ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἀπεργασάμενος· ὅθεν τὸ δοθέν σοι τάλαντον πολυλαπλασιάσας, χαίρων εἰσῆλθεις εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν οὐράνιον, τῶν πρωτοτόκων ταῖς χορείαις συνηδόμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριστωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς

ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξι-
χνιάστον σου γέννησιν. Θεοτόκε
πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'. ἤ-
χος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Πυξίον Θεοῦ Πνεύματος, Θεο-
μακάριστε ἐδείχθης πάτερ, τὰ θεῖα
δόγματα ἐγγεγραμμένα, φέρων
ἐν γνώσει θεϊκῇ ὧν τὴ ἀναπτύξει
κατεφώτισας, τοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ
κινδυνεύοντας· διὸ ταῖς σαῖς πρε-
σβείαις, αἰτῆσαι ἡμῖν πᾶσι τὸ μέ-
γα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ρεύμασι, προσε-
πιγράσας σου ἱερωσύνης, στολὴν
Δωρόθεε εἰσήλθες, χαίρων εἰς τὸν
οὐράνιον ναὸν, νῦν ἐμφανισθῆναι
τῷ θεῷ ἡμῶν, νέμοντι στεφάνους
τῆς ἀθλήσεως, αὐτὸν καθικετεύ-
ων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα
ἔλεος.

Ο βίος σου ἱσάγγελος, ἡ μαρ-
τυρία δὲ λελαμπρυσμένη, δι' ἧς
ἠξίωσαι μετὰ Ἀγγέλων, περιχο-
ρεῦειν ἐν χαρᾷ, θαύμασι τὴν γῆν
Πάτερ Δωρόθεε, θείοις καταυγά-
ζων καὶ διδάγμασι· διὸ ταῖς σαῖς
πρεσβείαις, αἰτῆσαι πᾶσι δοῦναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερο-
μάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῶν ἁ-
γίων, σαυτὸν προσήξας τῷ Κτίσῃ,
πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέ-
ψας, ὕστερον τῷ μαρτυρίῳ στερ-
βῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέ-
ξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ε. Μνήμη τοῦ Ἁγίου
ἱερομάρτυρος Δωροθέου Ἐπισκόπου Τύρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δέκα μάρ-
τυρες, οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσαντες
διὰ τὸν Χριστὸν, Μαρκανδός, Νικανδρός,
Ἀπόλλων, Ὑπερέχιος, Λεωνίδας, Ἀρείος,
Γοργίας, Σελληνίος, Εἰρήνη καὶ Πάμ-
βων, τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστοφόρος ὁ ῥω-
μᾶνος, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόνων ὁ Ῥωμαῖος,
ἐν θαλάσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Μάρκος ὁ ἐν Χίῳ
ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1801 ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Σ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἐγουμενίου
τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν
καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευ-
τον, ἐγκράτειαν ἄμετρον, παννύ-
χιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πί-
στιν

στιν, ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ
Πάτερ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος
ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σῶμα
τος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπου-
ράνιος ἄνθρωπος, ἐχρημάτισας
Ὅσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπα-
θείας βεθρον, πέλαγος θαυμάτων,
ἁμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαίᾳ ὄν-
τως Θεοῦ κατάκαρπος, ἐλαίῳ τῶν
καμάτων σου, καθιλαρώνων τὰ
πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν
πιστῶς εὐφημούντων σε.

Ο νοὺς σου λαμπόμενος, ταῖς
θεϊκαῖς ἐπινεύσεις, τῶν τοῦ σώ-
ματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτι-
σεν, ἀμιγεῖς τῶν κάτω, φέρων χα-
ρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ,
τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμε-
νος, ὅλος φωτισειδέστατος, τῇ
συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλα-
ρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων
ἀγλάισμα.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτω-
ήχου. Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς
κατεφλέχθης, Ἰλάριε σοφὲ, ἀλη-
τὰ γενναῖοφρον· τὴν δρόσον γὰρ
ἐχέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν·
ὅθεν ἦνυσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἁ-
γῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὁσί-
ων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνή-
σθητι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Σ'. Μνήμη τοῦ Ὁ-
σίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἰ-
λαρίωνος τοῦ νέου, ἡγουμένου τῶν Δαλ-
μάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ὁσιος Ἄτταλος ὁ
θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγιοι πέντε παρθένοι, Μάρθα καὶ
Μαρία καὶ Βαλερία καὶ ἡ ἁγία Μαρ-
κία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Θεοδότου Ἀγκύρας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐράνιων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδιά, καὶ στα-
θερῷ λογισμῷ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας
μάρτυς, ἠτομολήσας ὄντως, μὴ
πτήξας τῶν βασάνων τὰ ἀλγεῖνά,
οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομί-
μως ἀθλήσας περιφανῶς, ἐστεφά-
νωσαι Θεόδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός
σου κατετραυματίσας, τοὺς πολε-
μίους μάκαρ, καὶ κατέβανας τού-
των, ἐλέγχους τὰς καρδίας, τοῖς
δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμά-
των σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας
παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακά-
ριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι πε-
ρικοιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν
νῶτον, συντριβόμενος μάρτυς, ὑ-
πέμεινας κραυγάζων τῆς τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν
χωρί-

χωρίσει οὐ θάνατος, οὐ ζωή, οὐδὲ
πᾶσα ἄλλη βάσανος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς
Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρῶτῳ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ζ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Μάρτυς Ζη-
ναῖς, ἡ θαυματουργὸς, πολυειδῶς βα-
σανισθεῖσα, τελειοῦται.

Αἱ ἅγιαι γυναῖκες, Αἰσία καὶ Σωσάν-
να, αἱ μαθήτριαι τοῦ ἁγίου Παγκρα-
τίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ποταμάνη ἡ Ἀλε-
ξανδριανή, ἐν μεσότητι λήθητι πίστεως
βληθεῖσα, τελειοῦται ἐν ἔτει 304.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ταράσιος καὶ Ἰω-
άννης, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Στέφανος καὶ
Ἄνθιμος οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἡ Ὁσία
Σεβαστιανή ἡ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρ-
τυρος Θεοδώρου τοῦ Στρα-
τηλάτου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν
στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναϊότατος, στρα-
τιώτης ἀήττητος, ἐν ἁγίῳ Πνεύ-
ματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν

πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,
καὶ τῶν ἔργων σου σοφὴ, καρτε-
ραῖς ἐπιδείξῃσιν· ὅθεν εἰληφας,
τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς
ἀνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, Μεγα-
λομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτῶμενος, καὶ
τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτά-
τοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ
ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει
τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαν-
ναῖς, ἀλγυδόνων κυκλούμενος,
ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤ-
φθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ
προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων
Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσε-
βείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλ-
ματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον
ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδε-
κτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς
προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν
ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων,
θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δω-
ρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος ζά-
διον, κατὰ τῆς πλάνης ἡδραγά-
θησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ
γλώττῃ σου, κατασχύνας Λυκι-
νίου τὸ ἀπάνθρωπον, διὸ καὶ σὺν
Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἵ-
τησαι Χριστόν, ὅπως ἴλω· γένη-
ται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δε-
ήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
ὀλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος

ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παρὰ ταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ὑποστηρικτὸς, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει Θεοῦ· μένος, καὶ λαμπόμενος, καθαράς διαδόσεις, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Ὀπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμοὺς παμμάχαρ ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὅμματα, ἐπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμε-

νος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ· Ἀθλοφόρε, τοῦ Οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασίλειος, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόβρευσας, τῶν Δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πιστεῖ ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β΄. Τὰ ἅνω ζητῶν,

Ἀνδρία ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν

Ὅρον κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ. Ἐορτάζομεν τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου μεταγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νίκανδρος καὶ Μαρκιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Καλλιόπη, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 250.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις,
Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς μάρτυς τῆς ἀληθείας· διασώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόχον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξαναστέλλων ὡς ὀρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπὲ εἰς τοὺς Αἶνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἰδὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ

συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὕμνουμέν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἁ-
θλῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου γ'.

ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ πνεύματος, ἐλλαμφθεὶς τὴν διάνοιαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐχρημάτισας, ὡς περ ἁκτῖνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πεισῶν καταυγάζων πληρώματα παρμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἱρέσεων δυνάμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδεῖα τῶν λόγων σου, Ἱερῶτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλωπίζεται, ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ τιμῇ σου ἱερῶς, τὴν ἁγίαν μετέστασιν, παναοίδιμε, Ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπερμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε, τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι· βυθίζεται στρατεύμα, ἀπειθούντων δυσσε-

βῶν,

βῶν, ἱερώτατε Κύριλλε τοῖς δι-
δάγμασι, καλλωπίζεται Μάχαρ
καθ' ἐκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκ-
κλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.
Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἤχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀβυσσον ἡμῖν δογμάτων θεο-
λογίας, ἐβλυσας σαφῶς ἐκ τῶν
πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις
κατακλύζουσαν μακάριε, καὶ τὸ
ποίμνιον ἀλώβητον τρικυμίαις δια-
σώζουσαν. τῶν περάτων γὰρ Ὁ-
σιε, ὑπάρχεις καθηγητής, ὡς τὰ
θεῖα σαφῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁ-
γίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Πάπα Ἀ-
λεξανδρείας.

Αἱ ἅγαι πέντε Παρθένοι, Θέκλα,
Μαρίαμ, Μάρθα, Μαρία καὶ Εὐναθᾶ.
ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέξανδρος ἐ-
πίσκοπος Προύσης, καὶ ὁ ἅγιος μάρ-
τυς Ἀνανίας ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Κῆρος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Αἱ ἅγαι τρεῖς παρθενομάρτυρες, αἱ
ἐκ Χίου καταγόμεναι, ξίφει τελει-
οῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἤχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυάς,
ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειστά-
τως ἐνήθλησε, θεὸς Ἀλέξανδρος,
σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσανα πολύ-
πλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστὸν ὑπομεί-
ναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπλοῦν στέφος εἴληφας σα-
φῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας
τε καὶ ἀθλήσεως, ἐχθροῦ νικήσα-
σα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ
τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν και-
ρῷ τῶν ἀγώνων σου. Χριστὸν ἰκέ-
τευσ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἐν ξύλῳ ὑψούμενοι σοφοί, χει-
ράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμ-
πάσι φλεγόμενοι καὶ σπαθιζόμε-
νοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ λάκκῳ συγ-
χωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ
μακάριον, ὑποδεχόμενοι, ἀθλοφό-
ροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὀλων
Θεὸν οὐκ ἡρνήσασι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἡ
ἀξίεπαινος μνήμη, ἣν πιστοὶ τε-
λέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς,
ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ
τῶν

τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κρα-
ταίωμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰ. Μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνί-
νης.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Νεανίσκος ὁ σοφός,
ὁ καὶ Ἀλεξάνδρεϋς, ζῖπει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Τιμόθεος ἐπί-
σκοπος, ἐν ἔτει 361 ἀθλήσας, ζῖπει
τελειοῦται ὑπὸ τοῦ παραβάτου Ἰου-
λιανοῦ.

Ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν Κανίδης ὁ
Καππαδόκης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν
ἔτει 379.

Οἱ ὅτιοι Πατέρες ἡμῶν Θεοφάνης
καὶ Πανσέμνη οἱ Ἀντιοχείς, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου,
θεορρήμον Ἀπόστολε, ἐκ βυθοῦ
ἀνῆγαγες ματαιότητος, καὶ χα-
λεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ
πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ
τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύ-
την σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς
ἐνθέω μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ,
Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτίνα ἐνδοξε

ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου
πληρώματα, συντόνως ἐλαύνου-
σαν, ἀθείας τὴν ἀχλὺν, καὶ φω-
τίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθεύ-
δοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὗς
εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονό-
μους Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Καθυπείκων τοῖς νεύμασιν, οὗ
τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπείκει
τοῦτόν τε, ἐκμιμούμενος, ὡς ἀ-
ληθείας Διδάσκαλον, θανάτου πο-
τήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀ-
γαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστα-
σαι, ἐφέτων ἀκροτάτῳ Ἀποστό-
λοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορεύων,
Βαρθολομαῖε αἰοίδιμε.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος δ' αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εἰληφας Ἀπόστολε, κατὰ
Δαιμόνων ἀήττητον, ἐξουσίαν καὶ
δύναμιν, Χριστοῦ ἐν ὀνόματι, τὰς
ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπε-
λαύνειν· καὶ διεληλυθας τὴν γῆν,
καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος·
καὶ Ῥώμην τὴν αἰοίδιμον, κατα-
λαβὼν πρῶτος ἐνδοξε, τοῦ Χρι-
στοῦ ἀνεκήρυξας, τὴν σωτήριον
ἐλευσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ φυ-
σικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μι-
μούμενος, ἀνὴρ ἐχρημάτισας, ἀ-
γαθὸς, Βαρνάβα, κατὰ μετουσίαν,
καὶ παρακλήσεως Υἱὸς διαφερόν-
τως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων
σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ
καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρε-
κάλεσας ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁργανον εὐάρμοστον, τῇ θεί-
κῃ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ
Πνεύματος, Βαρνάβα, γενόμενος,
τῶν

τῶν ἐθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμίζων λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντας κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πασι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡμέραις ἀνάστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἢ τομῆς, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος ἐφίστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεσον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημαι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισες, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χρι-
(ΤΟΜ. Γ΄)

στοῦ, σκευὴ καθαρῶτατα, αἰγλήν τοῦ Πνεύματος πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στόλοι, οὐρανοὶ περίδοξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στί. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Εὐθὺς προσαγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκῆσαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ ἄνατον, θελήσει ὑπομείναντος ἐνδοξοῖ· ὦ νῦν πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ἦν δὴ ἤλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνοσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν γνῶσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσβεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Δέσποινα προσοῶμαι.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Ἀποστολοὶ Ἅγιοι.
Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

— α —

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐφθης μέγας ἥλιος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδασμάτων λάμψας, καὶ θαυμασίων φθεβρών, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. μνήμη τῶν ἁγίων

18 Ἀποστό-

Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόπομπος μετὰ τεσσάρων ἄλλων μαρτύρων ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ Θεοληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ο τῆς δόξης σε ἡλίου, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἁκτίνα πολύφωτον, Θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀχλὺν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσία καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδιαίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι, ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἑλ-

λαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασιν, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις, τοὺς ἐν σκότει καθήμενους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ως νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρρύνατε, τὸν οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινὰ, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναβδίους Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφώρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ ἐσθλόντες, ἐπιτοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφροσύνην, Βαρθολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄτειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγὴ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Ὁ Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

—ο—

ΤΗ

ΤΗ 1Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ὁνουφρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.
ἦχος πλ. β' τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, ἐν
ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παλῶν αὐλι-
ζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθείαν με, ἀρε-
τῶν χειραγώγησον, πρὸς μετα-
νοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς
θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν,
πρὸς ἀδαπάνητον, τῶν καλῶν ἀ-
πόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων
παναοιδίμῃ, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τὸν
παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας
τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὅσιε,
τῶν μελλόντων ὑπέμεινας, τὰ ἐπὶ
γῆς σου, μέλη νεκρώσας γὰρ τῆς
οὐρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον
γενόμενος, τῆς παστάδος Ἁγίε,
περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον,
ὁρῶν τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὁνούφριε, τῆς
κοσμικῆς σεαυτὸν, ἀποστήσας
συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσ-
μιον, ἀντηνέχου ἀκρότητα, αὐτὴν
ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν,
αὐτὸ τὸ ὄντως, ἐφετὸν ἐφθασας·
οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, Μάκαρ πυρ-
σευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς
πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Οσιε Πάτερ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξηλθεν ὁ φλόγος τῶν κατορθω-
μάτων σου. Διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς
εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.

Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φά-
λαγγας, τῶν ἀγγέλων ἐφθασας
τὰ τάγματα· ὦν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐξήλωσας, παρρησίαν ἔχων
πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίαν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ
νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέ-
σιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν
πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημο-
σύνην, περιουσίαν ἀληθείᾳ, καὶ εὐ-
δοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ
τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην
ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος,
τῶν Ἁγίων Ὁνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπερι-
τρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πί-
στιν τετήρηκας· ἐντεθὺν καὶ σέ-
φανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαι-
οσύνης, ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστός,
ὃ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἐπαθλα,
καὶ γέρα χαρίζόμενος, καὶ τὴν
τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν
ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυ-
σώπησαν.

Στίχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἡδυνάθειαν, ὑποποιά-
ζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνῆσαι θεό-
σοφε, πικραίνων τὴν αἰσθησιν, ἐγ-
κρατείας πόνοις, καὶ σκληραγω-
γίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ
καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν
τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνει
ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιά-
δοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

18* Δόξα,

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὁ- τως εὐλείαν πορεύεσθαι ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύ- σας, καὶ ἐχθορῷ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὀ- σίων συμμέτοχε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔν- δον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀ- κηράτου Τριάδος δοχεῖον ὥφθης Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέ- λων ἡρίθμῃσαι, κραυγάζων· Ἀλ- ληλοῦσα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τοῦ ὁτίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ὁ ὅσιος Ἰουλιανός, ὁ ἐν τοῖς Δαγά- ζου, καὶ ὁ ὅσιος Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τε- λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ο ὑψηλός σου βίος τοῖς μονο- τρόποις, κανὼν θεοσεθείας τελειο- τάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ ἐξυμω- μένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνούφριε τούτους, εὐπαρακλήτως ὁδεύειν.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεο- τόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προ- στασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχ- θρούς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχ. πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρων Ὀνούφριε, τοῦ Ἑλίου μιμητής, χρηματίσας ἐν Πνεύματι, μετανάστης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, σαρ- κὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἐνθα τὸ πολίτευμα σαφῶς ἐκέκτησο.

Οσπερ πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέ- ραν ψυχὴν, θεοφρόνως κτησάμε- νος, πειρασμοὺς ὑπήνεγκας, θεία πίστει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγάπης Θεῷ ἐνούμενος, τῇ τῶν πραέων γῇ κατεσκήνωσας, ὡραϊζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην εὐφραινόμενοι, πα- νηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμάκαρ Ὀνούφριε, τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεάς, οὐρανόθεν δεξάμενος, εὐσεβῶς μετέδωκας, τοῖς ποθοῦσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως τὰ γνωρίσματα, εὐλο- γημένης φωνῆς ἀκήκοας, ἔνδον γενόμενος, τοῦ νυμφῶνος ἐνθα νῦν, περιπολεῖς, θρόνῳ τοῦ παν- τάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, ἦχος β'.

Εξήτησας θεοφόρε, τοῦ θεω- ρεῖν τοῦ Κυρίου τὴν τερπνότητα, καὶ

καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ, προσομι-
λεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον
κατέλιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώ-
μενος ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· καὶ
τὸν Χριστὸν ἐνδυσάμενος, χιτῶ-
νος οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσί-
ας χιτῶνα σεαυτῷ ἐμπορευόμενος·
μεθ' οὗ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον
νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος,
Ὁνούφριε Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
'Ακυλίνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἀγίας γ'.

ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλω-
πισθεῖσαν ἐν Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ
γινώσκοντες, τελοῦμεν τὴν μνή-
μην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρ-
τυς ἀβληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν
εὐσεβῶς, τὴν τῶν λειψάνων ἁγίαν
λάρνακα, τὴν ῥῶσιν ἀρῶμενοι,
τὴν τῶν παλῶν ἡμῶν πάντοτε,
'Ακυλίνα πανεύφημε, οἱ πιστῶς
σε γεραίροντες.

Ἐρωτι πανεύφημε, κεκρατη-
μένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου
παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας, πᾶ-
σαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκούσα,
καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄ-
πονον δόξαν καὶ στέφος φέρουσα,

ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεω-
ροῦσι γηρόμενα, τῷ Ἀγγέλῳ
τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευτε.

Προῖκα προσενήνοχας, τῶν
σῶν μελῶν τὰ λακτίσματα, τῷ
νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν
θαυμάτων σε, τῶν φωτεινοτάτων,
αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ
φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερού-
σιος· ᾧ παρεστῶσα χαίρουσα,
ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιεθῶς
ἐκτελούντων σου, Ἀκυλίνα τὴν
μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ραντισμοῖς αἱμάτων σου, κα-
θηγνισμένην παρθένε, καὶ μαρτύ-
ρων στέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στε-
φθεῖσαν, δέδωκε τοῖς ἐν ἀνάγκαις
τῶν νοσημάτων, ἱασιν καὶ σωτη-
ρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προσ-
τρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ
βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ μὲν γ' μνήμη τῆς Ἀ-
γίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ὁσία Ἄννα, καὶ ὁ
υἱὸς αὐτῆς Ἰωάννης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦν-
ται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Διόδωρος ὁ Ἐμέ-
σιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσδεῖται.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πραξήτου Ἐ-
λισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἀγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου Ἀρ-
χιεπι-

χιεπισκόπου Κωνσταντινουπό-
λεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε·
σύ γάρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδονῶν
τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδο-
ξε, τὰς αὐγὰς τὰς τοῦ Πνεύμα-
τος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδω-
κας, καὶ ὅλος ὥφθης φωτοειδέ-
στατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ
φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν πάν-
τοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούν-
των σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζη-
λωτὴς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῇ τῷ χαρί-
σματι, καταλαμπρυνόμενον, κα-
ταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης
ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει,
ρεῖθρα ποτάμεια, χάριτι ἐστήσας,
καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς,
καταγλαιζόμενος, καὶ μεγάλυνων
Χριστόν.

Πάλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παί-
δα χαρίζῃ εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξή-
γειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεός, ἱε-
ρῶς θαυμαζόμενος· ἀλσι δὲ πάλιν,
ὑδατα ἄγονα, σαφῶς μετὰ γεις εἰς
γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκ-
τελεῖς τῇ χάριτι, τοῦ παντουργοῦ,
Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὕμνου-
μέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Αληθείας ἐδραΐωμα, καὶ τῆς
πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων

πρόβολον σὲ γινώσκουμεν, τῆς εὐ-
σεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε
σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτὸν,
εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμ-
μέγιστον, θησαυρὸν διδαγμάτων
καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκ-
κλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς
πνοαῖς ὑπηγούμενον, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος ἐχρημάτισας, τῇ πυ-
ριφλόγῃ γὰρ γλωττῇ σου, τὰ
θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας
ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν
μὴ χρώμασι, ὕλικοῖς προσκυ-
νούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡ-
μῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου
Μητρὸς αὐτοῦ.

Ιερέων ἐντάγμασιν, Ἀσκητῶν
ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων
σύ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέ-
χρις αἵματος, στερῶς ἀνθιστά-
μενος, παρανόμου δικαστοῦ, διε-
λέγχων ἀπόνειαν, καὶ προστάγ-
ματι, ἀσεβοῦς βασιλέως ἐν μνη-
μείῳ, καθειργθεὶς Πάτερ θεόφρον,
διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ
θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέ-
ποτε χωρίζῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθε-
νοῦντι αἰεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑ-
ψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμέ-
νην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζό-
μενος, αἰτῆσαι ἱλασμὸν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁστωήχου.

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Τῶν προφητῶν τοὺς ἀκρέμα-

νας,

νάς, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς. Εὐσπλαγγνε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν προφητῶν σου, ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἐνσαρκος Ἀγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτερος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἐνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ ἱεράρχου, ἥχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἥχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διπλὴν τὴν χάριν εἰληφώς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὠφθης θαυμαστός πᾶσι τοῖς πέραςι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προστρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι. Χαίροις Προφήτα θεοπέσιε.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ ἰδ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁμολογητὴς Μεθόδιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ συστήσας τὴν προσκύνησιν τῶν ἁγίων εἰκόνων, ἐν ἔτει 829· ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Κύριλλος ἐπίσκοπος Γορτύνης τῆς Κύπρου ζῆρει τελειοῦται.

Ἡ Ὁσία Ἰουλίττα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσιος Νήφων ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἄθωνι ἀσκήσας ἐν ἔτει 1330 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εξ ἁροτῆρος ὠφθης, προφήτης ὡ Ἐλισσαῖε, καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μὴλωτὴν καὶ τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσῶς ἐπεσπάσω, καὶ σὺν αὐτῷ σέ τιμῶμεν.

Ἔτερον τοῦ ἱεράρχου.

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ως ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑσπέρης, ἔδυσ εἰς τὰ ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφες διδάγμασι, Πάτερ Μεθόδιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεὸν σέ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραύσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τὸν Στίχον τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, ἥχος πλ. β'.

Φωτίου Πατριάρχου.

Ασθὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀγλὺν διατηρήσας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· κακέισε ταῖς ἀσωμά-

τοῖς

τοῖς συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεστὼς τῆς Τριάδος, ὡς Ὁσίος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πρᾶξι καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. τοῦ Προφήτου, ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἐὐρεν ἡ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφῆτα, τὴν καθαρότητα, στείλουσιν ὡς ἔσπετρον, διαφανέστατον, καὶ τὸν Κόσμον κατηύγασε, τῆς Θεογνωσίας, φέγγος ἀπαστρέψασα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσιν δοθήσεσθαι Θεσπέσιε.

Στόμα χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διήλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς τὴν ἀφικτον, ἀπαρτίσας πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμενος, καὶ θείοις κρίμασιν ὅθεν τῶν σοφῶν σου ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκθασιν Μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύσθης τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφῆτα, Θεομακάριστε. Ἔθνη γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμῶς θεηγόρε· ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν· ῥύσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης πάντας, τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντας σε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμῶς.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ Ιε'. μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἀμῶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λύγουστινος, ὁ Καρθαγένιος καὶ ἐπίσκοπος Ἰππῶνος, πόλεως τῆς Ἀφρικῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Δουλὰς ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἀπόστολος Στεφανᾶς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὁσίος Ὁρτέσιος καὶ Ἱερώνυμος καὶ ὁ ἅγιος μάρτυς Νερσῆς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Γραῦς ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία,

Καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ις'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

ἤχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἐχων πολιτείαν ἱσάγγελον, ἀπο-

ἀποχὴν τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχ-
θης τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτό σε σοφὲ,
Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον,
ἀρμοζόντως προχειρίζεται, καὶ
στύλον καὶ ἐδραῖωμα τῆς Πίστε-
ως, Τύχων δεικνύει θεόπνευστε,
ὁρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνον-
τα, σοὺ τὴν ποιμνὴν ἱερῶτατε.

Θείας πεπλησμένος συνέσεως,
ποιμνῆς ὠφθῆς λογικῆς, ταύτην
ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην
ἀληθῶν, δογμάτων πάνσοφε ποι-
μὴν· διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανή-
γυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε
Κύριον, μεγαλοφώνως δοξάζον-
τες, Τύχων Θεόφρον πανόλβιε,
ικέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Θαύμασι Θεὸς σὲ ἐδόξασεν, ὁ
δοξάζων τοὺς αὐτὸν Πάτερ δοξά-
ζοντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς
σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σο-
φὲ, ὁράται βότρυς πέπειρος γεγέ-
μενος, ὑμνούντων τῶν παρόντων
τὰ παράδοξα· ἐξ οὗ οἱ πιστοὶ με-
τέχοντες, ἀγιασμὸν καὶ ὠφέλειαν,
εἰσδέχονται, ἐπαξίως σὲ γεραί-
ροντες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μὲν ις'. μνήμη τοῦ ἀγίου
πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος ἐπισκόπου Α-
μαθοῦντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς
Μάρκος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος τε-
λειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἐν Νικομηδείᾳ
ἔφιει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες οἱ
Ῥωμαῖοι πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηδες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεν-
τίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ
Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ
καὶ Ἰσμαήλ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους 7'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια. Τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ. Ἦχος δ'.

Ἐδάκας σημείωσιν.

Πόντοις συντριβόμενοι, καὶ κα-
χουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῇ
συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι,
καὶ βιαιοτάτῳ θηήσκοντες θανά-
τῳ, οὐκ ἀπηνήσασθε Χριστὸν, οὐ
τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διό
καὶ ἤξιώθητε, τῆς οὐρανίου λαμ-
πρότητος, θυσιωπαῦντες τὸν Κύ-
ριον, ὑπὲρ πάντων μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ σεβ-
ρὸς Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασι-
λειος, Φήλιξ ὁ θαυμάσιος, ὁ κλει-
νὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος,
οἱ οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς
τῶν θαυμάτων θεαῖς λαμπρότησι,
πιστῶς μακαριζέσθωσαν, ὡς τοῦ
Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη
διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάν-
τοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἁ-
γίων

μάτων χάρισμα, ἡ σοφὸς ὑμῶν δέδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τῶν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες, ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβεύατε τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν ἁγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Ἦχος ὁ αὐτός ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως ἀστέρες πολύφωτοι, ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεϊκαῖς λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαίροντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἁγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμάσιος, καὶ **Σαβὲλ** ὁ μακάριος, Ἰσμαὴλ ὁ πάνσοφος, μελωδήμασιν, ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερῶς προκηρύξαντες, καὶ πολύθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προστάττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε, νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἡσχύνατε, **Μανουὴλ** καὶ **Ἰσμαὴλ**, καὶ **Σαβὲλ** μεγάλων μοι καὶ ἀλλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.
Εὐλικρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν ἐάσαντες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων, χθόνα, τῷ φωτὶ κατηυγάσθησαν· θωρακισθέντες δὲ ὅπλοις τῆς πίστεως, ἡσχύναν· Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, **Μανουὴλ** ὁ ἐνδοξος, καὶ **Σαβὲλ** ὁ αἰμνηστός, καὶ **Ἰσμαὴλ** ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

—ο—

Τῷ πρωί. Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιζ'. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων **Μανουὴλ**, **Σαβὲλ** καὶ **Ἰσμαὴλ**.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασίλειος, Ἰννοκέντιος, Φηλῆς, Ἑρμῆς, καὶ Περεγρίνος οἱ Ἀθηναῖοι ζῆφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει 284.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος

Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἐνδοξεῖ; τῆς Ἑλλάδος προσφοράν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρμόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ·

φωστῇ—

φωστῆρα, ὡς ἐν σκότει ἐξασπρά-
φанта· γενναῖον, ὡς ἀήττητον
τοῖς πλήττουσι. Πολύτροπός σου
ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάρισε.
Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Τί σε ἀβλοφόρε προσεῖπωμεν;
στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς κα-
θαιρέτην τῶν ἐχθρῶν· βασιλέα τῶν
παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητήν·
τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλό-
πτωχον· δικαίων, ἑραστήν ὡς οὐ-
ρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παλῆ-
ματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσμα-
τα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε;
ὅτι ἔνοικον λαθὼν, τῆς ἀληθείας
τὴν πηγὴν, ποταμούςς εὐεργεσίας,
ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶ-
σιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσ-
φέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα,
εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας,
ὕδατων τῶν τῆς χρηστότητος· Ἰ-
κέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον,
ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωή-
χου. Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.
Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΤῒ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἤχος γ'. Ἡ Παρθένας.

Τῶν τυράννων ἡλεγεῖας, τὰς
πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων
ἥσυχνας, τὴν ἀθωάτατον πλάνην·
ἡύφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χο-
ροστάσις· ἱάσιν τῶν νοσημάτων
πιστοῖς παρέχεις· διὰ τοῦτό σου

τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ
Λεόντιε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Λεοντίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
ὑπατίου καὶ Θεοδούλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Λι-
θέριος ζῆχει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Λεόντιος ὁ
ποιμὴν, καὶ Ἑρασμος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὅσιος Λεόντιος, ὁ ἀσκήσας εἰς τὴν
μονὴν τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἀθωνος,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1230.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὕμνου ὡς
σύνηδες καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου
Ἰούδα.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου τὰ
ἑξῆς γ'. ἥχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰούδα μακάριε Χριστοῦ, Μα-
θητῆς γεγέννησαι, τοῦ σαρκωθέν-
τος Θεοῦ ἡμῶν, ὅς οὐ ὡς πρό-
βατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπε-
στάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων
μεταπλάττων δυσσεβειαν, πρὸς
τὴν εὐσεβειαν, καὶ τὴν ἐνθεον ἐπί-
γνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφη-
μοῦμέν σε.

Ἰούδα θαυμάσιε βολίς, ἀπεσά-
λης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀ-
φανίζουσα, Δαιμόνων φάλαγγας,
καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέν-
τας χάριτι, τοῦ μόνου θεραπεύων
Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι

θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα Θεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμόν ἀπεδιώξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ιούδα οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως παρκαθεντός, ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολε ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ιούδα.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ἐκ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλημα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεάδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσοφε, πρέσων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὁρὸν οὐδαξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μηνί θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ιούδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ζώσιμος ὁ ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς Θράκης ζῖφει τελειοῦται.

Οἱ ὅσοι πατέρες ἡμῶν Παῖσις ὁ μέγας καὶ Ζήνων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀσύγκριτος ζῖφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Κ'. ΤΟΥ Αὐτοῦ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρὸς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμναλοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδρούς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαιάματά, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλασας, καὶ τῆς νίκης διάδημα ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας ἐμείψας ζόρον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱερὰν διπλοῖδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων

ων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μουόμενος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ κατάθεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων ἀποστόλων, Λουκᾶ, Ἀνδρέου καὶ Θωμᾶ, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Ἐλισσαίου, καὶ τοῦ ἁγίου Λαζάρου, ἐν τῷ ναβὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Ὁ ὅσιος Κάλλιστος ὁ Βυζάντιος, καὶ δύο ἕτεροι ἐρημίται ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεύχαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσεῶς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῇ σε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, νοηταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀβείας ἐξαίροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἐορτάζομεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν· καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρπύζοντες.

Καὶ τυπτόμενος μάστιγι, καὶ δεινῶς πτερνιζόμενος, καὶ φρουρᾷ μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηρασί συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσῃ ποντοῦμενος, καὶ δεξάμενος, τὸ μακάριον τέλος, οὐκ ἠρνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῇ χέρσῳ γεννώμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς εὐρακῆς, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπέδεξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέδωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικήσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργίᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κα'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰουλιανὸς ὁ Αἰγύπτιος καὶ ἡγούμενος δεκά χιλιάδων καλογήρων Αἰγυπτίων, ζῖφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀντώνιος ἱερεὺς, Ἀναστάσιος Κέλσος, Βασίλισσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ εἰκοσι δεσμοφύλακες, ζῖφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀφροδίτιος ζῖφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Τερέντιος ἐπισκοπὸς Ἰκονίου ἀκάνθαις κεντηθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικήτας ὁ Νουσίριος.

σείριος, ὁ ἐν Χίφ μαρτυρήσας, ἐν ἔτει
1732 ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.
Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος
Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ΄.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν ἐνδοξε; Ἱε-
ράρχην ἀληθῆ, καὶ ἱερὸν δογμα-
τιστήν· ὀρθοδόξων στηριγμόν, καὶ
Ἐκκλησίας ὀφθαλμόν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρ-
τύρων, εὐκληρίᾳ διαπρέποντα·
τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχον· μέγαν
τοῦ ψεύδους κατήγορον· Ἰκέτευε,
τεῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἱεράρχα προσθέγωμαι;
ποταμὸν τῆς νοητῆς, ἐκπορευό-
μενον Ἐδὲμ, καταρδεύοντα τὴν
γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρα-
τῆρα, θείου νόματος πληρούμε-
νον, Ἀρείου, τοὺς ὁμόφρονas βυ-
θίζοντα· στύλον πυρὸς προηγού-
μενον, νέου λαοῦ θεία χάριτι· Ἰκέ-
τευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσε-
βείας ποριστήν, καὶ ἀσεβείας μει-
ωτήν· ἀβλοφόρων καλλονήν, καὶ
ιερέων χαρμονήν· δρεπάνην, τὰ
ζιζάνια ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον,
τὸν οὐράνιον συνάγουσαν· πηγὴν
θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαί-

ρουσαν καύσωνα· Ἰκέτευε τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

—ο—

Τῷ πρώτῳ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ΄. Μνήμη τοῦ Ἀ-
γίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου ἐπισκόπου
Σαμοσάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Ζήνων καὶ Ζηναῖς, ξίφει τελειοῦνται, ἐν
ἔτει 303.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πομπιανὸς καὶ Γα-
λακτίων ἐν θαλάσῃ τελειοῦνται.

Ἡ ἅγια μάρτυς Ἰουλιανὴ καὶ Σατου-
ρίνος ὁ υἱὸς αὐτῆς πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος
Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ρώμη σε προβάλλεται, ὥσπερ
λειμὼν ρόδον εὖσμον, Ἀγριππί-
να πολυάθλε, Πιστῶν τὴν διάνοι-
αν, κατευωδιάζον, ὁδμαῖς ἐναρέ-
τοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν,
ἀποδιῶχον χάριτι πάντιμε, Μαρ-
τύρων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν
Παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυ-
μάτων τὸ πέλαγος, Ἀγριππίνα
πολύαθλε.

Ὀλβον ὡς πολύτιμον, τῇ Σι-
χελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ
ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐνθ

ἐνθα γενομένη αἰοῖδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηράν, πληθύν διώκεις ἐπιστάσιά σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐορτάζομεν Ἀθληταί, Ἀγριππίνα πολυάθλη.

Ἐφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προστάξεις, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεράς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δέ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη Πανεύφημη.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μνηί κγ'. μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀριστοκλῆς πρεσβύτερος, Δημητριάδης, καὶ Ἀθανάσιος ἀναγνώστης ξίφει τελευτοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεσίαις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Γενεθλίων τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

—ο—

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἡ παρούσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σεβδάτῳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προσимиакόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμ δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου Σ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ ἡχου. Εἰσόδος. Ὡς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἀγίου. Βλέπε τὴν Ἑλισάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον· Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ λιτὴ τοῦ Ἀγίου, τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἀγίου, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἱπακοὴ τοῦ ἡχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἀγίου. Ἀπό γ'. Ὁδὴς, Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωήχου. Καταβασαί, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἀγίου. Καὶ νῦν, Ἱπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου. Κοινωνικόν· Δινεῖτε τὸν Κύριον.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς Ἑβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἀγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρίσκεται τετυπωμένη καθέξῃς.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ἡ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τὰ ἐξ ἡς, δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε, τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς, ἀλλ' ὥσπερ ἀπιστηθεῖσαν πρώην, τὴν γλῶτταν ἔδωκεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν σιωπὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεχνίαν, δεσμὰ τῆς σειρώσεως λύουσα μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτός προέρχεται, ἡ αὐγὴ τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος, ἐκ Παρθένου τίχτεσθαι, Ἀγγελος ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θεῶν πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς, παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἀνευ σπορᾶς σύλληψις· ὁ παιὼν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἑλισάβετ προελθὼν ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγγήγερται, ὅτι τῷ προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ Νομφαγωγῷ ὁ Νομφίος, κατασκευάζων Κυρίῳ, λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίρων ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τοῦ ὕδατος, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, τῆς μετανοίας ὁ Κήρυξ, ἡ καθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων, ὁ τοῖς ἐν Ἄδου εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβέων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδύϊ τῆς Μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδεα, ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην φέρουσαν τὸν ἀχρονον· καὶ ἐκ Πατρὸς Ἀμήτορα, πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στεῖρας καὶ τοῦ πρεσβύτου, κατ' ἐπαγγελίαν, ἀνατείλαντα· αὐτὸν ἰκέτευσ ἐλεθθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἑλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καγὼ προέβην, κακείνης τὰ μέλη νενέχρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ

δρᾶ τιχτόμενον τὸ ἐπαγγελθέν.
καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην
εἰσοικίζει. Εὐλογητὸς βοῶν Κύ-
ριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπε-
σκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν
τῷ λαῷ αὐτοῦ, ὁ παρέχων τῷ κό-
σμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκου-
μενικῇ Ἀπόστολε, τὸ τοῦ Γαβριὴλ
Εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ
βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ
κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φί-
λε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν
ἐκέλευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Σήμερον τοῦ φωτός ὁ λύχνος,
προοδοποιεῖται τὴν ἐλευσιν Θεοῦ
τοῦ Λόγου, ὡς ἀστήρ φαεινός.
Σήμερον Ζαχαρίας γλῶτταν ἐ-
τρανώτε, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγ-
γέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ
οὕτω τὸν Πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ
σιωπὴν φυλάττειν, προελθούσης
ἐκ γαστρὸς στερωτικῆς, καὶ παν-
τὸς τοῦ Κόσμου τὴν λύτρωσιν, ἐν
αγγελιζομένης ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρό-
δρομον τῆς Χάριτος, ἡ δὲ Παρθέ-
νος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπά-
σαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες καὶ τὸ
βρέφος ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ
δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην· θαυμά-
σασα ἡ Μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρ-
ξατο βοᾶν· πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ
Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς
με, ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

(TOM. Γ')

Εἰσόδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέστας τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἀβραάμ.
Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται
τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρ-
ρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλο-
γήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ
αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτὸ
καὶ ἔσται εἰς εὐνην, καὶ βασιλεῖς ἐ-
θνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ
ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ ἐγέλασε καὶ εἶπεν ἐν τῇ
διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων· Εἰ τῷ ἑκα-
τονταετῇ γενήσεται υἱός; καὶ εἰ
ἡ Σάρρα ἐννεήκοντα ἐτῶν οὕτα
τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀ-
βραάμ. Ναί· ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ
σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὰκ· καὶ στή-
σω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν
εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ
δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβε-
βηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ
Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω
μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ
δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ·
Τί ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ
λέγουσα. Ἀρὰ γε ἀληθῶς τέξο-
μαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυ-
νατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα;
Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρ-
ραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλα-
βοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς
τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλά-
λησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ
αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ
ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.
Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἡ-

19 νίκα

νίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα. Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· διὸ γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἐτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρα μου; Καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἥ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὲ, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στείρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἰδοὺ σὺ στείρα, καὶ οὐ τέτοκας καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δὴ καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς γαστρὸς. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔξεις καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδίον ἀπὸ γαστρὸς ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοὶ Κύριε ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέτει-

λας· ἐλθέτω δὴ, ἐτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου φυλαξάσῃω. Ἀπὸ παντὸς δέκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται, καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πίῃτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου δοξάσωμέν σε; Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἵνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θαυμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἐτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀρθῆναι πρὸς Μανωὲ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἰσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶτα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὀψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψωσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός·

ἐγώ

ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς.
Ἄλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων πο-
ταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πη-
γὰς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔλη,
καὶ τὴν διεψῶσαν γῆν ἐν ὕδραγω-
γοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ Οὐρανὸς ἁ-
νωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν
δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ,
καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιο-
σύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν
εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐ-
σχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐρ-
ρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας. Εὐφρανθήτω στεῖρα ἢ οὐ τί-
κτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ
ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς
ἐρήμου, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης
τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα.
Ἦχος α'.

Σταλάξατε τὰ ὄρη γλυκασμὸν,
καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε
ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἑλισάβετ, ὁ
μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλίξεσθαι, ὁ τοῦ
Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ
τίκτεσθαι, τοῦ Πατρὸς τὴν ἀφω-
νίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ,
Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η θεοσήμενος φωνή, τοῦ φω-
τὸς ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρό-
δρομος, ὁ Χριστομαρτύρητος πρῶ-
τος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ
Κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐ-

ξαιρέτως τὴν ποιήμνην σου, ἰκέτευε,
τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ Ἀμνοῦ
τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προ-
φήτα καὶ Πρόδρομε, προφητεύεις
τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς
πέρασιν. Ἴδε ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ αἵρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν,
καὶ παρέχων τότε πᾶσι τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλ. α'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ
ἀρχὴν Ἀποστόλων, τὸν ἐπίγειον
Ἀγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον,
τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρα-
τιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ,
τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαν-
τα, καὶ προκηρύξαντα πρωτότοκον
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμε-
ρον ἢ Ἑλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει,
καὶ θαυμάζεται. Ζαχαρίας παρὰ
τῆς γερούσιας, τὴν σιωπὴν ὡς
κλειδὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννή-
τωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέ-
στατα. Σὺ γὰρ παιδίον, Προφήτης
Ὑψίστου κληθήσῃ, καὶ προπορεύ-
σῃ ὁδοῦς εἰσιμᾶσαι αὐτῷ. Διὸ
Ἀγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε,
στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ,
καὶ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδη-
γὲ τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ λόγου,
ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,
τῶν πικρῶς σου τελούντων τὸ μνη-
μόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίαν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοί
κατὰ χάρος, τὴν πόλιν τὴν ἁσεί-

στον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἄρραγὴν προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,
ἦχος β'.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βοῶντες πρὸς αὐτόν. Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ηλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιάσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδύϊ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἶροντα, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἁγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξιόμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τρανῶς. Μετανοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Κασσιὰς μοναχῆς.

Ησαίου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ

φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μελλόντος Προφήτῶν κηΐσει, Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἰδοὺ γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἀγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων ἀγνείαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμούμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπήσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασίλεια βασιτάεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημήσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λύνονται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νυν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τοῦ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδής, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς οὖν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκδοήσωμεν. Προφῆτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε. Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχή, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκραύγαζε. Μετανοεῖτε, ἡγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασίλειον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη τοῖς πέρασιν, Βαπτιστὰ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς

ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἶμαι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφῆτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν θεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστὴν, καὶ χαίρει ὁ Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων. Γλῶσσά μου λέλυται, τῇ σῇ προόδῳ ἐν γῇ, λύχνε τοῦ μεγάλου φωτός. Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ. Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὁλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα εὐλόγου μορφῇ, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι. Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ

τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφῆτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχηρὸν. Ἦχος β'.

Ὁ ἐκ ποιῆας μητρός ἁγιασθεῖς.

Ζήτηι εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ὁ παρὼν ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα.

Τῷ Προδρόμῳ γέγηθα νῦν γενεθλίῳ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

« Τριστάτα· κραταιοὺς, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα. »

Ὡς ὀρθρος εὐπρεπής, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στειρευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κύημα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένῃ, ἀναλάμψειν τοῖς πέραςιν, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφῆτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ υἱῷ Ἰωάννῃ πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεϊκῆς, ἐδείχθη ἀπειθής, καὶ σιγὴν κατακρίνε-

ται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης ἡ φωνή γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλέως, Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον τὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίστει τὸν τόκον σου.

Ἔτερος Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτός, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κοινῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῶ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Γεωργίου.

Ῥδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραίζεται, τὴν γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα καὶ ἀναμέλπουσα.

Ὁ Κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑωσφόρου παιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἑλλαμψίν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασιν αὐγάζειν μέλλουσαν.

Νῦν τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασιν ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γνωσιν τῆς συλλήψεως, τῆς σῆς δεικνύει ἡ κύστις, τῆς στείρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα τὸν ἄσπορόν σου Τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ νηδὺς ἤνεγκε.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Οὐκ** ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἄγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε. »

Δεσποτική μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γέννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στείρας μητρὸς· εἰκότως προτρέχει γάρ, θαῦμα τοῦ θαύματος.

Ρουσὴ καὶ στείρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στειρώσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως, ἡ Θεὸν σαρκοθέντα κυήσασα, τῶν παύωνταίς προσβολαῖς, κλονοῦμένον με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμὰ διαλύσας πατρικῆς φωνῆς κηρύττει ἐνδοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγκαταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκάρπου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτεμε, τὴν ἀγονοῦ καὶ ἀκαρπον, ἀξίνη τοῦ κηρύγματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἱ ἀκτῖνες, ἐξέλαμψαν σήμερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε, καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιώδεις γράμ-

ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπῆρξαντο.

Θεοτοκίον.

Ἐλυσεν ὁ Τόκος σου Παρθένε, δεσμὰ καταδίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν, ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας, τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡς περ Ἡλίας παῖδρος, τῆς Ἑλισάβετ ἐκ γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ υἱός, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωγίαν, καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, εὐθύνετε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας ὁ Ἰωάννης, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνὴ, πάντες ἀγγέλων οἱ Χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προκινῶνιος, καὶ γαλουχεῖται, σύμπασαν ὁ τρέφων πνοὴν ἀπάτῳ Χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ ὀρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε, τοὺς

κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
δυνάμει σου. »

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προο-
δεύει μυστήριον, τῇ καινοτομίᾳ,
τῆς θεσμοδεσίας τῆς φύσεως· τῆς
ἀρρώστιας ἢ λύσις προμηνύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστέ καὶ
τὴν θέωσιν.

Ο Ὑσαίας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ
προεφῆτευσεν σαρκωθῆσομένῳ Ἀγ-
γελον βροτὸν τὸν ἰσαγγελον. Ἰ-
δοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα. Δόξα
Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δοῦλος, τῷ
Δεσπότη γεγέννημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ
ἤκω, τούτου καταγγεῖλαι τὴν ἐ-
λευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν τό-
κον προπιστώσῃται, παραδόξως,
στειρεύουσα γραῦς ἐκδλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Η Ἀγία Θεοτόκος, ἣν οἰκῆσαι
ἠδύοκῃσεν, ὡς εὐώδη οἶκον, Λό-
γος τοῦ Πατρὸς ὁ ὑπέρθεος, οὐ
διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδίνησε·
καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν
Θεάνθρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποτα-
μοί, καὶ ὁ Ἰορδάνης τὰ νάματα,
προευντρεπίζει τῷ Δεσπότη ἑαυτοῦ,
τὸν βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
νῦν ἐκ στεῖρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιη-
τοῦ, δωρεαὶ προκύπτουσιν ἀνωθεν,
τοῦ ἑωσφόρου, διανίσχοντος ἐν γῇ,
καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν, καὶ ἐπι-
δημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς
γῆς, σήμερον ἐκ στεῖρας προέρχε-

ται ὁ Ἰωάννης, καὶ μηνύει ταῖς
βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον ἐξ
Ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ως οὖσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν
σκιᾷ, τύπων καὶ συμβόλων Πανά-
χραντε, πάντες Προφῆται, σὲ ἀνύ-
μνησαν φωναὶς προμηνυούσαις ἁ-
πασι, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥδὴ Ε΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς
ἔφη ὁ Θεός· νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν
δοξασθήσομαι, τὸν πεσόντα προσ-
λαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ πρὸς
φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς
ἐμῆς Θεότητος. »

Γῇ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κή-
ρυκx φωνήν, πᾶσι κηρύττουσαν,
γλώσση τοῦ Πνεύματος, τῆς Παρ-
θένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐ-
ρανόθεν ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν
ὅλη σώματος.

Εθεο Κύριος, παναληθῆ λύχ-
νον σε Χριστοῦ, πάντας φωτίζον-
τα· μόνους ἐνδύοντα, τοὺς ἐχθραί-
νοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τὴν
αἰσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον
Υἱὸν κηρύττοντα.

Γήθεται ἅπασα, κτίσις τῷ σῶ-
τόκῳ θεϊκῶς· σὺ γὰρ ἐπίγειος,
ἄγγελος Πρόδρομε, καὶ οὐράνιος
βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον
Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμε-
νον.

Θεοτοκίον.

Σοὺ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ
ἔφησαν φωναὶ, ὅρος καλοῦντές σε,
καὶ πύλιν ἄχραντε, καὶ λυχνίαν
φαινήν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς

τὰ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἀγνή
κόσμον ἅπαντα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἡ πρότερον, φύσις ἐ-
ξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν
καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μή-
τρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς
κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει
σου, παναοίδιμε Πρόδρομε.

Ο λύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στεί-
ρας προερχόμενος, μηνύει τὸν Ἥ-
λιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου
ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀν-
θρώπους τῷ φωτὶ τῆς συγκαταβά-
σεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμούνται πολύφθογγοι, γλῶσ-
σαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλα-
τύνονται εἰς δόξαν τῆς παρουσίας
τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ· τοῦ Προ-
δρόμου ταύτην ἐν τῇ γῇ, σήμερον
μηνύοντος, καὶ τρανῶς προκηρύτ-
τοντος. Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλι-
σάβητ Ἀχραντε, τοῖς προφητικοῖς
δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ
Θείου Τόκου σου, χαίρουσα ἐκή-
ρυττε τρανῶς· σὺ ὑπάρχεις πάν-
των γάρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θα-
λάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, κα-
ταινίς πολλῶν ἁμαρτημάτων ἄλ-
λ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε,
τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος. »

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προ-
φήτης, ἐν μητρικῇ νηδίῃ, καὶ τῇ
ταύτης χρῆσάμενος γλώττῃ, θεο-
λογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θα-
λάμῃ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγήτως ὡς φωνὴ βοῶντος,
τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτί-
στὰ, ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυ-
χικὴν διαλύσαι στεῖρωσιν, τῶν
ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν.

Θεοτοκίον.

Αστέχτου Θεότητος χωρίον,
ἡ καθαρὰ νηδὺς σου, ἀναδέδεικται
ὦ Θεοτόκε, ἡ ἀδεῶς, οὐρανῶν τὰ
τάγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηται.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον,
τὴν Γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος,
ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γάρ τὴν τού-
του ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων
ζώωσιν ἀνεκέρυξας.

Ο θεῖος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ
ὕψους Θεῖκου εἰς τὰ σύμπαντα,
τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἱοθε-
σίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τι-
κτομένου σήμερον Κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἡ ἔρημος, ἐκβλύ-
ζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ
γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στεῖρας
πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτου μύρου
εἰσδεξαμένη Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα,
Μητέρα τοῦ Θεοῦ προεσχίρτησεν
ὁ θεῖος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρικῇ
νηδίῃ Ἀγνή, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα
προανεκήρυξε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος.

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χρι-
στοῦ τὸν πρόδρομον τίκτει, καὶ αὐ-
τὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προ-
φητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυ-
ξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὲ ἐν Ἰορ-
δάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ

Λόγου, Προφήτης κήρυξ, ὁμοῦ
καὶ Πρόδρομος.

Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ
Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱε-
ρεὶ ἡ Ἑλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας
ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χρι-
στὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν
ἀδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάν-
νην στείρα ἐγέννησεν, ἄνευ δὲ ἄν-
δρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰ-
ησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεύ-
ματος θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἁ-
γνή· ἀλλὰ τοῦ ἐξ ἀσπόρου ἀνε-
δείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης
Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. Τὸ γενέθλιον τοῦ
τιμίου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάν-
νου.

Στίχ. Ζαχαρία χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ.

Οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ
μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα
γείνατο μήτηρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Συναξίς τῶν δι-
καιῶν Ζαχαρίου καὶ Ἑλισάβετ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Νέοι** τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρό-
σταγμα τυραννικόν, εἰς φλήναφον
θέμενοι, ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων·
Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν.»

Ἦπρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη,
ἅπαντα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις ὦ
Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος βοῶν, ἀ-
νεφάνης· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν,
ἅπασαν ἡεὺκλεῆς, ἐκ στείρας σου
γέννησις, διδάξασα Πρόδρομε μέλ-

πειν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννηται Πρόδρομε ἐκ ρεί-
ρας· ἦλθε γὰρ παναληθῶς, τοῦ νό-
μου στερεινόντος, ἡ χάρις Χριστῷ
μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε,
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ο ποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι
ὡς Κύριος, καὶ Ποιητὴς τοῦ παν-
τός, ἐκ στερεινότητος καρπὸν, πα-
ρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν
Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρπο-
φορεῖν τὴν ἄκαρπον, τῶν βροτῶν
φύσιν τὰ θεῖα.

Νεκρωθεῖται τὴν μητρίαν ὡς
ἐζώωσε, μήτηρ τῷ τόκῳ σου, ὁ
ζωοδότης Χριστὸς, διὰ τοῦ κη-
ρύγματος τοῦ σου ἀνέστησε, καὶ
ἀνέβρωσε, νεκρωμένας Πρόδρο-
με, τῶν βροτῶν τὰς προσδοκίας.

Υπερ ἥλιον ἡ ἔρημος φωστῆ-
ρά σε, θεῖον πανεύφημε, εἰσδεχο-
μένη τερπνῶς, διὰ τοῦ παιδρύνε-
ται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἁπα-
σιν, ὑμνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ
Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ
δίκαιοι, πάλαι ἐζήτησαν, ἣν καθο-
ρῶμεν ἡμεῖς, καὶ πιστῶς γεραί-
ρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-
ένδοξε, εὐλογημένος, Δέσποινα, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ Η'. Ὁ Εἰρμός.

«**Εὐ**εργέτα Χριστέ παντοδύ-
ναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσε-
βήσαντας, συγκαταβάς ἐδράσισας,
καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα

ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖώς μεσίτης· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἦν θεόφυτον νῦν ἄλλος ἡγάγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς, ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγὸν Χριστοῦ ἐκμιμήσαθε, καὶ μελιρρύτως ἄσατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Παιδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ κτίστου, καὶ κήρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεὸς Πρόδρομος, Μάρτυς καὶ Διδάσκαλος, μεσίτης καὶ Ἀγγελος, καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφημε, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στεῖρας προήλθες, ταῦτα προμηνύων ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνοικταί ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυσιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεσπάσθησαν, ὁ νέος δὲ λαὸς ἀναμείλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωs ἄνθη τερπνὰ τοῦ θείου Λόγου, συμπλέξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σήμερον προσάγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν, τῷ στεφοδότῃ

Χριστῷ, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο πρώην δεσμὸς τῆς ἀρωνίας, ἐλύθη Παρθένη τῇ κυήσει σου, καὶ χεῖλη ἠνοίγησαν, εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθοῦντων σε, καὶ ἐκθοῶντων αὐτῇ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παιδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Λ**όγου Θεοῦ ἀφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένη ἀχραντε· καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτωται δι' εὐσπλαγχνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν. »

Ἰδοὺ φωνὴ πρόδρομος ταῖς στείρουσάις, καὶ ἐρήμοις πάρεσι καρδίαις μέλπουσα. Ὅδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ᾧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ωs πάλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἵροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἰτῆσαι.

Ἄλλος. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ θείου ἀνοίγεσθαι σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεῖα σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρώα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὁμῆρος

Ομβρος νοητός, άνίχμου νεφέλης δέ, ραγείς ο Πρόδρομος, ρεΐθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαίνισιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ωσπερ οὐρανός, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραίζεται, τοῦ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς θείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξάζουσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὅλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρείττονων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Γῶν τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεο-νύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἐπλυνεν, ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονομοῦς ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ θερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλῆριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε,

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στείρωσιν· μὴνύει δὲ τὴν παροῦσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ φαιδρῶς ἐορτάζει.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες βελοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρανῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν

ὅλων πάντα γενεῶν μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, αἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς αἰῶνες, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προσελθεῖν κατεπείγεται, τὴν δεσμευθεῖσαν γλῶσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν· ὦ τῆς ἀπάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχ-χνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στερώσεως, διαλύει τὸ ἐγκλημα, ὁ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ὁδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος· ὦ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστὲ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχχνος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτοῦ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στείρωσιν, δυνάμει θείᾳ, καὶ Ζαχαρίου φωνήν· ὦ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστὲ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφῆτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ

προαχίρ-

προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδί Μητρός·
ὦ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φι-
λάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον
τάς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύνα-
μος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Αστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος,
στερωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς
τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ θεο-
πόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν
αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς
εὐθείαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκιον.

Θεοτόκε σὺ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ
τῶν Κανόνων τοῦ Ἀγίου Ὡδὴ γ'. καὶ
ς'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς.

Αδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ
σωτηρία, ἥ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν
πρόεκυεν, ἥ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν· ἀποθώ-
μεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐν-
δυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν
ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ
κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀ-
σελγείαις, μὴ ἐριδί καὶ ζήλῳ. Ἀλλ' ἐν-
δύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιήσθε
εἰς ἐπιθυμίας. Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πί-
στει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις
διαλογισμῶν. Ὃς μὲν πιστεύει φαγεῖν
πάντα, ὁ δὲ ἀσθενὴν λάχανα ἐσθίει. Ὁ
ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω,
καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέ-
τω. Ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο.
Σὺ τίς εἶ ὁ κρινὼν ἄλλότριον οἰκέτην;
τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει, ἡ κίπτε· στα-

θήσεται δὲ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς
στήσαι αὐτόν.

Ἀλληλουία. ἦχος γ'. Εὐλογητὸς Κύ-
ριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Στίχ. Καὶ σὺ Παιδίον Προφῆτης Ὑ-
ψίστου κληθήσῃ...

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐπειδὴ περ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνα-
τάξασθαι διήγησιν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυ-
ρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς
τοῦ Προδρόμου.

Ἐάν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ παρόν-
τος Μηνὸς τύχη ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαβ-
βάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστά-
σιμα ζ'. καὶ τοῦ Ἀγίου δ'. Δόξα, τοῦ
Ἀγίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ ἡχοῦ.—Εἰς
τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, καὶ νῦν, Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ
Ἀγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυ-
φον καὶ Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ
ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου—Τὸ
δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος μό-
νη ἀκολουθία· τῆς δὲ Ἀγίας Φεβρωνίας
καταλιμπάνεται.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν ζή-
χους ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιό-
μελα τοῦ Προδρόμου γ'. ἦχος δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος. Φύλ. 288.

Καὶ τῆς Ἀγίας προσόμοια γ'.

ἦχος

ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αλλήσιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιστρα κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασμένη· ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς δὲ καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελειυκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη, νύμφη πανάμωμος· διό σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ πασὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὥφθη, καὶ ἀνακειμένη, ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἦσπάσαντο ἀλλήλους αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσχίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν. Πόθεν μοι τοῦ-

το, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σῶσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην. Τί παραγέγονας πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, καγὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καγὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Καὶ τῆς Ἀγίας.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

—ο—

Τῷ πρῷ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ μνήμῃ τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ὁρέντιος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ υἱοὶ Φαρνάκιος, Ἑρως, Φίρμος, Φιρμίνος, Κυριακὸς καὶ Λογγίνος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται ἐν ἔτει 300.

Ὁ ὁσιος Συμεὼν καὶ ὁ ὁσιος Διονύσιος ὁ Κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθῳ μονῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Δομέτιος ὁ συνασκητὴς τοῦ ἁγίου Διονυσίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νεομάρτυς Προκόπιος, ὁ ἐν ἔτει 1801 ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαῖς.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἁσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ.

ἐρήμῳ. Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμὸν προμηνύων, καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Δέσποινα πρόσδεξαι.

Τῇ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοδὸν, λαμπρυνόμενος ἀρίστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, καὶ καλῶν ἀνεπτέρωτας, καὶ στύλος ὥφθης, φωτεινιδέαςτος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοοῖα πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυτοῦ, καλιᾶν Πάτερ ἐπηξας, τῷ κρύει πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεθὲν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Θεῷ ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἡδονὰς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοῦ ἀνθρακος, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τοῦ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπλητ-

τομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, τὰς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν μου Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάντα· γνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα τὴν ἀσβεστον, καὶ τῶν σκολήκων τὴν ἀγριότητα· ὦν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλάνθρωπον, καθικετεύουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτῆρ, ἡλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου. Οἱ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνοι μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παράδοξον, καὶ ξένον θέαμα;

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπεριοῦ.
καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Φυτὸν ἀειθαλές, ἀρετῶν καρποὺς φέρων, ὠράθης ἐν φυτῷ, καὶ εὐκέλιδος ὄρνις· Παράδεισος δὲ μάλιστα, ζωῆς ξύλον τὸν Κύριον, ἐν καρδίᾳ σου, ὡς γεωργήσας θεόφρον, οὐ τρυφᾷ ἡμᾶς, ἀεὶ δυσώπει τὴν χάριν, Δαυὶδ παμμακάριτε.

Τῷ αὐτῷ μὲν κς'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀρίστις προσεχίαις.

Ἐξαπο-

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν, ὡς
μοχθηρὰν ἐξέκληνας, καὶ ἀτροφία
τὴν σάρκα, μαράνας ἀνεκαίνισας,
ψυχῆς τὸν τόνον Ὅσιε, καὶ δόξαν
κατεπλούτησας, οὐράνιον αἰοῖμε-
διδὸν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡ-
μῶν τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν
οὐμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριά-
δος, δοχεῖον ὄντως ἐγένου, ἐν ᾧ
Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκή-
νωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον,
ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε
Θεοτόκον.

Τῇ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, τὰς
ὁρμὰς ἀσκήσεως, καταμαράνας
πυρσεύμασιν, ἔρημον ὤκησας, ὡς
Ἡλίας πάλαι τὸν νοῦν καθαιρό-
μενος, ἀπαύστοις πρὸς τὸ θεῖον
συννεύσεσι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δω-
ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμφῶν, ἀσ-
κηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κο-
σμούμενος, καὶ κατεσκήνωσας, ἐν
Μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυ-
τον, τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέ-
φυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι

ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμφῶν, φω-
στὴρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν
τὴν ὑψηλίον, θαυμάτων λάμψεσι-
ψυχοφθόρων νόσων, ἀπελαύνεις
ζόφωσιν, δαιμόνων ἐχμειῶν ἀμαυ-
ρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆ-
ναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρή-
νην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ως ἱατρὸν πανάριστον, καὶ λει-
τουργὸν εὐπρόσδεκτον, οἱ τῇ σο-
φῇ σου τῇ θεῇ προστρέχοντες,
Σαμφῶν θεόφρον Ὅσιε, συνελ-
θόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀ-
νυμνοῦμεν, Χριστὸν δοξαζόντες,
τὸν τοιαύτην σοι χάριν παρέχον-
τα τῶν ἰάσεων.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. Μνήμη τοῦ Ὁσίου
πατρὸς ἡμῶν Σαμφῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀ-
νέκτης, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 298·
ἐπὶ Διοκλητιανοῦ Βασιλέως.

Ἡ ἁγία Ἰωάννα ἡ μυροφόρος ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ Ὁσίος Λουκάς ὁ Ἐρημίτης, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Μάρκος καὶ Μαρ-
κία, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Εσχόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς
πένησι θεαρέστως, καὶ ὀλιχῶς ἀ-
γετέ-

νετέθης, ὦ Σαμφὼν τῷ Κυρίῳ· ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως, παλῶν ἡμᾶς ἐκλυτροῦσθαι.

Θεοτοκίον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἀγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθητες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ᾧσμάτι, τῆς Τριάδος ἐχούσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἀπαντες, καὶ σὺν ταύτῳ τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Διὰ βίου λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἑλαμφας, καὶ ἀθλήσει ὕστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύρε ἐνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπιγίγειν σοφὲ, Ἰωάννη καὶ εὐρηχας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἅμω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ

(ΤΟΜ. Γ')

τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Ἰατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμέτοχοι, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύρε ἐνδοξε, καὶ σοφὲ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Δυὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τὰς ψυχικὰς ἀληθδόνas ἡμῶν θεραπεύουσα, Κύρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ, μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, αἵματι τοῦ Μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ, στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις συγκαταριθμεῖται. Διὸ ἰάσεις νέμουσι, τοῖς ἐν πίστει τελουσι τὴν μνήμην αὐτῶν, πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Δεῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον, ὕμνοις στέψωμεν, Κύρον σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος, καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀφθονωτάτους· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, ἀνεδείχθησαν ἱατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

20 Ἀπολυ-

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου
Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον
ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός,
ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς ἐθνῶν
διασκέδασον, τῆς βασιλείας τῆς
σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος
ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῶ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἤχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δω-
ρεὰν τῶν θαυμάτων, εἰληφότες ἅ-
γιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ,
ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χει-
ρουργίᾳ, τέμνετε, τῇ ἀοράτῳ Κῦ-
ρε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ·
ὅτι γὰρ ὅσοι, ἱατροὶ ὑπάρχετε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. Ἡ Ἀνακομιδὴ
τῶν Λευφάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Παπ-
πίας, ἔφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Ὁ ὅσιος καὶ δίκαιος Σέργιος ὁ Μάγι-
στρος, ἀνεψιὸς τῆς βασιλείσσης Θεοδώ-
ρας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μακεδόνιος μελη-
δὸν ἐκκοπείς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι παῖδες σταυρωθέντες τελει-
οῦνται.

Ὁ ἅγιος Μάρτυς Δόνατος, ὁ ἐπίσκο-
πος Λιβύης, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες οἱ ἐκ Γαλα-
τίας, ἔφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι ἐβδομήκοντα Μάρτυρες, οἱ
ἐκ Σκυθοπόλεως, ἔφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁστροῖς.

Θαυματουργοὶ φωστήρες, Κῦ.

ρε σὺν τῷ Ἰωάννῃ, τὰς ψυχικὰς
ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων
ἰᾶσθε, παρὰ Κυρίου λαβόντες, τὴν
χάριν τῶν ἱαμάτων.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἐκ Θεοῦ τῷ κόσμῳ, χο-
ρηγηθέντων ἀγαθῶν, σὺ ἀφορμὴ
Θεοτόκε· ἀλλὰ καὶ νῦν ἐξελοῦ,
ὕπὲρ κοινῆς σωτηρίας, τὸν εὐδιάλ-
λακτον Θεόν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων, ἤχος δ'.

Αξιωμαῖοις ἄστροις, πιστοὶ
μεγαλύνωμεν, Κῦρον καὶ Ἰωάν-
νην, τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας,
καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας·
σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν Ἀ-
θανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ τὰ
βλασφήματα αὐτῆς, Θεοδότην, Εὐ-
δοξίαν καὶ Θεοκτίστην, τὰς ἀθλη-
φόρους καὶ καλλιπαρθένους· αἰ-
τοῦντας Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυραθεοτηκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ
πανευφύμων Ἀποστόλων καὶ
Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ
Παύλου.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Κορυφαίων
Ἀποστόλων.

—ο—

Ἐάν

Ἐάν τύχη ἡ παρούσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέραις, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ζ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ ἤχου. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων. — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ἰπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὸ Προκειμένον τοῦ ἤχου. Κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ὠδὴς, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ ἤχου. Αἱ Καταδασαίαι. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους. Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. — Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν α. εἰσὶν τοῦ Μακάριου ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους τ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. Ἰδιόμελα Στιχηρὰ δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον;

τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ πνεύματι, τοὺς Θεοκλήρυκον. Πρωτοστάτας, τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα; τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογονασίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας, τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς Χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμούς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα; δι' ὧν δαμώνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικαῖς ἁγμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας; τὰ Ῥώμης περιφανῆ ἐγκυκλιώματα, τὰ πάσης τῆς Οἰκουμένης ἐντροπύματα, τὰς τῆς καινῆς διαθήκης, θεογράφους πλάκας, νοσημένους ἅς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ Πέτρε φιλεῖς με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώστην ὁ Σίμων. Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι· σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε· ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτήρ, Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε

ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι, περιεποιησάμην εἰς Σωτηρίαν· αὐτὸν ἰκέτευε, Θεομακάρισε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαβὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι. Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἐκυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρὼν, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ βελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καὶ σῶσῃ Θεότοκε τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς, τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιάσθε, ὀλίγον ἄρτι

(εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν οὐκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρῶντες, πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιάσθε χαρᾷ ἀνεκλάλητῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι οὐ φαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀνατροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέ-

ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες· τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δοῦλοι Θεοῦ. Πάντας τιμῆσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε· τὸν Θεὸν φοβείσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σχολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνειδήσιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαριζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιούντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πά-

σχων οὐκ ἠπέλπει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρισμα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στεφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἔδομήσαντο, εὐφραίνοντα τὰς καρδίας ἡμῶν. Πρὸς οὗς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδῶτι, λέγοντες. Χαίρετε πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντός ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὗς ἱκετεύσωμεν πρεσβεύειν ἀεὶ, εἰρήνην σταθεράν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίους τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στόλους καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον,

λον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προστά-
τας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ δια-
δραμόντες τὸ κλῆτος ὅλον τῆς
γῆς, ὥσπερ ἄρότρω ἔσπειραν τὴν
πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν
κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύ-
τες λόγον. Ὡ Πέτρε, πέτρα καὶ
κρηπίς· καὶ Παῦλε, σκευὸς ἐκλο-
γῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χρι-
στοῦ, πάντας εἰλκυσαν πρὸς τὴν
θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νή-
σους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν
Χριστὸν ἐπανάγαγον, καὶ πρεσ-
βεύουσι τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων
Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστε-
ως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἀ-
γίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φω-
στήρ, τῷ θείῳ Ὁρόνῳ παριστάμε-
νοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύ-
σατε.

Ὁ αὐτός

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρη-
πίς τῶν δογμάτων, ὁ ποτὲ μὲν
διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν
δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστό-
λων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρ-
ρήτα εἶδες σοφῆς, ἕως τρίτου οὐρα-
νοῦ ἀναβάς, καὶ ἔκραζες. Δεῦτε
σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστε-
ρηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ πολί-
ται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥή-
τωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,
ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμου
οἱ σαγηνευταί, καταλιπόντες σή-
μερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν

ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύ-
ουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος κλ. ἁ Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναί-
διος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν
Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα
κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι
Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέ-
πειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλά-
δοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ
ἐσθίοντες, ἐπιστιχοῦμεν γεῦσιν
πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα
τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχη-
μα τῆς οἰκουμένης, στηρίζατε
ποιμνὴν, ἣν ἐκτήσασθε διδαχαῖς
ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσει-
στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἄρραγὴν προστασίαν, καὶ καταφυ-
γὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς
θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδο-
ξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παρα-
στήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κό-
πους σου, οὓς ἐκοπίσας ἐν τῷ
Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάν-
τας κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προπα-
γάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ
ταύτην αἰτησαι, φυλάττειν τὴν
καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τε-
λευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπό-
στολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκ-
κλησιῶν.

Στίχ.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμὰ καὶ τὰς Ολίφεις σου, τίς διηγῆσεται, ἐνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῶ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν φύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τοὺς ῥαβδισμούς, τοὺς λιθασμούς, τὴν περιόδον, τὸν βυθὸν, τὰ ναυάγια, Θέατρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μηνίμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἡλίον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔθνη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς ἐγκεχείριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας, ἐπαξίως μακαρίζεται καὶ ἀμφοτέροι τοὺν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσιν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτεινάντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν κράτησον, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἑρραῖμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέραςι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ᾧδαῖς καὶ ὑμνοῖς ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτούς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς Πίστεως, καὶ Διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετά τὴν πρώτην Στιχολογίαν,

Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρ-

ρησία

ῥηαία πᾶσιν, ἐδόας τῷ Κτίσῃ σου. Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Υἱὸν ὁμοούσιον. Ὅθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ενθυμοῦμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν εξέτασιν φρίττω τὴν φοβερὰν, τρέμω τὴν ἀπόφασιν, καὶ πτοῦμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς οὐδύνην, τὸ σκότος, τὸν τάρταρον. Οἶμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται ὄρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται; Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτης θερμότατος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὤφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμψας διδάγμασι τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρεῖαν τοῦ γράμματος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἐφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογίζούσης καμίνου, ρυσθεις τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβέυσουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν Μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοῦς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμψαντες Πνεύματος τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἁγίας βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μητὲρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλας ἔσχεες, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυ-

σωπῶ

εωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, βυ-
εθῆναι πταισμάτων μου, διὰν
μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώ-
που τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα
Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν
τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνα-
σαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Εἰς πάντα τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Τὸ, πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑσθιὼν ια'. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β'.

Πέτρε Κορυφαίε. Ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες ἀμφότεροι. Ποίημα Ἰω-
άννου μοναχοῦ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Πέτρου.

Ῥδὴ Α'. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Οὐκ** ἔστι σοι ὁμοιος, δεδο-
ξασμένη Κύριε· ἐν χειρὶ γὰρ κρα-
ταίᾳ, ἐλυτρώσω τὸν λαόν, ὃν ἐ-
κτήσω φιλόφρονι. »

Τὸν Κορυφαϊότατον, τῶν Ἀπο-
στόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον
Χριστοῦ, Θεοπνεύστοις ἐν ᾧδαίς,
ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς
προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε,
ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ
προέδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ
Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν
Θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν,
τοῦ Ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὅρος τὸ ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἐν-
νοιοῦ ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ

(ΤΟΜ. Γ')

Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς, μετὰ
τόχον ὑμνήσωμεν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Παύλου.

Ῥδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἡ κεκομμένη τὴν ἁγορὴν.

Ο ὥςπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύ-
παρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει,
Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ
μητρικῆς, γαστρός σε ἐξελέξατο,
βαστάσαι ἐναντίον τῶν Ἑθνῶν,
αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ
πάν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἐλ-
λαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ
πλάνης τὴν καθαιρεσιν, Χριστὸς
ἐπιφανείς, ἐν ὅρει ἀστραπόμορφος,
τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς,
τὴν ψυχὴν συνετίζει δὲ, τῆς Τριά-
δος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδό-
ξασται.

Περιτομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμε-
ρον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶων Παῦ-
λε παραδόσεων, Ἑβραίων ἐκ σπο-
ρᾶς, φυλῆς Βενιαμίνιδος, ἐν Νόμῳ
Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἡγήσω πάν-
τα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδη-
σας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Μήτηρ Θεοῦ Παντο-
κράτορος, ἡ Βασιλίδος φυλῆς, Δέ-
σποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν
Θεὸν τὸν πάντων βασιλεύοντα,
γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κιν-
δύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σου
ψάλλοντα· ἐνδόξως γὰρ δεδόξα-
σται.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Οὐκ** ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει

21 καὶ

καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἄγιος, πλήν σου φιλόθρωπε ».

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμίαν ἀσφαλῆ τῆς Βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε Πέτρε Ἀπόστολε.

Επὶ τὴν πέτραν, τῆς σῆς Θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον, ἐν ᾗ σε Ἀπόστολε Πέτρε δοξάζομεν.

Ὡς ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, Κριτὴν τε καὶ συνέδρον ἐσεσθαι ἐφησε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παλῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσας· οὐ γὰρ ἐστὶν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελῆ, ἀκρογωνιαίον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε, περιφέρων, ἡξιώθης τῆς ὀντως ζωῆς.

Παῦλε, παμμακάριστε, τῷ θεμέλιῳ σου πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν, ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προε-

φήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἡ Ἰπακοή· ἤχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε σκελισθέντα φωτί. Ῥώμη σου τὸ αἶμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾷ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ἰπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, καὶ τὴν φύσιν Θεώτας, ἐν ὑμνοῦντες βοῶμεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Βροτῶν ἀλίεα σε, ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγγχειρίσας τοὺς οἴκας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδωκώς σοι εὐδύνas, Πέτρε γεννηθήτω μοι ἔλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτενῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστάκτῳ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανῡμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασά, δεῖξον εὐχαρόν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἔτε.

Ἄλλος. Ἐπέβη ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς
λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκ-
κλησίαν ὁ Σαυλὸς ποτε· τιθαπτεύ-
σεις δὲ θεία φωνὴ τοῦ ἀμνοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἣν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἷά περ
ποιμνὴν ἐγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἰ-
κουμένην σκοτίζεται. Ἀνανίας δὲ
τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς
φάγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος,
ἐκ θείας ἐμφανείας, σκευὸς ἐκλο-
γῆς διδασχθεὶς αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμα-
σκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης,
ὡς ἐκ Παραδείσου ποτε, νάμα-
των θείων, οὗτος προήλθε μεγί-
στη πηγῇ, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ
θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν
θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ
Μήτηρ ὡς ἔρρησε, τοὺς δὲ πεινῶν-
τας, θείων ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς
πίστει μελωδοῦντας. Δόξα τῇ ду-
νάμει σου Κύριε.

Καταβασία, Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ἦδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός

«**Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περι-
ούσιον λαόν, τῷ αἵματι σου Κύ-
ριε, τὴν σὴν εἰρήνῃν δὸς ἡμῖν, ἐν
ὁμονοίᾳ φυλάττων τὴν ποιμνὴν
σου.»

Τὴν ἐκ πόθου εἰληφῶς, παρ-
ρησίαν πρὸς Θεόν, ἀξίως θαυμά-
ζετο, ὁ ὁλκεὺς καὶ ἀγροῖκος, τε-
ρατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύ-
ριον Χριστέ, ὁ θεὸς σου Ἀπόστο-
λος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησάμενος, τὴν

τῶν θαυμάτων ἐπλοῦτῃς δύναιμι.

Κατηρτίζοντο σφυρὰ, καὶ αἱ
βάσεις τῶν χαλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου
ρήματι· διὰ γὰρ θείου Πνεύματος,
ἀπετελεῖτο παράδοξα πράγματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳται Θεός, καθ' ὑπό-
στασιν Ἀγνὴ, ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνού-
μενος, μεμενηκώς οὐκ ἐλαττον,
κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν ἀσώματος.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦ-
λε καύχημα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Βα-
σιλέως Χριστοῦ, αἰὶ βασιτάζων,
ὡς περ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν
δὲ κέρδος ἀριστον· τῷ γὰρ πόλῳ
συνεσταύρωται, τῷ σταυρωθέντι,
δι' ἡμᾶς ὁ Παῦλος ἐνδόξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ
Παῦλε τίμιε, ἐκδημήσας ἐκ τοῦ
σώματος, καὶ ἐνδημήσας, πρὸς
Χριστὸν τὸν ζωοδότῃ Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθενίας
τὸ κειμήλιόν, ἡ τῆς Προμήτορος
ἀνάκλησις, καὶ τῆς κατάρας, ἡ
λύσις τοῦ Προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν κῆτει Χριστὲ τριήμερεῦ-
σας, Ἰωῆς προέγραψε, σὲ τὸν
ἀθάνατον ὡς νεκρὸν ἐκουσίως, ἐν
τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριήμερεύσαν-
τα.»

Ως πάλαί Χριστὲ τῇ δεξιᾷ
σου, ἐν ὑγρᾷ πεζεύοντα, Πέτρον
διέσωσας, καμὲ βυθιζόμενον, σά-
λῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὁ Πέτρε τὰ μὴ ὄντα
καὶ

καὶ τὰ ὄντα ἔφθασας, ὥσπερ τις ἔμπορος· καὶ σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν πολυτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ πανάγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὁ ἐθεολόγησας πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ τέτοκας, σαρκαωμένον ἡμῖν· διό σε Θεοτόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Ἄλλος. Τὴν ἀέθαιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βεβλημένος τοῦ Δεσπότη τοῦ φίλτρου, καὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐτοῦ αἰρετιστάμενος, ὦ Παῦλε μακάριε καὶ νῦν, ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστὸς, τὸ πολίτευμα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν εὐφρανοῖς· μένουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν μακάριε, πιστὸς ὑπηρέτης γεγονώς, αἰκονόμος τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ωs ἄριστος τοῦ Δεσπότη μεμητής, καὶ αὐτὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς, πᾶσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ καὶ σώσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνακαινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα ποιήσας, Θεογεννήτορ ὡς ἔφη πανάμωμε· καὶ

ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς εὐσπλαγχνος.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεαφθόγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβαιν εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνοὺς γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάντων ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Σωτήρ μου· πλάτυνόν μου τὰ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατὰ νύξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἀδιδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· ἐάν γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς ἢ ἡχὼ λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ θέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κθ'. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἐνδοξῶν καὶ Πανευφρόνων Ἀποστόλων καὶ Προτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἦδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θ ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενὴς, εὐλογημένος εἰ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς θεῖα προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιεῖσθαι συγχωρῇ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρῶτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρῶτῳ ἐμφανίζεται, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς θεοφθόγου ἐρωτήσεως, βεβαιοὶ τὴν ἀγάπῃν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδότα Λόγον· ὁθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζει σοι ποῖμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατεῖλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνειληφυῖαν, πάντες μνημονεύομεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Ἄλλος. Ἐν πεδίῳ Δεσφῆ.

Εχρημάτισε Χριστέ, σφραγὶς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σου, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῇ πάντας ὑπερβάλλων δέ με' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοι. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίδωξεν τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῶ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων· συνήγαγε γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλὴμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέτρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρι-

κοῦ, διδάσκων ἀνεκράγαζες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθεὶς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον πανόλβιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾷς. Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγάσματι συνθρόνῳ, τῷ ἐρευνῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βάθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθένε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προήλθεν, ἐνὼν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρήνην ἐν γῇ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευται.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

«**Ὁ** τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σου δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παῖδας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Εκτενοῦσὶ σου χεῖρας, καὶ σταυρῷ σε περιζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν παρεμμένον δεινῶς, Ταβηθᾶν δὲ θανοῦσαν, τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τῷ Πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαυμένα ἀποφήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἰγλῇ, κάμου τὰς φρένας καθάρων κράζοντας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ συσκηνοῦσα, τῶν ἑαυ-
τῆς ἁγίων ὑποστάσεων, ἡ Θεότης
Παρθένε, ὅλη μοι δλω ἦνεται· ὁ-
θεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
μακαρίζομεν.

Ἔτερος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦ-
λος, τὴν καλὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέ-
στη· οὐχ' ἑαυτῷ γὰρ ἔζη ὁ ἀοιδι-
μος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν
αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡρμόσω ὡς νύμφην παρα-
στήσαι, τῷ νυμφίῳ Χριστῷ τὴν
Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς γὰρ ταύ-
της ἀναδέδειξαι, Παῦλε θεοφόρε·
ὅθεν κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου
γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἁγῶ-
να, καὶ τελέσας τὸν δρόμον σου
νομίμως, Χριστῷ προσήλθες χαί-
ρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφά-
νων, Παῦλε ἡξιώθης, τῶν τῆς δι-
καιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου·
χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε Παρθένε·
χαῖρε νεφέλη ἥλιον ἐκλάμψασα,
τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυψοῦμεν,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ Θ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Σ**ὲ τὴν ὑπερένδοξον Νύμφην,
καὶ παναγίαν Θεοτόκον, τὴν τὸν
Κτίστην τεκοῦσαν, τῶν ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων, ἐν ὕμνοις
μεγαλύνομεν. »

Σοῦ ἡ υπερβάλλουσα χάρις,
δημοσιεύεται ἀξίως, τῆς σκιᾶς
σου τὰ πόλιν, τῶν ἀσθενούντων,

Πέτρε φυγαδευσούσης· διό σε με-
γαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον,
τὸν Θεομάχον ἐπαρθέντα, πρὸς
αἰθέριον ὕψος, καταβαλὼν ἀρρή-
τῳ θείῳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύ-
σιν, ταῖς ἱκεσίαις σου παράσχου,
φωτισμὸν τε καρδίας, καὶ εὐφρο-
σύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦσι,
τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρλένε,
Κυριοτόκος ὀνομάζῃ· κατ' ἀξίαν
διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώνως δοξο-
λογοῦντες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνο-
μεν.

Ἔτερος. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνούμεν τὴν ἄλυσιν,
ἣν ὑπὲρ Χριστοῦ ὡς κακοῦργος ἐ-
φόρεσας, τὰ στίγματα τε Παῦλε
περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σώματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε,
πρὸς τὸν ὑπὸ σοῦ ἀενάως πο-
θούμενον, αὐτῷ τε ὡς θεράπων
συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἱκεσί-
αις, τοὺς σοὺς ἱκέτας πρὸς σέ ἐλ-
χυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐ-
δὲ ἐν ἐσόπτρῳ Χριστός σοι ὀπτά-
νεται, πρὸς πρόσωπον δὲ μάλλον
ὁράται, πρόσωπον, τελείαν σοι τὴν
γνώσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεό-
τητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄτακτον,
φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλό-
μενον, καὶ τοῦτον σαρκωθέντα
Παρθένε.

Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄσας γηγενής.

Ἐξαποστειλάρην.

Γυναίκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν
κορυφὴν ὑμνήσωμεν, Πέτρον καὶ
Παῦλον τοὺς θείους, τῆς οἰκου-
μένης φωστῆρας, τοὺς κήρυκας
τῆς Πίστεως, τὰς θεολόγους σάλ-
πιγγας, δογμάτων τοὺς ἐκφάντο-
ρας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στυ-
λους, καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παράδοξον, τοῦ
τόκου σου μυστήριον, Θεοχαρίτω-
τε Κόρη, καὶ Θεομήτορ Παρθένε,
Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστο-
λοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὡμολό-
γησαν, Ἀγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι,
καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανὸν τὴν χάριν δεδεγμέ-
νος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν, πρὸς τὸν
χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον
ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων. Τίνα με
λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ
ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μα-
θητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρα-
νῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ
ζώντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως
μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὕψους λαβὼν
ἀποκάλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ
λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Ο ἐξ ὕψιστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ'
ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον, σκότος
ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ
τοῦ σώματος, τῆς εὐσεβείας, δη-
μοσιεύον τὴν σκυθρωπότητα, τότε

τὸ οὐράνιον, φῶς περήστραψε,
σῆς διανοίξας τὰ ὄμματα, τῆς εὐ-
σεβείας, ἀνακαλύπτων τὴν ὠραι-
ότητα· ὅθεν ἐπέγνως τὸν ἐξαίον-
τα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν
Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευς σῶσαι, καὶ
φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγο-
ρεῖθης, ὅτε τὴν ἀκράδαντον, πί-
στιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας
ἐκράτυνεν, ἀρχιποίμενα, τῶν λο-
γικῶν προβάτων κατέστησεν· ἐν-
τεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρα-
νίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐνεχείρι-
σεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πί-
στεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως
κατηξιώσαι, σταυρωθῆναι καθὼς
ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευς σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Χριστοκέρυξ Σταυροῦ καύ-
χημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον
θεῖαν ἀγάπην, ὡς τοὺς ἐρῶντας
συνίδεουσιν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρι-
νῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦ-
θεν καὶ δέσμιος, προσηγορεῖθης
Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσ-
χέριαν, ὡς γλυκυτέριν, τρυφῆς
ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τι-
μίας ἀναλύσεως, ἡξιώθης συνὼν
τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευς σῶσαι
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Κοσμὰ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστό-
λων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκ-
κλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σω-
τηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτή-
σαντες, τούτοις προεῖπωμεν. Χαί-
ρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκάτει, τοῦ
ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαί-
ρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν

τῶν

τῶν θείων θεμέλιοι ἄρραγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἐορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ ὡν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ' καὶ ζ'.

Ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ εὐλόγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Πρὸς Κορινθίους β'. ἐπιστολῆς,

Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, ἐν ὁμοθυμῇ λέγω, τολμῶ καγὼ. Ἑβραῖοί εἰσι, καγὼ. Ἰσραηλίται εἰσι; καγὼ. Σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καγὼ. διάκονοι Χριστοῦ εἰσι; παραφρονῶν λαῶν, ὑπὲρ ἐγώ. Ἐν κόποις περισσώτερος, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς περισσώτερος, ἐν θανάτοις πολλάκις. ὑπὸ Ἰουδαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρίς ἐρῶς ἐδίδθη, ἅπαξ ἐλιδάσθη, τρίς ἐναυάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύνους ποταμῶν, κινδύνους ληστῶν, κινδύνους ἐκ γένους, κινδύνους ἐξ ἐθνῶν, κινδύνους ἐν πόλει, κινδύνους ἐν ἐρημίᾳ, κινδύνους ἐν θαλάσῃ, κινδύνους ἐν ψευδαδέλφοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπιστάσις μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἄσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυ-

χήσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλαγητός εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψευδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ Ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνὸν πόλιν, πιάζει με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὲ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων, (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν), ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον, (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν) ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχήσομαι. Ὑπὲρ δὲ ἐμοῦ οὐ καυχήσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ, φειδομαι δὲ, μὴ τις εἰς ἐμὲ λογίστηται ὑπὲρ ἢ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλετα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰρήνη μοι ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Πῶστα οὖν μάλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα ἦχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίππου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ εὐλόγος αὐτῶν.

Στιχη-

Στιχηρά ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ἀγίου Ἑλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἀδου οὐ κατισχύσουσιν, αἰρετικῶν γλωσσαλγαίαι, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυζήματα. Ταύτην οὖν ῥύσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεταῖς παμμάκαριστε.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σοὶ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἰ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα, οὐδ' ἕτερον, ἱεροκλήρυκά μοι πεποίχέ σε, ἀλλ' ὁ ἐμός Πατήρ ὁ ἐν οὐρανοῖς. Αὐτὸν ἰκέτευε Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐτελείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφανεῖς ἀστέρας, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμῶμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθὲς διδάσκαλον, καὶ μύτην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γάριστης καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμα-

(TOM. Γ')

κάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἦν ἰκέτευε ρυθῆναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῇ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ'.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν ΙΒ' Ἀποστόλων.

Ἀργία καὶ ἰχθύος κατάλυσις.

—ο—

Εὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρά Ἀναστάσιμα δ'. τῶν Κορυφαίων γ'. καὶ τῶν Δώδεκα γ'. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ ἤχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμόφυτος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Κορυφαίων, τῶν ιβ'. καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὰ τελευταῖα τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ἰππευλογομένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν ιβ'. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προτόμοια τῶν Κορυφαίων γ'.

Ἦχος δ'.

22 Ἐδωκα;

Ἐδωκας σημείωσιν,

Ἐδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλόφρονε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου ἐν τῇ ὑπερλάμπουσι, νοητοῖ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος ὡς περ ἀστέρες λογικοί, τὴν οἰκουμένην περιεργάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε τὴν τοῦ Πέτρου στερεότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διό μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμι ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνώκοντα, τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἀμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμι, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν ἐβ'. τὰ παρίνια γ'.

ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνατε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς αἰένανθοι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῷ ἐθνῶν τὰς Ἐκκλη-

σίας, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ὡς βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφ' ὁθῶς παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδαχτον τὸν νόμον, ἱερομύσται πανόλβιε.

Ἀλίων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτεθέμενος, εὐαγγέλιον καὶ τρυφῆς αἰδίου μετουσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσιν εὐκλειαν.

Δόξα, ἦχος κλ. β'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν. Χαίρετε φωστῆρες τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτίνες ὑπάρχοντες. Χαίρετε Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκεύη τίμια. Πάρσπε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν ἀύλων, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσπασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τοκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ

τῆς

τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράτως
παρκαθεῖς, φύσει Θεός ὑπάρχων,
καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι'
ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυᾶδα προσώπων
τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γινωριζόμενος. Αὐτὸν
ἐκέτευσέ, σεμνὴ παμμακάριστέ, ἐ-
λεθθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ οὐρανὸν τὴν χάριν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα. Φύλλα 319.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐρραϊμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε
τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος
μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστό-
λων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ
Παύλου· διὰ καὶ Ῥώμῃ συγχαίρει
χορεύουσα. Ἐν ᾧδαί· καὶ ὑμνοῖς
εὐοδιάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί,
τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν,
βοῶντες πρὸς αὐτούς. Χαῖρε Πέ-
τρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε,
τοῦ σοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμ-
φίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως,
καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς
ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγίολε-
κτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκε-
τεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε οὐ εἰ ἡ ἀμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσαντα.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόνον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
τῶν Κορυφαίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν Μα-
θητῶν, τοῖς μεγάλους φωστῆρας
καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσω-
μεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον·
τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου ἐκλάμψαν-
τες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς
πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν
καὶ τῆς ἀνῶ, βασιλείας πολῖται,
ἄξιως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος
σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν·
Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,
τῶν πταισμάτων ἄρεσιν αἰτήσα-
σθε, τοῖς εὐοδιάζουσι πόθῳ, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ
γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράτως
Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκήσας,
τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν
ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα συνέ-
χοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας,
τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυ-
σωπῶ σε, Παναγία Παρθένη, ρυ-
σθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν
μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου
τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρ-
θένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε
μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα
ἐλεῖς πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολ. Κάθισμα κοινόν.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαι σάλπιγγες τοῦ Παρα-
κλήτου, ἐνηχοῦμεναι πνοῇ τὸν
λόγον, τῆς σωτηρίας τῷ κόσμῳ
ἠχήσατε· καὶ τοὺς ἐν ζόφῳ τῆς
πλάνης καθεύδοντας, θεογνωσίας
πρὸς

πρὸς φῶς ἀναστήσαντες, προσηγάγετε, τῷ θεῷ φωτὶ Ἀπόστολοι, πρεσβεύοντες Χριστῷ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου αἰεί.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Κορυφαίων.

Κανὼν τῶν ΙΒ'.

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστοῦ γεραίρω τὸς σοφούς

Ἀποστόλους. Θεοτάτους.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστέ, ταῖς ἱκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Πρωσέεντες ῥώμῃ τῇ σῇ καὶ χάριτι, Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἐθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σέπταί σου Ἀπόστολοι, ἰεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσασιν.

Ίασεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐξώγηρσαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτὶ σου κατελάμπρυναν.

Θεοτοκίον.

Τριάδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς, εὐδοκίᾳ τοῦ

φύσαντος, καὶ συνεργεῖα Πνεύματος, τοῦ Παναγίου Μητροπάρθενε. Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σέπτα, θεηγοροῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς μαθητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγούμενους τοῖς πέρασιν.

Τραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, ταῦς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐπὶ σοί, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σπορᾶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ', Ὁ Ὑψωθεῖς.

Καταικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτῳ, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότας, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε αἰεὶ, θείαις προσποιτήσεσιν· ὅθεν πίστει βοῶμεν. Σκότους ἡμᾶς ῥύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἐθνῶν ἐπιδρομῆς ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἄναξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προέστασθαι πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς

γὰρ

ἄλλοι δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ῥδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θείων ὁ φόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβοῦντων συζηήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφεγγεῖς φωστῆρες, οἱ μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπάσιν ἡγλαῖσμένοι, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὡς ἀέρες ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Θεοτοκίον.

Βραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἐμφυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θείους σου Χριστέ, καὶ πανσόφους θεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασχέσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἑλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φλογόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνομφε κεκτήμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ Γ'. Θύτω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίζας τοὺς μαθητὰς σοφίᾳ καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσχελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ κατήρησας δόγματα.

Οἱ θεοὶ, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες πανόλβιοι, διεσκηδάσατε πᾶσαν τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτοβόλοις λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἁμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδιον ἄνθος ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ Πέτρα Χριστὸς τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαεινῶς τῶν Μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἅπασαν δωδεκάριθμον φάλαγγα σήμερον, ὧν τὴν μνήμην τελοῦντες πιστῶς, τὸν ταῦτους δοξάσαντα δοξάζομεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λ'. Ἐορτάζομεν τὴν Σύναξιν τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφρή-

ευφύμων Θεοκηρύκων ΙΒ'. Αποστόλων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ

Υιοθετήσας, τοὺς Μαθητάς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός, θέσει κληρονόμους ἐδειξας πατρικῆς, κληρουχίας ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεύειν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότῃ τῷ δόξῃσας.

Σοφίας γῦμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς θείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες, ὥσπερ νεφέλαι πλήρεις θείου φωτός, πᾶσιν ἐπομψίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ Θεῇ δόξῃ ὠφθῆς ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπάρθενε. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ῥδὴ Η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Ο θεὸς καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὥς ὕλην εὐπρηστον ἐφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐρωταγῶγησε, τῶν βωόντων. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θεοὺς Μαθητάς καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαν-

τας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοῦ τῆς Πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοὺς σωτῆρας καὶ ὑπηρέτας τοῦ Λόγου τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικὰ, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βρωτῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀστράπας, τὰς ἱαμάτων πληγὰς, τοὺς νοερούς πόδας, τοῦ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς ἵνα πληρώσῃς, αὐτοῦ μετὰσχόμεν, τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σου ὑποδὺς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς, κόλπῳ σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παιδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειράς τῶν πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότης θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ολην τὴν τοῦ Πνεύματος αἵγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανείσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοὶ ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους στεφάνους, καὶ θεωρίας Θεῆς ἐμπύμπλησιν, ὃν περ

νῦν

νὺν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι. Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονόμφευτε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τῶν μαθητῶν ἐρώντων σε.

Τῶν μαθητῶν τὴν πάντημον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημήσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα. Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θρασσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαποστείλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Η κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βοῶν αὐτῷ. Σὺν σοὶ θανοῦμι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ, πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστης τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι Ἀδου οὐ κατισχύσουσιν, ὥντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρι-

σμένος, ὑλῶδους ἐμφάσεως, βάρος ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτερώθη τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παύλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνώφον τοῦ θείου φωτός, ὑπείσελθὼν ὡς τις ἄστροκος, τὴν τῶν ἀβρήτων, κατεπλουτίσθης, ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει, τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ὅτε κατηξίωσας πρὸς με τὸν ἄνθρωπον, ἐπιδημήσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς σῆς λαμπρότητος καὶ ἀστραπῆς ἀποστίλδοντα, τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀνέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν, τῷ φωτί σου τῷ θείῳ κατηύγασαν, δυσωπούντες σε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀνδρέα, Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφί, Βαρθολομαίε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ, Ματθαίε, Σίμων, Ἰούδα, θεεῖ Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν μαθητῶν δωδεκάς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαντες, τὴν παναγίαν Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδιον, τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι ὄντως πύργοι καὶ στύλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ἰκετεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα ἤχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχῷ.

Ην δειλήθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σωτῆρος μαθηταί, τὴν πλάνην

πλάνην τῶν εἰδώλων, ὡς ὕλην κα-
ταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑ-
μῶν, τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ,
πρὸς τὴν θεῖαν γνῶσιν, σαγη-
νεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρε-
σβεύσατε Χριστῷ ὅπως ἰλεως γέ-
νηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρί-
σεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Κορυφαίων Ὡδὴ
γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν δώδεκα Ὡδὴ γ'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ
Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

ΜΗΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα μία ν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ
ὥρας 10.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἀγίων καὶ Θαυμα-
τουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ
καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ
μαρτυρησάντων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τοῦ
τοῦ, μετὰ τὸν Προσимиакόν, εἰπέ τὴν
ἀ. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους
ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια
τῶν Ἀγίων γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Ὁλὴν ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς

τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον,
ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν· δω-
ρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς
νοσοῦσι τὰ ἰάματα· χρυσὸν ἢ ἄρ-
γυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαν-
το· ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι τὰς
εὐεργεσίας μετέδωκαν· ἵνα διὰ
πάντων, ὑπῆκοοι γενόμενοι Χρι-
στῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὑλὴν ἐβδελύξαντο, τὴν ἐπὶ
γῆς φθειρομένην· οὐρανοπολιταὶ
δὲ, ἐν σαρκὶ ἰσάγγελοι ἐχρημάτι-
σαν, ἡ δμοφρων σύσκηνος, ξυνω-
ρις ὁμότροπος, τῶν Ἀγίων καὶ ὁ-
μόψυχος· διὰ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι
τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυ-
ρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν
τοῖς χεῖρόν· Οὗς ἐν ἐτησίαις,
τιμῆσωμεν ἀξίως ἑορταῖς, ἐν παρ-
ρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Ὁλὴν εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν
Τριάδα, δυὰς ἡ ἀοίδιμος, Κοσμᾶς
καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς
κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νά-
ματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· ὧν
καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θε-
ραπεύουσι· καὶ μόνα τὰ ὀνόματα,
νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσι·
πάντων τῶν προσφύγων σωτήριοι
τελοῦντες, τῷ Χριστῷ, ἐν παρρη-
σίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἀ-
γίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐ-
χομίσαντο· ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λεί-
ψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνε-
κῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· ὧν
καὶ

καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι. Δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμεῖς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα 322.

Εἰσόδος· τὸ, Φῶς ἱλαρὸν καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εἰ βαύλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζήτησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος μηνός. Εἰς τὴν Λιτὴν Σπικηράϊδιόμελα, ἥχος Β'.

Η πηγὴ τῶν ἱαμάτων, ἓνα καὶ μόνον ἐθεράπευσε τοῦ ἔτους· ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος Θεραπεύει τῶν νοσούντων· ἀνευθεὶς γὰρ ὑπάρχει, καὶ ἀδαπάνητος ὁ πλοῦτος τῶν Ἀγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός, Θεοφάνους.

Πόθω θείῳ, καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευτάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηγύστα· ὅτι ἐν τῷ καθαρῷ τῆς ψυχῆς ἀκηλίδωτον τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε. Πνεύματι δὲ θείῳ χρυσωθέντες, ἀχρυσῶς τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγῆς ξυωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦχος, Ἀναργυροί, ἐν ὀλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὰς νόσου· ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός, Γερμανοῦ.

Μεγάλων ἀξιωθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε καὶ διε-

χόμενοι πανταχοῦ, δωρεάν τῶν νοσούντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὡφθῆτε Ἀγγέλων συνόμιλοι. Κοσμᾷ σὺν Δαριανῷ σὺ σοφῷ ἀδελφοί τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Ὁ αὐτός.

Αγέλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἀγίων εἰς αἰῶνας· βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν· ἢ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δούλοι Χριστοῦ γεγόνασι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ιατροὶ τῶν ἀσθενούντων, Θεσαυροὶ τῶν ἱαμάτων, σωτήριοι τῶν πιστῶν, Ἀναργυροὶ πανευχλεεῖς τοὺς ἐν ἀνάγκῃς κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, ἱκετεύοντες Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξ., ἥχος πλ. β'. Ἀνδρέου Πυρροῦ.

Φειδρά καὶ ἐπίρωτος ἀνέτειλε σήμερον, ἡ μνήμη τῶν Ἀναργύρων Χριστοῦ, λαμπρῶς καταλάμπουσα ταῖς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι, πιστῶς πανηγυρίσωμεν· δεῦτε, τῇ σοφῇ τῶν Ἀγίων, προθύμως πάντες προσδράμωμεν, ὅπως τὴν ταχίστην ἰασιν ἀφ' ὅπως παρ' αὐτῶν κοιμισώμεθα· ἀναργύρως γὰρ περέχουσι πᾶσι, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τῶν ἱαμάτων τὰ χαρίσματα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν· Πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων,

23 ρων,

ρων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλε-
τῆσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στεχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Ἀναργύρων τῇ μνήμῃ
πάντες συνδράμωμεν, ἐν καθαρᾷ
καρδίᾳ, καὶ ἀγνῷ συνειδότε, αὐτοῖς
συνεχοῦντες. Χαίροις θύας, τῶν
ἀσθενούντων ἡ ἱασις· ὅτι ὑμεῖς ἀ-
πειλήφατε ἐκ Θεοῦ, τὴν ἐξουσίαν
τῶν ἰάσεων.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου κα-
λῶς φυλάξαντες, φιλαργυρίας νό-
σον, ἐκτεμόντες πανσόφως, ἱάσε-
ἀναργύρως· ὅθεν ὑμῶν, τὴν παν-
σέβαστον κοίμησιν, ἀξιοχρέως τι-
μῶμεν θαυματουργοί. Ἰκετεύσατε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν.

Οὗ παρρησίαν λαβόντες παρὰ
τοῦ μόνου Θεοῦ, τοῦ ἐλεεῖν καὶ
σῶζειν, ἐκ ποικίλων κινδύνων, λυ-
τρώσασθε τοὺς πίστει ὑμνοῦντας
ὑμᾶς, θεοφόροι Ἀναργυροί, καὶ ἐκ
παθῶν καὶ κινδύνων καὶ πειρασ-
μῶν, ψυχῆς ἅμα καὶ τοῦ σώματος.

Δόξα, ἦχος πλ β'.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐ-
νεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀνά-
γυροι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ,
ἀσθενούντας θεραπεύετε· καὶ γὰρ
τὸ ἱατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει
ἀνεξάντλητος· ἀντλουμένη δὲ μάλ-
λον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη πε-
ρισσεύεται, καθ' ἐκάστην κενουμένη
καὶ πληθύνομένη, πᾶσι χορηγοῦσα
καὶ μὴ λειπομένη· καὶ οἱ ἀρϋόμενοι
χορέιουνται ἰάματα, καὶ αὕτη δια-
μένει ἀδαπάνητος. Τί οὖν ὑμᾶς κα-

λέσωμεν; θεράποντας ἱατροῦς ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων, ἱατῆρας πα-
θῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἁ-
παντας, εἰληφότας χαρίσματα,
παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ
παρέχοντος ὑμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχῇ
ἀμετανόητε. Τί βραδύνεις; τοῦ θά-
νάτου ἡ τομῇ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέ-
λος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτης· τῇ
Θεοτόκῳ δράμε, πρόσπεσον.

Ἀπολοτικόν, ἦχος πλ. δ'.

Αγιοι Ἀναργυροί καὶ θαυμα-
τουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθε-
νείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δω-
ρεὰν δότε ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανὸθεν θαυμάτων τὴν δω-
ρεὰν παραδόξως λαβόντες παρὰ
Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀεν-
νάως τὰ πάθη· ἐν ὑμῖν γὰρ ὦρθη,
ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ἐνεργοῦ-
σα θείων, ἰάσεων δύναμιν· ὅθεν
καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν,
τῇ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρῳ
φρονήματι, θεοφόροι Ἀναργυροί.
Προσεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πτισμάτων ἄφεσιν δωρῆσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν
μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὗ Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυ-
ναίῃ, σὲ ἀσπύρως τεκοῦσαν Θεόν
σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ
τῶν

τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφετὴν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν παιδρὰν πανήγυριν, τῶν Ἀναργύρων, οἱ πιστοὶ τελέσωμεν, καθικετεύοντες αὐτοὺς, ἵνα ἡμᾶς ἀπαλλάττωσι, παντοίων νόσων, ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμαρτε, τῶν θλιβομένων, καὶ θερμὴ ἀντίληψις, τῶν πεπονήστων ἐπὶ σέ, ἐκ τῶν κινδύνων με λύτρωσαι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων. Ψάλλομεν δὲ καὶ Καταβασίας· Ἀνοιξὶ τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκροεχίς. Κλεινοὺς ἰατροὺς τῶν βροτῶν μέλπειν θέμις Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α΄. ἤχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας.

Καταστραπτόμενοι δόξῃ τῇ θεϊκῇ, φωταυγεῖς Ἀναργυροί, καταυγάσατε ἡμῶν τὰς ψυχὰς, σκεδάζοντες παθῶν τὴν ἀχλὺν, ὅπως ἡμᾶς, πίστει γεραίρωμεν.

Λυμαντικῶν καθαρθέντες πρόην παθῶν, πόνων ἐπιδόσειςιν, ἐκκαθαίρετε ἡμῶν, χαλεπὰ νοσήμα-

τα σοφοί, καὶ τοὺς πόνους τῶν ψυχῶν ἐπικουρίζετε.

Ἐκ τοῦ τῶν ὁλων Δεσπότη τοῦ τῶν δωρεᾶς, εἰληφότες Ἅγιοι, τῶν θαυμάτων δωρεᾶν, τὰ ἡμῶν ἰάσασθε πολλὰ, καὶ δυσίατα σαρκοῦς πάθη δεόμενα.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῆς φύσεως δίχα τίκεις Ἄγνη, τὸν τοῦ νόμου πύροχον, Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν· ὃν δυσώπει ρύσασθαι ἡμᾶς, Θεοτόκε, τῶν πολλῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Ὡδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ.

Ὁ κόσμος ἄδει τὰς ὑμῶν, Ἅγιοι καθ' ἑκάστην, πολλὰς εὐεργεσίας, καὶ θαυμάτων τὴν πληθύν, θαυματουργοὶ ἰατροί, τῶν Ἀγγέλων, ὅντως ἰσσοτάσιοι.

Ἦμᾶς τοὺς δύο φωταυγεῖς δυσωποῦμεν ἀστέρας, τοὺς ἐν ὕψει κειμένους, Ἐκκλησίας μυστικῶς, Κοσμᾷ καὶ Δαμιανέ, τὰς καρδίας πάντων καταυγάζετε.

Ἰδοὺ συνήθροισται λαὸς, Ἅγιοι πανταχόθεν, τοῦ ὑμῶν ἀνυμνήσαι, τὰς μεγίστας δωρεὰς, ἐν τῷ τεμένει ὑμῶν· ἀλλὰ πάντων τὰς εὐχὰς πληρώσατε.

Θεοτοκίον.

Ἁγία Δέσποινα ἄγνη, ὑπεράγιον Λόγον, σωματώσασα Λόγῳ, τῶν ἀλόγων με παθῶν, ὑμνοῦντί σε εὐσεβῶς, θείοις λόγοις, λύτρωσαι πανάμωμε.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πᾶσιν ἀνεδείχθητε, τῇ

τοῦ

τοῦ Πνεύματος χάριτι· τῶν γὰρ παλῶν τὴν φλόγα, τῇ πίστει δροσίζοντες, τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρόνημα θάλπετε· ὅθεν ἱατροῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον Ναὸν ὑμῶν, ἐν αὐτῷ καταφεύγουμεν, θεοφόροι Ἀνάργυροι. Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσὼν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνοσύντων σε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

ᾠδὴ δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Τὰ θεῖα κλήματα, τὰ ὄντως εὐκαρπα, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας τὸν μυστικόν, οἶνον ἀποστάζοντα, ἐν εὐφροσύνῃ τοὺς σοφοὺς, Ἀναργύρους εὐρημήσωμεν.

Ρομφαία ὠφθῆτε, κατατιτρώσκοντες, δυσμενεῖς ἀοράτους· ὧν καὶ ἡμᾶς, τῶν βελῶν λυτρώσασθε, περιποιούμενοι ἡμῶν, τὴν ζωὴν σοφοὶ Ἀνάργυροι.

Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅστις οὐ χέκτηται, ἀγαθοῦς ὑμᾶς πρέσβεις πρὸς τὸν Χριστὸν, Ἅγιοι Ἀνάρ-

γυροὶ· ὃν δυσωπήσατε πυρὸς, αἰετωνίου λυτρωθῆναι με.

Θεοτοκίον.

Σκηνώσας Κύριος, ἀγνὴ ἐν μέσῳ σου, τὴν σκητὴν τὴν ἁγίαν πηγὴν πολλῶν, δείκνυσιν ἰάσεων, καὶ καθαρτήριον παθῶν, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ Ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Τὸν θεῖον εἴλκυσαν φωτισμὸν, τῶν ἀπαυγασμάτων τὴν πηγὴν, ὁλοκαρδίως ποθήσαντες, καὶ φωταγωγοῦσιν ἡμᾶς ἐκάστοτε, θαυμάτων θαλασσῶν οἱ μεγαλύνουμοι.

Ῥαῖον ζεύγος ἄντες σοφοί, αὐλακὰς ἐργάζεσθε ψυχῶν, θεοσημείαις ἐκάστοτε, τέμνοντες τὰ πάθη ὡς περ ζιζάνια, καὶ ῥώσας τὸν στάχυν ἐκατοστεύοντες.

Νευρωμένοι σθένει Χριστοῦ, τοῦ ἐν τῇ κακίᾳ δυνατοῦ, πᾶσαν ἰσχὺν διωλέσατε. οὐ τῆς τυραννίδος ἡμᾶς λυτρώσασθε, ἀκοίμητοι προστάται ἡμῶν Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ῥῥαί με Δέσποινα ἀγαθὴ, τῶν πειρατηρίων τοῦ ἐχθροῦ, τῆς ἐν γεέννῃ κολάσεως, καὶ τῆς συνεχούσης αἰχμαλωσίας με, καὶ μὴ με κατασχύνης ὑμνολογοῦντά σε,

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Οἰκοῦντες Ἀνάργυροι, ἐν χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, ἐν τῷ σεπτῷ ναῷ ὑμῶν, παραγενέσθαι σπεύσατε καὶ ἡμῶν, τὰς νόσους τοῦ σώματος, καὶ καρδίας τὰ πάθη ἐξοικίσαιτε.

Τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, στολισθέντες εὐπρεπῶς, ὡς διπλοῖδα Ἅγιοι, γυμνοῦς ἡμᾶς ὑπάρχον-
τας ἀρετῶν, ἐλθέως στολίσαιτε, καὶ παθῶν

παθῶν ἀτιμίας νῦν γυμνῶσθε.

Ως κόσμον τὰ θαύματα, περι-
κείμενοι παντός, σωτήρες κόσμου
ᾤφθητε τῆς κοσμικῆς οὖν βλά-
βης πάντας ἡμᾶς, λυτρώσασθε
"Ἄγιοι, καὶ παθῶν ἀτιμίας καὶ κο-
λάσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου,
πῦρ ὑπάρχων Ἰησοῦς, ἐκ σοῦ σαρ-
κί προέρχεται τοῦτον Ἀγνή δυ-
σώπησον τοῦ πυρός, καὶ πάσης κο-
λάσεως, λυτρωθῆναι τοὺς πιστεῖ
ἀνυμνοῦντάς σε.

Κοντάκιον ἦχος β'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν
λαμπάτων, ἐφαπλοῦσθε τὴν ῥώσιν
τοῖς ἐν ἀνάγκαις, ἱατροὶ θαυμα-
τουργοὶ ἐνδοξοί. Ἀλλὰ τῇ ὑμῶν
ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ
θράσκη καταβάλλετε, τὸν κόσμον
ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας,
ὑπέρκειται ὁ λόγος, τῶν σοφῶν
ἱατρῶν, καὶ πᾶσι γινώσιν παρέχου-
σι. Τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λα-
βόντες, ἀοράτως τὴν ῥώσιν δω-
ροῦνται πᾶσιν. "Οθεν καὶ μοὶ διη-
γήσει· χάριν δεδώρηται, ὑμνή-
σαι ὡς Θεοφόρους, εὐαρέττους
Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἱαμάτων
πλήθη παρέχοντας. Ἀλγυδόνων
γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσ-
μον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Τῇ α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων ἐνδοξῶν καὶ
θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ
Δαμιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος Πέτρος ὁ
Πατρίκιος καὶ ὁ ὅσιος Λέων, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι διτχίλιοι μάρτυρες ἕξει
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαυρίκιος ὑπὸ με-
λισσῶν καταβρωθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Βασίλειος ὁ συστησάμενος
τὴν μονὴν τοῦ Βαθέος ῥύακος, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ὡδὴ Ζ'. Δροσοδόλον.

Επτερώσατε τὸν νοῦν πρὸς τὰ
οὐράνια, καλῶν ταῖς ἐπιδόσεσι,
καὶ γενόμενοι, κοινωνοὶ τῶν θείων
δωρεῶν, ὑπόπτεροι ὄντες ἀετοί,
πάσαν διέρχεσθε τὴν γῆν, θαυμα-
τουργοὶντες αἰί.

Λαμπρυνθέντες ὡς περ ὄβρυ-
ζον Ἀναργυροί, χρυσοί, θεῖα χά-
ριτι, ἐπλουτήσατε, λαμπάτων χά-
ριν δαφιλῶς· διὸ οἰκτειρήσατε ἡ-
μᾶς, χειμαζομένους χαλεπῶν, ἐ-
παγωγαῖς πειρασμῶν.

Παραθέμενοι Κυρίῳ καθαρὰ ὑ-
μῶν, τὰ πνεύματα Ἀναργυροί, τὰ
ἀκάθαρτα, ἐκδιώκειν χάριν παρ'
αὐτοῦ, ἐδέξασθε πνεύματα αἰεί· ὦν
τῆς κακίας τῆς πικρᾶς, ῥύσασθε
πάντας ἡμᾶς.

Εκοιμήθητε δικαίοις ὀφειλό-
μενον, ὕπνον σοφοὶ Ἀναργυροί,
καὶ ἀκοίμητοι προσευχεταὶ ὑπάρ-
χετε πιστῶν· διὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
αἰεὶ, καὶ τῶν σωμάτων τὰ δεινὰ
πάθη κοιμίσσατε.

Θεοτοκίον.

Ικετεύουσα μὴ παύσῃ τὸν φι-
λάνθρωπον, Θεὸν ἡμῶν Πανάμω-
με, ὅπως λάβωμεν, παντελεῖ συγ-
χώρησιν κακῶν, καὶ τύχωμεν τῶν

ἐν

ἐν οὐρανοῖς, ἡτοιμασμένων ἀγαθῶν τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Ῥδὴ Η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιος.

Νοσημάτων παντοίων ὄντες πολέμιοι, συμμαχία τοῦ Θεοῦ Πνεύματος Ἁγιοι, παύσατε ἡμῶν τῶν ψυχῶν τὰ νοσήματα, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, κουφίσατε ὁδύνας.

Θεωροὶ τοῦ Κυρίου νῦν τῆς τερπνότητος, χρηματίζοντες ὁντως προσεπισκέπτεσθε, τοῦτον τὸν τερπνόν, θεοφόροι ναὸν ὑμῶν, καὶ πηγὴν θαυμάτων, πολλῶν ἐπιτελεῖτε.

Εκ πηγῆς Παραδείσου ἐκπορευόμενοι, ποταμοὶ ὥσπερ δύο ἅπαν ἀρδεύετε, πρόσωπον τῆς γῆς ἱαμάτων τοῖς νόμοις, καὶ τῶν νοσημάτων, ξηραίνετε τοὺς ὄμβρους.

Μακαρίων ἐλπίδων ἐπιλαβόμενοι, ὑπὸ πάντων ἀξίως νῦν μακαρίζεσθε, ὡς ἐκπληρωταί, μακαρίου Θεοῦ ἡμῶν, θείων θελημάτων, Ἀνάργυροι δειχθέντες.

Ιατροὶ ἀνιάτων παθῶν Ἀνάργυροι, τὰ ἀνιάτα πάθη ἡμῶν ἰάσαθε, καὶ τῶν πειρασμῶν, τὸν χειμῶνα πρᾶννατε, καὶ τῆς ἀθυμίας, σχεδάσατε τὰ νέφη.

Τριαδικόν.

Σὺν ἁγίοις Ἀγγέλοις ὑμνολογήσωμεν, τὸν Πατέρα καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, μίαν ἐν τρισί, χαρακτηῖσαι Θεότητα, μίαν βασιλείαν, καὶ μίαν ἐξουσίαν.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ιδοὺ ὁ οἶκος ὑμῶν τοῖς θαύμασι, πανευπρεπῶς, ὡς ἄστροις φωταυγέσι λαμπρύνεται, καὶ συμφῶνως ὑμᾶς ἀγαλλόμενος, πάν-

τοτε μακαρίσει, καὶ τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην ἐορτάζει εὐσεβῶς, σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ως φῶς ὡς δύο μεγάλοι ἥλιοι, τὸ νοητὸν στερέωμα κοσμεῖτε Ἀνάργυροι, καὶ σημειῶν ἀκτίσι λαμπρύνετε, πάντων πιστῶν καρδίας ὅθεν κραυγάζομεν. Λύσατε τὸ σκότος, τῶν πειρῶν ἡμῶν δεόμεθα.

Σκηναῖς τὰς ἄνω οἰκοῦντες Ἁγιοι, μέσον ἡμῶν γενέσθαι ὁράτως σπληγχνίσθητε, τῶν ἐν μέσῳ τῆς θείας σκηνῆς ὑμῶν, ὕμνους ἀναπεμπόντων, τῷ Παντοκράτορι, καὶ μακαρίζόντων, ἐκτενῶς ὑμᾶς πανεύφημοι.

Η γὰρ τοῖς ἄνω συνεπαγάλλεται, ἐν τῇ φαιδρᾷ καὶ θείᾳ ἐορτῇ ὑμῶν Ἁγιοι, ἣν τελοῦντας ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε, σκότους ἀβύσσου, πάσης στενώσεως, καὶ τῆς ἐν τῷ Ἄδῃ, χαλεπῆς σοφοὶ κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Φρικτὴν λοχείαν ἔχοντα Πάναγνε, ἐν τῇ φρικτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως δέομαι, τῆς φρικτῆς ἀποφάσεως ρυσαίμε, καὶ τῆς τῶν σωζομένων, στάσεως μέτοχον, ποιήσον ὑμνοῦντα, σὲ πιστῶς θεοχαρίτωτε.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι Μακάριοι, ἱατρεύετε νόσους, καὶ θεραπεύετε πάντας, τοὺς πικρῶς προστρέχοντας, τῷ θείῳ ἡμῶν τεμένει. Διὰ τοῦτο συμφῶνως, μακαρίζο-

μεν

μεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνή-
μην. Θεοτοκίον.

Εκύησας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ
Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σω-
τήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως,
οἰκονομίαν ἀρίστην. Διὰ τοῦτό σε
πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς
πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι
ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κιν-
δύνων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
τὰ ἐξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος, ὡς
ποταμοὶ προσκλυζόμενοι, καὶ σα-
φῶς πελαγίζοντες, τὴν κτίσιν ἀρ-
δεύετε, ταῖς θεοσημείαις, καὶ ταῖς
παραδόξοις, τῶν ἱαμάτων παρο-
χαῖς, καὶ ψυχοφθόρα πάντῃ ξηραί-
νετε, καὶ νόσους θεραπεύετε, καὶ
φυγαδεύετε πνεύματα, θεοφόροι
Ἀνάργυροι, πρεσβευταὶ τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Πᾶθῃ ἀλογίωτατα, καλυποτά-
ξαντες Ἅγιοι, ψυχικαῖς ταῖς δυ-
νάμεσιν, ἀνθρώποις καὶ κτήνεσι,
τὰς εὐεργεσίας, ἐπιχορηγεῖτε, πα-
ρὰ Χριστοῦ τὴν δωρεάν, τῶν ἱα-
μάτων καταπλουτήσαντες· διὸ τὴν
ἱερὰν ὑμῶν καὶ φωτοφόρον πανή-
γυριν, ἐκτελοῦντες αἰτούμεθα, φω-
τισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Θεῖος ναὸς ὑμῶν, ὡς οὐρα-
νὸς ἀναδέδεικται, φωταυγὴς καὶ
οὐράνιος, ὡς ἄστρα τὰ θαύματα,
τὰ σωτηριώδη, νῦν προσκεκτημέ-
νος, καὶ ὡς περ ἥλιον φαιδρὸν,
τῶν ἱαμάτων θεῖαν ἐνέργειαν, Κο-
σμᾶ μακαριώτατε, Δαμιανέ πανα-

οῖδμε, τοῦ Κυρίου θεράποντες,
πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

δοξα, ἦχος δ'.

Πηγὴν ἱαμάτων ἔχοντες ἅγιοι
Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε
πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὡς μεγίστων
δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀ-
εννάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ. Φησί γάρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύ-
ριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστό-
λων, ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξου-
σίαν, κατὰ Πνευμάτων ἀκαθάρ-
των, ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν, καὶ θε-
ραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν
μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν
αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι, δω-
ρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε,
ἰατροῦντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν
καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκ παντοίων κινδύνων τοὺς δοῦ-
λους σου φύλαττε, εὐλογημένη
Θεοτόκε· ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ Τυπικά,
οἱ Μακαριτοὶ, καὶ ἐν τοῦ Κανόνος
τῶν Ἀγίων, Ὡδὴ Γ'. καὶ ε'. Ὁ Ἀπό-
σταλος, τὸ Εὐαγγέλιον. Καὶ τὸ Καινω-
νικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐν Βλαχέρναις κατα-
λέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις, οἶνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειῶσιν.

Εδωκας φιλόθρωπε, τὴν σὴν
Μητέ-

Μητέρα βοήθειάν, τοῖς σοῖς δούλοις ὡς εὐσπλαγχνός, εἰ ἤς τὴν ἀπόρρητον, καὶ φρικτὴν εἰργάσω, σὴν οἰκονομίαν, καὶ τὸ πρωτόκτιστον ἡμῶν, ἐπηνωρθώσω θεῖον ἄξιωμα· διὸ τὴν πανσεβάσμιον, ταύτην τιμῶντες πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν τὸ κράτος σου, Ἰησοῦ Πανοδύναμι.

Πόλιν τὴν τιμῶσάν σε, καὶ κατὰ χρέος δοξάζουσιν, περιέπεις Πανύμνητε, Ἐσθῆτι τιμία σου, ἐξ ἀλεωπάτων, ἄχραντε βαρβάρων, ἀπὸ λιμοῦ τε καὶ σεισμοῦ, καὶ ἐμφυλίου πολέμου πάντοτε, Παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ διὰ τοῦτο δοξάζει σε Παναγία Θεόνυμφε, τῶν ἀνθρώπων βοηθεια.

Εσθῆτα τιμίαν σου, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐδωρήσω τῇ πόλει σου, πλοῦτον ἀναφαίρετον, σκέπην τε καὶ κλέος, καὶ ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ ἰσμάτων θησαυρὸν καὶ τῶν θαυμάτων πηγὴν ἀέννασον, λιμένα τε σωτήριον, χεῖμαζομένοις ἐκάστοτε· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σε, ὑπερύμνητε Δέσποινα.

Δόξα καὶ νῦν, ἥχος β΄.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες, Δαβιτικὴν μελωδίαν, τῇ νεάνιδι νύμφῃ τοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἀνάστηθι Κύριε λέγοντες εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου· ὡς γὰρ παλάτιον τερπνόν, ταύτην κατεκόσμησας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτὴν τῇ πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι καὶ σκέπειν ἐκ πολέ-

μιῶν βαρβάρων, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παλάτιον ἐμψυχον Θεοῦ, μόνη ἐχρημάτισας, καὶ τὴν τιμίαν Ἐσθῆτά σου, Οἰκῷ ἁγίῳ σου, τεθσαυρισμένην, τοῖς πιστοῖς ἁγίσμα, καὶ τεῖχος ἐδωρήσω ἀπόρητον, δι' ἧς ἡ πόλις σου Θεομήτορ διασώζεται, ἀνυμνοῦσα τὸ ἐνθεον κράτος σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε,

εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Εσθῆτα τιμίαν σου τὸ σὸν, τιμιον καὶ ἅγιον, σῶμα σεμνὴ περιστεύλασαν, δόξης θησαύρισμα, ἐδωρήσω πᾶσι, καὶ πηγὴν πηγάζουσιν, τῆς χάριτος ἀείζωα νάματα· ἧς ἐορτάζομεν, τὴν Κατάθεσιν τιμῶντές σε, Θεοτόκε, τὴν πάντας τιμήσαν.

Στίχ. Τὸ πρῶτον σου λιτανεύουσιν.

Ο οἶκός σου Δέσποινα τὸ σὸν, ἱερὸν μαφώριον, ὡς θησαυρὸν ἁγιάσματος, φέρων ἐκάστοτε, ἁγιάζει πάντας, ἡμᾶς τοὺς προστρέχοντας, καὶ σὲ χρεωστικῶς μακαρίζοντας, ἐν τούτῳ ἔχοντας, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν, σκέπην καὶ κραταίωμα.

Δόξα, καὶ νῦν, ἥχος β΄.

Ως σέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, Ἐσθῆτά σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέβητο, καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μουσικῶς χορεύει Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ σέφανε τῆς θείας δόξης.

δόξης αὐτοῦ. Χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη. Χαῖρε τῶν εἰς σὲ προσπρεχόντων, λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπαρθένε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταίαν τῇ πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν 4. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς σεπτῆς Ἐσθῆτος σου, τῇ καταθέσει, ἑορτάζει σήμερον, ὁ σὸς πανύμνητε λαὸς καὶ ἐκτενῶς ἀνακράζει σοι. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα. Δίς.

Μετὰ τὴν 6. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμένη, τὴν σεπτὴν καταθέσιν, τῆς σῆς Ἐσθῆτος ὡς σεμνῇ, καὶ μετὰ πόσου κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθένε, πιστῶν ἡ βοήθεια. Δίς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Κοντάκιον Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς ἀφ' ὁρασίας, θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδώ-
(TOM. Γ')

ρήσω, τὴν ἱερὰν Ἐσθῆτά σου, μεθ' ἧς τὸ ἱερὸν, σῶμά σου ἐσκέπασας σκέπη θείᾳ ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν Κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκδοῶντες κράζομεν πιστῶς. Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 6'. μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ σοφῇ καταθέσεως τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰουδενάλιος, πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 408.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Κόϊντος ἀθλήσας τελειοῦται.

Ταῖς οὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Αἱ καταβασαίαι. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἐξαποστειλάριον

Φῶς ἀναλλοίωτον λάγν.

Μόνη καὶ οὖσιν καὶ χρόνον, ἐκαίνισας Θεομήτορ· ἄφθορος γὰρ σου ὁ τόκος, ἄφθαρτος καὶ ἡ Ἐσθῆς, δι' ἧς τὴν πάλιν σου σκέπεις, ἡ καὶ τὰ σκηπτρά, τῆς εὐσεβείας κρατύνεις. Δίς.

Εἰς τοὺς Λειτουργοὺς, ἱστάμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες α'.

Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, τὴν Ἐσθῆτά σου ἀχραντε, κιβωτὸς τοῖς δούλοις σου ἀγιάσματος, καὶ ἱερὸν περιτεχίσμα, καὶ δόξα καὶ καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ' ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες, ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Ἰδε τόπος περιδῶξος, ἴδε οἶκος

24 αἰίρω-

αἰψωτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς
Θεοπαίδος, Ἐσθῆς τιμία τῇ χάριτι.
Προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν
καὶ ἰλασμὸν, ἐξ αὐτῆς ἀπαρύσα-
σθαι, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρ-
δία· Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρ-
θένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Τὴν ἁγίαν Κατάθεσιν, τῆς
Ἐσθῆτός σου Δέσποινα, ἑορτὴν
κεκτήμεθα, εὐφραινόμεθα· ὅτι τῇ
πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξί-
ωσας, ἱεράν περιβολήν, φυλακτή-
ριον ἄσυλον, δῶρον τίμιον, ἀνα-
φαίρετον πλοῦτον ἰαμάτων, ποτα-
μὸν πεπληρωμένον, τῶν χαρισμά-
των τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.
Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν. Φύλ. 336.

Δοξολογία Μεγάλη, Καὶ ἀπόλυσις.

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ
τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ Γ'. Ὡδή.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον,
καὶ Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἰακίνθου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προτόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἄγιοι.

Ἐρῆς διαυγεία τοῦ Πνεύμα-
τος, ὡς περ λίθος διαυγής, τῆς βα-
σιλείας τοῦ Χριστοῦ, ἐναθλήσας
ἀθλητὰ, ὑπὲρ τῆς πίστεως στερ-
ρῶς καὶ τρέψας τῶν ἀθέων τὴν
παράταξιν, καὶ νίκην κατ' αὐτῶν
Μάρτυς ἀράμενος· διὸ σε πιστεῖ
δοξάζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήτ-

τητον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κύματα τῆς πλάνης παρέδρα-
μες, κυβερνώμενος Χριστοῦ, τῇ
ἀηττήτῳ δεξιᾷ, καὶ λιμένι νοητῷ,
ἐγκαθωρμίσθης ἀθλητὰ, γαλήνης
μὴ ληγούσης ἐμφορούμενος, καὶ
δόξης μὴ ρεούσης ἀξιούμενος·
Μάρτυς θεόφρον· Ἰακίνθε, διὰ παν-
τός εὐφραινόμενος, ἰκέτευε, τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μέλειςιν οἰκείοις ἐδόξασας,
τὸν ἀθάνατον Θεόν, θανατωθεὶς
ὑπὲρ αὐτοῦ· ἀθανάτων δωρεῶν, ὁ-
ξεν σε μέτοχον σοφῆ, δεικνύει, καὶ
δοξάζει σε Ἰακίνθε, σημείοις, καὶ
δυνάμεσιν ἐκάστοτε· καὶ γὰρ πηγὴ
ἀγιάσματος, ἡ σὴ σορὸς πᾶσι πρό-
κειται. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. β'. ἰδιόμελον.

Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν μέσῳ
τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τὴν πίστιν σου
Χριστέ, κεκτημένος ὁ Μάρτυς σου,
τοῦ Παραδείσου τῆς Ἐδέμ τιμιώ-
τερος γέγονε· τὸ γὰρ δένδρον τῆς
ἀπάτης τοῦ ὄφως ἀφανίσας, παρ-
ρησία τοῦ Πνεύματος ἐστεφανώθη
τῇ δόξῃ σου πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ γ'. μνήμη τοῦ Ἀγίου
μάρτυρος Ἰακίνθου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀνατόλιος,
Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 447.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδωτος καὶ Θεο-
δότῃ.

δότη, Δολινδούχ, καὶ σὺν αὐτοῖς, ξίφει τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μάρκος καὶ Μωκιανός, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὕμῃς καλέσωμεν ἅγιοι.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα καλέσωμεν; ἄσκητήν τῶν παθημάτων ἁμαρτοῦντα τὰς ὁρμάς· λειτουργὸν ἱεροουργοῦντα, Εὐαγγέλιον Χριστοῦ, κιθάραν, μελωδοῦσαν τὰς τοῦ πνεύματος· κινύραν, καταθέλγουσαν τὰ σύμπαντα· νέον Δαυὶδ γυνωρίζμενον, τῆς κιθωτοῦ προσκιρτήσαντα, τῆς χάριτος καὶ τῆς νέας διαθήκης σοφέ.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσείπωμεν; μιμητὴν τῶν ἀνδρικῶς, ἡγωνισμένων ἐκλεκτῶν· ἐπαινέτην τῶν Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἀψευδῆ· ἀλείπτην, ἀρετῆς πρὸς ἐπανάληψιν· ζωγράφον, τῆς τοῦ βίου ματαιότητος· ὑψηγῆτήν ἀκριβέστατον· δογματιστὴν ἀληθέστατον. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ἀνδρέα προσφλέξωμαι; τῶν Ἀγίων Ἱεροσολύμων, βλάστημα τερπνόν· τὸν τῶν δογμάτων τῶν ὀρθῶν, τῆς εὐσεβείας

στηριγμόν· τῆς Κρήτης, Ἱεράρχην ἱερώτατον, τὸν κόσμον, φρυκτωρίαις καταυγάζοντα, Ἀνατολῆς ἐξορμώμενον, φωτίζοντα τὰ Ἑσπέρια. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΙ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζήτων,

Σαλπίσας τρανώς, τὰ θεῖα μελωδήματα, ἐδείχθης φωστήρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῆς Τριάδος Ἀνδρέα Ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ προσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ δ΄. μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Θεόδωρος, ἐπίσκοπος Κυρήνης, ἀθλήτας τελειοῦται ἐν ἔτει 299.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Θεόδοτος καὶ Δοανάτος, ἐπίσκοπος Λιβύης, καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου Συμεῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἀθῶν καὶ τοῦ Ὁσίου Πα.

Πατρός ἡμῶν Λαμπαδῶ τοῦ
Θαυματοργῶ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους Γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου.

Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίῳν εὐφημιῶν ἐπαινον, προ-
σενέγκωμεν Ἀθανασίῳ; τῷ πε-
ποικιλμένῳ ταῖς πράξεσι καὶ εὐ-
θηνουμένῳ ταῖς χάρισιν, τῆς θεο-
λαμποῦς φωτοχυσίας· τῷ ξίφει,
τῷ διατέμνοντι παθῶν τὰς ὀρμάς·
τῷ στύλῳ, τῷ θεωρίᾳ ἀπαστρά-
πτοντι· τῆς ἐγκρατείας τῷ λύχνῳ,
τῷ ἐν τῇ λυχνίᾳ αὐγάζοντι τῆς
ψυχῆς, Θεοῦ τὰ προστάγματα,
τοῦ πᾶσι ζωὴν παρέχοντος.

Ποίοις οἱ εὐτέλεις στέμμασιν,
Ἀθανάσιον στέψωμεν λόγων; τὸν
αἰθεροδρόμον ἱέρακα, τὸν οὐρανο-
φοίτως αἰρόμενον, τῶν θεωριῶν
πτέρυξι θεΐαις· τὸν πύργον, τῆς
ταπεινώσεως τὸν ἀρρήκτον· τὸ
τείχος, τῆς διακρίσεως τὸ ἄσσειον·
τῆς τῶν ἡθῶν εὐκοσμίας, τὴν σε-
μνήν εὐπρέπειαν· τὸν ὑπὲρ τῶν
τέκνων αὐτοῦ, Χριστὸν τὸν Θεόν,
ἐκδυσωποῦντα τὸν μόνον εὐσπλαγ-
χνον.

Ορθρὸς ἀειφανὴς Ὅσιε, ἀνεδεί-
χθης πυρσὺ χαρισμάτων, τοὺς πα-
λῶν ἀχλύτι τυφλώττοντας, ἔλκων
πρὸς αὐγὴν τὴν ἀνέσπερον, Πάτερ
Ἀθανάσιε θεόφρον· διό περ, ὡς ἐ-
παυξήσαντα τὸ τάλαντον, ψυχῶν
σε, θεραπευτὴν Χριστὸς ἀνέδειξε,
τῶν ἀνιάτων μωλώπων, σληπεδό-
νας ξίφει, τῷ τῶν λόγων τέμνοντι·

τα, καὶ ῥῶσιν σωτήριον, παρέχον-
τα τοῖς προσιοῦσί σοι.

Στιχηρὰ τοῦ ὁσίου Λαμπαδῶ.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Λαμπαδὲ μακάριε, δι'
ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου
δεήσεως, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα,
τῇ ψυχῇ καθυπέταξας· καὶ χαρι-
σμάτων, ἐμπλεως γέγονας, τοῦ
παναγίου Πνεύματος Ὅσιε· ὃν τη-
ρίζόμενος, τῶν πνευμάτων φά-
λαγγας, τῶν πονηρῶν, πάσας κα-
θυπέταξας, καὶ κατηδάφισας.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόπνευστε,
ὡς κεκρυμμένος ἡμῖν, θησαυρὸς
πεφανέρωσαι, ἐν σπηλαίοις κείμε-
νος, καὶ σημείοις καὶ τέρασιν, εὐ-
ωδιάζων, ψυχὰς τῶν πίσται σοι,
προσερχομένων, θεομακάριστε· ὁ-
θεν βοῶμέν σοι· Καὶ ἡμᾶς ἐξάρ-
πασον, τῶν δυσχερῶν, σοῦ ταῖς
παρακλήσεσιν, ἀνευφημοῦντάς σε.

Πάτερ Λαμπαδὲ θεόσοφε, ἀσ-
κητικαῖς ἀγωγαῖς, τῷ Θεῷ προσ-
κολλώμενος, καὶ ταῖς τούτου
λάμπεσιν, ἱερῶς φωτιζόμενος,
λαμπὰς ἐδείχλης, πᾶσιν αὐγάζου-
σα, σωτηριώδεις, ἀρετάς πάντοτε·
ὅθεν τὴν μνήμην σου, τὴν φωσφό-
ρον σήμερον, χαρμονικῶς, πίσται
ἐορτάζομεν, θεομακάριστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἐνθεὸς ἡ ζωὴ σου, καὶ πα-
νίερὸν σου τὸ τέλος, Πάτερ Ἀ-
θανάσιε! ἐν αὐτῷ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ
Ὁρους πληθὺς συναχθεῖσα, ὡς
ἐβλεψεν ἀπνουν ἐν κλίνῃ σε, ῥή-
μασι γοεροῖς ἀνεβόα. Δὸς τελευ-
ταῖον λόγον τοῖς δούλοις σου Ἀ-
γίε· δίδαξον, ποῦ καταλείπεις τὰ
τέκνα

τέκνα σου Πάτερ, ἃ ᾤκτειρας ὡς Πατήρ, ὄντως συμπαθὴς καὶ φιλόστοργος. Ὅμως κὰν ᾤδε τῷ τάφῳ καλύπτῃ, ἀνω σε πάντες πλουτοῦμεν προστάτην, καὶ πρεσβυτὴν πρὸς Θεόν, οἱ πόθῳ τιμῶν-
τές σε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλ. 322.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τὸν ἀνέσπερον φωστῆρα τῆς οἰκουμένης μέλψωμεν Ὅσιον Ἀθανάσιον· ὑπὲρ ἥλιον γὰρ ἔλαμψεν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ πιστῶν ταῖς φρυκτωρίαις τὰ συστήματα, πρὸς ἀρετὴν ἐχειραγώγησε· τὸ μὲν, θεοπνεύστοις διδασκαίς, καὶ σωτηρίων ῥημάτων εἰσηγήσασιν, ἃς περ, ἀφθονωτάτους, οἷς χρονοῦς, ἀπὸ χειλέων ἐπήγαγε· τὸ δὲ τῇ πράξει τῇ θαυμαστῇ, καὶ ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ, πρὸς ζῆλον ἐφελκόμενος· καὶ ἀμφοτέρας, βίον καὶ λόγον ὑπέρλαμπρον, ὡς παιδοτριβὴς ἄριστος θεοπρεπῶς ἐπιδεικνύμενος. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν δε τὴν ποιήμην φρουρήσον, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν κράτουν ὡς φιλόανθρωπος.

Ἦχος β΄. Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς.

Τὸν Χριστοῦ ἐραστὴν, τὸν ἐπώνυμον τῆς ἀθανασίας, τὸν ἀληθὴ μύστην τοῦ Σωτῆρος, καὶ κλέος καὶ καύχημα, τῶν μονοτρόπων πάντων καὶ ποδηγέτην, τὸν ἡγιασμένον ἀπὸ βρέφους τῷ Κυρίῳ, χοροὶ Πατέρων συνελθόντες εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἔρωτα θεῖον ἐν ἑαυτῷ συλλαβὼν, τὴν μὲν τοῦ κόσμου ἔλιπεν ἀπάτην, ἥρε δὲ τὸν

ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπωμάδιον· καὶ τὰ στίφη τῶν Δαιμόνων ἐτρέψατο ἀνδρείως, δεικνὺς ἡμῖν πρακτικῶς, τῆς θείας ἀγάπης τὸν ἄριστον δρόμον· τὸν αὐτὸν γὰρ καὶ αὐτὸς διαδραμὼν, ἐν σπουδῇ πέφθακε, τὸ φῶς τε ἀληθές, τῆς Τριάδος τῆς παντοουργοῦ. Ὡ θαύματος ἐκστατικοῦ, καὶ πράγματος θεοπρεποῦς! ὅτι γήινος ὢν τῇ φύσει, ἴσος γέγονε ταῖς νοεραῖς οὐσίαις, δόξαν καὶ τιμὴν θεόθεν ἄπλετον λαμβάνων, καὶ πρεσβυτῆς ἡμῖν γίνεται, ὡς ἂν τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ἦχος δ΄. Ἐξέλθετε ἔθνη.

Εξέστησε νόας, ἐξέπληξε καὶ βροτοὺς, τὰ πανθαύμαστα σκάμματα τῆς ἐν ἀσκήσει σου βιοτῆς· ὡς περ γὰρ ἄσαρκος σχεδὸν, ἐν σαρκίῳ γεηρῷ, ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις προσεπάλαισας. Γενεαὶ γοῦν σε πᾶσαι μέλπουσι τῶν εὐσεβῶν, ἐξαίρετως δὲ ἡ σὴ τιμία ποιήμην, τὸ λαμπρόν σου τῶν πόνων στηλογράφημα· ἦν ἀνέδειξας ὡς πόλιν ἐν ἐρήμῳ τερπνὴν, ἦν οἰκητήριον στίφους μοναζόντων εὐπρεπὲς κατέστησας· ἡ καθάπερ ἐν ἐνδύμασι πολυτίμοις, τοῖς σοῖς καθωρεῖται θαυμασίῳις, καὶ τοῖς γενναῖς σου ἀθλοῖς· καὶ σαῖς λιταῖς Ἀθανάσιε, καὶ πρεσβείαις ἐξαίτε, πρὸς Χριστοῦ περιφρουρεῖσθαι, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. α΄.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁμάτων· ἡ χάρις γὰρ τοῦ Πνεύματος, πάσης σάλπιγγος εὐηχέστερον, πάντες πρὸς ὕμνον συγκαλεῖ
τοῦ

τοῦ Θεοφόρου Πατρός. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες θαυμάζέτωσαν, τοῦ παμβασιλέως τὸν γνήσιον οἰκέτην, τὸν τοῦ κοσμοκράτορος τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας, Πνεύματος ἁγίου πανοπλία τροπώσαντον. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὸν τῆς ἀρίστης ὄντως κανόνα τε καὶ τύπον, ποιμασίας εὐφημήσωμεν· τὸν ἐν δόγμασιν ἀκραιφνή· τὸν ἐν τῇ πίστει γενναῖον· τὸν ἐν θεωρίαις ὑψίνουν· ἐν πράξεσιν ὑπερνεφεῖ· ἐν διδάγμασι τῆς τρυφῆς χειμαῖρουν· τὸν ποδηγέτην τῶν πλανωμένων· τὸν ἐδραστήρα τῶν κλονουμένων· τὸν πᾶσι τοῖς ἀσθενούσι συμπαθέστατον· Ἄθω τὸ μέγα κλέος, ἐγκωμιάζοντες πάντες εἰπωμεν. Πατέρων κοινωνέ Ἀθανάσιε, πρόστη· οἱ τῶν σῶν οἰκετῶν, διὰ παντός ἡμῶν Πάτερ, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἰκασίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτακίον.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων· προχύψασα γὰρ ἄνωθεν ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν Βασιλίδαν κροτεῖτωσαν ἐν ὕμνοις, Βασιλέα τῆξασαν, τοὺς θανάτω κρατουμένους πρίν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ κλοῦ Ποιμένος ὑπέραγγον Μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῇ· τὴν φωτοφόρον νεφέλῃ· τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν· τὴν ἐμφυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπό-

του Θρόνον· τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον· τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταρύγιον, ἁσματοθεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἰπωμεν. Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξιώσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά προσόμοια.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις Ἀθανάσιε Ὅσιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανείς καθαρότητος, ἀκηλίδωτον ἑσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενος, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μουσόμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις τῶν Ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ τεμῶν τὰς ρίνας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς, ὑπόστας ἀνδρείως Ἀθανάσιε, αὐτῶν ἐθριαμβεύσας, τὴν ψυχόληθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζώσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θεῖαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.

Στιχ. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος.
Στύλος φωτεινῆς ἀρετῶν, ἐστηρικμένος, καὶ νεφέλη σκιαζουσα, σὺ ὤφθης τῶν ἐν τῷ Ἄθω πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὁρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρίᾳ, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δὲ, Ἀμαλὴν τροπώσας, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἀνοδὸν, εὖρες θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ, περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν τῶν Πατέρων καλλονὴν, τῶν Ἀσκητῶν τὸ κλέος, τὴν βρῦσιν τῶν θαυμάτων, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτὴν ἀκατασχυντον, συνδραμόντες ὡς φιλέοργοι, ἁσματοχοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν, λέγοντες. Χαίροις ὁ τοῦ μονήρους βίου κανὼν καὶ χαρακτήρ, καὶ τύπος ἀκριβέστατος. Χαίροις φωστὴρ τηλαυγέστατε, ὁ δαδουχῶν τὴν σύμπασαν, ἀρετῶν ταῖς πυρσεύμασι. Χαίροις τῶν ἐν ὁδύναις ὁ μέγας παρακλήτωρ, καὶ θερμὸς προστάτης τῶν περιστατουμένων. Σὺ τοιγαροῦν Ἀθανάσιε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου ταύτης, καὶ πάντων πιστῶν, τῶν τιμῶντων σου τὴν σεβάσμιον κοίμησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλήγησαν, Ἀγγέλων τάγματα,

πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυματίσας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὁθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἡμίφρατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.
 Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία,
 καὶ Ἀπόλυσις.

— ο —

Εἰς τὸν Ὁρῶν.

Μετά τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλήγη ἱωτὴ.

Επὶ τῶν ὡμῶν τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Χριστοῦ ἡκολούθησας αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως Ὅσιε Ἀθανάσιε καὶ πᾶσι μονασταῖς, ἐνασκαυμένοις σεμνῶς, γεγέννησκανῶν, καὶ τύπος ἐνδοξε. Ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβὼν νῦν βασιλεία, μὴ διαλίπης, καθικετεύων, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μὴ εἰσέλθῃς μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφῆτης σοὶ βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω. Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ληστὴν καὶ Πόρνην καὶ τὸν Ἀσωτον, καὶ τὸν Τελώνην φιλάνθρωπε· σὺ γὰρ δικαίους, ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Μετά τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, εὐαρεστήσας

διὰ

διὰ θείων πράξεων, καὶ πολιτείας
καθαρᾶς, τῆς κληρουχίας ἡξίωσαι
τῶν Ἀσωμάτων, σοφὲ Ἀθανάσιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Προστασία ἄμχα, τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, καὶ πρεσβεία ἑτοιμος,
τῶν ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κιν-
δύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρί-
δῃς, ἢ πάντων βοήθεια.

Ὁ Ν'. Καὶ οἱ Κανόνες τῶν Ἀγίων

(ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ωs τῶν ἀύλων οὐσιῶν θεωρὸς
ἄριστος, καὶ πρακτικὸς ὑψηλῆς
παναληθέστατος, ἀνακράζει σοι ἡ
ποίμνη σου Θεορρήμον· μὴ ἐλλί-
πης ἰκετεῦν ὑπὲρ τῶν δούλων
σου, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ
περιστάσεων, τοὺς βσῶντάς σοι·
χαίροις Πάτερ Ἀθανάσιε.

Τῷ αὐτῷ μὲν ἐ. μνήμη τοῦ ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ
Ἀθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λαμπαδὸς,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Κυπριανός,
ὁ ἐξ Λιτσῶν καὶ Ἀγράφων καταγό-
μενος, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρ-
τυρήσας, ξίφει τελειοῦται ἐνέτει 1674.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Αἱ Καταβασίαι. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Τῶν μαθητῶν ὁράντων σε

Ωs τηλαυγὴς ἀνέτειλας ἐκ
κλιμάτων, Ἐφῶς φασεφόρος, καὶ
ἐσπερίων, μέρη Ἀθανάσιε ἐφώτι-
σας, σῶν ἀρετῶν λαμπρότησιν·
ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ
τοῦ κόσμου Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Πανευαγὴς Παντάνασσα, ἰε-
σίεις, τοῦ σοῦ τιμωτάτου Ἀθα-
νασίου, φύλαττε τὴν ποίμνην σου
ἀπρόσψαυστον, πάσης ἐναντιότη-
τος, διὰ παντός σε ὑμνοῦσαν, τὴν
προστασίαν τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστῶμεν Στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια
τὰ ἐφεξῆς γ'. δευτεροῦντες τὸ ἀ.

ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος, τοῦ
σοῦ Ὁσίου Χριστέ, ἐναντίον σου
πέφυκεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέβλυσεν, ἐκ
ποδὸς ὁ θεράπων σου, πηγὴν αἵ-
μάτων καὶ μετὰ θάνατον, παντοίας
νόσους ἀποδιώκουσαν, καὶ φυγα-
δεύουσαν, πονηρίας πνεύματα, οἷς
ἐτι ζῶν, ἀντιπαρετάξατο, καὶ μέ-
χρις αἵματος.

Πηγὴν θαυμάτων ἀνέδειξε, καὶ
ποταμὸν δωρεῶν, τὴν σορὸν τῶν
Λειψάνων σου, τοῖς βροτοῖς ὁ Κύ-
ριος, Ἀθανάσιε πάνσοφε, τυφλοῖς
τὸ βλέπειν αὐτὴ δεδώρηται· ἐλε-
φαντίδα λέπραν ἐκάθαιρε· συνεχο-
μένους τε, ἀκαθάρτοις πνεύμασιν,
ἐκ τῆς αὐτῶν, ἐξουσίας ρύεται,
καὶ σωφρονοῦντας ποιεῖ.

Χαίροις Ἀσκητῶν ἀγλαΐσμα,
τῶν μοναζόντων ἀστήρ, τῶν Ποι-
μένων τὸ καύχημα, Πάτερ Ἀθα-
νάσιε, τῶν Ὁσίων ὁμόσκηνε· χαῖ-
ρε ἀγάπης καὶ σωφροσύνης πηγὴ·
χαῖρε Τριάδος τὸ καταγώγιον·
χαῖρε λαμπρότατε, λύχνε διακρί-
σεως· χαῖρε κανὼν, ἀρετῶν εὐθύ-
τατε, καὶ στήλη ἐμψυχε.

Δόξα

Δόξα, ἤχος πλ. β'.
Πρὸς τὸ, Χριστοῦ τὸν Ἱεράρχην.

Τὸν τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμον,
ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν ἐν τῷ
"Αθω ἀδρικῶς καὶ γενναίως ἀσκή-
σαντα· ὃς καὶ τὴν ποίμνην συνή-
γαγε ταύτην, καὶ οἶκον Κυρίῳ ἀνή-
γειρε πόθῳ, καὶ τῇ Μητρὶ τοῦ Θε-
οῦ ἀνέθετο· ἥ καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων
τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τοπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ
τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου ἡ
γ'. καὶ γ'. Ὡδὴ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ὅσιακά.

Τῇ 7. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.
ἤχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Φαιδρὰ ἐξανέτειλε, καθάπερ
ἥλιος Ὅσιε, ἡ πανέορτος μνή-
μη σου, ἀκτίσιν ἀστράπτουσα, τῶν
σῶν ἐναρέτων, πράξεων Παμμά-
καρ, καὶ καταυγάζουσα πιστῶν,
τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων
σου· αὐτὴν οὖν ἐορτάζοντες, περι-
χαρῶς σε γεραίρομεν, καὶ πιστῶς
μακαρίζομεν, μοναζόντων τὸ καύ-
χημα.

Ἀγγελος ἐπίγειος, οἶά περ
ἄλλος ἐβίωσας, ἐγκρατεῖα τὸ σῶ-
μά σου, μαράνας πανόλβιε, καὶ

(TOM. Γ')

ταῖς ἀγρυπνίαις, καὶ μνήμην θα-
νάτου, διηνεχῶς ἐμμελετῶν, τὰ
θεῖα Πάτερ ἐπαυξανόμενος, με-
γίσταις ἀναβάσεσι, πρὸς ἐφειῶν
τὸ ἀκρότατον· ὅθεν ὄντως κατήν-
τησας, ἐπ' αὐτὴν τὴν ἀκώρειαν.

Θαῦμα ὑπὲρ ἔννοιαν, ἐν τῇ κοι-
μήσει σου γέγονεν, ὁπίοφρον θε-
σπέσιε, ἡνίκα ὁ θείας, τῶν ἁγίων
Πάτερ, ἐπέστη ἀθρόον· ὥς περ
γὰρ ἡλῖος σοφῇ, τὸ πρόσωπόν σου
ἐξανατέταλκε, δηλοῦν τὴν ἀστρα-
πόμορφον, τῆς σῆς ψυχῆς καθα-
ρότητα, καὶ πιστούμενον ἅπαντας,
οἰοῦ τέλους τετύχηκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροεστοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς σήμε-
ρες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ 5. μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σισῶη τοῦ μεγάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Λου-
κία ἡ παρθένος, καὶ Ρίξος Βικάριος, καὶ
ἕτεροι πλείστοι μάρτυρες ξίφει τελειοῦν-
ται.

Οἱ ἅγιοι εἰκοσιτέσσαρες μάρτυρες οἱ
σὺν τῇ ἁγίᾳ Λουκίᾳ καὶ Ρίξῳ, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὁσῖος πατὴρ ἡμῶν Ἀστέιος, ἐπί-
σκοπος Δυρράχίου, ὑπὸ μελισσῶν κεν-
τηθεὶς, τελειοῦται ἐν ἔτει 98.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Ἀρχιππος καὶ
Φιλήμων καὶ Ὀνήσιμος, οἱ ἅγιοι μάρ-
τυρες Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρίων καὶ
Ἐπίμαχος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσδοκίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σήμερες καὶ ἀπόλυσις.

25 Τῇ

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Θωμᾶ τοῦ ἐν
τῷ Μαλεῷ· καὶ τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ζ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια ἀμφοτέρων. Στιχηρὰ τοῦ Ἀ-
γίου· ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφεγγῇ σε φωστῆρα, Πάτερ
ἐπέγνωμεν, ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι,
καταυγάζοντα κόσμον, καὶ σκότος
ἐκμειοῦντα τῆς πονηρᾶς, τῶν δαι-
μόνων συγχύσεως· τὴν φωτοφό-
ρον σου μνήμην, ὅθεν πιστῶς, ἐορ-
τάζομεν μακάριε.

Περιφανῆς ἐν τῷ βίῳ, πάλαι
γενόμενος, πλούτῳ καὶ δυναστείᾳ,
μοναζόντων τὸ σχῆμα, ὁσίως ἡμ-
φιάσω, Πάτερ Θωμᾶ, τὴν πτωχεί-
αν μιμούμενος, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρ-
κωθέντος· ὅθεν πολλοῖς, σὲ χαρί-
σμασιν ἐπλούτισε.

Στύλω πυρὸς ὁρατῶς σε, Θεὸς
ᾧδῃ ἦγχε, πρὸς σωτηρίαν Πάτερ,
πρὸς γαλήνης λιμένα, πρὸς ὄρ-
μον ἀπαθείας· ὕδωρ τῇ σῇ, προ-
σευχῇ δὲ ἀνέβλυσε· καὶ ἀβλεπτοῦ-
σι τὸ βλέπειν, καὶ τοῖς χωλοῖς,
εὐδρομίαν ἐδωρήσατο.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μάρτυς, ἀθλοφόρε τοῦ Χρι-
στοῦ, ἑστῆς πρὸ βημάτων ἀνδρεί-
ως, Χριστὸν κηρύττουσα, σταύρω-
σιν ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ
δεσμοῖς ὁμιλήσασα, καὶ πάσαις
αἰκίαις, χαίρουσα ἀνέδραμες πρὸς

τὰ οὐράνια, δήμοις, ἀπ' αἰῶνος
Μαρτύρων, συναριθμηθεῖσα καὶ δό-
ξης, διαωνιζούσης ἀπολαύουσα.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς,
νόμφῃ ἐκλεκτῇ ἀνεδείχθης, Κυρια-
κῇ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπουσα,
ἐνθέων πράξεων, καὶ τῆς λείας ἀ-
ολήσεως, παιδραῖς ἀγλαλαῖς· ὅθεν
τὸν Οὐράνιον θάλαμον ᾤκησας·
ἐνθα, ὡς παρθένος καὶ μάρτυς,
πάντοτε χορεύουσα πάντων τῶν
μνημονευόντων σου μνημόνευε.

Ρίζης, εὐκλεοῦς Κυριακῆς, κλά-
δος ὠραιότατος ὠφθῆς, καρπὸν
σωτήριον, φέρων τῆς ἀθλήσεως,
τὰ κατορθώματα, καὶ μαραίνων ἐν
χάριτι, φυτὰ ἀσεβείας· ὅθεν τὴν
πανίερον, μνήμην σου σέβομεν,
πόθῳ, καὶ λειψάνων τὴν θήκην,
νῦν περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐ-
τῆς ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, πα-
ρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀθληφόρος
καὶ μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποι-
κιμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ
τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βο-
ῶσα πρὸς αὐτὸν, ἐν ἀγαλλιάσει,
τὴν λαμπάδα κατέχουσα· εἰς ὁσ-
μὴν μύρου σου ἔδραμον Χριστέ ὁ
Θεός· ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγά-
πης ἐγώ· μὴ χωρίσης με Νυμφίε
ἐπουράνιε· αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, κα-
τάπεμψον ἡμῖν παντοδύναμε Σω-
τῆρ τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Πανύμνητε κατάβαλε, ἐχθρῶν
μιαιφονούντων ἰσχύον, καὶ τὴν λύ-
πην

πην τοῦ λαοῦ σου εἰς χαρὰν, με-
τάβαλε Παρθένε, καὶ ἔλεος παρά-
σχου, ὅπως σωθέντες ἀνυμνώ-
μέν σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ἑύλω τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα
ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμα-
μένην ρητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα.
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς
πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β΄.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν
ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ· ἐκεῖ κατεσκήνω-
σεν ἡ ἁγία, τὴν λαμπάδα ἄσβε-
στον τηρήσασα· ἀκούσωμεν τῆς
παρθένου ἐγκώμιον· ὦ παρθενία
ναὸς Θεοῦ· ὦ παρθενία μαρτύρων
δόξα! ὦ παρθενία Ἀγγέλων συνό-
μιλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀκολουθία,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῶ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η μάρτυς Χριστοῦ ἡμᾶς συν-
εκαλέσατο, τοὺς ἀθλοῦς αὐτῆς,
τοὺς θείους καὶ παλαιίσματα, ἐγ-
κωμίει· ἄσαι νῦν· φερωνύμως αὐ-
τῇ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεῖα τῷ
φρονήματι, κυρία νοός τε, καὶ πα-
θῶν ἀπρεπῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί ζ΄. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν
Θεὸς, ὁ ἐν τῷ Μαλεῷ τῷ ὄρει ἀσκή-
σας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Εὐστάθιος, πύ-
ρι τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Πολύκαρπος ὁ νέος, ἐν μα-
χαίρᾳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Εὐάγγελος, ζῆρει τελειοῦ-
ται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πιερρεῖνος, Λου-
κιανός, Πομπήλιος, Ἡσύχιος, Παππίας,
Σατορνίνος καὶ Γερμανός, ἐν θαλάσῃ
ρίφθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Εν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, Κυ-
ριακὴ σὺν τῷ Θεῷ, παρισταμένη
ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσε-
βῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας
σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάταις Κόρη· Κυριακαίς
τῆς σῆς· σεμνῆς, πρεσβείαις φύλ-
λαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς
ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης
ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κό-
σμου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσήμια.

ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, σὺ
τὸν Νυμφίον Χριστὸν, ἐκ καρδίας
ἠγάπησας, καὶ αὐτὸν ἐκήρυξας,
τῶν τυράννων ἐνώπιον· διὸ βασά-
νων δεινὰ ὑπήνεγκας, γενναιοτά-
της ψυχῆς στεῆρότητι, καὶ εἰσε-
λήλυθας, σὺν αὐτῷ πανεύφρονα,
ὡς ἀληθῶς, εἰς νυμφῶνα ἀφθαρ-
τον, καὶ ἀτελεύτητον.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, Κυ-
ριακὴ τοῦ πυρός, σὺ τὴν φλόγα
κατέσβεσας, ἀλλὰ καὶ τὸ φρύαγ-
μα, τῶν θηρῶν κατεπράυνας, τῇ
πρὸς

πρὸς τὸν κτίστην ζεούση πίστει σου, καὶ ταῖς πρὸς τοῦτον θερμαῖς ἐντεύξεσιν. Ὅθεν ὑμνοῦμέν σε, κατὰ χρέος ἅσμασι, νύμφη Χριστοῦ, ἄθλησιν τὴν πάντιμον Θεομαχάριστε.

Μάρτυς ἀθληφόρε ἐνδοξε, διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν, πολυώδυνα βάσανα, καὶ σαρκὸς σπαράγματα, ἀνδρικῶς ὑπομείνας, τὸν σὸν ἀγῶνα λαμπρῶς διήνυσας, καὶ μαρτυρίου τὸ στέφος εἵληφας, παρὰ τοῦ νέμοντος, τρανῶς τοῖς κηρύτουσιν αὐτὸν Θεόν, νομίμως ἀγλουσί τε, βραβεῖα νίκης λαμπρά.

Δευτεροῦμεν τὸ πρῶτον.

Δόξα, ἦχος β΄.

Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

(Ὅρα εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἐπερινου.)

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς συνίθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ἡ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου

Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου.

Κατάλυσις αἵνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν Ἐπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Γ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια τοῦ Ἀγίου.

ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αφωρισμένος ὑπάρχων, ἀπὸ κοιλίας Μητρὸς, ὑπὸ Θεοῦ πανσόφως, οὐρανόθεν τὴν κλήσιν, ἔσχες κατὰ Παῦλον· ὅθεν μαθὼν, τὰ ἐκούσια πάθη Χριστοῦ, κήρυξ αὐτοῦ ἀνεδέιχθης καὶ ζηλωτῆς, ἀληθῶς Μάρτυς Προκόπιε.

Τῇ μυστικῇ παντευχίᾳ, καλωπλισμένος σοφῇ, νικοποιῶ τροπαίῳ

τοῦ Χριστοῦ τῷ σημείῳ, Προκόπιε Θεόφρον, θράση ἐχθρῶν, δυσμενῶν ἐξηφάνισας· καὶ τῶν εἰδώλων τὰ ξόανα καθελὼν, μέχρις αἵματος ἐνήλυσας.

Ὡς τὸ στρατόπεδον πάλαι, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, τῷ οὐρανίῳ Μάρτυς, Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ, προσήγαγες Κυρίῳ· οὕτω καὶ νῦν, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου ταῖς σαῖς πρεσβείαις προσάγαγε τῷ Χριστῷ, ὦ Μαρτύρων ἐγκαλῶπισμα.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος δ΄. Ἐδοξας σημειώσιν.

Αστρον ἀνατέταλκας, ἐκ τῆς Ἑώας πολύφωτον, καταυγάζων Προκόπιε, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς Θεοσημείαις, καὶ τῇ καρτερίᾳ, τῶν ἀλγυνῶν ὡς ἀληθῶς, καὶ ταῖς τῶν ἀθλῶν μεγίσταις λάμψεσι· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, ἀθλοφόρε Προκόπιε.

Σῶμά σου Προκόπιε, καταξέμενον ἐνδοξε, καὶ πυρὶ δαπανώμενον, εἰρκταῖς συγχλειόμενον, ὁμιλοῦν παντοίαις, ἰδέαις βασιάνων, ξίφει τεμνόμενον σοφῇ, τὴν βασιλείαν σοι προσέξηνσε, παρμάκαρ τὴν οὐράνιον, ἐν ἣ χορεύεις γηθόμενος, ἀθλοφόρε πολυάθλε, τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δῆμον προσενήνοχας, τῷ Ποιητῇ διὰ πίστεως, ἱερῶς ἐναβλήσαντα, Θεόφρον Προκόπιε, μεθ' ὧν τῶν Μαρτύρων, χοροῖς ἠριθμήθης, καταβαλὼν τὸν δυσμενῆ, ἀνέριοφρόνως ἀξιοθαύμαστε· διό σε μακαρίζομεν, ὡς στρατιώτην ἀήττητον,

τον, ὡς γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς
τῆς πίστεως πρόμαχον.

Δόξα, ἥχος πλ. β΄.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ ἐνδοξος
μνήμη σου, Προκόπιε πολυάθλε,
συγκαλοῦσα ἡμᾶς τοὺς φιλεόρ-
τους, πρὸς εὐφημίαν καὶ δόξαν
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ὅθεν καὶ
προστρέχοντες, ἐν τῇ σορῶ τῶν
λειψάνων σου, ἱαμάτων χάρισμα-
τα λαμβάνομεν καὶ τὸν σὲ στε-
φανώσαντα Σωτῆρα Χριστὸν, ἀνυ-
μνοῦμεν εἰς αἰῶνας, ἀκαταπαύ-
στως δοξάζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, ἐκ-
τείνῳ πρὸς σὲ Δέσποινα. Μὴ πα-
ρίδης, τὸν μικρὸν μου στεναγμόν·
ἐν ᾧ ὥρᾳ ὅταν κρίνη, ὁ σὸς Υἱὸς τὸν
κόσμον, γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοή-
θεια.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὀρώ-
σα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρε-
μαμένῃν μητρικῶς, ὠδύρετο βοώ-
σα. Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Οὐρανός ἐν ἡ κλησίς σου. ὡς
τοῦ κήρυκος γέγονε, τῶν ἐθνῶν
Προκόπιε παναοίδιμε· καὶ φωτισ-
θεῖς τὴν διάνοιν, τὸ σκότος κατέ-
λιπες, τῶν εἰδώλων καὶ φωστήρ,
τῶν πιστῶν ἐχρημάτισας, θείαις
λάμπεσι, τῶν σεπτῶν σου ἀγώνων
καταυγάζων, τὰ πληρώματα τοῦ
κόσμου, κλέος Μαρτύρων καὶ καύ-
χημα.

Στίχ. Θαυμάσιός ὁ Θεός.

Εγκρατεία τὸ πρότερον, τῆς
σαρκὸς τὰ κινήματα, χαλινώσας
ὑπερον, πρὸς τὴν ἀλλήσιν, ἀνδρει-
οφρόνως ἐχώρησας, παμμάκαρ
Προκόπιε, ἀφειδήσας τῆς σαρκὸς
τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ὅθεν
ἅπασαν, ὑπομείνας ἰδέαν τῶν θα-
σάνων, στεφηφόρος πρὸς τὰς ἄνω,
χοροστασίας ἀνέδραμες.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στρατηγὸς ὡς ἀήττητος, τῷ
Σταυρῷ ὀπλισάμενος, ταῖς ῥοαῖς
τοῦ αἵματος πᾶσαν δύναμιν, τῶν
ἐναντίων ἐδύθισας, καὶ ὄμβρους
ἀνέβλυσας, ἱαμάτων δαψιλῶς, ἐκ
πηγῶν ἀρυόμενος, ἀξιάγαστε, τοῦ
Σωτῆρος καὶ πάντας καταρδεύων,
τοὺς φλογμῷ τῶν παθημάτων,
συνεχομένους θεόπνευστε.

Δόξα ἥχος πλ. δ΄.

Προκοπίου Χαρτοφύλακος.

Ταῖς μυττικαῖς λαμπηδόσι,
τῆς ὑπερφύτου Τριάδος καταυγα-
ζόμενος, Μάρτυς Προκόπιε γεν-
ναϊόφρον, θέσει Θεὸς χρηματίζεις,
θεοῦμενος ἐν μεθέξει· ὅθεν τοὺς
πίστει τελοῦντάς σου τὴν φωσφό-
ρον ἑορτὴν, ἐκ πειρασμῶν πολυ-
τρόπων, περίσωζε σὰς πρεσβεΐαις.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε πυρίμορφον ὄχημα· χαῖ-
ρε αὐγὴ μυστικῇ, ἡ τῷ κόσμῳ εἰ-
σάξασα, τὸν λαμπρόν καὶ ἄδυτον
καὶ ἀνέσπερον ἥλιον· χαῖρε κογ-
χύλη, πορφύραν βάψασα, ἐκ τῶν
αἱμάτων, τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός·
χαῖρε πανάχραντε· χαῖρε φυλα-
κτήριον, πάντων πιστῶν, τῶν
προσκα

νατείλαντος· καὶ δύσας ἀλλήσει,
 Πάτερ ἐξανέτειλας, πρὸς φῶς ἀ-
 νέσπερον· ἐνθα, τῶν ἐσόπτρων λυ-
 οέντων, βλέπεις τὸ ποθοῦμενον
 κάλλος, τοῦ ἀγωνοθέτου σου Παγ-
 κρατίει.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἥχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,
 καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωῒ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
 πατρὸς ἡμῶν Παγκρατίου, Ἐπισκόπου
 Ταυρομενίας, τῆς ἐν Σικελίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες
 Ἀνδρέας καὶ Πρόβος πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Φῶς ἀναλλοίωτον.

Πέτρος ἡ πίστεως πέτρα, Παγ-
 κρατίει κραταίαν σε, κρηπίδα Μάρ-
 τυς καὶ βάσιν, καθίστησιν Ἐκκλη-
 σίας· μεθ' οὗ καὶ σὺ τὴν σὴν ποι-
 μνην, φύλαττε Πάτερ, ἐκ τῶν τῆς
 Ἀγάρ ἀβλαβῆ.

Θεοτοκίον.

Πάντες πιστοί σε μεσίτιν, πρὸς
 τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, νῦν προ-
 βαλλόμεθα μόνην, οἱ συσταυρού-
 μενοι τούτῳ· διδὲ μὴ παύσῃ πρεσ-
 βεύειν Θεογεννήτορ, ὑπὲρ τῶν πί-
 στει σε ἀνυμνούντων.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
 σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑὐΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων τεσσαράκοντα

πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικο-
 κοπόλει τῆς Ἀρμενίας.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλοντες
 Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ'.

Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμεῖς,
 λίθοις συντριβόμενοι, Χριστὸν τὴν
 πέτραν τὴν ἄρρηκτον, οὐκ ἐξηρ-
 νήσασθε· ἀλλὰ νικηφόροι, χάριτι
 γενομένοι. Ἀγγέλων τοῖς χοροῖς
 συναγάλλεσθε· μεθ' ὧν πρεσβεύ-
 σατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡ-
 μῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔ-
 λεος.

Καλλίνικοι Μάρτυρες φρου-
 ραῖς, ἅμα συγχλειόμενοι, ὡς ἐν-
 τολῶν θείων φύλακες, καὶ ἐκτη-
 χόμενοι, δίψει οὐρανόθεν, δρόσον
 ἐχομίσασθε, ὑμᾶς πνευματικῶς ἀ-
 ναψύχουσαν διδὲ πρεσβεύσατε, δω-
 ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
 εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες ζωὴν, ἀ-
 ληθῆ ποθήσαντες, καὶ εἰς αἰὶ δια-
 μένουσαν, θάνατον ἀδίκον, παρα-
 νόμῳ ψήφῳ, χαίροντες ὑπέστητε,
 καὶ νῦν μετὰ Μαρτύρων εὐφραίνε-
 σθε· μεθ' ὧν πρεσβεύσατε, δωρη-
 θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
 ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,
 καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωῒ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ι'. μνήμη τῶν ἁγίων
 τεσσαράκοντα πέντε μαρτύρων τῶν ἐν
 Νικο-

Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας μαρτυρητῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βιάνωρ καὶ Σιλουανός, οἱ Πισιδιοί, ζήφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀπολλώνιος, ὁ ἐκ Σάρδεων, σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Οἱ δεκακισχίλιοι ὁσιομάρτυρες κατοικοῦντες εἰς ὅπας καὶ σπήλαια τῆς Αἰγύπτου, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Πολυχειρίᾳ γνώμης, καὶ ἐν ἀνδρίᾳ τῆς ψυχῆς, οἱ τασσαράκοντα πέντε, Μάρτυρες πάντας τοὺς ἐχθροὺς, συνδιεσπάραξαν Σώτερ· ὦν ταῖς εὐχαῖς ἡμᾶς σώσον. Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πάντες, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ὦ Παναγία Παρθένε, σὺ εὐδιάλλακτον ἡμῖν, ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου, σὴ μητρικῇ παρῆρησίᾳ.

ΤΗ ΙΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς Πίστεως ἐπεκύρωσεν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, Στιχολογούμεν τὴν ᾠδὴν Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἁγίου. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐπόμενα.

ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τοῦ Κυρίου ἀμνάς, τὴν αὐτοῦ εὐδολοῦσιν, μμμουμένη νέκρωσιν, διὰ

(ΤΟΜ. Γ΄.)

πόνων ἀθλήσεως, κειμένη τάφῳ, αἵματος πρόσχυσιν, ἀναπηγάξει, σθένει τοῦ πνεύματος· ἦν ἀρυόμενοι, εἰς ψυχῶν καθάρσιον, τῷ τοῦ παντός, αἰνεσιν προσάγομεν, Θεῷ ἐκάστοτε.

Μάρτυς ἀληθῶς πανεύφημε, θυρῶν ἐπέσχες ὁρμάς. Δανιὴλ ὡς τὸ πρότερον, καὶ πυρὸς ἐν χάριτι, εὐχερῶς κατετόλμησας, καὶ πάσαν ἄλλην, οἶσασα βάσανον, ἐδέξω στέφος, νίκης ἀμάραντον, καὶ ἀνελήλυθας, πρὸς τὸν σοὶ ποθοῦμενον, περιχαρῶς· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Θείων πατέρων συνάδροισιμ, πίστεως ὅρον τῇ σῇ, κορυφῇ ἐπιτίθεται· ὅνπερ πανασοῖδιμ, ἡγάλίσω φυλάττουσα, τὴν θείαν πίσιν ἀπαρασάλευτον, ἐκτρεπομένη ἀπασαν αἵρσιν, καὶ κατασχύνουσα, τοὺς τοῦ ψεύδους, ἐνδοξε, προσπιστάς· ὅθεν σε γεραίρομεν καὶ μακαρίζομεν.

Ἔτερα Στιχηρὰ, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυρι

Τὴν σαρὸν τῶν λειψάνων σου, καθαρῶντες Πανεύφημε, ῥῶσιν ἀρυόμεθα ἀδαπάνητον, καὶ τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα, καὶ νοῦν ἐλλαμπόμεθα, καθαρθέντες νοητῶς, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, μεσιτείαις σου, ἱεραῖς Εὐφημίαι· διὰ τοῦτο, μετὰ πόθου εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Καὶ πυρὶ προσωμίλησας, καὶ θηρίοις ἐκδόδαςαι, καὶ ἐν λάκκῳ βέβλησαι καλλιπάρθενε, καὶ τοῖς τροχοῖς ἐπιτίθειςαι, ἐξ ὧν σε ἐρρύσας, ὁ τῶν ὅλων Ποιητής, κατασχύνας

26 τὸν

τὸν ταῦτά σοι μηχανώμενον, καὶ
δοξάσας σε Μάρτυς Εὐφημία, τὴν
κηρύξασαν τὸν ἕνα, Χριστὸν ἐν
δυσὶ ταῖς φύσεσιν.

Εὐτυχῇ καὶ Διόσκορον, καὶ
τούς τούτοις ὁμόφρονas, ἀνε-
φάλους ἅμα τε καὶ παράφρονas,
τούς ἀνιάτους νοσήσαντας, εἰς
τέλος κατήσχυνεν, Εὐφημία ἡ σε-
πτῇ, καὶ Χριστὸν ἀνεκήρυξε, ταῖς
θελήσεσιν, ἐνεργείας τε ἅμα δι-
πλοῦν ὄντα, καθ' ὑπόστασιν δὲ ἕνα
ὡς οἱ Πατέρες ἐπράνωσαν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος. Φύλλ. 346.

Καὶ νῦν Θεοτακίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα 322.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον
τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ζή-
τησον ταῦτα εἰς τὴν ΚΖ'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ἤχος α'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ, τὴν
ἐτήσιον μνήμην τῆς πανευφύμου
Εὐφημίας, μετ' ἐγκωμίων ὑμνή-
σωμεν λέγοντες. Χαίροις ἀθλη-
φόρε καὶ Μάρτυς, ἡ τῶν τυράν-
νων τὰ θράση καταργήσασα, καὶ
τῶν κακοδόξων τὴν ἀνοίαν ἀπε-
λέγξασα. Χαίροις τῆς Χαλκηδό-
νος τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῶν
ὁρθοδόξων τὸ ἀσειστον ἔρεισμα.
Χαίροις, ἡ διὰ Χριστὸν τὸν νυμ-
φίον σου, τὴν μὲν ἀκμὴν τοῦ σώ-
ματος ταῖς βρασάνοις καταναλώ-
σασα, τὴν δὲ ψυχὴν ταῖς ἀκτίσι
τοῦ πνεύματος ἐκλαμπρύνασα.
Χαίροις, ἡ πρεσβεύουσα πάντοτε,
ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούν-
των σου τὰ μνημόσυνα.

ἤχος β'.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!
ὥσπερ ζῶσα ἡ Μάρτυς, καὶ θανοῦ-
σα ἐν λάρνακι, ταῖς τιμίαις αὐ-
τῆς χερσὶ τὸν ἡμέτερον Τόμον
ἐπέφερε, τὸν δὲ τῶν αἱρετικῶν τοῖς
ποσὶ κατεπάτησεν· ἐκφαυλίζουσα
τούτων τὸ κακόνουν καὶ βλάβη-
μον, τῶν δὲ πιστῶν κρατύνουσα
τὸ ὀρθόν, καὶ ἀκίβδηλον, ἕνα μὲν
καθ' ὑπόστασιν τὸν Χριστὸν κη-
ρυττόντων, διπλοῦν δὲ κατὰ φύσιν
καὶ θέλησιν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, εἰρήνην ταῖς ἐκ-
κλησίαις σου δώρησαι, καὶ ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος γ'.

Τοὺς τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς
ἀγῶνας καὶ τῆς πίστεως, οὓς ὑπὲρ
Χριστοῦ ἠγωνίσω, ἐν ἀσθενεὶ τοῦ
θλήεος φύσει, ἐπαξίως τίς διηγῇ-
σεται; ἡ τίς ἐξειπεῖν κατισχύσει
τῶν ἀρετῶν σου τὰ προτερήματα,
καὶ τῶν σῶν θαυμάτων τὰ πλήρη,
Εὐφημία πανεύφημε; τό τε στερ-
ρόν τῶν ὀρθῶν δογμάτων, καὶ ὁρ-
θοδοξίας τὸ μόνιμον; διὸ καὶ ὑπὸ
τῶν θείων Πατέρων τὸν τῆς πί-
στεως Ὅρον, ὡς ζηλωτῆς ταύτης
πεπίστευσαι, ὃν καὶ φυλάττεις διὰ
παντός ἀπαράτρεπτον, καὶ πρεσ-
βεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἤχος δ'.

Μαρτυρικὴν πανήγυριν, ἐπὶ
γῆς τελουμένην κατοπτεύοντες
σήμερον, εὐφρανθῶμεν τῷ πνεύ-
ματι, καὶ σιριγίσωμεν ἀγαλλάμε-
νοι· συνεκάλεσε γὰρ ἡμᾶς Εὐφη-
μία ἡ σεπτῇ, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ κα-
λοῦ τῆς ἐκκλησίας ποιμένος· καὶ
προθεῖ-

προθεῖσα ἡμῖν ἑαυτήν, συγχωρεῖ ἑκάστῳ τὸν ἁγιασμὸν ἀπαρύσασθαι. Προσέλθωμεν δὴ ἐν πίστει, καὶ ἀδιστάκτῳ διανοίᾳ, μὴδὲν ὑπορῶμενοι, ἵνα ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ ἀπαντλήσωμεν ἀφθόνως τῶν νοσημάτων τὴν ἱασιν, αἰτούμενοι συγχώρησιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Σήμερον τοῦ ἐπουρανίου Βασιλείως ἡ ἀμίαντος νύμφη, συγκαλεῖται ἡμᾶς πρὸς ἐττίκσιν πνευματικὴν, Εὐφημίαν ἡ πάνσεπτος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι πάντες, μυστικῶς εὐφρανθῶμεν, ἐν τῇ πανσέπτῳ αὐτῆς καὶ λαμπρᾷ πανδοσίᾳ, καθαρθέντες τῷ νοῷ, ἐν παιδαίᾳ ταῖς στολαῖς κατηγλαῖσμένοι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος· αὕτη γὰρ ὡς ἀγνή περιστέρα, τῷ τῆς παρθενίας κάλλει, τῷ Ὑῖῳ νυμφευθεῖσα, ὀλικῶς τὴν Τριάδα ἐν ἑαυτῇ εἰσφύκισατο, Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν ἑῷ Θεόν, ὃν καὶ ποθοῦσα καὶ ζητοῦσα ἐνήθλησε· διὸ καὶ συμβασιλεύει αὐτῷ εἰς αἰῶνας, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένη.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.
ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε καθαρθῶμεν ἀδελφοί, χεῖλεσι, ψυχῇ καὶ καρδίᾳ καὶ ἀρυσώμεθα, πλοῦτον ἀδαπάνητον, ἐκ τῆς ἁγίας σοροῦ, δωρεάν προχεομένου, νῦν τῆς Πανευφήμου, μέσον προκειμένης τε, καὶ ὀρωμένης τρανῶς· ἦν περ μακαρίζοντες

πόθῳ, καὶ πιστῶς γιγνόμενοι πάντες θεοῖς ἐγκωμίοις καταστέψωμεν.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Επίσης, πρὸ βημάτων καρτερῶς δυσσεβῶν τυράννων, ὡς ἄκμων, πόνοις ἀνάλωτος, Μάρτυς καλλιπάρθενη, Χριστὸν κηρύττουσα, Θεὸν εἶναι παντέλειον, καὶ σάρκα λαβόντα, ἐν δυοῖ ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς θελήσειν· ὅθεν εἰς σοὺς πόδας τὸν Τόμον, τῶν αἰρετικῶν ἀπορρίπτεις, ζήλω τὸν ἡμέτερον κατέχουσα.

Στίχ. Καὶ ἕστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαθήματά μου.

Μάρτυς, Εὐφημία τοῦ Χριστοῦ, πάντες εὐφημοῦμεν ἐν πίστει, καὶ μακαρίζομεν, ἱεροῖς ἐν ἁσμασι καὶ μελωδίῃμασι, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, εἰς ἐν συνελθόντες, οὗς τὸ νῦν συνήθροισεν, ὁ Βυζαντίων πύλην· ὃν περ, φρούρει, φύλαττε, σκέπε καὶ ἡμᾶς παντοίας ἐκ βλάβης, λύτρωται πρεσβεύεις σου πανεύφημε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Η διηντισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτισμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προσχέουσα ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἐφῆς ἀνατεῖλασα ὡς ἀστήρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιποιήσεως τῶν θείων Πατέρων, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία πανεύφημε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον. ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Δίαν ἡύφρηναν τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχυναν τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ καλλιπάρθενε· τῆς γὰρ τετάρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, Μάρτυς ἐνδοξε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

καὶ ἀπόλουςις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η νύμφη καὶ ἀμνάς, τετρωμένη τῷ πόθῳ, Χριστέ τοῦ ἑαυτῆς οὐρανοῦ Νυμφίου, ὀπίσω σου ἔδραμε, τὴν λαμπάδα κατέχουσα, τὴν δι' ἔλαιον, τῶν ἀρετῶν ἀνημμένην. Ταύτης ἅπαντας, ῥύσαι παντοίων κινδύνων, πρεσβεΐαις ὡς εὐσπλαγχνός.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πασι καὶ διορθώσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατησχύνθησαν αἰσχροῦς, αἰρετιζόντων ἡ πληθὺς, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὕβρεως πέπλησται πολλῆς, ὅτε ἑώρων ποσὶ σου κατερρίμμενον, τὸν Τόμον ἐκυτῶν,

τὸν δὲ ἡμέτερον, τιμίαις σου χερσὶ κατεχόμενον, κατηγοροῦντα ἄνοιαν ἐνδίκως, τῶν κακοδόξων, καὶ κράζοντα· Χριστὸς ἐτέχθη, διπλοῦς τῇ φύσει, διπλοῦς δὲ καὶ ταῖς θελήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὕετον, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκράυγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

ἤχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν τῇ εὐσήμεν ἑορτῇ τῆς πανευφήμου, μετ' ἐγκωμίων ψαλμικῶν πιστῶς ὁ δῆμος, εὐφημήσωμεν πόθῳ Χριστοῦ τὴν παρθένον· δογματῶν γὰρ ἀνεδείχθη τῶν πατρικῶν προστάτις, καὶ μετὰ τέλος, θαῦμα φρικτόν· Εὐτυχὴ καὶ Διόσχορον, ἐλέγξασα τοὺς κακῶς, νοσήσαντας εἰς δόγμα Χριστοῦ, ὃν ὑμνοῦντες δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι αἰεὶ Θεοτόκε, καὶ μεγαλύνομεν Ἀγνή καὶ προσκυνοῦμεν, ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου κεχαριτωμένη, βοῶντες ἀκαταπαύστως. Σῶσον ἡμᾶς, Παρθένε παντελεῆμον ὡς ἀγαθὴ, καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον, λαοῦ Θεοῦ φοβεροῦ, ἐν ᾧ τῆς ἐταπείνωσης μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Εἶτα οἱ Ἀνάβαθοι, τὸ α'. Ἀντίρω-

νον

νον τοῦ δι' ἡχοῦ. Προκείμενον ἦχος β'.
Ἰπομένειν ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ
προσέσχε μοι.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοινῖς ἀνθήσει.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰη-
σοῦ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον.

Κοντάκιον, ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀλλήλῃσει, ἀγῶνας
ἐν τῇ πίστει κατεβάλου θερμῶς,
ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου·
ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τὰς αἵρέσεις
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν
τοῖς ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν, ὑ-
ποταγῆναι πρέσβευε διὰ τῆς Θεο-
τόκου, ἢ ὑπὸ ἐξακοσίων τριάκοντα
Θεοφόρων Πατέρων Ὅρον λαβοῦ-
σα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. μνήμη τῆς ἁγίας
μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Κίνδεος, ὁ
πρεσβύτερος, πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρκιανὸς μαχαίρᾳ
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μαρτυροκλῆς το-
ξευθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Λέων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Νικόδημος, διδάσκαλος τοῦ
ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐν τῷ
ἁγίῳ Ὄρει ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦ-
ται.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Νικόδη-
μος, ὁ ἐξ Ἀλιμπασανίου τῆς Ἀλβανίας
καὶ ἐν αὐτῷ ἀθλήσας, ζῖφει τελειοῦται,
ἐν ἔτει 1722.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον Ἐπετεκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων
μύρον ἐβλυσας ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι
ζῶσα, καὶ τῶν δογμάτων τοῦ Χρι-
στοῦ, τὰς πλάκας ταῖς ἀγκάλαις

σου, Εὐφημία κατέχεις· διὸ εὐφη-
μοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Ο θεὸς ἡμῶν Ἀγνή, καταφυ-
γὴν καὶ δύναμιν, καὶ βοηθὸν σε
παρέσχεν, ἐν ταῖς θλίψεσιν ἡμῶν,
καὶ ἐν ταῖς περιστάσεσι· πάντα
οὖν ἡμᾶς ῥύσαι, ἐκ τῶν ἀναγκῶν
ἡμῶν.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστώμεν Στίχους
δι' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις παρθενομάρτυς Χρι-
στοῦ, ἢ ἐξ Ἐβας ὡς ἀστὴρ ἀνα-
τείλασα, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκουμέ-
νην, φωταγωγοῦσα φαιδρῶς, ψυ-
χῆς διαυγείᾳ καὶ φαιδρότητι δι'
ἧς θεῖον θέσπισμα, τῶν Πατέρων
κεκύρωται καὶ κατηργήθη, Ἐδυ-
χοῦς γλῶσσα βλάσφημος, Διοσ-
κόρου τε, τοῦ δεινοῦ καὶ πειράφρο-
νος. Χαίροις ἡ ἀποστάζουσα, κρου-
νοὺς τῶν αἱμάτων σου, καθαρτι-
κοὺς μόλυσμάτων, ἐκ τῶν ἁγίων
λειψάνων σου, Χριστοῦ τῇ δυνά-
μει, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Δεῦτε τῆς ἀλληφόρου Χριστοῦ,
μετ' ἐγκωμίων τελομένην πανή-
γυριν, ὀρῶντες συνευφρανθῶμεν,
πνευματικῶς ἐν χαρᾷ, καὶ πανευ-
φροσύνῳς ἐορτάσωμεν· αὐτὴ γὰρ
κατέβαλε, τὸ ἀγέρωχον φρόνημα,
τῶν τυραννούντων, τῇ δυνάμει τοῦ
Πνεύματος· ὅθεν ἤρατο, κατ' αὐ-
τῶν μέγα τρόπαιον. Ταύτην γοῦν
εὐφημήσωμεν, εὐφήμοις ἐν ᾗσμα-
σι, τὴν καλλιπάρθενον κόρην, τῆς
εὐφη-

εὐφημίας φερώνυμον, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ορους παραλαβοῦσα σεμνή, ἔνδον τοῦ τάφου, εὐσεβῶν κακοδόξων τε, κατεῖχες ἐν ταῖς χερσὶ σου, ὃν οἱ Πατέρες καλῶς, ἀνωθεν πνευσθέντες συνεξέθεντο· τὸν δὲ κατεπάτησας, ὡς ψευδῆ καὶ ἀντίθεον, τῶν κακοδόξων, οὓς εἰς τέλος κατήσχυνας· ὅθεν ἅπαντες, εὐσεβῶς εὐφημοῦμέν σε, χαίροντες ἐν τῇ μνήμῃ σου, οὓς Μάρτυς ὁ πρόεδρος, ὁ ἱερὸς Βυζαντίων, ἐπισυνήγαγε σήμερον· διὸ τὸν Σωτῆρα, ἐκδυσώπησον δοῦναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Πᾶσα γλῶσσα κινείσῃ πρὸς εὐφημίαν, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα ἐγκωμίοις καταστήσωμεν· νομίμως γὰρ ἀνδρισσαμένη, καὶ τὸ χαῦνον τοῦ θήλεος ἀπορρίψασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων, τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν· οὐρανίῳ δὲ καὶ θείῳ στέφει κοσμηθεῖσα, αἰτεῖται τῷ νυμφίῳ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξι.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων

Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων γ'.

ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Πολυειδέσι βασάνοις ἐγκατε-
ρήσαντες, φωτοειδεῖς στεφάνους,
ἐκομίσασθε ἅμω, Ἰλάριε καὶ Πρό-
κλε· ὅθεν ὑμῶν, τὴν πανέορτον
μνήμην πιστῶς, ἐπιτελοῦμεν δεό-
μεναι ἐκτενῶς, τοῦ πρεσβεῦειν ὑ-
πὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοὺς σπαραγμοὺς τῆς σαρκὸς
σου Πρόκλε ὑπήνεγκας, τὴν δὲ
αἰῶνος λῆξιν, προορώμενος μά-
καρ, καὶ τὴν τοῦ Παραδείσου δια-
γωγὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,
ἐν ᾧ ὑπάρχων ἰκέτευε καὶ ἡμᾶς,
φωτισθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Καθὰπερ δύο φωστῆρες κόσ-
μον φωτίζετε, τῇ τῶν θαυμάτων
αἵγλῃ ἀθλοφόροι Κυρίου, Ἰλάριε
καὶ Πρόκλε, τὸν σκοτασμόν, τῶν
παθῶν ἐκδιώκοντες· ὅθεν ὑμᾶς ἀ-
νυμνοῦμεν περιχαρῶς, ἐορτάζον-
τες τὴν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

—ο—

Τῷ πρωτῷ Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος Σεραπίων
πυρὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 193.

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀνδρέας ὁ στρα-
τηλάτης, Ἡράκλειος, Φαῦστος, Μηνᾶς,
Μάμας, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀθλήσαντες
τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Μιχαὴλ ὁ Μα-
λαΐνων, ὁ πνευματικὸς Πατὴρ τοῦ ἐν
Ἄθῳ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Ἦ

Ἡ ἁγία Βερνίκη, ἡ αἱμορροῦσα, ἦν ὁ Χριστὸς ἰάσατο, ἐν εἰρήνῃ τε λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.
Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθετος καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνὰ τρία.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου.
ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς, ὁ θεοειδέστατος, ὁ φωταυγής καὶ οὐράνιος, φῶς τὸ τρισήλιον, καθορᾷ καὶ μέλπει, σὺν ταῖς ἄνω Τάξεσι, τὸ θεῖον καὶ φρικτῶδες μελῶδημα, καθικετεύει τε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ μέγα μυστήριον τὸ πρὶν, τοῖς Ἀγγέλοις ἄγνωστον, καὶ πρὸ αἰώνων τηρούμενον, μόνος πεπίστευσαι, Γαβριήλ καὶ τοῦτο, τῇ μόνῃ τεθάρρηκας, Ἀγνὴ εἰς Ναζαρετ ἀφικόμενος· μεθ' ἧς ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Φωτὸς ὢν ἀνάπλεως αἰεὶ, καὶ ποιῶν τὸ θέλημα, καὶ ἐκτελῶν τὰ προστάγματα, τοῦ Παντοκράτορος, ἀρχηγέ Ἀγγέλων, Γαβριήλ πανάριστος, τοὺς πόθῳ σε τιμῶν-

τας περίσῳζε, αἰεὶ αἰτούμενος, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεοφόρε Στέφανε, θεῖα φρονήσει τὸν νοῦν, ὀχυρώσας λαμπρότατα, τὸν θυμὸν ἀνδρία τε, σωφροσύνη τὴν ἐφесιν, δικαιοσύνη ἅπασαν δύναμιν, ψυχῆς ἰθύναν φιλοσοφώτατα, ἄρμα τερπνότατον, ἀρετῶν σηνήρημους, οὐ ἐπιβάς, χαίρων ἀνελήλυθας, πρὸς ὕψος ἐνδοξε.

Πάτερ θεογγῶρε Στέφανε, θεολογία τὸν νοῦν, κατελάμπρυνας Ὅσιε, δορυφόρον οἶά περ τὸν θυμὸν προτεινόμενος, κατὰ βλασφημιῶν μάκαρ αἰρέσεων, ἐπιθυμία τρυφῆς τῆς ἄνωθεν· ἧς κατηξίωσαι μετασχεῖν θεσπέσιε, παρестηκῶς, ὁρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, καὶ Παντοκράτορος.

Πάτερ θεορρήμον Στέφανε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, πιεζόμενος πάντοθεν, πρὸς τὸ πρῶτον αἷτιον, ἀνατρέχειν ἀνέπεισας· καὶ κατευνάσας κόσμου τὸν τάραχον, καὶ τοὺς θορύβους ἀποσεισάμενος νοῦ καθαρότητι, συνεκράθης πάντοτε, πρὸς ἐφετῶν, ὄντως τὰ ἀκρότατον, θεόφρον Ὅσιε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Συγχαρήτε ἡμῖν ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, καὶ ἡμέτερος προστάτης, ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τειμένει, παρὰδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιαζει.

Ὁσεν

Ὅθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτὸν βοήσωμεν. Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, μέγιστε Γαβριήλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος, φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον, Γαβριήλ σε μεθέξουσιν, ἐνθέοις φωτίζοντα, πᾶσαν οἰκουμένην, καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος, ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν, θεῖον καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, ἐν μήτρᾳ σωματούμενον παρθενικῇ τὸν ἀσώματον, καὶ γενόμενον ἄνθρωπον, εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Θρόνῳ παριστάμενος, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πλουσίως λαμπόμενος, ταῖς θείαις λαμπρότησι, ταῖς ἐκπεμπομέναις, ἀπαύστως ἐκεῖθεν, τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς χοροστατοῦντας καὶ εὐφημοῦντάς σε, παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι, καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐκ τῆς Ἀγαρ τῇ ποιμνῇ σου, συνεχῶς ἐπερχόμενα. Κόπασον τὰ σχίσματα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας. Πράυνον τὸν σάλον, τῶν ἀμετρή-

των πειρασμῶν. Ῥῦσαι κινδύνων καὶ περιστάσεων, τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας, καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας, Γαβριήλ Ἀρχιστράτηγε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Ὡς Ταξιάρχης καὶ πρόμαχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς ἀρχιστράτηγε, πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδοξε, ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος. Αὐτὸς γὰρ φιανθρώπως, σάρκα δι' ἡμᾶς ἐκ Παρθένου προσεῖληφε, σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν. κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον,

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων Λειτουργῶν ὡς πρωτεύων, τὸ πρὸ αἰώνων ὀρθὸν ὄντως μέγα σὺ Γαβριήλ ἐπίστευσαι μυστήριον, τόχον τὸν ἀπόρρητον, τῆς Ἀγίας Παρθένου, Χαῖρε προσφωνῶν αὐτῇ, ἡ Κεχαριτωμένη. Χρεωστικῶς σε ὅθεν οἱ πιστοί, ἐν εὐφροσύνῃ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Τῷ αὐτῷ μὲν ιγ'. ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία μάρτυς Γαλινδούχ.

λινδούχ, καὶ Σάρρα ἡ ἀσκήτρια ἐν εὐ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστείλαριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀρρήτως πυρσευόμενος, ταῖς
θεικαῖς ἐλλάμψεσι, τῆς ὑπερφώτου
Τριάδος, διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν,
ὡς ἀστραπὴ Ἀρχάγγελε, πληρῶν
τὸ θεῖον πρόσταγμα, Γαβριὴλ ἀ-
στραπόμορφε, φρουρῶν, φυλάττων
καὶ σκέπων, τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀ-
νυμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Εἰκόνοσ ἤς μετέλαβον, Θεουρ-
γικῶς τῆς κρείττονος, ἐξώσθην,
οἱμοὶ! ὁ τάλας, δι' ἀκρασίας τῆς
πάλαι· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγ-
χνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι τοῦ
χείρονος μετέληψας, καινοποιή-
σας με Λόγε, παρθενικῶν ἐξ αἰ-
μάτων.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ψάλλομέν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου τρία δευ-
τεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Πανεόφημοι Μάρτυρες.

Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε Θεοῦ,
θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ ὑπουρ-
γὸς ἀναδέδειξαν καὶ ταῖς λαμ-
πρότησι, καὶ ταῖς φρυκτωρίασι,
τούτου αὐγαζόμενος, ἀμέσως κα-
τὰ μέθεξιν δευτέρον, φῶς ἐχρημά-
τισας, καὶ φωτίζεις τὴν περίγειον,
ἐξαστράπτων, τῷ κάλλει τῆς δό-
ξης αὐτοῦ.

Γαβριὴλ Πρωτάγγελε τὸ σὸν,
κλέος περιβόητον· καὶ θαυμαστή
σου ἡ δύναμις· ἡ χάρις ἔνθεος· ἡ
μορφὴ ὡραία· τὸ εἶδος σου πύρι-
νον· ἡ τάξις ὑψηλὴ καὶ ὑπέροτιμος·

(ΤΟΜ. Γ')

ἡ φαῦσις αὐλος· ἡ ῥοπή ἀμετάκί-
νητος, πρὸς τὸ χεῖρον, τῇ νεύσει
τοῦ κρείττονος.

Γαβριὴλ Ταξίαρχε χαρὰς, μυ-
στικῆς προάγγελε, ἀνυμφοστόλος
ὁ ἑνδοξος, τῆς Θεομήτορος, σὺν
αὐτῇ τῷ Κτίστη, πάντων καθικέ-
τευς, λυτροβσθαι τῶν δεινῶν καὶ
τῶν θλίψεων, τοὺς σὲ γεραίροντας
καὶ τὰ θεῖα Εὐαγγέλια, σοῦ ἐν
πίστει, δεχομένους πάντοτε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισκιάσει ἡ χάρις σου
Ἀρχάγγελε, ἐκείθεν τοῦ διαβό-
λου διώκεται ἡ δύναμις· οὐ φέρει
γὰρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ
πεσὼν Ἑωσφόρος. Διὸ αἰτοῦμέν
σε, τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη, τὰ
καὶ ἡμῶν κινούμενα ἀπόσβεσον,
τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς
ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ, ἀξιό-
μνητε Γαβριὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μη-
τέρα εὐλογημένη, πρέσβευε τοῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Με-
γάλην. Εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον τὰ
Ὀκτώηχον.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13 τοῦ παρόντος,
ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ'
αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολου-
θία τῶν 630 Ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πα-
τέρων τῆς Ἀγίας καὶ Οἰκουμένης Δ'.
Συνόδου τῆς ἐν ἔτει 451, ἐπὶ τῶν Βα-
σιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγ-
κροτηθείσης κατὰ Εὐτυχῆς καὶ Δια-

27 σκόρου

σκόρου τῶν Μονοφυσιτῶν. — Ἔστι δὲ ἡ Ἀκολουθία αὕτη ποίημα τοῦ ἀγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κυρίου Φιλοθέου, ἀκμάσαντος περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΔ' αἰῶνος.

Εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. καὶ Ἀνατολικά γ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τὰ παρόντα δ'. Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλὴν ἀποθέμενοι.

Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον, καὶ ἀνεμνήνευτον Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ἡμᾶς φιλόνηρωπε ἀνεκήρυξε, τὸ σεπτὸν σύστημα, τῶν σοφῶν Πατέρων, Θεὸν τέλειον καὶ ἄνθρωπον, διπλοῦν ταῖς φύσεσι, καὶ ταῖς ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, διπλοῦν καὶ ταῖς θελήσεσιν, ἕνα τὸν αὐτὸν καθ' ὑπόστασιν· ὁθεν σὺν Πατρί τε, καὶ Πνεύματι γινώσκοντες Θεὸν, ἕνα πιστῶς προσκυνούμεν σε, τούτους μακαρίζοντες.

Πύρρον τε καὶ Σέργιον, καὶ τὸν Ὀνώριον ἅμα, Εὐτυχῇ, Διόσχορον, καὶ δεινὸν Νεστόριον κατεστρέψατε, τῶν κλημνῶν ἐνδοξοί, τὸ Χριστοῦ ποίμνιον, ἐκατέρων διδάξαντες, διπλοῦν ταῖς φύσεσιν ἕνα τὸν Χριστὸν καθ' ὑπόστασιν, λαμπρῶς ἀνακηρύξαντες, μόναις ἐνεργείαις δεικνύμενον· ὃν καὶ προσκυνούμεν, ὡς ἄνθρωπον, καὶ τέλειον Θεὸν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, νῦν ὑμᾶς δοξάζομεν.

Ἀχτιστὸν ἐκήρυξαν, οἱ Θεοφóροι συμφώνως, τὴν θείαν ἐνέργειαν, καὶ τὴν θείαν θέλησιν τοῦ

πτωχεύσαντος, τὸν ἐμὸν ἄνθρωπον τῇ σαρκὶ νείμαντες, τὸ χτιστὸν τῆς ἐνεργείας τε, καὶ τῆς θελήσεως, φύσεως φυγόντες τὴν σύγχυσιν, ἐμφρόνως οἱ μακάριοι, ὑποστατικὴν τε διαίρεσιν· οὗς ἐν ἐτησίοις, τιμῶντες οἱ πιστοὶ ταῖς ἑορταῖς, Χριστὸν συμφώνως δοξάζομεν, τὸν αὐτοὺς δοξάσαντα.

Τριάδα τὴν ἄχτιστον, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, Θεὸν ἕνα Κύριον, ὁμοφρόνως σήμερον ἀνεκήρυξαν, τὸ ἀπλοῦν ἅπασι, τῆς μιᾶς φύσεως καταλλήλως ὑποδείξαντες, κοινῶ θελήματι, καὶ τῆς ἐνεργείας ἀπλότητι, ἀναρχον, ἀτελεύτητον, τοῦτον διὰ πάντων γνωρίσαντες· ὁθεν ἀνυμνοῦμεν, αὐτοὺς ὡς Ἀποστόλων μιμητὰς, καὶ τὸ ἐκείνων διδάξαντας, πάντας Εὐαγγέλιον. Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, τοὺς Θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα· τοὺς καθαιρέτας τῆς πλάνης, καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α. τοῦ ἤχου. Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἀβραμ, ὅτι ἡχμαλώτευται Ἀβὼτ ὁ ἀδελφίδου αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,

δκτώ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐ-
τῶν ἕως Δάν. Καὶ ἐπέπεσεν ἐπ'
αὐτοῦ τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπά-
ταξεν αὐτοὺς, καὶ κατεδίωξεν αὐ-
τοὺς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστὶν ἐν ἄρισερᾷ
Δαμασκού. Καὶ ἐπέστρεψε πᾶσαν
τὴν ἵππον Σοδόμων· καὶ ὤτ τὸν
ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ
πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ
τάς γυναῖκας καὶ τὸν λαόν. Ἐ-
ξῆλθε δὲ Βασιλεὺς Σοδόμων εἰς
συνάντησιν αὐτοῦ, μετὰ τὸ ὑπο-
στρέφαι αὐτὸν ἀπὸ τὴν κοπῆς τοῦ
Χολοδογόμορ καὶ τῶν βασιλείων
τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα
τοῦ Σαβῆ (τοῦτο ἦν πεδῖον Βασι-
λέως). Καὶ Μελχισεδέκ, Βασιλεὺς
Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶ-
νον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου. Καὶ ἠύλογησε τὸν Ἀβραμ,
καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος ὁ ἄβραμ
τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογη-
τός ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ὃς παρέδω-
κε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχείριους
σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώ-
πιον ὑμῶν τὴν γῆν. Εἰσελθόντες
κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμο-
σε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ
τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς καὶ τῷ
σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτοῦ. Καὶ
εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐ-
κείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μό-
νος φέρειν ὑμᾶς· Κύριος ὁ Θεὸς
ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ

ἔστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ
οὐρανοῦ τῷ πλήθει· Κύριος ὁ Θεὸς
τῶν πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν,
ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλο-
γήσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡ-
μῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἀνδρας
σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας καὶ συ-
νετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡ-
γεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους καὶ
ἐκατοντάρχους καὶ πεντηκοντάρ-
χους καὶ δεκάρχους καὶ γραμ-
ματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑ-
μῶν. Καὶ ἐνετείλामην τοῖς κριταῖς
ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων.
Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν
ὑμῶν, καὶ κρίνατε δικαίως ἀνὰ μέ-
σον ἀνδρῶν, καὶ ἀνὰ μέσον ἀδελ-
φοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον προση-
λύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώτῃ πρό-
σωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν
καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρίνετε· οὐ μὴ
ὑποστειλῇ πρόσωπον ἀνθρώπου,
ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστί.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς
Ἰσραὴλ. Ἴδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ
οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα
ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλήν τοὺς πατέρας
ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν
αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα
αὐτῶν μετ' αὐτοῦ· ὑμᾶς, παρὰ
πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν
ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τρά-
χηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι·
ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος
Θεὸς τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν
κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυ-
ρὸς καὶ φοβερός, ὃς τις οὐ θαυ-
μάζει.

μάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ
 ἔωρον. Ποιῶν κρίσιν προσηλύτω,
 καὶ ὀρφανῶ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ
 τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρ-
 τον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν
 σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ
 λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολ-
 ληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ
 ἁμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗ-
 τος Θεός σου, ὃς τις ἐποίησέ σοι
 τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα,
 ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, ἦχος γ΄.

Αποστολικῶν παραδόσεων, ἀ-
 κριβεῖς φύλακες γεγονότες Ἅγιοι
 Πατέρες· τῆς γὰρ Ἀγίας Τριά-
 δος τὸ ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως
 δογματίσαντες, Ἀρείου τὸ βλά-
 σφημον συνοδικῶς κατεβάλετε.
 Μεθ' ὃν καὶ Μακεδόنيον πνευμα-
 τομάχον ἀπελέγξαντες, κατεκρί-
 νατε Νεστόριον, Εὐτυχέα καὶ Διό-
 σκορον, Σαβέλλιον τε καὶ Σεβή-
 ρον τὸν Ἀκέφαλον. Ὡν τῆς πλά-
 νης αἰτήσασθε ρυσθέντας ἡμᾶς,
 ἀκηλίδωτον ἡμῶν τὸν βίον, ἐν τῇ
 πίστει φυλάττεσθαι δεόμεθα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐκ Θεοῦ Πνεύματος,
 βουλήσει δὲ Πατὴρ, συνείληφας
 Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ, ἐκ Πατρὸς
 ἀμήτορα πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρ-
 χοντα, δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτο-
 ρα γεγονότα, σαρκὶ ἀπεκύησας,
 καὶ βρέφος ἐγαλούχησας. Διὸ μὴ
 παύσῃ πρεσβεῦειν, τοῦ λυτρωθῆναι
 κενδύων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.
 Δόξα, τῶν Πατέρων.

ἦχος πλ. δ'.

Ὑπερδεδοξασμένος εἰ Χριστὴ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ
 γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν βεμελιώ-
 σας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀλη-
 θινὴν Πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδη-
 γήσας. Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κα-
 νόνες. Ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ' τῆς Θεο-
 τόκου εἰς β'. καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων
 εἰς ζ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Η τῶν Πατέρων εὐσεβὲς ὁμῆ-
 γυρις, ἡ κροτηθεῖσα ποτε, κατ'
 Εὐτυχοῦς ὄντως, τὸν Σωτῆρα ὡ-
 ρισεν, ἀδιαιρέτοις φύσεσιν, ἐν δυσὶ
 τοῖς τοῦ Θεοῦ Πατρὸς Κυρίλλου
 διδάγμασι, βαίνουσα σαφῶς καὶ
 ἐμμένουσα.

Εξακοσίων ἀριθμὸς τριάκοντα,
 εὐσεβεστάτων ἀνδρῶν, τὴν Εὐτυ-
 χοῦς πλάνην, καὶ Σεδῆρου αἵρε-
 σιν, καταβαλόντες ἔφασαν· Ἐν
 δυσὶ ταῖς οὐσίαις, Χριστὸν κηρύτ-
 τομεν βαίναντες, ἔπειτα Κυρίλλου
 τοῦ Μάκκρος.

Ο μὴ κηρύττων ἐν δυσὶ ταῖς
 φύσεσιν, καὶ ἐνεργείαις Χριστὸν, τὸν
 τοῦ Πατρὸς Λόγον, σχοίῃ τὸ ἀ-
 νάθεμα· ἡ γὰρ τετάρτη Σύνοδος,
 τῶν Ἀγίων Πατέρων, ἐμφρόνως
 οὕτως ἐθέσπισε. Πάντας οὖν αὐ-
 τοὺς μακαρίσωμεν.

Θεοτα-

Θεοτοκίον.

Δεδοξαμένα περί σου λελά-
ληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν
Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα
ἄγνη δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Μα-
ρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν
μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ στερεώτης κατ' ἄρχας.

Οἱ τοῖς Σεβήρου ἀναιδῶς, ἐνα-
δρυνόμενοι λόγοις, τοῖς ἰοῦ θανα-
τηφόρου ἐμπλέοις, καταισχύνθη-
τε αἰ, ἀποχωροῦντες ἅπαντες,
τῆς Ἐκκλησίας ὡς περ λύκοι καὶ
κύνες ἀρπάκτορες.

Οἱ βιασῶνται καὶ πιστοὶ, τὸν
Παντουργὸν καὶ Σωτῆρα, ἐν δυ-
σὶν ἀδιαίρετοις οὐσίαις, καὶ θελή-
σεσι διτταῖς, καὶ ἐνεργείαις σέβο-
μεν· τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην,
ὅθεν εἰς τέλος τροπούμεθα.

Δεῦτε Σεβήρου, Εὐτυχῶς, καὶ
Ἰακώβου τὴν πλάνην, Θεοδώρου
Διοσκόρου σὺν τούτοις, ἀποθώμε-
θα τρανῶς· τὴν δὲ τετάρτην Σύ-
νοδον, τῶν εὐσεβῶν Πατέρων, μέλ-
ψωμεν θείοις ἐν ᾗσμασι.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ,
ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον
Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διό
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἄγνη
μακαρίζομεν.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Κάθισμα, ἤχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς
ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδεί-
χθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πα-

τέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἰ-
ρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλ-
γων, σθέσαντες τὰς φλογώδεις,
τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διό
ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσα-
τε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκε-
σίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανά-
μωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν
εἰς σὲ προστρεχόντων, πράυνον
μηχανάς τε, καὶ κατάβαλε θρά-
σος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων κατὰ
τῶν δούλων σου.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Φράσον ἡμῖν, ἄφρον Σεβήρη
καὶ μάταιε, μίαν φύσιν, σύνθετον
τὸν ἀναρχον, φῶς τοῦ Πατρὸς,
Λόγον καὶ Υἱόν· εἰ γὰρ οὕτως εἴ-
ποις, καὶ ἄλλην φύσιν ἐσήμινας·
ἡ σὰρξ γὰρ καὶ ὁ Λόγος, οὐχὶ
μία οὐσία, ἀλλὰ δύο ὑπάρχουσιν
ἀθλίε.

Μίαν εἰπὼν, φύσιν τοῦ Λόγου
ἐπήγαγε, σκρνωθεῖσαν φύσιν ἀν-
θρωπότητος, ἀνευ τροπῆς, ὅπως
καὶ φυρμοῦ, ὁ Ἀλεξανδρέων, δι-
δάσκαλός τε καὶ πρόεδρος, τρα-
νῶς τὰς δύο φύσεις, καὶ θελήσεις
διδάσκων, τοὺς φρονεῖν ὀρθοδόξως
ἐθέλοντας.

Δύο Χριστοῦ, ἅπαντας φύσεις
κηρύττομεν, ἀσυγχύτως, πᾶσαν
τὴν δυσπέδειαν, τοῦ Εὐτυχῶς, ἄρ-
δην αἱ πιστοὶ, καὶ τοῦ Διοσκόρου,
τοῦ ἄφρονος στηλιτεύοντες, ἐπό-
μενοι τῷ ὄρω, τῶν Ἀγίων Πατέ-
ρων, καὶ Κυρίλλου τοῦ θείου τοῦ
ἔπεσι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Χερουβικόν, ὄχημα σὺ Θεομή-
τορ ἀγνή· σὺ χωρίον, σὺ καὶ ἐν-
διαίτημα, τοῦ πατρικοῦ Λόγου
καὶ Θεοῦ, τοῦ ἐκ ὧν ἀχράντων
λαγόνων σάρκα φορέσαντος· διὸ
διτταῖς οὐσίαις, τὸν ἐκ σοῦ σαρ-
κωθέντα, προσκυνοῦντες ἀπαύτως
δοξάζομεν.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ῥδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Σεβήρε τὰς φύσεις, τοῦ Χρι-
στοῦ μὴ συγχέης· δεινῶς παράνο-
με· οἱ γὰρ θιασῶται, καὶ παμμά-
καρες πάντες Διδάσκαλοι, ἐν δυ-
σὶν οὐσίαις, καὶ ἐν ἐνὶ Χριστὸν
προσώπῳ, καταγγείλαντες πᾶσιν
ἐξέλεντο.

Προσελάβετο φύσιν, τὴν τῆς
ἀνθρωπότητος σαφῶς ὁ ἀναρχος,
τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, ὡς φιλάν-
θρωπος θέλων οἰκτεῖται ἡμᾶς, τοὺς
ἀπολωλότας· ὅθεν αὐτὸν ἀνακη-
ρύττω, ἐν οὐσίαις δυοὶ καὶ θελή-
μασι.

Τὸν Σεβήρον καθεῖλεν, ἡ τε-
τάρτη Σύνοδος καὶ τὸν Διόσκορον,
Χριστὸν βλασφημοῦντας, βεβαι-
οῦσα τὸν τόμον τοῦ Λέοντος, τοῦ
προέδρου Ῥώμης, πάντῳ καλῶς
τὰς δύο φύσεις, τοῦ Σωτῆρος ἀ-
μήτως ὀρίζοντα.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς
τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε
συγγενοῦς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ
παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην,
Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην,
ἱλασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Αἱ δύο ἐπιστολαί, Κυρίλλου
αἱ πρὸς τὸν Σούκενσον, ἀποστα-
λεῖται ποτε, Ἐφ' ὧς τὸν Πρόεδρον
ἐλέγχουσιν ἅπασαν, τὴν Σεβήρου
πλάνην, εὐσεβῶς Χριστὸν κηρύτ-
τουςαι.

Ο Κύριλλος τὸν Χριστὸν, κη-
ρύττει ἐν δυοὶ φύσεσι, καὶ ἐνεργεί-
αις διτταῖς, Σεβήρου τὴν αἵρεσιν,
τοῦ ἄνου τρεπόμενος· διὸ πάντες
τούτου, τοῖς διδάγμασιν ἐμμένοντες.

Θεοτοκίον.

Παρένον σε καὶ ἀγνήν, Θεο-
γεννήτορα ἐνδοξον, Μαρία οἱ εὐ-
σεβεῖς, κυρίως κηρύττομεν, ἐμ-
φράττοντες δύσφημον, Νεστορίου
στόμα, Διοσκόρου τε καχόντοιν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἤχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγ-
μα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγμα-
τα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν
ἐκράτυνεν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα
τῆς ἀληθείας, τὸν ὑπαντὸν ἐκ τῆς
ἁνῶς θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δο-
ξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυ-
στήριον.

Ὁ Οἶκος.

Εν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησίας ἀκούσωμεν βοῶ-
σης. Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω,
κρατῆρ ἐστὶ τῆς σοφίας. Τοῦτο τὸ
πόμα ἀληθείας λόγῳ κεκέρακα, ὁ-
δὼρ οὐ προχέω ἀντιλογίας, ἀλλ'
ὁμολογίας, ἧς πίνων ὁ νῦν Ἰσρα-
ήλ, Θεὸν ὁρᾷ φεγγόμενον. Ἴδετε
ἴδετε, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ
ἡλλοίωμαι. Ἐγὼ Θεὸς πρῶτος,
ἐγὼ

ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν μου ἄλλος οὐκ ἔστιν ὅλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχοντες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἀγίων ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Δυσὶ μὲν ἐν φύσει, καὶ ἐνεργείαις ὁμολογοῦντες Χριστὸν, ἀσυγχύτως δ' ἀτρέπτως, τὴν τοῦ Σεβήρου πλάνην τροποῦμεθα· ὅθεν τὸ πάθος προσλήψει ὑποίσαντι σαρκὸς, βοῶμεν αὐτῷ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνα ἐπιστάμεθα, τὸν ἐπὶ ξύλου καὶ ἐν τοῖς κόλποις Πατρός, ὡς Θεὸν ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐν μνημεῖῳ ὡς συντηγμένον σαρκί· ᾧ μελωδοῦμεν, συμφώνως κραυγάζοντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αρείου τὴν κένωσιν, κατατομήν τε τοῦ σμικροθέου, πιστοὶ τὴν συναίρεσιν αὐτοῦ, τοῦ Σαβελλίου τῶν τῆς Τριάδος ἐχθρῶν, μεμισηκότες, Τριάδι κραυγάζομεν. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπάντων μὲν Κύριον, ἐνὸς δὲ μόνου μονογενοῦς Υἱοῦ, ὀρθοδόξως Πατέρα, θεολογοῦντες σε καταγγέλλομεν, καὶ ἐν εἰδότες, σοῦ ἐκπορευόμενον, Πνεῦμα εὐθὲς συμφυές, καὶ συναίδιον.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευαν τῇ κτίσει.

Ῥδὴ Π'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Καταισχυνέσω πρόσωπα, καὶ

φιοῦσθω τὰ στόματα, τῶν μὴ κηρυττόντων, ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, ἀτμήτως ἀτρέπτως τε, καὶ ἀσυγχύτως ἓνα Υἱόν· οἱ γὰρ εὐσεβεῖς, πάντες κοινῶς συμφρονούμεν, κατ' ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο, ἐνεργεῖν τε καὶ θέλειν, Χριστὸν οὐ μὴν προσώποις, κατ' ἄμφω δὲ τὰς φύσεις.

Οἱ Ἰακώβου ἔχοντες, τοῦ Κεντόνου ἐπὶ κλησιν, ὄνομά τε τούτου, ἐκυταῖς ἐγγράφοντες, ἡμῖν ἀποφύνατε. Εἰ ἐν τῇ κλήσει τούτου ὑμεῖς, ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, ἐβαπτίσθητε πάλαι· διὸ αὐτοῦ πρὸς χάριν, τοῦ Χριστοῦ ἀποστάντες, ληρεῖτε ὡς ἐκεῖνος, σαφῶς ἀναισχυνοῦντες.

Ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος, ἡ τετάρτη Διόσκορον, Εὐτυχῇ, Σεβήρον, τοὺς δεινοὺς κατέβαλεν, εἰς τέλος ἐξώσασα, τὴν ἀκανθώδη πλάνην αὐτῶν, τὴν συγχυτικὴν, τῶν οὐσιῶν τοῦ Σωτῆρος, τῆς θείας Ἐκκλησίας, τοῦ Χριστοῦ καὶ Δεσπότου· μεθ' ἧς ὀρθοδοξοῦντες, μισήσωμεν δὴ τούτους.

Τριαδικόν.

Τρισσοφαῖ Θεότητα, ἐνιαίαν ἐκλάμπουσιν, αἰγλὴν ἐκ μιᾶς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα ἀναρχον, ὁμοφυᾶ τε Λόγον Πατρός, καὶ συμβασιλευδον, ὁμοούσιον Πνεῦμα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ῥδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Διήλθεν ὁ Σεβήρος τὴν τοῦ Χριστοῦ, εὐαγῇ Ἐκκλησίαν ὁ δόλιος,

λιος, καὶ τὴν ποινὴν, ψήσω τῶν Πατέρων τῶν εὐσεβῶν, τῆς βλασφημίας ἕνεκα, καὶ τῆς στωμυλίας τῆς ἑαυτοῦ, ἐδέξατο δικαίως, καὶ ἔρριπται συλλόγου, τῶν Διδασκάλων ὁ κατάκριτος.

Τὰς φύσεις τί συγγέεις τὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θυμὸν ἀντεισάγεις καὶ σύγκρασιν, τὸ τοῦ Σταυροῦ, πάθος προσαρμόττων καὶ τὴν ταφὴν, τῇ ἀπαθεί Θεότητι, τοῦ μονογενοῦς Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὃ δειλαίε Σεβήρε; διό περ τὴν μεγίστην, σοῦ βλασφημίαν βδελυτόμεθα.

Θεοτοκίον.

Οφρὺν καὶ θράσος, ἅμα τῶν δυσμενῶν ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου κατάβαλε, καὶ τὰς βουλὰς, τῶν κακοδοξούντων Δημιουργέ· τῶν δὲ πιστῶν τὸ σύστημά, στήριξον ἀκράδαντον ὡς Θεός, τὸ κέρας ἀνυψώσας, καὶ πίστει κραταιώσας, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Εἰθ' οὕτω τῶν Ἀγίων Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θείων σήμερον, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, ταῖς παράκλησεσι τούτων, δεόμεθα πανοικτίρμον. Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ῥῦσαι λαόν σου Κύριε· καὶ πάντας καταξίωσον, Πατέρα Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ Πανάγιον Πνεῦμα.

Θεοτοκίον.

Εν δυοὶ ταῖς θελήσεσι, καὶ φύσεσι Πανάμωμε, μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει, τίχτεις Θεὸν ἀπορόρητως,

τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, μέχρι Σταυροῦ θελήματι, καὶ ἡμῖν χαρισάμενον, τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, τῇ ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσει.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας ἱστώμεν Στίχους ἡ' καὶ ψάλλομεν Στίχηρά Ἀναστάσιμα δ'. καὶ Ἀνατολικὸν ἐν, καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων τὰ παρόντα προσόμοια γ'.

Ἦχος πλ. β'. Ὄλην ἀποθέμενοι.

Ολην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συναναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαῖς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλδιοι, ὧτως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ολην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπρότητα, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυσικόν χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς χριστοκήρυκες, Εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἀνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὅρον θεοδιδάχτον.

Στίχ. Συνηγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ.

Ολην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδοκώτατα,

κώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ
λυμώδεις λύκους τῇ σφενδόνῃ τῇ
τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαν-
τες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώ-
ματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνα-
τον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας,
οἱ βέιοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνη-
σιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου
κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς,
ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων
συνδραμῶν, Πατρός καὶ Υἱοῦ καὶ
Πνεύματος Ἁγίου, μίαν οὐσίαν
ἐδογματίσας καὶ φύσιν. Καὶ τὸ μυ-
στήριον τῆς Θεολογίας, τρανῶς
παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ. Οὐς εὐ-
φημοῦντες ἐν πίστει μακαρίσωμεν
λέγοντες. Ὡς θεῖα παρεμβολή, θε-
ηγόροι ὀπλῖται, παρατάξεως Κυ-
ρίου. Ἀστέρες πολύφωτοι τοῦ νο-
ητοῦ στερεώματος· τῆς μυστικῆς
Σιών, οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι. Τὰ
μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου.
Τὰ πάγχρυσα στόματα τοῦ Λό-
γου. Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, οἰ-
κουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσ-
βεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ τῆς
Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν
Ἁγίων ἡ Γ'. ᾨδὴ.

Ὁ Ἀπόστολος.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος.

Ζῆτει Ὀκτωβρίου ια'.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθη-
ταῖς. Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κό-
σμου.

Ζῆτει Νοεμβρίου ιβ'.

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Τῇ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παῦλος ὁ μέγας, θεόφρων, τοῦ
κόσμου ἥλιος, ὥσπερ φαίδραν ἄ-
κτινα, εἰς τὴν σύμπασαν κτίσιν, σὲ
μάκαρ ἐπαφῆκε, φωτιστικαῖς σοῦ
τῶν λόγων λαμπρότησι, καταρω-
τίζειν τοὺς πάλαι ἐν τῇ νυκτὶ, τῆς
ἀγνοσίας κινδυνεύοντας.

Η καθαρά σου καρδίᾳ τοῦ Θεοῦ
Πνεύματος, φωτιστικαῖς ἀκτίσιν,
αὐγασθεῖσα πλουσίως, Ἀκύλα θεη-
γόρε, φωτοειδὴς ἀληθῶς ἐχρημά-
τισας, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ σκό-
τος τὸ χαλεπὸν, θεῖα χάριτι διέ-
λυσας.

Οἱ τῷ ναφ σου τῷ θεῷ πίστει
προστρέχοντες, καὶ ἐν αὐτῷ σε μά-
καρ, δυσωποῦντες Ἀκύλα, λυ-
τροῦνται νοσημάτων παντοδαπῶν,
καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων, ταῖς ἱε-
ραῖς σου πρεσβείαις καὶ πρὸς Θεὸν
μεσιτείαις ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἀκύλα.

καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, καὶ

28 συνο-

(TOM. Γ')

Δημόσια Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Βέροιας

συνοδίτης, γεγονώς Ἀπόστολε, τὴν οἰκουμένην διδασκᾷς, καὶ θαυμασίους κατηύγασας, στέφανον δόξης, Ἀκύλα δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰούδας ὁ Ῥωμαῖος στρατιώτης πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Ὀνήσιμος ὁ θαυματουργὸς καὶ ἡγούμενος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης· ὁ ὁμολογητὴς καὶ ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 824.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀκύλας καὶ Πλάριος, λιθοβοληθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ νέος τοὺς πόδας ἐκκόπεις τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἡράκλειος τυκτόμενος τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσευχαίαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς
μητρὸς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Μαρτύρων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Νηπιόφρονα τύραννον, ἐν τελείῳ φρονήματι, ἀτελεῖ τε σώματι, Μάρτυς Κήρυκε, ἀνδρειοφρόνως κατήσχυνας· διὸ πρὸ βημάτων σε, ἀπηνῶς δικαστικῶν, καταβάλλει θανάτῳ σε, μνηστευόμενος, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω· ἥς ἐπέβης, ἐν ἀτμίζοντι εἰσέτι, περιρρέόμενος αἵματι.

Ως κατάκαρπος ἄμπελος, ταῖς ἀρδείαις τοῦ Πνεύματος, Ἰουλίττα ἐνδοξε, τὸν ἐκ σπλάγχνων σου, ἀναβλαστήσαντα Κήρυκον, προσάγεις θυόμενον, καὶ ληνοὺς μαρτυρικοῖς, ἀληθῶς ἐκθλιβόμενον· μεθ' οὗ βλύσασα, κατανούξως οἶνον, τὰς καρδίας, κατευφραίνετε τῶν πίστει, ἐπιτελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Αἰκισμοῖς ὀμιλήσασα, καὶ ποικίλαις χολάσεσιν, ἀληθῶς ὑπέμεινας ἀξιάγαστε· τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνορῶσα δέ, υἱοῦ τὴν τελείωσιν, τὸ μαρτύριον διπλοῦν, Ἰουλίττα διήγυσας· ὅθεν νέμει σοι, καὶ διπλοὺς τοὺς στεφάνους, ἀβλοθέτης, ὁ τὴν νίκην τοῖς ἀθλοῦσιν, παντοδυνάμως δωροῦμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε καὶ θεάσασθε ἅπαντες, ξένον θέαμα καὶ παράδοξον. Τίς ἑώρακε νήπιον, τριετὴ ὄντα, τύραννον αἰσχύναντα; ὦ τοῦ θαύματος! Μητέρα ἐθῆλαξε, καὶ τιθηνόμενος τῇ γαλουχῇ ἐβόα. Μὴ πτοοῦ μητέρ μου, τὰς ἀπειλὰς τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· Χριστὸς γάρ ἐστιν ἡ ἐλπίς τῶν πιστευόντων εἰς αὐτόν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα ἦχος πλ. δ'.

Ο τριετὴς τὴν Τριάδα ἐκήρυτε, καὶ γαλουχῶν τὴν μητέρα ἐστήριξε. Παῦσον ὦ μητέρ μου, τὸ ὀδυρμόν τῶν δακρύων· ἄνωθεν

Κτίστης

Κτίστης βλέπει, καὶ σώζει τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινουπό-
λεως Κυρίλλου ζ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Η λογικὴ Χριστοῦ ἀμνάς Ἰου-
λίττα, σὺν τριετῇ ἀμνῷ αὐτῆς τῷ
Κηρύκῳ, δικαστικοῦ πρὸ βήματος
παρέστησαν, εὐθαρσῶς κηρύττον-
τες, τὴν Χριστάνυμον κλήσιν. ὁ-
λως μὴ πτοούμενοι ἀπειλὰς τῶν
τυράννων· διὸ στεφθέντες νῦν ἐν
οὐρανοῖς, ἀγαλλιώνται, Χριστῷ
παριστάμενοι.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκάλαις φέρουσα, ἡ χρι-
στομάργος, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν
τῷ σταδίῳ μητρικῶς, ἀγαλλομέ-
νη ἐκραύγαζε. Σὺ τῶν Μαρτύρων,
Χριστὲ τὸ κραταίωμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἰε. μνήμη τῶν ἀγί-
ων μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης.

Ἦχος δ'. Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβουδῖμος ἐν μα-
χαίρᾳ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβουδῖμος ἐν μα-
χαίρᾳ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἡλικίαν ἀτελῆς, ἐν φρο-
νήσει τελεία, ὑπῆρξας θαυμαστό-
τατα Κήρυκε Ἀθλοφόρε, σὺν μη-
τρὶ τε γαλουχῷ, Ἰουλίττῃ ἡρα-
σθε, τὸ τῆς ἀθλήσεως στέφος, με-
τὰ πάντων τῶν Ἀγίων. ὧν πρεσ-

βεύει καὶ ἡμεῖς, τύχοιμεν τοῦ
ἐλέους.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε παλάτιον τερπνόν. Χαῖ-
ρε θρόνε Κυρίου. Χαῖρε σκήπτρον
πανθαύμαστον. Χαῖρε κούφη νε-
φέλη, χρυσοῦν θυμιατήριον. Χαῖ-
ρε Μητέρα ἀχραντε, τοῦ Βασιλέως
καθέδρα. Χαῖρε εὐδὲ λιμὴν, καὶ
προστάτις ἀπάντων, Θεοκυήτορ
Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστώμεν Στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα γ'.
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Τὸν γενναῖον Ἀθλητὴν, καὶ
κήρυκα τῆς πίστεως, σὺν Μητρὶ
θεόφρονι, ἐπαξίως μακαρίσωμεν·
οὗτοι γὰρ καρτερῶς ἐναβλήσαν-
τες, τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν, τῇ δι-
νέμει τοῦ Σταυροῦ, ἀνδρείως κα-
τέβαλον. Διὸ στεφάνους ἔλαβον
παρὰ τοῦ ἀβλοθέτου Θεοῦ, καὶ
πρεσβεύουσιν αὐτῷ, ἐν παρρησίᾳ,
ἀκαταπαύστως, σωθῆναι τοὺς ἐν
πίστει ἀνομνοῦντας, τὴν ἱεράν αὐ-
τῶν ἀθλήσιν.

Ἦχος β'. Βυζαντίου.

συνελθόντες, στεψώμεν σου
ναγίαν, Τριάδα σεβαστέα κατέχουσαν.
τῶν γὰρ εἰδώλων τὴν πλάνην, καὶ
τῶν τυράννων τὴν ἀπόνοιαν, τοῖς
ἑαυτῶν ποσὶ κατεπάτησαν. Τοῦ-
τους ἀνευφημοῦντες ἀνακράζομεν
λέγοντες. Χαίροις Ἰουλίττα παν-
σεβάσμιε, ἡ τὴν γυναικεῖαν ἀσθε-
νειαν ἀπορρίψαμένη, καὶ ἀνδρικῶς
ἀγωνισαμένη. Χαίροις Κήρυκε
παμμχαρίστε, ὁ τριετὴς τῇ ἡλι-
κίᾳ

κία, καὶ τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν καταβαλὼν. Χαίρετε τὸ ἡμέτερον κλέος καὶ καύχημα, τῶν ἐν πίσει ἑορταζόντων τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἁθλησιν· οὓς ἱκετεύομεν, πρεσβεύειν αἰὲ τὸν τῶν ὅλων Κύριον. τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Μαυρολέοντος.

Ο ἐκ σπαργάνων πεπληρωμένος χάριτος, καὶ ἐσχηκὼς πεπολιωμένον φρόνημα, ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων σου Μάρτυς Κήρυκε, αἰτησάσαι σὺν τῇ Μητρί σου Χριστὸν τὸν Θεόν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, ὡς τῆς Τριάδος μέγας ὁμολογητής.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Νήπιος ἀνεφάνης ἐν Μάρτυσι, τέλειος ἐδείχθης τῷ φρονήματι, ἀρ' οὐ τὸν ἀναρχὸν Λόγον ἐδέξω πανεύφημε, τὸ πῦρ οὐκ ἐδειλίχσας τῶν παρανόμων. Σὺν τῇ Μητρί σου τὸν Κτίστην ἱκέτευε, ἵνα σωθῇ ὡς Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

π. Δόξα, ἦχος δ'. Ανατολίου.

Αγάλλου, τέρπου καὶ εὐφραΐνου, Ἰκονίων ἡ πόλις ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε καρπὸς εὐκλεῆς, Ἰουλίττα ἡ πανεύφημος καὶ καλὸν λίνικος Μάρτυς, καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ τίμιος παῖς, Κήρυκος ὁ φερώνυμος· πᾶσαν γὰρ μηχανὴν, τοῦ τυράννου Βελίαρ, ἀνδρικῶς καταπατήσαντες, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης ἀξίως ἐχομίσαντο, κηρύξαν-

τες λαοῖς, σέβεσθαι καὶ προσκυνεῖν τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς παρρησίᾳ βοῶμεν, τῷ τούτους δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Οἱ Μακαρισμοὶ τῆς Ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἀγίων ἡ ε'. Ὡδὴ. (ὅρα εἰς τὸ τέλος.) Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, ὅτε ἡμῶν νήπιος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτει Σάββατον ἰ.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῇ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Αθηνγενὴς ὁ ἐνδοξος, ἱερῶς αὐτοῦ παιδρὸν, περικείμενος ἐνδυμα, ταῖς βαφαῖς τοῦ αἵματος, ἱερώτερον ἐδείξε. Μεθ' οὗ εἰσῆλθεν εἰς ναὸν Ἁγίου, τῷ παντεπόπτῃ ἐμφανιζόμενος, καὶ λειτουργῶν αὐτῷ, σὺν ἀύλοις τάξεσι, καὶ μετοχῇ, θείᾳ λαμπρυνόμενος· ὃν μακαρίσωμεν.

Αθηνγενὴς ὁ πάνσοφος, χορὸν προσήξε Χριστῷ, ἀθλητῶν διὰ πίστεως, καρτερῶς ἀθλήσαντα, καὶ τὸν

τὸν δρόμον τελέσαντα· μεθ' ὧν νικήσας τὸν πολυμήχανον, χοροῖς Μαρτύρων, ἀναλαμβάνεται, θέσει θεούμενος, καὶ πρεσβεύων πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην τελούντων αἰεί.

Δεκάς μαθητῶν θεόλεκτος, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καθελοῦσα ἤθλησε, καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσεν, Ἀθηνογένην, κατηγγητὴν ἱερὸν, ἐνθεῶσθέει καταπλουτίσασα. Ταύτης δεήσῃσι, σῶσον ἡμᾶς εὐσπλαγχνε, τοὺς ἐπὶ σέ, πάντοτε ἐλπίζοντας, τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ις'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους Ἐπισκόπου Πηδαχθήσης καὶ τῶν δέκα αὐτοῦ μαθητῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Φαῦστος ἐν σαυρῷ ἐκταθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντίοχος ὁ ἱατρὸς, ὁ ἐκ Σεβαστείας, ἀδελφὸς τοῦ ἁγίου Πλάτωνος, ξίφει τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, οἱ ἐν Πισιδίᾳ, ὄντες δεκαπεντακισχίλιοι, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀθηνογένης ὁ ποιητὴς, τοῦ ἐν τῷ ἔσπερινῳ Φῶς ἱλαρὸν πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεσίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ὑμᾶς.

Πληρῶν τὸ αἶτημα Χριστέ, τοῦ σου ἱερομάρτυρος, Ἀθηνογένους φαιδρύνεις, νῦν τῆς Ἑλλάδος

τῷ νεβρῷ, μνήμην αὐτοῦ ἐτήσιον, σὺν μαθητῶν τῇ δεκάδι σοὶ Λόγε πρεσβεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἀγία Δέσποινα ἄγνη, Θεὸν ἐν ἐσωμάτωσας, ἐκ παναχράντων σῶν σεμνῇ, καὶ παναγίων αἱμάτων, τοῦτον αἰεὶ ἐκδυσώπει, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ σῶσαι, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἀγίας. Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν, τοῦ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἐξαλείφειν φάσκοντος, πρὸς τὴν γῆν ἐταπείνωσεν, ἀπαλὴ κόρη καὶ παναμώμητος, τὰς πανουργίας αὐτοῦ νικήσασα· ὦ τῆς δυνάμεως, τοῦ Σταυροῦ καὶ χάριτος! ἦτις ἡμῶν, πάσαν ὑπεστήριξε, σαφῶς ἀσθένειαν.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανένδοξε, τὰς οὐρανίους μονὰς, ἐπαξίως οἰκήσασα, σὺν παρθένων τάγμασι, καὶ μαρτύρων στρατεύμασι, τοὺς ἐκτελοῦντας πίστει τὴν μνήμην σου, καὶ προσιόντας πιστῶς τῇ σκέπῃ σου, σῶζε πρεσβεσίαις σου, καὶ πταισμάτων ἄφρσιν, παρὰ Θεοῦ, αἴτη-

αἰτῆσαι καὶ λύτρωσιν, καὶ μέγα
ἔλεος.

Δίς.

Μάρτυς Μαρίνα πανεύφημε,
οὔτε βασάνων τὸ πῦρ, οὐ τρυφῆς
ἢ ἀπόλαυσις, οὐ τοῦ κόσμου χάρι-
τες, οὔτε τερπνότης νεότητος, τῆς
πρὸς Χριστὸν, ἀγάπης ἐχώρισεν,
ἐφιεμένην τῆς ωραιότητος, τῆς
ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ σεπτοῦ νυμφίου
σου, ἐπιτυχεῖν, ἥς περ κατηξίω-
σαι, θεομακάριστε.

Δίς.

Δόξα, ἦχος β'.

Εν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, καὶ ἐν
ψαλμοῖς ἀλαλαγμοῦ, ἀνυμνή-
σωμεν Μαρίναν τὴν μάρτυρα, ὅτι
καθεῖλεν ἐπὶ γῆς τῶν εἰδώλων τὴν
πλάνην, καὶ τὸν ἀντίπαλον ἐχ-
θρὸν ἀνδρείως ἐν τοῖς ποτίν αὐ-
τῆς καθεῖλε· διὸ καὶ τελειωθείσα
εἰς οὐρανοὺς ἀνίσταται, τὴν κά-
ραν στεφφοροῦσα, καὶ ἀνακρά-
ζουσα· Σὲ νυμφίς μου ποίῳ, καὶ
τὸ τοῦ πόθου φίλτρον ἔχουσα ὑπὲρ
σοῦ τὰς σάρκας μου τῷ πυρὶ πα-
ρέδωκα· κατασκηνώσω οὖν εἰς τὰς
αἰωνίους σου μονάς, ἐνθα ἐστί
τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Καὶ νῦν Θεοτακίαν.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὴν Αἰτὴν Στιχηράϊδιόμελα ἦχος α'.

Ως ἐν πέτρᾳ στερεῶν, τῆς ὁμο-
λογίας Χριστοῦ, προσερεισθείσα
Μαρίνα πανεύφημε, τὸν παλαμ-
ναῖον ἐχθρὸν εἰς χάος ἐβύθισας,
καὶ στέφος τῆς νίκης ἐπάξιον ἀ-
πέληφας.

Ὁ αὐτός.

Μετὰ τῶν ἁνω ταγμάτων συ-
νηριθμήθης εἰδοξε, κόσμον λιποῦ-
σα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα,

Μαρίνα πάνσεμνε, αἰτοῦσά ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'.

Ως ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἶ-
μά σου προσενήνοχας τῷ σῶ νυμ-
φίῳ Χριστῷ, Μαρίνα Μάρτυς, ἀ-
βληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ
εἰληφας στέφος ἀφθαρτον, παρ'
αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν καὶ τὸν
ἀρχέκακον ἐχθρὸν, ωραίοις σου
ποσὶ κατεπάτησας, τῇ ἐπικλήσει
τοῦ σωτηρίου ὀνόματος τοῦ Σω-
τῆρος Χριστοῦ· διὸ καὶ οὐρανίων
θαλάμων ἡξιώθης, ὡς Παρθένος,
καὶ Μάρτυς Χριστοῦ πολυάθλε.

ἦχος δ'.

Δοξάζομέν σου Χριστέ τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν
ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομέ-
νην· ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν
τὴν πλάνην τῆς εἰδωλομανίας,
δυναμίει τοῦ Σταυροῦ σου φιλό-
θρως. Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν·
τὸν δόλιον κατεπάτησαν· ἰσχύσαν
δὲ ὀπίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁσμήν
μύρου σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελήσεις ὡ-
ραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης
Χριστὸς, ὡς ἀμώμητον νύμφην
ἑαυτῷ σε ἡρώσατο, ἀκηράτῳ
συναφείχ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι
αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει
σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ
παθῶν ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρ-
τερήσασαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ
βασάνοις δορυμνάταις, διπλῶ στέ-
φει δισώσας σε κατέστεψε, καὶ πα-
ρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βα-
σιλίσσαν

ἐβλίσσαν πεποικιλμένην. Αὐτὸν
δυσώπησον, Παρθενομάρτυς Μα-
ρίνα πανεύφημε, τοῖς ὑμνηταῖς σου
δοθῆναι σωτηρίαν, καὶ ζωὴν καὶ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρ-
θένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ
κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσει-
στον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν
ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυ-
γὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ζύλου σε νεκρὸν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς,
τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης
στερρῶς ἀθλήσασαν, Μάρτυρα τι-
μήσωμεν Μαρίναν νόμφην Χριστοῦ.
παρθενίας χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα
κοσμοῦσα, χρούσειον ὡς ὕφασμα,
τούτῳ ἐπέθηκεν, αἷμα, τοῦ σπυτοῦ
Μαρτυρίου, καὶ διπλοῖς κοσμεῖται
στεφάνοις, καὶ τῷ στεφανίτῃ νῦν
παρίσταται.

Στίχ. Θανμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁ-
γίοις αὐτοῦ.

Μέγα τὸ κατόρθωμα τὸ σὸν,
μέγα καὶ πανάριστον ὄντως, σοῦ
τὸ ἐκνίκημα· φύσις γὰρ εὐπτόη-
τος καὶ εὐταπεινώτος, τὸν ἀόρα-
τον δράκοντα, τὸ ὄρος τὸ μέγα,
νοῦν τὸν πολυμήχανον, Μαρίνα σὺ
ἀληθῶς, εἴλες, εὐτελὲς ὡς στρου-
θίον, καὶ καταπατοῦσα χορεύεις,
νῦν μετὰ Ἀγγέλων ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ὑπομένον ὑπέμεινα τὸν Κύ-
ριον καὶ προσέσχε μοι.

Λόγου, τοῦ φανέντος ἐπὶ γῆς,
νόμφη ἐκλεκτὴ ἀνεδείχθης, Μαρί-
να σὺ ἀληθῶς, κάλλει διαλάμπου-

σα, ἐνθέων πράξεων, καὶ μαραίνου-
σα χάριτι, φυτὰ ἀθείας· ὅθεν τὴν
πανίερον μνήμην σου σέβομεν, πό-
θω, καὶ λευφάνων τὴν ὀήκην, νῦν
περιπτυσσόμεθα χάριν, ἐξ αὐτῆς
ἰάσεων λαμβάνοντες.

Δόξα, ἦχος. πλ. β'.

Εκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, πα-
ρέστη ἡ παρθένος, καὶ ἀλληφόρος
καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς
ἀρεταῖς τὸ ἀήττητον, καὶ πεποι-
κιλμένη ἐλαίῳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ
αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα
πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιᾷσει, τὴν
λαμπάδα κατέχουσα. Εἰς ὁσμὴν
μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός,
ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ·
μὴ χωρίσης με νυμφίε ἐπουράνιε.
Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις καταπέμφον
ἡμῖν, παντοδύναμε Σωτήρ, τὰ ἐ-
λέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀρμελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὡραιότατον Χριστὸν ἀγα-
πήτισσα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυ-
χὴν ὠρατίσασα, διὰ παντοίων πό-
νων καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγ-
γύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νόμφη·
ὅθεν σε ἡξίωσεν, οὐρανίων θα-
λάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν
αὐτῷ, τῶν σὲ τιμάντων Μαρίνα
πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,

τῆς

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετά τὴν β΄. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ως ἄμωμος ἄμνας, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν εἰληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα, τὰ ἀρρώστηματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου ἢ τῆς Ὁκτωήχου.

Καὶ τῆς ἁγίας· (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον ἦχος γ΄.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα αἵμασιν ἀθλητικοῖς τε ἐρραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἱαμάτων, εὐσεβῶς μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. Μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σπεράτος καὶ Βερονίκη, ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Εὐφράσιος ἐπίσκοπος Ἰωνοπόλεως ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίνα Μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε νύμφη, ῥύσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς, ὀργῆς καὶ κινδύνων

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια δ΄. δευτεροῦντες τὰ α΄.

Ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστήναι πανένδοξε, ἀνδρικῶ φρονήματι ἡτομόλησας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς χόνιν ἐλέπτυνας· καὶ τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἀστρῶν θρόνον θείναι, σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς κατεφώτισας.

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐὰν γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς ἐνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέχρωσας, ἀγῶσι δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς, Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας

λοῦντας, τὴν αἰσεβάστον μνήμην σου.

Ὡς περ προΐκx πολύτιμον, τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἐνδοξε, δῆμον ἅγιον, τοῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας, ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρὸς καταφλέγοντος, καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδόν, προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν, Μαρίνα πανσεβάσμιε· καὶ ὥς μὲν παρθένος φρονίμη, λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· ὥς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία, χάριν ἔλαβες ἀπελαύνειν πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ψυχικῶν ἀλγυδῶν ἐλευθέρωσον, ταῖς πρὸς Θεὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος.

Εἰ βούλει, ποιήσον Δοξολογίαν Μεγάλην.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος

Αἰμυλιανοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχῆρά προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ΄.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

ἦχος δ΄. Ἐδωκες σημειώσιν.

Ἐνέδυσας Κύριε, τὸν ἀθλοφόρον σου δύναμιν, τὴν ἐξ ὕψους ἀήττητον, καὶ τοῦτον ἐνίσχυσας, διὰ σέ βασάνους, ἐξ ἐχθρῶν ἀνόμων, ὑπενεγκεῖν ἀθλητικῶς, καὶ μαρτυρίου στέφανον δέξασθαι· δι' οὗ ἡμῖν συγχώρησιν, ἁμαρτημάτων κατὰπεμψον, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸν ὀπλίσταμενος, ὁ ἀθλοφόρος σου Κύριε, καὶ σῶ ζήλω πυρούμενος, εἰδῶλῶν ἐνέπρησε, τὰ τεμένη πάντα, καὶ τὰς παρατάξεις, τοῦ ἀρχεκάκου καθελῶν, Αἰμυλιανὸς ὁ ἐνδοξος, βραβεῖα νίκης Δέσποτι, τὴν βασιλείαν ἀπέληξε, παρὰ σοῦ τὴν οὐράνιον, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀστέρα ὑπέρλαμπρον, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέδειξας, Αἰμυλιανὸν τὸν Μάρτυρα, ὀπλίτην τε ἄριστον, δαδουχοῦντα πᾶσαν νῦν τὴν οἰκουμένην, θαυματουργίαις μυστικαῖς, καὶ ἀθλείας σκότος ἐλαύνοντα· ὅφ' οὗ φωταγωγοῦμενοι, θεοπρεπῶς ἀνυμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωΐ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνί ιη΄. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Αἰμυλιανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Παῦλος, Οὐαλεντίας καὶ Θέη, ἀδελφοὶ Αἰγύπτιοι, ξίφει τελευτοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Τάκινθος ὁ ἀπὸ τῆς

29 Ἀμα-

Ἀμάστριδος τοῦ Πόντου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Μάρκελλος πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάσιος, καὶ Μάρων ζῆφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅστος Παμβώς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν, Στέφανος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἰωάννης ἐπίσκοπος Καλκηδόνος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων ἀνά τρία.

Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημειῶσαι.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὰς τριχυμίας, ἀπετινάξω καὶ παιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμῳγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλόνητον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἀφθορον ἐτήρησας, τὴν παρθενίαν καὶ ἄσπιλον, καθαρῶς βιοτεύσασα, καὶ πλοῦτον διένειμας, τοῦ Χριστοῦ πληρεῦσα, τὴν νομοθεσίαν, καὶ ἠκολούθησας τὴν γῆν

καταλιποῦσα καὶ τὰ περίγεια· διό σοι τὰ οὐράνια, καὶ οὐρανὸν ἐχαρίσατο, Ἰησοῦς ὁ φιλόνητος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀἴγλη κατελάμπετο, φωταεὶ δει σου τὸ πρόσωπον, καὶ θανούσης πανεύφημε, Χριστοῦ σε δοξάσαντος, ὡς αὐτοῦ παρθένον, Θεοειδιστάτην, ὡς ἐλεήμονα παιδρὰν, ὡς συμπαθεῖς τε καὶ Θεορρήμονα· ζῶν γὰρ τὴν ἰσαγγελόν, ἐπὶ τῆς γῆς πεπολίτευσαι, καὶ Θεῷ εὐηρέστησας, διὰ βίου λαμπρότητος.

Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρα παγκόσμιον, νοητῶς ἀνατείλαντα, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σε στερεώματι, ἀνευφημοῦμεν μακάριε, ταῖς λείαις σου λάμψεσι, φωτιζόμενοι αἰεὶ, καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, οἱ τιμῶντές σου, τὴν φωσφόρον ἡμέραν ἐτησίως, ἱερὲ θαυματοφόρε, τῶν Μοναστῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἀερῶν ὥσπερ δεῦτερος, τῷ τῆς ράβδου βλαστήματι, θεῖον ἱεράτευμα, Πάτερ γέγονας· καὶ ὡς Μωσῆς ὕδωρ Ὅσις, ἐκ πέτρας ἐξήγαγε· ὡς Ἡλίας δὲ νεκρὸν, προσευχῇ σου ἐξήγειρας, θαυμαζόμενος, ταῖς μεγίστοις σημείοις, καὶ ταῖς θεαῖς, λαμπρυνόμενος εὐκλείαις, Δε θεόφρον πανόλβιε.

Τὴν τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψιν προφανῶς κληρωσάμενος, πονηρίας πνεύματα ἀπεδίωξας, καὶ ἱερὸν φροντιστήριον, ψυχῶν κατεσκεύασας, ἐν ᾧ σώζεται πληθὺς, καθ' ἐκάστην τιμῶσά σου, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἀνδρείους ἀγωνάς, καὶ θαυμά-

θαυμάτων, τὰ παράδοξα ἐν πίστει,
Δτε Πατέρων τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας. Ἐν σοὶ Μῆτερ.

Τοῦ Ὁτίου. Ἐν σοὶ Πάτερ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΩ ΠΡΩΤῼ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζήτων.

Ἀγγεῖα ψυχῆς, ἐνθέως ὀπλισάμενος, καὶ ἀπαυστον εὐχὴν, ὡς λόγχην χειρισάμενος, κραταιῶς διέκοψας, τῶν δαιμόνων Δτε τὰς φάλαγγας, θαυματουργέ Πατὴρ ἡμῶν, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνί. ἡ μνήμη τῆς Ὁσίας Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος πατὴρ ἡμῶν Δίος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Οἱ ἅγιοι τέσσαρες συνασκηταὶ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης, ὁ ἐν τῇ Λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς σύνθητες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφήτου Ἡλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προτόμοια, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ τὸν Θεσβίτην Ἡλίον πυρρῷ ἄρωματι, ἀπὸ τῆς γῆς οἰκτίρ-

μων, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τοῦ-
του ἱκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς, τοὺς
πιστῶς σε δοξάζοντας, καὶ τὴν αὐ-
τοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θεί-
αν μνήμην καὶ σεβάσμιον. Δίς.

Ὁ συσσεισμῷ ἄλλ' ἐν αὐρᾷ,
λεπτῇ τεθέσται, Θεοῦ τὴν παρου-
σίαν, Ἡλιοῦ Θεομάκαρ, φωτίζου-
σάν σε πάλαι, ἄρωματι δέ, ἐποχού-
μενος τέθριππος, τὸν οὐρανὸν δι-
ιππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμε-
νος Θεόπνευστε. Δίς.

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξί-
φει κατέσφαξας, τὸν οὐρανὸν, τῇ
γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν,
ἐπέσχεις ζήλῳ θείῳ, πυρποληθεὶς,
Ἐλίσσαϊον δέ ἐπλησας, τῆς μη-
λωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφῆς, Ἡ-
λιοῦ ἐνθέου χάριτος. Δίς.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Δεῦτε τῶν ὁρθοδόξων τὸ σύ-
στημα, συναθροισθέντες σήμερον,
ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ, τῶν θεηγό-
ρων προφητῶν, ψαλμικῶς ἄσω-
μεν ἐναρμόνιον μέλος, τῷ τούτους
δοξάσαντι, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἀνα-
βοήσωμεν. Χαίροις ἐπίγειε ἄγγε-
λε, καὶ οὐράνιε ἄνθρωπε, Ἡλία
μεγαλάνυμε. Χαίροις ὁ διπλὴν
τὴν χάριν παρὰ Θεοῦ κομισάμε-
νος, Ἐλίσσαϊε πανσεβάσμιε. Χαί-
ρετε ἀντιλήπτορες θερμοί, καὶ προ-
στάται καὶ ἱατροί, τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων τοῦ φίλοχρίστου λα-
οῦ ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας
καὶ περιστάσεως καὶ παντοίων κινδύ-
νων λυτρώσασθε, τοὺς πιστῶς ἐκ-
τελοῦντας, τὴν πανέορτον μνήμην
ὑμῶν.

Καὶ

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε, τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκοωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρὸν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν γ'. τὸ ἀνάγνωσμα.

Εγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ τὸν Προφήτην, καὶ εἶπε πρὸς Ἀχαάβ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὃ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον, εἰ ἔσται τὰ ἔτη ταῦτα δρόσος καὶ ὑετός, εἰ μὴ διὰ στόματός μου. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Πορεύου ἐντεῦθεν κατὰ Ἀνατολὰς, καὶ κρύβῃθι ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, τῷ ἐπὶ προσώπου Ἰορδάνου· καὶ ἔσται ἐκ τοῦ χειμάρρου πίεσαι ὕδωρ, καὶ τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι τοῦ διατρέφειν σε ἐκεῖ. Καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐποίησεν Ἡλιοῦ, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, καὶ ἐκάθησεν ἐν τῷ χειμάρρῳ Χορράθ, ἐπὶ προσώπου τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ κόρακες ἔφερον αὐτῷ ἄρτους τὸ πρωὶ, καὶ κρέας τὸ δείλης, καὶ ἐκ τοῦ χειμάρρου ἔπινεν ὕδωρ. Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας, καὶ ἐξηράνθη ὁ

χειμάρρος, ὅτι οὐκ ἐγένετο ὑετός ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἡλιοῦ, λέγων· Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Σαρεφθὰ τῆς Σιδωνίας, καὶ καθήσῃ ἐκεῖ. καὶ ἰδοὺ ἐντελοῦμαι γυναίκεϊ χήρᾳ τοῦ διατρέφειν σε. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη εἰς Σαρεφθὰ, εἰς τὸν πυλῶνα τῆς πόλεως. Καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ γυνὴ χήρα συνέλεγε ξύλα· καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Λάβε δὴ μοι ὀλίγον ὕδωρ εἰς ἄγγος, καὶ πίομαι. Καὶ ἐπορεύθη λαβεῖν. Καὶ ἐβόησεν Ἡλιοῦ ὀπίσω αὐτῆς, καὶ εἶπε· Ἀήψῃ δὴ μοι καὶ ψωμὸν ἄρτου ἐν τῇ χειρὶ σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ· Ζῇ Κύριος ὁ Θεός σου, εἰ ἔστι μοι ἐγκρυφίας, ἀλλ' ἢ ὅσον δράξ ἀλεύρου ἐν τῇ ὑδρίᾳ, καὶ ὀλίγον ἔλαιον ἐν τῷ καψάκῃ· καὶ ἰδοὺ συλλέγω δύο ξυλάρια, καὶ εἰσελεύσομαι, καὶ ποιήσω αὐτὸ ἐμαυτῇ καὶ τοῖς τέκνοις μου, καὶ φαγόμεθα, καὶ ἀποθανούμεθα. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς αὐτήν· Θάρσει· εἰσελθε, καὶ ποιήσον κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ἀλλὰ ποιήσόν μοι ἐκεῖθεν ἐγκρυφίαν μικρὸν ἐν πρώτοις, καὶ ἐξοίσεις μοι· σαυτῇ δὲ καὶ τοῖς τέκνοις σου ποιήσεις ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεός Ἰσραὴλ· Ἡ ὑδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὁ καψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἐλαττονήσῃ, ἕως ἡμέρας τοῦ δοῦναι Κύριον τὸν Θεὸν ὑετὸν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Καὶ ἐπορεύθη ἡ γυνὴ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ ῥῆμα Ἡλιοῦ· καὶ ἥσθιεν αὐτὸς καὶ αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα

να

να αὐτῆς. Καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης, ἡ ὕδρία τοῦ ἀλεύρου οὐκ ἐξέλειπε, καὶ ὁ καμψάκης τοῦ ἐλαίου οὐκ ἠλαττονήθη, κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ὃ ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἑλίου. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠρρώσθησεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς, τῆς κυρίας τοῦ οἴκου, καὶ ἡ ἀρρώστια αὐτοῦ κραταῖα σφόδρα, ἕως οὐχ ὑπελείφθη ἐν αὐτῷ πνεῦμα. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἑλίον· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ; εἰσήλθες πρὸς με τοῦ ἀναμνησαί τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ θανατῶσαι τὸν υἱόν μου; Καὶ εἶπεν Ἑλίου πρὸς αὐτήν· Δός μοι τὸν υἱόν σου. Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτῆς, καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ὑπερφόν, ἐν ᾧ αὐτὸς ἐκάθητο ἐκεῖ, καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν, ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. Καὶ ἀνεβόησεν Ἑλίου, καὶ εἶπεν· Οἶμοι! Κύριε ὁ μάρτυς τῆς χήρας, μεθ' ἧς ἐγὼ κατοικῶ μετ' αὐτῆς, σὺ ἐκάκωσας τοῦ θανατῶσαι τὸν υἱὸν αὐτῆς. Καὶ ἐνεφύσησε τῷ παιδαρίῳ τρίς, καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Κύριον, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπιστραφήτω δὴ ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου τούτου εἰς αὐτό. Καὶ ἐγένετο οὕτω, καὶ ἀνεβόησε. Καὶ ἤκουσε Κύριος ἐν φωνῇ Ἑλίου, καὶ ἐπεστράφη ἡ ψυχὴ τοῦ παιδαρίου πρὸς ἔγκατον αὐτοῦ, καὶ ἔζησε. Καὶ ἔλαβεν Ἑλίου τὸ παιδάριον, καὶ κατήγαγεν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ὑπερώου εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν Ἑλίου· Βλέπε, ζῇ ὁ υἱός σου. Καὶ εἶπεν ἡ γυνή

πρὸς Ἑλίου· Ἴδού τοῦτο ἐγνώκα, ὅτι σὺ ἄνθρωπος εἶ τοῦ Θεοῦ, καὶ ῥῆμα Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου ἀληθινόν.

Βασιλειῶν γ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ῥῆμα Κυρίου πρὸς Ἑλίου τὸν Θεοβίτην, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τρίτῳ, λέγων. Πορεύθητι, καὶ ὄφθῃτι τῷ Ἀχαάβ· καὶ δώσω τὸν ὕετον ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς. Καὶ ἐγένετο, ὡς εἶδεν Ἀχαάβ τὸν Ἑλίον, εἶπε πρὸς αὐτόν. Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ διαστρέφων τὸν Ἰσραὴλ; Καὶ εἶπεν Ἑλίου· Οὐ διαστρέφω ἐγὼ τὸν Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ σὺ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς σου, ἐν τῷ καταλιμπάνειν ὑμᾶς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐπορεύθητε ὀπίσω τοῦ Βαάλ. Καὶ νῦν ἀπόστειλον καὶ συνάθροισον πρὸς με πάντα Ἰσραὴλ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον καὶ τοὺς προφῆτας τοῦ Βαάλ, τετρακοσίους καὶ πεντήκοντα, καὶ τοὺς προφῆτας τῶν ἁλσῶν τετρακοσίους, ἐσθιοντας τράπεζαν Ἰεζάβελ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἀχαάβ εἰς πάντα Ἰσραὴλ, καὶ ἐπισυνήγαγε πάντας τοὺς προφῆτας εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἑλίου· Ἔως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ' ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις ὑμῶν; Εἰ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ· Εἰ δὲ ὁ Βαάλ αὐτός, πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν Ἑλίου πρὸς τὸν λαόν· Ἐγὼ ὑπολέλειμμαι προφῆτης τοῦ Κυρίου μονώτατος· καὶ οἱ προφῆται τοῦ ἁλσους σφόδρα πολλοί. Δότωσαν οὖν ἡμῖν δύο βόας, καὶ ἐκλεξάσθωσαν ἑαυτοῖς τὸν ἑ-

να,

να καὶ μελισάτωσαν καὶ ἐπιθέτωσαν ἐπὶ τῶν ξύλων, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθέτωσαν. Καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸν βοῦν τὸν ἄλλον, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῶ. Καὶ βοᾶτε ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· καὶ ἐγὼ ἐπικαλέσομαι ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ μου. Καὶ ἔσται ὁ Θεὸς, ὃς ἂν ἀκούσῃ ἐν πυρὶ, οὗτος Θεός. Καὶ ἀπεκρίθη πᾶς ὁ λαὸς καὶ εἶπε. Καλὸν τὸ ῥῆμα, ὃ ἐλάλησας σήμερον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ τοῖς προφῆταις τῆς αἰσχύνῃς. Ἐκλέξασθε ἑαυτοῖς τὸν μόνον τὸν ἕνα, καὶ ποιήσατε πρῶτοι, καὶ ἐπικαλεῖσθε ἐν ὀνόματι Θεοῦ ὑμῶν, καὶ πῦρ μὴ ἐπιθῆτε. Καὶ ἔλαβον τὸν μόνον, καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ ἐπεκάλουν τὸ ὄνομα τοῦ Βάαλ ἐκ πρωίας, ἕως μεσημβρίας, λέγοντες. Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὦ Βάαλ, ἐπάκουσον ἡμῶν· καὶ οὐκ ἦν φωνή, καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ διέτρεχον ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησαν. Καὶ ἐγένετο μεσημβρία, καὶ ἐμυκτήρισεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ ὁ Θεοβίτης, καὶ εἶπεν. Ἐπικαλεῖσθε ἐν φωνῇ μεγάλη, ὅτι ἀδολεσχία ἐστὶ τῷ Θεῷ ὑμῶν. Καὶ ἐγένετο, ὡς καιρὸς ἔζη τοῦ ἀναβῆναι τὴν θυσίαν, καὶ οὐκ ἦν, ἐλάλησεν Ἡλιοῦ ὁ Θεοβίτης πρὸς τοὺς προφῆτας τῶν προσοχθισμάτων, λέγων. Μετάστητε ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἐγὼ ποιήσω τὸ ὀλοκαύτωμά μου. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν. Προσαγάγετε πρὸς με, καὶ προσήγαγε πρὸς αὐτὸν πᾶς ὁ λαός. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιοῦ δώδεκα λίθους, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ,

ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν Κύριος· λέγων. Ἰσραὴλ ἔσται τὸ ὄνομά σου. Καὶ ὤκοδόμησε τοὺς λίθους, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον Κυρίου τὸ κατεσκαμμένον, καὶ ἐποίησε θάλαζ, χωροῦσαν δύο μετρητάς, σπέρματος κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας, καὶ ἐστίβασεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ. Λάβετέ μοι τέσσαρας ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεῖτωσαν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα καὶ ἐπὶ τὰς σχίδακας. Καὶ εἶπε. Δευτερώσατε, καὶ ἔδευτέρωσαν. Τρισεύσατε, καὶ ἐτρέψευσαν. Καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλῳ τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ τὴν θάλαζ ἐπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν Ἡλιοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε. Κύριε ὁ Θεός Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ, καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ. Καὶ γνώτωσαν ὁ λαὸς οὗτος ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ διὰ σέ πεποίηκα ταῦτα πάντα· καὶ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ ἔπεσε πῦρ παρὰ Κυρίου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θάλαζ, καὶ τοὺς λίθους, καὶ τὸν χοῦν ἐξέλειξε τὸ πῦρ. Καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ εἶπεν. Ἀληθὺς Κύριος ὁ Θεός, αὐτός ἐστιν ὁ Θεός. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ πρὸς τὸν λαόν·

λαόν. Συλλάβετε τοὺς προφῆτας τοῦ Βαβλ., μηθεὶς σωθήτω ἐξ αὐτῶν. Καὶ συνέλαβον αὐτοὺς, καὶ κατήγαγεν αὐτοὺς Ἡλιοῦ εἰς τὸν χειμάρρουν Κεισσῶν, καὶ ἐκεῖ αὐτοὺς ἀπέκτεινε. Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ μετὰ ταῦτα τῷ Ἀχαάβ. Φωνή ποδῶν τοῦ θεοῦ. ζεύξον τὸ ἄρμα σου καὶ κατάβηθι, μὴ καταλάβῃ σε ὁ θεός. Καὶ Ἡλιοῦ ἀνέβη ἐπὶ τὸν Κάρμηλον, καὶ ἔκυψεν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶθηκε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ γύψατο πρὸς Κύριον. Καὶ ὁ οὐρανὸς συνεσκότασεν ἐν νεφέλαις καὶ πνεύματι, καὶ ἐγένετο θεὸς μέγας. Καὶ ἐπορεύετο Ἀχαάβ ἕως Ἰσραὴλ. Καὶ ἀνήγγειλεν Ἀχαάβ Ἰεζάβελ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ πάντα, ὅσα ἐποίησεν Ἡλιοῦ· καὶ ἀπέστειλεν Ἰεζάβελ πρὸς Ἡλιοῦ καὶ εἶπεν· Αὖριον θύσομαι τὴν ψυχὴν σου ὡς ἓνα ἐξ αὐτῶν. Καὶ ἤκουσεν Ἡλιοῦ, καὶ ἐφοβήθη. Καὶ ἀνέστη καὶ ἀπῆλθε κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς Βηρσαβεὲ γῆν Ἰούδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρκεύθου, καὶ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνωσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν· καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλιοῦ, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἐγκρυφίας ὀλυρίτης καὶ καρφάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρε-

ψεν ὁ Ἀγγέλους Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, φάγε καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη καὶ ἔφαγε καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρὴβ· καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ. Καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπε· Τί σὺ ἐνταῦθα; Καὶ εἶπεν Ἡλιοῦ· Ζηλῶν ἐζήλωσα τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην σου οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· τὰ θυσιαστήριά σου κατέσκαψαν, καὶ τοὺς προφῆτας σου ἀπέκτειναν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου λαβεῖν αὐτήν. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ, καὶ χρίσεις τὸν Ἐλισσαῖ ἐπὶ τὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς προφήτην.

Βασιλείων δ'. τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εὕρισκε Ἡλιοῦ τὸν Ἐλισσαῖ ἐπὶ τὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἡροτρία ἐν βουσί. Καὶ ἀπῆλθεν Ἡλιοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μελῶν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαῖ τοὺς βόας, καὶ ἔδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῷ ἀνάγειν τὸν Κύριον Ἡλιοῦ ἐν συσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιοῦ καὶ Ἐλισσαῖ ἐν Γαλιλαίᾳ. Καὶ εἶπεν Ἡλίας τῷ Ἐλισσαίᾳ. Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλ-

κέ

κέ με ἕως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ζῇ Κύριος, καὶ ζῇ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι· καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν ἦλθον, καὶ ἑστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν· ἀμφότεροι δὲ ἑστήσαν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίου τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ εἴλησεν αὐτὴν, καὶ ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ διηρέθη τὸ ὕδωρ ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ διέβησαν ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς. Καὶ ἐγένετο ὡς διήλθον, εἶπεν Ἡλίου τῷ Ἐλισσαιέ· Αἰτήσόν με τί ποιήσω σοι, πρὶν ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Γενηθήτω δὴ τὸ πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοί, δις ὥς ἐπ' ἐμέ. Καὶ εἶπεν Ἡλίου· Ἐσκήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι. Πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρὸς καὶ ἵπποι πυρὸς, καὶ διεχώρισεν ἀνά μέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἡλίου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἑώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· Πάτερ, Πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ, καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ ἔτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν Ἡλίου Ἐλισσαιέ τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ, καὶ ἑστη ἐπὶ τοῦ χεῖλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν

μηλωτὴν Ἡλίου, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ποῦ δὴ ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἡλίου Ἀπαώ; Καὶ οὕτως ἐπάταξε τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου, καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διήλθε διὰ ξηρᾶς.

Εἰς τὴν λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα
Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ηλίας ὁ ζηλωτής, καὶ τῶν παθῶν αὐτοκράτωρ, ἀεροβάτης ἐδέρκετο σήμερον, τῆς παγκοσμίου μνητῆς σωτηρίας προχειριζόμενος· Ὡς δόξης ἀκραιφνοῦς, ἧς ἡξίωται ὁ ὑψιπέτης προφήτης, καὶ προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα· οὗτος γὰρ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ ἀταρκτος ἄνθρωπος δέδεικται τοῖς κατορθώμασιν· ὃν ἐπαινοῦντες εἰπώμεν, ἀντιλαβοῦ ἡμῶν σοφέ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως.

Ὁ αὐτός.

Δαυτικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, Ἡλίαν τὸν Θεοβίτην, καὶ ζηλωτὴν τὸν ὑπέρλαμπρον· οὗτος γὰρ ἐν τῇ γλώσσει τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν ἐχάλκευσε, καὶ τὴν γῆν τὴν ἐγκαρπον, ἀκαρπον ἐποίησεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ πῆλινος ἄνθρωπος, οὐρανοῦς τοῦ βρέχειν ὑετὸν οὐκ ἔδωκεν. Ὡς τοῦ θαύματος! ὁ φθαρτὸς ἄνθρωπος, ἀφθαρσίαν ἐνδέδυται, καὶ οὐρανοῦς ἀνατρέχει ἐν πυρίνῳ ἄρματι, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαιῶ διπλὴν τὴν χάριν χαρίζομενος. Βασιλεῖς ἐλέγχει, καὶ λαὸν ἀπειθῇ λιμῷ διαφθείρει. Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνῃς πάντας κατήσχυνε, καὶ τῆς χήρας τὸν

τὸν υἱὸν λόγῳ ἀνέστησεν. Αὐτοὺς ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ διαφύλαξον τοὺς ὀρθόδοξους Βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ τὰ τῆς νίκης τρόπαια κατὰ βαρβάρων αὐτοῖς δώρησαι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Πνευματικοὶς ἄσμασι, τοὺς Προφῆτας τοῦ Χριστοῦ ἅπαντες εὐφημήσωμεν. Ἠλίας γὰρ ὁ Θεοσβίτης οὐρανοδρόμος γέγονε, καὶ μνηλωτὴ Ἐλισσαῖος, τὴν χάριν ἐδέξατο διπλὴν παρὰ Θεοῦ· καὶ φωστῆρες φαιδροὶ τῇ οἰκουμένῃ ἀνεδείχθησαν, πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Φωστῆρες ἀνέτειλαν τῇ οἰκουμένῃ, δύω παμφαεῖς, Ἠλίας καὶ Ἐλισσαῖος, ὁ μὲν θεῖον λόγῳ οὐρανίους σταγόνας ἀπέκλεισε, καὶ βασιλεῖς διήλεγξεν, ἄρματι δὲ πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν· ὁ δὲ, ἀτεκνοῦντα ἰάσατο ὕδατα, καὶ διπλὴν δεξάμενος χάριν, Ἰορδάνου τὰ ρεῖθρα ἐπέξευσε· καὶ νῦν μετ' Ἀγγέλων χορεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸ ἐξῆραν ἄρμα σε πυρφόρον, ὡς ἐν συσσεισμῷ εἰς οὐρανοὺς, τὴν πυρίπνοον χάριν σοι παρέσχετο, Ἠλία Θεοσβίτα, τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον, ἕως ἂν κηρύξης τὴν τῶν πάντων συντέλειαν· διὸ πάρεσο, διδοὺς ἡμῖν, τῶν σῶν κατορθωμάτων τὴν μύησιν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἀρσενίου.

Εν πυρίνῳ ἄρματι ἐπιδίφορος ἄρθεις εἰς χώραν φωτοειδῇ μετε-

(TOM. Γ')

τέθης, ὦ Θεοσβίτα Ἠλιοῦ, αἰσχύνης δὲ προφῆτας κατήσχυνας, ὁ τὸν οὐρανὸν λόγῳ δεσμεύσας, ὡσαύτως λύσον καὶ ἡμῶν τὰ πταίσματα, ταῖς πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὀφίτου κληθεῖς.

Ο πρὸ συλλήψεως ὡν ἡγιασμένος, ὁ ἐνσαρκος ἄγγελος, ὁ νοῦς ὁ πύρινος, ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ὁ τῆς δευτέρας Χριστοῦ ἐλεύσεως θεῖος πρόδρομος, Ἠλίας ὁ ἐνδοξος, τῶν προφητῶν ἡ κρηπίς, πνευματικῶς συνεκάλεσε, τοὺς φιλεόρτους, πανηγυρίσαι τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ, οὗ ταῖς πρεσβείαις διατύλαξον, τὸν λαόν σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀπὸ βλάβης παντοίας, τοῦ δολίου ἀνενόχλητον.

Στίχ. Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

Ο οὐρανόφρων Ἠλίας ὁ Προφῆτης, θεώμενος ἅπαντα, ἀπὸ Κυρίου Θεοῦ, τὸν Ἰσραὴλ ἐκπορνεύσαντα, καὶ τοῖς εἰδώλοις, προστετηκότα ζήλῳ πυρούμενος, νεφέλας συνέστειλε, καὶ γῆν ἐξῆρανε, καὶ οὐρανοὺς λόγῳ ἐκλείσεν, εἰπὼν οὐκ ἔσται σταγὼν ἐν γῇ, εἰμὴ ἐμοῦ διὰ στόματος· αὐτὸς ὑπάρχει ἐστιάτωρ νῦν, ὡς ἀποθνῶντος ἡμῖν παρεχόμενος, ἀνεκλάλητον χάριν, τοῖς πιστῶς αὐτὸν γεραίρουσι.

Στίχ. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν πάξιν Μελχισεδά.

Ο τῶν ἀβρῆτων ἐπόπτης Μω-

30 στηρίων,

στηρίων, σὺ τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα
διέρρηξας, σὺ τὴν ἀπάτην ἐτέφρω-
σας, τὴν τῶν εἰδώλων, τῇ ἀστρά-
πῃ τῶν θείων ῥημάτων σου, σὺ
παρανομήσαντα, ἤλεγξας Ἀνα-
κτα, καὶ ἱερεῖς ἐθανάτωσας, τῆς
ἀνομίας, καὶ τὴν οὐσίαν εὐχῇ ἐνέ-
πρησας· καὶ τοὺς φλογώδεις, τοῦ
λαοῦ σου νῦν τῶν παθημάτων καὶ
λίψεων ἀνθρακας, Ἰησοῦ σῆς
πρεσβείας, τῷ πυρὶ ἐναπομάρανον.

Δόξα, ἦχος πλ. 6'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ
Θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέ-
ποτε χωρίσῃ, καὶ ἐκάστῳ ἀσθε-
νοῦντι αἰεὶ παρίστασαι, ἐν τοῖς ὑ-
ψίστοις λειτουργῶν, τὴν Οἰκουμέ-
νην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζό-
μενος, αἰτῆσαι ἱλασμόν ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε Σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ο ἑνσαρκος Ἀγγελος, τῶν
Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος
πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χρι-
στοῦ, Ἰηλίας ὁ ἐνδοξος, ἄνωθεν
καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χά-
ριν, νόσους ἀποδιώκει καὶ λεπροὺς
καθαρίζει· διδὼν καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐ-
τὸν βρῦει ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστῆρα παμφαῆ, διφρηλάτην
πυρφόρον, καὶ ἄγγελον σαρκί, ζή-
λου πνέοντα θείου, δυσσέβειαν τρέ-
ποντα, παρανόμους ἐλέγχοντα,

κορυφαῖόν τε, τῶν Προφητῶν σε
συμφώνως, καταγγέλλομεν, μά-
καρ θεόπτα Ἰηλῖα· διδὼν ἡμᾶς φρού-
ρησον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπό-
του δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πε-
πτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπο-
γνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ
θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρ-
τωλῶν σωτήρια καὶ βοήθεια, καὶ
κραταῖα προστασία, καὶ σώσεις
τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος. Ὁ αὐτός.

Θεῶ δι' ἀρετῆς, ἀκραιφνοῦς
ᾠκειώτης, οὐράνιον ζῶν, ἐπὶ γῆς
βιοτεύσας· ζῶν δὲ τῆς χάριτος,
κεκτημένος μακάριε, σοῖς φυσι-
μασι, παῖδα θανόντα ἐγείρεις· μέ-
νεις δ' ἄφθαρτος, κρείττων εἰσέτι
θανάτου, Ἰηλῖα θεόπνευστε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ. Φύλ. 376.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος
πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων καὶ
Προφητῶν, τὸ καλλώπισμα πάν-
τες πνευματικῶς, πιστοὶ εὐφημή-
σωμεν, τὸν Θεοδίτην Ἰηλῖαν με-
τὰ σαρκὸς γὰρ ἐτι, ὑπάρχων ἀ-
θάνατος, ὡς θνητὸς πιστοῦται,
νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν· ὅθεν παρρη-
σίαν, πρὸς Θεὸν κεκτημένος, πα-
ρέχει ἰάματα, καὶ πληροὶ τὰ αἰ-
τήματα, τῶν πιστῶς ἐκβοώντων
αὐτῷ· Πρέσβευε, Προφῆτα, Χρι-
στῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δω-
ρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα,

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάξεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. Ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σφ. Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἁ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'.

Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχιζεδέκ.

Στίχ. Μὴ ἀπτεσθε τῶν χριστῶν μου, κτλ.

Εὐαγγέλιον, τῇ εἰ. τῆς ιγ'. Ἐβδόμαδος τοῦ Λουκᾶ.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐκράτησαν οἱ Μαθηταὶ τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ πρὸς ἑαυτοῦς.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προφήτου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἰτα, Ἰδιόμελον, ἤχος πλ. β'.

Προφῆτα κήρυξ Χριστοῦ.

(ὅρα Δοξαστικὸν τῶν Στίχων.)

Οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες.

Ὁ πρῶτος κανὼν Ἰωάννου Μοναχοῦ φέρων Ἀκροστιχίδα τὴν δε, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Λινὼ χορεῶν Ἡλιοῦ τὰ θαύματα.

Ὡδὴ Α. ἤχος β'. Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Αδελφὲν προφητημένοι, τῶν Ἡλιού θαυμάτων, τὴν πυρίπνοον δύναμιν, τῆς πυριμόρφου καὶ σεπτῆς γλώσσης τῆς τοῦ Πνεύματος, τὸ σθένος ἐπαξίως ἐπικεκλήμεθα.

Γλαβὶ Θεοφόρε, καὶ τῆς ἀπόρου γλώττης, τὸ στενὸν τε καὶ δύσπεχον, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν σοὶ, Πνεύματος διάνοιξον, καὶ τράνωσον πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου.

Νέμεις τὰ ὑπὲρ φύσιν, τοῖς πειθαρχοῦσι Λόγε, τοῖς σεπτοῖς σου προσταγμασι, καὶ ὑποτάττεις ὑετοῦ, πύλας διὰ Πνεύματος, σπενούμενον τὸν λόγον ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μόνη εὐλογημένη, τὸ καθαρὸν καὶ θεῖον, τῆς ἀγνείας κειμήλιον, τῆς ἀκαθάρτου τῶν παθῶν, καθάρον ἰλύος με, αἰτοῦσα συγχώρησιν τῶν πταισμάτων μου.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

«Νέμοις μάκαρ μοι θείαν Ἡλιοῦ χάριν». Ἰωσήφ.

Ὡδὴ Α. ἤχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Νενεκρωμένην τὴν ψυχὴν μου ζώωτον, ὡς τὸν τῆς χήρας υἱόν, καὶ ἀρεταῖς θεαῖς, μάκαρ καταλάμπρυνον, καὶ πρὸς ζωὴν ὁδηγήσῃ, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, τρυφῆς ἀνάδειξον μέτοχον, σοῦ κατὰ τρυφᾶν ἐφιέμενον.

Εν τῷ σὲ τίχτεσθαι ὁ σὸς μεμύηται, γεννήτωρ μέγιστον, ὡς ἀληθῶς θαῦμα· πῦρ γὰρ σιτιζόμενον φλογί τε σπαργανούμενον, σὲ τεθεάται μάκαρ· διὸ ταῖς σαῖς παρακλήσεσι, ρῦσαί με πυρὸς αἰωνίζοντος.

Μεγαλυνθεὶς ταῖς πρὸς Θεόν σου νεύσεσι, ζήλων ἐξήλωτας, ὡς ἀληθῶς μάκαρ, τῷ Κυρίῳ πάντῃ τε· διὸ με ἐνδυναμώσων, ζήλων

Θείου

θείου πλησθέντα, τὸ ἔνθεον πράττειν βούλημα, ἵνα σε γεραίρω σωζόμενος. Θεοτοκίον.

Θ ὑπερούσιος Θεὸς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, καὶ δι' ἡμᾶς ὤφθη, καθ' ἡμᾶς ὡς ἄνθρωπος· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευς, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἡμαρτηκότα με παναγνεῶσαι καὶ κολάσεως ῥύσασθαι.

Ῥδὴ Γ'. Ἐν Πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ως ἄριστος Προφήτα ὁ ἑστιάτωρ, ὁ κόραξι τελῶν σοι τὴν πανδαισίαν, ὁ μόνος ἐμπιπλὼν πᾶν ζῶον εὐδοκίας, ὃ πάντες κράζομεν. Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Χάρις τῇ εὐεργέτῃ καὶ κηδεμόνι, τῷ χήραν καὶ Προφήτῃ ἀληλοτρόφους, ἀρρήτῳ ἐκτελέσαντι προμηθείᾳ, ὃ πάντες κράζομεν. Σὺ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Ο κλείσας ὀμβροτόκους νεφέλας ὕειν, τροφῆς ἡπορημένη τῇ Σαραφθείᾳ, τὰ λείψανα τῆς βρώσεως ἀνενδότως, ψεκάζειν ἐδρασας· διὰ καὶ ἐκράζεις. Ὡς οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη παρὰ πάντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος, μεγάλων ἡξιώθης καὶ ὑπὲρ φύσιν. Θεὸν γὰρ τὸν ἀχώρητον πάσῃ κτίσει, ἐν μήτρᾳ ἤνεγκας, καὶ ἐσωμάτωσας· ὃθεν Θεοτόκον σε πίστει σέβομεν.

Δεύτερος. Οὐρανίης ἀψίδος.

Περεῖς τῆς αἰσχύνης, ὡς δυσμενεῖς ἐκτεινας, ἐνδοξε Προφήτα, τῷ θείῳ ζήλῳ σὺ πυρπολούμενος· ὃθεν κραυγάζω σοι. Τῶν τῆς αἰ-

σχύνης με ἔργων, καὶ διαιωνίζοντος πυρὸς ἐξάρπασον.

Σὲ προβάλλομαι πρέσβυν, πρὸς τὸν Θεὸν μέγιστον, σώζειν με δυνάμενον, πάσης μάκαρ κακώσεως· προσεπικάμφοιτι, τῇ ταπεινῇ μου δεήσει, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με παρακαλοῦντά σε.

Μεγαλύνει Θεὸς σε ὁ παντουργὸς ἐνδοξε, πάλαι Ἡλιοῦ δι' ὀρνέου τρέφων Προφήτά σε· ὃν ἐκδυσώπησον, τῆς αἰωνίου τρυφῆς με, καὶ φωτὸς τοῦ μέλλοντος ποιῆσαι μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Αδιόδευτε πύλῃ, ἡ πρὸς Θεὸν φέρουσα, πύλας μετανοίας μοι Κόρη, ἀνοιξον, δέσμαι, ἀποκαθαίρουσα, ἁμαρτιῶν μου τὸν ῥύπον, ὀμβροῖς τοῦ ἐλέους σου θεοχαρίτωτε.

Κάθισμα. ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ως Προφήτης τοῦ ὄντως θείου φωτός, τοὺς προφήτας τοῦ ψεύδους καταβαλὼν, ἐν τούτῳ διήλεγξας, Ἀχαλὶ ἀνομήσαντα, μὴ προσκυνεῖν διδάξας, τῷ Βάαλ πανένδοξε, καὶ εὐχῇ αἰτήσας, ἐξ ὕφους τὰ νάματα· ὃθεν καὶ πυρίνῳ, ἀνελήφθης Ἡλία, ὀχήματι μετάρσιος, διφρηλάτης πρὸς Κύριον· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην, Φύλ. 387.

Ῥδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρηχοτόμος μὲν ὤφθης, κακίας σαφῶς

σαφῶς πᾶν ἐνδοξε Προφῆτα, ἀρετῆς δὲ φυτοκόμος· διὸ τιμῶμέν σε.

Ελοιδореῖτο λόγοις σε, χήρα τροφός, τὸν θάνατον Προφῆτα τοῦ παιδὸς τὴν ἔγερσιν ἐπισπεύδουσα.

Υπὲς ἡμῶν δόξαν Τριάδος σαφῶς, ἐμπνεύσει τρισαριθμῶ, τῇ μητρὶ τὸν παῖδα ζῶντα δωρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ωs κατάκαρπος ἀμπελος, βότρυν Ἀγνή, τῆς σωτηρίας οἶνον, πᾶσιν ἀναβλύζοντα ἐκυσφόρησας.

Δεύτερος. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Κάμπτει τὸν σὸν, ζῆλον Θεὸς πυρακτούμενον, καὶ πρὸς χήραν, πέμπει διατρέφεσθαι, τὸν γυναικὸς πάλαι ἀπειλῇ, Ἡλιοῦ φυγάδα, γεγεννημένον Θεσπέσιε, διὸ σε ἔχευέω, τὴν ψυχὴν μου πεινῶσαν, διαθρέψαι ἐνθέοις χαρίσμασι.

Αμαρτιῶν, νέφη δεινὰ συκαλύπτει με, τρικυμῖαι βίου με χειμάζουσαι, καὶ ἐπιπνέουσαι χαλεπῶς, κατὰ τῆς ψυχῆς μου, τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα, προφῆτα θεηγόρε, κυβερνήτης γενοῦ μοι, σωτηρίας πρὸς ὄρμον ἰθύνων με.

Ρῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν παράσχου μοι σώματος, τὸν τὰς νόσους, πάντων ἀφαιρούμενον, ἐκδυσωπῶν, μάκαρ Ἡλιοῦ, Κύριον τῆς δόξης, καὶ ἀβλαβῶς διατρέχειν με, τὰ σκάνδαλα τοῦ βίου, κατευόδωσον· σὲ γὰρ ἀγαθόν μου προστάτην προβάλλομαι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων δυνάμεων, μετὰ πάντων, Δέσποινα Πανάμωμε, τῶν προφητῶν καὶ τῶν ἀθλητῶν, καὶ τῶν Ἀποστό-

λων, καὶ τῶν δοσίων ἱκέτευσέ, τυχεῖν με σωτηρίας, τὸν πολλὰ ἀμαρτόντα, καὶ ῥυσθῆναι μελλούσης κολάσεως.

Ἦδη ἔ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νόμος πατρῴος σε, ὡς πρεσβευτὴν παναληθῆ ἔδειξε, τερατουργόν, ἐκτρέποντα φύσεις, στοιχείων Ἡλιοῦ, καὶ ὅσιον θύμα, φλογίζοντα νάμειν.

Ησχυνας ἀρίστα, ὡς ἀληθείας λατρευτῆς Ὅσιε, τῆς ἐναγοῦς, προφῆτας αἰσχύνης, παμμάκαρ Ἡλιοῦ, σαφῶς ὑπογράψας, Τριάδος τὴν δύναμιν.

Δόγω τῆς χάριτος, ἱερατεύων Ἡλιοῦ τέθυκας, τοὺς ἱερεῖς τῶν προσοχνημάτων, ἀθώαις χερσὶ, καθάπερ ποδῆρει, τῷ ζήλῳ κοσμούμενος.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἁγνή. Χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. Χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Δεύτερος. Ἰνα τί με ἀπάτω.

Ομβροτόκους νεφέλας, εἵργεις πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως ἀλλὰ δέομαί σου, Ἡλιοῦ ἱεραῖς μεσιτεῖαις σου, τὴν φλογμῷ ταχεῖσαν τῶν ἡδονῶν ψυχὴν μου, θείαις ἐπομβρίαις ἀρδεῦσαι καὶ σῶσαί με.

Ιερεὺς δεδειγμένος, τέθυκας ἀθώαις σου χερσὶ πανόλβιε, τῶν προσοχισμάτων, ἱερεῖς ἐνεργούντας τὰ ἀτοπα· ἀλλὰ δέομαί σου πάσης ἀτόπου ἀμαρτίας, ἀβλαβῆ με Προφῆτα συντήρησον.

Θαυμα-

Θαυμάστωσαι Προφήτα θείας
ἐπικλήσεσι φλέγων τὰ θύματα,
ἐκτελέσας πίστεϊ διὰ τοῦτο ἀπαύ-
στως σου δέομαι, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ,
τὸν ἱερὸν ἀνάψαι πύθον, τὰ ὑλώ-
δη μου πάθη συμφλέγοντα.

Θεοτοκίον. Ὁ ἁγίος Πνεῦμα

Επὶ σέ ὥσπερ ὄμβρος, Λόγος
καταβέβηκεν ὁ ὑπερουσίος, ὃν δυ-
σώπει Κόρη, ἐπομβρῆσαί μοι νῦν
κατανύξεως, καθαρὰς σταγόνας,
ἀποπλυνούσας πάντα ῥύπον, τῶν
ἁμέτρων κακῶν μου Παράνωμε.

Ῥδὴς. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Ινδαλμα θεοσεβείας, καὶ βίου
ἁκραιφνεστάτου, φυτουργὸς ἁ-
γνείας ἐγένου, Ἀγγέλων τε μέ-
λημα θεσπέσιε, Ἡλιοῦ Θεοφόρε.

Οἷστρός σε προφητοκτόνου,
γυναίου ἐκδειματώσας, τὸν δεσ-
μεῖν καὶ λύειν λαχόντα, ὄμβρων
ἐπίδλυσιν θεσπέσιε, Ἡλιοῦ φυγα-
δεύει.

Υψώσας γονυπετήσας, νοδὸς
μετάρσιον ὄμμα, δι' ἱκετηρίας ἱε-
ρᾶς λύσιν ποιούμενος καὶ αὐλα-
κας, γῆς ἐμέθησας ὄμβρῳ.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέ-
κτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προ-
γράφει Μητέρα τὴν ἀειπάρθενον,
ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλά
σοι ἁφρόνως πταίσαντι, καὶ τῆς
μελλούσης ἐκεῖ, κολάσεως λύτρω-
σαι, ἔχων δυσωποῦντά σε, Ἡλιοῦ
τὸν μέγαν, καὶ τὴν Ἀχραντον
Μητέρα σου.

Αγνείας ὡς φυτουργὸς, ἁγνὸν

ψυχῇ με συντήρησόν· ὡς ζήλω-
τῆς Ἡλιοῦ, ζήλου θείου πληρω-
σον, τὴν ἐμὴν διάνοιαν, ὅπως τῆς
κακίας, τὰς ἐφ' ὧς ἀποκρούσωμαι.

Νηστεύεις βρώσῃ μιᾷ, ὁδὸν
τεσσαρακονθήμερον, ἀνύων θεία
ρόπῃ· διὸ ἱκετεύω σε Πάσης πα-
ραβάσεως, ἐγκρατεῦσθαί με, Θεο-
φόρε ἐνδυναμώσων.

Θεοτοκίον.

Η πύλη ἡ τοῦ Θεοῦ, εἰσόδους
θείας ὑπάνοιξον, τῇ ταπεινῇ μου
ψυχῇ, ἐν αἷς εἰσελεύσομαι, ἐξομο-
λογούμενος, καὶ κακῶν τὴν λύσιν
Θεοτόκε ἀπολήψομαι.

Κοντάκιον ἤχος β'. Αὐτόμελον.

Προφήτα καὶ προόπτα τῶν με-
γαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία με-
γαλῶνυμε, ὁ τῷ φθέγματί σου
στήσας τὰ ὑδατόρρυτα νέφη, πρέ-
σβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φι-
λάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν πολλὴν τῶν ἀνθρώπων
ἀνομίαν, Θεοῦ δὲ τὴν ἁμετρον φι-
λάνθρωπίαν, θεασάμενος ὁ Προ-
φήτης Ἡλίας, ἐταράττετο θυμού-
μενος, καὶ λόγους ἀσπλαγχνίας
πρὸς τὸν εὖσπλαγχνον ἐκίνησεν.
Ὁργίσθητι, βοήσας, ἐπὶ τοὺς ἀπει-
θήσαντάς σε, Κριτὰ δικαιοσύνης.
Ἀλλὰ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἀγαθοῦ
οὐδόλως παρεκίνησε, πρὸς τὸ τι-
μωρήσασθαι τοὺς αὐτὸν ἀθετή-
σαντας· αἶψά γάρ τὴν μετάνοιαν
πάντων ἀναμένει, ὁ μόνος φι-
λάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ μηνί κ'. Π εἰς οὐρανὸς
πυρφόρος ἀνάβας τοῦ ἁγίου ἐνδόξου
Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεοβίτου.

Ταῖς τοῦ σου προφήτου πρεσβείαις Χριστέ.

Ῥδὴ

Ἰδὼν Ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρί.

Τὴν παραδόξως θεόθεν σοι, σχε-
διασθεῖσαν δύναμιν ἐνδεδικώς,
τροπὴ μιᾶς σαράκον ἡμερών, Ἡ-
λιοῦ θεσπέσιε, τὴν δολιχὴν κατα-
λέλυκας ὁδόν δι' ἐν Χωρὶς χο-
ρεύων ἐφαλλες. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄρρα πρᾶεῖα ὑπέδειξε, καὶ λε-
πτοτάτῃ Κύριον σοι Ἡλιοῦ, Θεῷ
ζηλοῦντι παντοκράτορι, οὐχὶ πνεῦ-
μα βίαιον, οὐ συσσεισμός, οὐδὲ
πῦρ ἐκδειματοῦν δι' Ἰησοῦ τῷ
πρᾶν φάλλομεν. Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοφανείας ἡξίωσαι, καὶ προ-
φητείας ὥσπερ ὁ μέγας Μωσῆς,
προφῆτας χρίων διὰ Πνεύματος,
Ἡλιοῦ θεσπέσιε καὶ βασιλεῖς καὶ
τῆς δοξης ἐν Θαβῶρ, Χριστοῦ θεα-
τῆς γενόμενος βοᾷς. Εὐλογητὸς ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τὴν σὴν ὁ πανάγαθος,
Λόγος οἰκήσας ἄχραντε ὑπερφύως,
Θεοῦ Πατρὸς, ἡμᾶς ἀνέπλασε, καὶ
ζωῆς ἡξίωσε τῆς ἐν Ἑδέμ δι' Θεο-
τόκον σε πάντες πιστοί, προσκυ-
νοῦντες ἀναμέλπομεν. Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεύτερος, Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Λαὸν ἀπολλύμενον, κατοικτει-
ρήσας ζήλω τῆς πίστεως, ἐπικλή-
σας θείαις, πῦρ κατηγάγου φλο-
γίζον ἐνδοξε, ὅσιον ὕμα· διὰ ἰκε-
τεύω σε. Τῆς αἰωνίου φλογός, ῥθ-
σαι καὶ σώσον με.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, Θαβῶρ ἐν ὄ-
ρει, Θεοῦ τὸ πρόσωπον· ὃν δυσώ-
πει Προφῆτα, τοῦ παραβλέπει τὰς

ἁμαρτίας μου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δικῆς θεάσασθαι, ἀκαταγνώστῳ
ψυχῇ, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον.

Ὁδὸν πορευόμενος, τοῦ βίου
πλάνας, πολλὰς ὑφίσταμαι. Ἀγα-
θὲ μου προστατά, κυβέρνησόν με
τῇ προστασίᾳ σου, ἐπιστηρίζων
γνώμῃ σαλευόμενον, καὶ πρὸς σαρκὸς
ἡδονάς, Ἡλιοῦ νεόντα.

Θεοτοκίον.

Υμνῶ σε Πανύμνητε, καὶ με-
γαλύνω θεοχαρίτωτε, τὴν ἀγνὴν
σου λοχείαν· βοήθησόν μοι βίου
τοῖς κύμασι χειμαζομένῳ, καὶ δί-
δου κατάνυξιν, τῇ ταπεινῇ μου
ψυχῇ, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Ἰδὼν II. Ἐφράζε Παίδων εὐαγῶν.

Ἀριστα εὔρεν Ἀχαάβ, τὴν τοῦ
γένους εὐπρεπὴ πανολεθρίαν, Προ-
φήτου ἐλεγμῷ, μαιφόνου μύσους
ἀντέκτισιν· ὁ Θεοδίτης δὲ ἐκ πυρι-
πνόου φρενὸς, τῷ ζωοδότῃ, ὕμνον
ἀνεμέλπετο. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας.

Υεῖ σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, κατα-
φλέγον Ἡλιοῦ ἐπιθεμένους, πεν-
τήκοντα δισσοὺς, ὡς Θεοῦ ἀρίσω,
θεράποντι τῷ κρατοῦντι γὰρ τῆς
αἰκῆς ζωῆς, θεοπρεπῶς τὸν ὕ-
μνον ἀνεκραύγαζες. Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύστην σε ἔδειξε Χριστὸς, ὡς
ἀγνείας φυτουργὸν ὁ τῆς Παρθένου,
ὑπέρθεος βλαστὸς, ἐν Θαβῶρ
τῆς θείας σαρκώσεως, τῆς Θεότη-
τος τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἐν τῇ
αὐτοῦ σαρκὶ δεικνύς σοι κρᾶζοντι·

Τὸν

Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Χωρητικὸν δοχεῖόν σε, Θεοῦ Πνεύματος ἐγνώμεν, Ἀγγελὸν ἐν γῇ, πῦρ ζήλου θεοῦ πνέοντα, δυσσέβειαν τρέποντα, καὶ βασιλεῖς ἐλέγχοντα, χρίοντα Προφῆτας, Ἡλιοῦ καὶ αἰσχύνης, συγκόπτοντα μαχαίρα, ἱερεῖς· διὰ τοῦτο βοῶ· μέν σοι μελλούσης ἡμᾶς αἰσχύνης ῥύσαι.

Ἄρμα πυρός σε ἔλαβεν, ἀπὸ γῆς πυρακτούμενον, ζήλω Ἡλιοῦ, τῷ θεϊκῷ θεόπνευστε· διὸ ἐκετεύω σε, τῶν ἐν τῇ γῇ με πάντων κακῶν, τῶν σῶν ἀρετῶν, ἐπικουφίσιν τὸν νοῦν μου τεθρίπτω· καὶ πρὸς νύσσαν οὐρανίαν με φθάσαι, τὸν πάντων ἐκδυσώπει, Θεὸν καὶ Βασιλέα.

Ῥήματι ζῶντι ἐκλείσας, οὐρανὸν ὑετίζοντα· ῥήματί σου νῦν, πνευματικῶς διάνοιξον, τὰς πύλας μοι, δέομαι, τῆς μετανοίας Ἁγίε, πέμψων τῇ ψυχῇ μου, κατανύξεως ὄμβρους, καὶ σῶσόν με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριδικόν.

Ἰσοσθενῇ, ὁμότιμῳ, ὁμοούσιον, σύνθρονον, σέβοντες Τριάδα, ἐν μιᾷ Θεότητι, Πατέρα δοξάζομεν Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἄδυτον αὐγὴν, ὁμοβασίλειον κράτος, καὶ μέλομεν συμφώνως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομοθετῶν εὐσέβειαν, καὶ διδάσκων μετάνοιαν, ὁ Ἑρμανουὴλ, ἐκ σοῦ τεχνεῖς ἐπέφανεν· ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, ὑπεραγία Δέσποινα, τῆς δικαιοσύνης, ὑπανοῖξαι μοι πύλας, καὶ σῶσαί με βοῶντα· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα.

Ἀτριπτον ἀνθρώποις πορείαν, ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενος, τῇ μηλωτῇ τὸν ῥοῦν τὸν Ἰορδάνειον, ὁ Θεοβίτης περαιωθεὶς, διφρηλάτης αἰθέριος, οὐρανοδρόμον ἦνυσε, ξένην πορείαν διὰ Πνεύματος.

Τῆς Θεοσεβείας τῷ ζήλω, ὁ Θεοβίτης πυρπολούμενος, ἐν πυρρί· ἄρματι ἐπαίρεται· μηλωτὴν δὲ ἐπιβαλὼν, ὃν λαθεῖν οὐ δεδύνηται, Ἐλισσαίῃ δισσοῦμενον καταλιμπάνει θεῖα χάριτι.

Ἀποδεδειγμένος Θεόπτης, ὁ Θεοβίτης σὺν Μωσῇ καθορᾷ, ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἀνθρώπων τῶν γηγενῶν, καρδίᾳ οὐ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον, ἐν τῷ θαθῶρ τὸν παντοκράτορα.

Θεοτοκίον.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν, αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Δεύτερος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἰδεῖν ἐν λεπτοτάτῃ αὐρά Θεόν, ὡς ἰδεῖν δυνατόν κατηξίωσαι, ἀσκητικαῖς πρότερον τὸ σῶμα δια-

γωγαῖς,

γῶγαῖς, καταλεπτύνας ἐνδοξε· ὁθεν δυσωπῶ σε. Σαῖς προσευχαῖς, τὸ πάχος τοῦ νοός μου, λεπτύνας μετανοία, μαρμαρυγαῖς θείαις καταύγασον.

Ὡς πάλαι Ἰορδάνην τῇ μηλωτῇ, διαβρήξας διέβης πανόλβιε οὕτω κάμου, τῶν ἀμαρτημάτων τῶν χαλεπῶν, τὰς διεκχύσεις ἤρανον, ὄμβρους ἐπιπέμπων μου τῇ ψυχῇ, δακρύων καθ' ἐκάστην, Προφῆτα θεηγόρε, τρυφῆς χεიმάρρου προξενούντάς μοι.

Σκανδάλων τῶν ἐν βίῳ πολυειδῶν, ἀνομούντων ἐχθρῶν πάσης θλίψεως, σωματικῆς νόσου ψυχικῆς τε παρατροπῆς, ταῖς προσευχαῖς σου ῥύται με, ἐνδοξε Προφῆτα ὡς ἀγαθός, προστάτης μου βοῶ σοι, καὶ τῆς ἐν τῇ γένει, αἰωνιζούσης κατακρίσεως.

Ἡρπάγης πρὸς τὸ ὕψος Ἐλισσαίῃ, δισσομένην τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καταλιπὼν, ἐνδοξε αἰτήσαντι Ἡλιοῦ· μεθ' οὗ ἀπαύστως αἰτήσαι, νίκην οὐρανόθεν τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἀφ' οὗ πταισμάτων, προστάτην σε πλουτοῦντι, πρὸς τὸν Δεσπότην ἀκαταίσχυτον.

Θεοτοκίον.

Φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ὡς ἀγαθῇ, μὴ παρίδης πανάμωμε Δέσποινα· ἀλλ' ἐκτενῶς, αἰτήσαι τὸν πάντων Δημιουργόν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τὴν εὐρωστίαν τὴν ψυχικὴν, δωρήσασθαι Παρθένη καὶ θείας βασιλείας, τὴν μετουσίαν καὶ λαμπρότητα.

Ἐξαποστειλάριον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίπτω, οὐ-

(TOM. Γ')

ρανοδρόμον σε δεῖξαν, ἄρματι-λάττην, Ἡλίᾳ, οὐ κατηγάλωσεν ὅλως· πῦρ γὰρ ἐν γλώσση τηλίνῃ, εἴλκυσας κάτω, καὶ ἀνεξήρανας ὄμβρους.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα Παρθένη, δυσώπησον σαῖς πρεσβείαις, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τοῦ οἰκτιρῆσαι καὶ σῶσαι, τοῦ αἰωνίου με σκότους, τὸν πεποθότα, τῇ σῇ σεπτῇ ἀντιλήψει.

Εἰς τοὺς Λένους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια δευτεροῦντες τὸ ᾄ-

ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν ἄγιοι;

Ὅτε σὺ Προφῆτα Θεσπέσιε, τῷ Θεῷ δι' ἀρετῆς, καὶ πολιτείας ἀκραιφνοῦς, συνεκράθης παρ' αὐτοῦ, τὴν ἐξουσίαν εἰληφώς, τὴν κτίσιν κατὰ γνώμην μετερρύθμισας· καὶ πύλας ὑετοῦ θέλων ἀπέκλεισας· καὶ ἀνωθεν πῦρ κατήγαγες· καὶ δυσσεβεῖς κατηγάλωσας. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζήλω τοῦ Κυρίου πυρούμενος, παρανόμους βασιλεῖς, σὺ διεξήλεγξας σφοδρῶς· τῆς αἰσχύνης ἱερεῖς, σὺ ἐθανάτωσας θερμῶς· ἀνῆψας, πῦρ ἐν ὕδατι παράδοξον· τροφήν δὲ, ἀγεώργητον ἐπήγαγας· καὶ νόματα Ἰορδάνεια, τῇ μηλωτῇ σου διέτεμες. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὅτε σὺ Προφῆτα κατεδίβας, ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς, τὴν ἐπουράνιον ζωὴν, τὴν ζωὴν ἐν σαρκί, τὴν ἐνυπόστατον πλουτῶν, θανάτου, κρείττων ἐπὶ σὺ διαμύνας· ἄρμα πυρός ἐπιβέβηκας,

31 θέρους

θεῖος ἀνυψούμενος. Ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκρέμονας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν πιστοί, Ἡλίαν καὶ Ἐλισσαῖον· καὶ Χριστῷ ἐκδοήσωμεν χαρμονικῶς· Ἐδσπλαγγχε Κύριε, παράσχου τῷ λαῷ σου, ἱκεσίαις τῶν Προφητῶν σου, ἄρεσιν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τοῦ Ἁγίου ἡ γ'· καὶ ς'. Ἠδῆ.

Ὁ Ἀπόστολος,

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου.

Αδελφοί ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ, μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν ἰδὼ ἤκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδατε, ὅτι πολυεὺσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἥτις δὲ ὑμῶν τὸ ναί, ναί, καὶ τὸ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσῃτε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὁμίῳ; προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; ψάλλτω. Ασθενεῖ τις ἐν ὁμίῳ; προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἰδοὺ ἡμεῖς αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως αὐτοῦ τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν· ὁ Κύριος, ἂν ἀμαρτίας ἢ πεπονηκώς, ἰσχυροποιεῖται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε

ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολλὴ ἰσχύει δέσποις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἡλί· ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσήξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ. Καὶ πάλιν προσήξατο καὶ ὁ Οὐρανός ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινώσκτω, ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι Κοινωνικόν. Ἀγαλλιᾶσθε δικαιοί.

Τῇ ΚΑ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ὁσίων γ'.

ἦχος δ'. Ἐδωκεν σημείωσιν.

Ερημον οἰκήσαντες, ἐν ὁμοιοῖα μακάριοι, τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, ταῖς θείαις δεήσεσι, καὶ ταῖς θεωρίαις, ταῖς φαινοτάταις, κατεμαράνατε σαφῶς, τὴν δὲ καρδίαν κατελαμπρύνετε, δοχεῖον ἐργασάμενοι, πνευματικῶν διαδόσεων, Συμεὼν, Ἰωάννη τε, Μοναζόντων ἐρείσματα.

Μωραῖς προσποιήσεσι, τὸν σοφιστὴν ἀπεμώρανας, τῆς κακίας μακάριε, τελὼν τὰ παράδοξα, ἐνεργῶν σημεῖα, Δαίμονας διώκων, φωταγωγῶν τοὺς ἐν νυκτὶ, τῆς ἀμαρτίας Πάτερ ὑπάρχοντας· καὶ

νοῦν

νοῦν ἀνεπιθόλωτον, μέσον θορύβων ἐτήρησας, Συμεὼν τὴν ἀπάθειαν, ἐκ Θεοῦ κομισάμενος.

Μέτριος τὸ φρόνημα, καὶ συμπαθὴς καὶ φιλόθεος, καὶ ἀγάπης ἀνάπλεως, ὠράθης θεόπνευστε, ταπεινὸς καὶ τῆρας, ἄγγελος καθάπερ, ἐπὶ τῆς γῆς περιπατῶν, καὶ πολιτείαν ἔχων οὐράνιον· διὸ ἐπανεπαύσατο, ὡς καθαρῷ σοι μακάριε, Συμεὼν, ὁ Πατὴρ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικῶς.

Τὸν βίον εὐσεβῶς, ἐκτελέσαντες πίστει, δοχεῖα καθαρὰ, τῆς Τριάδος δεχθέντες, Συμεὼν, Ἰωάννη τε, θεοφόροι πανεύφημοι, νῦν αἰτήσασθε, τὸν ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καταπεμφθῆναι πλουσίως, Πατέρες πανόλβιοι.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν Σαλοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐν Μελιτινῇ, συρόμενοι κατὰ πετρῶν τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἰούστος, Ματθαῖος καὶ Εὐγένιος, Τρόφιμος καὶ Θεόφιλος καὶ ἕτεροι δεκατρεῖς ἕξαι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Γεώργιος καὶ Θεόδωρος, ἀλλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Μίαν ψυχὴν Πατέρες, σώμασι φέροντες δυοί, καὶ σκοπὸν εἴχετε ἓνα, ἐν διαφοροῖς τοῖς τρόποις, ὡς Συμεὼν, Ἰωάννη· διὸ ὑμᾶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιγομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥύσαι, τῶν αἰώνιων βασάνων.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁρθοῦ ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΒ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Μύρα προσεκόμισας Χριστῷ, τεθειμένῳ μνήματι, καὶ ταῖς νεκροῖς τὴν ἀνάστασιν, πᾶσιν ἐμπνέοντι· καὶ ἰδοῦσα τοῦτον, πρώτη προσεκύνησας, Μαρία θεοφόρε δακρύουσα. Διὸ ἰκέτετε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρῷ καθηλούμενον Χριστὸν, καθορῶσα ἐκλαίεις, Μαγδαλὴ καὶ ἐκραύγαις. Τί τὸ ὄραμα ἡ ζωὴ πῶς θνήσκει, καὶ ἡ βλῆπουσα, κλονεῖται, καὶ φωνὴν ἔχει· ὡς οἱ σκῆπτροι σκοτίζονται· διὸ ἰκέτετε, ῥηθῆναι

ρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Επλήσθης συνέσεως πολλῆς, ἀληθοῦς τε γνώσεως, ἐν τῷ συνεῖναι τῷ κτίσαντι, Μαρία ἐνδοξε, καὶ αὐτοῦ τὰ πάθη, καὶ τὴν συγκατάβασιν, ἐκήρυξας λαοῖς παναοίδιμε. Διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Πρώτη κατιδοῦσα τὴν θείαν Ἀνάστασιν, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, τοῦ πρώτου τῶν ἀγαθῶν αἰτίου, τοῦ τὴν ἡμετέραν εὐσπλάγχχνως φύσιν θεώσαντος, πρώτη καὶ εὐαγγελίστρια ἐδείχθης, βοῶσα τοῖς Ἀποστόλοις. Τὴν ἀθυμίαν ἀποθέμενοι, τὴν εὐθυμίαν ἀναλάβετε, καὶ δεῦτε κατοπτεύσατε Χριστὸν ἐξαναστάντα, καὶ κόσμῳ παρέχοντα τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χριστοῦ φανέντος τοῖς ἔχνεσιν, ἀκολουθοῦσα σεμνῇ, καὶ αὐτὸν θεραπεύουσα, γνώμης προθυμότητά, Μυροφόρε εὐθύτητι, οὐδὲ θανόντα τοῦτον κατέλιπες, ἀλλ' ἀπελθοῦσα, μύρα σὺν δάκρυσιν, τούτῳ προσήνεγκας, συμπαιῶς κενύθημε· ὅθεν τὴν σὴν, μνήμην κατ' ἑορταζόμεν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ὦ Μαρία ὑπέρολαμπρε, βλέποῦσα ζῶν, νεκρωθεῖσαν μνήματι, νυκτὸς παραγέγονας,

καὶ Ἀγγέλων ἀκήκοας· Καθὼς προέφη, Χριστὸς ἐγήγερται. Σπουδῇ τοῖς τούτου, μαθηταῖς φάσκουσα, καὶ τὴν κατήφειαν, ἐκ ψυχῆς ἀπώσασα, ἀντὶ κλαυθοῦ, χαρὰν ἀνεκκλήλητον, ἀναλαμβάνεις σεμνῇ.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Σήμερον πιστοὶ γηθόμενοι, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῇ σῇ, Μυροφόρε δοξάζομεν, τὸν σὲ νῦν δοξάζοντα, ὑπεράγαλον Κύριον· ὃν ἐκδυσώπει, ἀπαύστως πάνσεμνε, αἰωνιζούσης δόξης τυχεῖν ἡμᾶς, καὶ τῆς λαμπρότητος τῶν Ἀγίων, ἔχουσα τὴν πρὸς αὐτόν, παρρησίαν πάντοτε, θεομακάριστε.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Τῷ ἐκουσίως πτωχεύσαντι, τὴν πτωχείαν τὴν ἐμὴν, ὑπερβολῇ εὐσπλάγχχνίας, Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ὡς μαθήτρια πιστῶς διακονήσασα, ἐπὶ ξύλου ταθέντα, καὶ τάφῳ συγκλεισθέντα, κατιδοῦσα ἐβόα δακρυρροοῦσα· Τί τὸ ξένον θέαμα; Ὁ νεκρὸς ζωοποιῶν, πῶς νεκρὸς λογίζεται; Ποῖα μύρα κομίσω, τῷ ἀπαλλάξαντί με δυσωδίας τῶν δαιμόνων; Ποῖα δάκρυα χέω, τῷ δακρύων τὴν ἐμὴν μεταμφιάσαντι προμήτορα; Ἀλλ' ὁ τοῦ σύμπαντος Ἀναξ, ὡς Παραδείσου φύλαξ φανείς, δροσισμῷ τῶν αὐτοῦ ῥημάτων, τὸν καύσωνα ἀφανίζει, λέξας πρὸς αὐτήν. Τοῖς ἀδελφοῖς μου πορευθεῖσα, εὐαγγέλια χαρᾶς ἀναβόησον. Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεόν ὑμῶν,

ὕμῶν, ὅπως παράσχῃ τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρ-
θένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαλη-
νῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ
δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυ-
λάττουσα· ὅθεν σήμερον, τὴν πα-
ναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες,
ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς
σου λαμβάνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κό-
σμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοιτήσας
Μαρία, σὲ ἀληθῇ Μαθήτριάν προ-
σήκατο, ὅλην σου τὴν ἐφεσιν, πρὸς
αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάμα-
τα, ἀπετέλεσας πλεῖστα· καὶ με-
ταστάσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ
κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. μνήμη τῆς ἁ-
γίας μυροφόρου καὶ ἱσαποστόλου Μα-
ρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία ὁσιομάρτυς
Μαρκέλλη, ἀβλήσασα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μαρία κυριῶνυμε, καὶ τοῦ
Χριστοῦ Μαθήτρια, σὺν ταῖς λοι-
παῖς Μυροφόροις, καὶ τῇ Παρθέ-
νῳ Μαρίᾳ, καὶ μόνῃ Θεομήτορι,
ἀπαύστως καθικέτευε, τὸν σταυ-
ρωθέντα Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν Μυ-

ροφόρε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ
Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρα-
τῆρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρ-
δεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φω-
κᾶς ὁ χριστομάρτυς ἐν ὑψηλῷ, μαρ-
τυρίας κηρύγματι, πάντας καλῶν.
Οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποτα-
μοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία
ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην,
τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκά Μάρ-
τυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμήν, τοῦ
πυρός τε τὴν ἐκκαυσιν, καὶ νιφε-
τοὺς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς,
ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κήρυξ, Θεοῦ
γενόμενος, τυράντων καθαιρέτης,
Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἁ-
θλοφόρος· ὅθεν ζῶν, τῷ ἀθανάτῳ
πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον
ἐβῆς μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ, Φω-
κᾶ μακάριε.

Δόξα, ἦχος δ'.

Εκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου
ἐραστής, Φωκά παμμακάριε·
Ἱερομάρτυς σοφέ· τὸ γὰρ
τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἄρας,
ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν
ἀληθείας· δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων
ὑφέ.

ύφρασιος γέγονας, Δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς, ὡφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων,

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἀρχιερεὺς, προσφέρων Πατέρα θυσίας, τέλος σεαυτὸν, προσήξας ζῶσαν θυσίαν, μαρτυρήσας ἐνόμως Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπ' Ἀγγέλων θαρσυνόμενος, καὶ τὸν θάνατον αἰρούμενος, καὶ παρὼν τοῖς βωαί σοι. Φωκᾶ, ἔλκε μεθ' ἡμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν κγ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Οἱ ἅγιοι ἱερομάρτυρες Ἀπολλινάριος καὶ Βιτάλιος οἱ ἐπίσκοποι Ραβέννης, ἀναιρεθέντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἀπολλώνιος Πάπα Ῥώμης πυρὶ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Ἄννα ἡ Βυζαντία, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει 829.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἀρχιερέων τὸ κλέος, καὶ τῶν ἁγίων προασιπστής, σὺ ἀνεδείχθη, ὁφθρον, Πάτερ, καὶ στήλη ἀνέστη, διὸ μνημόνευε πάντων, Φωκᾶ, καὶ τῶν σε ἀνυμνούντων.

Θεοτοκίον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν ὀλιβομένων ἡ χαρὰ, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένη Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσαι.

Θεαῖς ἐπιγνώσεσι, τὴν καθάραν σου διάνοιαν, καταυγάσας ὁ Κύριος, ἀγνοίας λυτροῦταί σε, βαθυτάτου σκότους, ἥλιος ὑπάρχων, δικαιοσύνης ἀληθοῦς, Μάρτυς Χριστίνε νομομακάριστε· ἐντεύθεν τὰ σεβάσματα, τῆς πονηρίας συνέτριψας, καὶ Χριστοῦ τὰ παθήματα, καρτερῶς ἐξεκόνισας.

Πόνους καρτερήσασα, τοὺς τῆς σαρκὸς πρὸς τὴν ἄπονον, μεταβέβηκας χαίρουσα, Χριστίνε ἀπόλαυσιν· ἐνθα γενομένη, καθωραϊσμένη, οἷά περ νύμφη ἐκλεκτῇ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ πανεύφημε, τῶν πίστει τὸ μνημόσυον, ἐπιτελούντων σου μέμνησο, ὅπως ἐνρωμεν ἔλεος, καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ περ ὠραίσματα, τὰ τῆς σαρκὸς σου σπαράγματα, νυμφικῶς περιστέλλουσα, πορφύραν ἐξ αἵματος, λαμπρῶς βεβαμμένην, Μάρτυς ἐνεδύσω· καὶ τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ, πεποικιλμέναις θεαῖς λαμπρότης, Χριστίνε νῦν παρίστασαι,

στασαι, περιχαρῶς τῆς θεώσεως, ἀπολαύουσα πάντοτε, σὺν Παρθένοισι καὶ Μάρτυσι.

Δόξα, ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ὁ ἀλάβαστρον μύρου, τὸ αἷμα σου προσενήνοχας, τῷ σῶν νυμφίῳ Χριστῷ, Χριστίνε Μάρτυς ἀθληφόρε ἀήττητε· ἀντάμειψιν δὲ εἰληφας, στέφος ἄφθαρτον παρ' αὐτοῦ ἀξιάγαστε· ὅθεν τὸν θανόντα τοῖς δῆγμασι τῶν ἰοδόλων ὀφείων, τῷ ῥηματί σου ζῶντα ἡγείρας, τῇ ἐπικλήσει τοῦ παναγίου Πνεύματος· διὸ καὶ οὐρανίων λαλάμων σε κατηξίωσεν, Ἰησοῦς ὁ φιάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στιχὸν Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος β'. Γεωργίου.

Τῇ χριστιανύμῳ σου κλήσει, τὴν πράξιν κατάλληλον ἔδειξας ὡς ἀληθῶς, τῇ παρθενικῇ σου καθαρότητι, νυμφευθεῖσα τῷ Χριστῷ, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς, καὶ συνεργεία τοῦ Πνεύματος· μαρτυρίου δὲ παλαίσμασι στερρόις, ὑπερήστραψας λαμπρότερον τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Διὸ ὡς θυσία καθαρὰ καὶ ἄμωμος, τῇ οὐρανίῳ προσηνέχθης τραπεζῇ, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων ταῖς χορεΐαις εἰς αἰῶνας συνηδόμενῃ· μεθ' ὧν αἰτῆσαι Χριστίνε φερώνυμε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ἡ Ἀμάν σου Ἰησοῦ.

καὶ Ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ὁ Ὑψωθεῖς.

Φωτοειδὴς περιστέρα ἐγνωρίσθης, ἔχουσα πτέρυγας χρυσαῖς, καὶ πρὸς ὕψος τῶν οὐρανῶν κατέπαυσα· Χριστίνε σεμνὴ· ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πίσει προσκυνούντες σου, τῶν λειψάνων τὴν ὀψιν, ἐξ ἧς πηγάζει πᾶσιν ἀληθῶς, λαμα θεῖον, φυγῆς τε καὶ σώματος.

Τῷ αὐτῷ μὲν κδ'. μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Καπίτων καὶ Ἰμέναιος ἕξει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ερμογένης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νομάρχης Θεόφιλος ὁ Ζακύνθιος πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 1635.

Ὁ ἅγιος νομάρχης Ἀθανάσιος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἕξει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1670.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁ εὐχρηστον καὶ τίμιον, τοῦ Δεσπότης σε σχεδός, Χριστίνε χρηματίσασαν, κατὰ χρέος τιμῶμεν· ὑπὴρξας γάρ ὡς ἀληθῶς τῶν Μαρτύρων καύχημα, καὶ τῶν Παρθένων ἡ δόξα, ἱατὴρ τε δαφνίης· ἀνεδείχθης πρὸς Θεοῦ, τοῖς βρέφει τοῖς νηπίοις.

Θεοτοκίον.

* Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρὰς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωκας μόνῃ·

διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ
δοξάζομεν, ἐν ὕμνοις δοξολογοῦν-
τες· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει,
ἀπεκύησας Ἀγνὴ, ὡς ὄρθρος ἐ-
ξαγατεῖλαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ
ιδιόμελα δ'. ἤχος δ'. Βυζαντίου.

Δοξάζομέν σου Χριστέ, τὴν
πολλὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ τὴν ἀ-
γαθότητα, τὴν εἰς ἡμᾶς γενομένην·
ὅτι καὶ γυναῖκες κατήργησαν τὴν
πλάνην τῆς εἰδωλομανίας, δυνά-
μει τοῦ Σταυροῦ σου φιλάνθρωπε.
Τύραννον οὐκ ἐπτοήθησαν· τὸν δό-
λιον κατεπάτησαν· ἰσχυσαν δὲ ὀ-
πίσω σου ἐλθεῖν· εἰς ὁσμὴν μύρου
σου ἔδραμον, πρεσβεύουσαι ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ολβον λιποῦσα πατριχὸν, Χρι-
στὸν δὲ ποθοῦσα εἰλικρινῶς, δόξαν
εὖρατο ἡ Μάρτυς, καὶ πλοῦτον οὐ-
ράνιον· καὶ τῇ παντευχίᾳ περιπε-
φραγμένη τῆς χάριτος, τῷ ὅπλῳ
τοῦ Σταυροῦ κατεπάτησε τὸν τύ-
ραννον· ὅθεν Ἀγγελοὶ τοὺς ἀγῶ-
νας θαυμάζοντες, ἔλεγον. Πέπτω-
κεν ὁ ἐχθρὸς ὑπὸ γυναικὸς ἡττη-
θεῖς· στεφανίτις ἀνεδείχθη ἡ Μάρ-
τυς· καὶ Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας
βασιλεύει ὡς Θεός, ὁ παρέχων τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Εθαυματούργησε Χριστέ, τοῦ
Σταυροῦ σου ἡ δύναμις· ὅτι καὶ
Χριστίνα ἡ Μάρτυς, ἀθλητικὸν
ἀγῶνα ἡγωνίσαστο· ὅθεν τὸ ἀσθε-
νὲς τῆς φύσεως ἀπορρίψαμένη,
γενναίως ἀντέστη κατὰ τῶν τυ-
ράννων. Διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς

νίκης χομισαμένη, πρεσβεύει ὑπὲρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σταυρὸν ὡς ὄπλον κραταῖον,
Χριστίνα Μάρτυς κατέχουσα χερ-
αί, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλ-
πίδα ὑρεὸν, ἀγάπην τόξον, τῶν
τυράννων τὰς τιμωρίας ἐνίκησας
ἀνδρείως· τῶν Δαιμόνων τὰς πα-
νουργίας κατήργησας ἐνθέως· τὴν
κεφαλὴν δὲ τμηθεῖσα, χορεύεις ἐν
Χριστῷ, ἀδιαλείπτως πρεσβεύου-
σα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. α'.

Τῇ παρθενικῇ σου θελχθεὶς ὡ-
ραιότητι, ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης
Χριστὸς, ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην
ἐαυτῷ ἡρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηρά-
τω. Ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ,
παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύ-
ναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν
ἀήττητον ἔδειξεν· ἐγκαρτερήσα-
σαν δὲ αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις
δριμυτάταις, διπλῶ στέφει δις ὡς
σε κατέστειψε, καὶ παρέστησεν ἐκ
δεξιῶν αὐτοῦ, ὡς βασίλισσαν πε-
ποικιλμένην. Αὐτὸν δυσώπησον,
Παρθενομάρτυς Χριστῶνυμε, τοῖς
ὑμνηταῖς σου δοθῆναι σωτηρίαν,
καὶ ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον σιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα, ἤχος α'. Κυπριανοῦ.

Μετά τῶν ἀνω Ταγμάτων συ-
νηριθμῆθης ἐνδοξε, κόσμον λιποῦ-
σα, καὶ τὸν Χριστὸν ποθήσασα,
Χριστίνα πανεύφημε, αἰτοῦσα ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ζήτει Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς
Δ'. Δεκεμβρίου.

Τῇ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἀ-
γίας Ἀννης Μητρὸς τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τὰ ἐπόμενα. Ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελοῦντες Δικαίων,
τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωα-
κεῖμ καὶ Ἀννης, τῶν παιδρῶν καὶ
ἀγίων, δοξάζομεν ἀπαύτως, ὡδαῖς
μυστικαῖς, τὸν οἰκτίρμονα Κύριον,
τὸν ἀναδείξαντα τούτους εἰς τὴν
ἡμῶν, σωτηρίαν ἀκλινεῖς πρε-
σβευτάς.

Ἡ πρόφῃν ἄγονος στείρα ἡ
ἐκβλαστήσασα, τὴν ἀπαρχὴν τοῦ
γένους, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, σή-
μερον μετέστη πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν
ἐκεῖθεν αἰτοῦσα Χριστὸν, τοῦ δω-
ρηθῆναι πταισμάτων τὸν ἱλασμόν,
τοῖς ἐν πίστει ἀνυμνοῦσιν αὐτόν.

Μνήμην Δικαίων τελοῦντες,
σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παρα-
δόξως Ἀνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσ-
καίρου, πρὸς ἄλλῃ του καὶ θείαν,
μεταστήσαντα νῦν, ὡς Μητέρα ὑ-
πάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσ-
πόρως ὑπερφύως, Θεοτόκου καὶ
Παρθένου Μητρὸς.

(ΤΟΜ. Γ')

Ἔτερα Πρόσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ἰδε φωταυγῆς πανήγυρις, καὶ
παιδρὰ ἡμέρα, καὶ κοσμοχαρμό-
συνος, ἡ κοιμήσις ἡ σεπτὴ καὶ ἀ-
ξιέπαινος, τῆς Ἀννης τῆς εὐκλε-
οῦς, ἐξ ἧς ἐτέχθη ζωὴν ἡ κυήσα-
σα, ἡ ἐμψυχὸς κιβωτός, ἡ τὸν ἀ-
χώρητον Λόγον χωρήσασα, ἡ τῆς
ἀθυμίας λύσις, καὶ χαρὰς ἡ πρό-
ξενος, ἡ παρέχουσα πᾶσι, τοῖς πι-
στοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ
ζωῆς τὴν πηγὴν, θαυμαστῶς κυή-
σασα, τὴν μονὴν ἐν γυναιξὶν εὐ-
λογημένην Ἀγνήν, μεθίσταται ἐκ
ζωῆς, τῆς ἐπικήρου πρὸς τὴν ἀ-
τελεύτητον, ἡ Ἀννα ἡ εὐκλεῆς,
γῆθεν ἀρθεῖσα πρὸς τὰ οὐράνια,
συνευφραϊνομένη δήμοις, τῶν Ἀγ-
γέλων σήμερον ἡς περ νῦν τὴν
ἀγίαν, ἐορτάζομεν πανήγυριν.

Σήμερον παιδρὰν πανήγυριν,
τῶν πιστῶν χορεῖται, τῇ σεπτῇ κοι-
μήσει σου, τελοῦμεν πανευλαδῶς,
ἐν θείῳ Πνεύματι ἐφέστηκε γὰρ
ἡμῖν, τῶν ἱλαμάτων ἀστράπτουσα
χάριτας καὶ φλέγουσα πονηρὰ,
ἐναερίων πνευμάτων συστήματα
καὶ φωταγωγοῦσα φρένας, τῶν
πιστῶς ὑμνοῦντων σου, ἀξιάχασε
Ἀννα, τὴν σεβάσμιον μετάρσαιν.
Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Οἱ ἐξ ἀκάρπων λαγόνων, ρά-
βδον ἀγίαν τὴν Θεοτόκον βλαπτή-
σαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῶ κόσμου
ἀνέτειλε Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζευ-
γος τὸ ἁμωμον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἀγία,
Ἰωακεῖμ καὶ Ἀννα· οὗτοι μετα-
στάντες πρὸς οὐρανόους σκηνας,

32 οὖν

σὺν τῇ αὐτῶν θυγατρὶ, ὑπεραχράν-
τῳ Παρθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χο-
ρεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρε-
σβείαν ποιούμενοι. Οὕς καὶ ἡμεῖς
συνελθόντες, εὐσεβῶς ὑμνοῦντες
λέγομεν. Οἱ διὰ τῆς θεόπαιδος καὶ
πανάγνου Μαρίας, Προπάτορες
Χριστοῦ χρηματίσαντες, πρεσβύ-
σατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ
ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ
φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ
τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς
εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ
δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βρα-
χίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται
πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ
ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἀμυ-
ναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται ὠρακα
δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυ-
θα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται
ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα.
ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομ-
φαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ
κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πο-
ρεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστρα-
πῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου
τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται·
καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις
ρίψονται χάλασαι· ἀγανακτήσει
κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποτα-
μοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως·
ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνά-
μεως, καὶ ὡς λατλαψ ἐκλιμήσει
αὐτοὺς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν

γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία πε-
ριτρέφει θρόνους δυναστῶν. Ἀκού-
σατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μά-
θετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνω-
τίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους
καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐ-
θνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ
κράτησις ἡμῖν, καὶ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ,
καὶ οὐ μὴ ἄψῃται αὐτῶν βάσανος.
Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ
ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν
πορεία σύντριμμα. Οἱ δὲ εἰσιν ἐν
εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώ-
πων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐ-
τῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὁ-
λίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐερ-
γετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρα-
σεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξί-
ους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευ-
τηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς
ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο
αὐτοὺς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς
αὐτῶν ἀναλάβουσιν, καὶ ὡς σπίν-
θῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται.
Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι
λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύ-
ριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεπειθό-
τες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθει-
αν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-
μενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔ-
λεος ἐν τοῖς Ὑσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐ-
πισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτή-
σαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας
γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον,
οὐδὲ

οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμός ἐπιθυμίας, μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας παιδῶς ἡ γεννήσασα, σήμερον ἐκ γῆς μεθίσταται, Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος. Δεῦτε οὖν φιλέοργοι καὶ φιλόχριστοι, τὰ τῶν ἁσμάτων ἄνθη ἀναλαβόντες, πρὸς αὐτὴν ἀνακράξωμεν. Σῶφρον Ἄννα, μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ Λόγου βαστάσασα· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἷς αὐτὴν ἐθῆλσας· καὶ γὰρ αὕτη τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ζωοδότην, σὺν αὐτῷ ἡξίωται βασιλεύειν· καὶ σὲ νῦν μεταστήσας πρὸς ἄληκτον καὶ θείαν ζωὴν, τῇ Μητρὶ αὐτοῦ οἰκεῖν καὶ συναγάλλεσθαι κατηξίωσεν. Ὅθεν δυσωποῦμέν σε οἱ τελούντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, σὺν αὐ-

τῇ πρεσβεύειν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β'.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγγελίας ἐρασταί· δεῦτε ἐορτάσωμεν Ἄννης τὴν σεβάσμιον κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφύως τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτής, ὁ φωτίζων καὶ ἀγιάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τίς ὁ δῆμος τῶν συναθροισθέντων παραγίνεται, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν Προπατόρων εὐλαβῶς. Συγχαρήτε κραυγάζοντες μερόπων γένος σήμερον· ὅτι ἡ Ἄννα ἀπὸ γῆς μεθίσταται πρὸς Κύριον, αὐτῷ παρεστῶτα, καὶ ἡμῖν αἰτοῦσα τοῦ δοθῆναι ἱλασμόν, τοῖς πίστει τελούσι ταύτης τὴν κοίμησιν.

ἦχος δ'.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, τὴν τῶν Δικαίων μνήμην παιδῶς ἐορτάσωμεν, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τῶν Προπατόρων σήμερον· ὅτι ἔτεκον ἡμῖν τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, Μαρίαν τὴν ἀμώμητον. Ὅθεν πρὸς αὐτοὺς ἀνακράξωμεν. Ζεῦ γὰρ ἁγίολεκτον, ξυνωρὶς ἁγία καὶ θεοτίμητε, τὸν ἐκ τῆς ὁσφύος ὑμῶν ἀνατεῖλαντα Χριστὸν τὸν Θεόν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοῦξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Μακαρία дуас, ὑμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρθητε, ὅτι τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσαν ἐβλαστήσατε. Ὅντως μακά-

ριος

ριος εἴ Ἰωακείμ, τοιαύτης παιδὸς χρηματίσας πατήρ. Μακαρία ἡ μήτρα σου Ἄννα, ὅτι τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐβλάστησας. Μακάριοι οἱ μαστοί, οἷς ἐβήλασας τὴν γαλακτοτροφήσασαν τὸν τρέφοντα πᾶσαν πνοήν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριστοι αἰτούμεθα ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ νοητὴ χελιδὼν, ἔαρ τῆς χάριτος ἡμῖν ἡ γινώρισσας, ἀμέμπτως ἐν σωφροσύνῃ, βιωταμένη καλῶς, καὶ τῆς παρθενίας τὸ κειμήλιον, σεμνῶς ὠδινήσασα, Θεοτόκον τὴν ἁμωμον. Ἄμνας τιμία ἡ κηύσασα δάμαλιν, τὸν ἐξαίροντα, ἀμνὸν κόσμου τὰ πταίσματα, Λόγον λόγῳ γεννήσασαν, τὴν μόνην ἀπείρανδρον. Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, τοῦ σὲ ἐκ γῆς μεταστήσαντος· ὃν νῦν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Χαίροις πεπονημένη Θεῷ, ἐκλελεγμένη ἀγιότητος λάμψεσι, τοῦ νόμου δυὰς τιμία, ἡ τὰς ἐμφάσεις καλῶς, ἐν τῇ θείᾳ χάριτι μεθαρμούσασα, Χριστὸν τὴν τεκοῦσαν, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν αὐτοὶ τεκόντες, Ἰωακείμ ὁ θεόληπτος, καὶ ἡ ἐνθεος Ἄννα ἡ πανσεβάσμιος· λύχνοι οἱ ἀνατείλαντες, λαμπάδα τὴν ἄσχιον· οἱ εὐθνηοῦντες τὴν χάριν, τὴν Θεοτόκον τὴν ἄχραντον· μεθ' ἧς δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Χαίροις εὐλογημένη ἡ γῆ, ἡ τὴν θεόβλαστον τῷ κόσμῳ ἀνθήσασα· ἡ νόμῳ ἀδιαλείπτως, ἐμμελετώσα Θεοῦ, καὶ τὴν χάριν πᾶσιν ὑπογράψασα· δεσμὰ τῆς στερώσεως, ἡ φυγοῦσα τῷ τόκῳ σου, καὶ τῷ θανάτῳ τὴν φοβρὰν ἀνταμείψασα, καὶ πρὸς ἐνθεον μεταστάσα λαμπρότητα. Ἄννα θεομακάριστε, Προμῆτορ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ φωτοφόρον λυχνίαν, τὴν Θεοτόκον κηύσασα· μεθ' ἧς ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Δεῦτε πᾶσα ἡ κτίσις, ἐν κυμβάλοις ψαλμικοῖς, εὐφημήσωμεν Ἄνναν τὴν θεόφρονα, τὴν τὸ θεῖον Ὅρος ἀποκυήσασαν ἐκ λαγόνων αὐτῆς, καὶ πρὸς ὄρη νοητὰ, καὶ Παραδείσου σκηνώματα, σήμερον μεταβεβηκυῖαν, καὶ πρὸς αὐτὴν βοήσωμεν. Μακαρία ἡ κοιλία σου, ἡ βαστάσασα ἀληθῶς, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου ἐνδὸν ἐν κοιλίᾳ βαστάσασαν· καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, οἱ θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν Χριστὸν, τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν· ὃν καθικέτετε τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ὀλίψεως, καὶ προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ζωὴν τὴν κηύσασαν, ἐκυσφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσι

τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰ-
τουμένη ἰλασμόν, ἀειμακάριστε.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Η εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαι-
νος, Ἄννα ἡ ἐνθεος, καὶ πανσε-
βάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς,
προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν
ἀθάνατον, μετ' Ἀγγέλων χορεύ-
ουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ
ἁγρόντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσ-
βεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς
πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολὰς, θεαρέστως
τηροῦσα, μητέρας Ἰσραὴλ, ὑπε-
ρῆρας ἀπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρ-
θενον, Θεοτόκον κύησασα, ἀγιο-
λεκτε Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου.
μεταστᾶσα δὲ, ἐκ γῆς πρὸς Θεῖον
νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.
Ἑγρὰν διοδεύσας καὶ τῆς Ἀγίας. Με-
τὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Κανόνων,
ψάλλομεν Καταβασίας.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ Α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πταισμάτων συγχώρησιν, καὶ
τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου
διόρθωσιν, νῦν μοι σεμνῇ αἰτῆσαι,
προελομένῳ, τὴν σὴν φωσφόρον
μνήμην, εὐφημῆσαι σήμερον, Ἄν-
να πανεύφημε.

Ζωὴν τὴν κύησασαν, Θεοπρε-
πῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς αἰζῶνον,
ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαβοῦσα,
χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνε-
σπέρου τε, Ἄννα Θεόκλητε.

Η χάρις ἡ ἐνθεος, πρὸς τὴν
χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἦν
έτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἀγνῆ· καὶ
παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ,
Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάν-
τας ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιο-
σύνης ὁ ἥλιος, καὶ πάντα κατηύ-
γασε, θεογονωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέ-
λυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθείας, ἀγνῆ
παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

ᾠδὴ Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέ-
χοντα πάντα συνέλαβες· καὶ ἐκύ-
ησας Χριστὸν, τὴν ὑπὲρ λόγον
κύησασαν· διὸ σου τὴν Κοίμησιν,
Ἄννα γεραίρομεν.

Μετ' ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ
ἐνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡ-
μῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἀγνῆν
Θεομήτορα, Ἄννα Θεόκλητε.

Ηλιος ὡς περ, τῇ σελήνῃ τῇ
Ἄννῃ ἐνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωα-
κεῖμ, τῆς παρθενίας ἀκτίνα γεννᾷ,
δι' ἧς τῆς Θεότητος, αὐτῇ ἐπέ-
λαμψε.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεο-
μῆτορ κεκτήμεθα· τὰς ἐλπίδας
ἐπὶ σοί, ἀνατινέντες σωζόμεθα·
πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρου-
ρούμεθα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότη καὶ

Ποιη-

Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεής, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο ἰανοῦσα, ζῶν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν· δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Τὰ ἐν νόμῳ γεγραμμένα, μελειῶσα ἐτέλεσας, καὶ τοῦ Νομοθέτου, Μήτηρ τῆς Μητρὸς ἐ χρημάτισας· διὸ νῦν πᾶσα ἡ κτίσις ἐποφείλει σοι, ἐκτελοῦσά σου, χαρμονικῶς τὸ μνημόσυνον.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἀληθῶς ἡ βασιτάσασα, τὴν τὸ φῶς τοῦ κόσμου, ἔνδον ἐν κοιλίᾳ βασιτάσασαν καὶ οἱ μαστοὶ σου ὠραῖοι, ὡς θηλάσαντες τὴν θηλάσασαν, Ἄννα Χριστὸν τὴν τροφήν ἡμῶν.

Ὡς βιώσασα ἀμέμπτως, τὴν ἀμέμπτως κύησασαν, Θεοτόκον Κόρην, Λόγον τοῦ Πατρὸς ἀπεκύησας, καὶ πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης προσεχώρησας, θεομένη σεπταῖς μετοχαῖς ἀληθέστατα.

Θεοτοκίον.

Τῆς Παρθένου ἡ κοιλία, θημωνία ὡς ἄλωνος, ἀληθῶς ἐδείχθη, στάχυν ἀγεώργητον ἔχουσα, δι' οὗ ἐκτρέφεται πᾶσα κτίσις κράζουσα. Παντοδύναμε, δόξα Χριστῇ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ Ε'. Ἀσθεῖς οὐκ ὄφονται.

Οὐρανὸν ἐκύησας, ἐν γῇ ὡς ἀληθῶς, τὴν τεκοῦσαν τὸν οὐρανοῦ Ποιητὴν, τὸν σήμερον σὲ μεταθέμενον, πρὸς τὰ ἐπουράνια, μετὰ δόξης Ἄννα ἔνδοξε.

Ταῖς αὐλοῖς τάξεσιν, αὐλῶ τῶ νοι, συγχορεύεις περιχαρῶς, πληρουμένη λάμπειως, τῆς πλουτοδότιδος· ἀλλ' ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐν πίστει μεμνημένων σου.

Ἰεσσαὶ βλαστήσασαν, ἐκ ρίζης ἐμφανῶς, εὐθαλὴ ράβδον τὴν ἁγνήν, ἐκβλαστάνεις ἔνδοξε, τὴν ἐκβλαστήσασαν, ἄνθος τὸ ἀμάραντον Ἰησοῦν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εἰπὶ σὲ κατέφυγον, τὴν μόνην κραταίαν, τῶν πιστῶν σκέπη· ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα τίθημι, τῆς σωτηρίας μου· Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε μὴ παρίδης με.

ᾠδὴ Σ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Κυρίου Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ οἱ Προπάτορες, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννα, οἱ δικαιοσύνη κεκοσμημένοι, ἐπαξίως ἐν ὥδαῖς εὐφημείσθωσαν σήμερον.

Ἀπάντων ἐγκωμίων ἡ Ἄννα ὑπέρκειται· ὅτι παντὸς ἐγκωμίου, τὴν ὑπερκειμένην ἐκύησε· διὰ τοῦτο, ἐν χορῶ τῶν Ἀγίων αὐλίζεται.

Φωσφόρος καὶ λαμπρότητος πλήρης ἡ μνήμη σου, μαρμαρυγὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, τὰς σωτηριώδεις ἐκπέμπουσα, σῶφρον Ἄννα, χαρισμάτων παντοίων ἀνάπλευς.

Θεοτοκίον.

Εἰς Ἄννης, ἡ τοῦ κόσμου ἐτέχθη Βασίλισσα, τὸν τοῦ παντὸς

Βασι-

Βασιλέα, καὶ τεκοῦσα καὶ παρθε-
νεύουσα μετὰ τόκον, Χερουβὶμ ἀ-
νωτέρα Πανάμωμε.

Κοντάκιον, ἤχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνή-
μην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πι-
στῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ
ῥυσθῆναι ἅπαντας ἀπὸ πάσης θλί-
ψεως τοὺς κραυγάζοντας, ὁ Θεὸς
γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξά-
σας ὡς ἡδδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάν-
τες, τοῦ ἀξίως ὑμνήσαι τῆς προ-
γόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν με-
τάστασιν· σήμερον γὰρ ἐκ τῆς
προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν
τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν
πορείαν ποιούμενη ἀγάλλεται· καὶ
ὡς οὕσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀλη-
θοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς.
Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύρι-
ον, ὅτι ἔτεχον τὴν τούτου Μητέρα
ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν
ὁ τούτους δοξάσας ὡς ἡδδόκησε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κέ. ἑορτάζομεν τὴν
Κοίμησιν τῆς ἁγίας καὶ Προμήτορος
Ἄννης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ὁσία Ὀλυμπίας ἡ
Διακόνισσα καὶ ὁμολογήτρια, ἐν ἔτει
395 ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Εὐπραξία τοῦ Συγκλητικοῦ
Ἀντιγόνου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σάγκτος καὶ Ματ-
τοῦρος, Ἄτταλος καὶ Βλανδίνη, ἀγχόνῃ
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμην ἐπιτελοῦμεν
τῶν ἁγίων 165 πατέρων, τῶν ἐν τῇ
πέμπτῃ Συνόδῳ συνεληθόντων ἐν Κων-
σταντινουπόλει, καὶ τὰ τοῦ Ὁριγένης

δόγματα καθελόντων, ἐπὶ ἰουστινιανοῦ
τοῦ πρώτου, ἐν ἔτει 553.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Ὁ διασώτας ἐν πυρί.

Ως τῆς ζωῆς τῆς ἀληθοῦς.
Ἄννα τὴν μητέρα τεκοῦσα, πρὸς
τὴν ζωὴν τὴν ἀληθεῖ, μετετέθη·
πιστῶς ἀνακράζουσα. Ὑπερύμνη-
τε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων
εὐλογητὸς εἶ.

Η τῆς μητρὸς τοῦ Λυτρώτοῦ,
μήτηρ χρηματίσασα Ἄννα, ἀπὸ
τῆς γῆς πρὸς οὐρανόν, ἀρεταῖς
κοσμουμένη ἀνέδραμε, ἐν αἰνέσει
κραυγάζουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πρὸς
εὐρυχωρότατον πλάτος, τοῦ Πα-
ραδείσου τῆς τρυφῆς, πρὸς ἀνέ-
σπερον φῶς ἐξεδήμησας, Θεοφόρε
κραυγάζουσα. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ωραῖσμένη καλλοναῖς, ταῖς τῶν
ἀρετῶν τὸν ὠραῖον, ὑπερυῖους τῶν
γῆγενῶν, ἀπεκύησας Λόγον Πα-
νάμωμε, τὸν τερπναῖς ὠραιότησι,
τοὺς αὐτὸν ὑμνολογοῦντας κατα-
κοσμοῦντα.

Ῥδὴ Η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Η μήτηρ τῆς μόνης Θεοτόκου
ἡ στεῖρα τὸ πρὶν, νῦν δὲ προμή-
τωρ Χριστοῦ, ὥσπερ τῆς στεριώ-
σεως, οὕτω τῆς νεκρώσεως, ἐκδυ-
σαμένη ἐνδυμα, ἐν χώρᾳ ζώντων
βοᾷ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Χριστὸς σοὶ τὰς πύλας ἐκπε-
τάσας, τὰς ἄνω περιχαρῶς καθυ-
πεδέ-

πεδέξατο· πύλην ὅτι ἔτιςες, ἦν αὐτὸς διώδευσε, καὶ κεκλεισμένην ἔδειξε, μετὰ τὴν πάροδον, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αγίως τὸν βίον ἐκτελοῦσα, Ἁγίας Ἀειπαρλένου Μήτηρ γέγονας· ἥτις τὸν πανάγιον, Λόγον ἀπεκύησεν, ἀγιασμὸν καὶ λύτρωσιν ἡμῖν παρέχοντα, θεόφρον ἀξιάγαστε Ἄννα· ὅθεν σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολλοῖς συνεχόμενον κινδύνους, καὶ σάλω τῆς ἁμαρτίας κινδυνεύοντα, ὄρμον πρὸς ἀκύμαντον, αὔραις ταῖς τοῦ Πνεύματος, Θεογεννήτορ Δέσποινα, νῦν καθοδήγησον· λιμὴν Χριστιανῶν γὰρ ὅ παρχεις· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσφύλασσε· σὺ δὲ στερήσεως κατάρας, λυθεῖσα εὐλογίαν τὴν τέξασαν, ἐκύησας ἀγνήν Θεομήτορα· ἥ συγχορεύεις ἀξιάγαστε.

Εκ γῆς τῆς γαστρὸς σου ἀληθῶς γεγέννηται, γῆ ἁγία ἀγεώρητος, στάχυν βλαστήσασα ἀσπόρως, τοῦ κόσμου τὸν τροφέα καὶ Κύριον, τὸν σὲ πρὸς τὴν τρυφὴν τὴν ἀδάπανον, Ἄννα πανσόφως μεταστήσαντα.

Εδέξατο ἄλυπος ζωὴ καὶ ἀφθαρτος, μετὰ τέλος σὲ πανεύφημε. Εὐλοῦ ζωῆς νυνὶ μετέχεις. Δικαίων συνευφραίνῃ συστήμασι, καὶ θείων Ἀσωμάτων στρατεύμα-

σιν· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Η μνήμη σου σήμερον ἡμῖν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου τηλαυγέστερον, φέγγει πλουσίων χαρισμάτων, ἡμᾶς καταφαιδρύνουσα πάνσεμνε, καὶ ζόφον παθημάτων ἐξαίρουσα· ἦν ἐκτελοῦντας ἡμᾶς φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυρία τοῦ παντός, παντοίοις με, δουλωθέντα πλημμελήμασι, σὺ ἐλευθέρωσον· αὐτὴ γάρ, τὸν ἐλευθερωτὴν πάντων τέτοκας δουλείας τὸν ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς ἁμαρτίας θείῃ νεύματι.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν σεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὐτὴ γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ' ἐλπίδα, ἀγχιστεύς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδέιχθη τοῦ τοιαύτην Θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσας, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ ἄ.

Ἦχος ἁ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Μνήμην τελούντες αἰσίαν, σὲ ἀνιμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου, πρὸς τὴν αἰληκτον δόξαν μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως, ὑπερφυῶς Θεοτόκου καὶ Παρθένου μητρός.

Μνήμην ἁγίαν τελούντες τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακείμ καὶ

καὶ Ἀννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτὴν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, καὶ μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωὴν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

Πρὸς τὰς ἀύλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα ὄμιλος Ἀγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἀννης· οὓς εὐσεβῶς εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλοπάρενοι πάντες, καὶ τῆς ἀγνείας ἐρασταί· δεῦτε ἑορτάσωμεν Ἀννης τὴν σεβασμίαν κοίμησιν· καὶ γὰρ ἔτεκεν ὑπερφύως τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Λυτρωτὴς ὁ φωτίζων καὶ ἀγιαζὼν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία, μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας, Ὡδὴ γ΄. καὶ δ΄.

Ὁ Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο γιούς ἔσχεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς λύχον ἄψας.

Ζήτηι Σαββάτω γ΄.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιάσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆς Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμιππου καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

(ΤΟΜ. Γ΄.)

ΕΙΔΗΣΙΣ ΤΥΠΙΚΗ.

Εὰν τύχη ἡ μνήμη τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ἐν Κυριακῇ, καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Ἑρμολάου, καὶ συμπάλλεται ἡ τῆς Ἀγίας μόνον μετὰ τῆς Αναστασίμου ἀκολουθίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων. Προσόμοια τῶν Ἀγίων, ἦχος πλ. δ΄.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμολάε, ἱερωτάτην ζωὴν, ἱερῶς ἐπεπόθησας, ἱερεὺς γενόμενος, Ἰησοῦ παντοκράτορος· καὶ ἀνιέρου σχοτασμοῦ ἕσωσας, σεπτοῖς σου λόγοις, λαοὺς ἐν χάριτι· καὶ μεταβέβηκας, πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, τῶν ἀθλητῶν, αἵματι λουσαμένους, θεομακάριστε.

Μάρτυς ἀθλητὰ Ἑρμολάε, διὰ τὸν φόβον ποτὲ, τῶν ἀνόντων κρυπτόμενος, φανεροῖς γηθόμενος, κεχυρμένον μυστήριον, τῷ ἀθλοφόρῳ Παντελεήμονι, τῆς εὐσεβείας καὶ ἐπιγνώσεως· καὶ φανερούμενος, ὀνήσκεις προθυμότητας, διὰ Χριστὸν, τὸν δι' ἀγαθότητα, παθεῖν ἐλόμενον.

Ἑρμιππὸν τε καὶ Ἑρμολάον, καὶ Ἑρμοκράτην πιστῶς, τοῦ Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, θαυμασταῖς ἀθλήσαντας, καὶ τὸν δόλιον κτείναντας, καὶ λουσαμένους λαιτρὸν μηδέ ποτε, δευτέροις ῥήποις ἐπιθολούμενον, ἀνευφημήσωμεν, ἱερῶς δοξάζοντες· καὶ τὴν αὐτῶν, μνήμην ἑορτάζοντες, πανηγυρίσωμεν.

33 Προσό-

Προτόμια τῆς Ἀγίας, ὁμοία.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος, Παρασκευῇ ἡ σοφῇ, Ἀντωνίνου τὸ φρύαγμα, ἀνδρικῶς κατέβαλες, προθύμως ἐναθλήσασα, καὶ τῶν βραβείων τῆς ἁνῶ κλήσεως, καὶ τῶν στεφάνων ἀξιοθεῖσα σεμνῇ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, τῶν πιστῶς τιμῶντων σε, μνεῖαν ποιῶ, πάντοτε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, ἡ τὸν Δεσπότην Χριστὸν, ὁλοφύχως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἡνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, καὶ ξεομένη πλευράς ταίς μάστιξιν, αἰκίας πάσας διὰ τὸν σὸν ἐραστὴν καθυπομένουσα, τῶν σεφάνων ἔτυχες, τῶν παρ' αὐτοῦ. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε Θεομακάρισε.

Οσιομάρτυς πανένδοξε, τίς ἐξισχύσει εἰπεῖν, τῶν σὼν πόνων τὰ ἐπαύλα; καὶ τοῦ Μαρτυρίου σου, τὰ ἀνδρεῖα τεράστια, ὑπομονήν τε καὶ τὴν πραότητα, ἣν ἐνεδείξω, Σεμνῇ ὡς ἄσαρκος; ὅθεν συνόμιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Παρασκευῇ, Νύμφη τοῦ Παντάνακτος, σκεῦος τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Παρθενομάρτυς Ἀθληφόρε, Παρασκευῇ πανένδοξε, τοὺς τὴν ἁθλησιν τὴν σὴν ἀξίως ἐορτάζοντας, αἰτῆσαι ῥυσθῆναι πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβεύαις σου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, μάρτυς παναοίδιμε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα. 380.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προτόμια

τῆς Ἀγίας, ἤχος δ'.

ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Πολυώδυνα βάσανα, ὑποστῆναι πανένδοξε, ἀνδρικῶς φρονήματι ὑψομολήσας· καὶ τῶν Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας· τῷ γὰρ στένει τοῦ Σταυροῦ, τὸν ἀντίπαλον ἔκτεινας, τὸν καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρων θρόνον θῆναι· πρὸ ποδῶν σου γὰρ ἐρράγη, ὡς περ στρουθίον παιζόμενος.

Στίχ. Ἰπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι.

Τῆς πλακὸς τὴν βαρύτητα, καὶ πυρὸς τὴν κατάκαυσιν, θεικῇ προνοίᾳ Ἀγγελος τάχιστα, τὴν μὲν ὡς φύλλον ἀνέδειξε· τὴν δὲ αὖραν ἐνδροσον, οἷα πάλαι τοῖς Παισὶ, τοῦ τετάρτου ἡ ὄρασις· μεθ' ὧν ἔκραζες. Σοῦ τὸ ἔλεος μέγα, πανοικτίρμον· ὅθεν ἀέθω γηλομένη, σοῦ τὸ πανύμνητον ὄνομα.

Στίχ. Ἔστητεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαδήματά μου.

Καθαρότητα σώματος, καὶ ψυχῆς τὴν λαμπρότητα, κτησαμένη πάντοτε, ὠρθῆς ἁμωμος· σὺ γὰρ νυμφίον ποθήσασα, κατ' ἔχνος ἐβάδισας, νοητοῦ μύρου σεμνῇ Παρασκευῇ αοίδιμε, καὶ νῦν πρέσβευε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὅλων λύσιν δοῦναι, ὁφλημάτων τοῖς ἐν πίστει, ἐπιτελοῦσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τὰ πέματα, πνευματικὴν χορείαν ἐπικροτήσωμεν, καὶ τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα

νομάρτυρα ἐξημῆτωμεν λέγον-
τες· χαίροις Παρασκευὴ ὅσια καὶ
Θεοτίμητε· χαίροις ἡ τὸ μαρτύ-
ριον καλῶς ὑποδεξαμένη· χαίροις
τῶν μαρτύρων ἰσοστάσις, καὶ τῶν
ὁσίων ὁμόσκητος, μεθ' ὧν ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε·

Δόξα, τῆς Ἀγίας, ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει
κατάλληλον, ἐργασαμένη φερώ-
νυμε, τὴν ὁμῶνυμόν σου πίστιν
εἰς κατοικίαν κεκληρώται, Παρα-
σκευὴ ἀθληφόρε· ὅθεν προχέεις
ἐάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φηγιζαμένου.

καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραϊότατον Χριστὸν ἀγα-
πήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυ-
χὴν ὠραίσασα, διὰ παντοίων πό-
νων τε καὶ θλίψεων, τοῦτω κατηγ-
γύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅ-
θεν σε ἡξίωσεν, οὐρανίων θαλά-
μων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν αὐ-
τῷ, Παρασκευὴ, τῶν τιμώντων σε
πάνσεμνε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προϊστάσο πρε-
σβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ

τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διε-
φύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους;
Οὐκ ἀποστώμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ
παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἁμῶς, καὶ ἀγνή
τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν
σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς
ἀθλήσεως, σεκυτὴν ὠραίσασα· ὅθεν
εἴληφας, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν,
ιατρούουσα, τὰ ἀρρώσθηματά πάν-
τα δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα
πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ
μετὰ τόκον φανεῖσιν, οἱ πόθῳ κα-
ταρεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγα-
θότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτω-
λοὶ προστασίαν· σὲ κεύκτημεθα, ἐν
πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην
πανάμωμον.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ Ἀκρο-
στιχὶς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων.)

Ἦμνοις γεραίρω τὴν πανεύφημον Κόρην,
Θεοφάνους.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἦμνοῦσι τὴν φωτοφόρον μνήμην
σου, Μάρτυς πανεύφημε, χάριτι
δοθῆναι αἰτήσαι ἡμῖν, καὶ πται-
σμάτων τὴν ἄφεσιν, Παρασκευὴ
αἰοῖδμε, ταῖς πρὸς τὸν Κύριον
δεήσεσι.

Μαρτύρων σὺ καλλονὴ ἀνέ-
φανας, τὰς τοῦ ἐχθροῦ μηχανάς,
καταβαλοῦσα ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ·
καὶ τυράννων ὠμότητα, ἀθλητι-
κῶς

κῶς παλαίσασα, θεοσεβῇ πίστιν ἐκήρυξας.

Νομίσας τῆς καρτερίας λύνει σου, Μάρτυς τὸ εὐτονον, ὁ τοῖς ξοάνοις τύραννος δεινῶς ἀπονέμων προσκύνῃσιν· ἀλλὰ σοφοῖς σου ῥήμασι, τούτου τὸ θράσος ἅπαν λέλυται. Θεοτοκίον.

Ο λόγος ἐκ σὼν ἀχράντων Δέσποινα, αἱμάτων τίκτεται, ἐνεψυχωμένην σάρκα εἰληφώς· καὶ ἡμᾶς ὀλισθήσαντας, ἀπατεῶνος δῆγματι, τῷ θεῷ κράτει ἀνεπλάσατο.

Ῥδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ενεύρου τὸ ἀσθενές, τὸ Θεῖον Πνεῦμα καὶ φαιδρὸν δέδειχεν, ἐξεκονίζον ἄριστα, τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς ψυχῆς ἔλλαμψιν.

Ρωσθεῖσα σένει Χριστοῦ, τὰς τῶν βουνεύρων ἀφειδῶς μάστιγας Μάρτυς Χριστοῦ ὑπέφερες, οἷά τις ἀδάμιας στερρότατος.

Αγάπη τῇ πρὸς Θεὸν, ἐν τῷ σταδίῳ καρτερῶς ἠνεγκας, πόν σκορπισμὸν τοῦ σώματος καὶ τοὺς ἀνυποίστους πικροὺς αἰκισμούς.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στέγωμα.

Κάθισμα. Ὑχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκ σπαργάνων μητρώων σὺ

τῷ Χριστῷ, σεαυτὴν ἀναθεῖσα διηνεκῶς, αὐτῷ εὐηρέστησας, τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων· καὶ τυράννων θράσῃ, στερρόως κατεπάτησας· καὶ βασάνους ὄντως, ἀνδρείως ὑπέμεινας· ὅθεν ὁ Χριστὸς σοι, τοὺς στεφάνους κοσμήσας, ἐνδόξως εἰσήγαγεν, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον. Παρασκευὴ ἀξιάχαστε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην. Φύλ. 387.

Ῥδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Γαμάτων ἐντυχούσα καὶ χαρισμάτων, καὶ ὁπτασίας ἐνδοξε, τὰς θείας πηγάζεις, χάριτας ἐκαστοτε τοῖς πίστει γεραίρουσι, καὶ τῷ σῷ τεμένει προσρέχουσι.

Ρυτίδα ὄντως καὶ σπῖλον μηδόλως σχοῦσα, ἁγιασμόν τε σώματος, ἐπικτησαμένη, Ἀγγέλους τεθέασαι, μεθ' ὧν ἀνεκραύγας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωs κατάπληκτον σημεῖον· φρικτῆς ἡμέρας, τοῦ σωτηρίου πάθους γάρ, ἐξεικονισθείσης, γυναικεῖω σώματι, Σταυρόν τε καὶ Κόλαμον, Στέφανον καὶ Σπόγγον τεθέασαι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμω ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὥφθης, παρθενεύουσα πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ηγώνισαι σεμνή, καὶ τὸν Τύραννον ἔκτεινας, ῥητορεύσαι ταῖς

πανσό-

πανσόφοις, πρὸ βημάτων ἐμφρόνως
τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσα.

Νοῦν ἔχουσα στεῖρρόν, ἀπτοή-
τῳ φρονήματι, κατήσχυνας τῶν
ειδώλων τὰ σεβάσματα πάντα,
γραφικαῖς ἀποδείξεις.

Παστάδος νοητῆς, καὶ νυμφῶ-
νος ἡξίωσαι χορεύουσα σὺν Παρ-
θένοις, ταῖς φρονίμαις ἐνθέως, Πα-
ρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόθυμπε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Αγγέλου, παρουσίᾳ τὴν στέρ-
νοις τεθεϊσάν σοι, μεγίστην πάν-
σεμνε πλάκα, καὶ χειρῶν τοὺς ἡ-
λούς ἐνδοξε Μάρτυς, ὁ Δεσπότης,
ῥοπῇ θεῖα θάττον ἠφάνισε.

Νέαν σε, Πρωτομάρτυρα Θέ-
κλαν δοξάζομεν, οἷα κηρύξασαν
πᾶσι, καὶ πολλοὺς φωτίζουσιν θείῳ
λόγῳ καὶ ἀπίστους, πρὸς τὴν ἐν-
θεον πίστιν ρυθμίζουσιν.

Ερρεῖ σου, τῶν ἐνθέων δογμα-
των ὁ σύλλογος, μελισταγῆς τῶν
χειλέων καὶ τὴν γνῶσιν πάντων
ἐδίδασκες παρρησίᾳ, Παρασκευὴ
Μαρτύρων ἀγλαίσμα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμά-
των καινότερον, ὅτι Παρθένος ἐν
Μήτηρ τὸν τῶ σύμπαντα περιέπον-
τα, ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα, οὐκ
ἐστενοχώρησεν.

Ῥδὴ ζ'.

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέ-
σεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι,

Ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμέ-
νη, τῷ δι' οἶκτον ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ρεύσαντι αἵματι.»

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν Νάον σου πάνσεμνε, ὡς
λατρεῖον, ψυχικὸν εὐράμενοι, ἐν
τούτῳ πάντες οἱ πιστοί, μεγαλο-
φώνως τιμῶμέν σε, ὁσιομάρτυς
Παρασκευὴ αἰοῖδιμε.

Ῥδὴ ζ'.

Η τοῦ Νυμφίου σε φωνή, κα-
λέσασα ὡς Νύμφην, στεφάνῳ ἀ-
φθαρσίας, ἐκόσμησε Θεόφρον, Πα-
ρασκευὴ πανευκλεές, καὶ μετὰ Ἀ-
θλοφόρων καὶ Μαρτύρων τῶν σε-
πτῶν, ἀξίως συνηρίθμησαι, μεθ' ὧν
εὐφραينوμένη, μέμνησο τῶν ἐκτε-
λούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν σου, καὶ
συνελθόντων ἐνδον τοῦ ναοῦ σου.
ἐν αὐτῷ γὰρ νυνὶ παρεστῶτες, ἀπὸ
ψυχῆς προσφερομέν σοι τοὺς ὕ-
μνους, Ὅσιομάρτυς Παρασκευὴ
αἰοῖδιμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κς'. μνήμη τῆς ὁσιο-
μάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Παρασκευῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς
Ἑρμόλαος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Ἑρμιππος,
καὶ Ἑρμοκράτης ξίφει τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Ὁραϊζήλη, ξίφει
τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Στειρονήτης, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀππίων καὶ ἱε-
ρουσαλὴμ ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υπὸ Κυρίου, σὺ φρουρουμένη
πρὸ βήματος ἀσεβῶν, Μάρτυς,
τάς μασχάλας ἐστεγες καρτερώς,
φλεγόμενη καὶ ὑπέψαλλες. Ἐὐλο-
γητός

γητός εἰ ὁ Θεός μου βοῶσα καὶ Κύριος.

Φλέξαν μηδὲλως, τοὺς παρανόμους καίει, μᾶλλον τὸ πῦρ, Κόρη, ὁ Χριστός δὲ φυλάττει σε ἀβλαβῇ, καθὼς πάλαι διεσώσατο, πρὸς τοῦ βρέμοντος, ἀδελφεὶς Νεανίας χειρὶ κραταίῃ.

Ηπειρον πᾶσαν, σαφῶς καὶ πόλον μὴ τεκτηνήμενοι, ὄντως τὰ δαιμόνια ξόανα καὶ θεοί, ἀπολέσθωσαν ἐκρυσύγαζες. Χριστός δὲ Κύριος, πλαστουργός ἐστι πάντων ἐκήρυττες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε Δέσποινα.

Ῥδὴ Ἡ. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Οὐκ ὄντας Θεοὺς ἀλλὰ ψευδῇ, δαιμόνων εἴσματα, Μάρτυς ἀπέδειξας, καὶ κατηδάφισας τέλεον, καὶ εἰς τέλος κατελέπτυνας, ἐν εὐφροσύνῃ τῷ Χριστῷ, ἀπαύστως μέλπουσα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ναοῦ δονηθέντος ἐπὶ γῆς, ἐπιφοιτήσει σου, Ἀπόλλων πέπτωκε, καὶ κατηκόντισας ξόανα, ἐνεργεία τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ· δι' οὗ φραχθεῖσα μυστικῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ, ἀνεβόας. Πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Κάλλους καὶ τοῦ πόθου σου Χριστέ, Παρασκευὴ ἡ ἀγνή, τρωθεῖσα ἔφερε, πρὸς τὴν ἐκκαυσιν κρᾶζουσα. Εἰς ὁσμὴν τοῦ Θεοῦ

μύρου σου, νῦν ἐναβλοῦσα κάρτε-
ρως, δραμοῦμαι ἀληχτά, σοῦ δ-
πίσω, ἐπευλογοῦσα τὸ θεῖόν σου ὄνομα.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία λεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

«**Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἐφραξε· πρὸς δὲ δύναμιν ἔσθυσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖας ἐρασταί, Παιδὲς κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ῥδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους.

Ρευστῆς βιοτῆς καὶ προσκαίρου, Μάρτυς τὴν μέλλουσαν ἡλλάξω, κάλλος τὸ ἀμήχανον ὄραν, τοῦ σοῦ Νυμφίου ἐπείγομένη τρανῶς· ὅθεν στεφάνων ἐτυχες, τῶν ἀκηράτων καλλιπάρθενε.

Ηκουσας φωνῆς βεβαιούσης, Παρασκευὴ σοῦ τὰς αἰτήσεις, θείας οὐρανόθεν καὶ τὸν δρόμον, προθύμως Μάρτυς σεμνὴ διήνυσας καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, κάραν τμηθεῖσα τὴν ἐρίτιμον.

Νίκην κατ' ἐχθρῶν δωρηθῆναι, Παρασκευὴ Χριστὸν ἐξίτεται, πᾶσι τοῖς τῷ θεῷ Ναῶ σου, προσερχομένοις ἐν θερμότητι πίστει, καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, καὶ τῶν δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Ωρθῆς Χερουβὶμ ἄνωτέρα, καὶ οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἄχραντε Παρθένε Μαρία βουλῆς μεγάλης τεκοῦσα Ἀγγελον, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Κριτὴν ἀπάντων ἐλευσόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

« Λίθος ἀχειρότευκτος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν. »

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάντοτε, Παρασκευὴ πανθαύμασε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμῶντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρῶτατον, χρυσὸν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας, ὅντως ἐν ᾧ Πατὴρ ἡδύοχησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἶνους ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, χοροβατοῦσα σεμνή, ἅμα Παρθένοισ· μάρτυς, ταῖς φρονίμοις ἐκείναις, ἐκείθεν ἐκομίσω, χάριν σοφῆς, τοῦ ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ἐκδιώκειν τὰ πνεύματα μυσαρὰ, ἐκ τῶν πέσσει προσιόντων σοι.

Ρῆξασα κράτος τυράννων, ἀθεωτάτων σεμνή, καὶ πρὸς Θεὸν τὰς βάσεις, ἀναθείσα παρθένη, οὐδ' ὅλως ἐπτοήθης, οὔτε κρουτμόν, μολυβδίνων σφυρῶν, οὔτε πῦρ, οὔτε ξεσμούς τῶν σαρκῶν σου, οὔτε βρασμόν τῶν λεβήτων, οὔτε ξίφους σφαγῇν.

Ασκήσει πρῶην τὸ σῶμα, τήξασα ἐνδοξε, τὸ δεύτερον ἀθλήσει, στομωθεῖσα τὴν φρένα, τοῖς πᾶσιν ἀνεδείχθης, μάρτυς Χριστοῦ, οὐρανογάλκυντον φάσχανον, ὥσπερ χρυσὸς ἐν χωνεῖα δοκιμασθέν, ταῖς αἰκίαις καλλιπάρθενε.

Δόξα, ἦχος β'. Βυζαντίου.

Εν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίᾳ αὐτοῦ, ἐκεῖ κατεσκήνωσεν ἡ ἁγία· τὴν λαμπάδα ἁσθετον τηρήτασα· ἀκούσωμεν τῆς παρθένου ἐγκώμιον· ὦ Παρθενία, Ναὺς Θεοῦ· ὦ Παρθενία, μαρτύρων δόξα· ὦ Παρθενία, Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίης, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἱαματικοῦ Παντελεήμονος.

Ἀργία καὶ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους β'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτὰ ἦχος δ'.

Ὁ

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο ἐπαξίως κληθεὶς Παντελεήμων, ὅτε τὸ φιλόανθρωπον πᾶσιν ἐφήπλωσας, τὴν τῶν ψυχῶν ἐπιμέλειαν καὶ τῶν σωμάτων, τὴν θεραπείαν ἐπιδεικνύμενος τότε τὴν φερώνυμον κλησὶν ἐπλούτησας, τῆς ἀρετῆς τὴν ἀντίδοσιν, καὶ εὐσεβείας ἀντιμισθίαν Μάρτυς εὐράμενος, στεφανηφόρος καὶ ἀήττητος, στρατιώτης δειχθεὶς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἰαμάτων τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν εὐσεβειαν πάντων προέκρινας, τῆς μητρικῆς ἀντεχόμενος θεοσεβείας, καὶ πατρικῆς μισήσας δυσσεβειαν· τότε σοὶ τὴν ἔνθεον αἴγλην δεδώρηται, τῶν φωτισμάτων ἡ ἀβυσσος, ὁ φωτοδότης τοῦ Θεοῦ Λόγος ὁ μεγαλόδωρος, θεία προγνώσει προειδώς σου, Παντελεήμον σοφὴ τὴν λαμπρότητα, ἣν ὑπέδειξας πᾶσιν, εὐσεβῶς πολιτευσάμενος.

Ο ἐξ ἁλῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου, τῶν θείων ἰάσεων αἰετὴν χάριν ἀντλῶν, καὶ δαφιλῶς ἀρυόμενος, καὶ διανέμων τοῖς προσιοῦσί σοι παμμακάριστε, πάντας τοὺς τὴν ἐνδοξον σου καὶ πανίερον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν πιστῶς τελοῦντας, χάριτι θεία τούτους καταύγασον, θεομιμητῶ κεχηρμένος, προσωνυμία σαφῶς, καὶ χρηστότητι, ἣν δυσώπησον πᾶσι, δωρηθῆναι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Εξέλαμψε σήμερον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀναργύρου, τοῦ

πιστοῦς συγκαλοῦσα πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ πρὸς πανήγυριν ἐόρτιον ἄγουσα, τῶν φιλεορτῶν τὰ συστήματα. Ἐπέστη γὰρ ἡμῖν θαυματουργὸς ἰατρός, τὰς νόσους πάντων ἰώμενος, Παντελεήμων ὁ στεβρὸς ἀθλητὴς καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε. Φύλλα. 380.

Εἰσόδος, Φῶς ἱλαρὸν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πᾶρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεΐδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν Θεὸς ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι. Φύλ. 402.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα· ἦχος α'. Βυζαντίου.

Αγῶνα καλὸν ἡγωνίσω, καὶ δρόμον τετέλεκας τοῦ μαρτυρίου σου, Μάρτυς Παντελεήμων· διὸ ἐν ὑψίστοις μετ' Ἀγγέλων χορεύεις, ἀντάξια τῶν πόνων σου, εὐληθῶς τὰ ἄνω βασιλεία. Ἀλλὰ πρέσβευε ἱατρὲ παμμακάριστε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Αναργύρως τὴν χάριν παρέχεις τοῖς ἀνθρώποις, Παντελεήμον Μάρτυς ἐνδοξε· καὶ πνεύματα διώκεις, τῇ ἐπιλήσει Χριστοῦ καὶ τυφλοῖς ἀναβλέπειν δεδώρησαι, ὡς αὐτοῦ θεράπων γνήσιος. Ἀλλὰ πρέσβευε ἱατρὲ παμμακάριστε, τοῦ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ, εὐρήνην ἡσυχίαν καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσι μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Απεσείσω τὴν πλάνην τοῦ πατρὸς πανένδοξε· καὶ τοὺς λόγους τῆς μητρὸς ἐμφρόνως δεξάμενος, ὑπὲρ χρυσίου ἐκαρποφόρησας, κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου φωνήν· καὶ ἱατρὸς ἀριστος ἐδείχθη, Παντελεήμον Μάρτυς ἐνδοξε. Βαίνων δὲ ἐν χάριτι ἐν τῇ ὁδῷ, εὖρες κείμενον χαμερόπας νήπιον, ὑπὸ ἐχίδνης ὀηθέν· καὶ πρὸς Θεὸν εὐξάμενος, καὶ ἐκτενῶς δυσωπήσας, εὐθὺς τὸν παῖδα ἀνέστησας, καὶ τὸ θηρίον διεσπάραξας. Διὸ μνημόνευε καὶ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει σου τελούντων τὸ μνημόσυνον. Ὁ αὐτός.

Μητρὸς εὐσεβοῦς ἐπιποθήσας (ΤΟΜ. Γ')

πίστιν, τοῦ πατρὸς διωρθώσω τὴν ἀσέβειαν· ταῖς γὰρ Ἑρμολάου στήριχθεις διδασκαλίαις, ἐν τούτῳ καὶ τὸ Βάπτισμα ἐτέλεσας, Παντελεήμον Μάρτυς ἐνδοξε, τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ, τῶν νοσοῦντων θεραπευτὰ, καὶ τῶν παλῶν διδάκτα. Πρέσβευε λυτρωθῆναι ἐκ περιστάσεως, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας, τὴν αἰσιδέαστον μνήμην σου.

ἦχος πλ. α'. Γερμανοῦ.

Η παμφαῆς τοῦ Μάρτυρος μνήμη, λάμπει ὡς ἥλιος τοῖς πέρασιν, καὶ ἀπαύστως δαδουχεῖ τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα, νόσους ἀποσοβοῦσα, καὶ πάλιν θεραπεύουσα· ἰκετεύει γὰρ αἰεὶ Παντελεήμων τῷ Χριστῷ, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτός. Βυζαντίου.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, ὁμοφρόνως ἅπαντες εὐφημήσωμεν, τὸν τοῦ Χριστοῦ ἀθλοπορὸν, τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, καὶ τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀναδυσάμενον, τὸν φωστήρα τῆς οἰκουμένης καὶ αἰελαμπῆ ἀστέρα τῆς Ἐκκλησίας· διὸ καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶντες εἰπώμεν. Παντελεήμον Μάρτυς ἐνδοξε, γενεὴ ἡμῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων σωτηρία, καὶ σκέπη ἀσάλευτος, πρεσβεύων πρὸς Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν ἀδιαλείπτως, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Παντελεήμονος μνήμην τοῦ ἐλεήμονος, μετ' ἐγκωμίων ἀγειν,

34 φιλο-

φιλομάρτυσι χρέος· οὗτος γὰρ τὸν μόνον ἐν οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐλέει ἀνείκαστον, τῇ συμπαθείᾳ ζηλώσας τὴν παρ' αὐτοῦ, θείαν χάριν ἐχομίσατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Τὴν κατὰ γνώμην σὺ χάριν ἐφιλοσόφησας, ἐμμελετῶν τῇ πράξει, ἣν ἐπίβασιν εὖρες, μάχαρ θεωρίας τῆς ἀληθοῦς εὐεργέτης γενόμενος, τῶν κακουμένων ἐν νόσοις παντοδαπαῖς Χριστὸν ἔχων θεῖον φάρμακον.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τίς ἂν ἀξίως τοὺς ἄλλους ἐκδιηγῆσαιτο, Παντελεῆμον Μάρτυς οὗς ἀνέτλης γενναίως, ἅπασαν ἰδέαν τιμωριῶν, ἀπελέγξας ἀνίσχυρον, πρὸς τὸν ἐνόντα σοι πόθον ὑπὲρ Χριστοῦ, τοῦ σὲ νῦν ἀντιδοξάζοντος.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Βυζαντίου.

Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν τὴν τοῦ πατρὸς διωρθώσω ἀσέβειαν· τῷ ἱατρῷ τῶν ψυχῶν στρατευσάμενος, ἱατρικῶς σεαυτὸν ἐξεπαίδευσας· καὶ θείᾳ χάριτι ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν, τῶν παθῶν ὀλοθρευτῆς, καὶ τῶν ψυχῶν θεραπευτῆς ἀναδέδειξαι. Ἄλλ' ὥς ἐν ἄλλοις τὸ εὐτονον, καὶ ἐν πρεσβείαις τὸ ἔμμονον κεκτημένος, Παντελεῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, ἐκτενῶς ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέ-

σβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀθλοφόρε Ἄγιε, καὶ ἱαματικὲ Παντελεῆμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν,

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μήτηρ δὲ τὸ εὐσεβὲς ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατὴρ δὲ τὸ ἀσεβὲς, εὐσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἐνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρέχόντων σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἁγῶν Δυναμέσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἅπαντες, Μαρτύρων καλλονῇ, πίστει ἑορτάζοντες, τὴν ἁγίαν σου μνήμην, Μάρτυς πανασίδιμε· τοὺς σεπτούς τε ἁγῶνας, μελωδικῶς δοξά-

δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα
Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου
τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν
τὰς ὑπάρδας, τίς ἐξείπειν δυνήσε-
ται Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις
δὲ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς
ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κα-
κίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγα-
θῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύ-
τρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ οἰκουμέ-
νη, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου,
Παντελεῆμον ἀθλητὰ, τὸν ζωοδό-
την δοξάζουσα, τὸν σὲ προστά-
την, θερμὸν ἀναδείξαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου,
Παρθενομήτορ, ἐφαπλοῦσα σκέ-
πασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ, καὶ
τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας. Πᾶσι
παράσχου, Χριστέ τὰ ἐλέη σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ
δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοινῆς ἀνθήσει.

Στίχ. Περυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυ-
ρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον.

‘Ο Ν’. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Πεντηκοστάριον, ἦχος β'.

Ελεῆμονα Χριστὸν, Παντελεῆ-
μον νῦν ἐκδυσώπει, θεῖε Ἰατρὲ, ἀ-
παλλάξαι με παθῶν, καὶ ἐλεῆ-
σαι με.

Σῶσον, ὁ Θεὸς, τὸν λαόν σου. Κύριε
ἐλέησον β'.

Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ
Ἀγίου.

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροσχίς.

Παντελεῆμονα τὸν πανάριστον

Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ἦδὴ Α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέκρωσα.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χρι-
στῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν
Χριστῷ τὸν νεκρὸν πρῶτην ἡγείρας·
νῦν δέ με πανόλβιε, νεκρωθέντα
τῆς ἀμαρτίας τῷ δήγματι, ταῖς
σαῖς ἱεραίαις, ὦ Παντελεῆμον
ζωοποίησον.

Ανατείλας οἶά περ ἀστὴρ, φέ-
ρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ
θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώ-
ματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς
ἐπικτῶμενος, τῷ δεδοξασμένῳ
Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χρι-
στὸν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λου-
τροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας,
θεοφόρον ὄργανον, καὶ δοχεῖον τῆς
ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας
θεραπεύων, πάντων ἰατροῦν τὰ
νοσήματα.

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ, πε-
ριποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς
ζωῆς ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετί-
μησαι, καὶ στεφάνῳ τῷ τῶν χα-
ρίτων κεχόσμησαι, θείας ἀγλαίας,
μάκαρ ἀποσιτίδων τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

**Εφύσιν τὴν ἐπάρατον, παρακοῇ γε-
νομένην τοῦ κτίσαντος, τὸν Χρι-
στὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας,
καὶ φθορᾶς ἡλευθέρωσας· ὅθεν γε-
γηθότες, πάντες οἱ πιστοὶ σε μα-
καρίζομεν.**

Κατα-

Καταβασία.

Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκητοι ποσὶ, πόντον Ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας δυσμενεῖς ὄρωντες ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον. Ἀσώμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ῥδὴ Γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρμος.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὐκέρπος, δεχομένη σπῆρον πολύτιμον, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν.

Ενέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεὶ τῶν ὀλῶν παριστάμενος.

Ἠλλοίωσας τὸ ἄλρον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ἀντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Μητρός σου τὴν εὐσέβειαν, ἀγαπήσας ἐνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθείαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἐχέφρων τὸ κρεῖττον ἐκλεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Ο φέρων θεῖον πνεῦματι, πᾶσαν κτίσιν Κύριος, ἐν ταῖς χερσὶ βασιλεύεται, σοῦ Παρθένου ὃν νῦν δυσώπησον, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρὶ, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄλρον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθῆλσας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεας, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῶσε, Παναγία Παρθένη· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἐχω ἐλπίδα ὁδοῦ λός σου.

Ῥδὴ Δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Νυττόμενος, τοῦ Δεσπότου τῷ πόθῳ διέσπειρας, τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι, σαυτὸν γομνάζων, πρὸς ἄλλῃσιν, ἣν περ καὶ διήνυσας τὰς δι' αἰῶνος ἐλπίδας προσώμενος.

Αἰνέσας, τῷ Θεῷ τὴν οὐσίαν προσήνεγκας, σαφῶς βδελυξάμενος, τὰ τῶν εἰδώλων σεβάσματα,

ὄλον

ὄλον δὲ τὸ φρύαγμα, τῶν ἀσεβῶν ἀθλοφόρε κατεπάτησας.

Τετρωμένοις βασκανία καὶ φθόνῳ μαχόμενος, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦτοῖς ἀνέστησας δύναμιν Μάρτυς καὶ νενίκηκας, τὴν δυσσεβῆ τυραννίδα τροπώσάμενος.

Ο πρεσβύτου, Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις κρατούμενος, πρεσβύτου σε ῥήμασι, Παντελεῆμον ἐζώγρησε, θεῖαν πρὸς ἐπίγνωσιν, καὶ πρὸς πολλῶν σωτηρίαν καὶ ἐκλύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νεάνιδες, καὶ παρθένοι ὀπίσω σου ἔδραμον, Παρθένον νεάνίδα, σὲ καὶ Μητέρα θεώμεναι· μόνη γὰρ ἀμφοτέρω, εἰς ἐν συνήψας ἀφράστως Θεοδύμψευτε.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα τὴν ἐνδοξον οἰκονομίαν σου Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχνης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥδὴ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Περιχαρῶς τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυσ τοῦ μαρτυρίου, περιπεφραγμένος δυνάμει θεῖα, καὶ καρτερίᾳ σταθερᾷ τὰς βασάνους ὑπομένων, χαίρων ἐκραύγαζες· Ἔτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Αθλητικῶν, προϊστάμενος μάκαρ ἀγωνισμάτων, θεῖα δυναστεία περιεγένου, τῆς τῶν ἀθῶν δυσσεβοῦς τυραννίδος, καὶ μανίας τῆς δεισιδαίμονος, τὸν ἀγωνοθέτην, Χριστὸν ἐνδυσάμενος.

Νεανικῶν, οὐ τὴν ἐνστασιν ἐχων καὶ ῥωμαλέον, ψυχῆς τὸ ἀνάστημα κεκτημένος, πᾶσαν αἰκίαν

ἐν ῥωμαλέως ὑπέστης, καὶ ἀνδρείῳ μάκαρ φρονήματι, χάριτι τοῦ θεοῦ, Σταυροῦ κρατυνόμενος.

Ασυμφανῆ, διεκρούσατο λέσχην τῶν πλανωμένων, τῇ ἐπουρανίῳ διδασκαλίᾳ, ὁ ἀθλοφόρος, καὶ πολλοῖς σωτηρίας, παραδόξου γέγονεν αἴτιος, τῇ σῇ συνεργείᾳ Χριστέ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρῆσεις σοφῶν, καὶ αἰνίγματα πάντων δεδοξασμένη, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προαγορεύσεις, σὲ προετύπουν, προφανῶς ἐπ' ἐσχάτων, ἐσομένην Θεοῦ γεννήτριαν· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου ἀγνήν οὐ γινώσκωμεν.

Καταβασία.

Ο τοῦ φωτός διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὕμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν, ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐλυνον.

Ῥδὴ Σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταιμάτων.

Ἰνδαλμάτων τῆς πλάνης κατέπτυσας, καὶ καρφουμένην ἀπάτην κατήργησας, θαυματουργῶν ἐξαίσιος, καὶ τελῶν τὰς ἰάσεις θεόσοφε.

Στεφανίτης ἐδείχθης πανάριστος· σὺ διὰ πυρός γὰρ διήλθες καὶ ὕδατος· καὶ ἐν τροχῷ τεινόμενος παραδόξως ἀνείλες τοὺς ἀφρονες.

Τῶν τυράννων τὸ θράσος κτέβαλες, τὰς δυσφορωτάτας αἰκίας τοῦ σώματος, τῇ τῆς ψυχῆς στερρότητι, διαβλήσας θεόφρον ἐν χάριτι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Ο κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς
ὡς Θεός, ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις
Ἄγνή περιέχεται, περιγραφῇ τοῦ
σώματος, ὁ τῇ θεῖα μορφῇ ἀπε-
ρίγραπτος.

Καταβασία.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐδόξασα
πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου,
ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. α΄.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ ἐλεή-
μονος, καὶ ἱαμάτων τὴν χάριν παρ'
αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ
μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς
εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν
νοσοὺς θεράπευσον, ἀπελαύνων
τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα,
ἐκ τῶν βοώντων ἀπαύστως, Σῶ-
σον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην,
τοῦ γενναίου τὴν ἀθλήσιν, τοῦ πι-
στοῦ τὰς ἰατρείας, εὐσεβῶς ὑμνή-
σωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν
ἔλεος, μάλιστα οἱ βορβορώσαντες
ὡς καὶ γὰρ τοὺς ἑαυτῶν ναοὺς· ψυ-
χῶν γὰρ καὶ σωμάτων ὁμοῦ τὴν
θεραπείαν παρέχει· σπουδάσω-
μεν οὖν ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδί-
αις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον ἀσφαλῶς,
τὸν ρυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς βο-
ῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς
Κύριε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κζ'. μνήμη τοῦ Ἁγί-
ου μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ
Παντελεήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἁγίου
Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλός, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Ἀνθοῦσα ἡ ὁμολογήτρια, ἡ

ἀκμάτασα εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
Μαντιναίου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔ-
τει 741.

Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν πενήκοντα τρεῖς
μάρτυρες ἐν θαλάσῃ τῆς Θράκης ἀ-
θλήσαντες τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Χριστόδουλος,
ὁ ἐκ Κασσάνδρας, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ
ἀθλήσας, ἐν ἔτει 1777 ἀγχόνῃ τελει-
οῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὡδὴ Ζ'. Εἰκόνας χρυστεῖς.

Νομίμως ἀθλῶν, καὶ νικήσας
τὸν ἐχθρόν, λιμὴν πανεύδιος, τοῖς
ἐν θαλάσῃ παναοίδιμε, χειμα-
ζομένοις γεγένησαι, φῶς δὲ τοῖς
ἐν σκότει τοῦ βίου, οἷς καὶ μέλ-
πειν ἐδίδαξας, εὐλογητὸς εἰ ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι
ἔσται νῦν μακαριώτατε, ἀπολαθόν-
τι τὴν τρισόλβιον, καὶ μακαρίαν
ἐλπίδα σου, τὴν ἀποκειμένην, τοῖς
πίσται τῷ Κυρίῳ κραυγάζουσιν,
εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Αγίων ψυχῶν, καὶ δικαίων οἱ
χοροὶ καὶ ἡ ἀσώματος, τάξεις Ἁγ-
γέλων προσεδέξαντο, συγχορευ-
τὴν σε μακάριε, ξίφει γὰρ τμηθεὶς
τὸν αὐχένα, μελωδεὶς ἀγαλλόμε-
νος, εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρομφαία τὸ πρὶν, ἐκ τοῦ ξύλου
τῆς ζωῆς ἡμᾶς χωρίσασα, νῦν
ερεφομένη ὑποδέχεται, τοὺς ση-
μανθέντας τῷ αἵματι, τῷ ἐκ τῆς
πλευρᾶς τοῦ Υἱοῦ σου, προσελθόντι
πανάμωμε, εὐλογημένη ἡ Θεὸν
σαρκὶ κυήσασα.

Κατα-

Καταβασία.

Αδραμιαῖοι ποτε ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὸ περιδέξιον τῆς σῆς, εὐφυίας ψυχικὴν ἀμβλυωπίαν, τοῦ πατρὸς θεραπεύει, ἀποδιδούσης τὸ φῶς, τοῖς πίστει παμμάκαρ προστρέχουσι, καὶ πρὸς τὸν σωτῆρα Χριστὸν καθοδηγούσης.

Υπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, πρὸς αἰώνιον ζωὴν διεβιδάσθης, καὶ θεόκλητος ὦφθης, προσηγορία Χριστοῦ, τῇ θείᾳ Θεόφρον τιμώμενος, καὶ ὑπερυψῶν τὸν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρητορικὴν ἀποβαλὼν, καὶ δεινὴν τῶν σοφιστῶν ἀδολεσχείαν, τῇ Χριστοῦ ἐπικλήσει, τῶν ἐπωδύνων παλῶν, τὰς ρίζας ἐκτέμνεις ἰώμενος, τοὺς ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αθανασίας διαυγῇ, ἐπιστάμεθα πηγῇν σε Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον, τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς, τὸν πάντας θανάτου λυτροῦμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου, καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν, καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥδὴ Θ'. Ἀνάρχου γεννιήτορος.

Μετέστης γηθόμενος, πρὸς δρεκτῶν τὸ ἔσχατον, ἐνθα κατασκηνώσας, μακαριώτατε, τὸ μακαριώτατον τέλος, ἀπολαβεῖν ὄντως ἡξιώθης, συνὼν τῷ Δεσπότη σου, εἰς αἶωνα τὸν ἀπέραντον.

Εφέσεως ἔτυχες, καὶ πόθου σου πληρώσεως, συσταζόμενος ἐπὶ, θερμῷ τῷ αἵματι, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντι, καὶ δι' αὐτὸν παμμάκαρ χυθέντι, παρ' οὗ χαίρων εἰληφας, τοὺς στεφάνους τῶν ἀγῶνων σου.

Λεόντων τὰ χάσματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ στόματα, Δανιὴλ ὡς περ πάλαι, σὺ ἐχαλίνωσας· οἶδε γὰρ αἰδεῖσθαι μαρτύρων τὴν ἀρετὴν, καὶ ἄλογος φύσις· διὸ σε πανεύφημε, συνελθόντες μακαρίζομεν.

Πλουσίαν χρηστότητα, σοὶ ὁ Χριστὸς χαρίζεται, θησαυρὸν ἱαμάτων ἡμῖν δωρούμενος, καὶ Παντελεήμονα θέσει, σὲ παρασχών, παντὶ θλιβομένῳ λιμένα τέ εὐδιον, καὶ προστατήν καὶ συλλήπτορα.

Θεοτοκίον.

Ως πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδούντα, τοῖς ὡς Θεὸν, αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσι.

Καταβασία.

Ο τόκος σου ἀφθαρτος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὦφθῃ ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς

τοῖς ἀνθρώποις συνεστράφη· σὲ
Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν
σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀ-
γλάισμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων
καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρα-
νόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυ-
τάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὕμνουσιν Ἀ-
γιε σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτο-
ρος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰσθῶμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'.
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ελεος Θεοῦ μιμούμενος, Παν-
τελεῆμων σαφῶς, ὠνομάσθης κα-
τάλληλον, προσλαβὼν τὸ ὄνομα,
καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς
συμπαθὲς γὰρ, ἐλεεῖς ἅπαντας,
διπλὴν παρέχων, τούτοις τὴν ἰα-
σιν, τρέφων, ἰώμενος, καὶ πρὸς
γνώσιν ἐνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν
καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πα-
νόλβιε.

Εργον προνοίας τῆς ἁνωθεν,
τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός τηλαυγῶς ἀ-
ναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη
γὰρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παν-
τελεῆμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν
ἐδείχθης ἱατρὸς· ἔτοιμος, λόγῳ
τῆς χάριτος, ἱατρεύων ἅπαντας,
καὶ ῥοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμε-
νος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

Κάλλει Θεόφρον τοῦ σώματος,
τὴν ψυχικὴν κάλλογην, εὐθυβό-
λως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὐ-

πρέπειαν, τῆς σαρκὸς ωραιότητι·
καὶ τοὺς ὁρῶντας Μάρτυς κατέ-
πληξας, τερατουργίας λάμπων
τοῖς θαύμασιν, ἀνθι νεότητος,
πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειλη-
φῶς, πίστει τε καὶ χάριτι, κατα-
λαμπόμενος.

Δόξα, ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Σήμερον ἐξέλαμψε, τοῦ Ἀ-
θλοφόρου ἡ μνήμη. Δεῦτε πιστοὶ
πνευματικῶς εὐφρανθῶμεν, καὶ
τοῖς ἄσμασι τοῦτον καταστήσω-
μεν· τὸν γὰρ ἀόρατον ἐχθρόν, τῇ
δυνάμει τοῦ Στουροῦ ἀνδρικῶς
ἐτροπώσατο· καὶ τῶν τυράννων
τὰς ἀπίρους βασάνους μὴ δειλι-
άσας, νομίμως τὸ βραβεῖον ἐδέξα-
το τῆς ἁνω κλήσεως· καὶ νῦν μετ'
Ἀγγέλων εἰς αἰῶνας συναγάλλε-
ται. Ἀλλ' ὦ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ
Παντελεῆμον, ἱατρὲ τῶν νοσούν-
των, καὶ λιμὴν τῶν χειμαζόμε-
νων, μὴ διαλίπης πρεσβεύων τῷ
ἐλεῆμονι Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικά, καὶ
ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ Γ'. καὶ
ζ'. Ὡδή. Ἀπόστολος.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ. Ζῆτει τῇ
κς'. Ὁκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικά-
νορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Εἰς

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Εν ἐκλογῇ Θεοκρίτου προετιμή-
θητε, διακονεῖν ταῖς χρείαις, τῶν
Ἀγίων ὡς ὄντες, σοφίας θείας
πλήρεις καὶ φωτισμοῦ, καὶ τῆς
χάριτος ἐνδοξοὶ· καὶ νῦν οἰκεῖτε
ἀπαύστως τοὺς οὐρανοὺς, σὺν
Ἀγγέλοις εὐφραίνόμενοι.

Φωτιστικαὶ ὡς λαμπάδες Πνεύ-
ματος χάριτι, ἀποδειχθέντες κό-
σμος, τὸ τῆς γνώσεως φέγγος,
ἠστράφατε πλουσίως, καὶ τὴν ἀχ-
λὺν τῆς κακίας ἐπαύσατε, καὶ
μεταστάντες Ἀπόστολοι πρὸς τὸ
φῶς, ἐσκηνώσατε τὸ ἄδυτον.

Ανευφημείσθω Νικάνωρ ὁ ἱε-
ρώτατος, καὶ Παρμενᾶς καὶ Τι-
μών, καὶ σὺν τούτοις τιμάσθω, ὁ
Πρόχορος ὁ θεὸς, οἱ πληρωταί,
τῶν τοῦ Λόγου προστάξεων, καὶ
πλουτισταὶ τῶν ἀπόρων καὶ πρε-
σβευταὶ, πρὸς Θεὸν ἡμῶν θερμό-
τατοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ ὡς συνή-
θες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ πρωτῷ, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ καὶ μνήμη τῶν Ἀ-
γίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προ-
χόρου, Νικάνωρος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐ-
στάθιος, ὁ ἐν Ἀγκύρᾳ, ἐν ποταμῷ ῥι-
φθεῖς, τελειοῦται.

Ἡ ὁσία Εἰρήνη, ἡ ἐκ Καππαδοκίας
μὲν ὁρμαιμένη, καὶ ἐν τῇ μονῇ τοῦ
Χρυσοβαλάντου ἀκητήσασα, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

(ΤΟΜ. Γ')

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν αὐτῇ ΣΝ' ἀλ-
μάσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. ὡς α'

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πνευματικαῖς.
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία αὐτοῦ Ὁρθρου
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Καλλινίκου καὶ τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Θεοδότης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια ἀμφοτέρων τῶν Ἀγίων.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Θεόφρον Καλλίνικε,
ὑπὲρ τοῦ ζῆν τοῦ θανεῖν, εὐσεβῶς
προελόμενος, τοῦ Χριστοῦ τὸν θά-
νατον, ἀληθῶς ἐξεικόνισας· ἀθα-
νασίας ὁθεν ἐπέτυχες, καὶ ἀνεσπέ-
ρου μακαριότητος, ἐνθα τῇ τάγ-
ματα τῶν Ἀγγέλων πέφυκε καὶ
Ἀθλητῶν, πάντων ἀγαλλόμενος,
σκηνώσας ἐνδοξε.

Μάρτυς παμμάκαρ Καλλίνικε,
πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς, τὸν ἀόρα-
τον Κύριον, συμμαχίαν ἄμαχον,
κεκτημένος ἀνέστησας, ἀθανασίας
μεγάλα τρόπαια, τὸν ἐξαλείφειν
γῆν τε καὶ θάλασσαν, κατακαυχώ-
μενον, τῇ πυγμῇ τῶν ἁλῶν σου,
καταβαλὼν καὶ τῇ τῶν αἱμάτων
σου, καταποντίσας ῥεῆ.

Τὸν τῆς εὐσεβείας πρόμαχον,
καὶ καθαιρέτην ἐχθροῦ, καὶ Μαρ-
τύρων συνόμιλον, καὶ ναὸν τοῦ
Πνεύματος, τοῦ Ἀγίου γενόμενον
τὸν στρατιώτην τοῦ Βασιλέως
Χριστοῦ.

Χριστῷ, τῶν ἱαμάτων τὸ ἀδαπάνητόκενως θησαύρισμα, τῶν πιστῶν τοῦ ἔθους, τὸν θαυμαστὸν, σήμερον Καλλίνικον, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στιχηρὰ τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ως παρθένον καὶ Μάρτυρα, ὡς Θεοῦ νύμφην ἀφοροῦσαν, ὡς τῷ θεῷ Πνεύματι διαλάμπουσαν, ὡς τὸν Χριστὸν ἀγαπήσασαν, ἐχθρὸν δὲ αἰσχύνασαν, ὡς ἀθλήσασαν στερεῶς, καὶ πολυπλοκα βάσανα, ὑπομείνας, εὐφημοῦμένη σε πίστει Θεοδότῃ, καὶ τὴν μνήμην σου τελοῦμεν, τὴν φωταυγὴ καὶ σωτήριον.

Νυμφευθεῖσα ἐν Πνεύματι, τῷ Χριστῷ διὰ πίστεως, ὡς περ προῖκα πάνσεμνε προσεγήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὴν κατάφλεξιν, τοὺς πόνους τὴν ἀθλήσιν, τοὺς ἀπείρους αἰκισμοὺς, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν· καὶ πρὸς θάλαμον, εἰσῳκίσθης τὸν θεῖον στεφανόρος, Θεοδότῃ ὑπὲρ πάντων τῶν σὲ τιμώντων προσβεύουσα.

Ως γενναῖον ἀδάμαντα, ὡς θεόφρονα Μάρτυρα, ὡς τὴν πλάνην λύσασαν τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸν τῆς εὐχῆς πολέμιον, γενναίῳ φρονήματι, συμπατήσασαν εἰς γῆν, εὐφημοῦμένη σε ἐνδοξε, καὶ χωρήσασαν, Παραδείσου πρὸς πλάτος Θεοδότῃ, θεωθεῖσαν καὶ τυχοῦσαν ἐπιτηδεῖου μεθέξεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ,
Καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνὰ, ἀξίως νῦν κεκληρώσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρός Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετέλμησας· ὦ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Καλλίνικου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάμας, ἐν θαλάσσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Βασιλίσκος ἔξῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βενιαμὴν καὶ Βήριος, ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Πατὴρ καὶ Μητὴρ καὶ δύο τέκνα αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ εὐσεβέστατος Βασίλειος Θεοδόσιος ὁ νέος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεύαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Καὶ θανοῦσα ζωηρὸν, αἱμάτων μύρον ἐβλυσας, ὡς ἐν Θεῷ ζῶντι ζῶσα· καὶ διαθήκης τῆς αὐτοῦ, κληρονόμος ἡξίωσαι, Θεοδότῃ φρουροῦσα, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, πρὸς οὐρανὸν ἀπάρασα, μὴ καταλίπητ' ἀγαθὴ, ἡμᾶς τοὺς κάτω γηγενεῖς· πρὸς τὸν εὐσπλαγχνον Κύριον, χεῖρας εἰς μεσιτείαν, τοῦ κόσμου ἐφάπλωσον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων
ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σύλα,
Σουλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαι-
νετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀστραπαῖς φωτιζόμενοι, ταῖς
τοῦ πνεύματος πάνσοφοι, τὰ τῆς
γῆς πληρώματα περιήλθετε, καὶ
τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, τὸν ζό-
φον μειώσαντες, ἀγνωσίας τοῦ
βυθοῦ, ὡς τοῦ Λόγου ἀπόστολοι·
ὅθεν σήμερον, γεγηθότες τελοῦμεν
τὴν ἁγίαν, καὶ φωσφόρον ὑμῶν
μνήμην, ἁγιασμόν κομιζόμενοι.

Ὡς νεφέλαι μακάριοι, ἐπὶ πάν-
τα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν
οὐράνιον, καὶ τὰς ψυχὰς κατηρ-
δεύσατε, πιστῶν θεῖα χάριτι, ἀπο-
πνίξαντες· δεινὰ, ἀβέλας ζιζάνια,
καὶ τελέσαντες, τὰς ψυχὰς καρπο-
φόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο
ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπό-
στολοι.

Συνελθόντες τιμῶμεν, καὶ
πιστῶς μακαρίσωμεν, Σίλαν τὸν
πανάριστον, καὶ Ἀνδρόνικον, Ἐ-
παινετόν τε καὶ Κρήσκεντα, καὶ
πόθῳ τιμῶμεν, σὺν αὐτοῖς Σι-
λουανόν, τοὺς τῆς πίστεως κήρυ-
κας, τοὺς προχέοντας, ποταμοὺς
ιαμάτων, καὶ παντοίων παθημά-
των ἐπηρείας, Πνεύματι Θεῷ ἐ-
ξαίροντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ πρωί, Κοντάκιον τῆς ἡμέρας

Τῷ αὐτῷ μηνί Α'. Μνήμη τῶν ἁγίων
Ἀποστόλων Σύλα, καὶ Σουλουανοῦ, Ἐ-
παινετοῦ, Κρήσκεντος, καὶ Ἀνδρονίκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ιου-
λίττα, ἡ ἐκ τῆς Καίταριαις πυρὶ τε-
λειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις κρεσδεταῖς.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΑΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Δικαίου
Εὐδοχίμου, καὶ προεόρτια
τῆς Προελεύσεως τοῦ
τιμίου Σταυροῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Σταυροῦ γ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σύμπασα φύσις ἀνθρώπων, νῦν
προεόρταζε, χαρμονικῶς καὶ σκίρ-
τα· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον,
μέλλει προτελεῖναι πᾶσι πιστοῖς,
ιατρεῖον ἀδάπανον, καὶ νοσημά-
των λυτήριον καὶ παθῶν, καὶ παν-
τοίων περιστάσεων.

Δεῦτε κατιδῶμεν ξένον, πιστοὶ
τεράστιον· πῶς τοῦ Σταυροῦ τὸ
ξύλον, καταπαύει φλογώσεις, κοι-
μίζει ἀλγυθόνας, πάθους παντός,
ἀπαλλάττει τοὺς κάμνοντας. Προε-
ορτάσωμεν τοίνυν, καὶ τῇ αὐτοῦ,
προελεύσει νῦν σκιρτήσωμεν.

Ζῶντες ὁμοῦ καὶ θανόντες,
προεுτρεπίσθητε· τῆς γὰρ ζωῆς
τὸ ξύλον, τὸ τὸν Ἀδὴν νεκρῶσαν,
ὁ φύλαξ τῶν ἀνθρώπων, ἡ τῶν
νεκρῶν, ἐξανάστασις ἐρχεται, πᾶ-
σι

σι τὴν ἀφθονον χάριν νῦν παρα-
σχέιν, τοῖς αἰτοῦσι μετὰ πίστεως.
καὶ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου γ'. Ὁμοία.

Μακαριώτατον τέλος, εὖρες
Εὐδόκιμε, εὐδοκίμησας θείαις, ἀρε-
ταῖς φερωνύμως· καὶ κόσμου ταῖς
ἀπάταις μὴ συγχωσθεῖς, ἀλλὰ
λάμπας φαιδρότερον, τῶν τοῦ ἡ-
λίου ἀκτίνων, καὶ τῶν πιστῶν κα-
ταυγάσας τὰ συστήματα.

Ἡ ἐλεήμων καρδιά καὶ εὐσυμ-
πάθητος, ὁ τῆς ἀγάπης λύχνος,
ὁρφανῶν ὁ προστάτης, γυμνῶν
καὶ πενομένων ὁ σκεπαστής, σω-
φροσύνης τὸ ἀγαλμα, τῶν ἐντο-
λῶν τοῦ Κυρίου ὁ πληρωτής, εὐ-
φημείσθω νῦν Εὐδόκιμος.

Τῇ καθαρᾷ σου καρδίᾳ, Θεὸν ἐ-
ζήτησας, καὶ τὰ τοῦ κόσμου πάν-
τα, ἐβδελύξω ἡδέα, Εὐδόκιμε θε-
όφρον· ὅθεν πιστῶς, καὶ τῶν κό-
πων ἀντάμειψιν, παρὰ Θεοῦ ἐκο-
μίσω παναληθῶς, ὡς ἐν τέλει πε-
φανέρωται. Δόξα, ἁγ. ἡγ. β'.

Παντὸς Δικαίου μνήμη μετ'
ἐγκωμίων γίνεται· μεθ' ὧν καὶ ἡ
τῇ, ὑεράπον Χριστοῦ Εὐδόκιμε· ὁ-
πλον γὰρ ἐσχες Σταυρὸν, καὶ κρά-
τος ἀήττητον, Τριᾶδος ὁμοουσίου
πέστιν· διὰ τοῦτο μετ' Ἀγγέλων,
συναναπαύη ἀείμνηστε.

καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. Ὁ αὐτός.

Σὺ μου σκέπη κραταῖα, ὑπάρ-
χεις ὁ τριμερὲς Σταυρὸς τοῦ Χρι-
στοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου,
ἵνα πίστει καὶ ποθῶ, προσκυνῶ καὶ
δοξάζω σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τοῦ Σταυροῦ. ἡγ. πλ. β'.

Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, Χριστιαν-

ῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανημένων ὁδη-
γέ, χερμαζομένων λίμνη, ἐν πολέ-
μοις νίκος οἰκουμένης ἀσφάλεια,
νοσούντων ἰατρὲ, νεκρῶν ἡ ἀνά-
στασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ὁ καλέσας σε, πρὸς αἰ-
ωνίους μόνας, τηρεῖ καὶ μετὰ θά-
νατον, ἀδιαλώδητον, τὸ σῶμά σου
Ἅγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ
σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύ-
σω, μὴ μολύνας τὴν σάρκα· διό
ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε
σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἡ Παρθένος Σήμερον. Ἦχος γ'.

Ἡ σεπτὴ σου σήμερον, ἡμᾶς
συνήροισε μνήμη, ἐν τῇ θεῇ λάρ-
νακι, τῶν ἱερῶν σου λειψάνων.
Πάντες οὖν οἱ προσιόντες καὶ προ-
σκυνοῦντες, ἅπασαν δαιμόνων
βλάβην ἀποσοδοῦνται, καὶ παικί-
λων νοσημάτων, λυτροῦνται τὰ-
χος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λα. Μνήμη τοῦ Ἀ-
γίου Εὐδοκίμου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἰωσήφ, ὁ δι-
καίος, ὁ ἀπὸ Ἀριμαθείας, ὁ κηδεύσας
τὸν δεσπότην Χριστὸν ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται.

Οἱ ἅγιοι δώδεκα μάρτυρες, ξίφει τε-
λειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβίαις.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Καὶ ζῶν Εὐδόκιμος ὁφθης,

κατὰ

κατὰ παθῶν παντοδαπῶν· καὶ νῦν
εἰσέτι ὑπάρχεις πηγὴ θαυμάτων
τηλαυγῆς, ἐξ ἧς καθαίρονται πά-
θη, ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τοῦ Σταυροῦ.

Ἰουναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸς προεορτάζεται, καὶ
κόσμος ἀγιάζεται· τάξεις Ἀγγέ-
λων ὕμνουσι, τὸν δι' ἡμᾶς σταυ-
ρωθέντα, καὶ συμπανηγυρίζουσιν,
ἡμῖν καὶ συναγάλλονται, δαβιτι-
κῶς κραυγάζοντες· Εἰργάσατο σω-
τηρίαν, ἐν μέσῳ γῆς ὁ Δεσπότης.

Ἡ λοιπὴ τοῦ ὁδοῦ ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Δόξα, καὶ νῦν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΜΗΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ

τριάκοντα μίαν.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ

ὥρας 11.

Τῇ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Πρόσδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ·

καὶ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐπτά

Μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, καὶ

τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλε-
ζάρου, καὶ τῆς μητρός αὐτῶν

Σολομῆς.

(Ἀρχεῖται ἡ νηστεία τῆς Θεοτόκου.)

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὐν ἡ παροῦσα πρώτη τοῦ Αὐγού-

στοῦ τύχη ἐν Κυριακῇ, τῇ Σαββάτῳ
ἑσπέρας, μετὰ τὸ Μακάριον ἀνὴρ, ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. καὶ
τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ.
Ὅνπερ κάλει Μωϋσῆς. Καὶ νῦν, τὸ α.
τοῦ ἡχοῦ. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστά-
σιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυ-
ροῦ. Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋ-
σείως. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δό-
ξα, καὶ νῦν, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου,
καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον, μετὰ τὴν ἐξ ἔθους
ἅπασαν ἀκολουθίαν, οἱ Κανόνες, ὁ
Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἀφ'
ἐκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁκτω-
ήχου. Καταβασίαι, Σταυρὸν χαράζας,
Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον καὶ τοῦ
Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσι-
μα δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. Δόξα, τὸ
Ἑσθινόν. Καὶ νῦν Ἰπερευλογημένη, κτλ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, μετὰ τὴν Εἰ-
σοδον, ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον καὶ
τοῦ Σταυροῦ. Κοντάκιον. Ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ
μετεμορφώθη, καὶ καθεξῆς.

Εὐν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλ-
λεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ μετὰ
τῆς τῶν Ἀγίων, καθὼς ἐπονται ἐφεξῆς
τετυπωμένοι.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν
Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ τιμίου Σταυροῦ γ'. καὶ
τῶν Ἀγίων γ'. Στιχηρὰ τοῦ τιμίου
Σταυροῦ. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς κοινὸν φυλακτήριον, ὡς
πηγὴν ἀγιάσματος, τὸν Σταυρὸν
τὸν τιμιον ἀπασιώμεθα· καὶ γὰρ
κοιμίζει παθήματα, καὶ παύει νο-
σήματα, καὶ παντοίων ἀλγυνῶν,
ἀπαλλάττει τοὺς κἀμνοντας, ὑπὲρ
ἄβυσσον, πελαγίζων τὰ βεῖθρα
τῶν σαυμάτων, τοῖς πιστῶς αὐ-
τοῦ τὸν τύπον, καὶ προσκυνῶσι
καὶ σέβουσιν.

Οἱ

Οἱ τοῦ βίου τοῖς κύμασι, θαλαττεύοντες ἄνθρωποι, παθημάτων ζάλη τε κυμανόμενοι, ὡς εἰς ὁλκάδα σωτήριον, τὸ ξύλον τὸ τίμιον, καταφύγωμεν πιστῶς, καὶ σιγήσει τὰ κύματα, καὶ τὰ πνεύματα, καὶ ραγήσεται πάθη, καὶ πρὸς ὄρμον, ἀκυμάντου σωτηρίας, χαρμονικῶς καταντήσομεν.

ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, ὡς ἀκτῖνας θαύματα προβαλλόμενος, καὶ ὡς βολίδας ἰάματα προσέλθωμεν ἄνθρωποι, οἱ τῷ σκότει τῶν δεινῶν, συνεχόμενοι πάντοτε, καὶ ληψόμεθα, φωτοπάροχον χάριν ἰαμάτων, τὸν ἐν τούτῳ προσπαγέοντα, σαρκὶ Θεὸν μεγαλύνοντες.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ νόμου τὸν ὄροφον ἑπτὰ, στύλοις ἐπαύρομενον, ἡ τυραννὶς οὐ κατέσεισε· τὴν γὰρ ἀλόγιστον, τοῦ διώκτου λύσαν, ἀνδρικῶς ὑπέμειναν, τὸ σῶμα παραδόντες τοῖς τέμνουσιν, οἱ εὐγενέστατοι, νεανίαι καὶ ὁμαίμονες, τῶν Μωσείως, θεσπισμάτων φύλακες.

ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα τὸν νοῦν, ὄντως ἀνυψώσαντες, μέλη σαρκὸς κατετέμνετο, οἱ εὐσεβεστάτοι, καὶ γενναῖοι Παῖδες, σὺν μητρὶ θεόφρονι, μεγίσταις ἐν ἐλπίσι νεουρούμενοι· ὧν νῦν ἐπέτυχον, Ἀβραὰμ ἀναπαυσάμενοι, ἐν τοῖς κόλοις, τοῦ αὐτῶν προπάτορος.

Ψυχῆς ἐν νεότητι στερρόως, ἑαυτοὺς ὀπλίσαντες, καὶ τὸν θυμὸν ὡς περ θήξαντες, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, σταθερῶς ἐχώρουν,

εὐσεβείας ἕνεκα, καὶ νόμου τοῦ πατρῶου τηρήσεως, ὁ ἱερώτατος, Ἐλεάζαρ καὶ οἱ πάνσοφοι, νεανίαι, σὺν μητρὶ θεόφρονι.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ Ἅγιοι Μακκαβαῖοι τῷ τυράννῳ ἔλεγον· Ἡμῖν ὦ Ἀντίοχε, εἰς Βασιλεὺς ὁ Θεός, παρ' οὗ γέγοναμεν, καὶ πρὸς δὲν ἐπιστρέφομεν. Κόσμος μένει ἄλλος ἡμῖν, τοῦ ὀρωμένου ὑψηλότερος καὶ μονιμώτερος· πατρίς δὲ ἡμῶν Ἰερουσαλήμ, ἡ κραταιὰ καὶ ἀνόλεθρος· πανήγυρις δὲ, ἡ μετὰ Ἀγγέλων διαγωγή. Κύριε, πρεσβείαις αὐτῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὅν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτύπῳ ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαβὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βοῶν, προκυνεῖσθαι διετάξατο· τίμιον Σταυρὸν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἁμαρτωλοὶ προσκυνούμεν, χεῖλεσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν καταξιώσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε σὺν τῷ Ἀγίῳ τῆς βασιλείας σου ἀξιώσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Σταυροῦ, ἦχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ τοῦ Σταυροῦ προσελύσει, δεῦτε φιλέορτοι, τὴν ἑορτὴν ποιῶντες, φαιδρυνθέντες βοῶντες, ἐν πίστει ἀδιστάκτῳ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς ἀγίασον χάριτι, τοῦ ἐπὶ σὲ ὑψωθέντος, καὶ ἐξελοῦ πάσης βλάβης τῇ δυνάμει σου.

Στίχ.

Στίχ. Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποπόδιῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τὰς οὐρανίους πορείας, Σταυρὸς ὁ τίμιος, ἐξευτρεπίζει· πᾶσι τοῖς αὐτὸν προσκυνούσιν, ἐν φόβῳ καὶ ἀγάπῃ· καὶ τοῖς χοροῖς τῶν ἁλῶν δυνάμεων, ὡς ἐν αὐτῷ προσηλώθῃ συναριθμεῖ, τοὺς ἐκ πόθου ἀνυμνοῦντας αὐτόν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο· σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Οἱ προσκυνῶντες ἐν πίστει, Σταυρὸν τὸν τίμιον, τὸν ἐν αὐτῷ παγέοντα, προσκυνούμεν Δεσπότην οὐ τῇ ἐπινεύσει χεῖλῃ ὁμοῦ, καὶ ψυχᾷ ἀγνιζόμεθα, καὶ ταῖς ἐλάμψεσι τούτου ταῖς νοηταῖς, φαιδρυνόμεθα αἰνοῦντες αὐτόν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ψυχαὶ δικαίων ἐν χειρὶ Κυρίου, καθάπερ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, οἱ πρὸ νόμου προπάτορες, καὶ Μακκαβαίων πρόγονοι, τῶν νῦν εὐφημουμένων παρ' ἡμῶν. Οὐδοί γὰρ οἱ καρτερόφυχοι, Ἀβραμῆται ὑπάρχοντες, τὴν πίστιν ἐζήλωσαν, τοῦ ἑαυτῶν προπάτορος Ἀβραάμ, καὶ μέχρι θανάτου ἡγωνίσαντο δι' εὐσεβείαν· εὐσεβῶς γὰρ συντραφέντες, καὶ ἐννόμως συνήλθσαντες, τὴν ἀσέβειαν διήλεγξαν τοῦ ἐπαράτου Ἀντιόχου· καὶ μηδὲν προτιμήσαντες τῶν τῆς παρούσης ζωῆς, διὰ τὴν αἰώνιον, πάντα Θεῷ ἀνέθεντο, ψυχὴν ἀνδρείαν, αἰσθησιν, σῶμα ἀπαλόν, καὶ ἀμοιβὰς τῶν ἀγνείᾳ τετραμ-

μένων. Ὁ ρίξῃς εὐσεβοῦς! ἐξ ἧς ὑμεῖς ἐβλαστήσατε Μακκαβαῖοι. Ὁ μητὶς Ἀγίας! τῆς τετοκυίας τὸν ἰσάριθμον τῆς ἐδουράδος ἀριθμόν. Ἀλλ' ἔκτεθεομεν ὑμᾶς Μακκαβαῖοι, σὺν τῇ μητρὶ ὑμῶν Σολομονῇ, καὶ τῷ σοφῷ ἱερεὶ Ἐλεάζαρ, ὅταν παραστήτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, δι' ὃν κεκοιμήκατε, τοὺς πόνους τῶν καρπῶν ὑμῶν ἀπολαβεῖν παρ' αὐτοῦ, ἐκτενῇ ἱκεσίᾳ ποιήσατε ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος· ποιεῖ γὰρ ὅσα βούλεται, καὶ πληροῖ τὰ θελήματα ὑμῶν, τῶν φοβουμένων αὐτόν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἡ φωνὴ τοῦ Προφήτου σου Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπληρωται ἡ λέγουσα. Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἐλευθεροῦται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις δαυτικαῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα. Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόανθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων, ἦχος α'.

Τὰς ἀληθδόνες τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἐπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὁδύνας, ἱάσαι φιλόανθρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ ἦχος ὁ αὐτός.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,

νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, κατὰ βαρ-
βάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν
φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου
πολίτευμα.

καὶ ἀπόλουςις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Η φύσις τῶν βροτῶν, συνεόρ-
ταζε πᾶσα, καὶ σκίρτα μυστικῶς
τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὸ ξύλον, προ-
τίθεται σήμερον, ἱατρεῖον ἀδάπαν-
ον, τοῖς προστρέχουσι, μετ' εὐ-
λαθείας καὶ πόθου, καὶ δοξάζουσι
τὸν ἐν αὐτῷ προσπαγέντα, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος τῇ νῦν
ἡμέρᾳ, τοῦ Σταυροῦ ἡ πρόσδος
καθαγιάζει γὰρ ἡμῶν, ψυχὰς ὁ-
μοῦ τε καὶ σώματα, τῶν προσκυ-
νούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σταυροῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸ προσκυνητὸν πάντες ὑμνοῦμεν ξύλον.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶν.

Τὸν τοῦ Κυρίου ζωηφόρον σή-
μερον, Σταυρὸν νοὶ καθαρῷ, καὶ
εὐσεβεῖ γνώμῃ, πάντες προσκυνή-
σωμεν· πρόκειται γὰρ δωρούμενος,
τοῖς αὐτῷ προσιοῦσιν, ἀγιασμὸν
καὶ σωτήριον ἐλλαμψιν καὶ δόξαν
καὶ ἔλεος.

Ο ζωοδότης Σταυρὸς προ-
χείμενος, καὶ καθορώμενος, φωτο-

εἶδῃ αἴγλην, ἀποπέμπει χάριτος·
προσέλωμεν καὶ λάβωμεν, φω-
τισμὸν εὐφροσύνης, καὶ σωτηρίαν
καὶ ἄφεσιν, αἰνεσιν Κυρίῳ προσά-
γοντες.

Πρόκειται ξένον τοῖς ὁρώσι
θεάμα, Σταυρὸς ὁ τίμιος, καὶ ὡς
πηγὴ βρύει ψυχικὰ χαρίσματα καὶ
παύει ἀμαρτήματα, καὶ νοσήματα
λύει, καὶ τὰ φρονήματα ῥώννυσι,
τῶν εἰλικρινῶς προσκυνούντων
αὐτόν.

Ράβδος ἐτύπου τοῦ Σταυροῦ
τὸ τρόπαιον, θάλασσαν τέμνουσα,
δι' οὗ ἡμεῖς πίστει, ἀποντίστως
πλέομεν, τοῦ βίου ὕδωρ ἄστατον,
καὶ τὰ ρεύματα πάντα, τῆς ἀμαρ-
τίας ἐκφεύγομεν, καὶ λείας γαλή-
νης πληρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οτε σε τέκνον ἀπορρήτως ἔτε-
χον ὠδίνᾳς ἐφυγον, καὶ πῶς νυνὶ
ὄλη, ὀδυῶν πεπλήρωμαι; ὁρῶ
γὰρ σε κρεμάμενον, ὡς κακοῦργον
ἐν ξύλῳ, τὴν γῆν ἀσκέτως κρε-
μάσαντα, ἔλεγεν ἡ πάναγνος κλαί-
ουσα.

Καταβασίς. Σταυρὸν χαράζας Μωσῆς.

Ὁδὴ Γ'. Ὁ Στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Σταυρὸς ἀπάντων τῶν καλῶν,
παρεχτικὸς καθορᾶται προσκυνού-
μενος, καὶ πᾶσα ἡ χτίσις, ἐορτά-
ζει ἐν χαρᾷ, φωτιζομένη χάριτι,
τοῦ ἐν αὐτῷ βουλήσει, ἀνυψωθέν-
τος Θεοῦ ἡμῶν.

Καταυγαζόμενοι φωτὶ, τῶν
τοῦ Σταυροῦ λαμπηδόνων, ὀλκῶς
οἱ ἐν αὐτῷ πεποιθότες, σκοτασμὸν
ἀμαρτιῶν, ἐκφύγωμεν καὶ κράξω-

μεν,

μεν. Ὁ φωτισμὸς τῶν ὄλων, εὐ-
σπλαγχνε Κύριε δόξα σοι.

Υμνολογοῦμέν σε Σταυρὲ, καὶ
προσπυσσομένη πίστει, ἐξαιτού-
μενοι τὴν σὴν δυναστείαν· ἐξελοῦ
ἡμᾶς ἐκ θροῦ, παγίδων καὶ κυβέρ-
νησον, πρὸς ὄρμον ἡμᾶς πάντας,
τῆς σωτηρίας ὑμνοῦντάς σε.

Σταυροθεοτοκίον.

Νενεκρωμένην τὴν ζωὴν ἐπὶ
σταυροῦ θεωροῦσα, καὶ μὴ φέρου-
σα τῶν σπλάγχμων τὸν πόνον, ἐ-
δονεῖτο ἡ Σεμνὴ, Παρθένος ἀνα-
κράζουσα. Οἶμοι Υἱέ μου τί σοι,
ἄνθρωποι ἀνόμων πεποίηκε;

Καταβασία. Πάθος εἰς τύπον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εἶτα κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβὲς συντραφέντες Παῖδες
σοφοί, μαρτυρικῶς τοῦ τυράννου
τὰς ἀπειλάς, ἀνδρείως κατησχύ-
νατε, ὡς τοῦ νόμου ὑπέρμαχοι, καὶ
τοῦ Πατρὸς ἀκόλουθοι, γενόμενοι
ἅγιοι, σὺν μητρὶ θεόφρονι, προ-
θύμως ἠολήσατε· ὄθεν καὶ θανάτῳ
τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ὠνη-
σάμενοι, αἰωνίως ἀγάλλεσθε,
Μακκαβαῖοι σερρόψυχοι· πρεσβεύ-
σατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορταζούσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ο Σταυρὸς σου Κύριε ἡγίαται·
ἐν αὐτῷ γὰρ γίνονται ἱάματα,
τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν ἁμαρτίαις· δι'
αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

(ΤΟΜ. Γ΄)

ᾠδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχυρὸς Κύριε.

Η κραταιά, σκέπη τε καὶ ἐπα-
νόρθωσις, τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀκα-
ταμάχητον, ὄπλον τῆς πίστεως ὁ
Σταυρὸς, ὁ σωτηριώδης, ἰδοὺ δρᾶ-
ται προκείμενος· καὶ πάντων τὰς
καρδίας, τῶν πιστῶς προσιόντων,
ἀγιάζων φωτίζει ἐν χάριτι.

Τῶν εὐσεβῶν, φρουρὸς ὁ μέ-
γας προκείμενος, ἐν τῷ μέσῳ πάν-
των ὑπεράγαθε, Σταυρὸς ὁ τίμιος
μέσον γῆς, ἐν ᾧ ἀνυψώθηκε, ἐθε-
λουσίως φιλάνθρωπε, τὸν κόσμον
ἀγιάζει, τῇ αὐτοῦ προσκυνήσει, καὶ
διώκει δαιμόνων τὰς φάλαγγας.

Ο οὐρανός, πάσῃ τῇ γῇ συνευ-
φραίνεται· Ἀθλοφόροι, Μάρτυρες,
Ἀπόστολοι, ψυχαὶ Δικαίων περι-
χαρῶς, νῦν ἀγαλλιώνται, τὸ πάν-
τας σώζον θεώμενοι, προκείμενον
ἐν μέσῳ, ζωοδότητον ξύλον, καὶ
πιστοὺς ἀγιάζον ἐν χάριτι.

Νόμους τοὺς σου, Κύριε ὁ
ἀσυνείδητος, μὴ φυλάξας, μέλλω
κατακρίνεσθαι, ἥνικα ἔλθῃς ἐξ οὐ-
ρανοῦ, κρίναι τῶν ἀνθρώπων, τὰ
ἔργα· ὄθεν κραυγάζω σοι. Δυνά-
μει τοῦ Σταυροῦ σου, ἐπιστρέψας
με σώσον, μετανόιας πρέχων μοι
δάκρυα.

Σταυροθεοτοκίον.

Παρθενικῆς, τέκνον, ἐκ μήτρας
σε ἔτεκεν, καὶ ὀρώσα ξύλῳ νῦν
κρεμάμενον, ἐπαπορῶ, καὶ οὐ συ-
νορῶ, ὕψος μυστηρίου, καὶ βάθος
πολλῶν κριμάτων σου, ἡ Πάναγ-
νος ἐβόα· ἦν φωναὶς ἀπυγῆταις ὡς
Μητέρα Θεοῦ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπάσσω.

Αλαλάξατε ἔθνη, ἄσατε, σκίρ-
τήσατε φυλαὶ καὶ ψάλας, τῷ Θεῷ

τῷ δόντι, τὸν Σταυρὸν ἀδιάσεισον
ἔρεισμα· οὐ νῦν τῇ προθέσει, πάν-
τες πιστοὶ ἀγαλλιῶμεν, δι' αὐτοῦ
τῶν καλῶν ἀπολαύοντες.

Νοεραὶ στρατιαί σε, πᾶσαι πε-
ριέπουσι, Σταυρὲ πανάγιε· καὶ βρο-
τοὶ πηλίνοις, σοῦ προσφάοντες
χείλεσι σήμερον, ἀπαντλοῦμεν
πόθῳ, ἀγιασμὸν καὶ εὐλογίαν, τὸν
ἐν σοὶ προσπαγέντα δοξάζοντες.

Τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, ἴα-
σαι τὰ χρόνια εὐσπλαγγχε Κύριε·
καὶ ὡς λατρευτήν με, τοῦ τιμίου
Σταυροῦ σου περισώζε· οὐ τῇ δυ-
ναστείᾳ, πᾶν ἐμποδὼν ἀποσοβεῖται
καὶ κακῶν ἀπαθεῖς διαμένομεν.

Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ καθορώσα, τὸν δι'
ἀγαθότητα, ἐκ σοῦ Πανάμωμε,
ὑπὲρ νοῦν τεχθέντα, ἐδονήθης τὰ
σπλάγγνα, καὶ ἔλεγες. Οἱμοὶ θεῖον
Τέχνον! πῶς ὑπὲρ πάντων ὀδυνᾶ-
σαι; Προσκυνῶ σου τὸ εὐσπλαγ-
χνον Κύριε.

Ῥδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Σταυροῦ παγέντος ἐν γῇ δαι-
μόνων πτώσις ἐγένετο· ὃν νῦν ὀ-
ρῶντες ἡμεῖς, ἐνδόξως προκείμε-
νον, καὶ κατασπαζόμενοι, τῆς τῶν
συμπτωμάτων, ἀμαρτίας ἀνιστά-
μεθα.

Υμνοῦντες σὲ τὸν Θεόν, καὶ
Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἐδωρήσω
ἡμῖν Σταυρὸν τείχος ἀρρήκτον, νῦν
περιπτυσσόμεθα, ἐν ἀγαλλιάσει,
καὶ δεινῶν ἀπαλλαττόμεθα.

Μεγάλα πᾶσιν ἡμῖν, δωρήμα-
τα παρεχόμενος, ὁ τοῦ Κυρίου
Σταυρὸς, ὁράται προσκείμενος.
Προσέλωμεν ἄνθρωποι, φωτισμὸν

καρδίας καὶ ψυχῆς ἀπαρυόμενοι
θεοτοκίον.

Νηστεύειν ἡμᾶς Ἀγνή, κακίας
πάσης ἐνίσχυτον, καὶ φαύλων καὶ
πονηρῶν, ἀπέχεσθαι πράξεων, αἰ
ἐνδυνάμωσον, προστασία πάντων,
τῶν ἀνθρώπων χρηματίζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐ-
πτάριθμοι, καὶ τοῦ φωτός, οἱ
λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι
πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι
Μάρτυρες. σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων
Θεόν, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς ὑ-
μνοῦντας ὑμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Αἶνει θερμῶς Σιών τὸν Θεόν
σου, ὅτι ἐνίσχυεν ὄντως σὼν πυ-
λῶν τοὺς μοχλοὺς, καὶ τοὺς υἱ-
οὺς σου εὐλόγησον. Οὗτοι κρατὸς
γὰρ ὡς τροπαιοῦχος, φάλαγγ' ὄν-
τως γενναῖα καὶ κραταόφρων,
πρὸς μηχανὰς δυσσεβῶν, θεοφρό-
νως ἀνθέστηκεν. Ἀλλ' ὡς νίκης
στεφάνους, οὐρανίας Σιών ἀπολαύ-
οντες, καὶ τῷ θεῷ θρόνῳ πελά-
ζοντες, ὑπὲρ πάντων ἀπαύστως
δεόμενοι, αἰτεῖσθε σωθῆναι τοὺς
ὑμνοῦντας ὑμᾶς.

Τῇ α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ πρόεδρος
τῶν τιμίων ξύλων τοῦ τιμίου Σταυροῦ,
καὶ μνήμη τῶν ἐπτὰ μαρτύρων τῶν
Μακκαβαίων, Ἀβείμ, Ἀντωνίου, Ἰουρίου,
Ἐλεαζάρου, Εὐσεβίου, Ἀχείμ καὶ Μαρ-
κέλλου, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολο-
μονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐ-
λεαζάρου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἐννέα μάρ-
τυρες, οἱ ἐν Πέργῃ τῆς Παμφυλίας ἀ-
θλήσαντες, ἐν ἔτει 300. Λεόντιος, Ἀν-
τοῦ, Ἀλέξανδρος, Κίνδρος, Μνησίθεος,
Κυρια-

Κυριακός, Μηναῖος, Κατοῦνος, καὶ Εὐκλεος, ξίφει τελειοῦνται, ἐπὶ Φλαβιανοῦ βασιλέως.

Ὁ ἅγιος Πάπας ὁ νέος, εἰς σάκκον βληθεὶς, καὶ εἰς θήβην ἐγκλεισθεὶς, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἐλεάζαρος, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Θεόδωρος καὶ Κήρυκος, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Πολύευκτος, ἐν κοπρίᾳ γωσθεὶς τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Μήνος, Μηναῖος, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ἀλλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ῥδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσις.

Ο χρόνων ἐπέκεινα, ἐν χρόνῳ σάρκα φορέσας δείκνυται, καὶ τὰ χρόνια πάθη, ἡμῶν ἰάται δι' ἀγαθότητα, σαρκὸς ὁμοῦ τε καὶ πνεύματος· ἡδὴ δὲ αὐτοῦ τῷ θεῷ Σταυρῷ, καθαγιαίνει ἡμᾶς.

Υμνοῦμεν, δοξαζόμεν καὶ προσκυνοῦμεν καὶ μεγαλύνομεν, τὸ σὸν Κύριε κράτος· ὅτι παρέρχου ἡμῖν τοῖς δούλοις σου, Σταυρὶν τὸν θεῖον, τρυφὴν ἀδαπάνητον, καὶ φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Μὴ δεῖξῃς με Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς διαγνώσεως, κατεγνωσμένον κακοῖς· μὴ ἀπορρίψῃς ἐκ τοῦ προσώπου σου, κατησχυμένον, ἀλλ' οἰκτερον, σῶσόν με, τῷ σῷ τιμίῳ Σταυρῷ, ὡς ὑπεράγαθος.

Ετύπου τὴν χάριν σου, Σταυρὲ γλυκαίνων Μωσῆς τὰ ὕδατα, τὰ πικρότατα ξύλῳ· καὶ γὰρ πικρίας κακῶν ἐρρύσθημεν, τῇ σῇ δυνάμει· διὸ ἡμᾶς γλύκανον, ἀσ-

παζομένους σε νῦν ἐν κατανύξει ψυχῆς.

Θεοτοκίον.

Νοός μου τὴν στένωσιν, τῇ σῇ πρεσβείᾳ πλάτυνον Δέσποινα, ἢ στενώσασα πάσας, τὰς μεθοδείας τοῦ πολεμήτορος, καὶ δι' ὁδοῦ με στενῆς κατευόδωσον, πρὸς πλατυσμόν τῆς ζωῆς, βαδίζειν Μητρὶ Θεοῦ.

Ῥδὴ Η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Εὐλῶ ποτὲ ἀνείλκυσε, ποταμοῦ τὸ σιδήριον, θεῖος Ἐλισσαῖος, σὲ προγράφων πόρρωθεν, Σταυρὲ πανσεβάσμι· ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης καὶ γὰρ, διὰ σοῦ πρὸς πίστιν, ἀναχθέντες βεβαίαν, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἀξιούμεθα βλέπειν, καὶ πίστει προσκυνεῖν σε, τρυγῶντες σωτηρίαν.

Υποσημαίνει πόρρωθεν, σὲ Σταυρὲ πανσεβάσμι, ἐν ταῖς εὐλογίαις Ἰακώβ τρανότατα· ἡμεῖς δὲ ἐν χάριτι, ἀξιωθέντες βλέπειν σε, πίστει ἀδιστακτῶ προσερχόμεθα πάντες, καὶ ψαύοντες πλουσίαν, εὐλογίαν τρυγῶμεν, καὶ φῶς καὶ σωτηρίαν, καὶ τῶν πταισμάτων λύσιν.

Λευχειμονοῦντες πράξειςιν, ἐναρέτοις προσέλθωμεν, ἐν ἀγαλλιάσει τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Πανάγαθε Δέσποτα, τῷ σῷ ὕψι στῶ θεῷ Σταυρῷ, ὕψωσον ἡμῶν, τοῦ χριστιανύμου λαοῦ σου τὸ κέρας, ἵνα πίστει καὶ εἰρήνῃ βαθεῖα, ὑμνηταί σου τὸ κράτος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ομοφυῇ, συνάναρχον, συναϊ-

διαίρε-

διαίρετήν προσώποις δέ· Πατέρα ἀγέννητον, Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, ἀκτιστον οὐσίαν, καὶ Θεότητα πάντες, ὑμνοῦντες μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νῦν ὡς ἀρνίον ἀκακον, καθορῶσα κρεμáμενον, καὶ ὑπὸ ἀνόμων τῷ Σταυρῷ πηγνύμενον, Υἱέ μου προάναρχε, τοῖς ὀδυρμοῖς συγκόπτομαι, καὶ ταῖς μητρικαῖς περιστάτομαι ὀδύναις, ἡ Πάναγνος ἐβόα· ἦν φωναῖς ἀσιγήτοις, ὑμνοῦμεν θεοφρόνως, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Εὐλογεῖτε Παῖδες.

ᾠδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Γάσω ὑπεράγαθε τὴν ἐμήν, συντριβὴν ἐν Σταυρῷ προσπηγνύμενος, ἥλοις ποτέ, πόδας τε καὶ χεῖρας παμβασιλεῦ, καὶ τὴν πλευρὰν νυττόμενρς, ὅξος ποτιζόμενος καὶ χολήν, ἡ πάντων εὐφροσύνη, ὁ γλυκασμὸς ἡ δόξα, ἡ αἰωνία ἀπολύτρωσις.

Θραῖος ὑπὲρ σάπφειρον καὶ χρυσόν, φωταυγής ὥσπερ ἥλιος πέφυκας θεῖε Σταυρέ, κείμενος μὲν τόπῳ περιγραφτός, καὶ νοεραῖς Δυνάμεσι, πάντοτε κυκλοῦμενος φανερῶς· ἀκτίσι δέ σου θείας, δυνάμειως φωτίζων, τῆς οἰκουμένης τὰ πληρώματα.

Σταυρὸς χειμαζομένων ἐστὶ λιμὴν, ὁδηγὸς πλανωμένων καὶ στήριγμα, δόξα Χριστοῦ, σθένος Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, τῶν Ἀθλητῶν κραταίωμα, πάντων τῶν ἀνθρώπων καταφυγή· αὐτὸν ἐν

μέσῳ πάντων, προκείμενον ὁρῶντες, μετ' εὐλαθείας ἀσπασώμεθα.

Ηνίκα μέλλεις ἔρχεσθαι ἐπὶ γῆς, κρῖναι κόσμον ὃν ἐπλασας Κύριε, ἀγγελικῶν προπορευομένων σὼν στρατιῶν, καὶ τοῦ Σταυροῦ προλάμποντος, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς, τῇ τούτου δυναστεία οἰκτείρησόν με, σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτοὺς πταίσαντα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φθορὰς σε δίχα τέτοκα ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων Πατὴρ ὃν ἐγέννησε, καὶ πῶς φθορεῖς, ἄνθρωποι παράττουςί σε Υἱέ, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρύττουςι λόγχῃ, καὶ τὰς χεῖρας· σὺν τοῖς ποσίν, ἤλουσιν ἀπανθρώπως; ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ζύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

ἤχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Τοὺς θαυμαστοὺς ὑμνήσωμεν Μακκαβαίους, Ἐλεαζάρου παῖδας Σολομονῆς τε· οὗτοι γὰρ καθεῖλον τὰ φρυάγματα, τοῦ ἀρχεκάκου δράκοντος, καὶ τῇ τοῦ νόμου λατρείᾳ, ἐγένοντο στεφανῖται.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ.

Σταυρὸς ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν Στίχους τ'.

καὶ

καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ
Σταυροῦ. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάστιγι.

Εν φωναῖς ἀλαλάζωμεν, ἐν ᾧ-
δαῖς μελωδῶσωμεν, τὸν Σταυρόν
τὸν τίμιον ἀσπαζόμενοι, καὶ πρὸς
αὐτόν ἐκδοῦσωμεν. Σταυρὲ παμ-
μακάριστε, καθαγιάσον ἡμῶν, τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, τῇ δυνάμει
σου· καὶ παντοίας ἐκ βλάβης ἐναν-
τίων, διατήρησον ἀτρώτους, τοὺς
εὐσεβῶς προσκυνοῦντάς σε.

Προσελθόντες ἀρύσασθε, μὴ
κενούμενα νάματα, τοῦ Σταυροῦ
τῆς χάριτος προσερχόμενα· ἰδοὺ
προκείμενον βλέποντες, τὸ Εὐλὸν
τὸ Ἅγιον, χαρισμάτων τὴν πη-
γὴν, ἀρδομένην τῷ Αἵματι, καὶ τῷ
Ῥοατι, τοῦ Θεοπότητος τῶν ὅλων,
τοῦ ἐν τούτῳ, ἐκουσίως ὑψώέν-
τος, καὶ τοὺς βρατοὺς ἀνυψώσαν-
τος.

Εκκλησίας ἐδραῖωμα, Μονα-
ζόντων ἀγλάισμα, Ἱερέων καύχη-
μα καὶ διάσωσμα, σὺ εἶ. Σταυρὲ
πανσεβάσμιε· διὰ προσκυνοῦμέν σε
καὶ καρδίας καὶ ψυχὰς, φωτιζόμε-
θα σήμερον, θείᾳ χάριτι, τοῦ ἐν
σοὶ προσπαγέντος, καὶ τὸ κράτος,
τοῦ δοκίου καθελόντος, καὶ τὴν
ἀρὰν ἀφανίσαντος.

Καὶ τρία ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων ἤχος α'.

Η πολυάθλος μήτηρ, πρὸς ἀ-
γῶνας συγκαλοῦσα τοὺς οἰκείους
παῖδας ἔλεγε. Τῇ Ἀβραμιαῖα πό-
λις ἀκολουθήσατε, ἵνα τῇ σφαγῇ
τοῦ Ἰσαὰκ συγκοινωνήσητε. Αὐ-
τοὶ δὲ προελάμβανον τὴν ὁδηγοῦ-
σαν, προέπεμπον τὴν νομβετοῦσαν
ἐπαλλήλαις τιμωρίαις, τὰς βα-

σάνους βλέποντες. Ὡν ταῖς εὐ-
χαῖς ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

ἤχος δ'.

Επτὰ στύλοι ἐκλεκτοί, ἐκ μιᾶς
πέτρας λογικῆς λατομηθέντες, ἀ-
σάλευτον ἔδειξαν τὸν τοῦ νόμου
πύργον· δι' ὧν εὐδόκησον Σωτῆρ,
ἐν εἰρήνῃ φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

ἤχος πλ. α'.

Οἱ τοῦ νόμου φύλακες, καὶ τῆς
Σολομονῆς υἱοί, ἐν σταδίῳ ἀθλοῦν-
τες, πρὸς Ἀντίοχον ἐδόων. Ἠ-
μεῖς, ὦ Ἀντίοχε, ὑπὲρ πατρῶων
νόμων ἐγκαρτεροῦμεν· οὐ χωρίσει
δὲ ἡμᾶς, οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, οὐ θη-
ρες, οὐ μάστιγες, ἀλλ' ὁμοῦ τε-
θνηξόμεθα, σὺν μητρὶ γηραλέᾳ,
καὶ διδασκάλῳ πατρὶ, ζῶντες καὶ
συγχαίροντες, εἰς τοὺς ἀτελευτή-
τους αἰῶνας.

Δόξα, ἤχος δ'.

Τὸν κατὰ Μακκαβαίων συγ-
κροτηθέντα πόλεμον, δεῦτε θεα-
σώμεθα πιστοί, καὶ τὴν τούτων
ἀνδρίαν· τύραννος γὰρ Βασιλεὺς
πάντων τῶν ἐθνῶν κρατήσας, ἀν-
τεκρατεῖτο ὑπὸ γέροντος, καὶ παί-
δων ἑπτὰ, καὶ μιᾶς γυναίκας. Διὸ
εὐχαῖς αὐτῶν, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, ἤχος ὁ αὐτός.

Ο συμμαχήσας Κύριε τῷ πρα-
οτάτῳ Δαβὶδ, ὑποτάξαι τὸν ἀλ-
λόφυλον, τῷ πιστῷ ἡμῶν Βασιλεῖ
συμπολέμησον, καὶ τῷ ὀπλῳ τοῦ
Σταυροῦ καταβάλε τοὺς ἐχθροὺς
ἡμῶν· δεῖξον εὐσπλαγχνε εἰς ἡ-
μᾶς,

μᾶς, τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου, καὶ γνῶτωσαν ἀληθῶς, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς καὶ ἐν σοὶ πεποιθότες, νικῶμεν· πρεσβευούσης συνήλως τῆς ἀχράντου σου Μητρὸς, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, γίνεται Εἰσόδος μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, καὶ ἐφεξῆς ἡ τούτου προσκύνησις, κατὰ τὸν τύπον τῆς τρίτης Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν.

Γινομένης δὲ τῆς προσκυνήσεως, ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον Στιχηρὸν τοῦτο.

Ἦχος 6΄.

Δεῦτε πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ξύλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐκτείνας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα, οὗς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἡδονῆς συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε πιστοὶ, ξύλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ ἡξιώθημεν τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν συντρίβειν τὰς κάρας. Δεῦτε πᾶσαι αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὑμνοῖς τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρέ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τελεία λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῇ σῇ δυνάμει, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιῶς ὑποτάττοντες. Σὲ νῦν μετὰ φόβου Χριστιανοὶ ἀσπαζόμενοι τὸν ἐν σοὶ προσπαγέντα Θεόν, δοξάζομεν λέγοντες. Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες καὶ ἀπολυσις.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, ψάλλομεν. Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνούμεν. κτλ.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς Ἀγγελὸς ὠφθῆς Στέφανε, δι' αὐτοῦ τῷ σώματι, τῆς ἐνδον λαμπρότητος, καὶ τὴν αἰγλήν τῆς ψυχῆς, φανερούσης τοῖς βλέπουσι δι' ἧς ἐτυχες, καὶ φωτὸς θεωρίας οὐρανῶν σοι, παραδόξως ἀνοιγέντων, ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ως βαθμίδες καὶ κλίμακες, πρὸς οὐράνιον ἀνοδὸν, αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγονάσιν, ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι, ἐστῶτα τὸν Κύριον, τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, σοὶ ὁμῶνυμον στέφανον, προτεινόμενον, δεξιᾷ ζωφόρῳ, οὗ πλησίον, ὡς καλλίνικος παρέστης, καὶ Ἀθλητῶν ἀκροβίνιον.

Εν σημείοις καὶ τέρασιν, ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, παρανόμων ἐσθυσας τὸ συνέδριον· καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρούμενος, καὶ λίθοις βαλλόμενος, ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν, σὺ προσήυχου ἀφέσεως, ἐκμιμούμενος, τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος, οὗ εἰς χεῖρας, ἐναπέθου σου

σου τὸ πνεῦμα, τὸ ἱερώτατον Στέφανε.

Καὶ ἰδιόμελα γ'. ἦχος β'.

Πρῶτος ἐν Διακόνους, πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης πανάγιε Στέφανε· ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἀγίοις, καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσηγάγες Μάρτυρας· διὸ οὐρανός σοι ἠνοιγή, καὶ Θεός σοι ἐφάνη. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον ἐπαξίως τιμήσωμεν. Οὗτος ἐστὼς ἐν μέσῳ παρανόμων ἐν δεξιᾷ Πατρὸς Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ὁ αὐτός.

Αγιωσύνην ἐνεδύσω Στέφανε μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχε, δυσωπήθητι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τὸν ἀναμάρτητον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης καὶ ἐν Διακόνους Στέφανε μακάριε τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, ἡ δόξα τῶν Δικαίων. Τοῖς τὴν σεπτὴν σου εὐορτάζουσι μνήμην αἰτῆσαι, ὡς παριστάμενος τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ἀξιώσῃ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε

πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνῃ, τῶν χευμαζομένων ἢ γαλήνῃ, ἡ μόνῃ προστασίᾳ τῶν πιστῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Εἰτα. Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ, στεφανηφόρε Στέφανε, ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότη· διότι καὶ Πρωτομάρτυς γεγονας Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων Ἰουδαίων κατήργησας. Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλεῖον διὰ δῆμα, ἐστέφθη σὴ κορυφῇ, ἐξ ἁλλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἰδὲς σου τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν αὖν ἐκδυσώπει ἀεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

καὶ ἀπολύσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤΩ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος πλ. δ'.

Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ Γεωργοῦ πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἶμα ἐπὶ γῆς διὰ Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης στέφανον ἀνεδῆσω ἐν οὐρανῷ, ὡς Ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανῖτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ β'. Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λευφάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου.

Ὁ ἐν εὐσεβείᾳ τῇ λήξει γινόμενος

Βασι-

Βασιλεὺς ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν.

Ο πρῶτος τῶν Μαρτύρων τρί-
τον ἀνύσας, καὶ Διακόνων πρόκρι-
τος χρηματίσας, Στέφανος ὁ χά-
ριτος πεπλησμένος, ἰδοὺ ἀνακομί-
ζεται, πρὸς τὴν Βασιλείον πόλιν,
θαυμάτων βρύων τὴν χάριν.

Θεοτοκίον.

Ον περ αἱ ἄνω τάξεις πολλῶ
σὺν τρόμῳ, παρίστανται μὴ φέρου-
σαι κατόπτευσαι, αἵγλην τῆς ἀρ-
ρήτου αὐτοῦ οὐσίας, Χριστὸν γα-
στρί ἐχώρησας, λαβόντα σάρκα
Παρθένη, ἐκ σῶν τιμίων αἱμάτων.

**Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.**

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αγγελος ἐπίγειος, ὁ Πρωτο-
μάρτυς γενόμενος, πρὸς οὐρανούς
ἀνερχόμενος, ἐπήρθη μετάρσιος,
καὶ τὴν θείαν εἶδεν, ὡς ἐχώρει δό-
ξαν, τῆς ἀπροσίτου μυηθεῖς, καὶ
ὑπὲρ νοῦν Τριάδος μυστήρια· διό
τὴν ἀκατάληπτον, ἀνακηρύττει σου
δύναμιν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ
Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῖος ἐπέφανας, τῇ ἐπινόδῳ
σου Στέφανε, Πρωτομάρτυς πα-
νένδοξε, ἀκτίσι κοσμούμενος, χα-
ρισμάτων θείων, καὶ τῶν ἰαμάτων·
διό καὶ πάντας τοὺς πιστοὺς, κα-
ταφαιδρύνεις τοῖς θαυμασίοις σου,
ἐν πίστει τὸν φιλόνητον, ὕμνο-
λογοῦντας καὶ λέγοντας. Ἰησοῦ

παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Κάλαμος ὑπέρτιμος, δευγρα-
φῶν τὴν εὐσέβειαν, ἀνεδείχθη ἡ
γλῶσσά σου, δι' ἧς κατεφώτισας,
Πρωτομάρτυς πάντας, ταῖς διδα-
σκαλίαις, καὶ ἐπανήγαγες ἡμᾶς,
ἐξ ἀγνωσίας πρὸς τὴν εὐσέβειαν·
διό σου τὴν ἐτήσιον, ἐπιτελοῦντες
πανήγυριν, ἀνυμνοῦμεν γεραίρον-
τες, τοὺς ἀγῶνάς σου Στέφανε.

Δόξα, ἦχος δ'.

Στέφανος, ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν
Μαρτύρων, ὁ πλήρης χάριτος καὶ
δυνάμειος, ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέ-
ρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ ὑπὸ ἀνό-
μων ἐλιθάζετο· ἀλλ' ἐξέλαμπεν
ὡς ἄγγελος, καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν,
σοῦ τοῦ σταυρωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν,
ἐν δεξιᾷ τῆς δυνάμειος, καὶ τῷ
Πνεύματι τῆς χάριτος εἰς οὐρα-
νοὺς ἐλαμβάνετο· καὶ διὰ τοῦτο,
ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων
συναυλιζόμενος, πρεσβεύει σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου·
Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, καὶ
Πρωτοδιάκονε, ἡ πύλη τῶν Μαρ-
τύρων, ἡ δόξα τῶν Δικαίων, τῶν
Ἀποστόλων τὸ καύχημα, σὺ οὐ-
ρανούς ἐθεάσω ἠνεωγμένους, ἐν τῷ
σταδίῳ ἐστῶς, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ ἁορά-
του Πατρός· διό ὡς ἄγγελος ἐκ-
λάμπας τῷ προσώπῳ, ἐν χαρᾷ ἀ-
νεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων.
Μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
ταύτην·

ταύτην· Καὶ νῦν αἰτῆσαι τοῖς ἐκ πάθου εὐφημοῦσί σε ἱλασμόν ἀμαρτιῶν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθετος,
καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ὁ Ἀπόστολος.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως.

Ζήτηι τῇ β· τῆς γ'. ἑβδομάδος τοῦ Πάσχα.

Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ἐφύτευεν ἀμπελῶνα.

Ζήτηι τῇ ε'. τῆς ιε'. ἑβδομάδος τοῦ Λουκά.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῇ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων
ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου
καὶ Φαύστου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα ψάλλομεν Στι-
χηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

ἦχος πλ. δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἑξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός· καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμψαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Δαλμάτος καὶ Ἰσαάκιος, ζῆλον ἐνάρετον ἀναλαβόντες, Ἀρείου αἵρεσιν καὶ Νεστορίου, καταβεβλήκασι σαφῶς· καὶ τοῖς Ὀρθόδοξοις συμμαχήσαντες, κλέος παρὰ πάντων ἀπηνέγκαντο· αὐτῶν

(ΤΟΜ. Γ')

Χριστὲ πρεσβεῖαι, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ ἀσκήσεως ἀναφανέντες, κατεφώτισατε τῶν Μοναζόντων, Πατέρες Ὅσοι ψυχὰς, σκότος τῶν δαιμόνων ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε, πρᾶσβεύοντες σωθῆναι ἅπαντας τοὺς τελούντας τὴν θείαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμψαντας ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὰς αἱρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον ἐφ' ἡμῶν, σὺν τῷ Δαλμάτῳ Φαύστῳ, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας· αὐτοὶ γὰρ βοῶσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μὲν γ'. μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Στέφανος ὁ Πάπας Ῥώμης, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ὅσιος καὶ ὁμολογητὴς Ἰωάννης, καὶ ἡ ἁγία Σαλώμη ἡ μυροφόρος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ἡ ὁσία καὶ θαυματουργὸς Θεοκλητὴ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γοναῖκες ἀκουσίσητε.

Πατέρες οὐρανόφρονες, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνοι, Δαλμάτε Φαύσε σύναμα, τῷ θαυμαστῷ Ἰσαακίῳ,

37 μνήμην

μνείαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, ποιείτε
ὡς εἰσέτασθε, ἀδιαλείπτως Ἅγιοι,
τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, λαμ-
πράν καὶ πάμφωτον μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία κυριώνυμε, πολλοῖς κυ-
ριευθέντα με, πάθεσι νῦν ψυχοφθό-
ροις, σὺ ἐλευθέρωσον τάχος, καὶ
πρὸς δουλείαν ἔλκυσον, τὴν σὴν τε
καὶ τοῦ τόκου σου· ἵνα ὑμῶν σε ἁ-
χραντε, χρεωστικῶς Θεοτόκε, Χρι-
στιανῶν τὴν ἐλπίδα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παί-
δων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ
Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ
μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσ-
μευέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης
τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμι-
κὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξί-
ωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτε-
λέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενήσαν,
τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα,
τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς
γυμνάσαντες, κατεchrύπτεσθε, ἐν
τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις
τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν,
χορηγῆσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρί-
μασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν, ἀφυ-
πνώσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς πάντας,
θεαρχικῶς ἐγχελεύεται.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς
Ἁγίοις προτίθεται· ὡς γὰρ τελευ-
τήσαντες, οὐκ ἠθάνοντο, οὕτω
καὶ νῦν ἐγειρόμενοι, σαφῶς κατε-
πλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νε-
κρῶν, Ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τε-
λούμενον· ὅπως γνόντες οἱ ταύ-
την ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται
ἐν πίστει δοξολογοῦντες τοὺς
Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.
καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Θαυμασιώσας ἐπὶ γῆς σοὺς
Ἁγίους, πρὸ τῆς δευτέρας σου
φρικτῆς παρουσίας, τῇ παραδόξῳ
ἐδειξας τῶν Παίδων Χριστέ, ἐγέρ-
σει τὴν ἀνάστασιν, τοῖς αὐτὴν ἀ-
γνοοῦσιν, ἀφθαρτα καὶ σώματα,
καὶ ἐσθῆτας ἐχόντων καὶ Βασιλέα
ἐπεισας βοᾷ· Ὅντως ὑπάρχει νε-
κρῶν ἡ ἀνάστασις.

Τῷ αὐτῷ μὲν δ'· μνήμη τῶν ἁγίων
ἑπτὰ παίδων, τῶν ἐν Ἐφέσῳ κοιμηθέν-
των, Μαξιμιλιανοῦ, Ἐξακουστωδιανοῦ,
Ἰαμβλίχου, Μαρτιανοῦ, Διονυσίου, Ἰω-
άννου καὶ Κωνσταντίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Εὐδοκία, ἐν
Περσίᾳ τελεῖται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Θαυοῦλ ἐν μηλείᾳ
κρεμασθεὶς τελεῖται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τυραννικοῦ πρὸ βήματος, τὸν
Χριστὸν παρῆρσις, Παῖδες ἑπτὰ
καὶ

καὶ Μάρτυρες, ἐκηρύξατε πάντων, Θεὸν Σωτῆρα καὶ Κτίστην ὑμεῖς γὰρ θεία προνοία, σπηλαίῳ χρόνοις πλείοσι, κατὰ φύσιν θανέντες, ὑπερφῶς, αὐτῆς ἐξανίστασθε ὡς ἐξ ὕπνου, αἰρετικῶν τὰ στόματα, ἀποφράττοντες πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὺν Ἰαμβλίῳ μέλφωμεν, Ἰωάννην, Μαρτίνον, καὶ Κωνσταντῖνον ἄσμασι, Μαξιμιλιανόν τε, καὶ Διονύσιον ἅμα, κλεινῷ Ἐξακουσώδιῳ, παιδρῶς πανηγυρίζοντες, τὴν παιδρὰν τούτων μνήμην· ὅπως εὐχαῖς, τούτων καὶ πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, πταισμάτων λύσιν εὐρωμεν, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρβρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τὰ Προεόρτια τῆς Ἀγίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐαγγελίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἡμῶν, ἱστῶμεν στίχους· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ αναβαίνογτι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζώντος, Πατρὸς προανάρχου διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Υἱότητος, καὶ τὸν νοὺν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁψόμεθα.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἐαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θεῖαν ἀνάβασιν τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὖριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτέυσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον· καὶ τὸ τρισσὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Καὶ τοῦ ἁγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φοινίχθεισαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκὸς ἐνδέδουσαι, πορφυρίδα ἐνδοξεῖς χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας κοινωνὸν, Σταυροῦ τε τὸ τροπαιον, Μάρτυς πάνσοφες, δεξιᾷ περιφέρων ὥσπερ σκήπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντός εὐφραίνεσθαι.

Σταυρώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐαγγελιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὀπλῳ γὰρ, συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυθας, ἐχθροῦ πολεμήτορος, καὶ κατέρραξας αὐτὸν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῶς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοῦ καὶ Δεσπότη καὶ εἰς αἰ βασιλεύοντος.

Τοῖς τιμίῳ σου πάθει, πάθος τιμῶν

τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε
ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενό-
μενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ
πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γη-
θόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέ-
θεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν
σου καὶ ἁγίαν, ἐπιτελοῦμεν πα-
νήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. α΄.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος
Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θε-
οῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δό-
ξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ,
δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πα-
τρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ
μετάρσιοι γενόμενοι τῷ πνεύματι,
Τριάδα ὁμοούσιον ὑμνήσωμεν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,
ἡχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμ-
ποντες προσβῶμεν, ἐν ὅρει τῷ ἁ-
γίῳ, ὀψόμενοι τὴν λείαν, Κυρίου
Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δει-
κνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύ-
σταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χρι-
στός ἐν ὅρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς
ἀμείψαι θέλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαι-
ρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς
Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα, Καὶ νῦν, ἡχος β΄.

Ὁ ἐν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ, με-
ταμορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ
Θεός, καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθη-
ταῖς σου τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεό-
τητος, καταύγασον καὶ ἡμᾶς, τῷ

φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ ὁ-
δήγησον ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντο-
λῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος δ΄.

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν
προὑπαντήσωμεν, φαιδρῶς πανη-
γυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ
καὶ βοήσωμεν· Ἡγγικεν ἡ ἡμέρα,
τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἀνείσιν
εἰς τὸ ὄρος, τὸ Θαβὼρ ὁ Δεσπότης,
τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστράψαι
τὴν ὠραιότητα.

Καὶ ἀπόλυσις·

Εἰς τὸν Ὁρὸν.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.
ἡχος δ΄. Ταχὺ πρακατάλαβε.

Ἡμέρα εὐφρόσυτος, ἐπέστη
νῦν τοῖς πιστοῖς, τῆς θείας ἐνδό-
ξου τε Μεταμορφώσεως, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πάντες οὖν φαι-
δρυνθῶμεν τοῦ δοξάσαι ἀξίως, ἁ-
σμασι θεηγόροις, τὰ αὐτοῦ μεγα-
λεῖα, ἐν οἷς ὡς Θεὸς ἐκλάμψας,
κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐν ὅρει τῷ Θαβὼρ, συνανέλ-
θωμεν πάντες, πιστοὶ τοῖς Μαθη-
ταῖς, τοῦ Χριστοῦ τοῖς προκρίτοις,
νοὶ καὶ κατίδωμεν, τὴν αὐτοῦ
Μεταμόρφωσιν, καὶ δοξάσωμεν,
τὴν εἰς ἡμᾶς αὐτοῦ ἄκραν, συγ-
κατάβασιν, δι' ἧς τῷ κόσμῳ πα-
ρέχει, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς,
ἡ Ἀλφάβητος.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Α΄. ἤχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Αστράφθητι κάτωθεν, φῶς οὐρανοῦ ὑπὲρ ἡλίου, καὶ γῆ ἀκουτίσθητι, ῥήματα ζῶντος Θεοῦ· τὴν γιόττητα, τῷ μεταμορφουμένῳ, Πατὴρ μαρτυρήσει γὰρ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ.

Βροτὸς τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ Θεὸς τὸ κρυπτόμενον, ἐπὶ τὸ Θαβώριον, Χριστὸς ἀνέρχεται, τῆς Θεότητος, αὐγὴν παραγυμνώσων, ταῖς ὑπὲρ τὸν ἡλίου δόξης λαμπρότησι.

Γνωστῶς νῦν προέρχεται, ἐμψανισθῆναι Μωσῇ Χριστὸς, τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, δεῖξαι ἐν ὄρει Θαβώρ· τὴν πρὸς πρόσωπον, ἀμέσως ὁμιλίαν, γηθόμενοι σήμερον προεορτάσωμεν.

Καὶ τοῦ ἁγίου. Ζῆτει εἰς Μάρτυρα.

Ῥδὴ Γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Δεσπόζων τῆς κτίσεως ἀπάσης, ὠράθη μορφήν δούλου λαβὼν, ἐν ᾗ τὸ τῆς Θεότητος, ἀπόσιτον ἀπαύγασμα, τοῖς Μαθηταῖς παρέδειξας, καθὼς ἐχώρουν θεάσασθαι.

Εξ ὄρους ἐπείγεται ἀστράφει, τῆς δόξης ὁ ἥλιος Χριστὸς, καὶ τὸν ἐξ ὕψους λάμποντα, φωστῆρα ἀμαυρῶσαι φωτί· οὐ ταῖς αὐγαῖς λαμπόμενοι, προεορτάσωμεν σήμερον.

Ζωῆς αἰωνίου ἐκπληρώτων, τὰ ῥήματα παρέσσι Χριστὸς· ἅπερ δεικνύων πράγματα, τοῖς φίλοις ἐπιγνώσεσθαι, ἐν ἐκυστῇ ἡδύοχησε, τὴν Πατρικὴν δόξαν ἀστράπτουσαν.

Κάθισμα, τοῦ ἁγίου, ἤχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εναντίον ἀνόμων καθωμολόγησας, τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον, μὴ φεισάμενος σαρκὸς, αἰκίζομένης σφοδρῶς, Στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ, τῶν οὐρανίων στρατιῶν, συνόμιλε καὶ τῆς δόξης, τῆς ἀληθοῦς κληρονόμος· διὸ ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Προεόρτιον.

Δόξα, καὶ νῦν ἤχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη, ἥστραψε, τοῖς ἐν τῇ σκότει, ὁ τῆς δόξης ἥλιος, τὰς τῆς Θεότητος αὐγάς, ἐν τῷ Θαβώρ ἀνερχόμενος· οὐ τὴν φωσφόρον τιμήσωμεν ἔλευσιν.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Η οὐράνιος χορεῖα, τοῖς γηίνοις συγγέγηθε, καὶ προεορτάζει, τὴν τοῦ φωτοδότου ἐπίλαμψιν, ἣν ἀσυγχύτως ἀστράφει, ἀμειβόμενος, τὴν βροτεῖαν μορφήν, ἐν Θαβώρ ὡς ἡδύοχησε.

Θεανθρώπῳ παρουσία, τοῖς ἀνθρώποις ὠμίλησας, καὶ θαυμάτων πλήθει, Κόσμον μυστικῶς κατεφώτισας· ἐξαστραπτούσῃ δὲ δόξῃ τῆς Θεότητος, ὑπερέλαμψας, ἐν τῷ Θαβώρ ἀπροσίτῳ φωτί.

Ιησοῦς Ναυῆ ὁ γόνος, πρὶν τὸν ἥλιον ἔστησε, προτυπῶν ἡμέραν, τὴν τοῦ θείου Πάθους· αὐτὸς δὲ Σωτὴρ, πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, σέλας ἐκρυψας, τοῦ ἡλίου αὐγῇ, τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Ῥδὴ Ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κυρίῳ γηθόμενοι, πιστῶς ἀκολουθήσωμεν· ἰδοὺ γὰρ ἀνέρχεται

ται πρὸς ὄρος, Μύστας προκρί-
τους συνεπαγόμενος· οἷς ἐν ἀπρο-
σίτῳ καλλονῇ, λάμπας ὑπὲρ ἡλι-
ον, ὑποδείξει τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Λαμπρύνθητι σήμερον, ὁ οὐ-
ρανὸς φαιδρότερον· ἀνείσιν ἰδοῦ
γὰρ πρὸς τὸ ὄρος, ὅθεν ἀστράφει
Χριστὸς ἀπλέτῳ φωτὶ, τὰς ἡλια-
κὰς μαρμαρυγὰς, δόξῃ τῆς θεότη-
τος, ἀμαυρῶν ὡς φωτὸς χορηγός.

Μιστήριον δείκνυσι, Χριστὸς
τοῖς Μαθηταῖς ἐν Θαβώρ, λάμπας
ὑπὲρ αἴγλην τῷ προσώπῳ· τῷ
στολισμῷ δὲ τῶν ἱματίων αὐτοῦ,
λευκανθεὶς φαιδρῶς ὥσπερ χιτῶν,
ὁ ἀναβαλλόμενος, ὡς ἱμάτιον φῶς
φαλμικῶς.

ᾠδὴ τ'. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Νυμφῶνα δόξης μελλούσης
χαρὰς, τοῖς φίλοις εὐτρεπίζων ἀ-
νέρχεται, ἐπὶ τὸ ὄρος Χριστὸς,
πρὸς πολιτείαν μετάρσιον, ἐκ βίου
χαραινίζηλου, ἀνακομίζων αὐτούς.

Ξενίζων φρένας Χριστὸς Μα-
θητῶν, οὐράνιον ἐν γῇ σέλας ἡ-
στράψε, νόμου καὶ τῶν Προφητῶν,
δουλοπρεπῶς παριστῶν ἀρχηγὸς
ὑφ' ὧν νεκρῶν καὶ ζώντων, προσ-
μαρτυρεῖται Θεός.

Ο λύχνος φᾶναι νῦν ἔρχεται,
Χριστὸς ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ φαύ-
σει, τῆς θεϊκῆς ἀστραπῆς· οὐ
πρὸς τὴν λάμπην ὀδεύσωμεν, ἐν
αἴγλῃ τοῦ προσώπου αὐτοῦ γη-
θόμενοι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

ἤχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θεῇ σήμερον Μεταμορ-
φώσει, ἡ βροτεία ἅπασα, φύσις
προλήμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύ-

νῇ κραυγάζουσα. Μεταμορφοῦται
Χριστὸς, σώζων ἅπαντας.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου. ἤχος πλ. δ'.

ὥς ἀπαρχάς.

Ως εὐσεβεῖας Μάρτυρα, καὶ
ἀληθῆ θεόφρονα, ἡ Ἐκκλησία γε-
ραίνει δοξάζουσα, τοὺς θεοὺς ἁθ-
λοὺς σήμερον, τοῦ σοφοῦ Εὐσι-
γνίου, ἀκαταπαύστως βοῶσα. Ταῖς
αὐτοῦ ἱεσείαις, τοὺς δούλους σου
συντήρησον Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε'. Προεόρτια τῆς ἁ-
γίας Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες δῶν ἄδελφοὶ Κατ-
τίδιος καὶ Καττιδιανός, λιθοβοληθέντες
τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Σόβελ ὁ Αἰγύπτιος,
τοξευθεὶς τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φάβιος, ὁ τῆς
Ῥώμης ἐπίσκοπος, ζῆφει τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Νόννα, ἡ μήτηρ τοῦ Θεολό-
γου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾠδὴ Ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πρὸς μετάρσιον ψυχῆς ὕψος
ἀνάγοντι, τῶν μαθητῶν ἐκλογὴν,
ἀκολουθήσωμεν νῦν, Χριστῷ κα-
τοπτεύοντες ξένα θεάματα· θαμ-
βηθέντες δὲ, σὺν αὐτοῖς ἐκβοήσω-
μεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Πρωποθεῖσαν ἐκκαθάρας φύσιν
βράσειον, ὕδατι τε καὶ πυρὶ, ἐν τῇ
οἰκείᾳ σαρκί, τὴν ταύτης λαμπρό-
τητα ὑποδεικνύεις Σωτὴρ, τῷ προ-
σώπῳ σου, λάμπας ὑπὲρ τὸν ἡ-
λιον, εἰς μελλούσης δόξης τύπον.

Συνανέλωμεν Χριστῷ εἰς ὁ-
ρος ἅγιον, συναναφέροντι, τοὺς
Ζεβε-

Ζεβεδαίου υἱούς, καὶ Πέτρον τὸν πρόκριτον, οὓς ἐξελέξατο, δόξης μάρτυρας, τῆς ἑαυτοῦ κραυγάζοντας. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ῥδὴ ἡ Παῖδας εὐαγεῖς.

Τίς μὴ ἐκπλάγῃ παντάναξ Λόγε, τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης σου; ἦν μεταμορφούμενος, ἔδειξας τοῖς φίλοις σου, ταῖς λεῖ καὶς λαμπρότησι, περιαστράψας αὐτούς· μεθ' ὧν προσερχόμενος πίστει, λάμπρυνον φωτὶ σου, ἡμᾶς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Γλῶσσος οὐρανόθεν πολυτελείας, καὶ δόξης τῆς αἰδίου βίαν ἔλλαμψιν, δώρησαι τοῖς δούλοις σου, νῦν προσεορτάζουσι, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως λαμπρὰν πανήγυριν· ἐν ἣ φῶς ἀπαστράπτων φαιδρύνεις, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας, Χριστὸν τὸν φωτοδότην.

Φωτὸς χορηγὸς καὶ φῶς ὑπάρχων, ἀπρόσιτον καὶ αἰδιον προάναρχε, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς περ ἱμάτιον, φῶς ἐν τῷ κόσμῳ ἔλλαμψας, μετὰ σαρκὸς προσελθὼν καὶ φῶς ἐπὶ τοῦ ὅρους ἀστράπτεις, δόξης τῆς Πατρῴας, δεικνὺς τὸν χαρακτῆρα.

Ῥδὴ Θ'. Ἀπας γηγενής.

Χαίρει Οὐρανός, ἐκ γῆς ἀνατέλλοντα, νῦν προαισθόμενος, Ἡλίου τὸν ἐνδοξον, ἐν θαυμάσιῳ τῷ ὅρει σήμερον, ἡλιακὰς φαιδρότητας· Ἡ δὲ χορεύει φαιδρῶς, οὐρανίῳ αἴγλῃ καὶ λαμπρότητι, λαμπρομένη καὶ φῶς χρηματίζουσα.

Πᾶλλον ὁ Δαβὶδ, τὴν σὴν Μεταμόρφωσιν, προανεφώνησε, τίς ὁμοιωθήσεται, σοὶ τῷ Κυρίῳ,

λέγων Υἱοὺς ἐν Θεοῦ; σὺ γὰρ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς ἀγίων βουλαῖς, μέγας ὤφθη, ἐν τοῖς περὶ κύκλῳ σου, φοβερός ἐν τῇ δόξῃ τῆς θείας μορφῆς.

Λόγε Θεοῦ, Σοφία καὶ Δύναμις, καὶ χαρακτὴρ τοῦ Πατρὸς, ὃ Θεὲ νοούμενε, πιστοῖς καὶ ἄνθρωπε γνωριζόμενε, τῆς σῆς Μεταμορφώσεως ἡμᾶς ἀξίωσον, ἐκτελέσαι, τὴν φαιδρὰν πανήγυριν, ἐν φωτὶ καλῶν ἔργων ἐκλάμποντας.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμέν.

Θωρακισθεὶς Εὐαγγεῖον, τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, τὰς παρατάξεις ἔτρεψας, τῶν ἀλέων τυράννων, καὶ ἤρας νίκης βραβεῖα, ἀνδρικῶς ἐναυλίησας, Μεγαλομάρτυς ἐνδόξε· ὅθεν νῦν τῇ Τριάδι, παρεστηκώς, σὺν Ἀγγέλοις πάνσοφε μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε πόθῳ.

Προεόρτιον.

Οἱ δόξης ἐφίεμενοι, ὁλικῶς τῆς ἐνθέου, τὸ νέφος διακόψωμεν, τοῦ γεώδους σαρκίου, μετάρσιον πρὸς τὸ ὄρος, τὸ θαυμάριον ἀνελθόντες· καὶ Μωϋσεὶ Ἠλία τε, Μαθητῶν τοῖς πρωτάρχαις, συμμετασχεῖν, Θεϊκῆς ἔλλαμψεως ἀπροσίτου, ἀξιωθῆναι σπεύσωμεν, φῶς φωτὶ προσλαβόντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἤχος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδόξου Μεταμορφώσεως, προὔπαντὴν ποιούντες, τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξο-

δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ
 πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώ-
 σαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀρ-
 θαρσίαν ἀπαστράψαντα.

Στίχ. Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀπί-
 ωμεν, καὶ τὴν παμφαιστάτην, Με-
 ταμόρφωσιν πίστει, κατιδῶμεν
 Κυρίου, τοῦτον πιστῶς, προσκυ-
 νοῦντες καὶ λέγοντες. Σὺ εἶ Θεὸς
 ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθείς καὶ γε-
 ῶσας τὸ ἀνθρώπινον.

Στίχ. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώ-
 που σου πορεύονται.

Αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ προεόρ-
 τισ, μεθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χρι-
 στὸς συμπαρόντων, Μωσέως καὶ
 Ἡλίας καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν
 τῷ ὄρει Θαβὼρ, φωνῆς τοιαύτης δε-
 λαλούσης. Οὗτός ἐστιν, ἀληθῶς ὁ
 ἐκλεκτός μου Υἱός.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος πλ. α.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χρι-
 στέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρ-
 τύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ,
 Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ
 ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἄφλε-
 κτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Με-
 ταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡ-
 μᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσων
 Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.
 καὶ ἀπόλυτον.

Τῇ Ϛ. τοῦ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἀνάμνησις τῆς Ἀγίας Μεταμορ-
 φώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
 καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυρια-
 κῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλο-
 μεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τὸ,
 Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Ϛ.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δ'.
 δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Ἦχος δ'. Κοσμᾷ Μοναχοῦ.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε,
 ὄρος οὐρανὸν ἐμίμειτο, νεφέλῃ
 ὡς σκηνὴ ἐφηπλοῦτο. Σοῦ μετα-
 μορφουμένου, ὑπὸ Πατρὸς δὲ
 μαρτυρουμένου, παρὴν ὁ Πέτρος
 σὺν Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ, ὡς
 μέλλοντες συνεῖναί σοι, καὶ ἐν τῷ
 καιρῷ τῆς παραδόσεώς σου· ἵνα
 θεωρήσαντες τὰ θαυμάσιά σου,
 μὴ δειλιάσωσι τὰ παθήματά σου·
 ἀ προσκυνῆσαι ἡμᾶς, ἐν εἰρήνῃ
 καταξιώσων, διὰ τὸ μέγα σου ἔ-
 λεος.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε,
 παραλαβὼν τοὺς μαθητάς εἰς ὄ-
 ρος ὑψηλὸν, μετεμορφώθης ἐμ-
 προσθεν αὐτῶν, ἀκτίσι δυνάμειος
 καταυγάζων αὐτούς· ἐνθεν φιλιαν-
 θρωπία, ἐκεῖθεν ἐξουσία, δεῖξαι
 βουλούμενος τῆς Ἀναστάσεως τὴν
 λαμπρότητα· ἧς καὶ ἡμᾶς ὁ Θεός,
 ἐν εἰρήνῃ καταξιώσων, ὡς ἐλεή-
 μων καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφω-
 θείς ὁ Σωτὴρ, τοὺς κορυφαίους ἑ-
 χων τῶν μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέ-
 λαμψας· δηλῶν, ὅτι οἱ τῷ ὕψει
 τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς
 ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται. Συλ-

λαλοῦν-

λαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυσαν, ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει· καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καὶ Προφητῶν λαλήσας ὑπάρχει Θεός· ὃ καὶ φωτὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωταίνης ἐμαρτύρει λέγουσα. Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τὸν Ἀδὴν σκυλεύσαντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὅρος τὸ ποτὲ ξοφῶδες καὶ καπνώδες, νῦν τίμιον καὶ ἅγιόν ἐστιν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἐστησαν Κύριε· πρὸ αἰώνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρον, Ἰωάννη καὶ Ἰακώβ· οἱ τινες τὴν ἀκτὶνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο· οἱ καὶ τῇ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, συλλαλοῦντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοι. Καὶ φωτὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε· ὅς τις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην, ἐν τῷ Θαβῶρ ἀνεληλῶν. Σοῦ δὲ Σωτὴρ μεταμορφουμένου, τὸ Θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο. Οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ

(TOM. Γ')

φείσεσθαι δρᾶν τὴν ἀθέατον μορφήν. Ἀγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ· οὐρανοὶ ἐφριξαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὁρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἰσόδος· Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ στήθι ἐκεῖ, καὶ δώσω σοι τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἐγραψα νομοθετῆσαι αὐτοῖς. Καὶ ἀναστὰς Μωϋσῆς καὶ Ἰησοῦς ὁ παρεστηκώς αὐτῷ, ἀνέβησαν ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν. Ἠσυχάσατε αὐτοῦ, ἕως ἂν ἐπιστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελοι καὶ Ὁρμῶν ὑμῶν· εἰς τινὲς συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. Καὶ ἀνέβη Μωϋσῆς εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος· καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὸ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωϋσῆν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. Τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου, ὥσει πῦρ φλέγον ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ ὄρους, ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. Καὶ εἰσῆλθε Μωϋσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν ἐνώπιος· ἐνώπιόν ὡς εἰς τὴν λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον, καὶ

38. ἀπε-

ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν. ὁ δὲ θεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ λέγει οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς. Καὶ εἶπε Μωϋσῆς πρὸς Κύριον. Ἰδοὺ σύ μοι λέγεις. Ἀνάγαγε τὸν λαὸν τοῦτον· σύ δὲ οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σύ δέ μοι εἶπας. Οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. Εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, γνωστῶς ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐνώπιόν σου, καὶ ἵνα γινῶ, ὅτι λαός σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τοῦτο. Καὶ λέγει αὐτῷ Κύριος. Ἐγὼ αὐτὸς προπορεύσομαι σοι, καὶ καταπαύσω σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν. Εἰμὴ σύ αὐτὸς συμπορεύῃ μεθ' ἡμῶν, μή με ἀναγάγῃς ἐν τεύθει. Καὶ πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοί ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθῶμεθα ἐγώ τε καὶ ὁ λαός σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν ἐπὶ τῆς γῆς ἔσιν. Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν. Καὶ τοῦτόν σοι τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. Καὶ λέγει Μωϋσῆς. Δειξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δόξαν. Καὶ εἶπεν. Ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου, καὶ καλέσω τῷ ὀνόματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. Καὶ εἶπεν. Οὐ δύνησιν ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἰδῇ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου, καὶ ζήσεται. Καὶ εἶπε

Κύριος. Ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, καὶ στήθι ἐπὶ τῆς πέτρας. Ἦνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ ὀήσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας, καὶ σκεπάσω τῇ χειρί μου ἐπὶ σέ, ἕως ἂν παρέλθῃ· καὶ ἀφελῶ τὴν χειρά μου, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῆσεται σοι. Καὶ ὀρθρῶσας Μωϋσῆς τῷ πρωί, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, καὶ συνέταξεν αὐτῷ Κύριος. Καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ, καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ, καὶ ἐκάλεσε τῷ ὀνόματι Κυρίου. Καὶ παρήλθε Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἐκάλεσε. Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Καὶ σπεύσας Μωϋσῆς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν, προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ.

Βασιλείων τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔρχεται Ἡλίου εἰς Βηρσαβεῖ, ἣ ἐστὶ τοῦ Ἰουδα, καὶ ἀφῆκε τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἐκεῖ. Καὶ αὐτὸς ἐπορεύθη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν ἡμέρας, καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθισεν ὑποκάτω ἀρχέυθου καὶ ἐκοιμήθη, καὶ ὑπνῶσεν ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φυτόν. Καὶ ἰδοὺ τις ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, φάγε, καὶ πίε. Καὶ ἐπέβλεψεν Ἡλίου, καὶ ἰδοὺ πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐγκρυφίας ὀλυρίτης, καὶ χαμψάκης ὕδατος. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπιστρέψας ἐκοιμήθη. Καὶ ἐπέστρεψεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἐκ δευτέρου, καὶ ἤψατο αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἀνάστηθι, καὶ φάγε, καὶ

καὶ πίε, ὅτι πολλὴ ἀπὸ σοῦ ἡ ὁδός. Καὶ ἀνέστη, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔπιε, καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ ἰσχύϊ τῆς βρώσεως ἐκείνης, τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἕως ὄρους Χωρήβ. Καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ κατέλυσεν ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν, καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος. Ἐξελεύσῃ καὶ στήσῃ ἐν τῷ ὄρει ἐνώπιον Κυρίου· καὶ ἰδοὺ Κύριος παρελεύσεται, καὶ πνεῦμα μέγα κραταῖον διαλύσῃ ὄρη, καὶ συντρίβῃ πέτρας ἐνώπιον Κυρίου. οὐκ ἐν τῷ πνεύματι Κυρίου· καὶ μετὰ τὸ πνεῦμα συσσεισμός· οὐκ ἐν τῷ συσσεισμῷ Κυρίου· καὶ μετὰ τὸν συσσεισμόν πῦρ· οὐκ ἐν τῷ πυρὶ Κυρίου· καὶ μετὰ τὸ πῦρ φωνὴ αὐρᾶς λεπτῆς, καὶ ἐκεῖ Κύριος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἡλίου, ἐπεκάλυψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῇ μηλωτῇ αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε καὶ ἔστη παρὰ τὸ σπήλαιον. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτόν. Πορεύου καὶ ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδόν σου, καὶ ἤξεις εἰς ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκῶ! καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαῖν υἱὸν Σαφάτ, ἀντὶ σοῦ εἰς Προφήτην.

Εἰς τὴν Λιτὴν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.
ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπκταν τὴν οἰκουμένην ἁγιάσας, εἰς ὄρος ὕψλόν μετεμορφώσας ἀγαθὸν, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου, ὅτι κόσμον λυτροῦσαι ἐκ παραβάσεως· διδὼς σοι. Εὐσπλαγχνε Κύριε, σῶτον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-

μορφωθείς ἐν δόξῃ Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ ὑποδείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τὴν δόξαν τῆς σῆς Θεότητος, καὶ ταύγατον καὶ ἡμᾶς, τῷ φωτὶ τῆς σῆς ἐπιγνώσεως, καὶ δδήγησεν ἐν τῇ τριβῶ τῶν ἐντολῶν σου, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ τριτὴν σέλας Χριστός, σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς περιπολεύων, καὶ πρὶν τοῦ Σταυροῦ, ἀπαντα τὰ τῆς φρικτῆς οἰκονομίας τελέσας θεοπρεπῶς, σήμερον ἐν Θαβὼρ τῷ ὄρει, μυρῖα τῆς Τριᾶδος τὸν τύπον ὑποδείκνυσιν· τοὺς γὰρ προκρίτους τρεῖς τῶν Μαθητῶν, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, σὺν αὐτῷ ἀγαγὼν κατ' ἰδίαν, καὶ μικρὸν ὑποκρύψας τῆς σαρκὸς τὸ πρόσλημμα, μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, ἐμπαίνων τοῦ ἀρχετύπου κάλλους τὴν εὐπρέπειαν, καὶ ταύτην οὐχ ὀλόκληρον· τὸ μὲν πληροφορῶν αὐτοὺς, τὸ δὲ καὶ φειδόμενος, μὴ πῶς συντῇ ὁράσει καὶ τὸ ζῆν ἀπολέσωσιν· ἀλλ' ὡς ἡδύναντο χωρεῖν τοὺς σωματικούς ὀρθαλμούς περιφέροντες. Καὶ Προφητῶν τοὺς ἀκρέμονας, Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν ἡνεγκάτο, ἀναλόγως μαρτυροῦντας αὐτοῦ τὴν Θεότητα· καὶ ὅτι αὐτός ἐστι τὸ ἀληθινόν τῆς πατρικῆς οὐσίας ἀπαύγασμα, ὁ κυριεύων ζώντων καὶ νεκρῶν. Διὸ καὶ νεφέλῃ, καθάπερ σκηνῇ, περιέσχευεν αὐτούς· καὶ φωνὴ ἀνωθεν τοῦ Πατρὸς ἐκ τῆς νεφέλης, ἡχητικῶς προσμαρτυροῦσα καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν, ὃν ἀρρέουσιν ἐκ γαστρός, πρὸ

ἐωσφό-

ἑωσφόρου ἐγέννησα, Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃν ἀπέστειλα σῶσαι, τοὺς εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα Ἅγιον βαπτιζομένους, καὶ ὁμολογοῦντας πιστῶς, ὡς ἀδιαίρετόν ἐστιν, ἐν τῷ κράτος τῆς Θεότητος· αὐτοῦ ἀκούετε. Αὐτὸς οὖν φιλόανθρωπε Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς καταύγασον ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, καὶ ἀξιόους ἀνάδειξον κληρονόμους, τῆς ἀτελευτήτου Βασιλείας σου, ὡς ὑπεράγαθος.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ θεασώμεθα τὴν δόξαν τῆς Μεταμορφώσεως αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· φωτὶ προσλάβωμεν φῶς· καὶ μετάρσιοι γεγόμενοι τῷ πνεύματι, Τριάδα ὁμοούσιον, ὑμνήσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἄρματηλάτης, καὶ ἀφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου· μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξιώσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα, ἦχος α'.

Ὁ πάλαι τῷ Μωσῇ συλλαλήσας, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ διὰ συμβόλων, Ἐγὼ εἰμι, λέγων, ὁ Ὡν, σήμερον ἐπ' ὄρους Θαβώρ, μεταμορφωθείς ἐπὶ τῶν Μαθητῶν, ε-

δειξε τὸ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς εἰκόνος, ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀνθρωπίνην ἀναλαβοῦσαν οὐσίαν· καὶ τῆς τοιαύτης χάριτος, μάρτυρας παραστήσάμενος Μωϋσῆν καὶ Ἡλίαν, κοινωνοὺς ἐποιεῖτο τῆς εὐφροσύνης προμηνύοντας τὴν ἐνδοξον διὰ Σταυροῦ, καὶ σωτήριον Ἀνάστασιν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προσώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκὸς, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν, ὁ Θεοπάτωρ Δαβὶδ, πόρρωθεν πρὸς εὐφροσύνην συγκαλεῖται τὴν κτίσιν, καὶ προφητικῶς ἀνακράζει. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐν τούτῳ γὰρ ἐπιβάς τῷ ὄρει Σωτήρ, μετὰ τῶν Μαθητῶν σου, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἐν Ἀδὰμ φύσιν, μεταμορφωθείς, ἀπαστράφει πάλιν πεποιητὴς, μεταστοιχειώσας αὐτήν, εἰς τὴν σὴν τῆς Θεότητος, δόξαν τε καὶ λαμπρότητα· διὸ βοῶμέν σοι. Δημιουργέ τοῦ παντός Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ ἄσχετον τῆς σῆς φωτοχυσίας, καὶ ἀπρόσιτον τῆς Θεότητος θεασάμενοι τῶν Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, ἐπὶ τοῦ ὄρους τῆς Μεταμορφώσεως, ἀναρχε Χριστέ, τὴν θείαν ἡλλοιωήσαν ἐκστασιν· καὶ νεφέλῃ περιλαμφθέντες φωτεινῇ φωνῇ ἤκουον Πατρικῆς, βεβαιούσης τὸ μυστήριον τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, ὅτι εἰς ὑπάρχεις καὶ μετὰ σάρκωσιν, Υἱὸς μονογενὴς καὶ Σωτήρ τοῦ κόσμου.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Πέτρῳ καὶ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς σου Κύριε, σήμερον ὑπέδειξας ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ, τὴν δόξαν τῆς Οὐκίας σου μορφῆς· ἐβλεπον γὰρ τὰ ἱμάτιά σου, ἀστράψαντα ὡς τὸ φῶς, καὶ τὸ πρόσωπόν σου ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ μὴ φέροντες ὄραν τὸ ἀστεκτον τῆς σῆς ἐλλάμψεως, εἰς γῆν κατέπιπτον, μηδὲλως ἀτενίσαι ἰσχύοντες. Φωνῇ γὰρ ἤκουον μαρτυρούσης ἀνωθεν. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθη· ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύνατο. Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοι.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα. ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν, τὴν μετὰ δόξης Σωτήρ, ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ, τῆς σῆς ἐλεύσεως δεικνύς, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ μετεμορφώθη. Ἡλίας καὶ Μωσῆς συνελάλουν σοι· τοὺς τρεῖς τῶν μαθητῶν συνεκάλεσας· οἱ κατιδόντες Δέσποτα τὴν δόξαν σου, τῇ ἀστραπῇ σου ἐξέστησαν. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Εἰπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετεμορφώθη Ἰησοῦς· καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνή, τοὺς Ἀποστόλους τῆς δόξης σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε Σωτήρ Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁ ἀνελθὼν σὺν μαθηταῖς ἐν τῷ ὄρει, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς ἀπαστράψας, σὺν Μωϋσῇ Ἡλίας σοι παρίστανται· Νόμος καὶ Προφήται γάρ, ὡς Θεὸς λειτουργοῦσιν· ὧ καὶ τὴν Υἱότητα, τὴν φυσικὴν ὁ Γεννήτωρ, ὁμολογῶν ἐκάλεσεν Υἱόν· ὃν ἀνυμνοῦμεν σὺν σοὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰτα οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Θαβώρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰακώβον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύχασθαι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτοῦ· τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον,

τερον, καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευ-
κὸς ἐξαστράπτων. Καὶ ἰδοὺ ἄν-
δρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτι-
νες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἡλίας. Οἱ
δεφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τῇν ἑ-
ξοδὸν αὐτοῦ, ἣν ἐμελλε πληροῦν
ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ
οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρυμένοι
ὑπνῷ, διαγρηγορήσαντες δὲ, εἶ-
δον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς
δύω ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐ-
τῷ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ
Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπι-
στάτα, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶ-
ναι, καὶ ποιήσωμεν σκηναίς τρεῖς,
μίαν σοί, καὶ Μωσεὶ μίαν, καὶ μί-
αν Ἡλίᾳ, μὴ εἰδῶς ὃ λέγει. Ταῦ-
τα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο
νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς·
ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰ-
σελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην. Καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέ-
γουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ
ἀγαπητός, αὐτοῦ ἀκούετε. Καὶ ἐν
τῷ γενέσθαι τὴν φωνήν, εὐρέθη ὁ
Ἰησοῦς μόνος, καὶ αὐτοὶ ἐσίγη-
σαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐ-
κείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν, ὥν ἐω-
ράκασιν.

Ὁ Ν'. Δύξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος ε'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπασαν.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτάν.

Εἶθ' οὕτως οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Πρῶτος Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

α Χριστὸς ἐνὶ σκοπιῇ σέλας ἄπλετον
εἶδος ἦκε.»

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ Α. ἦχος δ', Ὁ Εἰρμός.

« Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνέκμοις πο-
σί, πόντον ἐρυθρὸν, καὶ ὕγρον βυ-
θὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τρι-
στάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες ἐν αὐ-
τῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει
ἐμελπον· Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
ὅτι δεδοξασται.»

Ρήματα ζωῆς τοῖς φίλοις Χρι-
στός, καὶ περὶ τῆς θείας δημηγο-
ρῶν βασιλείας ἔφη· Ἐν ἐμοὶ τὸν
Πατέρα ἐπιγνώσσεσθε, φωτὶ ὡς ἐ-
ξαστράπτω ἀπροσίτῳ, ἐν ἀγαλ-
λιάσει μέλποντες· Ἀσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται.

Ἰσχύον τῶν ἐθνῶν κατέδεσθε,
φίλοι Μαθηταί, θαυμασθήσεσθε δὲ
τῷ πλούτῳ αὐτῶν, ὅτι δόξης πλη-
ροῦσθε, ὡς ὀρθήσομαι, λαμπρότε-
ρος ἡλίου ἐξαστράπτων, ἐν ἀγαλ-
λιάσει μέλποντες· Ἀσωμεν τῷ
Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδοξασται.

Σήμερον Χριστὸς ἐν ὄρει Θα-
βώρ, λαμψας ἀμυδρῶς, θεικῆς
αὐγῆς ὡς ὑπέσχετο, Μαθηταῖς
παρεγύμνου χαρακτήρα· σελασ-
φόρου δὲ πλησθέντες, θείας αἰ-
γλῆς, ἐν ἀγαλλιάσει ἐμελπον·
Ἀσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δε-
δόξασται.

Δεύτερος Κανὼν, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Μωσῆς Θεοῦ πρόσωπον ἐν Θαβώρ ἰδε·

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ᾠδὴ Α. ἦχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Μωσῆς ἐν θαλάσῃ προφητι-
κῶς, ἰδὼν ἐν νεφέλῃ, καὶ ἐν στί-
λῳ πάλαι πυρὸς, τὴν δόξαν Κυ-
ρίου ἀνεβόα· Τῷ Αὐτρωτῇ καὶ Θεῷ
ἡμῶν ἄσωμεν.

Ὡς

Ως πέτρα τῷ σώματι σκεπα-
σθεις, τῷ τεθωμένῳ, τὸν ἀόρατον
καθορῶν, Μωσῆς ὁ Θεόπτης ἀνε-
βόα· Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν
ἔσωμεν.

Σὺ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ νομικοῦ,
καὶ ἐν Θαβωρίῳ, καθωράλης τῷ
Μωσῇ, ἐν γνόφῳ τὸ πάλαι· ἐν
φωτὶ δέ, νῦν ἀπροσίτῳ τῆς Θεό-
τητος.

Καταβασία. Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.
Ῥδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Τόξον** δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ
οἱ ἀσθενεῖντες περιεζώσαντο δύ-
ναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυ-
ρίῳ ἡ καρδιά μου.»

Ολον τὸν Ἀδάμ φορέσας Χρι-
στέ, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἀμείψας
ἐλάμπρυνας, πάλαι φύσιν, καὶ ἀλ-
λοιώσει, τῆς μορφῆς σου ἐλεούρ-
γησας.

Στύλῳ πυριμόρφῳ καὶ νεφέλῃ
πάλαι, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τὸν Ἰσραὴλ
ἄγων σήμεραν, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ
ἁρρήτως, ἐν φωτὶ Χριστὸς ἐξέ-
λαμψε.

Δεύτερος κανὼν. Οὐρανίας ἀφίδος.

Η σκιάζουσα δόξα, ἐν τῇ σκη-
νῇ πρότερον, καὶ τῷ Μωσῇ ὁμι-
λοῦσα, τῷ σὺ θεράποντι, τύπος
γεγέννηται, τῆς ἀστραφάσης ἁρρή-
τως, ἐν Θαβώρ σου Δέσποτα Με-
ταμορφώσεως.

Συνανήλθῃ σοι Λόγε, Μονογε-
γὲς Ὑψιστε, ἡ τῶν Ἀποστόλων
ἀκρότης, ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ,
καὶ συμπάρεστησαν, ὅτε Μωσῆς
καὶ Ἡλίας, ὡς Θεοῦ θεράποντες
μόνε φιλόνηρωπε.

Θεὸς ὁλος ὑπάρχων, ὁλος βρο-

τὸς γέγονας, ὅλη τῇ Θεότητι μέ-
ξας τὴν ἀνθρωπότητα, ἐν ὑποστά-
σει σου, ἦν ἐν δυσὶ ταῖς Οὐσίαις,
Μωσῆς Ἡλίας τε εἶδον ἐν ὄρει
Θαβώρ.

Καταβασία. Ῥάβδος εἰς τύπον.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, μετε-
μορφώθης ὁ Θεός, ἀνὰ μέσον Ἡ-
λιοῦ, καὶ Μωυσέως τῶν σοφῶν,
σὺν Ἰακώβῳ καὶ Πέτρῳ καὶ Ἰωάν-
νῃ· ὁ Πέτρος δὲ συνῶν, ταῦτά σοι
ἔλεγε· Καλὸν ᾧδὲ ἐστί, ποιῆσαι
τρεῖς σκηνάς, μίαν Μωσεῖ, καὶ μίαν
Ἡλίᾳ, καὶ μίαν σοὶ τῷ Δεσπότῃ
Χριστῷ. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς
σου λάμψας, φώτισον τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ῥδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Εἰσακήκοα**, τὴν ἐνδοξον οἰ-
κονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι
ἐτέχθης ἐκ Παρθένου, ἵνα ἐκ πλά-
νης ρύσῃ τοὺς κραυγάζοντας. Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Νόμον ἐν Σινᾷ τῷ γράμματι
διατυπούμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν
τῇ νεφέλῃ πυρί, καὶ γνόφῳ καὶ ἐν
ουέλλῃ, ὡφθης ἐποχούμενος. Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνα πιστώσῃ, τὴν ἐνδοξον, οἰ-
κονομίαν σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς
προϋπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων, καὶ
ὁ αὐτὸς ἐν νέφει τὴν ἐπίβασιν θείς,
ἐν τῷ Θαβώρ ἁρρήτως ἐξέλαμψας.

Συλλαλοῦντες παρειστήκεισαν
δουλοπρεπῶς, σοὶ τῷ Δεσπότῃ
Χριστῷ, οἷς ἐν πυρὸς ἀτμίδι καὶ
γνόφῳ, καὶ λεπτοτάτῃ αὔρᾳ προ-
σωμί-

σωμίλησας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κατεμήνυσον τὴν ἐξοδὸν, τὴν ἐν Σταυρῷ σου ἐν Θαβῶρ παρόντες ὁ ἐν πυρί σε καὶ βάτῳ πάλαι, προκατιδὼν Μωσῆς, καὶ ὁ μετάρσιος δῖφρῳ, ἐν πυρίνῳ Ἡλίας Χριστέ.

Δεύτερος κανὼν. Εἰρμός.

«**Ε**κ σαρκὸς σου βολίδες Θεότητος ἐξεπορεύοντο. Προφητῶν καὶ Ἀποστόλων, ὅθεν οἱ πρόκριτοι, μέλποντες ἀνεβῶν, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.»

Ο τὴν βάτον φυλάξας ἀλώθητον, προσομιλοῦσαν πυρί, τῷ Μωσεῖ θεολαμπούσαν σάρκα ὑπέδειξας, Δέσποτα μελωδοῦντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υπεκρύβη ἀκτίσι Θεότητος, αἰσθητὸς Ἥλιος, ὡς ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, εἶδέ σε μεταμορφούμενον Ἰησοῦ μου. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ηὺρ μὴ φλέγον τὴν ὕλην τοῦ σώματος, ὠράνης αὐλον, ὡς Μωσεῖ καὶ Ἀποστόλοις, ὥρῃς Ἡλίας τε, Δέσποτα εἰς ἐκ δύο, ἐν δυοῖς τελείαις ταῖς φύσεσι.

Καταβασία. Εἰσακήκοα.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε Χριστέ, τὸν Δημιουργὸν ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.»

Προσενωπίῳ σοι ὥραι ὑπεκλήθησαν· φῶς γὰρ καὶ πρὸ ποδῶν, ὑφίδρομον σέλας Χριστέ, Ἥλιος

εἶχε, μορφὴν βροτεῖαν, ὡς ἀμειψαὶ ἡδόκησας.

Ιδοὺ Σωτὴρ ἀνεβῶν Μωσῆς καὶ Ἡλίας τῶν Μαθητῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ Θαβῶρ ἐνηχουμένων, Χριστὸς δὴν πάλαι, προηγγείλαμεν ὄντα Θεόν.

Η ἀναλλοίωτος φύσις, τῇ βροτεῖᾳ μιχθεῖσα, τῆς ἐμφεροῦς αὐλου Θεότητος, φῶς παραγυμνοῦσα τοῖς Ἀποστόλοις, ἀπόρρητῶς ἐξέλαμψε.

Σὲ τὸ αἰδῖον φέγγος, ἐν πατρῷᾳ τῇ δόξῃ, οἱ Μαθηταί, ὡς εἶδον ἐκλάμψαν Χριστέ, σοὶ ἀνεβῶν. Ἐν τῷ φωτὶ σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

Δεύτερος Κανὼν. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Πητορεύουσα γλῶσσα, σοῦ τὰ μεγαλεῖα οὐ δύναται φλέγξασθαι· ὁ κρατῶν ζωῆς γὰρ, καὶ θανάτου δεσπότης παρέστησας, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, τὸν Μωσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, μαρτυρήσαντάς σου τὴν Θεότητα.

Ο χερσὶν ἀοράτοις, πλάσας κατ' εἰκόνα σου Χριστέ τὸν ἄνθρωπον, τὸ ἀρχέτυπόν σου, ἐν τῷ πλάσματι κάλλος ὑπέδειξας· οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς εἶκατ' οὐσίαν ὁ Θεὸς χρηματίσας καὶ ἄνθρωπος.

Συγκραθεῖς ἀσυγχύτως, ἄνθρακα ὑπέδειξας ἡμῖν Θεότητος, καταφλέγοντα μὲν, ἁμαρτίας ψυχὰς δὲ φωτίζοντα, ἐν Θαβῶρ τῷ ὄρει, ὃ Μωσῆν καὶ τὸν Ἡλίαν, Μαθητῶν τε Ἐξάρχους ἐξέστησας. Καταβασία. Ὁ Τρισμακάριστον ξύλον.

ᾠδὴ

Ἦδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**ν τῷ θλίβεσθαί με, ἐδόξα πρὸς Κύριον καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. »

Λαμπηδόνος πλέον, ἡλίου φῶς τρανότερον, ἐν Θαβὼρ ἐκλάμψας, ὁ Χριστὸς ἡμᾶς ἐρώτισεν.

Ανελθὼν ἐν ὄρει Θαβὼρ μετεμορφώθη Χριστέ, καὶ τὴν πλάνην πᾶσαν, ἀμαυρώσας φῶς ἐξέλαμψας.

Σὲ Θεὸν ἐπέγνων, οἱ ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, ἐν Θαβὼρ Χριστέ δέ, ἐκπλαγέντες γόνυ ἐκλιναν.

Δεύτερος Κανὼν. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ.

Ως μέγα καὶ φοβερόν, ὠράθη θέαμα σήμερον! ἐξ οὐρανοῦ αἰσθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύγκριτος, ἐξήστραψεν ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης νοητός ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβὼρ.

Παρήλθε μὲν ἡ σκιά, τοῦ νόμου ἐξασθενήσασα, ἐλήλυθε δὲ σαφῶς, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, Μωσῆς ἀνεβόησεν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ, κατιδὼν σου τὴν Θεότητα.

Ο στίλος τῷ Μωϋσῇ, Χριστὸν τὸν μεταμορφούμενον, ἡ δὲ νεφέλη σαφῶς, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος τὴν ἐπισκιάσασαν, ἐν τῷ Θαβωρίῳ παρεδήλου ἐμφανέστατα. Καταβασία. Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχχναις.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. ἤχος βαρύς.

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώτης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι καινούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

(TOM. Γ')

Ὁ Οἶκος.

Εγέρθητε οἱ νωθεῖς, μὴ πάντοτε χαμερπεῖς· οἱ συγκύπτοντες εἰς γῆν τὴν ψυχὴν μου λογισμοί, ἐπάρθητε καὶ ἄρθητε εἰς ὕψος θείας ἀναβάσεως· προσδράμωμεν Πέτρῳ καὶ τοῖς Ζεβεδαίου, καὶ ἅμα ἐκείνοις τὸ Θαβώριον ὄρος προσφάσωμεν, ἵνα ἴδωμεν σὺν αὐτοῖς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· φωνῆς δὲ ἀκούσωμεν, ἧς περ ἄνωθεν ἤκουσαν, καὶ ἐκήρυξαν τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ε'. ἑορτάζομεν τὴν ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἦδη ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«**Α**βραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.»

Περιχυθέντες φωτὶ, τῆς ἀπροσίτου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει οἱ Ἀπόστολοι, Χριστέ ἀνεβόησαν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Λαίλαπι θείας ἡχῆς, καὶ δροσοδόλῳ νεφέλῃ, Χριστέ καὶ αἵ γλῆσσου ἡδόμενοι, οἱ Ἀπόστολοι ἐψάλλον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Εν ἀπορρήτῳ φωτὶ, ὡς σὲ κατεῖδε Πέτρος, Θαβὼρ ἐν ὄρει ἐξαστράψαντα, Χριστέ ἀνεβόησεν· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ συνόντες Παῖδες, οἱ Ζεβεδαίου ὡς

39 ἀπέ

ἀπέπεμψε, μορφῆς φῶς ἐβρόντησαν. Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δεύτερος κανὼν.

Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἦν καθωράθη Ἀποστόλοις, τὰ ἀθέατα Θεότης ἐν σαρκίῳ, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, ἀστράπτουσα βόῳσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐρριξαν φόβῳ ἐκπλαγέντες, τὴν εὐπρέπειαν τῆς θείας Βασιλείας, ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ, Ἀπόστολοι βόῳντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη· ὁ ἀπάτωρ γὰρ Υἱὸς ἐκ τῆς Παρθένου, τῇ Πατρὶ φωνῇ, ἐνδόξως μαρτυρεῖται, οἷα Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θέσει οὐ γέγονας Ὑψίστου, τῇ οὐσίᾳ δὲ Υἱὸς ἡγαπημένος, προὔπαρχων ἡμῖν, ὠμίλησας ἀτρέπτως· Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἐννοον πρόσταγμα.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

«Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλὴν ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, ὁρσιζόμενοι ἐψάλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.»

Ἠνέματι τὸ πᾶν ὁ φέρων, ποσὶν ἀχράντοις ὅρους ἐπέβη Θαβώρ· ἐν ᾧ ἡλίου μᾶλλον αὐγῆς, ἐξασιτρίψας τὸ πρόσωπον, νόμου προκρίτους, καὶ τῆς χάριτος ἐδει-

ξε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐν τῇ ἀπροσίτῳ δόξῃ, κατ' ὁ-
ρους ἐκφανθὲν ἀπορρήτως Θαβώρ, τὸ ἄσχετον καὶ ἄδυτον φῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, τὴν κτίσιν φαιδρύναν, τοὺς ἀνθρώπους ἐθέωσε μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱεροπρεπῶς ἐστῶτες, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας ἐν ὄρει Θαβώρ, τῆς θείας χαρακτῆρα, τρανῶς ὑποστάσεως βλέποντες, Χριστὸν ἐν Πατρὶ, ἐξαστράψαντα δόξῃ ἀνέμελπον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Διὰ τῆς ἐν γνώφῃ θείας ὁμολογίας, τὸ πρόσωπόν ποτε ἐδοξάσθη Μωσῆς· Χριστὸς δὲ ὡς ἱμάτιον, φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλεται· φωτὸς αὐτουργὸς γὰρ πεφυκὼς, καταυγάζει τοὺς μέλποντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐκ φωτογενοῦς νεφέλης, Χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπεχόμενον, ὁρῶντες ἐν Θαβώρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆς κατανεύσαντες, τὸν νοῦν ἐλαμρύντες, σὺν Πατρὶ τοῦτον ὕμνουν καὶ Ἠνεύματι· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Δεύτερος κανὼν.

Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ἀκηκοότες Δέσποτα, ἐκ Πατρὸς μαρτυρούμενον, καὶ ὡς ἀνθρωπίνης στερρότεραν ὀψεως, ὁρᾶν τοῦ προσώπου σου, τὴν ἀστραπὴν μὴ φέροντες, σοῦ οἱ Μαθηταί, ἐπὶ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδούντες· Ἱερεῖς εὐλο-
γεῖτε.

γεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βασιλευόντων πέφυκας, Βασιλεὺς ὠραιότατος, καὶ τῶν πανταχοῦ κυριευόντων Κύριος, δυνάστης μακάριος, καὶ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ᾧ οἱ Μαθηταὶ καταπлагέντες ἐβόων. Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς οὐρανοῦ δεσπόζοντι, καὶ τῆς γῆς βασιλεύοντι, καὶ καταχθονίων τὴν κυρείαν ἔχοντι, Χριστέ σοι παρέστησαν, ἐκ μὲν τῆς γῆς Ἀπόστολοι· ὡς ἐξ οὐρανοῦ δὲ ὁ Θεοσβίτης Ἡλίας· Μωσῆς δὲ ἐκ νεκάδων, μελωδοῦντες συμφῶνως· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ραθυμοτόχοι μέριμναι, ἐπὶ γῆς κατελείφθησαν, τῇ τῶν Ἀποστόλων ἐκλογῇ φιλάνθρωπε, ὡς σοὶ ἠκολούθησαν, πρὸς τὴν ἐκ γῆς μετάρσιον, θείαν πολιτείαν· ὅθεν καὶ ἐπαξίως, τῆς σῆς θεορανείας, ἐμελωδῶδον τυχόντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε Παῖδες.

Ῥδὴ θ· Ὁ Εἰρμός.

«**Ο** τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προήλθε σαρχοφόρος, ὃς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.»

Σύντρομοι καινῇ φωτοχυσία, ἀθρόως οἱ Μαθηταὶ ἐλλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ἐώρων, καὶ πρηνεῖς εἰς γῆν καταπεσόντες, σοὶ τῷ

Δεσπότη, τῶν ἀπάντων προσεκύνησαν.

Ἦχος ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπετο, Θεόκτυπος βεβαιῶν τὸ θαῦμα· ὁ Πατὴρ γὰρ τῶν φώτων, Οὗτός ἐστιν Υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου, τοῖς Ἀποστόλοις ἀνεβόα, οὐ ἀκούετε.

Καινὰ κατιδόντες καὶ παράδοξα, φωνῆς Πατρικῆς ἐνωπιτηθέντες, ἐν Θαβῶρ οἱ τοῦ Λόγου ὑπηρέται, ἐκμαγεῖον τοῦ ἀρχετύπου, Οὗτος ὑπάρχει ἀνεβόων, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Εὐκὼν ἀπαράλλαχτε τοῦ ὄντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, Υἱὲ Λόγε, Σοφία καὶ βραχίων, δεξιὰ Ὑψίστου σθένος, σὲ ἀνυμνοῦμεν, σὺν Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Δεύτερος κανὼν· Ὁ Εἰρμός.

«**Ε**προιξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.»

Ἦνα σου δείξης ἐμφανῶς, τὴν ἀπόρρητον δευτέραν κατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, Θεὸς ὁφθήσῃ ἐστὼς ἐν μέσῳ θεῶν, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ἀρρήτως ἔλαμψας· διὸ πάντες σε Χριστέ μεγαλύνομεν.

Δευτέ μοι πείθεσθε λαοί, ἀνάβαντες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουράνιον, αὐλῶς στῶμεν ἐν πόλει ζώντος Θεοῦ· καὶ ἐποπτεύσωμεν νεὶ, Θεότητι αὐλον, Πατρός καὶ

καὶ Πνεύματος, ἐν Υἱῷ τῷ μονο-
γενεῖ ἀπαστρέπτουσιν.

Εθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ
ἡλλοίωσας τῷ Θεῷ σου ἔρωτι· ἀλ-
λὰ κατάρλεξον, πυρὶ ἀύλῳ τὰς
ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι
τῆς ἐν σοί, τρυφῆς καταξίωσον,
ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν, μεγαλύνω
ἀγαθὲ παρουσίας σου.

Καταθασία. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

Αὐτόμελον, ἐκ γ'.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φω-
τὸς Πατὴρ ἀγεννήτου, ἐν τῷ φα-
νέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβω-
ρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα,
φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν
πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἰστώμεν Στίχους δ'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'.
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου
καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὕς προέ-
κρινας τῶν ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς
τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνῆλθες
ὁρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν
δόξαν σου· οἱ καὶ κατιδόντες σε
μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον
λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν
δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀ-
ναβοῶντες· Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς
ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα,
τοῦ Πατρὸς, εἰ καὶ θέλων, σὰρξ ὡ-
ράθης ἀναλλοίωτος.

Ο πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς
Λόγος, ὁ εἰς ὡς ἱμάτιον περι-
βαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἐμ-
προσθεν τῶν Μαθητῶν σου, ὑπὲρ
τὸν ἥλιον Λόγε ἐλαμψας. Μωσῆς

καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκει-
σαν νεκρῶν καὶ ζώντων σε Κύ-
ριον δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δο-
ξάζοντες τὴν ἀπόρρητον οἰκono-
μίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολ-
λὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωτας
κόσμον, ἀμαρτίαις ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σε τε-
χρίεντα καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ
πρὸς τὸ ὄρος Θαβὼρ μεταμορ-
φούμενον, Κύριε, καὶ τῇ νεφέλῃ
τῇ φωτεινῇ σε περικυκλούμενον,
φωνῇ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητόν
σε Υἱόν, τῶν Μαθητῶν συμπάρων-
των σοι, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμο-
ούσιον καὶ ὁμόηρον· ὅθεν ὁ Πέ-
τρος ἐκπληττόμενος, Καλὸν ὧδέ
ἐστι μένειν ἔλεγε, μὴ εἰδὼς ὃ ἐλά-
λει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ἦχος πλ. δ'. Βύζαντος.

Παρέλαβεν ὁ Χριστὸς τὸν Πέ-
τρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν, καὶ
μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ ἐλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς
ὁ Ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐ-
γένετο λευκά ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὠφ-
θησαν Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας μετ'
αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλῃ
φωτεινῇ ἐπεσκήσεν αὐτούς· καὶ
ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγου-
σα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀ-
γαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ
ἀκούετε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.
Δίδεται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ψάλλομεν τὰ
Ἀντίφωνα. Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφό-
δρα

δρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν,

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦτα.

Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα ἱακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄτομα.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Στίχ. δ'. Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προ-

σώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Τὸ Ἀπολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον.

Τριτάκιον. Καὶ ὁ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ᾠδὴ δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου, τὸ ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλησιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσθαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες, οὐ μὴ πταίσητέ ποτε. Οὕτω γὰρ πλουσιώως ἐπιχορηγηθήσεται ἡμῖν ἡ εἰσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ οὐκ ἀμελήτω ὑμᾶς ἀεὶ ὑπομνήσκειν περὶ τούτων, καίπερ εἰδότας· καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ. Δίκαιον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμί· ἐν τούτῳ τῷ σκηνώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει. Εἰδὼς ὅτι ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματος μου, καθὼς καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδάσω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδον, τὴν τούτων μνήμην ποιῆσθαι. Οὐ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν, ἀλλ' ἐπόπται γεννηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος. Λαβὼν γὰρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τιαρῆς· δεῦν ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεπείας δόξης. Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ ἠδόκησα. Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν,

χθείσαν, σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιώτερον τὸν προφητικὸν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὡς λύχνῳ φαίνοντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διαυγάσῃ, καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Κοινωνικόν.

Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δοξῆς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα.

ΤΗ Ζ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου.

Ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης.

Ἀπερζήτει εἰς τοὺς Αἰῶνες τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τοῦ Ἁγίου προσόμοια γ'.

ἤχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Ὁλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρότατα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τῷ σοφῇ προνοίᾳ, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια· οὐ τῷ ὀνόματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρώσθημα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προύμῳ σοι θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῆρξαι δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἀναπέθεικας, τὴν σὴν

ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον· Ὅσιε· προτευχὴν ἀ' ὀλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἀμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδείκνύμενος· ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασίων ἐπλούτησας· οἶδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἐκυτοῦ· ὃν παρῆρξαι δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν δαιμόνων παρατάξεσιν, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάστιγι τῇ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι· καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ· ὃν παρῆρξαι δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ἤχος πλ. β'.

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν. Φύλ. 419.

Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον,

ἤχος βαρύς.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν

τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά προσόμοια.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδὰμ ἀμείψας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεοούργησε.

Στίχ. Σαί εἰσιν αἱ οὐρανοί.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ Μωσῆς τε καὶ

καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεταρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαδῶρ καὶ Ἑρμών.

Σῆμα Θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. δ'.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδράν αὐγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβαῖσι σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνοὺς· ὅθεν Θεαστικῶς ἐκραύγαζον. Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότου, ἤλθε· δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ Θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρῶς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως. Τὸ σῶμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτῆρ, τῇ θεῇ σου σαρκί, συναπαστράψας αὐτῷ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀρθαρ-

σίας ὡς εὐπλάγχυνος. Διό σε πάντες δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν ζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Νάρκισσος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, Ἀστέριος ὁ ὁσιομάρτυς, καὶ Ποταμία ἡ θαυματουργός, ζῆφει τελειοῦνται.

Οἱ ὅσοι μύριοι ἀσκηταὶ οἱ Θηβαῖοι, καὶ Ἰππρέχιος ὁ ὅσιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Σώζων ὁ ἐν Νικομηδείᾳ, πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εκ Περσικῆς ὁρμώμενος, χάρας τῆς πυρσολάτρου, τῇ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θεῖα πίστει, Δομέτιε θεοκῆρυξ· ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμῶμέν σε, καὶ ὡς Μάρτυρα θεῖον, καὶ τῶν φρικτῶν Μυστηρίων ἐνθεον ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, Μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ· ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλαπρεπῶς σοι Δέσποτα, συλλαλοῦντες· μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτῆρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐκθαβῶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὲ ἀμείψαι (έλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς μύστιαις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Θεότης τὸ πρὶν Χριστὲ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλίᾳ, ἐν γνώφῳ καὶ Ουέλῳ, καὶ αὐρὰ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράφας ἀπορρήτως, τῆς Θεϊκῆς σου δόξης, Θαβὼρ ἐν ὅρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α'.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χριστὲ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ τοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ἡ. τοῦ Αὐτοῦ Μηνος.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμυλιανοῦ, Ἐπισκόπου Κυζικίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημειῶσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν

Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλίᾳ τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάριτος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χειρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτεινὸς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγὼς ἐν τῷ ὅρει Θαβὼρ, δεικνύων τοῖς φίλοις σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασμα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας Κύριε· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπουράνιοι Ἀγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἐλλαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θείαν, τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστησας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σωτὴρ φιλόανθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντιον θράσος ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλόνησεν, ἀνακαίνιζον, τὴν Κοπρωνύμου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ παρρησία χρησάμενος, συνθηροισμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύσεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναιοτάτος,

τος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευσέ σε σωθαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνωικισμένος, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνῶμην καὶ ἄθεον, ὃ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στερρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὁθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευσέ σε σωθαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνῃ γλώσσει πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μισοδόρυβρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἔγχεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνῃσι, ἡ τῆς εἰκόνης, ὡς πού τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, σεορρόημον ἱερώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Ὁ κάλει τῷ Μωσεί. Φύλλα 452.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. ἤχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὡρῆς δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὧρ δὲ Σωτὴρ μου, Θεῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν,

(ΤΟΜ. Γ')

τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμορφώσιν Χριστέ, ἐν ὧρ Θεωρίῳ μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θεῶρ καὶ Ἑρμῶν.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἡν τοῖς θεοῖς, Ἀποστόλοις ἐν Θεῶρ, Μωσεί τε καὶ Ἡλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς. Φύλ. 452.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὧρ Θεῶρ μεταμορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτὴρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεχάλεσας, Ἡλίαν καὶ Μωσὴν συλλαλοῦντάς σοι διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν. Οἰκτίρμον, καλὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (ἴρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Αἰμυλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμειψαί (έλών, ἐν ὄρει νῦν ἀπαί-
ρεις, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς
μύσταις τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Ωρθὴς τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ
τε καὶ Ἡλία, ἐν γνώφῳ καὶ Ουέλ-
λῃ, καὶ αὐρὰ λεπτοτάτῃ· νῦν δὲ
φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστρά-
ψας ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου
δόξης, Θαβὼρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν
σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. α΄.

Νόμου καὶ Προφητῶν σε Χρι-
στέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρ-
τύρησαν, ὁρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ,
Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ
ἐμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἀφλε-
κτος οὐρανοδρόμος ἐπὶ τῆς Μετα-
μορφώσεώς σου. Μεθ' ὧν καὶ ἡ-
μᾶς, τοῦ τοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον
Δέσποτα, ὑμνεῖν σε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αἰμυλιανοῦ,
Ἐπισκόπου Κυζίκου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
Στίχους γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄.

Τῆς Ἑορτῆς, ἦχος δ΄.

Ἐδωκας σημειώσιν.

Σήμερον ὑπέδειξας, τὴν σὴν

Θεότητα Κύριε, τοῖς σεπτοῖς Ἀ-
ποστόλοις σου, Μωσεῖ σὺν Ἡλία
τε, ὡς Θεὸς τοῦ νόμου, καὶ χάρι-
τος πέλων, ὁ λυτρωσάμενος ἡ-
μᾶς, ἐκ τοῦ θανάτου νῦν τῆς χει-
ρώσεως· μεθ' ὧν σου τὴν φιλάν-
θρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν,
Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον ἐξέλαμψας, φωτοει-
δὴς ὑπὲρ ἥλιον, τηλαυγῶς ἐν τῷ
ὄρει Θαβὼρ, δεικνύων τοῖς φίλοις
σου, ὅτι σὺ ὑπάρχεις, ἀπαύγασ-
μα δόξης, ὁ τὴν οὐσίαν τῶν βρο-
τῶν, δι' εὐσπλαγχνίαν φορέσας
Κύριε· διό σου τὴν φιλάνθρωπον,
οἰκονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παν-
τοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Σήμερον ἀγάλλονται, οἱ ἐπου-
ράνιοι Ἀγγελοι, σὺν βροτοῖς ἐ-
ορτάζοντες, Χριστέ σου τὴν ἑλ-
λαμψιν, τὴν φρικτὴν καὶ θεῖαν,
τὴν ἐν Θαβωρίῳ· ἐν ᾧ παρέστη-
σας Μωσῆν, καὶ τὸν Ἡλίαν Σω-
τὴρ φιλάνθρωπε, καὶ Πέτρον καὶ
Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην ὑμνοῦντάς
σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ σαφῶς
τιμήσας, ὅτε τὸ λεόντιον θράσος
ἐμαίνετο, καὶ τοὺς λαοὺς διεκλό-
νησεν, ἀνακαίνιζον, τὴν Κοπρωνύ-
μου ἄθεον αἵρεσιν, τότε τοῦτο
Πάνσοφε, σαφῶς διήλεγξας, σὴ
παρρησία χρησάμενος, συνηθροί-
σμένης, Ἀρχιερέων τῆς συνελεύ-
σεως· ὅθεν ἐγνώσθης γενναιοτά-
τος,

τος, στρατιώτης Χριστοῦ παμμακάριστε· ὃν ἰκέτευσέ σε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο οὐρανίαις μοναῖς ἐνφωτισμένως, ὅτε τὴν ἀτίθασσον γνώμην καὶ ἄθεον, ὁ δυσσεβὴς ἐνεδείξατο, ὑπερορίαις, καταδικάσας τὴν σὴν στεργρότητα, τότε τὸν Παράδεισον, ὅθεν πεπτώκαμεν, μόνην πατρίδα θεσπέσιε, σαφῶς γινώσκων, μετ' εὐφροσύνης χαίρων ὑπέμεινας· ὅθεν δικαίως τὴν ἀκήρατον, ἡξιώθης ζωὴν κατοπτεῦσαι Χριστόν· ὃν ἰκέτευσέ σε σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πυρίνῃ γλώσση πανσόφως κεχρημένος, ὅτε μίξοθάρβαρον νόμον ἐθέσπισε, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύοντα, τὴν σεβασμίαν, Χριστοῦ Εἰκόνα Λέων ὁ τύραννος, τότε σὺ τὸν ἐνθεον νόμον ἀντέθηκας, ὡς διαβαίνει προσκύνησις, ἢ τῆς εἰκόνης, ὡς που τις ἔφη πρὸς τὸ ἀρχέτυπον· καὶ τῷ σῷ λόγῳ ὡς ἐμβρόντητος, ἀπεφάνθη ὁ θῆρ ὁ δυσώνυμος, πανσεβάσμιε Πάτερ, σεοῖ ῥῆμον ἱερῶτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Ὁ κάλαι τῷ Μωσεί. Φύλλα 452.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνάστης Χριστέ.

Μορφοῦμενος δι' αἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρένου, ὥρως δεύτερος Ἀδάμ· ἐν ὅρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβὼρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εξέστησαν ὁρῶντες τὴν σὴν,

(TOM. Γ')

τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὅρει Θαβωρίῳ μεθ' ὧν σε προσκυνούμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἣν τοῖς θεοῖς, Ἀποστόλοις ἐν Θαβὼρ, Μωσεί τε καὶ Ἠλίᾳ, ὑπέδειξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψας ὑπὲρ ἥλιον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος α'.

Τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς. Φύλ. 452.

Τὰ Λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρὸν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἤχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα ὁμοιον.

Εν τῷ ὅρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφοῦμενος Σωτήρ, τοῖς προκρίτοις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν σου Σωτήρ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡστράψας τῆς Θεότητος. Νεφέλῃ δὲ φωτὸς συνεκάλεσας, Ἠλίαν καὶ Μωσὴν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ Πέτρος ἔλεγεν. Οἰκτίρμων, καλὸν ἐστὶν ὥδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμψας, φωτίσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου (ὅρα εἰς τὰ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Αἰμυλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μύρων Ἐπίσκοπος Κρήτης ὁ θαυματουργός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ὅσιος Θεοδόσιος, ὁ ἡγούμενος τῶν Ὀρόβων καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου δέκα ἀσκηταί, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ ἐκ Τύρου, κατὰ γῆς συρόμενοι τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Ἐλευθέριος καὶ Λεωνίδας, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρις, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀβλήσας, ἐν ἔτει 1794 τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Τριαντάφυλλος, ὁ ἐκ Ζαγοράς τῆς Θεσσαλίας, ἥτοι τοῦ Βώλου, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Οτε ὁ ὁρὴ ἐφώρμησε, κατὰ τῆς Ἐκκλησίας, Λέων ὁ μισηθάρβαρος, ὁ ἀκόρεστος Ἀδης, μὴ προσκυνεῖσθαι κελεύσας, τὰς πανσέπτους Εἰκόνας, τότε στερόδῳ διήλεγξας, μάκαρ Αἰμυλιανέ, τὴν βδελυράν, Θεομάχον αἵρεσιν τοῦ τυράννου, ὅφ' οὗ πικρὰς ὑπήνεγκας, ἐξορίας καὶ θλίψεις.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑραθᾶ.

Ελαμψας ὦ Χριστέ, λευκὸς ὑπὲρ χιόνα, τὴν σὴν παραγυμνῶν σου, τοῖς Μαθηταῖς οὐσίαν, τῆς ἀπροσίτου δόξης σου.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Εἶξε σὼν πρὸ ποδῶν, ὑψίδρομον ἡλίου, σέλας Χριστέ Σωτῆρα

μου, δεικνύον σε Δεσπότην, καὶ Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Δεῖξαι τοῖς μαθηταῖς, θελήσαντος σὴν δόξαν, σὺν Μωϋσῇ Ἠλία, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, ὡς εἶδον Σωτὴρ ἔρριξαν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος α'.

Τὸ ἀσχετον τῆς σῆς. Φύλ. 452.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθητες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου
Μαθθία.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκείραξα, ἰστώμεν στίχους γ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παναγίας ἐνδοξοῦ Μεταμορφώσεως, τὴν ἑορτὴν ποιούντες, τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ, Χριστὸν δοξολογοῦμεν τὸν τὴν ἡμῶν, τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος, ἀναμορφώσαντα φύσιν, καὶ ὡς τὸ πρὶν, ἀφ' ὁμοειδίας κατὰστράψαντα.

Επὶ τὸ ἅγιον ὄρος δεῦτε ἀνέλθωμεν, καὶ τὴν παμφαεστάτην, Μεταμόρφωσιν πίστει, κατἰδῶμεν Κυρίου, τούτω πιστῶς, ἐκδοῶντες καὶ λέγοντες. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν μόνος, ὁ σαρκωθεὶς, καὶ θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Αὕτῃ ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἡ πανσεβάσμιος, καθ' ἣν μεταμορφοῦται, ὁ Χριστὸς συμπρόντων, Μωσέως καὶ Ἠλία καὶ τῶν αὐτοῦ, Μαθητῶν ἐν τῷ ὄρει Θαβωρ. φωνὴ δὲ

θεία προήλθεν. Οὗτός ἐστιν, ἀλη-
θῶς ὁ ἐκλεκτός μου Υἱός.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ματθία μακάριε Ἐδὲμ, νοητῆς
ἐξεβλυσας, ὡς ποταμὸς προσκλυ-
ζόμενος, ἐνθέοις ὕδασι, καὶ τὴν
γῆν ἀρδεΐαις, μυστικαῖς κατήρδευ-
σας, καὶ ταύτην καρποφόρον ἀνέ-
δειξας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ματρία Ἀπόστολε χορὸν, θεῖ-
ον ἀνεπλήρωσας, ἐξ οὗ Ἰούδας
ἐκπέπτωκε· καὶ λείπεις ἀστραπαῖς,
τῶν σοφῶν σου λόγων, σκότος
ἀπεδίωξας, τῆς εἰδωλομανίας ἐν
Πνεύματι· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ματθία θεόπνευστε προχῶ, τῷ
τοῦ κόσμου ἔφαναν, αἱ ἀστραπαὶ
τῶν δαγμάτων σου, πάντας φωτί-
ζουσαι, πάντας ὀδηγοῦσαι, θείαν
πρὸς ἐπίγνωσιν, δοχεῖα τοῦ φωτὸς
ἐργαζόμεναι, τοὺς πρὶν καθεύδον-
τας, ἐν νυκτὶ τῆς ματαιότητος,
καὶ ἐν σκότει πάσης ἀθεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἄπαυαν τὴν οἰκουμένην.
Φύλλα, 451.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοιχ.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Δάμφας ὑπὲρ νοῦν, ἐκ Παρθέ-
νου Παναγίας, Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὸν
Ἀδὰμ ὅλον φορέσας, τὴν πρὶν ἀ-
μαυρῶεισάν, φύσιν πᾶσαν ἐλάμ-
πρυνας, λεία τῆς μορφῆς σου ἀλ-
λοιώσῃ, μεταμορφωθεὶς ἐπὶ τοῦ
ἄρου Θεοῦ Δέσποτα, πρὸ τοῦ

τιμίου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θε-
ὸς ἡμῶν.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ὅρος τὸ ποτὲ, ὃν ζαφῶδες καὶ
καπνῶδες, τίμιον ἰδοῦ, νῦν καὶ
ἅγιον ὑπάρχει· ὁ πρὶν τὸν Ἰσραὴλ
γάρ, ὀδηγήσας ὡς γέγραπται σύ-
λῳ πυριμορφῷ καὶ νεφέλῃ, σήμε-
ρον ἐξέλαμψεν ἀρρήτως, ὑπὲρ ἡ-
λιον, Χριστὸς ἐν τούτῳ ὡς Θεὸς,
φαιδρύνας τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Θεοῦ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀ-
νόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Νῦν δουλοπρεπῶς, συλλα-
λοῦντας τῷ Δεσπότη, βλέπων ὁ
Κηρᾶς, ἐν Θεῷ τοὺς δύο ἀνδρας.
Καλόν ἐστιν ἐδόα, ὧδε εἶναι· ποι-
ήσωμεν, τρεῖς σκηνάς, εἰ θέλεις
ἀνὰ μέρας, σοὶ Χριστέ Μωσῇ τε
καὶ Ἡλίᾳ, τοῖς οἰκέταις σου· ὅπερ
ἐλάλει μὴ εἰδώς· θάμβει γὰρ συ-
νείχετο.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θεῷ. Φύλ. 451.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Ματθία·

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Μεταμορφώθης ἐν τῷ ὄρει.

καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρόν.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θεῷ. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα
ὁμοιον.

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξῃ τοῦ
θείου σου φωτὸς, μεταμορφούμενος
τοῖς σοῖς, ἐλαμψας θεοῖς Μαθη-
ταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καὶ
Ἰακώβῳ· ἐξέστησας αὐτοὺς, τῇ
θείᾳ

θεία χάριτι· φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητόν σε Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον καὶ εἶδον, τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτήν. Σωτὴρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι πάντας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα οἱ Κανόνες, ὁ πρῶτος τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, (εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ματθαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι δέκα μάρτυρες, οἱ κηρμνίσαντες τὴν κλίμακα, ἣν μετεχειρίζοντο οἱ εἰκονομάχοι, ἵνα κηρμνίσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν· συληθέντες δὲ ἐν ἔτει 716 παρὰ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀντωνίνος ὁ Ἀλεξανδρεὺς πυρὶ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Γούδας ὁ παράνομος, αὐθαιρέτῳ τῇ γνώμῃ, ἀπορράγεις ἐκπέπτωκε δωδεκάδος τῆς θείας, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων· ἐκλογῇ δὲ τῇ θείᾳ, Ματθαίος ὁ πανεύφημος, προκριθεὶς ἀντεισέχθη, ὡς Μαθητῆς, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, καὶ ὡς πᾶσαν, τὴν γῆν λαμπρύνας δόγμασι τῆς Ἀγίας Τριάδος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑσραθᾶ.

Εὐδρεὶ τῷ Θεῷ ἡ τῆς Τριάδος δόξα, ἀναφανδὸν ἐγνώσθη, σὺ μεταμορφουμένου, Σωτῆρ μου ὑπεράγαθε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Νεφέλῃ φωτεινῇ, φαιδρῶς ἐφαπλωθεῖσα, ἐν τῇ Μεταμορφώσει κατέπληττε τοὺς θεῖους, τῶν Μαθητῶν ἀκρέμονας.

Στίχ. Θεὸς καὶ Ἑρμών.

Ἡλίας σὺν Μωσεῖ, παρέστησάν σοι Λόγε, ἐν τῇ Μεταμορφώσει. Πατὴρ δὲ ἐμαρτύρει, ἐξ οὐρανοῦ φεγγόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Εἶδον ἐν τῷ Θεῷ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρχωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς σὺνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἄλλοι-ωθέντες ἁλλοίωσιν, οὐρανόφρονες σήμερον, Χριστῷ συμμορφούμενοι, εὐσεβῶς καὶ γῆθεν, ἐφ' ὕψηλοτάτην, τῶν ἀρετῶν περιωπὴν, ἀνενεχθέντες ἀγαλλιόμεθα· δι' αἶκτον γὰρ τὸν ἄμορφον, μεταμορφούμενος ἄνθρωπον, ἐν Θεῷ κατελάμπρυνεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Φιλοθεάμονες τῶν ὑπὲρ νοῦν καὶ φιλήκοοι, μυστικῶς ἐποπτεύ-

σωμεν,

σωμεν, Χριστὸν ἐξαστράψαντα, θεϊκαῖς ἀκτίσι, καὶ ἐνηχηθώμεν, τὴν τοῦ Γεννήτορος φωνήν, ἡγαπημένον ἀνακηρύττουσαν, γινόντων καταυγάζαντα, τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν, ἐν Θαβώρ καὶ πηγάζαντα, φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Απαν νῦν ἐγκόσμιον, καὶ ὑπερκόσμιον σύστημα, συγκινεῖσθω πρὸς αἰνεσιν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ νεκρῶν καὶ ζώντων, κεκυριευκότος· θεοπρεπῶς γὰρ ἐαυτῷ, μεταμορφούμενος συμπαρίστησι, τοῦ νόμου καὶ τῆς χάριτος τοῦ πρωτοστάτας καὶ κήρυκας, ἐν Θαβώρ ὡς τηδόκησεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου ὁμοία.

Ανθρακὰ σοι ἔδωκε, μάρτυς πυρὸς εἰς βοήθειαν, ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, ὑφ' οὗ πυρακτούμενος, τὸ γεῶδες σκῆνος, θάπτον ἐξεδύσω, καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν καὶ βασιλείαν ἐκκληρονόμησας· διό σου τὴν χαρμόσυνον, χαρμονικῶς ἐορτάζομεν, ἐορτὴν παμμακάριστε, στεφῆφόρε Λαυρέντιε.

Ανθρακας ἐμάρανας, πλάνης εἰδώλων μακάριε, ἐπ' ἀνθρώπων ὀπτῶμενος, ὑφ' ὧν λεπτυνόμενος, τὸ παχὺ σαρκίον, ὡς βαρὺ φορτίον, ἀπετινάξω καὶ τὸν χοῦν, τῆς τῶν προγόνων ἡμῶν νεκρώσεως· ἐντεῦθεν ἀκατάσβεστος, ἀνθραξ ἡμῖν ἐχρημάτισας, καταυγάζων παιδρότητι, τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ανθρακες ἀνήφθησαν, ἀπὸ Θεοῦ οἷα φαίνοντες, οἱ ἀήτητοι μάρτυρες, τῇ αἰγλῇ τοῦ πνεύματος,

τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, καὶ τῆς ἀθείας, καταδιώκοντες θερμῶς, καὶ εὐσεβείας πυρσὸν ἀνάπτοντες· διὸ καὶ ὁ Λαυρέντιος, ὁ ἀληθὴς καὶ σεβάσμιος, τοῦ Σωτῆρος Διάκονος, διαπρέπει τοῖς θαύμασι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὅρος οὐρανὸν ἐμμεῖτο. Φύλ. 448.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Εδείξεν ἀμυδρῶς, ὁ Κύριος τὴν δόξαν, τὴν θεϊκὴν ἐν ὄρει, τῷ Θαβωρίῳ ἄρτι, τοῖς μύστασι οἷς ἠθέλησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Δεῦτε τοῖς Μαθηταῖς, συνδράμωμεν οἱ πάντες, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος, ὡς ἂν ἀξιωθώμεν, σὺν τούτοις καὶ τῆς χάριτος.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, καθάρωμεν καρδίας, ὡς ἂν εὐθέτως ἔλθῃ, καὶ πρὸς ἡμᾶς ἡ δόξα, τῆς τρισηλίου χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, παραλαβὼν τοὺς μαθητάς. Φύλ. 448.

Τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχηρολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετεμορφώθης Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ, καὶ νεφέλῃ φωτεινῇ, ἐφηπλωμένη ὡς σκηνῇ, τοὺς Ἀποστόλους τῇ δόξῃ σου κατεκάλυψεν· ὅθεν καὶ εἰς γῆν ἐναπέβλεπον, μὴ φέροντες ὄραν τὴν λαμπρότητα, τῆς ἀπροσίτου δόξης.

ξης τοῦ προσώπου σου, ἀναρχε
Λόγε Χριστέ ὁ Θεός. Ὁ τότε
τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας, φώ-
τισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά τὴν β'. Στοιχολογίαν κάθισμα
ὁμοιον.

Εν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
μορφούμενος Σωτὴρ, τοῖς προκρί-
ταις Μαθηταῖς, δείξας τὴν δόξαν
σου Χριστέ, τὸ ἀναλλοίωτον ἡ-
στράψας τῆς Θεότητος· νεφέλη δὲ
φωτὸς συνεκάλεσας, Ἡλίαν καὶ
Μωσῆν συλλαλοῦντάς σοι· διὸ καὶ
Πέτρος ἔλεγεν, Οἰκτίρμων, κα-
λὸν ἐστὶν ὧδε εἶναι σὺν σοί. Ὁ
τότε τούτοις, τὸ φῶς σου λάμπας
φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀγίου, (ὅρα εἰς τὸ τέλος)

Κοντάκιον, ἤχος β'.

Τὰ ἀναζητῶν.

Ἡμεῖς θεοῦ, φλεγοίς τὴν καρ-
δίαν σου, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς
τέλος ἀπετέρωσας, Ἀθλητῶν
ἐδραῖωμα, θεοφόρε μάρτυς Λαυ-
ρέντιε· καὶ ἀθλῶν ἐβόας πιστῶς·
Οὐδεὶς με χωρίσει τῆς ἀγάπης
Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος καὶ ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου
εὐστῶ, καὶ ἱερολύτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἡρων ὁ φι-
λόσοφος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι ἐξ μάρτυρες, οἱ ἐν Βιζύῃ
ἀθλήσαντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσευχαῖς.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀγγελικαῖς δυνάμεσι, καὶ Μαρ-

τύρων χορεαῖς, Μεγαλομάρτυς
ἐνδόξε, συγχορευῶν τῷ θρόνῳ,
τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, καὶ λαμ-
πραῖς ταῖς ἐκεῖθεν, αὐγαῖς περιχε-
όμενος, αἶτει φῶς καὶ εἰρήνην,
τοῖς εὐσεβῶς, ἐκτελοῦσι μνήμην
σου τὴν φωσφόρον, καὶ σὲ φαι-
δρῶς δοξάζουσιν, ὦ Λαυρέντιε
μάκαρ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε. Φύλ. 463.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχη-
ρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραθᾶ.

Φωνὴ σοι Μητρικῇ, οὐρανό-
θεν ἠκούσθη. Οὗτός ἐστι βοῶσα,
Υἱὸς ὁ ἀγαπητὸς μου· αὐτοῦ πάν-
τες ἀκούετε.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ἀνέλθωμεν πιστοί, νοητῶς ἐν
τῷ ὄρει, τῆς θεωρίας, ὅπως, τὴν
δόξαν τοῦ Σωτῆρος, Θεοῦ ἡμῶν
κατίδωμεν.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμών.

Γράφων ὁ Παλαμῶδης, Θαβὼρ
Χριστέ Σωτὴρ μου, καὶ Ἑρμών
ἀνεβόα, ἐν τῷ ὀνόματί σου, σα-
φῶς ἀγαλλιάσονται.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Παντάναξ Βασιλεῦ, εἰρήνευσον
τὸν κόσμον, πρεσβεαῖς τῆς ἀ-
χράντου, Παρθένου παντανάσσης,
καὶ πάντων τῶν Ἀγίων σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνθηες,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΓΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος

Εὐπλου.

Εἰς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἱστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγί-
ου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χρι-
στέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον,
ἐκ Παρθένου, ὤφθης δεύτερος Ἀ-
δάμ· ἐν ὅρει δὲ Σωτήρ μου, Θα-
δῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν
σου τὴν Θεότητά.

Εξέστησαν ὀρώντες τὴν σὴν,
τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ
νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν
ὅρει τῷ ἁγίῳ· μεθ' ὧν σε προ-
σκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ
τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαίδρῳς
τῇ σῇ Μεταμορφώσει Χριστέ· ἦν
τοῖς θεοῖς, Ἀποστόλοις ἐν Θα-
δῶρ, Μωσεί τε καὶ Ἠλῖα, ὑπέδει-
ξας Θεὸς ὢν, ἀρρήτως λάμψας
ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχ'ροβ, θυ-
σμενοὺς κατέβαλες, τὰς μὴχανάς,
ἀνδρειότατα, στερρὰ ἀθλήσει σου,
προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ
τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ
εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ
τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος
συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ,
τοῦ Χριστοῦ φραξάμενος, τὰ τῆς
ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντί-
παλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς

ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς
τροπώσάμενος, συμβασίλευεις νῦν,
τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶ-
νος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστόν, ἀ-
ρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν
κατεφρόνησας, τὸ σῶμα δι' αὐτόν,
τῷ διώκτῃ μάρτυς, παραδούς εἰς
μάστιγας, ἀνέστης ἐναθλῶν μέ-
χρις αἵματος· διδ' στεφάνῳ σε, τῷ
τῆς νίκης κατεκόσμησέν, ὁ Δεσπό-
της καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες. Φύλ. 449.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραβῆ.

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ
ἀμείψαι βέλων, ἐν ὅρει νῦν ἀπαι-
ρεις, Θαδῶρ παραγυμνώσων, τοῖς
Μυσταῖς τὴν Θεότητά.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Σέλας τὸ τρίλαμπες, ἀστρά-
φαν ἀπορρήτως, τῆς θεικῆς σου
δόξης, Θαδῶρ ἐν ὅρει Σῶτερ, τὴν
σύμπασαν ἐφαίδρυνε.

Στίχ. Θαδῶρ καὶ Ἑρμών.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἐξαλ-
λον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ
πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρη-
νεῖς πεσόντες ἐψάλλον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Εἰς ὅρος ὑψηλόν. Φύλ. 448.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολαοίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δε-
σπότη, ἦλθε· δευτε ἀπαντες, ἐπὶ
τῷ ὅρει νοερῶς, προκαθαρθέντες
ἀνέ-

ἀνέλθωμεν, τῷ Θεωρίῳ, Χριστὸν ἐποφόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεστράφη τοῖς ἐν γῇ καθάπερ γέγραπται καὶ ἀνελθὼν ἐν τῷ Θεῷ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς ἐνδόξως μετεμορφώθη διὰ ὁμοῦ μεν αὐτοῦ τὴν εἰαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου. (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ια'. μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος καὶ Διακόνου Εὐπλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες Νεόφυτος, Ζήνων, Γαῖος, Μάρκος, Μακάριος καὶ Γαϊανός, πυρὶ τελειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Πασσαρίων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Νήφων Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ὁρους Ἀθῶ ἀσκήσας, κατὰ τὸ 1460 ἔτος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Δι' ὅλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἄγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον Μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτὶ σου, σήμερον ἐν Θεωρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πάντων κτίσιν.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰωνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὅρος τὸ Θεωρίον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Εὐγέ σοι τῷ Θεῷ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ· φωτὸς γὰρ ἡξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἁγνῆς δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θεῷ καὶ Ἑρμῶν.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταί σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοίον.

Εἶδον ἐν τῷ Θεῷ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθοῦ ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, διὰ τὸ ἐν

τῇ ιγ'. ἀποδίδοθαι τὴν ἑορτὴν τῆς
Μεταμορφώσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν. Στιχηρά προ-
σόμοια τῶν ἁγίων Μαρτύρων γ'.

ἤχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ κατα-
τέμνοντα ὄργανα, οὐ θυρὸν ἀλο-
γώτατον, ἀφρόνως δικάζοντος,
οὐχ ὁρμὰς λεόντων, οὐ βράσεις
λεβήτων, οὐ τῶν μελῶν τὰς ἐκ-
κοπὰς, οὐδὲ θανάτου πικρὰν ἀπό-
φασιν, ὑμᾶς ἀθανατίζουσιν, καὶ
πρὸς Θεὸν τὸν ἀθάνατον, εὐκλεῶς
παραπέμπουσιν, ἀθλῆται γενναιοί-
τατοι.

Τὸ μαχηριώτατον, καὶ κατὰ
πάντα σεβάσιμον, καὶ ἀξίους πο-
θοῦμενον, τέλος ἀπειλήφατε, καὶ
τὰς δι' αἰῶνος, γενναῖοι ἐλπίδας·
καὶ ἀναβλύζετε ἡμῖν, χρονοῦς
θαυμάτων φλογμὸν ἐξαίροντας,
παθῶν ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν
εὐσεβῶς τὴν ἐτήσιον, ἑορτὴν ὑμῶν
πάντοτε, ἐκτελούντων πανεύφημοι.

Φώτιος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ θεό-
φρων Ἀνίκητος, ἡ δυὰς ἡ πανά-
ριστος, Τριάδος λαμπρότησι, κα-
τηγλαίσμενοι, καὶ πεποικιλμένοι,
ταῖς τῶν στιγμάτων καλλοναῖς
μετὰ Ἀγγέλων αἰεὶ ἀγάλλονται·
τοῖς πίστει δὲ τὴν ἐνδοξον, καὶ ἱε-
ρὰν αὐτῶν ἄθλησιν, ἑορτάζουσι νέ-
μουσι, φωτισμὸν τε καὶ ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρτύρου γ'.
Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Τὸν δι' οἶκτον γενόμενον, ὡς
ἠδούχησεν ἄνθρωπον, ἐν δυσὶ θε-

(TOM. Γ')

λήσεσιν ἐνεργεῖαίς τε, κατ'ανου-
μενον Ὅσιε, ἐκήρυξας Μάξιμε,
ἀποφράττων μιαρῶν, τὰ ἀπύλωτα
στόματα, μονοθέλητον, μονενέ-
ργητον, πλάνην δοξαζόντων, ἐπη-
ρεῖα διαδόλου, τοῦ τὴν κακίαν
τεκτῆναντος.

Ταῖς νευραῖς τῶν δογμάτων
σου, Πύρρον Πάτερ ἀπέπνιξας,
ληρωθῶντα Μάξιμε τὸν κατὰ-
φρον· καὶ δωγμοὺς ἐκαρτέρησας
καὶ θλίψεις αἰοῖδιμε, μαστιζόμενος
σφοδρῶς, καὶ τὴν γλῶτταν τε-
μνόμενος, καὶ τὴν πάντοτε, πρὸς
Θεὸν αἰρομένην θείαν χεῖρα, δι'
ἧς γράφων διετέλεις, τὰ ὑψηλό-
τατα δόγματα.

Οξυγράφου ὡς κάλαμος, τε-
θηγμένη τῷ Πνεύματι, ἡ ἁγία γέ-
γονε μάκαρ γλῶσσά σου, καλλι-
γραφοῦσα ἐν Πνεύματι, πλαξί
καρδιῶν ἡμῶν, νόμον θείων ἀρε-
τῶν, καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν, καὶ
τὴν σάρκωσιν, τοῦ ἐν δυσὶν οὐ-
σίαις τοῖς ἀνθρώποις, καὶ μιᾷ τῇ
ὑποστάσει, ἐφανισθῆναι θελή-
σαντος.

Δόξα, ἤχος πλ. δ'.

Τὼν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν
καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Πατὴρ ἡ-
μῶν Μάξιμε· διὰ σοῦ γάρ τὴν τρί-
βον, τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι
ἐγνώμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ
δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύ-
σας τὴν δύναμιν. Ἀγγέλων συ-
νόμιλε, Ὁσίων συμμέτοχε καὶ δι-
καίων· μετ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός. Τῆς ἑορτῆς.

Τὸν γνώφον τὸν νομικόν, ἡ

41 φωταῖνῃ

φωτεινὴ τῆς Μεταμορφώσεως διε-
δέξατο νεφέλῃ· ἐν ᾗ Μωϋσῆς καὶ
Ἡλίας γενόμενοι, καὶ τῆς ὑπερ-
φώτου δόξης ἀξιοθέντες, Θεῷ ἔ-
λεγον. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Βα-
σιλεὺς τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑραβᾶ.

Ορεῖ ἐν τῷ Θαβώρ, προσέλθω-
μεν προθύμως, θεάσασθαι τὴν δό-
ξαν, τοῦ πάντων Βασιλέως, Χρι-
στοῦ τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Σαί εἰσιν οἱ οὐρανοί.

Ωφθης σὺν Μωϋσῇ, Ἡλίᾳ τε
Σωτῆρ μου, καὶ Μαθητῶν προκρί-
τοις, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ ἀπαράψας
ὕπὲρ ἡλίου.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Ἦκουον πατρικῆς, φωνῆς προσ-
βεβαιούσης, τὴν δόξαν σου Σωτῆρ
μου, καὶ Μαθητῶν ἀκρότης, πη-
γεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, ἡχος πλ. β'. Τοῦ Ὁσίου.

Οσσε Πατέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν
ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθω-
μάτων σου· δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς
εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.
Τῶν Δαιμόνων ἔτρεψας τὰς φά-
λαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας
τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-
πτως ἐξήλωσας. Παρρησίαν ἔχων
ἐν τῇ μνήμῃ σου εἰρήνην αἰτῆσαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἡχος πλ. δ'. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς Θεότητός σου Χριστέ, ἀ-
μυδρὰν αὐγὴν παραγυμνώσας,
ταῖς συναναβάσαι σοὶ ἐπὶ τοῦ ὄρους,
τῆς ὑπερχοσμίου σου δόξης ἐποίη-
σας κοινωνοὺς· ὅθεν θεαστικῶς ἐ-
κράυγαζον. Καλὸν ἔστιν ἡμῖς ὡδε

εἶναι. Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν
μεταμορφωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν,
ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ.

Τὴν τῶν βροτῶν ἐναλλαγὴν. Φύλ. 453.

Δόξα καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Κάθισμα.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ. Φύλ. 453.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ
τῶν Ἀγίων. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Φῶς τὸ τριλαμπές, οἰκῆσαν ἐν
τῇ ψυχῇ σου, σκευὸς ἐκλεκτὸν,
ἀνέδειξέ σε παμμάκαρ· σαφηνί-
ζεις καὶ γὰρ τὰ θεῖα τοῖς πέρασσι,
δυσπερίκτων νοημάτων τε τὴν δῆ-
λωσιν μακάριε, τὴν Τριάδα πᾶσι
Μάξιμε, ἀνακηρύττων τρανῶς, ὑ-
περούσιον ἀναρχον.

Ἔτερον τῶν Ἀγίων. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς Θεοὺς πιστοὶ, ὀπλίτας
εὐφημήσωμεν· τὸ ζεῦγος Χριστοῦ,
τῆς δόξης ἐγκωμιάσωμεν· καὶ
στερρόους ὡς κήρυκας, εὐσεβείας
ἅπαντες φιλαθλοὶ, καὶ Θεοῦ ὄν-
τως ἐραστάς, ἐν ὕμνοις ᾠδῶν
καταστήσωμεν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικλήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ὅσιοι, Παλαίμων,
Κάστωρ, Σέργιος καὶ Στέφανος, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ

Οἱ ὅσοι μάρτυρες ἡμίφυλος καὶ Κα-
πίτων, ζῆφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὰ βάρη τῶν κοιμάτων σου,
ἡρεύνηται τῷ Πνεύματι· τὰ δὲ τοῦ
Πνεύματος Σῶτερ, ἐν πνεύματι
καὶ δυνάμει, Μάξιμος ἐξηρεύνησεν,
ὥς ἐνδικος φιλόσοφος, θελήσεις
ἐνεργείας τε, ἀνακηρύττων σου δύο·
διὸ λαμπρῶς νῦν τιμᾶται.

Τῶν Μαρτύρων.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Φῶς ἡ Φωτίου τοῖς ὄχλοις,
ἐγένετο μαρτυρία, τοῦ Ἀνικητοῦ
νικῶντος, ἐν ταῖς βασάνοις τὴν
πλάνην, Χριστοῦ τὰς δύο γεννή-
σεις, θεολογούντων· οὐς εὐφημή-
σωμεν ἅμα.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φω-
τὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φα-
νέντι φωτί σου, σήμερον ἐν Θαβώ-
ρίῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς
καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πα-
σαν Κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Δῶν, Στιχηρὰ
προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Παρήλθεν ἡ σκιά, ἐλήλυθεν ἡ
χάρις, ἐν τῷ Θαβώρ τῷ ὄρει, Μω-
σῆς ἐβόα Σῶτερ, ἰδὼν σου τὴν
Θεοότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰπὺν οἱ οὐρανοί.

Ηλίας καὶ Μωσῆς, ἐν τῷ Θα-
βώρ τῷ ὄρει, τὴν ἔξοδον ἐλάλουν,
ἦν ἐμελλες πληρώσειν, ὑπὲρ ἡμῶν
φιλάνθρωπε.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμών.

Τῆς θείας σου μορφῆς, οἱ τρεῖς

τῶν Μαθητῶν σου, ὁρᾷ μὴ δυνη-
θέντες, τὴν ἀστραπὴν ἐν φόβῳ,
Σωτὴρ εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Υψωσον εὐσεβῶν, βασιλέων τὸ
κέρας, παμβασίλευ οἰκτίρμον, καὶ
νίκας δίδου Σῶτερ, πρεσβείαις τῆς
τεκούσης σε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Εἰ Δ Η Σ Ι Σ

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς
θείας Μεταμορφώσεως ἡ ἑορτή, καὶ
ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ
Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λει-
τουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ
τῆς Λιτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Μαξίμου
ἀκολουθία προέβηται κατὰ τὴν ἐχθρὰν.

Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα
ἡμέρα, συμπάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἅτινα καὶ
προηγούνται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιγ'. ἡ μετάθεσις τοῦ
λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμο-
λογητοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία Εὐδοκία ἡ
Ἀθηναία καὶ βασίλισσα, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται, ἐν ἔτει 431.

Ὁ ὅσιος Δωρόθεος, ὁ ἀπκήσας πλη-
σίον τοῦ κοινοβίου τῆς Γάζης, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Ἡ ὁσία καὶ αἰοδιμος βασίλισσα Εἰ-
ρήνη, ἥτις διὰ τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα
ἐνὶ ὠνομάτῃ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

—ο—

ΤΗ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεορτία τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. ὣς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν κυμβάλοις ἠχήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάζωμεν, εορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκδοήσωμεν· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, Κιβωτός τε ἡ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζωον καὶ βίαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παραδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον· ἡ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ χρεῖττω εὐκλεῶς, συγγορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς· ἥς τῇ θείᾳ κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ᾄτατε.

Περέων ὁ σύλλογος, Βασιλεῖς τε καὶ Ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι, νῦν προσθάσατε, ἅπας λαὸς τε συνδράμετε, ὥδῃν ἐπιτάφιον ἀναπέμποντες ὁμοῦ· ἡ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὐριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Υἱοῦ μελισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

Καὶ τοῦ Προφήτου γ'.

Ἦχος αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὅρος προηγόρευας, τὸ ἐμμελὲς

νὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι τῶν ὁρέων μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν· ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ᾠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἀρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης βεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαῖα, γλώσση θεοπνεύστῃ, οὐ ἀπ' ἀρχῆς· ἐξ ἡμερῶν τῶν τοῦ αἰώνος· εἰσὶν αἱ ἐξοδοὶ τὰ νῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν λεόμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνῳ παριστάμενος, Θεοῦ Προφῆτα σεβάσμιε, καὶ χαρὰς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν βεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θείως ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευσ, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἁγγέλων τὰ πλήρη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σέ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὴν Στίχον Στιχηρὰ προτόμια,
ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἡ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφῳ νῦν καλύπτεται;

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω. Ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένης, ἡ τοῦ Ἀδάμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μελίσσεται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Λάβε μοι κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐχόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὴν ἐξοδίου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα.

(Ζῆτει εἰς Λιτὴν τῆς Ἐορτῆς.)

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκირτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ παιδρῶς ἀλαλαζόντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ. τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μητὴρ μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν· ἐνδόξως ἡν ὑμνοῦντες αἰεὶ ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Καὶ ἀπόλουςις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, τῆς Θεοτόκου.

ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ καθαρά σου σκηνή, μετετεθείσα ἐκ σφοδρᾶς, ἀγάλλεται Παναγία· ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις, ὁ Κύ-

ριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῇ τιμίῳ Λειψάνῳ σου· διὸ σὺν Ἀποστόλοις βοῶμεν. Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τῆς Θεοτόκου.

ἦχος δ'. Κατεπλάγχθη Ἰωσήφ.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστοουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον· καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν. Χριστὸν δυνάμει, πρὸς δι' μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Καὶ τοῦ Προφήτου, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Αἰνῶ γεγενθῶς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα Ἰωσήφ.

ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἀσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν Ἀχραντον.

Ἰνα τὸ κάλλος βλέψῃς, καὶ καταπολαύῃς ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστᾶσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἡ τὸν νεκρωτὴν ἄδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ νῦν ζωὴν χαρισάμενον;

Θεοτοκίον.

Ωρῆς καθαρωτέρα πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρ-

τίας Παρθένη, διὰ τοῦτο σε πιστεῖ
δοξάζομεν.

Ἦδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μετα-
στάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ,
διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώ-
σεως.

Εχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμε-
νοι Ἀγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφε-
ρομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὥς περ ἡ
κύησις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὐ-
τω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Με-
τάστασις.

Ηρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ
ἐπουράνια πάναγνε, οὐσα Θεοῦ,
ἄχραντε Παρθένη, καθαρῶτατον
τέμενος.

Κάθισμα, Προεόρτιον.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα

Τὰ Προεόρτια τῆς Μεταστά-
σεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεο-
μήτορος, ἀγαλλιώμενοι παιδῶς,
πρὸς αὐτὴν ἀνακραζόμεν. Χαῖρε
ἡ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρά-
νια. Χαῖρε ἡ τὰ πέρατα, τῇ Κοι-
μήσει ζωώσασα, διὰ νῦν μεταβαί-
νουσα, μέμνησο, τοῦ κόσμου ἡ κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Ἦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θάμβος εἶχε καὶ ἐκστασις, τοὺς
τοῦ Λόγου μύστας δρώντας Ἀ-
χραντε, σὲ νεκρὰν οὐσαν καὶ ἄζω-
νον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματί-
ζουσαν.

Κηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς
ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν
προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περι-
στῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον γέγονας
τοῦ Λόγου, ὅθεν μετήρρε σε, πρὸς
εὐρύχωρον καὶ Ἀγίον, Θεοτόκε,
λήξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἀγ-
γελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι·
πάντων πέλεις γὰρ Βασίλισσα,
Βασιλέα πάντων ἡ κυήσασα.

Ἦδὴ Ε'. Ὁρμίζοντες.

Ο τάφος σου κηρύττει Πανά-
μωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν
μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοῦς νῦν
Μετάστασιν.

Υμνήσατε Παρθένοι δοξάσατε,
Νεανίσκοι, Πρεσβῦται καὶ Ἀρχον-
τες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης
πρὸς κατοικίαν, ἐχθρὸν θανατώ-
σασα, τῷ Τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Εκύκλουν Θεολήπτων, ἀνδρῶν
σε χοροστασίαι, ἐξοδίους ῥήμασιν,
ὑμνολογοῦντές σε Δέσποινα.

Ἦδὴ ς'. Τὴν δέσπιν.

Ο οἶκος τὸν τοῦ παντός συνο-
χέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνειν οἰκῆ-
σαι, πρὸς οὐρανοῦς, οὐρανὸς δε-
δειγμένος, Χριστοῦ καὶ Θρόνος,
καὶ μέγα παλάτιον, ἡ Πάναγνος
περιστερὰ, ἥς τὴν θείαν ὑμνήσω-
μεν Κοίμησιν.

Υπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέν-
τες, Ἄετοί ὡς ὑψιπέται τοῦ Λό-
γου, Γεθσημανῇ συνελθόντες Παρ-
θένη, σὲ ἐπσφώνουν ἀπαίρειν τὴν
μέλλουσαν, Πανύμνητε πρὸς οὐ-
ρανὸν, οὗς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἡυ-
λόγησας.

Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει,
κοσμηκῶν ἀπὸ κοιλάδων; τίς αὕτη,
ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ἐξ-

νη; τί τὸ ὁρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ηλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρύων ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἀγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνώμα· καὶ ὕμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

Κοντάκιον Προόρτιον.

ἤχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ὅλῳ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος·

Νῦν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκירתάτω πάντα κτίσις· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ τῆς γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ· πᾶσα σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ ἀκέπουσι. Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἄθροισθεῖσαν· νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄμφω ἀρπάσαι αὐτούς· ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβόων. Χαῖρε θησαυρὸς τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης. Χαῖρε Παρθέने, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιδ'. μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Μιχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Μάρκελλος ὁ Κύπριος, ἐπίσκοπος Ἀπαμείας, πυρὶ τελειοῦται ἐν ἔτει 379.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος πυρὶ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Συμεὼν ὁ Τραπεζούντιος ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταν-

τινουπόλει, κατὰ τὸ 1653 ἔτος, ἀγχὼν τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεύχαις.

Ῥδὴ Ζ'. Παιδὲς Ἑβραίων.

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κηρύσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνῃ Ἀγνῇ, ζωώσασα τοὺς πάλαι, νεκρωμένους ἄχραντε, ζωηφόρῳ τοκετῷ σου.

Μένει κενός ὁ θεὸς τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης· ποταμούς γὰρ ἡμῖν πηγάζει ἰαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ηρῶν τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου, παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθέने Ἀγνῇ, τυφλοὺς φωταγωγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυνπάθητον, ὑπερφαίνουσα πλουσίως.

Τόμῃ καινῇ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνάδῳ ξενωτάτῃ, βίβλῳ πάντας ζωῆς, ἐκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὑμνοῦντας.

Ῥδὴ Η'. Οἱ θεορρήμονες Παιδὲς.

Εκ τῶν περάτων ἐλθόντες οἱ περάτων, φωτισιδέσονται στύλοι, πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαθοῦσαν, κηδεῦσαι σε Ἀχραντε.

Ρητορευόντων οὐ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημῆσαι σε τάγματα· ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρχεισαι Δέσποινα.

Αγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι, ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρᾳ, διακαισύνην ῥανάτῳσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Θεοτοκίον.

Ιδε ὁ Θρόνος Κυρίου ὑπερέχων
τὰ Χερουβίμ καὶ τοὺς Θρόνους,
γῆθεν ὑψοῦται τεθῆσθαι, εἰς βα-
σίλεια θεῖα ἢ μόνη Πανάμωμος.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ωs πάντων φαιδρότερα, τῶν
ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητάς, τῆς
φαιδράς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν
χαρίτων τῷ φέγγει φαιδρυνόν, φώ-
τισον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων
εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς
μόνης Θεοπαίδος, τῇ ἀκοιμήτῳ
πρεσβείᾳ ταύτης σωζόμεναι.

Η γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι
σκιρτῶσιν, ἀγαλλιώνται δὲ πάν-
τες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου
Κόρη ὑμνολογοῦντές σε.

Φιλάγαθε Παρθέne, ῥᾶνον ἐπὶ
πάντας τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ
σῶσον ἡμᾶς, ἢ τὸν πανάγαθον
Λόγον ἀποκυήσασα.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προφήτου.

ἤχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Προσφόρως ἐξελεύσεται, ἄρ-
χων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμα-
νεῖ ἐν εἰρήνῃ λαὸν τὸν τούτου προ-
έφης, Θεοῦ Προφῆτα Μιχαῖα, Βη-
θλεὲμ ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ
ἐξοδοί, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι'
οὗ ἐσώθημεν πάντες.

Ἐτερον Προσόρτιον, ὁμοιον.

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως,
τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον,
πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδωμεν
Θεοτόκε· σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε
πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ
σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπε-
ρεύχου, τῶν πίσει σε ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
προσόμια τῶν Προσεορτίων.

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροί-
ζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον
ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνά-
μω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Νύμφη ἢ τοῦ Θεοῦ Βασίλισσα
Παρλένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἢ δόξα
καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν
Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀ-
λήθειαν.

Ηθροῖσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν
παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κό-
σμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ
θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας
σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου
ἄρον, τὸν φιλόψυχον Πλάστην,
οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνητες καὶ ἀπόλυσις

Τῇ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπερ-
αγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτό-
κου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Εὰν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτό-
κου τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ
Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολο-
γίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στι-
χηρὰ Ἀναστάσιμα δ' καὶ τῆς Ἑορτῆς
ζ'. Δόξα, καὶ νῦν Θεαρχίῳ νεύματι. Εὐ-
σδοξ. Φῶς ἱλαρὸν Προκείμενον τῆς ἡ-
μέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορ-
τῆς

παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χάρις, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.
Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνὰ παυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν. Ἡθροισαὶ ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοῖον.

Δέσποινα ἀγαθὴ, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλοψυχὸν πλάστην, οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον. Ἐν τῇ Γεννήσει.
Καὶ Ἀπολυαίς.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογούμεν τοῦ Μακάριου ἀνθρ. τὴν α'. Στάσιν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐν μνημείῳ τίθεται, καὶ κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τάφος γίνεται. Εὐφραίνου Γεθσημανῇ, τῆς Θεοτόκου τὸ ἅγιον

τέμενος. Βοήσωμεν οἱ πιστοί, τὸν Γαβριὴλ κεκτημένοι ταξίαρχον. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Βαβαὶ τῶν σῶν μυστηρίων ἀγγή! τοῦ Ὑψίστου θρόνος, ἀνεδείχθης Δέσποινα, καὶ γῆθεν πρὸς οὐρανὸν, μετέστης σήμερον. Ἡ δόξα σου εὐπρεπῆς, θεοφειγέσιν ἐκλάμπουσα χάρισι. Παρθένοι σὺν τῇ Μητρί, τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὕψος ἐπάρθητε. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν σὴν δοξάζουσι Κοίμησιν, Ἐξουσίαι, Θρόνοι, Ἀρχαί, Κυριότητες, Δυνάμεις καὶ Χερουβίμ, καὶ τὰ φρικτὰ Σεραφίμ. Ἀγάλλονται γηγενεῖς, ἐπὶ τῇ θείᾳ σου δόξῃ κοσμούμενοι. Προσπίπτουσι βασιλεῖς, σὺν Ἀρχαγγέλοις, Ἀγγέλοις καὶ μέλποισι. Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Θεαρχίῳ νεύματι, πάντοθεν οἱ θεοφόροι Ἀπόστολοι, ὑπὸ νεφῶν μεταρσίως αἱρόμενοι.

Ἦχος πλ. α'.

Καταλαβόντες τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν σου σκήνος, ἐξόχως ἡσπάζοντο.

Ἦχος β'.

Αἱ δὲ ὑπέρταται τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, σὺν τῷ οἰκίῳ Δεσπότη παραγενόμεναι.

Ἦχος πλ. β'.

Τὸ Θεοδόχον καὶ ἀκραϊνέστατον

τον σῶμα προπέμπουσι, τῷ δέει κρατούμεναι· ὑπερκοσμίως δὲ προφύχοντο, καὶ ἀοράτως ἐβόων, ταῖς ἀνωτέραις Ταξιαρχίαις. Ἰδοὺ ἡ Παντάνασσα Θεόπαις παραγέγονεν. Ἦχος γ'.

Ἄρατε πύλας, καὶ ταύτην ὑπερκοσμίως ὑποδέξασθε, τὴν τοῦ ἀεννάου φωτὸς Μητέρα.

Ἦχος βαρύς.

Διὰ ταύτης γὰρ ἡ παγγενῆς τῶν βροτῶν σωτηρία γέγονεν· ἡ ἀτενίζειν οὐκ ἰσχύομεν, καὶ ταύτῃ ἄξιον γέρας ἀπονέμειν ἀδύνατον.

Ἦχος δ'.

Ταύτης γὰρ τὸ ὑπερβάλλον, ὑπερέχει πάνταν ἔννοιαν.

Ἦχος πλ. δ'.

Διὸ ἄχραντε Θεοτόκε, αἰεὶ σὺν ζωηφόρῳ Βασιλεῖ, καὶ τόκῳ ζῶσα, πρέσβευε διηνεκῶς, περιφρουρῆσαι καὶ σῶσαι, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας τὴν νεολαίαν σου· τὴν γὰρ σὴν προστασίαν κεκτήμεθα.

Ἦχος α'.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀγλαοφανῶς μακαρίζοντες.

Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ φρέατος τοῦ ὄρκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Χαρρὰν, καὶ ἀπῆντησε τόπῳ, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ· ἔδω γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ κλίμαξ ἐστηριγμένη ἐν τῇ γῇ, ἥς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἀγγελοὶ τοῦ Θεοῦ ἀνέβαινον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτήν· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήρικτο ἐπ' αὐτῆς· καὶ εἶπεν. Ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραὰμ τοῦ πατρός σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἣς σὺ καθεύδεις ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔσται τὸ σπέρμα σου ὡσεὶ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν καὶ Λίβα καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολάς· καὶ ἀνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἐάν πορευθῇς· καὶ ἀποστρέψω σε εἰς τὴν γῆν ταύτην· ὅτι οὐ μὴ σε ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαι με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγέρθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν. Ὅτι ἔστι Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφοβήθη καὶ εἶπεν. Ὡς φοβερός ὁ τόπος οὗτος! οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ· καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας ἱεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἐξωτερῆς, τῆς βλεπούσης κατὰ Ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με. Πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιγήσεται,

σεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φαγεῖν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ὠκαδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στύλους ἐπτά. Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα. Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν. Ἐλθίτε, φάγετε τὸν ἔμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεχέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατοικήσητε σὺν ἐμοί. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμήσεται ἑαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγγε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ

Ἀγίων, σύνεσις· τὸ δὲ γινῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α'.

Επρεπε τοῖς αὐτόπταις τοῦ Λόγου καὶ ὑπηρέταις, καὶ τῆς κατὰ σάρκα Μητρὸς αὐτοῦ, τὴν Κοίμησιν ἐποπτεύσαι, τελευταῖον οὖσαν ἐπ' αὐτῇ μυστήριον· ἵνα μὴ μόνον τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ Σωτῆρος ἀνάβασιν θεάσωνται, ἀλλὰ καὶ τῆς τεκούσης αὐτὸν τῇ μεταθέσει μαρτυρήσωσι. Διὸ περ πάντοθεν, θεῖα δυνάμει περαιωθέντες, τὴν Σιών κατελάμβανον· καὶ πρὸς οὐρανὸν ἐπειγομένην, προέπεμπον τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβίμ· ἣν καὶ ἡμεῖς, σὺν αὐτοῖς προσκυνοῦμεν, ὡς πρεσβεύουσαν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος β'. Ανατολίου.

Η τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβίμ ἐνδοξοτέρα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιωτέρα· ἥ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσαί, σήμερον τὴν παναγίαν παρτίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ σύμπαντα χαρᾶς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου.

Η πανάμωμος νύμφη, καὶ Μήτηρ τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρὸς· ἡ Θεῶν προορισθεῖσα εἰς ἐκτοῦ κατοικήσιν, τῆς ἀσυγχύτου ἐνώσεως, σήμερον τὴν ἀχραντὸν ψυχὴν, τῷ

Ποιη-

Ποιητῇ καὶ Θεῷ παρατίθεται ἢν Ἀσωμάτων δυνάμεις, θεοπρεπῶς ὑποδέχονται καὶ πρὸς ζωὴν μετατίθεται, ἢ ὄντως Μήτηρ τῆς ζωῆς, ἢ λαμπὰς τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ἢ σωτηρία τῶν πιστῶν καὶ ἐλπίς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἅπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος μακαρίσωμεν· ἐν χειρὶ γὰρ τοῦ Υἱοῦ, τὴν ψυχὴν τὴν ἁμῶμον ἐναπέθετο· ὅθεν τῇ Ἁγίᾳ Κοιμήσει αὐτῆς, ὁ κόσμος ἀνεζωοποιήθη, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑορτάζων φαιδρῶς.

Δόξα, ἦχος πλ. α'. Θεοφάνους.

Δεῦτε φιλεόρτων τὸ σύστημα, δεῦτε καὶ χορεῖαν στησώμεθα· δεῦτε καταστέψωμεν ἄσμασι τὴν Ἐκκλησίαν, τῇ καταπαύσει τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Θεοῦ. Σήμερον γὰρ οὐρανὸς ἐφαπλοῖ τοὺς κόλπους, δεχόμενος τὴν τετοκυῖαν τὸν ἐν πᾶσι μὴ χωρούμενον· καὶ ἡ γῆ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς ἀποδιδούσα, τὴν εὐλογίαν στολίζει καὶ εὐπρέπειαν. Ἀγγελοι χοροστατοῦσι σὺν Ἀποστόλοις, περιδεῶς ἐνατενίζοντες, ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν μετιζαμένης, τῆς τεκούσης τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς. Πάντες προσκυνήσωμεν αὐτὴν δεόμενοι. Συγγενοῦς οἰκειότητος μὴ ἐπιλάβῃ Δέσποινα, τῶν πιστῶς ἑορταζόντων, τὴν παναγίαν σου Κοίμητιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἀσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν, ἄσπε· σήμερον γὰρ τὴν ὁλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἀνευ σποράς, παρατίθουσιν· ὧ καὶ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμενῇ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν Παναγίαν Παρθένον ἀγνήν, ἐξ ἧς ἀρρήτως προῆλθε, σαρκωθείς ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, κράζοντες καὶ λέγοντες, Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Μακαρία ἡ γαστήρ, ἡ χωρήσασα Χριστόν· Αὐτοῦ ταῖς ἀγίαις χειρὶ τὴν ψυχὴν παραθεμένη, πρέσβευε ἄχραντε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ, δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Δαυιτικὴν ᾠδὴν σήμερον λαοί, ἄσωμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἀπενεχθήσονται, φησί, τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίασει. Ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαβὶδ

δι'

δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καὶ Δεσπότου, ἐνδόξως καὶ ὑπὲρ λόγον μετατίθεται· ἦν ὡς Μητέρα Θεοῦ ἀνυμνοῦντες, βοῶμεν καὶ λέγουμεν. Σῶσον ἡμᾶς, τοὺς ὁμολογούντάς σε Θεοτόκον, ἀπὸ πάσης περιστάσεως καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Οτε ἐξεδήμησας Θεοτόκε Παρθένε, πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀφράστως, παρῆν Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, καὶ πρῶτος Ἱεράρχης, Πέτρος τε ἡ τιμιωτάτη κορυφαία τῶν Θεολόγων ἀκρότης, καὶ σύμπας ὁ θεὸς τῶν Ἀποστόλων χορὸς, ἐκφαντορικαῖς θεολογίαις, ὑμνολογοῦντες τὸ θεῖον καὶ ἐξαίσιον, τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας μυστήριον, καὶ τὸ ζωαρχικόν, καὶ θεοδόχον σου σῶμα κηδεύσαντες, ἔχαιρον πανύμνητε. Ὑπερθεν δὲ αἱ πανάγαι, καὶ πρεσβύταται τῶν Ἀγγέλων Δυνάμεις τὸ θαῦμα ἐκπληττόμεναι, κεκυφῦναι ἀλλήλαις ἔλεγον. Ἄρατε ὑμῶν τὰς πύλας, καὶ υποδέξασθε τὴν τεκοῦσαν, τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν· δοξολογίαις τε ἀνυμνήσωμεν, τὸ σεπτὸν καὶ ἁγιον σῶμα τὸ χωρῆσαν τὸν ἡμῖν ἀθεώρητον καὶ Κύριον. Διὸ περ καὶ ἡμεῖς τὴν μνήμην σου ἐορτάζοντες, ἐκβοῶμέν σοι Πανύμνητε· Χριστιανῶν τὸ κέρας ὕψωσον, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Εν τῇ Γεννήσει, τὴν παρθενίαν σφειδύλαξας· ἐν τῇ Κοιμήσει, τὸν

κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαβὶδ, τίς ἡ παροῦσα ἐορτή; Ἦν ἀνύμνησά φησιν, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα Θεοπαῖδα καὶ Παρθένον, μετέστησεν αὐτὴν, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μονάς, Χριστὸς ὁ ἐξ αὐτῆς, ἀνευ σποράς γεννηθείς· καὶ διὰ τοῦτο χαίρουσι, μητέρες καὶ θυγατέρες, καὶ νύμφαι Χριστοῦ, βοῶσαι Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα πρὸς τὰ ἄνω Βασιλεία.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο πάντιμος χορὸς, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμασῶς, τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμά σου τὸ ἄχραντον Θεοτόκε Πανύμνητε· οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήρη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες· ἦν πίστει ἐορτάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος· θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε Θεοτόκε· πῶς γὰρ ἡ ἀπείρανδρος, βρε-

σοτρό-

φοτρόφως ἀγνεύουσα ; πῶς δὲ ἡ Μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα ; διὰ οὖν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμένη σοι, Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον ἤχος δ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου. Στίχ. ἤκουσον θυγατερ καὶ ἴδε.

Πᾶσα πνοή.

Μετὰ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸν Ν. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα τὸ παρὸν ἰδιόμελον.

ἤχος πλ. β'. Βύζαντος.

Οτε ἡ Μετάστασις τοῦ ἀχράντου σου σκήνους ἡτρεπίζετο, τότε οἱ Ἀπόστολοι περικυκλοῦντες τὴν κλίνην, τρόμῳ ἑώρων σε· καὶ οἱ μὲν ἀτενίζοντες τῷ σκήνει, θαμβεῖ συνείχοντο· ὁ δὲ Πέτρος σὺν δάκρυσιν ἐβόα σοι· ὦ Παρθένε, ὀρῶ σε τρανῶς ἠπλωμένην ὑπτίαν, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, καὶ καταπλήττομαι, ἐν ἧ ἐσκήνωσε τῆς μελλούσης ζωῆς ἡ ἀπόλαυσις. Ἀλλ' ὦ Ἀχραντε, ἰκέτευε ἑκτενῶς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν σου ἀτρωτον.

Εἶτα ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες· ὁ α'. μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ. καὶ ὁ δ'. εἰς Γ'. ὕστερον δὲ πάλιν οἱ Εἰρμοί. Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πανηγυρίζεωσαν οἱ θεόφρονες.

Ποίημα Κύρου Κοσμά.

Ὡδὴ Α. ἤχος α'. Ὁ Εἰρμός.

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὲς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστοὺς, ἑξαρ-

χούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ἄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδοξασται.»

Ἀμφεπονεῖτο αὐλῶν τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιών τὸ θεῖον σῶμά σου· ἄφνω δὲ συρρέυσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθὺς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην· μεθ' ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτὴν Παρθένη μνήμην δοξάζομεν.

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως ἀγνή Θεὸν κυήσασα· ὁμως μιμουμένη δὲ, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα.

Κανὼν δευτέρος.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Ἀμασκηνοῦ.

Ὡδὴ Α. ἤχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Κοίμησιν.»

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριάμ τῇ Προφήτιδι, ᾤδην τὴν ἐξόδιον, νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γὰρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λήξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Ἄξιως ὡς ἐμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, λεία σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὠρατισμένη, ὡς Νύμφη Πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἡ δημιουργικὴ, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἀπάντων Θεοῦ σοφία καὶ δύνα-

δύναμις, ἀκλινῇ, ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μό-
νος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀ-
ναπαυόμενος.»

Γυναῖκά σε θνητὴν, ἀλλ' ὑπερ-
φυῶς καὶ Μητέρα Θεοῦ εἰδότες
Πανάνωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι,
πεφρικυῖαις ἤπτοντο χερσὶ, δόξῃ
ἀπαστράπτουσαν, ὡς Θεοδόχον
σκήνος θεώμενοι.

Υπέφθασε χερσὶ, ταῖς ὑβριστι-
καῖς τοῦ αὐθάδους, τομῇν ἡ δίκη
ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος,
τὸ σέβας τῇ ἐμφύχῳ κιβωτῷ, δό-
ξῃ τῆς Θεότητος, ἐν ἣ ὁ Λόγος
σὰρξ ἐχρημάτισε.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεο-
τόκε, ἡ ζωσα καὶ ἄφθονος πηγὴ,
θίασον συγκροτήσαντας, πνευμα-
τικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ
μνήμῃ σου, στεφάνων δόξης ἀ-
ξίωσον.»

Θνητῆς ἐξ ὁσφύος προαχθεῖσα
τῇ φύσει κατάλληλον Ἀγνή, τὴν
ἐξοδὸν διήνυσας· τεκοῦσα δὲ τὴν
ὄντως ζωὴν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέ-
στηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Δῆμος Θεολόγων ἐκ περάτων,
ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθὺς,
πρὸς τὴν Σιών ἡπείγοντο, παντο-
δυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέ-
σποινα, τῇ σὴ ταφῇ λειτουργή-
σαντες.

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α΄.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γε-
νεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ
ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
χωρηθῆναι ᾤδόκησε, Μακάριοί
ἐσμεν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε

ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς
πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκη-
πτρα τῆς βασιλείας, ταῖς σαῖς ἰ-
κεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦν-
τες βοῶμέν σοι. Χαῖρε Κεχαριτω-
μένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ῥδὴ Δ΄. Ὁ Εἰρμός.

«**Ρ**ῆσεις προφητῶν καὶ αἰνίγ-
ματα, τὴν σάρκωσιν ὑψήσαν
τὴν ἐκ παρθένου σου Χριστέ, φέγ-
γος ἀτραπῆς σου, εἰς φῶς ἐθνῶν
ἐξελεύσεσθαι· καὶ φωνεῖ σοι ἄβυσ-
σος, ἐν ἀγαλλιάσει. Τῇ δυνάμει
σου δόξα Φιλάνθρωπε.»

Ιδετε λαοὶ καὶ θαυμάσατε· τὸ
ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον, καὶ ἐμφανέ-
στατον Θεοῦ, τῶν ἐπουρανίων βου-
νῶν, ἐφ' ὕπερθεν αἵρεται, οὐρανὸς
ἐπίγειος, ἐν ἐπουρανίῳ καὶ ἀφ-
θάρτῳ χθονὶ οἰκίζόμενος.

Ζωῆς αἰδίου καὶ κρείττονος, ὁ
θάνατός σου γέγονε, διαβατήριον
Ἀγνή, ἐκ τῆς ἐπικήρου, πρὸς θεί-
αν ὄντως καὶ ἄρρευστον, μεθιστῶν
σε ἄχραντε, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν
Υἱὸν καθορᾶν σου καὶ Κύριον.

Επήρθησαν πύλαι οὐράναι, καὶ
Ἀγγελοὶ ἀνύμνησαν, καὶ ὑπεδέ-
ξατο Χριστὸς, τὸ τῆς παρθενίας
αὐτοῦ, μητρῶον κειμήλιον. Χε-
ρουβὶμ ὑπεῖξέ σοι, ἐν ἀγαλλιάσει,
Σεραφὶμ δὲ δοξάζει σε χαίροντα.

Κανὼν Δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

«**Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βου-
λήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώ-
σεως, σοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὁ Προ-
φήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐ-
κραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.»

Θάμβος ἦν θεάσασθαι τὸν οὐ-
ρανόν,

ρανόν, τοῦ Παμβασιλέως τὸν ἐμψυχον, τοὺς κενεῶνας ὑπερχόμενον τῆς γῆς. Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου! Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εν τῇ Μεταστάσει σου Μητὲρ Θεοῦ, τὸ εὐρυχωρότατον σῶμά σου καὶ Θεοδόχον, τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, ἱερωτάταις πτέρυξι, φόβῳ καὶ χαρᾷ συνεχάλυπτον.

Εἰ ὁ ἀκατάληπτος ταύτης καρπός, δι' ὃν οὐρανὸς ἐχρημάτισε, ταφὴν ὑπέστη, ἐκουσίως ὡς θνητός, πῶς τὴν ταφὴν ἀρνήσεται, ἢ ἀπειρογάμως κυήσασα;

Ῥδὴ Ε'. Ὁ Εἰρμός.

« **Τ**ὸ θεῖον καὶ ἄρρητον κάλλος, τῶν ἀρετῶν σου Χριστέ διηγῆσμαι· ἐξ αἰδίου γὰρ δόξης συναίδιον, καὶ ἐνυπόστατον λάμπας ἀπαύγασμα, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, σωματωθεῖς, ἀνέτειλς ἥλιος.

Ως ἐπὶ νεφέλης Παρθένε, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος ὀχοούμενος, πρὸς τὴν Σιών ἐκ περάτων λειτουργῆσαι σοι, τῇ νεφέλῃ τῇ κούφῃ ἠθροίζετο· ἀφ' ἧς ὁ Ὑψιστος Θεός, τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, διακαιοσύνης ἔλαμψεν ἥλιος.

Σαλπίγγων θεόληπτοι γλῶσσαι, τῶν Θεολόγων ἀνδρῶν εὐχέστερον, τῇ Θεοτόκῃ ἐβόων τὸν ἐξόδιον, ἐνηχοῦμεναι ὕμνον τῷ Πνεύματι. Χαίροις ἀκήρατε πηγῇ, τῆς τοῦ Θεοῦ ζωαρχικῆς, καὶ σωτηρίου πάντων σαρκώσεως.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ Εἰρμός.

« **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρογά-

με Παρλένε, γῆθεν μετέστης πρὸς αἰωνίους μονάς, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον ζωὴν, πᾶσι τοῖς ὕμνοσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.»

Κροτεῖτωσαν σάλπιγγες, τῶν Θεολόγων σήμερον· γλῶσσαι δὲ πολυφθογγοὶ ἀνθρώπων νῦν εὐφημεῖτω· περιηχεῖτω ἀήρ, ἀπείρω λαμπόμενος φωτί· Ἀγγελοι ὑμνεῖτωσαν, τῆς Παρθένου τὴν Κοίμησιν.

Τὸ σκεδὸς διέπρεπε, τῆς ἐκλογῆς τοῖς ὕμνοις σου, ὅλος ἐξιστάμενος Παρθένε, ἐκδημος, ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, τοῖς πᾶσι θεόληπτος καὶ ὢν, ὄντως καὶ δεικνύμενος, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

« **Α**λιον, ποντογενές, κητῶν ἐντόσιον πῦρ, τῆς τριήμερου ταφῆς σου, τὸ προεικόνισμα, οὗ Ἰωάννης ὑποφῆτης ἀναδέδεικται· σεσωσμένος γὰρ ὡς καὶ προπέπωτο, ἀσινῆς ἐβόα. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, Ἀναξ ὁ πάντων Θεός· ἐν γὰρ τῷ τίκτειν Παρθένον ὥσπερ ἐφύλαξεν, οὕτως ἐν τάφῳ τὸ σῶμα διετήρησεν, ἀδιάφθορον, καὶ συνεδόξασε, θείᾳ μεταστάσει, γέρα σοι ὥσπερ Υἱός, Μητρὶ χαρίζομενος.

Οντως σε ὡς φαεινὴν λυχνίαν, αὐλοῦ πυρός, θυματήριον θείου χρύσειον ἀνθρακος, ἐν τοῖς Ἀγίοις κατεσκήνωσε, στάμνον, βάβδον τε πλάκα Θεόγραφον, κιβωτὸν ἁγίαν, τράπεζαν Λόγου ζωῆς, Παρθένε ὁ τόκος σου.

Κανὼν δεύτερος Ὁ Εἰρμός.

«Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.»

Εκ σοῦ ζωὴ ἀνατέταλκε, τὰς κλεῖς τῆς παρθενίας μὴ λύσασα· πῶς οὖν τὸ ἄχραντον, ζωαρχικόν τε σου σκῆνωμα, τῆς τοῦ θανάτου πείρας, γέγονε μέτοχον;

Ζωῆς ὑπάρξασα τέμενος, ζωῆς τῆς αἰδίου τετύχηκας· διὰ θανάτου γὰρ, πρὸς τὴν ζωὴν μεταβέβηκας, ἢ τὴν ζωὴν τεκοῦσα τὴν ἐνυπόστατον.

Κοντάκιον, ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Ὁ Οἶκος.

Τείχιόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τείχος τοῦ κόσμου ἀνυμνήσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου· ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυτόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεω· παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιε'. Ἡ σεβασμία Μετάστασις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχ. Οὐ θαῦμα ὠνόμαεν κοσμοκτίσαν Κόρην.

Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκός.

Ζῆ αἰεὶ Θεομήτωρ κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ταῖς αὐτῆς ἀγίαις πρεσβείαις.

Ῥοδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἰταμῷ θυμῶτε καὶ πυρί, θεῷος ἔρως ἀντιταττόμενος, τὸ μὲν πῦρ ἐδρόσιζε· τῷ θυμῷ δὲ ἐγέλα, θεοπνεύστῳ λογικῇ, τῇ τῶν Ὁσίων τριφθόγῳ λύρα ἀντιφθεγγόμενος μουσικοῖς ὄργανοις ἐν μέσῳ φλογός. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.»

Θεοτεύκτους πλάκας Μωϋσῆς, γεγραμμένας τῷ θείῳ Πνεύματι, ἐν θυμῷ συνέτριψεν· ἀλλ' ὁ τοῦτου Δεσπότης, τὴν τεκοῦσαν ἀσινῇ τοῖς οὐρανίοις φυλάξας δόμοις, νῦν εἰσώκισατο. Σὺν αὐτῇ σκιρτώντες βοῶμεν Χριστῷ. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Εν κυμβάλοις χεῖλεσιν, ἀγνοῖς μουσικῇ τε καρδίας φόρμιγγι, ἐν εὐήχῳ σάλπιγγι, ὑψηλῆς διανοίας τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς, ἐν τῇ εὐσήμεῳ κλητῇ ἡμέρᾳ τῆς Μεταστάσεως, πρακτικᾶς κροτοῦντες βοῶμεν χερσίν. Ὁ δεδοξασμένος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεόφρων ἡθροίστα λαός· τῆς γὰρ δόξης Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, ἐκ Σιών μελίσταται, πρὸς οὐράνιον δρόμον, ἐνθα ἦχος καθαρὸς ἑορταζόντων, φωνὴ ἀρράπτου ἀγαλλιά-

δρόμον ἐτέλεσας, καὶ τὴν πίστιν ἐνδοξε συντηρήσας, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας, βραβεῖον τὰ θαύματα, παρ' αὐτοῦ ἀπολαβὼν, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, τὸν ἀμάραντον, ὡς ἀήτητος Μάρτυρος τῆς ἁνω βασιλείας κληρονόμος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Εν ὁδῷ μαρτυρίου σου, ὡς ἐν πλούτῳ τερπόμενος, Διομήδης· Κύριε τῇ βουλήσει σου, αὐτοῦ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖράς σου, Χριστὲ παραδεδωκεν, ἐκτρηθείς τὴν κεφαλὴν, μετὰ τέλος μακάριον, καὶ γενόμενος, ὁδηγὸς ἀληθείας τοῖς ἀθέοις, πηρωθεῖσι παραδόξῳ, καὶ διὰ πίστεως βλέψασι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἀγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ. Χαῖρε, ἡ μεταστᾶσα ἀπό γῆς, καὶ πρὸς οὐρανίους μονὰς μετοικήσασα. Χαίροις, ἡ τῶν Μωσῆων τὸν χορὸν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἐν συναγαγοῦσα. Χαίροις, ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ ἑρραβᾶ.

Ἀἴμος τῶν Μαρτύρων, ἡθροίζεται ἐκ περάτων, Γεθσημανὴ χωρίῳ, Μητὲρ Θεοῦ κηδεύσαι, τὸ θεδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστυθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἐκ τῶν ὑπερφύων, Ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς μήτηρ, πρὸς ταῦτον Θεοτόκε, λαμπρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανόν, ὁ τάφος τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου πέλει, ἀνάγουσα τοὺς πίστει, αὐτὴν αἰεὶ δοξάζοντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὕμνιον.

Ὅτε πρὸς τὴν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεύσαι Παρθένε οἱ Ἀποστολοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας Εἰκόνης, ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν· Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡ νόκος σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὐς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς ἑορτῆς· Ἐν τῇ γεννήσει. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρόν.

Μετὰ τὴν ἀ. Στιχηροῖαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὴν Μετάστασιν τὴν σὴν ἄχραντε Μητὲρ τοῦ Θεοῦ, εὐλογημένην πανύμνητε Παναγία, ἔχοντες βουλὴν τοῦ τεχθέντος.

χθέντος ἐκ σοῦ, στίφος Μαθητῶν συναθροίσασαι, ἐν εὐφροσύνῃ ἔφερον τὸ τίμιον, εἰς τὸν Παράδεισον σῶμά σου, Χριστὸν ὑμνοῦσαι, τὸν ζωοδότην, ὄντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογία. Κάθισμα, ὁμοιον.

Εν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραβεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλάστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ἀκήρατον μετέστησεν εὐφροσύνην· ὅθεν σε σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν. Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα 'ΟΝ'. καὶ οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιζ΄. Ἡ ἀνάμνησις τῆς Εἰσόδου τῆς ἀχειροτεύκτου μορφῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῆς Ἑδεσσηνῶν πόλεως εἰς ταύτην τὴν θεοφύλακτον, καὶ Βασιλίδαν τῶν πόλεων ἀνακομισθείσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Διαμύδης ὁ ἱατρός, ὁ ἐκ τῆς Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας καταγόμενος, καὶ ἐν Νικαίᾳ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει 288. Ὁ ὁσῖος Χαιρήμων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀλκιβιάδης, πυρὶ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐκ Παλαιστίνης, ξίφει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Νικόδημος ὁ ἐκ Μετεώρων, ἀθλήσας ἐν ἔτει 1551 τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Σταμάτιος, ὁ ἐκ τοῦ Βώλου τῆς Θεσσαλίας καταγόμενος καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 1680.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀγίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθὲως ἐπορφύρωσας, Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις· ἀπάτην δὲ κατέσβησας, εἰδωλικὴν ψυχόλεθρον, Διόμηδες πανόλβιε· καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύσῃ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάτιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Ἦμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεοὶ, ἐβῶων θιασῶται. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορείαν, ἐξόδια βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Γῆ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ἡλύογῃται Παρθένε· ἄλλο δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγλάσται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν. ἤχος α'.
Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις. Φύλ. 484.
Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηδες,
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Μύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν
Στίχους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Τῆς Ἑορτῆς, ἤχος δ'.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖρεσι.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα.

Τίνα τὰ φοβερά ἄσματα. Φύλ. 481.

Τοῦ Ἀγίου. ἤχος, ὁ αὐτός.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ζήλου σε.

Ὅτε ἀθείας ἡ πυρὰ, πᾶσαν κα-
τενέμετο χώραν μακαριώτατε, τότε
ἐξαπτόμενος, ζέσει τοῦ Πνεύμα-
τος, τὸν ἐκ Κόρης Θεοπαῖδος, ἐ-
κήρυξας Λόγον, σάρκα ἐνδυσάμε-
νον δι' ἀγαλότητα· ὅθεν, καὶ πυρὸς
καὶ βασάνων, ἡνεγκας δεινὰς τι-
μωρίας, σθένει δυναμούμενος τοῦ
Πνεύματος.

Ὅτε, ὁ δυσώνυμος ἐχθρὸς ἔ-
σπευδε θωπεύαις συλῆσαι τὴν σὴν
διάνοιαν, τότε ἀνδρείότητι καλλω-
πιζόμενος, ἀντετάξω στερρότατα,
καὶ ἡνεγκας πόνους, ἄπονον πρὸς
λήξιν σε διαβιβάζοντας, Μάρτυς
ἀξιόγαστε Μύρων, τῆς ἐν οὐρα-
νοῖς βασιλείας, καὶ τῆς δι' αἰῶνος
ἀπολαύσεως.

Ὅτε, τοῖς βουνεύροις ὁ ἐχθρὸς,
ἔτυπτε ξεσμοῖς ἀνενδότως, ἐκδα-
πανώμενον, Μάρτυς τὸ σαρκίον
(TOM. Γ').

σου τὸ ἱερώτατον, πρὸς Χριστὸν
ἐνητένιζες, τὸν ἀγωνοθέτην, χεῖρά
σοι προτείνοντα θείας δυνάμεως·
ὅθεν, ἐκτελέσας τὸν δρόμον, ἔτυ-
χες μεγίστων ἐπαλῶν, Μύρων
ἀθλοφόρε γεννασιότατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα. Φύλ. 481.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια,

ἤχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἀἴμος τῶν Μαθητῶν, ἡθροί-
σθη ἐκ περάτων, σὺν τοῖς σπετοῖς
Ἀγγέλοις, Μήτηρ Θεοῦ κηδεῦσαι,
τὸ θεαδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀ-
νάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον
σὺν Ἀγγέλοις, στησώμεθα χορεῖ-
αν, φαῖδράν ἐν τῇ Κοιμῇσε, τῆς
μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσι-
τον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδό-
θη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ
ἀδιέφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ἡ πανάμωμος νόμφη. Φύλ. 484.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ,
καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν. Κάθισμα,
ἤχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου
ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ κα-
θαρά σου σκηνὴ, μετατεθείσα ἐκ
φθορᾶς, ἀγάλλεται Παναγία. Ὅ-
θεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ
Κύριος· δόλον γὰρ εἰργάσαντο, τῷ
τιμίῳ Λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀ-

44 ποστώ-

ποστόλοις βοῶμεν. Χαῖρε ἡ Κε-
χαριτωμένη.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 466.

Δόξα, καὶ νῦν τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ
τοῦ Ἁγίου. (ὄρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ βρέφους Χριστόν, ποθήσας
παναοίδιμε, καὶ τούτου τηρῶν, τὰ
θεῖα παραγγέλματα, πρὸς αὐτὸν
ἀνέδραμες, ὁλοκλήρως Μύρων καὶ
κατέπαυσας, σὺν Ἀγγέλοις δοξά-
ζων αὐτόν, αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν
ἄφεσιν.

Τῷ αὐτῷ μὲν ιζ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Μύρωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι μάρτυρες,
Στράτων, Φίλιππος, Εὐτυχιανὸς καὶ
Κυπριανὸς, οἱ ἐκ Νικομηδείας, πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες καὶ αὐτάδελφοι
Παῦλος καὶ Ἰουλιανή, οἱ ἐκ τῆς Πτο-
λμαίδος, ζῆφει τελειοῦνται, ἐν ἔτει
270. Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποσελάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἡ Ἐκ-
κλησία κέκτηται, Μύρων πολυά-
υλε Μάρτυς· τοῦ γὰρ Χριστοῦ εὐ-
ωδία, ἐδείχθης παναοίδιμε, ὑπὲρ
οὗ χαίρων ἠβλήσας, παρ' οὗ καὶ
δόξης ἔτυχες· πρὸς ὃν αἰεὶ μνη-
μονεύοις, τῶν σέ τιμώντων ἐκ
ποθοῦ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις,
τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς
τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόθῳ κη-

δεύοντας αὐτήν· κατέρχεται δὲ
καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγ-
γέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά-

Νύμφην σε τοῦ Θεοῦ, ἡ ἄνω
βασιλεία, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα,
προσδέχεται Παρθένε, πρὸς σὸν
Υἱὸν χωρήσασαν.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Δῆμος τῶν μαθητῶν, ἀθροίζε-
ται κηδεύσαι, Μητέρα Θεοτόκον,
ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνά-
μω νεύματι.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Δόξα ἐν οὐρανῷ, ἐπὶ γῆς εὐ-
φροσύνη· ἡ γὰρ τοῦ Κτίστου Μή-
τηρ, χερσὶ ταῖς τοῦ Δεσπότου,
ψυχὴν νῦν παρατίθησι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Λέοντος Δεσπότου.

Πιστούμενος Ἰησοῦς, ὁ Υἱὸς
σου Θεοτόκε καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὰς
δύο φύσεις αὐτοῦ, ὡς μὲν ἄνθρω-
πος ὀνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίστα-
ται. Καὶ σὲ Θεομῆτορ, νόμῳ φύ-
σεως θανεῖν ὑπόκχησεν, ἵνα μὴ τοῖς
ἀπίστοις, φαντασίᾳ νομισθῇ ἡ οἰ-
κονομία. Μετέβης δὲ πρὸς οὐρα-
νοὺς νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ
σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα.
Ἠγαθήσθῃ ὁ αἰθὴρ ἐν τῇ ἀνόδῳ
σου, ὡς ἐφωτίσθῃ ἡ γῆ ἐν τῷ
τοκῷ σου. Προπέμπουσιν Ἀπό-
στολοι, καὶ Ἀγγελοι ὑποδέχον-
ται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανά-
χραντον σῶμά σου, καὶ ἐπιτάφιον
ὑμνον ἐξάδοντες, μετάρσιον ἐβλε-
πον, καὶ εὐφῶ ἐλεγον. Αὐτὴ ἡ ἀλ-
λοίωσις

λοΐωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, καὶ οὐ σαλευθήσῃ. Ἀλλ' ὦ πολυύμνητε Κόρη, μὴ διαλίπῃς ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις

Τῇ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἀγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώτιν.

Οὐχ ἄρμα πυρίμορφον, τῶν ἀπὸ γῆς σε μετέστρεψεν, ὡς Ἡλίαν τὸν δίκαιον· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, ἐν χερσὶν οἰκείαις, τὴν παναγίαν σου ψυχὴν, ὡς ὑπεράμωμον προσλαβόμενος, ἐν ἐκυτῷ κατέπαυσε· καὶ παραδόξως σε Ἀχραντε, μεταστῆσας ἐτίμησε, ἐν χαρᾷ ὑπὲρ ἔννοιαν.

Δεῦτε ὦ φιλέορτοι, τῆς Θεομήτορος σήμερον, τὴν ἁγίαν Μετάστασιν, παιδρῶς ἑορτάσωμεν, ἐν χερσὶ γὰρ ὄντως, τοῦ ἐξ ἀκηράτου, Πατρὸς ἐκλάμψαντος τὸ πρῖν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς, τὴν θεῖαν καὶ πανάχραντον, ψυχὴν παρέθετο χαίρουσα, Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἄ θαῦμα φρικωδέστατον, ἡ ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον, Βασιλέα βαστάσασα, τάφῳ κατατίθεται· καὶ Ἀγγέλων δῆμοι, σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, φόβῳ κηδεύουσιν αὐτῆς, τὸ θεοδόχον σῶμα καὶ τίμιον· καὶ τοῦτο δὲ μετάρσιον, εἰς οὐρανούς ἀνεβίβασεν, Ἰησοῦς ὁ Υἱὸς αὐτῆς, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων, ὁμοία·

Ἄθλοι τελειότατοι, τῷ μαρτυρίῳ τεμνόμενοι, καὶ ποιναῖς λαξευόμενοι, οἱ ἅγιοι πέφηναν, οἰκοδομηθέντες, εἰς Ναὸν Κυρίου, καὶ τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς, καὶ τὰ τεμένη κατεδαφίσαντες· αὐτοὺς οὖν μακαρίσωμεν, ὡς Παραδείσου οἰκήτορας, ὡς Ναοῦ ἀναθήματα, οὐρανίου ὑπάρχοντα.

Χάριν ἀπαντήσατε, καὶ φωτισμὸν ἀπαρύσασθε, εὐφροσύνην καὶ ἔλεος, λειψάνοις προσψαύοντες, ἱερῶν Μαρτύρων. Φλώρου τε καὶ Λαύρου, ἐξ ὧν πηγάζει δαφνῶς, τῶν ἱαμάτων θεῖα ἐνέργεια· καὶ τούτους μακαρίζοντες, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντας, ἐκτενῶς ἐκδοήσωμεν· ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀάκῳ συγχλειόμενοι, καὶ ὑπὸ γῆν καλυπτόμενοι, ἀπηνεῖα δικάζοντες, θεαῖς εἰσηγήσῃσι, καὶ ἀποκαλύψει, Πνεύματος ἁγίου, ἐφανερῶθητε ἡμῖν, ὥσπερ ἀστέρες ἐναπαστράπτοντες, σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ ἱαμάτων χαρίσματα, ἀβλοφόροι αὐτάδελφοι, τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί. Φύλ. 485.

Εἰς

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προτόμοια,
ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθη-
τε· ἰδοὺ γάρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μή-
τηρ, ἡ πάναγνος Παρθένος, θα-
νεύσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Ηθροῖσται ὁ χορὸς, Μαθητῶν
παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κό-
σμου, κηδεῦσαι σου τὸ σῶμα, τὸ
θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Υμνον αἱ οὐρανῶν, ἐξάρξατε
Δυνάμεις, σὺν τοῖς ἐκ τῶν περά-
των, τοῦ Λόγου μύσταις ἅμα, τῇ
μόνῃ Θεομήτορι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Δαβιτικὴν ᾠδὴν σήμερον. Φύλ. 485.
Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἐσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου, ἡ οἱ
κουμένη, τῷ ἁλῶι Πνεύματι, πε-
ποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ
κραυγάζει σοι. Χαῖρε Παρθένε,
Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Κελεύσει τοῦ Κτίστου σου τοῦ
γεννηθέντος ἐκ σοῦ, νεφέλῃ συνή-
θροισας τοὺς Ἀποστόλους τὴν
σὴν, ιδέσθαι Μετάστασιν· ὁθεν καὶ
μετὰ δόξης, καὶ πολλῆς εὐφροσύ-
νης, ἐκήδευσαν ἀνυμνοῦντες, τὸ
πανάχραντον σῶμα, τῆς σῆς μα-
καριότητος, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς
καὶ τῶν Ἀγίων. (Ἰδρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς,

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ἡ μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Οἱ ἅγιοι τέσσαρες ὕσιοι, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες ἡμῶν Γεώργιος
καὶ Ἰωάννης οἱ Πατριάρχαι Κωνσταν-
τινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Οἱ ὅσιοι Πατέρες Εὐαγλάς, Σωφρό-
νιος καὶ Χριστοφόρος, ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦνται, ἐν ἔτει 412.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ρωννύμεθα προσφαύοντες, τοῖς
ἱεροῖς πανόλβιοι, ὑμῶν λειψάνοις
ἐν πίστει, κατ' ἄμφω Λαῦρε καὶ
Φλώρε. Ἀλλ' ὦ Μεγαλομάρτυρες
μνεῖαν ἡμῶν πρὸς Κύριον, παιεῖτε
ᾧ παρίστασθε, τῶν τὴν ὑμῶν ἐκ-
τελούντων, λαμπρὰν καὶ πάμφω-
τον μνήμην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συ-
ναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέ-
ως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέ-
ρα, παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος,
σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ
τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Χαῖρε Γεθσημανῇ, τὸ τέμενος
τὸ θεῖον, τῆς μόνης Θεοτόκου, ἐν
ᾧ περ ἀνεκλήθη, ἀπάντων ἡ Βα-
σίλισσα.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Η μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ μόνη
Θεο-

Θεοτόκος, ὑπερευλογημένη, με-
σταται ἐνδόξως, ἐκ γῆς πρὸς τὰ
οὐράνια.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πᾶσαι τῶν οὐρανῶν, ὑμνήσατε
χορεῖται· ἡ γὰρ Παρθένος Μήτηρ,
μετέστη παραδόξως, ἐκ γῆς πρὸς
τὰ οὐράνια.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος δ'.

Τὴν πάντεπτόν σου Κοίμησιν, φύλ. 485.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὡς
σύνηδες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων
Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίῳ πεντα-
κοσίων ἐννεήκοντα τριῶν.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους σ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀγίου γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ρημάτων τοῦ σεπτοῦ Γαβριὴλ,
τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν Ἀγνή, με-
μνημένοι· ἀλλ' ὡ ἀχραντε σεμνή,
καὶ Μήτηρ τοῦ Κυρίου, πρὸς τοῦ-
τον μεταστάσα, μνεῖαν ποιοῦ τῶν
ἀνυμνούντων σε.

Η ἀπειρος Σοφία Θεοῦ, τὸν
οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν, Θεοτόκε,
ῥοδόμησεν ἐκ σοῦ, ἐν Πνεύματι
Ἀγίῳ· καὶ νῦν σε πρὸς αὐλοῦς,
σκηναὶς μετέθηκε πανύμνητε.

Ἰκέτης νῦν προσέρχομαι, σοὶ
τῇ Μητρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, λυ-
τρωθῆναι, ἐκ παντοίων πειρασμῶν·
ἀλλ' ὡ Θεογεννήτορ, συνοῦσα τῷ

Υἱῷ σου, Χριστιανῶν τὸ γένος φύ-
λαττε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ανδρίας ὑπόδειγμα· δειχθεῖς,
δῆλον παρελάρρυνας, καθυπεισθῆ-
ναι τὸ στάδιον, τὸ τῆς ἀθλήσεως,
οἷα στρατηγέτης, τούτου προη-
γούμενος, Ἀνδρέα ἀθλοφόρε πα-
νόλβιε· πιστοὺς δὲ πάντοτε, ἱαμά-
των βρῦεις νάματα, οὐρανόθεν χά-
ριν κομισάμενος.

Ανδρίας ἐπώνυμος δειχθεῖς,
ἀνδρικῶς ἠρίστευσας, τῷ δυσμενεῖ
συμπλεκόμενος· καὶ τοῦτον ὤλε-
σας, Φαραῶ ὡς ἄλλον, ῥέιθροις
τῶν αἱμάτων σου, βυθίσας παν-
στρατὶ ἀξιάγαστε, καὶ νῦν ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλον ἀπροσμέγχετον σταυ-
ρὸν, μάκαρ ἐνδυσάμενος, ὡς θυ-
ρεὸν τε καὶ ὠρακχ, πίστιν ἐνδέ-
δυσαι, καὶ τοῖς ἐναντίοις, ὥρῃς
φοδρωτάτος, τροπούμενος τὰ
τούτων στρατεύματα· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡχος δ'.

Ὅτε ἐξεδήμησας. φύλ. 486.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια

ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθα.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθη-
τε· ἰδοὺ γὰρ, ἡ τοῦ Ὑψίστου Μη-
τηρ, ἡ πανάμωμος Παρθένος ἐα-
νοῦσα παραγίνεται.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν
ἀνάπαυσίν σου.

Ηοροῖται ὁ χορὸς, Μαθητῶν
παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσ-
μου,

μου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ
θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Πόλις νέα Σιών, χαῖρε· ὁ Βα-
σιλεύς σου, ἐλήλυθεν ἐν δόξῃ, μορ-
φῆς τοῦ Θεανθρώπου, αὐλῶς ἦν
ἐμόρφωσε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλεόρτων. Φύλ. 485.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Καθορῶσαι ἀληθῶς. Φύλ. 495.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν Κάθισμα
ὁμοιον.

Ἐν χειρὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 496.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἁγίου (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ θ΄, μνήμη τοῦ ἁγίου
μάρτυρος Ἀνδρέου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ
τελειωθέντων διαχιλίων καὶ πεντακοσί-
ων ἐννεήκοντα τριῶν μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες,
Τιμόθεος, Ἀγάπιος, καὶ Θέκλα, οἱ ἐκ
Παλαιστίνης καταγόμενοι, θηρίοις τε-
λειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εὐτυχιανὸς ὁ
στρατιώτης, καὶ Στρατήγιος, πυρὶ τε-
λειοῦνται.

Ὁ ὁσιος Θεοφάνης ὁ νέος καὶ θαυμα-
τουργός, ὁ ἐν Μακεδονίᾳ ἀσκήτας, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσεβίαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ανδρέας ὁ πανεύφημος, στρα-
τηλάτης καὶ Μάρτυς, Σταυροῦ τῇ

θείᾳ χάριτι, θράσος τύραννον εἴλε,
καὶ στέφος ἤρατο δόξης· τούτῳ
δὲ συνεκλάμπει, Μαρτύρων δῆμος
ἐνθεος, φάλαγξ τροπαιοφόρος, συ-
νασπισμὸς ἀρραγῆς ἀήττητος· ὦν
τὴν μνήμην, φαιδρῶς πανηγυρί-
ζοντες, τὸν Χριστὸν ἀνυμνοῦμεν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁ οὐρανὸν ταῖς ἀστροῖς.

Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις,
τοὺς Ἀποστόλους ὁ Σωτὴρ, πρὸς
τὴν τεκοῦσαν ἐκπέμπει, πόλῳ κη-
δεύοντας αὐτὴν· κατέρχεται δὲ
καὶ οὗτος, δορυφορούντων Ἀγγέ-
λων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχη-
ρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ω τῶν ὑπερφυῶν, ἀγνή σου
μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μή-
τηρ, πρὸς τοῦτον Θεοτόκε, λαμ-
πρῶς νῦν ἐξεδήμησας.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Κλίμαξ πρὸς οὐρανὸν, ὁ τά-
φος τῆς πανάγνου, καὶ Θεοτόκου
πέλει, ἀνάγων τοὺς ὑμνοῦντας,
τὴν θείαν αὐτῆς Κοίμησιν.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλή-
θειαν.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα
μετετέθης, συνῆλθον ἐν νεφέλαις,
τὸ σῶμά σου κηδεύσαι, Παρθένε
οἱ Ἀπόστολοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδρά-
μωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσω-
μάτων, κηδεύσαι τὴν τεκοῦσαν, τὸν
Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου
καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ

Τῇ Κ' τοῦ Αὐτοῦ μηνος
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου

Σαμουὴλ. *πνευματικὴ*
Εἰς τὸν Εσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Προφή-
του γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ὅτε ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, ἐκ
τῶν πανάγων σου αἱμάτων γενό-
μενος, ἐκ κόσμου σὲ μεταστῆσαι,
καὶ πρὸς αὐτὸν ὡς ἀγγήν, προσ-
λαβέσθαι ξένως ἀπηρμόκνησεν, αὐ-
τοῦ ἀπεσύναξε, τοὺς ἰδίους κηδεύ-
σαι σε, διὰ νεφέλης, ὁπαδοὺς τού-
του γεύματι, παραστήσας σοι, εἰς
τιμὴν τῆς ἐξόδου σου· οἱ τινες θεα-
σάμενοι, τῆς χάριτος ἐμπλεοί, γε-
γεννημένοι Παρθένε, σὲ ἱερῶς προ-
σεκύνησαν, πιστῶς ἐκδοῶντες.
Χαίρε Κόσμω ἡ τεκοῦσα τὸ μέγα
ἔλεος.

Πρόθεν τὸ ἐπιγῶναι ὑμᾶς, τὴν
ἐκ τοῦ σώματός μου ἐξοδόν· ἔφη-
σεν, ἡ πάντα γινος Θεοτόκος, τοῖς
ἱεροῖς Μαθηταῖς· τί τὸ ξένον τοῦ-
το, τέκνα, θέαμα; Οἱ δέ, Ἄφνω,
ἔφησαν, ἐν νεφέλαις ἐπήρθημεν,
καὶ καθὼς βλέπεις, τῇ σκηνῇ σου
ἐπέστημεν, προσκυνῆσαι σε, ὡς περ
Θρόνον πυρίμορφον, βλέπειν τε σοῦ
τὴν ἐνδοξόν, καὶ θείαν Μετάστα-
σιν, καὶ ταῖς παλάμαις κηδεύσαι,
τὸ Θεοδόχον σου σκηνώμα, σκηνὴ
Παναγία, δι' ἧς εὐρατο ὁ κόσμος
τὸ μέγα ἔλεος.

Κλίνην περιεστώτες τὴν σὴν,
οἱ Μαθηταὶ τοῦ Αὐτρωτοῦ, καὶ
προπέμποντες, πρὸς τόφον, φύ-

σεως νόμῳ, σὲ Παναγία ἀγγή, ἐ-
ξοδίους ὕμνους προσεφώνουν σοι.
Σεμνὴ χαίρε, λέγοντες, τοῦ Θεοῦ
τὸ παλάτιον· χαίρε ἐτοιμῇ, τῶν
ἀνθρώπων βοήθεια· χαίρε ὄχημα,
καθαρὸν τῆς Θεότητος. Ἀπιδι καὶ
μετάβαινε, πρὸς ὄρη αἰώνια· σκῆ-
νωμα δόξης πρὸς θεῖα, νῦν κατα-
σκήνου σκηνώματα, πιστοῖς αἰτου-
μένη, τὴν ἀνέκλειπτον εἰρήνην, καὶ
μέγα ἔλεος.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου, ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Δῶρον εὐαπόδεκτον, ἐκ μητρι-
κῶν σε ἀνέθετο, ἀγκαλῶν ἡ κυή-
σασα, εὐχῆς γονιμώτατον, Σαμου-
ὴλ καρπὸν σε, προσκληρωσαμένη,
καὶ ἀποδοῦσα τῷ Θεῷ τῷ εὐερ-
γέτῃ καθάπερ ηὔξατο, διό σοι ἀνε-
παύσατο, χάρις τοῦ πνεύματος ἐν-
δοξε, ἀκακία συναύξοντι, καὶ φρο-
νῆσει ἐμπρέποντι.

Χρίσμα ἱερώτατον, ὡς ἱερεὺς
περικείμενος, σὺ προβλέπεις τὰ ἐμ-
προσθεν· καὶ προστάζει θεῖα, χρίεις
βασιλέας, καὶ τὰ ἐσόμενα δηλοῖς,
κρίνων δικαίως Ἰσραηλίτην λαόν,
ἀπαύστως παραβλίνοντα, καὶ τοῦ
Θεοῦ μακρυνόμενον, Σαμουὴλ ἀ-
ξιάγαστε, θεοφόρε πανόλβιε.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγμασιν, οὐδὲ
σκιαῖς ὡς τὸ πρότερον, πρὸς δὲ
πρόσωπον πρόσωπον, ὄρα· δ' ἐπό-
θησας, τῆς σαρκὸς τὸν γνόφον,
καὶ τὴν βαρυτῆτα, ὑπεξελθὼν καὶ
οὐρανοῦς, περιπολεύων καὶ ἀγαλ-
λόμενος, Προφήτα πανσεβάσμιε,
τῶν Προφητῶν ἰσοστάσιε, τῶν Δι-
καίων συνόμιλε, τῶν Ἀγγέλων
συμμέτοχε.

Δόξα,

Δόξα, καὶ νῦν.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει. Φύλ. 493.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Υμνοῖς σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ Θεοὶ, ἐδόων θιασῶται. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, στησώμεθα χορεῖαν, ἐξοδία βοῶντες, ἐπὶ τῇ Μεταστάσει, τῆς Θεοτόκου σήμερον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθητε ὁρᾶσαι, τὴν πύλιν τοῦ Ὑψίστου, χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Τῇ μὲν τῇ σὴ ταφῇ, ἡυλόγηται Παρθένε· ἀὴρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Τὰ λοιπὰ ὡς σύνηδες, καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Εἰς τὸν Ὁρόνον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ωραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, Φύλ. 497.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς. Φύλ. 496.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Προφήτου (ἴδρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ μὲν κ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τριάκοντα

ἐπτά μάρτυρες, οἱ ἐν Βιζύῃ τῆς Θράκης πυρὶ τελειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Σεβήρος, Μέμωνων καὶ Κεντηρίων, πυρὶ τελειοῦνται.

Ἡ ἁγία μάρτυς Φωτεινὴ, ἀθλήσασα τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Λούκιος ὁ βουλευτῆς, ἐκ τῆς Κυρήνης τῆς Ἀφρικῆς, ξίφει τελειοῦται, ἐν ἔτει 299.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἡλιοδωρος καὶ Δυσσά, παιδευθέντες τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσθεταῖς.

Ἐξαποστειλᾶριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἁγίοις.

Ο Σαμουὴλ ὑμνεῖσθω, ὁ πρὸ συλλήψεως δοθείς, δοτὸς Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὑπὸ μητρὸς πανευκλεοῦς, καὶ βασιλεῖς χρίων οὗτος, ὡς Τερεῦς καὶ Προφήτης.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθσημανῇ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σύ Υἱὲ καὶ Θεέ μου, παράλαβέ μου τὸ πνεῦμα.

Εἰς τὸν στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Οτε πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, τεχθέντα μετετέθης, συνῆλ' ὁ ἐν νεφέλαις, τὸ σῶμά σου κηδεῦσαι, Παρθένε οἱ Ἀπόστολοι.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ω τῶν ὑπερφύων, ἀγνή σου μυστηρίων! τοῦ Θεοῦ γὰρ ὡς Μητῆρ, πρὸς τοῦτον μεταβαίνεις, λαμπρῶς θεομαχάριστε.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, καὶ θείων Ἀπο-

Ἀποστόλων, ἀθοροίσθητε κηδεύσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ᾄ.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ ὄρθρου ἀκολουθία ὡς συνήθες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου
Θαδδαίου, καὶ τῆς Ἀγίας

Μάρτυρος Βάσσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σόμοια τοῦ Ἀποστόλου γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε,
προσομιλήσας φωτὶ, ἀκροτάτῳ
φῶς δεύτερον, κατὰ θεῖαν μέθε-
ξιν, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· καὶ δια-
λύσας νύκτα πολύθεον, ψυχὰς
προσηξας τῷ Παντοκράτορι· ὅθεν
γηθόμενοι, τὴν λαμπρὰν καὶ εὖ-
σημον καὶ φωταυγῇ, μνήμην σου
γεραίρομεν, Χριστὸν δοξάζοντες.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε,
μετὰ τὴν θεῖαν Χριστοῦ, καὶ φωσ-
φόρον Ἀνάστασιν, καὶ τὴν πρὸς
οὐράνια, παναγίαν Ἀνάληψιν, ἑ-
δέσση πόλει τὸ θεῖον κήρυγμα,
κατεπιστεύθης, ἐν ᾗ γενόμενος,
λόγοις καὶ θαύμασι, τὸν τοπάρχην
Αὐγαρόν καὶ σὺν αὐτῷ, πάντας
ἐβεδαίωσας πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Μάκαρ Θαδδαῖε Ἀπόστολε,
τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ, ἐπαφῇ
θεῖα δέδοται, καὶ χωλοῖς ἀρτίωσις,
καὶ νοσοῦσιν ὑγίωσις, καὶ παρει-
μένοις αὖθις ἀνόρθωσις, καὶ ἀμυ-
ήτοις γνώσις σωτηρίας· σὺ γὰρ ᾄ-
(ΙΟΜ. Γ')

νάπλεως, χαρισμάτων πέφυκας
τοῦ παντουργοῦ, Πνεύματος πα-
νόλβιε· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Καὶ τῆς Μάρτυρος τρία. Ἦχος δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Αὐλήσιν ποθήσασα, πόλλας
βασάνους πανεύφημε, σταθερῶς
ἐκαρτέρησας· ἐντεῦθεν πρὸς ἄπο-
νον, μετετέθης λῆξιν, καὶ ἄζυτον
φέγγος, καὶ φανοτάτην χαρμονὴν
καὶ δι' αἰῶνος θεῖαν ἀπόλαυσιν·
διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἀγίαν
σου σήμερον, ἐκτελοῦμεν πανήγυ-
ριν, Ἀὐληφόρε θεόληπτε.

Μετὰ πολυώδυνα, καὶ πολυ-
ποίκιλα βάσανα, ἐν θαλάσῃ βλη-
θεῖσάν σε, Θεὸς διεσώσατο, ὁ σω-
τὴρ τῶν ὅλων, θεῖα δυναστεία,
καταπατοῦσάν τὴν ἰσχυρὴν, τοῦ ἀλ-
λοτρίου Βάσσα πολυάθλε· ἐντεῦ-
θεν κατεφώτισας, τῶν εὐσεβῶν τὰ
φρονήματα, ἐκτελοῦσα τεράστια,
ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν.

Ορνις ὡς εὐκέλαδος, ἐπὶ τὸ
ἄλσος φωνήσασα, τῆς ὥραιας ἀθ-
λήσεως, τοὺς σοὺς συνεκάλεσας,
νεοττοὺς ὥραίους, ὀήρατρα τῆς
πλάνης, διαφυγοῦσα σὺν αὐτοῖς,
Βάσσα θεόφρον ἀξιοθαύματε· μεθ'
ὧν καὶ κατεσκήνωσας, πρὸς κα-
λιὰς παμμακάριστε, οὐρανίους
πρευσβεύουσα, ὑπὲρ πάντων ἐκά-
στοτε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Λεῦτε τὴν παγκόσμιον Κοίμησιν τῆς
παναμώμου. Φύλλα 495.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια
Ἦχος 6'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἡθροί-
σται ἐκ περάτων, Γεθσημανῇ χω-

45 ρίω,

ρίω, Μητέρα Θεοῦ κηδεύσαι τὸ θεοδόχον σῶμά σου.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς, σήμερον σὺν Ἀγγέλοις, στήσωμεθα χορείαν, φαιδρὰν ἐν τῇ Κοιμήσει, τῆς μόνης Θεομήτορος.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀληθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ· μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ἡ πανάμωμος νύμφη. Φύλ. 484.

Τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν ἄχραντε, ἐν ἣ παραγέγονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δοξῆς ἀφάτου, προσλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξῃ, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβείαις σου Θεοτόκε, σκέπουσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη δοξολογοῦσί σε· τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς ὑμνοῦμέν σε· ὅτι μετέστης ἀπὸ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ, βυβλῆναι ἐκ τῶν κινδύνων, τοὺς πιστεῖ ἀνευφημοῦντας, τὴν σὴν Παρθένη Μετάσασιν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου.

ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτὴ χαρμόσυνος, τοῦ Ἀποστόλου ἐπέστη· εὐφροσύνως σήμερον, ἐπιτελέσωμεν ταύτην· νέμει γάρ, τοῖς αὐτὸν πίστει αἰετιμῶσι, λύτρωσιν, ἀμαρτημάτων καὶ βῶσιν θείαν. Καὶ γὰρ ἔχει παρῤῥησίαν, ὡς θεὸς μύστης Χριστοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ μὲν καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θαδδαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Βάσσα, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆς, Θεογονίς, Ἀγάπιος καὶ Πιστός, οἱ ἑδέσαιοι, ξίφη τελευτοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εδέσσης ἐχρημάτισας, φωστὴρ Θαδδαῖε πάνσοφε· ἐν ἣ κηρύξας τὴν θείαν, οἰκονομίαν τοῦ Λόγου, καὶ τὸν Τοπάρχην Αὐγαρον, καὶ σὺν αὐτῷ δὲ ἅπαντας, φωτίσας· λάτρας ἐδειξας, τῆς ὑπερφώτου Τριάδος, Ἀπόστολε θεοκλήρῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς,

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος συναθροισθεὶς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου Μητέρα· παρόντος καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰώνων.

Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθά.

Μνήσθητι ἐκτενῶς, τῶν σὲ παρακαλούντων, Παρθένη Θεοτόκε, καὶ πόθῳ ἀνυμνοῦντων, τὴν ἱεράν σου Κοίμησιν.

Στίχ.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνά-
παυσίν σου.

Δεῦρό μοι Προφητῶν, τὸ στί-
φος τῇ Παρθένῳ, ἐξόδιον τὸν ὕ-
μνον, εἰς ἕκαστος φερέτω τῇ ἐορ-
τῇ ἀρμοδίον.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ.

Στίφος τῶν Μαθητῶν, προθύ-
μως ἐν νεφέλαις, ἀθροίσθητε κη-
δεῦσαι, τὸ θεοδόχον σῶμα, τῆς
μόνης Θεομήτορος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἐπάρθηκε
ὁρῶσαι, τὴν πύλιν τοῦ Ὑψίστου,
χωροῦσαν μετὰ δόξης, πρὸς τὸν
Υἱὸν καὶ Κύριον.

Καὶ ἡ λουτὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Ἀγαθονίκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλεται καὶ
ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος
Λούπου, διὰ τὸ ἐν τῇ κγ' ἀποδίδοσθαι
τὴν ἑορτήν.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν ςί-
χους γ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσό-
μια τοῦ Ἀγίου Ἀγαθονίκου τρία.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πρώτην ἀγαθότητα, καὶ ὑπὲρ
νοῦν ὠραιότητα, ἐκζητῶν Ἀγα-
θόνικε, χαίρων προσεχώρησας,
πρὸς τοὺς προκειμένους, γενναί-
ους ἀγῶνας· καὶ συμπλακείς τῷ
δυσμενεῖ, ἀνδρειοτάτως εἰς γῆν
κατέρραξας, καὶ νίκης τὸ φαιδρό-
τατον, προσανεπλέξω διάδημα,

δυσωπῶν τὸν φιάνθρωπον, ὑπὲρ
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Σοφία κοσμούμενος, λόγον ζω-
ήρρυτον ἐβλυσας, ἐπιτρέφων τοὺς
ἄφρονας, ἐλέγχων τὸν τύραννον,
τῆς πολυθείας, ζάλην κατευνάζων
ἐπιστηρίζων τοὺς πιστοὺς, προσει-
πιμένειν τῇ θεῇ χάριτι· διὸ τὰ χα-
λεπώτατα, ὑπενεγκῶν πειρατήρια,
πρὸς τὰ ἀνω βασιλεία, στεφηφό-
ρος ἀνέδραμες.

Αἵματι σταζόμενος, τῆς καρτε-
ρᾶς σου ἀθλήσας, τῷ Δεσπότη
παρέστηκας, θύμα εὐδέσστατον,
καθαρὰ θυσία, εὐπρόσδεκτον δῶ-
ρον, ἱερωτάτῃ προσφορά, καὶ ἱε-
ρεῖον τέλειον ἁμωμον· διὸ ταῖς
ἰκεσίαις σου, τῆς Ἐκκλησίας τὸ
πλήρωμα, ἐν εἰρήνῃ συντήρησον,
ἀθλητὰ Ἀγαθόνικε.

Καὶ τοῦ Ἀγίου Λούπου τρία ὅμοια.

Λούπος ὁ μακάριος, τῆς ἀθείας
διέλυτε, τὸν κρυμὸν τὸν βαρύτα-
τον, θερμῇ θεοῦ Πνεύματος· καὶ
τμηθεὶς τῷ ξίφει ἰάσεως ρεῖθρα,
ἀναπηγάξει καὶ ψυχὰς, κατατα-
κίσας δροσίξει χάριτι· αὐτὸν ἀ-
νευφημήσωμεν, ὡς πρεσβευτὴν ἡ-
μῶν ἄριστον, καὶ θερμὸν ἀντιλή-
πτορα, εὐσεβῶς φιλομάρτυρες.

Ελλήνων σεβάσματα, βυθῷ ὕ-
δάτων παρέδωκας, καὶ ἀθέους κα-
τέπληξας, ὀρώντας τὰ θαύματα,
τὰ τῇ σῇ παμμάκαρ, τελούμενα
πίστει· μεσονυκτίῳ δὲ ἐστώς, λου-
τὸν τὸ θεῖον ἐξ ὕψους δέδεξαι,
θεοῦ σε μεγαλύνοντος, ὡς γνη-
σιώτατον Μάρτυρα, καὶ γενναῖον
ἀδάμαντα, καὶ Ἀγγέλων συμμέ-
τοχον.

Πειρώ-

Πειρώμενοι τέμνουν σε, ἔχθροί ἀλλήλους κατέτεμνον· καὶ τοῖς βέλεσι βάλλοντες, ἀλλήλους ἐτίτρωσκον, ἀθλοφόρε Δοῦπε· καὶ πρίζειν δοκοῦντες, δένδρῳ προσήξαν τὴν πληγὴν, ἐσχοτισμένοι μάκαρ ὑπάρχοντες· ἐφρούρει γάρ σε Κύριος, δι' ὃν τὸ πάσχειν προήρησο, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε.

Δόξα, ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φερωνύμως ἐκλήθης, τῆς ἀγαθῆς νίκης ἐπώνυμος, Ἀγαθόνικε πολυάθλε· τῷ γὰρ θεῷ ἔρωτι τρωθεῖς, εἰδωλικὴν ἀπάτην, καὶ τυραννικὴν πλάνην ἀπαρνησάμενος, πρὸς ζωὴν τὴν ἀμείνω παραδόξως μεταβέβηκας· διὸ ἐν τῇ ἐνδόξῳ σου μνήμῃ, παρῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

τῆς Ἑορτῆς.

Ἐπρεπε τοῖς αὐτόπταις Φύλ. 481.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδύναμῳ νεύματι.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν Παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Ηθροιστὰι ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεῦσαί σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Φερωνύμως τὴν κλῆσιν δεξάμενος, τῶν ἀγαθῶν θησαυρῶν, ναὸν σεαυτὸν καθιέρωσας, Μάρτυς Ἀγαθόνικε, τῷ τῶν ἀπάντων Βασιλεῖ· καὶ ἐν βασάνοις νομίμως ἀγωνισάμενος, τοῦ δεινοῦ Βελίαρ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ νίκης ἄρας τρόπαιον, στεφανηφόρος ἐν ὑψίστοις Θεῷ παρίστασαι· ὦ καὶ πρεσβεύων μὴ ἐλλίπτῃς, ὑπὲρ τῶν σὲ γεραιρόντων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Καὶ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός.

τῆς Ἑορτῆς.

Παρθενικαὶ χορεῖται σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλῳ παρίστανται· καὶ ψυχὰι Δικαίων περιπτάμεναι, τὴν Βασιλίδαν γεραίρουσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ δὲ, τὴν αὐλον ὑμνωδίαν, μετὰ τῆς ἀρετῆς προσάγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς Βασιλίδαν, ταῖς βασιλικαῖς τῶν ἀρετῶν δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίαις. Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεισενεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Γεννήσει.

Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀναδειχθεῖσα

Θεῖσα ἐπὶ γῆς, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν τοῦ παντός Δημιουργόν, νῦν εἰς αὐτὰ τὰ οὐράνια ἐκ γῆς μετέστης. Δικαίων δὲ ψυχὰι καθορῶσαι σε, Ἀγγέλων οἱ χοροὶ καταπτεύοντες, ὡς Βασιλῖδα αἶνεσιν ἀξίως, διὰ παντός σοι προσάγουσι. Διὸ προσθεύειν, μὴ διαλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στοιχολογίαν καθίσματα ὁμοίων.

Αποστόλων ὁ χορὸς, διεσπαρμένος ἐν τῇ γῇ, συνηθροίσθη ἐν Σιών, ἵνα προπέμψῃ ἀπὸ γῆς, τὴν Θεοτόκον πρὸς τὸν Ὑψίστον, ὃν περ ἔτεκε. Δυνάμεις οὐρανῶν, αἱ ὑπερκόσμιαι, προέτρεχον ὁμοῦ, καὶ συνεχόρευον, πνευματικῶς κραυγάζουσαι. Εὐφραίνεσθε, οἱ οὐρανοὶ προσδεχόμενοι, Θεοῦ Μητέρα, δι' οὗ δεσπόζει, ὁρατὰ καὶ ἀόρατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἀγίου, (ὅρα εἰς τὸ τέλος.)

Κοντάκιον, ἥχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Τὴν κλῆσιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν πονηρῶν ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας κολάσεων, εἶδος πᾶν Ἀγαθόνικε. ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος καὶ ἀπείληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κβ'. μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ζωτικοῦ, Θεοπρεπίου, Ἀκινδύνου καὶ Σεβηριανοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Ἀνθοῦσα καὶ Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος, ὁ

βαπτίτας αὐτήν, καὶ οἱ δύο αὐτῆς ἐκείναι Χαρίσιμος καὶ Νεόφυτος, ξίφει τελειοῦνται ἐν ἔτει 254.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Εἰρηναῖος ὁ Ῥοδιάκονος, Ἰὼρ καὶ Ὀροφίς, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Αγαθονίκου Μάρτυρος, τὴν ὑπέρφωτον μνήμην, λαμπροφανῶς τελέσωμεν, ἣν συνῆψεν ἡ χάρις, τῇ τῆς Πανάγνου Κοιμήσει. Οὗτος γὰρ ὁ γενναῖος, τυράννους μὲν κατήσχυεν, ἐναθλῶν στερρόφυλος· τῷ δὲ Χριστῷ, χαίρων νῦν παρίσταται στεφηνόφορος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν αὐτὸν εὐφημούντων.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολοι ἐκ περάτων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προτόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθᾶ.

Γῇ μὲν τῇ σῇ ταφῇ, ὑψόλογηται Παρθένε· ἀήρ δὲ τῇ ἀνόδῳ, ἡγίασται τῇ ξένῃ, νόμῳ θανούσης φύσεως.

Στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Ἦμνοις σου τὸ σεπτὸν, καὶ θεοδόχον σῶμα, προπέμποντες οἱ θεοὶ, Ἀπόστολοι ἐβόων. Ποῦ νῦν ἀπαίρεις Δέσποινα;

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Σῶμά σου τῇ φθορᾷ, ἀπρόσιτον ὑπῆρξε, καὶ πρὸς ταφὴν ἐδόθη, τῆς φύσεως τῷ νόμῳ μένει δὲ ἀδιάφθορον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Πάντες οἱ γηγενεῖς, συνδράμωμεν

μωμεν προθύμως, μετὰ τῶν ἀσω-
μάτων, κηδεύσαι τὴν τεκοῦσαν,
τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Λούπου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς
Θεοτόκου ἡ ἑορτὴ, καὶ ψάλλονται πάν-
τα τὰ αὐτῆς, ἐν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ
τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν
τῶν Ἀναγνώσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς. Ἡ
δὲ τοῦ Ἁγίου Λούπου Ἀκολουθία προέ-
ψαλται γῆς.

Ἐάν δὲ τύχη ἐν Κυριακῇ ἡ παρούσα
ἡμέρα, συμπύκνουνται τὰ τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν Ἀναστασίμων, ἃ τίνα καὶ
προηγούνται.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κγ'. μνήμη τοῦ ἁγί-
ου Λούκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος, ὁ
ἐπίσκοπος Σιρμιού, ὁ ἐκ τῆς Σικελίας
καταγόμενος καὶ ἐν ἔτει 288 ἀθλήσας
ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Εἰρηναῖος, ἐπί-
σκοπος Λουγδούνων, ξίφει τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Καλλίνικος Πατριάρχης Κων-
σταντινουπόλεως, ἐξορισθεὶς ἐν Ρώμῃ,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα ὀκτὼ μάρτυρες,
οἱ ἐν Θράκῃ, ξίφει τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Τῇ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος
Εὐτυχῆ, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου
Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ'.
Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς Εὐτυχῇ μακάριε, μα-
θητευθεὶς ἱερῶς, τῷ τοῦ Λόγου
σεπτῷ μαθητῇ, Θεολόγῳ κήρυκι,
πρὸς αὐτοῦ πᾶσαν μύησιν, ἱερωτά-
την ἤδη μεμύησαι· καὶ φῶς ὥρα-
θης, φωτίζων χάριτι, πᾶσαν διά-
νοιαν, ταῖς θεολογίαις σου ταῖς
ἱεραῖς· ὅθεν τὴν ἁγίαν σου, μνή-
μην γεραίρομεν.

Πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα, ἀ-
νυμνοχλεύσαι στερῆρας, καρτερίας
πανόλβιε, καὶ δεσμὰ ὑπὲρνεγκας,
καὶ αἰδόμενον θάνατον· ἀθανασίας
ὅθεν ἐπέτυχες, χοροῖς μαρτύρων,
Ἀγγέλων τάξεις, συναυλιζόμε-
νος, καὶ μεθέξει κρείττονι θεοπρε-
πῶς, κάλλιστα θεούμενος, καὶ τε-
λεώτατα.

Ἐν τῇ φρουρᾷ κεκλεισμένος ὢν,
ἄρτον ἐδέξω ζωῆς, οὐρανόθεν ἀρί-
διμε· ἐμβληθεὶς εἰς φλόγα δὲ, ἀ-
διάφλεκτος ἔμεινας, πληγὰς ὑ-
πέστης, δεινῶς ξέόμενος· ὁρμᾶς
θηρίων, εὐχαῖς ἐπράυνας· ξίφει
τὴν κάραν σου, ἀπετμήθης αἵματι,
πρὸς οὐρανὸν, ἀνακουφίζόμενος,
ὡς βεῖω ἄρματι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος.

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἀποστόλων σύνθρονος, Ἱεραρ-
χῶν ὠραιότης, γεγονῶς Εὐτυχίῃ,
μαρτυ-

μαρτυρικῶς ἐδοξάσθης· ἔλαμψας,
καθὰ πῦρ ἄστρον, πάντας φωτί-
ζων, ἔλυσας, τῆς ἀθείας νύκτα
βαθεῖαν· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς
θεῖον ὄντως, ἱερομύστην Χριστοῦ.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κδ'. μνήμη τοῦ ἁγίου
ἱερομάρτυρος Εὐτυχῆ, μαθητοῦ τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς Τα-
τίων ὁ Παντιναῖος, κατὰ γῆς σὺρόμε-
νος τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ ὁμολογητὴς ξί-
φει τελειοῦται ἐν ἔτει 716.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ Λειψά-
νου τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου
Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ
Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια τοῦ Ἁγίου Βαρθολομαίου γ'.
Ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὸν πολύφωτον ἥλιον, τὸν ἀ-
στέρα τὸν ἄδυτον, Οὐρανὸν τὸν
ἐμψυχον διηγούμενον, δοξᾶν Θεοῦ
τὴν σωτήριον, τὰ ἐνθεον κήρυγμα
τὸν φωστῆρα τῶν ἐθνῶν, παταμόν
τὸν προχέοντα, ρεῖθρα γνώσεως,
καὶ ἀρδευόντα πάντων τὰς καρδί-
ας, μακαρίσωμεν γνησίως, Βαρ-
θολομαῖον τὸν ἐνδοξον.

Αἱ πορεῖαί σου ὠφθησαν ἐν θα-
λάσσῃ Ἀπόστολε, ὑπὲρ νοῦν ἀν-
θρώπινον φανερούμεναι· ἀπορρί-
φεις γὰρ σὺν λάρνακι, πρὸς Δύ-
σιν ἐξέδραμες, ἐξ ἑώας εὐκλειῶν,

ἐπομένων Μαρτύρων σοι, ἐκατέ-
ρωθεν, καὶ τιμὴν ποιουμένων· ἐπι-
νεύσει, τοῦ Δεσπότη τοῦ τῶν ἀπάν-
των, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Τὴν ὑγρὰν ἐπιβάσεις, θαυμα-
σίαις ἡγιάσας, καὶ πρὸς νῆσον
ἐφθασας τῆς Λιπάρειος, μύρα πη-
γᾶς αἰοῖδιμε, καὶ πάθη ἀνιάτα,
θεραπεύων καὶ σωτὴρ, τῶν ἐκεῖθε
γενόμενος, καὶ προσφύγιον, καὶ
προστάτης, καὶ ρύστης πρὸς τὸν
πάντων, Βασιλεῖα καὶ Σωτῆρα,
Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Τίτου τρία.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Μίαν τρισυπόστατον, ἀνακη-
ρύττων Θεότητα, τὴν πολύθεον
θάλασσαν, ἐθνῶν διατάραξας, καὶ
γαληνοτάτους, μάκαρ πρὸς λιμέ-
νας, τοὺς νηχομένους τῷ βυθῷ,
τῆς ἀθείας σὺ ἐγκαλιώρισας· ἐν-
τεῦθεν τὴν οὐράνιον, ἀντιμισθίαν
ἀπέειπας, δυσωπῶν τὸν φιλάν-
θρωπον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνοῦντων σε.

Θεαῖς ἀναλάμψεις, καταυγα-
σθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμ-
πεπόμενος, ἥλιον φωτίζοντι, τὰ
ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς
βαθυτάτης νυκτὸς ἀπῆλλαξας·
διὸ σε μακαρίζομεν, ὡς Ἱεράρχην
θεόληπτον, ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον,
πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Κρήτης ἐξορμώμενος, καὶ ἐν
αὐτῇ ἀφικόμενος, ἀρραγῆς ὡς θε-
μέλιος, ἐν ᾗ ἐστερέωτο, ὀρθοτάτη
πίστις, τῇ οἰκοδομίᾳ, ἐπικοδόμη-
σε πιστοῦς, τῆς οὐρανόθεν θείας δυ-
νάμεως, ὁ Τίτος ὁ μακάριος, ὁ τῆς
πατρίδος πρωτόθρονος, ὁ τοῦ Παύ-
λου

λου συνέδημος, τῶν πιστῶν ἡ πα-
ράκλησις.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Εστησας ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρη-
μα, πολυχρόνιος νεκρὸς, καὶ τὴν
τρίβον σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, Βαρ-
θολομαῖε πανεύφημε, Ἀνατολῆς
ἐξορμώμενος· Δίκαιοι γὰρ εἰς αἰῶ-
να ζῶσι, προνοία τοῦ σοῦ Διδασ-
κάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
ὃν ἰκέτευε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, ψάλλομεν Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Τοῦ ἁγίου Τίτου.

Τῆς ἐκλογῆς τοῦ σκεύους,
Παύλου θεοκήρυκος, φοιτητῆς γε-
νόμενος, καὶ μυηθεὶς τὰ λεία παρ'
αὐτοῦ διδάγματα, εἰς τὰ ἔθνη πρὸς
πίστιν ἀπεστάλης, ἐπιστρέφειν καὶ
φωτίζειν, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου·
ὅθεν εἰς τὰ πέρατα διέδραμες, Ἀ-
πόστολε Τίτε, εὐαγγελιζόμενος
πᾶσι τὸν σαρκωθέντα Θεόν· ὃν κα-
θικέτευε, τοῦ σωθῆναι τοὺς ἐν πί-
στει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον
μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'.

Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν. καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤΩ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον·

Ὁρῶντας μέγας ἥλιος, τῇ οἰκου-
μένῃ, διδασμάτων λάμψεσι, καὶ

θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν
τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε,
Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Τίτου. ἦχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς, συνόμι-
λος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν,
τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς
ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε
μακάριε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι.
Μὴ παύσῃ πρεσβεῦων ὑπὲρ πάν-
των ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κε'. μνήμη τῆς κατα-
θέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀπο-
στόλου Βαρθολομαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος
Τίτος, ἐπίσκοπος Γορτύνης τῆς Κρήτης
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι πατέρες ἡμῶν Ἐπιφάνιος,
Ἰωάννης καὶ Μηνᾶς ἀρχιεπίσκοποις
Κωνσταντινουπόλεως, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ ἁγίου Βαρθολομαίου.

Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Τὴν ἱεράν κατάθεσιν, τοῦ σε-
πτοῦ σου λειψάνου, Βαρθολομαῖε
πάνσοφε, ἐορτάζοντες πόθῳ, ἀνευ-
φημοῦμέν σε πίστει· ἐξ Ἐφῶς γὰρ
μάκαρ, πρὸς νῆσον τῆς Λιπάρειος
παραδόξως ἐκπλεύσας, ταῖς θαυ-
μασταῖς, σοῦ πορείαις ἀπασαν τὴν
Ἑσπέραν, ἐφώτισας Ἀπόστολε,
τοῦ Χριστοῦ θεοκήρυξ.

Τοῦ ἁγίου Τίτου, ὅμοιον.

Μύστα τῆς θείας χάριτος,
καὶ Ἀπόστολε Τίτε, σὺν Παύ-
λῳ τῷ θεόφρονι, πρέσβευε τῇ
Τριάδι, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου·
καὶ ἡμῖν τοῖς τελούσι, τὴν πα-
ναγίαν

πανάγιαν μνήμην σου, καὶ σὲ πόθῳ
τιμῶσι, τῶν δυσχερῶν, καὶ πται-
σμάτων λύσιν καὶ σωτηρίαν, καὶ
δόξαν καὶ λαμπρότητα, οὐρανῶν
Βασιλείας.

Θεοτοκίον.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσι, σὺν
Μαρτύρων χορείαις, σὺν Ἀποστό-
λων τάγμασι, σὺν Προφῆταις καὶ
πᾶσι, Δικαίοις ὡς Θεομήτορ, ἀνυ-
μνοῦμέν σε Κόρη· καὶ γὰρ Θεὸν
ἐγέννησας, τὸν ἀβρόντι σοφία, διὰ
Σταυροῦ, καθελόντα Ἄδου τὴν
τυραννίδα, καὶ σώσαντα πανῦμη-
τε, ἅπαν βρότειον γένος.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστῶμεν στίχους
δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια δ'.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Θεῖον ἐπαφῆκέ σε, ὡς ποταμὸν
παμμάκαριστε, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν, ὕδατα ξηραίνοντα, τῆς πο-
λυθείας, ἄρδοντα τὸν κόσμον, ρεί-
θορος ἐνθέων διδασκῶν, Βαρθολο-
μαῖε καὶ κατακλύζοντα, τῆς πλά-
νης τὰ ζιζάνια, καὶ τῶν δεινῶν ἐ-
ξαιρούμενον, τοὺς πιστῶς πειθο-
μένους σοι, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε.

Ηλιον κατὰ περ σε, Ἀνατολῆς
ἐξορμώμενον, καὶ πρὸς Δύσιν δυό-
μενον, πορείαις αἰοίδιμε, ταῖς ἐπὶ
ὕδατων, σαφῶς γενομέναις, ἐπε-
γνωκότες οἱ πιστοί, τῆς παραδό-
ξου ἐπιδημίας σου, ἀνάμνησιν ἐ-
τήσιον, ἐπιτελοῦμεν γεραίροντες,
τὰ πολλὰ σου θαυμάσια, τοῦ Κυ-
ρίου Ἀπόστολε.

Νεκρὸς ἐπιτύμβιος, θαλασσο-
πόρος γεγέννηται, ἐξ Ἐφῶς ὁρμώ-
μενος, σὺν Μάρτυσι πάνσοφε, καὶ
πρὸς Δύσιν φθάνων, ἄδυτε φως·

(ΤΟΜ. Γ')

φῶς, τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
Βαρθολομαῖε θεομακάριστε· ἐν ἡ
ἀναπαυσάμενος, πᾶσι τῶν κόπων
ἀνάπαυσις, καὶ δεινῶν ἀπολύτρω-
σις, θαυμαστῶς ἐχρημάτισας.

Θεῖαις ἀναλάμψεσι, καταυγα-
σθεὶς τὴν διάνοιαν, ὡς ἀκτὶς συμ-
πεπόρευται, ἡλίῳ φωτίζοντι, τὰ
ἐσκοτισμένα, Παύλῳ θείῳ Τίτε·
καὶ σὺν αὐτῷ πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς
βελουτάτης νυκτὸς ἀπῆλλαξας· διὸ
σε μακαρίζομεν, ὡς ἱερόρρχην θε-
όληπτον· ὡς Ἀπόστολον ἐνθεον,
πρεσβευτὴν ὡς ἐορμότατον.

Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναί-
διος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν
Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα
κλήματα, ὅπως ἔστε πανεύφημοι
Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέ-
πειρον καὶ τερπνόν, ἐν ταῖς κλά-
δοις ὁμῶν φέροντες· ὃν οἱ πιστοὶ
ἐσθίουσιν, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν
πρὸς εὐφρόσυτον. Βαρθολομαῖε
θεόληπτε, καὶ Τίτε καύχημα τῆς
Κρήτης, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀπο-
στόλους.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὑμεῖς ἔσσε τὸ φῶς
τοῦ κόσμου.

Κοινωνικόν. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

—ο—

ΤΗ Κς'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν σί-
χους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσό-
μοια τῶν Ἁγίων γ'. δευτεροῦντες αὐτά.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν ὑπέρτιμον ἀθλήσιν, τὰ
γενναῖα παλαισμάτα, τῶν Μαρτύ-
ρων ἐνδοξε θεασάμενος, αὐτομο-
λεῖς πρὸς τὰ σκάμματα, ἀνδρείῳ
φρονήματι, ἀφειδήσας τῆς σαρ-
κός, δι' ἀγάπην τὴν ἐνθεον ὄλεν
ἤνυσας, τοὺς γενναίους ἀγῶνας,
ταπεινώσας, τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀντι-
πάλου, Ἀδριανὲ καρτερώτατε.

Ταῖς εἰρκταῖς συγκλειόμενος,
τοῖς βουνέροις τυπτόμενος, τοῖς
κλοῖσι ἀοίδιμε βαρυνόμενος, καὶ
τοῖς μοχλοῖς συνθλιβόμενος σὺν
πλείοσι Μάρτυσι, σὺν αὐτοῖς τῶν
ἀγαθῶν, οὐρανίων ἐπέτυχες, ἐ-
παλειφούσαν, τὴν ὁμοζυγον ἔχων
Ναταλίαν, τὴν Θεῷ πεπονημένην
Ἀδριανὲ γενναϊότατε.

Τὸν Ἀδὰμ ἡ ὁμοζυγος, Πα-
ραδείσου ἐξώρισε, συμβουλία ὄφε-
ως. Ναταλία δέ, Ἀδριανὸν πρὸς
Παράδεισον, πανσόφως εἰσήγαγεν,
ἱεραῖς προλαλῆαῖς, νοῦτετοῦσα δι-
δάσκουσα, τὰ ἐπίπονα, τῆς ἀθλή-
σεως φέρειν οὐρανίους, ἀντιδόσεις
προξενούντα, καὶ αἰωνίζουσαν εὐ-
κλειαν.

Δόξα, Ἦχος α'. Ἐρραὶμ Καρίας.

Ζήλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς, ἐπλ-
χουσε γυναῖκα θεοφίλῃ, πρὸς πα-
ραίνεσιν παιδρᾶν. Ἀδριανὸς γάρ
ὁ πανάριστος, Ναταλίας τῶν ῥη-

μάτων ὑπαχθεῖς, ἀθλήσεως τὸν
δρόμον ἐκτετέλεκεν. Ὡς γυναικὸς
θεοφιλοῦς! οὐχ ὡς γὰρ Εὐα τῷ
Ἀδὰμ ἠνεγκε φθορὰν, ἀλλὰ ζωὴν
ἄληκτον τῷ συζύγῳ προξένησε.
Ταύτην σὺν τῷ ἀνδρὶ ἐπαινοῦντες,
βοήσωμεν Χριστῷ. Δὸς ἡμῖν βοή-
θειαν, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγί-
ων σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Προφύραν ἐξ αἵματος τοῦ σοῦ,
Μάρτυς κατεφοίνιξας, στολὴν μεθ'
ἧς τῷ Δεσπότη σου, ὡς ἡ ὑπόσχε-
σις, νῦν συμβασιλεύεις, ἁθλῶν ταῖς
λαμπρότησι, καὶ θείαις καλλοναῖς
σεμνυνόμενος. Χριστὸν ἰκέτευς,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ἀδριανὲ Μάρτυς τὰς ὁδοὺς,
τῶν παθῶν ἐξέκλινας, τῷ Σωτη-
ρίῳ ἀγόμενος, δρόμῳ πανεύφημῃ
καὶ πρὸς τὰς ἀφθάρτους, μονὰς
κατεσχίναςας, σὺν πᾶσι τοῖς Χρι-
στῷ περὶ ἀρχήσασιν μεθ' ὧν ἰκέτευς
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν
εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Θαῦμα καινὸν καὶ ἀληθὺς,
μέγα καὶ παράδοξον! πῶς Νατα-
λία ἡ πάνσοφος, τὸν ταύτης σύ-
ζυγον, πείθει ὑπομῆναι, ξίφη κα-
τατέμνοντα; τίς εἶδε τι τοιοῦτον;
τίς ἤκουσεν; ὃν περ ἐκέκτητο, ὀφ-
θαλμὸν βίου πρὸς ἰάνατον, ἐπε-
πόθει, προδοῦναι σωτήριον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ξεῦχος ἁμωμον, καὶ ἐκλε-
κτὸν τῷ Κυρίῳ! ὡς πεπονημένην

δυὰς, καὶ πεφιλημένην Χριστῷ! ὡς
συζυγία ἀρίστη καὶ μακαρία! Τίς
οὐκ ἐκπλαγῇ ἐν τούτῳ ἀκουτισθεῖς
τὰς τούτων ὑπὲρ ἀνθρώπων πρᾶ-
ξεις; πῶς τὸ θῆλυ ἡνδρίσατο κα-
τὰ τοῦ πικροῦ τυράννου, καὶ τὸν
ταύτης σύνευνον ἐνεύρωσε, μὴ ὑ-
περδοῦναι τοῖς δεινοῖς, ἀλλ' ὑπὲρ
τῆς πίστεως ἐλέσθαι τὸ θανεῖν
ὑπὲρ τὸ ζῆν; Ὡς θεοπλόκων ῥη-
μάτων Ναταλίας τῆς σοφῆς! ὡς
παρανέσεων θείων, τοὺς οὐρανοὺς
διασχουσῶν, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν
Ὁρόνον τοῦ μεγάλου Βασιλέως,
Ἀδριανὸν τὸν ἐνδοξον γνώριμον
καταστησασῶν! Ἀλλ' ὡς ξυνωρίς
ἁγία, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ ἰκετεύ-
σατε, τῶν ἐκ πόθου τελούντων
τὴν μνήμην ὑμῶν, πειρασμῶν
ῥυσθῆναι καὶ πάσης θλίψεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἰ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Ἀναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω,
τὴν σωτήριον πίστιν τρισμάκαρ
καταλιπὼν τὴν πατρίων ἀσέβειαν
καὶ τῷ Δεσπότη κατ' ἴχνος ἐπόμ-
εμος, κατεπλουτίσθης ἐν θείοις χα-
ρίσμασιν. Ἀδριανὲ ἐνδοξε, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευς, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῷ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γυναικὸς θεόφρονος, τοὺς θεί-
ους λόγους, ἐν καρδίᾳ ὀρέμενος,
Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς

βατάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ
συζύγῳ, τὸ στέφος δεξάμενος.

Τῷ αὐτῷ μνήμῃ κς'. μνήμη τῶν ἁ-
γίων μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλί-
ας καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι εἰκοσι τρεῖς
μάρτυρες καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς, ζῆπει τε-
λειοῦνται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Ἀττικὸς καὶ Σι-
αῖνος, ζῆπει τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος Ἰβιστίων, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς ὁ Ῥω-
μαῖος ἀθλήσας, ζῆπει τελειοῦται ἐν ε-
τει 313.

Ὁ ὁσιος Ἰωάσαφ, Ἀδηνῆρ, βασιλεὺς,
καὶ ὁ ὁσιος Τιμόης, ἐν εἰρήνῃ τελει-
οῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀδριανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ ἀ-
ήττητος Μάρτυς, ὡς ἀθλητῶν ἐ-
δραῖωμα, παρ' ἡμῶν δοξαζέσθω,
σὺν τῇ σεπτῇ Ναταλίᾳ· τούτοις τε
συνεκλάμπει, Μαρτύρων ὄμιλος
ἅγιος, φάλαγξ τροπαιοφόρος·
ὧν τὴν λαμπράν, ἐκτελούντες
μνήμην τούτους ὁμνούμεν· καὶ
γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσι, τῷ Χρι-
στῷ ὑπὲρ πάντων.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν ἁμαχον, καὶ
φρουράν Παναγία, καὶ σκέπην καὶ
κραταῖωμα, καὶ ἀπόρρητον τεῖχος,
καὶ ἀρραγῇ σωτηρίαν, καὶ ὀχυρί-
μα θεῖον, ὁ κόσμος ἅπας κέκτη-
ται, ἐν ἀνάγκαις ποικίλαις. Ἀλλ'
ὡς Θεοῦ τοῦ παμβασιλέως Μήτηρ
καὶ δούλη, σώζεις καὶ τὸν δοῦ-
λόν σου, ἐκ παντοίων κινδύνων.

Εἰς

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἱστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου.

Αδριανὲ γενναιότατε, τῆς τοῦ Δεσπότης φωνῆς, πληρωτὴς ἐχρημάτισας, κοσμικὴν τερπνότητα, ἀποθέμενος ἅπασαν· καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τῶν παθῶν τούτου, κοινωνὸς γέγονας· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ, ὥφθης ὄντως δόκιμος· ὅθεν πιστοί, σήμερον γεραίρομεν, τὴν βίαν μνήμην σου.

Αδριανὲ καρτερώτατε, πελάγει τῶν αἰκισμῶν, συνεχῶς κυματούμενος, πηδاليουχοῦσάν σε, σοῦ τὴν σύνοικον ἐσχῆκας, καὶ πρὸς γαλήνης, ὄρμον ἰδύνουσας, τῇ ἄνω πόλει προσεμβιβάζουσας· ἐν ἣ παυνέφρημε, Μάρτυς ἀυλιζόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν, πρέσβευε δεόμεθα, τῶν εὐφημούντων σε.

Μέχρι δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, καὶ τῶν μελῶν ἐκκοπῆς, καρτερῶς ἀνθιστάμενοι, τὰς ψυχὰς τῷ κτίσαντι, ἀποδόντες εἰλήφατε, τὴν αἰωνίαν ὄντως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν ἀγήρω μακαριότητα. Ὡ ἡ ἐτύχετε, θείας ἀντιδόσεως παρὰ Χριστοῦ, Μάρτυρες πανένδοξοι, σεβασμιώτατοι!

Δόξα, ἦχος β'.

Ο πάντα προγινώσκων Κύριος, ἀρρήτω προμηθείᾳ σε Μάρτυς, ὡς εὐκαρπὸν κλῆμα προσήκατο, ξίφει μαρτυρίου ποικίλως τεμνόμενον, καρτερίας δαφίλου ἐπιφέροντα καρποὺς, ἐξ ὧν τρέφονται πιστῶν καρδίαι, τῶν εὐφημούντων σε πόσω, Ἀδριανὲ ἐδοξε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθησε καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν ὀνομάσωμεν; Μοναστῶν ὑπογραμμὸν, καὶ ἱεμάτων αὐτουργόν· ἐγκρατείας ταῖς πληγαῖς, πάθη μαστίζοντα ψυχῆς· πολίτην, τῶν Ἀγγέλων καὶ συνόμιλον, τῆς ἄνω μητροπόλεως οἰκήτορα· τῶν ἀρετῶν ἐνδιαίτημα, τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν Ποιμὴν προσφθεγξόμεθα; τῆς ἐρήμου πολιστήν, καὶ ἡσυχίας ἐραστήν· τῶν παθῶν ἐκμειωτήν, καὶ μοναστῶν καθηγητήν· πλημμύραν, διδαγμάτων βίου Πνεύματος· φωστήρα, διακρίσεως ἀκοίμητον· ζωματοουργὸν ἀληθέστατον, πάθη ποικίλα ἰωμένον· ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αύχως διακρίσεως γέγονας, καταυγάζων τὰς ψυχὰς, τῶν προσιόντων σοι πιστῶς, καὶ τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ὑποδεικνύς αὐτοῖς· Σοφέ· διό σε, ἐν αἰνέσει μακαρίζομεν, τελούγτες τὴν ἀγίαν σου

πανή·

πανήγυριν, Ποιμὴν Πατέρων τὸ
καύχημα, τῶν ἀσκητῶν ἐγκαλ-
λώπισμα· ἰκέτετε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

ΤΩ ΠΡΩΤῷ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου,
Ὅσις Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐ-
πέστη μνήμη τὰς ψυχὰς, τῶν εὐ-
σεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν
θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσις.

Τῷ αὐτῷ μὲν κζ'. μνήμη τοῦ ἀγί-
ου πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος τοῦ Αἰθίοπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Λιβέριος
πάπας τῆς Ῥώμης ὁ ὁμολογητὴς ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται ἐν ἔτει 337.

Ὁ ὁσιος ἐπίσκοπος Κουδρουβίης τῆς
Ἰσπανίας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἀγία μάρτυς Ἀνθοῦτα ἡ νέα, ἐν
θαλάσσῃ τελειοῦται.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Φανούριος ἀθλήσας
τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὅλην σαφῶς δεξάμενος, τὴν
τρισῆλιον αἴγλην, τῆς θεαρχίας
πάνσοφε, νῦν Θεὸς χρηματίζεις,
Θεοῦ τοῦ φύσει μεθέξει· ὃν δυσώ-
πει ῥυθθῆναι, κινδύνων τε καὶ
θλίψεων, τοὺς τιμῶντάς σε Πάτερ,
καὶ τὴν σεπτὴν, καὶ φωσφόρον
μνήμην σου ἐκτελοῦντας, Ποιμὴν
θεόφρον Ὅσις Ἀσκητῶν ωραιότης,

Θεοτοκίον.

Σὲ ὁ Πατὴρ ἡρέτισεν, ὥς πο-
λύευκτον κρίνον, Θεοκυῆτορ πά-
ναγενε, διὰ Πνεύματος Θεοῦ, πρὸς
τὴν Υἱοῦ κατοικίαν, ἀνὰ μέσον εὐ-
ρῶν σε, τῶν ἀκανθῶν πανάμωμε,
ἀποσιλβούσαν κάλλει, παρθενικῶ·
διὸ δὴ θεόνυμφε σὲ ὑμνοῦμεν, καὶ
πόθῳ μακαρίζομεν, διὰ σοῦ οἱ
σωθέντες.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθεία
ὡς σὺνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΗ'. ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμοια, τοῦ Ὁσίου γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρες σου, Κύριε.

Μωσῆς ὁ πολυρρύλλητος, κόσ-
μου τερπνότητα, λιπῶν ἐμφρόνως
πόνους ἀσκήσεως συντονωτέτοις,
πάθη ὑπέταξε σαρκός· καὶ κατα-
βαλὼν τὸν πολυμήχανον, νίκης
τοὺς στεφάνους ἐκομίσατο. Αὐτοῦ
ταῖς ἱκεσίαις, Κύριε πᾶσι δίδου τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἐγκράτειαν ἀσύγκριτον, στά-
σιν παννύχιον, ἀγρυπνον ὄμμα,
νοῦν φανταζόμενον τὸ θεῖον κάλ-
λος, ἔσχες μακάριε Μωσῆ· ὅθεν
ιαμάτων χάριν εἴληφας, πύθη θε-
ραπεύειν χαλεπώτατα. Διὸ σε δυ-
σωποῦμεν· Αἰτησαι πᾶσι Πάτερ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δαιμόνων πανουργεύματα, καὶ
τὰ τοξεύματα, καὶ τὰς ἐνέδρας,
θεῖα σκεπόμενος Μωσῆ παλάμη,
Πάτερ διήλθες ἀβλαβῶς· καὶ τῇ
ἀπαθείᾳ

ἀπαθεία σεμνυόμενος, πᾶσι τοῖς
Ὅσιος συνηρίθμῃσαι, πρεσβεύων
δωρηθῆναι, πίστει τοῖς σέ τιμῶσι
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Καὶ ἀπόλυσις.

—ο—

Τῇ ΠΡΩΪ ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Αιθιόπων πρόσωπα, ἀπορρί-
πισας, νοητῶν ἀνέλαμψας, καθά-
περ ἥλιος φαεινός, φωταγωγῶν
τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν σέ τιμῶν-
των, Μωσῇ παρμακάριστε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ κή. μνήμῃ τοῦ ὁσί-
ου πατρὸς ἡμῶν Μωσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες
Διομήδης καὶ Λαυρέντιος, τοξευθέντες
τελειοῦνται.

Ὁ δίκαιος Ἐζεκίας ὁ βασιλεὺς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἡ ἁγία Ἄννα, ἡ θυγάτηρ Φανουὴλ,
ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Οἱ ἅγιοι τριάκοντα τρεῖς μάρτυρες,
οἱ ἐξ Ἡρακλείας, πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ἐξ αποστειλάριον. Ταῖς μαθηταῖς.

Τῶν νοητῶν διέκοψας, κεφα-
λὰς Αἰθιόπων, Πάτερ Μωσῇ μα-
κάριε, τῇ μαχαίρᾳ τῶν θείων, σοῦ
προσευχῶν θεοφόρε· νίκης ὅθεν
βραβεῖα, παρὰ Χριστοῦ ἀπέλη-
φας· ὃ καὶ νῦν σὺν Ἀγγέλοις,
παρεστηκώς, ἀπαθείας λάμπων
φωτοχυσία, σοῦς ὑμνητάς καὶ
πρόσφυγας, λάμπρυνον σαῖς πρε-
σβείαις.

Θεοτοκίον.

Ζήσας αἰσχροῦς ἀπώλεσα, τῇ
ψυχῇ τὸ ὠραῖον, καὶ ὁμοιώθην
κτῆνεσιν, ἀνοήτοις ὁ τάλας, ἃ οὐκ
ἐξὸν ποιεῖν πράττων. Δέσποινα
Θεοτόκε, λαμπρύνασά με κάθαρν,
τοῦ φωτός σου ταῖς θείαις, μαρ-
μαρυγαῖς, καὶ ὑσώπῳ Κόρη τῆς
μετανοίας, καὶ δεῖξόν με τὸν δοῦ-
λόν σου, σκεῦος εὐχρηστον θεῶν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου,
καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας
Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου,
Προφῆτου, Προδρόμου καὶ Βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἀργία καὶ νηστεία.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν ψαλμὸν, Στι-
χολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακά-
ριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιό-
μελα τέσσαρα, δευτεροῦντες τὰ δύο
πρῶτα.

Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γεγεθλιῶν τελοῦμένων, τοῦ ἀναι-
δεστάτου Ἡρώδου, τῆς ἀσελγοῦς
ὀρχηστρίδος, ἐπληροῦτο ἡ διάθε-
σις τοῦ ὄρκου· τοῦ γὰρ Προδρό-
μου ἡ Κεφαλὴ ἀποτμηθεῖσα, ὡς
ὀψώνιον ἐφέρετο, ἐπὶ πίνακι τοῖς
ἀνακειμένοις. Ὡς συμποσίου μιση-
τοῦ, ἀνοσιουργήματος καὶ μαιφο-
νίας πλήρους! Ἀλλ' ἡμεῖς τὸν
Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυ-
ναικῶν μέζονα, ἐπαξίως τιμῶντες
μακαρίζομεν.

ο

Ὁ αὐτός.

Ὁρχήσατο ἡ μαθήτρια, τοῦ παμπονήρου διαβολοῦ, καὶ τὴν Κεφαλὴν σου Προδρόμε, μισθὸν ἀφείλετο. Ὡς συμποσίου πλήρους αἱμάτων! Εἶθε μὴ ὤμοσας Ἡρώδη ἄνομε, ψεύδους ἐκγονεῖ· εἰ δὲ καὶ ὤμοσας, μὴ εὐώρκησας· κρεῖττον γὰρ ψευδόμενον ζῶης ἐπιτυχεῖν, καὶ μὴ ἀληθεύσαντα, τὴν Κάραν τοῦ Προδρόμου ἀποτεμεῖν. Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔδει σε ὦ Ἡρώδη, τὸν τῆς μοιχείας ἐλεγχον, δι' ἔρωτα σατανικόν, καὶ οἴστρον θηλυμανίας, (ἀνάτω κατακρῖναι· οὐκ ἔδει σε τούτου τὴν πάντιμον Κάραν, παρανόμῳ γυναικί, δι' ὄρκον ὀρχήσεως, παραδοῦναι σφαλέρως. Ὡ! πῶς ἐτολμήσας τοιοῦτον φόνον τελέσαι! πῶς δὲ οὐ κατεφλέχθη ἡ ἀσελγὴς ὀρχήστρια, ἐν μέσῳ τοῦ συμποσίου, ἐπὶ πίνακι βασιτάζουσα ταύτην; Ἄλλ' ἡμεῖς τὸν Βαπτιστὴν, ὡς ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μεῖζονα, ἐπαξίως τιμῶντες μακαρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Πάλιν Ἡρωδὴς μαίνεται, πάλιν ταραττεται. Ὡς ὀρχημα δόλιον, καὶ πότος μετὰ φόνου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμνετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβεΐαις Κύριε τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ α. Γενεθλίων τελουμένων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία

Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προήλθεν, ἀβράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτοῦ ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰσόδος. Φῶς ἱλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου, διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐρείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας. Καὶ ὁ φεταὶ πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὕψιστον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὕψισατε, μὴ φοβεῖσθε· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς, ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων

ων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων
πηγάς, ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἔ-
λη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑ-
δραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρα-
νὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι βανάτω-
σαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ,
καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δι-
καιοσύνη ἀνατειλάτω ἅμα. Φω-
νὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως
ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν
γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρ-
ρύσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ
Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι' ἐ-
ρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας. Εὐφράνῃ στείρα ἡ οὐ-
τίχτουσα, ῥήξον καὶ βόησον ἡ οὐκ
ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα
τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχού-
σης τὸν ἄνδρα.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος Παντοκρά-
τωρ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελῶ τὸν
Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου,
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἐμ-
προσθέν σου. Καὶ ἤξει εἰς τὸν ναὸν
ἐαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε.
Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου
αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ
ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπο-
ρεύεται, ὡς πῦρ ἐν χωνευτηρίῳ,
καὶ ὡς πόα πλυνόντων. Καὶ κα-
θιεῖται χωνεύων, καὶ καθαρίζων
ὡς τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον.
Καὶ προσελεύσεται πρὸς ὑμᾶς ἐν
κρίσει, καὶ ἔσται μάρτυς ταχύς
ἐπὶ τοὺς πονηροὺς, καὶ ἐπὶ τὰς
μοιχαλίδας καὶ ἐπὶ τοὺς ὁμνύον-
τας τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐπὶ ψευδῇ,
καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους αὐτὸν,
λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. Διότι

ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ
ἡλλοίωμαι. Καὶ ὑμεῖς υἱοὶ Ἰακώβ
ἐξεκλίνετε νόμιμα, καὶ οὐκ ἐρυ-
λάξατε· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε
πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι
πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος Παντο-
κράτωρ. Καὶ μακαριοῦσιν ὑμᾶς,
πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγὼ Κύριος, ἐπιβλέπων ἀνὰ μέ-
σον δικαίου, καὶ ἀνὰ μέσον ἀνό-
μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἣ ἐγὼ
ποιῶ εἰς περιποίησιν τῶν ἀγαπών-
των με. Ἐπίγνωτε οὖν, καὶ μνή-
σθητε τοῦ Νόμου Μωσῆ τοῦ δού-
λου μου, καθότι ἐνετείλαμην αὐτῷ
ἐν Χωρὴβ, πρὸς πάντα τὸν Ἰσρα-
ὴλ προστάγματα καὶ δικαιώματα·
Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑμῖν Ἠ-
λίαν τὸν Θεσβίτην, πρὶν ἢ ἐλθεῖν
τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην
καὶ ἐπιφανῇ, ὃς ἀποκαταστήσει
καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱόν, καὶ
καρδίαν ἀνθρώπου πρὸς τὸν πλη-
σίον αὐτοῦ· μὴ ἐλθὼν πατάξαι
τὴν γῆν ἄρδην, λέγει Κύριος Παν-
τοκράτωρ, ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσ-
ραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι,
ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Κατακρινεῖ
δίκαιος ἀποθανόντων τοὺς ζῶντας ἄ-
σεβεῖς· ὀφονται γὰρ τελευτῆν δι-
καίου, καὶ οὐ μὴ συνήσουσι τί ἐ-
βουλεύσαντο περὶ αὐτοῦ. Ὅτι ῥή-
ξει Κύριος τοὺς ἀσεβεῖς ἀφώνους
πρηνεῖς, καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ
θεμελίων, καὶ ἕως ἐσχάτου χειρ-
σωθήσονται ἐν ὀδύνῃ, καὶ ἡ μνήμη
αὐτῶν ἀπολείται. Ἐλεύσονται γὰρ
ἐν συλλογισμῷ ἁμαρτημάτων αὐ-
τῶν

τῶν δειλοί, καὶ ἐλέγξει αὐτοὺς ἐξ ἐναντίας τὰ ἀνομήματα αὐτῶν. Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτὸν καὶ τῶν ἀβεβούτων τοὺς πόρους αὐτοῦ. Ἰδόντες ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῇ παραδόξῳ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ. Ἐροῦσι γὰρ ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν στενάξουσι καὶ ἐροῦσιν. Οὗτος ἦν, ὃν ἐσχόμεν ποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμού οἱ ἄφρονες; Τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον. Πῶς δὲ κατελογίσθη ἐν υἱοῖς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; Ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς οὐκ ἐπέλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν. Ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβου καὶ ἀπωλείας, καὶ ὠδεύσαμεν τρίβους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Σειχηρὰ Ἰδιόμελα,
ἤχος ἁ. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Τί σε καλέσωμεν Προφῆτα;
Ἀγγελον, Ἀπόστολον, ἢ Μάρτυρα;
Ἀγγελον, ὅτι ὡς ἀσώματος διήξας.
Ἀπόστολον, ὅτι ἐμαθήτευσας τὰ ἔθνη. Μάρτυρα δὲ, ὅτι σοῦ ἡ κεφαλὴ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτμήθη. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο αὐτός.

Τῆς ἀποτμηθείσης κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, τὰ μνημόσυνα τελέσωμεν, ποτὲ μὲν ἐπὶ πίνακι ἐκβλύζουσης αἵματα, νυνὶ δὲ ἐν τοῖς πέ-
ρασι προχεοῦσης ἰάματα.

(ΤΟΜ. Γ')

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ ἀνοσιουργότροπος μήτηρ τοῦ φόνου, τὴν ἐξ ἀνόμου συμπλοκῆς, αὐτῆς πανασελγῆ θυγατέρα, κατὰ τοῦ πάντων τῶν Προφητῶν θεοπροκρίτου μείζονος, φονοτρόφῳ συμβουλῇ ἐσκευώρητο. Τοῦ γὰρ ἐχλίκου Ἡρώδου τελού-
τος συμπόσιον, τοῦ ἑαυτοῦ ἀθεμί-
του Γενεθλίου, μεθ' ὅρκου αἰτή-
σασθαι παρεσκεύασε, τὴν θαυμα-
τόβρυτον τοῦ θεοκήρυκος τιμίαν κεφαλὴν· ὃ καὶ τετέλεκεν ὁ παρά-
φρων θυμελικὸς ὀρχήματος, δοὺς αὐτῇ ἀντίμισθον εὐορκίας χάριν. Ὅμως οὐκ ἐπαύσατο ὁ μύστης τῆς Χριστοῦ παρουσίας, τὴν θεο-
στυγῇ μίξιν αὐτῶν, καὶ μετὰ τὸ τέλος στηλιτεύειν, ἀλλ' ἐλέγχων ἐβόα. Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων, μοι-
χεύειν τοῦ ἀδελφοῦ σου Φιλίππου τὴν γυναῖκα. Ὡς γενεθλίου προφη-
τοκτόνου, καὶ αἱμάτων γέμοντος συμποσίου! Ἡμεῖς δὲ εὐσεβοφρο-
νως, ἐν τῇ ἀποτομῇ τοῦ Προδρό-
μου, λευχειμονοῦντες ἐορτάσαι-
μεν, ὡς ἐν εὐσήμεν ἡμέρᾳ ἀγαλλ-
ιωμένοι καὶ αἰτησώμεθα τοῦτον, ἐξευμενίσαι τῇ Τριάδι τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας ῥύσασθαι ἡμᾶς, καὶ
σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἤχος πλ. ἁ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῆς ἀνόμου πράξεως, τοὺς ἐ-
λέγχους ἐκφυγεῖν ὁ Ἡρώδης βου-
ληθεὶς, τὴν κεφαλὴν σου Προδρό-
με, παρανόμῳ γυναικὶ παρεδίδω-
σαλερῶς· οὐ γὰρ ἐπέγνω ὁ δει-
λαιος στηλιτεύων ἑαυτὸν, ἐπὶ δίσ-
κου περιφέρων αὐτήν. Ἀλλ' ὡς

47 ἀγνείας

ἀγνείας πρακτικὸς διδάσκαλος, καὶ μετανοίας ὁδηγὸς σωτήριος, πρέσβευε Βαπτιστὰ τῷ Χριστῷ, ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀτιμίας λυτρώσασθαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ, Ἰωάννη Βαπτιστὰ, ἐκμηθεῖς σου τὴν χάραν, τὴν γῆν ἡγιάσας· ὅτι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ τοῖς πιστοῖς ἐτρένωσας, καὶ παρανομίαν ἐξηφάνισας. Ὡς παρεστηκὼς τῷ θρόνῳ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Διὰ τὸν νόμον Κυρίου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήτης, ὦ πανάγιε Ἰωάννη· ἤλεγξας βασιλέα δυσσεβῆ παρανομήσαντα, παρῆρσία ἀμέμπτῳ· διὸ θαυμάζουσί σε στρατιαί τῶν Ἀγγέλων· δοξάζουσί σε χοροὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων· τιμῶμέν σου καὶ ἡμεῖς τὴν ἐτήσιον μνήμην πανένδοξε, δοξάζοντες τὴν Ἀγίαν Τριάδα, τὴν σε σεφανώσαν, Πρόδρομε μακάριε.

Στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ο ἐκ Προφήτου Προφήτης καὶ μείζων Προφητῶν γενόμενος, ἐκ κοιλίας Μητρὸς ὁ ἡγιασμένος, εἰς ὑπουργίαν Κυρίου, σήμερον ὑπ' ἀνόμου Βασιλέως, τὴν χάραν ἀπετμήθη· καὶ τὴν ἀσέμνως ὀρχησαμένην Κόρην, τρανῶς καὶ πρὸ τῆς ἐκτομῆς, καὶ μετὰ τὴν ἐκτομὴν διελέγξας, ἤσχυνε τῆς ἀμαρτίας τὴν φάλαγγα· καὶ διὰ τοῦτο βοῶ-

μεν. Βαπτιστὰ Ἰωάννη, ὡς ἔχων παρῆρσίαν, ἐκτενῶς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δέξα, ἤχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, σὺ Βασιλεῖς ἤλεγξας, παρανομίαν μὴ ἐργάζεσθαι· διὸ παίγνιον ἀνόμου γυναικὸς, ἐπέισε τὸν Ἡρώδη ἀποτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν· καὶ διὰ τοῦτο ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομά σου. Παρῆρσίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ανύμφευτε Παρίενε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μητὴρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὼν ἱκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος β'.

Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ οὕτως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν βεῖθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραλλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ τὸν αἵροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ παρθε-

παρθενεία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ ἀπόλουςαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν μεσίτην συμφώνως νόμου καὶ χάριτος, οἱ πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν· ὅτι μετάνοιαν ἡμῖν προσεκήρυξε, καὶ Ἡρώδην ἐμφανῶς, στηλιτεύσας εὐθαρσῶς, τὴν κάραν αὐτοῦ ἐτμήθη· καὶ ἄρτι ζῶν μετ' Ἀγγέλων, Χριστῷ προσβέβηκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα τὸ τῆς συλήψεως, καὶ ὁ ἄρραστος τόκος ὁ τῆς λοχείας σου, ἐν σοὶ ἐγνώρισαι ἀγνὴ Ἀειπάρθε· καταπλήττει μου τὸν νοῦν, καὶ ἐξίστα τὸν λογισμόν, ἡ δόξα σου Θεοτόκε, τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ἐκ μήτρας Προφῆτην ἀναδειχθέντα ἡμῖν, καὶ ἐκ στείρας φωτῆρα τῇ οἰκουμένῃ παιδρῶς, προσελθόντα ἐν ὡδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τοῦ Χριστοῦ τὸν Βαπτιστὴν, καὶ νικηφόρον ἀθλητὴν, τὸν Προδρομον Ἰωάννην· προσβέβηκε γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον.

ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ ὅτι Παρθέने, ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ τῆς στείρας ἐκλάμψας φῆ-
φω Θεοῦ, καὶ δεσμὰ διαῤῥήξας·
γλώσσης πατρὸς, ἐδειξας τὸν ἥ-
λιον, ἐν τῷ κόσμῳ αὐγάζοντα· καὶ
λαοῖς ἐν ἐρήμῳ τὸν Κτίστην ἐκή-
ρυξας, τὸν ἀμνὸν τὸν αἵροντα,
τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα· ὅθεν
καὶ πρὸς ζῆλον, βασιλέα ἐλέγξας,
τὴν ἐνδοξὸν κάραν σου, ἀπετμή-
θης αὐοῖδιμε, Ἰωάννη πανεύφημε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθέने Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ
γαλεπά, θεράπευσον, δέομαι, καὶ
συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐ-
μῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐ-
πραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,
μολύνas ὁ ἄθλιος· Οἶμοι! τί ποι-
ήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ
Ἀγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρί-
ζουσιν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώμα-
τος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μου
γενοῦ, καὶ προστατῆς θερμότατος·
σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός σου
ἄχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ πρῶτον Ἀντί-
φωνον τοῦ δ'. ἤχου.

Προκείμενον, ἤχος δ'.

Τίμιος

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ζήτηί τοῦτο τῇ γ'. τῆς ζ'. Ἑβδομάδος. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Στιχηρὸν ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ.

Ζήτηί τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Μετὰ τοῦτο ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ζ'. καὶ τοῦ Ἀγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἦ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀγίου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ῥδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Τὸν ἀπὸ νηδύος στερωτικῆς, φανέντα Προφήτην, τοῦ ἐκ μήτρας παρβενικῆς, κυοφορηθέντος ἀπορρήτως, τὸν ἱερὸν ἀνυμνήσωμεν Πρόδρομον.

Τοὺς ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβάς, τῆς δικαιοσύνης, συνετήρησας τοὺς θεσμούς, παράνομον μίξιν διελέγχων, μὴ δεδοικῶς βασιλέων θρασύτητα.

Τοῦ νόμου τῷ γάλακτι ἐκτραφεὶς, τὴν νομοθεσίαν, συναφείας τῆς νομικῆς, ὡς νόμου σφραγὶς ἐπισφραγίζων, ἀντικατέστης πρὸς μύσος ἀκόλαστον.

Θεοτοκίον.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε Μητὲρ εὐφημοῖσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ τούτων ὡς περ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Κανὼν δεύτερος.

ἦχος πλ. δ'. Τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας.

Τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους,

μαρτυρηθέντα ὑπὸ Χριστοῦ, ὡς Πρόδρομον καὶ φίλον αὐτοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, καὶ τῶν Ἀγγέλων σύσκηνον, τὸ καύχημα τοῦ νέου λαοῦ, Ἰωάννην ἅπαντες, τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν.

Επὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Προδρόμου, ἀγγελικῶς χορεύσωμεν, καὶ τῷ Χριστῷ βοήσωμεν. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ παντὸς Θεοτάχε, τὸν ἐκ σοῦ ἰκέτευε, ἀρρήτῳ λόγῳ σαρκωθέντα Θεόν, πάσης περιστάσεως, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Καταβασία.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς.

Ῥδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἀσεμνον ἀναίδειαν, τῷ μεθυσμῷ πλησθέν κόριον, Δός μοι φησὶ, Κάραν Ἰωάννου, τῷ Ἡρώδῃ ἀνέκραξε.

Ἡ παῖς ἐξωρχήσατο, καὶ ὡς παράνομον τέρψασα, τὸν Ἡρώδην, πρὸς φόνον ἀνθέλκει, τοῦ Προδρόμου καὶ κήρυκος.

Ὡς σῆς ἀθλιότητος, Ἡρώδῃ ἄφρον καὶ ἄνομε! ποῖα τόλμη, κόρης ἀσελγούσης, φόνον ἄδικον ἐπραξας;

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Δεύτερος. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἡαλιᾶς ὡς μεσίτης, καὶ τῆς καινῆς

καινῆς Πρόδρομος, εὐαγγελικῶν κηρυγμάτων σὺ προϊστάμενος, μίξιν παράνομον, τυραννικὴν διελέξας, εὐκλεῶς τὸν θάνατον χαίρων διήνυσας.

Εκ Μητρὸς παρανόμου, προβιβασθέν κόριον, ἐκβεβαχχευμένον τῇ μέλῃ, Ἡρώδῃ ἔφησε. Δὸς ἐπὶ πίνακι, τὴν Κεφαλὴν Ἰωάννου, τῇ μητρὶ χαρίσασθαι δῶρον ποθοῦμενον.

Τοὺς ἐλέγχους μὴ φέρων, ὁ ἀναιδὴς τύραννος, τῆς θεοφρουρήτου σου γλώττης, ἐνδοξε Πρόδρομε, κόρη προδίδωσι, θυμελικῶν ὀρχημάτων, τὴν σεπτὴν σου ἐπαθλον Κάραν αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Ενοικήσας Παρθένῳ, σωματικῶς Κύριε, ὥρῃς τοῖς ἀνθρώποις, ὡς ἔπρεπε θεαθῆναι σε· ἦν καὶ ἀνέδειξας, ὡς ἀληθὴ Θεοτόκον, καὶ πιστῶν βοήθειαν μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν Πρόδρομον Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Προφήτην, τιμῶμεν πιστοί, καθαρῶ συνειδότι, ὡς ἐνδοξον κήρυκα, μετανοίας διδάσκαλον, καὶ ὡς Μάρτυρα, παναληθῆ τοῦ Σωτῆρος· τὴν γὰρ ἀνοιαν, τὴν τοῦ Ἡρώδου ἐλέγξας, τὴν Κάραν ἐκτέμνεται.

Δόξα. Ἐτερον, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ τοῦ Σωτῆρος Βαπτιστῆς, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλῶπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ σφραγίς· ὅθεν τοῦ

Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Πνευματικοὶς οὖν ἄσμασι συμφώνως, τῷ Ἰωάννῃ βοήσωμεν. Προφῆτα κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι; καὶ σὲ ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσιν.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Οὐκ ἐνεγκὼν, τὸ τῶν ἐλέγχων ἀπότομον, ὁ τοῦ νόμου, ταῖς ποιναῖς ὑπεύθυνος, οὐ παρῆρσιν θεοσεβῆ, ὁ ταῖς ἀσελγείαις, τῶν ἡδονῶν συμφορῶμενος, δεσμήσας πυνετήρει, τὸν ἀύλως τοῖς ἄνω, πρὸ τοῦ τέλους χοροῖς συναπτόμενον.

Ψυχοβλαβῇ μέθῃ καὶ οἷτρον ἀκόλαστον, ἐκνοσήσας, ἐκδοτος ὁ δαίλιος, τοῖς χορικαῖς, κρότοις τῶν ποδῶν, ἀποδεδειγμένος, φονεὺς Προφήτου γεγέννηται· συνέλαβε γὰρ μέλῃν, ἀσωτίας μητέρα καὶ δεινὴν ἀνομίαν ἀπέτεκεν.

Ὄντως ἐν σοὶ, οὐ διεψεύσθη ἡ θεία φωνή· τῶν Προφητῶν, σὺ γὰρ περισσότερος, ὡς προφητείας ἀξιωθείς, ἐξ αὐτῆς νηδύος, ἐν ἀτελεῖ τε τῷ σώματι, καὶ τὸν προφητευθέντα, ὑπὸ σοῦ Θεόν Λόγον, καὶ ἰδὼν καὶ βαπτίσας ἐν σώματι.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέ-
λεις ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ
καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τει-
χος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν
σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε,
καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν
πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν
σε γινώσκοντας.

Δεύτερος. Ἐξ ὅρου κατακτίου.

Οὐκ ἔφερε τοὺς σοὺς, ἐλέγ-
χους ὁ Ἡρώδης, θεράπον τοῦ Χρι-
στοῦ, παμμάκαρ Ἰωάννη· ὅθεν
ὀπλιζέει τὸν ἄδικον πρὸς σέ φόνον
οὐκ αἰδεσθεὶς σου τὸ σεβάσμιον.

Οἶστρω καὶ τῇ μέθῃ, ὁμοῦ βε-
δακχυμένος, ὁ ἄδικος βασιλεὺς,
σὲ παμμάκαρ παρανόμως, θανα-
τηφόρῳ ἀπάγει ψήφῳ Προφῆτα,
οὐκ αἰδεσθεὶς σου τὸ σεβάσμιον.

Τῆς κόρης ὁ δεινὸς, ὑπαχθεὶς
τοῖς λόγοις, Ἡρώδης δυσσεβὴς,
τῇ μοιχαλίδι δῶρον, τὴν Κεφα-
λήν σου Προφῆτα ὄντως, παρέχει
ἄφ' ἧς πηγάζεις χάριν πᾶσιν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν, ἁγία Θεο-
τόκε· χαῖρε ἡ χαράν, κύησας τῷ
κόσμῳ· χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις
τῶν ἀνθρώπων, εὐλογημένη Θεο-
τόκε ἀγνή.

Ἦδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Μητρικαῖς ὑποθήκαις, αὐλὸν
τῆς ὀρχήσεως τῆς κακοδαίμονος,
τῆς ὡμῆς λεαίνης, ὁ ὡμότερος
ακύμνος ἤτευστο, ἦν καὶ θῆρες
πάντες, ἐν ἐρημίαις ἠύλαβοντο,
Κεφαλὴν τοῦ Προδρόμου καὶ κή-
ρυκος.

Ὁ τῶν σῶν ἀνερίκτων, καὶ ἀ-

καταλήπτων κριμάτων Φιλάνθρωπε!
ὅτι τοῦ ἐκ μήτρας, πεφηνό-
τος δοχεῖου τοῦ Πνεύματος, καὶ
συναυξηθέντος, τῇ σωφροσύνῃ καὶ
ἀγνείᾳ, ἀσελγὲς κατωρχήσατο
κόριον.

Προσφιλὲς καὶ οἰκεῖον, τῷ τὴν
συζυγίαν τὴν ἁτεμον στέργοντι,
γενεσίῳ πότοις, καὶ Προφῆτου
συνάψαι ἀναίρεσιν, καὶ κρατῆρα
πλήρη, προφητικῶν τοῖς φιληδό-
νοις, καὶ ἁγίων αἱμάτων κερά-
σασθαι.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παρρησίαν, τὴν πρὸς
τὸν Υἱόν σου κεκτημένην Πάναγνε
συγγενοὺς προνοίᾳ, τῆς ἡμῶν μὴ
παρίδης δεόμεθα· ὅτι σὲ καὶ μόνην
Χριστιανὴ πρὸς τὸν Δεσπότην ἱ-
λασμὸν εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Δεύτερος. Ὁρρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὁρχήσεως ἐδίδοτο μίσθωμα,
τῆς ἀπάτης, τῇ κόρῃ ἐν πίνακι,
Προδρόμου Κάρα· ὦ ἀνοία!

Τῷ λύθρῳ σταζομένης τῆς
Κάρας σου, θεοκῆρυξ μοιχαλὶς ἐ-
τέρπετο φρονούσα μέγα· ὦ ἀνοία!

Σιγᾷν σου μὲν τὴν γλώτταν
ὑπέλαβεν, ὁ Ἡρώδης· ἡ δὲ σιγή-
σας, πλέον ἐλέγχει πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὕμνου-
μέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν
Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ἦδὴ ς'. Ἰλασθητί μου Σωτήρ.

Τοῦ νόμου τῶν ἐντολῶν, προ-
κινδυνεύων μακάριε, ἐλέγχῳις παι-
δαγωγεῖς, τὸν παρανομήσαντα· οὐ
γὰρ ἔφυς κάλαμος δυσμενῶν πνεύ-
μάτων, ριπίζόμενος προσπνεύσει.

Τῷ

Τῷ λύθρῳ τῷ τῆς σφαγῆς, ἡ
κεφαλὴ σταζομένη σου, ἠνέχθη
τῶν πορνικῶν, ἀγάνων εἰς μίσθω-
μα, Ἡρώδην ἐλέγχουσα, καὶ με-
τὰ τὸ τέλος, ὡς τὴν φύσιν συν-
θελώσαντα.

Εὐήμους περιπολῶν, θριξὶ κα-
μήλου σκεπόμενος, τὰς μὲν ὡς
φωτολαμπές, κατώκεις ἀνάκτορον
τὰς δὲ ὡς βυσίλειον, περιφέρων
κόσμον τῶν παλίων κατεδασίλευσας.

Θεοτοκίον.

Προσθειῆμεν τῶν δεινῶν, πται-
σμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεν-
νήτορ ἀγνή· καὶ τύχοιμεν πάντα
γενε, τῆς βίαις ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ
σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ.

Δεύτερος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ἐπήγασας τῷ πλήθει τῶν πι-
στῶν, Ἰωάννη ἐνδοξε, βεῖα διδάγ-
ματα, τὸν ἁμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ
καταγγεῖλας ἡμῖν.

Σεμνότητος καὶ βίου ἀκριβοῦς
ἄψευδὲς ὑπόδειγμα, μέμνητο Πρό-
δρομε, τῶν ὕμνούντων σε Χριστῷ
παριστάμενος.

Πρεσβεῖαις σου Προφῆτα τοῦ
Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε,
κόσμον εἰρήνευσον, διασώζων ἐκ
κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ,
τὸν Λόγον κύησας, ῥῦσαι δεόμε-
θα, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξος ἀ-
ποτομή, οἰκονομία γέγονε τις θει-
κῇ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἰλδῇ τοῦ Σω-

τήρος κυρύξῃ τὴν ἔλευσιν. Θρη-
νεῖτω οὖν Ἡρώδιᾶς ἄνομον φόνον
αἰτήσας· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ
Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰὶνῶν ἠγάπησεν,
ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Ὁ οἶκος.

Τὰ γενέσια τοῦ Ἡρώδου πα-
σιν ἐφάνησαν ἀνόσια· ὅτι ἐν μέσῳ
τῶν τρυφάντων, ἡ Κεφαλὴ τοῦ
νηστεύοντος παρετέθη, ὥσπερ ἐ-
δεσμα· τῇ χαρᾷ συνήφθη λύπη,
καὶ τῷ γέλωτι ἐκράθη πικρὸς ὀ-
δυρμός· ὅτι τὴν Κάραν τοῦ Βα-
πτιστοῦ πῖναξ φέρων, ἐπὶ πάντων
εἰσῆλθεν ὡς εἶπεν ἡ παῖς, καὶ διὰ
στρήνος, θρήνος ἐπέπετε πᾶσι τοῖς
ἀριστήσασιν τότε σὺν τῷ Βασιλεῖ·
οὐ γὰρ ἑτερψεν ἐκείνους, οὐδὲ Ἡ-
ρώδην αὐτόν· φησὶ γάρ, Ἐλυπή-
θησαν λύπην οὐκ ἀληθινήν, ἀλλ'
ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

Τῷ αὐτῷ μὲν κ'. Ἡ ἀποτομή τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου ἐνδοξοῦ
προφῆτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου.

Στίχ. Τί μ' εἰ κεφαλὴν χεῖρ μαιφόνος
ἔειπε.

Τοῦ χεῖρα θέντος εἰς κεφαλὴν Κυρίου.
Πικρὰν ἀμφ' ἐνάτην Προδρόμου τὰ
μὲν αὐχένα χαλκός.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις.
Ἦδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Ἀκόλαστον ὄρεξιν, δεινὴν τε
μέθην καθοπλισάμενος, προσβα-
λὼν κατερράγης πρὸς ἐγκρατεῖ-
ας πύργον ἀκλόνητον, καὶ σω-
φροσύνης πρὸς πόλιν ἀπόρρητον,
τὸν τοῦ Χριστοῦ Βαπτιστὴν Ἡρώ-
δη ἄνομε.

Οὐκ ἔφριξε Πρόδρομε, οὐ συν-
εστάλη οὐ κατενάρκησεν, ἡ μεμα-
θητευμένη,

θητευμένη, τῷ διαβόλῳ τὴν σὴν προσφέρουσα, τιμίαν χάραν ἀναιδῶς ἐν πίνακι, προβιβασμοῖς μητρικοῖς ἐκμοχλευθεῖσα τὸν νοῦν.

Ως λύχνος προέλαμψας, προαπεςάλης δὲ ὥσπερ Ἄγγελος, ὡς Προφήτης κηρύττεις, Ἄμὸν Θεοῦ τὸν φανέντα Χριστόν· ὡς μάρτυς ξίφει κεφαλὴν ἐκτέμησαι, προκαταγγέλλων αὐτὸν, καὶ τοῖς ἐν ἄδῃ νεκροῖς.

Θεοτοκίον.

Πρυσθέντες τῷ τόκῳ σου, τῆς καταδίκης τοῦ πάλαι πτώματος, τὴν φανείσαν αἰτίαν, ἐλευθερίας σε Μητροπάρθενε, σὺν τῷ Υἱῷ σου τῷ δόντι ἀντίλυτρον, ὑπὲρ ἡμῶν ἑαυτὸν αἰεὶ δοξάζομεν.

Δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Δούλος Δεσπότης παρουσίαν, ἑωσφόρος τε ἥλιον προμηνύων, Ἰωάννης εἰς ἄδου, ἀνέδραμε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ω τῆς Ἑρῶδου ἀπροσύνης, τὸν ἰσάγγελον ἐν σώματι ἀύλῳ, τῷ ἀσέμνῳ γυνάϊῳ ὡς παῖγνιον δωρεῖται· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέξαι με ἅγιε ἁγίων, λιτανεύοντα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῷ Δεσπότη βοᾷ, ὁ Πρόδρομος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὲ ἡ Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ο προδραμὼν τοῦ τόκου σου, τοῦ θείου παθήματος, ἐν τοῖς κατωτάτοις, διὰ ξίφους γίνεται, Προφήτης καὶ Ἄγγελος, καὶ τῆς ἐκεῖ

παρουσίας σου, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν Ζωοδότην, καὶ τυφλοὶ τὸ φῶς φόρον, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Παρθενικῆς γεννήσεως, προδραμὼν ἐκ στείρωσεως, νῦν τῆς ἐκουσίᾳ τοῦ τὰ πάντα κτίσαντος ὑπῆρξας σταυρώσεως, προοδευτῆς ἐκτιμήσεως, τῆς κεφαλῆς τοῖς ἐν τῷ ἄδῃ κραυγάζων· Νεκροὶ τὸν Ζωοδότην, τυφλοὶ τὸν φωτοδότην, αἰχμάλωτοι τὸν ῥύστην, Χριστὸν ὑπερυψοῦτε.

Τῆς κεφαλῆς τοῦ σώματος, ἐκτιμηθείσης σου Πρόδρομε, ἡ τῆς σῆς σαρκὸς ψυχὴ ἡγεμονεύουσα, ἐκ ταύτης διήρητο· ἀλλ' ἡ Θεότης ἐκ τῆς σαρκὸς, τοῦ Ἑμμανουὴλ οὐ διηρέη ἐντεῦθεν, ὅστων οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη· διὸ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τὰς ὤτειλὰς τῇ συμπαθεῖ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε ἐξάλειψον, καὶ πεπτωχότα ἔγειρον, σώσον με Πανάμωμε, τὸν ἄσωτον σώσον· σὺ γάρ μου εἰ προστάτις, καὶ ἀντίληψις μόνη, ἀγνὴ εὐλογημένη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεύτερος. Εἰς ἡμᾶς ὁ αὐτός.

Παρανομῶν ὁ τύραννος, Ἡρώδης ὁ ἀλάστωρ ποτὲ, καὶ εἰς εὐωχίαν, γενεσίων παρατραπείς, τὴν παῖδα ὀρχήσασθαι, παρασκευάζει ὄρκοις, αὐτὴν πείσας πᾶσαν αἴτησιν, αὐτῆς ἐκπληρῶσαι· ἡ δὲ ἐκβιβασθεῖσα, διδασκαλίας ταῖς μητρώαις,

μήτρῳις, ἐν πίνακι αἰτεῖται, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου.

Μηαιφονίας ἐγκλημα, ἐκυτῶ κληρωσάμενος, κολασιν ἀπέραντον, Πρώδης ὁ ἄθλιος, ὁ ἀναξ εἰσπράττεται, παρανομήσας ἄθεσμα· ἔδεσμα γὰρ ὡσπερ, τῇ τραπέζῃ προτάγει, τὴν κάραν τοῦ Προδρόμου, ἀπελέγχουσιν αὐτόν, σὺν τῇ Ἑρωδιάδι, εἰς πέντας τοὺς αἰῶνας.

Ο φαινὸς Ἀπόστολος, τοῦ Κυρίου καὶ Προδρόμος, μάκρ' Ἰωάννη, Προφητῶν ὁ πρόκριτος, λιταῖς σου περισώζε, τοὺς ἐκτελοῦντας πόθῳ σου, μνήμην τὴν παιδρὰν, καὶ φωτοφόρον βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αγιωτέρα πέφυκας, τῶν Ἀγγέλων κυήσασα, κόρη παναγία, τὸν ἁγίοις ἅγιον, δι' οἶκτον γενόμενον, ὅπερ ἐσμέν ἀφύρτως βροτοί, σῶσαι τοὺς αὐτῷ, ἀναβοῶντας ἀπαύστως· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Εφριξε φάλαγξ πονηρά, καὶ ὁ ταύτης πρωτοστάτης διάβολος, τὴν Θεολόγον σου, Προφῆτα γλῶσσαν Χριστὸν κηρύττουσαν, καὶ διὰ κόρης ἀσελγοῦς, Ἑρώδην ἀνέπεισε· καρατομησαί σε, ἀλλ' ἡμεῖς σε οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Φάραγξ μὲν φύσις ταπεινή, ἀνυψώθῃ καὶ βουνὸς τεταπείνῳται,

(ΤΟΜ. Γ')

ἢ τοῦ θανάτου ὁρῶς· φωνὴ βοῶντος γὰρ ἀνεκέκραγεν, ἐν τοῖς ἐρήμοις τοῦ σπαιτός, τοῦ ἄδου σκηνώμασι· Τὰς πύλας ἄρατε· Βασιλεὺς γὰρ δυνατὸς εἰσελεύσεται.

Φρίττουσι πάλῃ τῶν βροτῶν, καὶ τῷ φόβῳ δραπετεύουσι δαίμονες, τὴν ἐπισκίασιν, τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος· ἀλλ' ἀμφοτέρων πειρασμῶν, τὴν ποίμνην σου φύλαττε, Κυρίου Προδρόμε, τὴν ἐν πίστει σε αἰετὶ μεγαλύνουσιν.

Θεοτοκίον.

Εντείνε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε· Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσμηλίτην λαὸν, καθυποτάσσων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ ὀρθοδόξῳ Βασιλεῖ, νίκας χαριζόμενος, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε Λόγε Θεοῦ.

Δεύτερος. Ἐξίστη ἐπὶ τούτῳ.

Φωνὴ βοῶντος ἔφους ὦ Βαπτιστά· ἐκ Προφῆτου Προφῆτης γὰρ ἔλαμψας, ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε πᾶσι βοῶν· καὶ τὸν Ἑρώδην ἤλεγξας, πᾶν τὸν ἀσέμνως τὰ ἀπειλή· διὸ καὶ τοῖς ἐν ἅδῃ, προσέδραμες κηρύττων, τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Μητὸς Ἑρωδιάδος ἐκδιχσθὲν ἀναιδέστατον κόριον ἤτησε, τοῦ Βαπτιστοῦ, κάραν ἐκτεμήλῃναι τὴν ἱεράν· τότε Ἑρώδης τάχις, ἔδεσμα καθάπερ παραταθὲν, προστάττει ἐν τρυβλίῳ, δοθῆναι ὡς περ δῶρον, τούτου ἐλέγχουσιν τὴν ἀνοιαν.

Ως Μάρτυς καὶ Προφῆτης καὶ Βαπτιστής, ὡς φωνή τε καὶ λύχνος καὶ Ἀγγελος, ὑπὸ Θεοῦ μεί-

48 ζων

ζων Προφητῶν τε μαρτυρηθεῖς, δυσώπησον τὸν Κύριον, ρύσασθαι παντοίων ἐκ πειρασμῶν, καὶ βλάβης ἐναντίας, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, σοὺ τὴν φωσφόρον μνήμην Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Οὐράνης ὦ Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι τὸν ἀγαθὸν Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός, ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τὸν ἐν Προφήταις μεῖζονα γνωρισθέντα, καὶ Ἀποστόλων πρόκριτον γεγονότα, ὕμνοις ἐγκωμίων στεφανώσωμεν, τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος· τὴν κεφαλὴν γὰρ ἐτμήθη, διὰ τὸν νόμον Κυρίου.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ ἀσελγὴς Ἡρώδης, τὸν τῆς ἀγνείας φυτουργόν, σὲ Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος, κατατομήσας δολερῶς, σοὺ τοὺς ἐλέγχους τῆς γλώττης, τεμεῖν οὐκ ἴσχυσεν ὁλως.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὴν ἀρὰν τοῦ κόσμου, τῷ λείῳ τόκῳ σου σεμνὴ ἐξαφανίσασα ποίμνην σὲ λιτανεύουσιν πιστῶς, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ρῦσαι πρεσβείαις σου Κόρη.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

τὴν ἱερὰν Κεφαλὴν, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμον, ἀσελγὴς ἀκολαστον, περιέφερε κόριον τὴν ἐλέγξασαν, πράξιν παράνομον, τῇ μοιχαλίδι μητρὶ προσέφερεν. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, ἀνοχῆς φιλάνθρωπε! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡς τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεὸν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσει, τὴν τῶν ὁρκῶν τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται· καὶ τῇ μοιχείᾳ, φόνον προστίθῃσιν, ὁ σκυθρωπάξιν σχηματιζόμενος. Ὡς τῆς ἀφάτου σου, συμπαθείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ὡς τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐκπλήξεως! τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, ὁ ἐπίγειος Ἀγγελος, πορνικῆς ὁρχήσεως, ἀναδείκνυται ἐπαθλον· ἡ θεολόγος, γλῶσσα προπέμπεται, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ, Χριστοῦ προάγγελος. Ὡς τῆς ἀρρήτου σου, προμῆείας Δέσποτα· δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Πάλιν Ἡρώδης μαίνεται, πάλιν ταράττεται. Ὡς ὁρχήμα δόλιον, καὶ πότος μετὰ δόλου! ὁ Βαπτιστὴς ἀπετέμενετο, καὶ Ἡρώδης ἐταράττετο. Πρεσβείαις Κύριε, τοῦ σοῦ Προδρόμου, τὴν εἰρήνην παράσχου ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἡ ἀμπελος.

Δοξολογία, Μεγάλη.

Δίδεται καὶ ἄγιον ἑλκίον τοῖς Ἀδελφοῖς.

φῶς, ἐν ᾧ καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα ταῦτα.

Ἦχος δ'.

Γενέσιον ἀθέμιτον, καὶ συμποσιον ἀναιδέστατον, Ἡρώδης ἀπετέλεσεν ἀκολασία· γὰρ γυναικεῖα θελγόμενος, καὶ ἀσεβεῖ θηλυμηνία κεντούμενος, ἀπέτεμε κεφαλὴν Προδρομικὴν, ἀλλ' οὐκ ἐξέτεμε γλῶσσαν Προφητικὴν, ἐλέγχουσαν αὐτοῦ τὴν παράνοιαν. Ἐξέχεεν αἷμα ἀθῶον, καλύψαι θέλων ἁμαρτίαν ἄθεσμον· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ ἀπέκρυψε φωνήν, βοῶντος πᾶσι μετάνοιαν. Ἐκεῖνος μὲν συνευφραίνεται φόνῳ, ἡμεῖς δὲ συνεορτάσωμεν πόθῳ, τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τὴν μακαρίαν σφαγὴν· προέλαβε γὰρ ἐν Ἀδῷ τὴν ζωὴν, κηρύξαι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τὴν ἐξ ὕψους ἀνατολήν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Μάρτυρα, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε λαοὶ εὐφημήσωμεν. Οὗτος γὰρ ἐν σαρκὶ Ἀγγελος ὑπάρχων, τὸν Ἡρώδην διήλεξε, τῆς παρανομίας μοιχείας τὴν πράξιν κατακρίνας αὐτοῦ· καὶ δι' ἀνόμου ὁρχήσεως, τὴν τιμίαν κεφαλὴν ἀποτέμενεται, ὁ τοῖς ἐν Ἀδῇ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβέων ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸν Προφήτην καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, δεῦτε πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ὅτι φυγαδεύων, ἐν τῇ ἐρήμῳ ὑψίλειτο, μέλι ἄγριον καὶ

ἀκρίδας ἐσθίων καὶ βασιλεῖα παρανομοῦντα ἤλεξε· ἡμῶν δὲ τὴν ὀλιγοψυχίαν πρεκάλει, λέγων. Μετανοεῖτε· ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Καὶ ἀπόλυσίς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τῆς γ'. καὶ γ'. Ὡς τῶν Κανόνων.

Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος βαρὺς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πράξεων τῶν Ἀποστόλων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, ἔλεγε. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν Προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἠγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, δι' ὧρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἰερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζομεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήτας Ἰησοῦν.

Εὐαγ-

Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ.
Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῇ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατριαρχῶν
Κωνσταντινουπόλεως Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προ-
σώμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τῶν Ἀ-
γίων γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Ο παλαιᾶς καὶ καινῆς θεοῦ
μεσίτης, Προφῆτης καὶ Ἡρόδρο-
μος, Ἀγγελος ἐνσαρκος, παρα-
νομίας ὁ ἐλεγχος, τῆς στερει-
ούσης, βλαστὸς νηδύος, στόμα πυ-
ρίπνοον, Ἡρώδην διήλεγξας, ἄ-
θεσμα πράττοντα· ὁ δὲ μὴ φέρων
τὸν ἐλεγχον, ἀποτμηθῆναι, τὴν
Κεφαλὴν σου διακελεύεται· καὶ
προσηνέχθης ὡς περ ἔδεσμα, ἐγ-
κρατείας τὸ θεῖον ἐντρυφήμα, ἐπὶ
πίνακι πλέον, στηλιτεύων τὸν ἀ-
κόλαστον.

Εκ παρανόμου μητρὸς συνω-
θυμένη, θυγάτηρ παράνομος, σοῦ
τὴν αἰοδιμον, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις
αἰδέσιμον, αἰτεῖται Κάραν· τοὺς
γὰρ ἐλέγχους ταύτης οὐκ ἔφερεν·
ὅθεν ἐπὶ πίνακι, ταύτην προσφέ-
ρουσα, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παί-
ζουσα, τῶν δαιτυμόνων, τὴν εὐ-
φροσύνην εἰς πένθος ἔτρεψεν· ἀλλ'
ἐπὶ πλέον διελέγχεις, ἀκολασίας
τὸ μῦσος μακάριε, τὸν Χριστὸν ἰ-

κετεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡ-
ρώδης, νόθοις ἐπικλέπτεται, κα-
τορχουμένης φωναῖς· καὶ πρὸς τῷ
ὄρκῳ τὸν ἀδικον, τεκταίνει φόνον,
σοῦ τοῦ Δικαίου Προφῆτα ἐνδοξε·
ἀλλὰ σοῦ ὁ θάνατος, τοῖς προθα-
νοῦσι σαφῶς, ἀθανασίαν ἐμήνυσε·
καὶ γὰρ ἐγένου, καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ
κήρυξ προάγγελος, τὴν παρουσίαν
τὴν σωτήριον, προμηνύων Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε σῶσαι
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παμμάκαρ Ἀλεξάνδρε ποιμήν
Ἐκκλησίας γέγονας, Ὁρθοδοξίας
ὑπέρμαχος, Ἀρείου καθελὼν, τὴν
ἀλαζονείαν, προσευχαῖς συντόνοις
σου, τὸν πάντων Λυτρωτὴν ἐξαι-
τούμενος. Καὶ νῦν ἱκέτευε, δωρη-
θῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰ-
ρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιωάννη τίμιε σαρκὸς, τὴν φθο-
ρὰν ἐμίσησας· δι' ἐγκρατείας καὶ
πίστεως, δι' ἀγρυπνίας τε, καὶ ὁ-
μολογίας, Ἀγγελος ἐπίγειος, εὐ-
ρέθης καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος.
Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Παύλου θείοις δόγμασι σαφῶς,
ὄντως ἐπειθάρχησας, μεθ' οὗ εἰς
τρίτον ἀνέδραμες, οὐρανὸν Ὅσις,
ἀρετῶν τῷ ὕψει, καὶ ἤκουσας ῥή-
ματα, τὰ ἄρρητα καὶ θεία τοῦ
Πνεύματος. Παῦλε μακάριε, Ὁρ-
θοδόξων βᾶσις ἄσειστε, τὸν Σωτή-
ρα, ἀπαύστως ἱκέτευε.

Δόξα,

Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ ἡττάται Πάναγνε, λο-
γική πᾶσα φύσις, πρὸς ἐγκωμίων
ἐπαινον, σοῦ Θεοῦ τῆς τεκούσης·
καὶ γὰρ σαφῶς ὑπερτέρα, πάσης
κτίσεως πέλει· ἀλλ' οὖν τὸ κατὰ
δύναμιν, οὐκ ἀπόβλητον πάντως·
ὅθεν κάμῃ, δέχου τὸν βραχύτα-
τον ὕμνον ὥσπερ, ὁ σὸς Υἱὸς ἐδέ-
ξατο, τὰ λεπτά πρὶν τῆς γήρας.
Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίων σιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, εἰ καὶ
φόνῳ διέλυσεν ὁ Ἡρώδης, σὲ τὸν
τῆς ἀληθείας κήρυκα, ἀλλ' ἡ τοῦ
στόματός σου φεγγαβόλος λαμπράς
καὶ τοῖς ἐν Ἀδῇ τῆς πίστεως φέγ-
γος καλῶς ἐδαδούχει· ὅθεν ἱκέτευε
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου ἀκολουθία ὡς
σύνθηες καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ ΑΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Κατὰθεσίων τῆς τι-
μίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν
στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσώμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η σορὸς ἡ κατέχουσα, Θεοτό-
κε τὴν Ζώνην σου, κιβωτὸς τοῖς
δούλοις σου ἁγιάσματος, καὶ ἱε-
ρὸν περιτείχισμα, καὶ δόξα καὶ
καύχημα, καὶ ἰάσεων πηγὴ, καθ'
ἐκαστην

ἐκάστην γνωρίζεται· ἐνθα σήμερον, ἱερῶς ἀθροισθέντες ἀνυμνοῦμεν, τὰ πολλὰ σου μεγαλεῖα, καὶ τῶν θαυμάτων τὸ πέλαγος.

Τὴν ἁγίαν κατάθεσιν, Θεοτόκε τῆς Ζώνης σου, Ἐορτὴν κεκτήμεθα εὐφραινόμενοι· ὅτι τῇ πόλει σου σήμερον, δοθῆναι ἡξίωσας, ἱερὰν περιβολήν, φυλακτήριον ἄσυλον, θῶρον τίμιον, ἀναφαίρετον πλουτοῦ λαμάτων, ποταμὸν πεπληρωμένον τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Ιδε τόπος περιδοξος, ἴδε οἶκος αἰετῶτος, ἐν ᾧ τεθησαύριται τῆς Θεόπαιδος, Ζώνη τιμὴ ἐν χάριτι· προσέλθετε ἄνθρωποι, φωτισμὸν καὶ ἰλασμὸν, προφανῶς ἀπαρυσασθε, καὶ βοήσατε, εὐχαρίστω καρδίᾳ. Παναγία, εὐλογοῦμέν σε Παρθένε, οἱ σεσωσμένοι τῷ τόκῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ωs στέφανον ὑπέρλαμπρον, πανάχραντε Θεοτόκε, τὴν Ζώνην σου τὴν ἁγίαν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ περιέθετο· καὶ φαιδρύνεται χαίρουσα σήμερον, καὶ μυστικῶς χορεύει, Δέσποινα ἐκβοῶσά σοι. Χαῖρε διάδημα τίμιον, καὶ στέφανε τῆς θείας δόξης αὐτοῦ· χαῖρε ἡ μόνη δόξα τοῦ πληρώματος, καὶ αἰώνιος εὐφροσύνη· χαῖρε τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων λιμὴν καὶ προστασία, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τῇ πόλει σου, Ζώνην τὴν σὴν ὑπερένδοξε, ἀσφαλέστατον σύνδεσμον, ταύτην περίπου-

σαν, ἐκ παντὸς κινδύνου, θεαίης ἐνεργείαις, καὶ ἀπροσμάχητον ἐχθροῖς, διατηροῦσαν αὐτὴν κραυγάζουσιν. Ἰσχύς μου καὶ κρατάωμα, καὶ εὐπρεπὲς ἀγαλλίαμα, ὁ Υἱός σου καὶ Κύριος, μόνος ἐστὶν ὁ Εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος.

Τίμιον διάδημα, οἱ εὐσεβῶς βασιλεύοντες, τὴν σὴν Ζώνην πανάχραντε, φαιδρῶς περικείμενοι, ἐν τοῖς σοῖς καυχῶνται, θεαίης μεγαλείαις, καὶ φοβερώτατοι ἐχθροῖς, τοῖς πολεμοῦσιν αἰεὶ γνωρίζονται· καὶ σὲ ὑμνοῦντες κράζουσι, τῷ ὑπὲρ λόγον τεχθέντι ἐκ σοῦ. Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Στίχ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Περίζωσον δύναμιν, ἡμᾶς Παρθένε τῇ Ζώνῃ σου, κατ' ἐχθρῶν ἐνισχύουσα, πάθῃ ὑποτάττουσα, καταταυραννοῦντα, καὶ ἐκπολεμοῦντα, καὶ νικητήρια ἡμῖν, δι' ἀπαθείας αἰεὶ παρέχουσα, τοῦ καθαρῶς δοξάζειν σε, καὶ τῷ Υἱῷ σου βοᾶν ἔκτενως. Ἰησοῦ παντοδύναμε, σῶσον πάντας ὡς εὐσπλαγχνος.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις καὶ ἡμεῖς πανηγυρίσωμεν, φαιδρῶς ἐξάρχοντες Δαυιτικὴν μελωδίαν, τῇ νεανίδι Νύμφῃ τοῦ παμβασιλείως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ἀνάστηθι Κύριε, λέγοντες, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασματοῦ σου. Ὡς γὰρ παλά-

τιον

τιον τέρπνον, ταύτην κατεχόσμη-
σας, καὶ κατεκλήρωσας αὐτήν, τῇ
πόλει σου Δέσποτα, περιποιεῖσθαι
καὶ σκέπειν, ἐκ πολεμίων βαρβά-
ρων, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου, ταῖς
ἐκείναις αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε ἀειπάρβене, τῶν ἀν-
θρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ
Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώμα-
τος, κραταίαν τῇ πόλει σου περι-
βολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ
σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ
γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ
χρόνος· διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρή-
νην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτήρ.

Τὴν Ζώνην τὴν σεπτὴν, τοῦ
ἀχράντου σου σκήνους, ὑμνοῦμεν
οἱ πιστοί, Παναγία Παρθένε, ἥ
ἀρυσόμεθα, νοσημάτων τὴν ἰασιν,
καὶ κραυγάζομεν· Μητέρα Θεοῦ τοῦ
Υψίστου, σὺ ἡ λύτρωσις, τῶν σὲ
τιμῶντων ὑπάρχεις, Μαρία Θεό-
κλητε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς τιμίας Ζώνης σου, τῇ κα-
ταθέσει, ἐορτάζει σήμερον, ὁ σὸς
πανύμνητε λαὸς καὶ ἐκτενῶς ἀνα-
κράζει σοι· Χαῖρε Παρθένε, Χρι-
στιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰσα, 'Ο Ν'. καὶ ὁ παρὼν Κανὼν τῆς

Θεοτόκου ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ Καταβα-
σίας. Ἀναίξω, τὸ στόμα μου. κτλ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Ἰσχύν με τὴν σὴν ζωσον, ἀγνή Παρθένε.

ᾠδὴ Α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ισχύν με θείαν εὐσεβῶς περί-
ζωσον, ὑμνολογοῦντά σου, τὴν
ἱερὰν Ζώνην, θεῖον χρηματίζου-
σαν, τῇ πόλει σου περίζωσμα, καὶ
κραταίωμα Κόρη, καὶ ἀρραγὲς πε-
ριτείχισμα, ἀχραντε Παρθένε τῇ
ποιμνῇ σου.

Σὺ τὸν Θεὸν τὸν δυνατόν ἐκύ-
ησας, περιζωννύοντα, τοὺς εὐσε-
βεῖς πάντας, δύναμιν Πανάμωμε·
διὸ σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν θείαν
σου Ζώνην, περιχαρῶς ἀσπαζόμε-
νοι χάριν ἀπαντλοῦμεν καὶ ἔλεος.

Χαρμονικῶς τῇ καταθέσει σή-
μερον, περιχορεύσωμεν, τῆς ἱε-
ρᾶς Ζώνης, τῆς ἀγνῆς Θεόπαιδος
ἐξ ἧς ἡμῖν περίζωσμα, ἀρθαρσίας
ὑπάνθη, καὶ ἀδιάρρηκτον ἑνδυμα,
καὶ περιβολὴ ἀδιάσπαστος.

Υπὸ τὴν σὴν ὁ σὸς λαὸς Πα-
νάμωμε, προστρέχει δύναμιν· ὑπὸ
τὴν σὴν σκέπην, καταφεύγει πάν-
τοτε· πᾶσι γενοῦ βοήθεια· καὶ τὰ
πρὸς σωτηρίαν, τοῖς πᾶσι δίδου
αἰτήματα, σώζουσα δεινῶν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀφίδος.

Νευρογείται καρδίᾳ, πίστει
θερμῇ φαύουσα, Ζώνη ἱερὰ τῆς
Παρθένου, καὶ περιζώννεται, δύ-
ναμιν ἄμαχον, κατὰ παθῶν ἀκα-
θάρτων, δυσμενῶν ἀσάρκων τε,
ἄτρωτος μένουσα.

Μένει ἄρβυρος ἔτι, ἡ ἱερὰ Ζώ-
νη

νη σου, ἥτις σοῦ τὸ ἄχραντον σῶμα, Κόρη διέζωσε, καθαγιάζουσα, τοὺς εὐσεβῶς προσιόντας καὶ φοβῶς ἐξαίρουσα, νόσων καὶ ἱλίψεων.

Εχορημάτισας οἶκος, περικαλλής ἄχραντε, Λόγου τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, καὶ ἐν ἀγίῳ σου Οἴκῳ εὐδόκησας, Ζώνην τὴν σὴν ἐντεθῆναι, ἣν κατασπαζόμενοι ἁγιαζόμεθα.

Τὴν τιμίαν σου ζώνην, τιμητικῶς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει καρδίας, περιπτυσσόμεθα, τιμὴν ὑπάρχουσαν, πάντων πιστῶν Θεοτόκε, ὡς τῷ ὑπερτίμῳ σου, ψαύσασα σώματι.

Κάλισμα, ἥχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τὰ καταθέσια τῆς σῆς θείας Ζώνης, ἡ Ἐκκλησία σου φαιδρῶς ἐορτάζει, καὶ ἐκτενῶς κραυγάζει σοι Παρθένε ἁγνή, ἅπαντας περισώζε, τῆς ἐχθρῶν δυναστείας, θραύσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἀβέων βαρβάρων, καὶ τὴν ἡμῶν κυβέρνησον ζωὴν, πράττειν Κυρίου τὰ θεῖα θελήματα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ Θεοτόκε, ἐκ τῆς πανσέπτου σου σοροῦ προερχόμενοι, ὡς ἐξ Ἑδῆμ ποτίζουσι τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, χάριτας προχέοντες, τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε, καὶ σεπτῶς εὐφημοῦμεν, καὶ εὐχαρίστως κράζομεν αἶι, Χαῖρε ἡ μόνη ἐλπίς τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ἦδῃ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Ηρῆς πρὸς φῶς, ἄδυτον μεταχωρήσασα· ἔλιπες δὲ, τοῖς σε

μακαρίζουσιν, ἀντὶ τοῦ σώματός σου Ἀγνή, τὴν τιμίαν Ζώνην, πηγὴν θαυμάτων ὑπάρχουσαν, καὶ τόπον σωτηρίας, καὶ χαράκωμα ταύτης τῆς τιμώσης σε πόλεως ἄχραντε.

Νέον ἡμεῖς, ὡς οὐρανὸν ὑπερχόμεθα, σοῦ τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τεθησαύρισται, καθά περ ἥλιος φωταυγής, σοῦ ἡ θεία Ζώνη, βολὰς θαυμάτων ἐκπέμπουσα, καὶ πάντων τὰς καρδίας, καταυγάζουσα Κόρη, καὶ παθὼν τὴν δμῖχλην διώκουσα.

Σὺ Κιβωτός, τοῦ νοητοῦ ἁγιάσματος, χρηματίζεις, Ἀχραντε πανύμνητε· καὶ τὴν τιμίαν ταύτην σορόν, ἔχουσαν τὴν Ζώνην, ἣν περιούσα ἐφόρεσας, παρέχεις τῷ λαῷ σου, καταφύγιον πᾶσι, καὶ πηγὴν ἱσμάτων ἀκένωτων.

Ηκε τῇ σῇ, πόλει πολύολβον δώρημα, ἡ τιμία, Ζώνη σου πανύμνητε, καὶ κατετέθη περιφανῶς, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν τούτῳ τῷ θείῳ Οἴκῳ σου· καὶ γέγονε μεσῆτις, Ἑορτῆς Θεοτόκε, τοῖς θερμῶς σε ποιοῦσιν ὑποθέσις.

Νόμου σκιαί, καὶ Προφητῶν τὰ αἰνίγματα, προεδήλουν, ἔσεσθαί σε πάντα γε, Θεοῦ Μητέρα παναληλή· δι' ἧς ἡ κατάρρα, ἀπεστεριώθη καὶ ἠνθῆσε, τελεία εὐλογία, καὶ σωτήριος χάρις, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ὑμνοῦσί σε.

Ἦδῃ Ε'. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ζώνης θείας τεθείσης, σήμερον ἐν Οἴκῳ σου Θεοχαρίτωτε, συνεπανετέθη, ἀγαθῶν πᾶσα δόσις τοῖς χρήζουσι· καὶ πληροῦται πᾶς τις,

τις, ἁγιασμοῦ ὁ προσπελάζων, τὰς αἰτήσεις πιστῶς κομιζόμενος.

Ωραιώτης Παρθένε, Λόγον ὠραιότατον ἀποκούσασα· καὶ τῷ σῶ ὠραίῳ, τούτῳ Οἴκῳ τεῖλῃται ἡ δόκησας, τὴν ὠραίαν Ζώνην, ἥτις τὸ σὸν ὠραῖον σῶμα, Θεοτόκε ὠραίως διέζωσε.

Σοῦ ὁ ἅγιος Οἶκος, ἄλλως ὡς Παράδεισος πᾶσι γνωρίζεται, μέσον κεκτημένος, ὡς περ εὐοσμον ῥόδον τὴν Ζώνην σου, εὐωδίας θείας, ἀποπληροῦσαν τῆς καρδίας τῶν πιστῶς προσιόντων Πανάμωμε.

Ομβροῦ θείου νεφέλη γέγονας Πανάμωμε ἀναποστάζουσα, σωτηρίας ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν χερσωθεῖσαν ἐγκλήμασι, πρὸς καρποφορίαν, μεταγαγοῦσα εὐσεβείας· διὰ τοῦτο πιστῶς σε δοξάζομεν.

Ῥδὴ τ'. Ἄδυσσος ἁμαρτιῶν.

Νέον τέτοκας ἡμῖν, ὡς παιδίον πὸν πρὸ πάντων αἰώνων· καὶ καινουργεῖς καρδίας, ἁμαρτίας παλαιῶσαι, δεξαμένης καινισμῷ, τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας, Ζώνης σου Κόρη ἀειπάρθενε.

Αγιός σου ὁ Ναός, θαυμαστός δικαιοσύνη ὑπάρχει ὅς τις τὴν θαυμαστήν σου Ζώνην θαύματα βρύουσαν, κεκτημένος τοῖς πιστοῖς, πέλαγος δεικνύται ἱλαμάτων, Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Γέγηθε πᾶτα ψυχῇ, συνιοῦσα ἐν ἁγίῳ Ναῷ σου· καὶ ἐν αὐτῷ ὁρῶσα, Θεοτόκε τὴν Ζώνην σου ὡς περ ἥλιον φαιδρὸν φέγγος ἀστράπτουσαν χαρισμάτων τοῦ παντουργοῦ καὶ θεοῦ Πνεύματος.

Νεύρωσον ἡμῶν Ἀγνή, τὰς

καρδίας παρεθείσας παντοίων ἁμαρτιῶν ἰδέαις, καὶ περίζωσον δύναμιν, τοὺς τὴν Ζώνην σου πιτῶς ὡς πολυτίμητον κεκτημένους, καὶ ἀναφαίρετον θησαύρισμα.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ Πολει σου ἀπροσμάχητον, καὶ θησαυρὸς ὑπάρχει, τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Ὁ Οἶκος.

Τίς γηγενῶν τὰ σὰ μεγαλεῖα διηγήσεται λόγος; ποῖα γλῶσσα βροτῶν; νοῦς γὰρ οὐδὲ οὐράνιος· ἀλλ' ἡ τεκοῦσα τῆς συμπαθείας τὸ ἀμέτρητον πέλαγος, δέξαι καὶ νῦν ἐξ ἀκάρπων χειλέων τὰ ᾄσματα, καὶ δίδου μοι θεῖαν χάριν εὐφημῆσαι τὴν σὴν Ζώνην Δέσποινα· δι' ἧς κόσμος ἀγάλλεται, σὺν Ἀγγέλοις ὕμνων σου τὰ θαύματα, ἡ μόνη τεκοῦσα ἀειπάρθενος.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ λά. Ἡ ἀνάμνησις τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ σορῷ Καταθέσεως τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ σεβασμῷ αὐτῆς Οἴκιῳ.

Στίχ. Χρυσὴν κορωνίδ' οἶα σεμνὴ Παρθένε.

Τῷ τοῦ χρόνου τίθημι σὴν Ζώνην τέλει. Θέντο σορῷ Ζώνην πριότη Πανάγνου τριακοστῇ. Ταῖς τῆς ἀρχάντου σου μητρὸς πρεσβείαις.

Ῥδὴ Ζ'. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Η πάντων Βασίλισσα, πρὸς οὐρανίους σκηνὰς ἀπαίρουσα καταλέλοιπεν ὄλβον, τῇ Βασιλίδι πασῶν τῶν πόλεων, τὴν ταύτης Ζώνην, δι' ἧς περισώζεται, ἐπιδρομῆς ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν.

Πηγή

Πηγὴ νῦν προσέλθωμεν, ἀποσταζούση χάριν καὶ ἔλεος, τῇ σοφῇ τῇ τιμίᾳ, τῇ κατεχούσῃ Ζώνῃ τὴν πάντιμον, τῆς τιμησάσης ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τιμίῳ τόκῳ αὐτῆς, Παρθένου τε καὶ Μητρός.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, Δυνάμεις πάσαι αἱ ἐπουράνιαι, καὶ τὴν τοῦτον τεκοῦσαν, ἀνθρώπων γλῶσσαι πάσαι δοξάσατε, ὅτι τὴν Ζώνην αὐτῆς ἐδωρήσατο, καταφυγὴν ἀληθῆ, καὶ σωτηρίαν πιστοῖς.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν, δικαιοσύνην νεφέλαι σήμερον, καταθέσει τῆς Ζώνης τῆς σῆς, νεφέλη Θεοχαρίτωτε, καὶ μελωδεῖτω ψυχὴ πᾶσα χαίρουσα, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ Ἡ. Ἑπταπλάσιος κάμινον.

Θρόνος καθάπερ ἅγιος, ἡ σορὸς ἀνατίθεται, ἔνδον ἐν ἀδύτοις, ἱεροῖς φαιδρότατα, τῆς μόνης Θεόπαιδος, καὶ Βασιλίδος πάντων ἀγνῆς, Ζώνην κεκτημένη, ἐπαναπαυομένην ἐξ ἧς τοῖς κοπιῶσιν, ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις, ἀνάπαυσις τελεία, προέρχεται ἀφρόνως.

Επὶ τῆς γῆς τὸν Κύριον, ἱερώς ἐσωμάτωσας, καὶ χερσὶν ἀγίαις, ἀληθῶς διέζωσας, τὸν περιζωννύοντα, τοὺς εὐσεβοῦντας δύναμιν· νῦν δὲ ἀναβᾶσα, οὐρανῶν ὑπεράνω, κατέλιπες ἀνθρώποις, τὴν τιμίαν σου Ζώνην, Παρθένε Θεοτόκε, κραταίωμα καὶ σκέπη.

Νενοσηκόσιν ἱάμα, ὀλισθαίνουσι στήριγμα, καὶ τοῖς ῥαθυμοῦσι, εὐθυμία ἐνθεός, κυβέρνησις πλέουσι, πεπλανημένοις ἐπιστροφῇ, ἡ παρεπομένη τῇ τιμίᾳ σου

Ζώνῃ, ἀγνὴ Παρθένε χάρις, ἀληθῶς χρηματίζει· ἦν πίστει προσκυνούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επιτελοῦντες σήμερον, τὴν ἀγίαν κατάθεσιν, Ζώνης σου τῆς Θείας, ἱεράν πανήγυριν, οἱ δοῦλοί σου ἄγομεν· καὶ ἐν χαρᾷ βοῶμέν σοι· Χαῖρε Θεοτόκε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων, καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων, τῶν πιστῶς μελωδούντων. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ῥξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ιδοὺ ἡ Θεία κλίνη τοῦ Σολομών, δυνατοὶ ἦν κυκλοῦσιν ἐξήκοντα, ῥήσει Γραφῶν οἷά περ ἐν κλινῇ βασιλικῇ, σοφῇ τιμίᾳ σήμερον, Ζώνην ἀνακλίνει τὴν ἑαυτῆς, ἀνάκλησιν εἰς πάντων τῶν τεταπεινωμένων, καὶ εὐσεβοῦντων περιποίησιν.

Ως πόλις Βασιλέως τῶν οὐρανῶν, περὶ ἧς ἐλαλήθη παράδοξα, ἔθου τῇ σῇ, πόλει δῶρον τίμιον καὶ σεπτὸν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου, πάντων εἰς κραταίωμα τῶν πιστῶν· δι' ἧς οἱ στεφφόροι, τροποῦνται πολεμίους, ὀρλοδοξία διαλάμποντες.

Σταλάξατε τὰ ὄρη νῦν γλυκασμὸν, καὶ βουνοὶ εὐφροσύνην αἰώνιον, Πατριαρχῶν δῆμοι καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος, Θεῶν Ἀποστόλων δῆμος σεπτός, εὐφράνθητε σὺν πᾶσιν, ἡμῖν τῇ καταθέσει, τῆς Θείας Ζώνης τῆς Θεόπαιδος.

Ηγίασας τὰ πάντα διὰ τῆς σῆς Παναγία Παρθένε κυήσεως· καὶ νῦν ἡμῖν, δέδωκας εἰς πλείονα

να φωτισμόν, τὴν παναγίαν Ζώνην σου· ἥς τῇ καταθέσει πᾶσα ἡ γῆ, χορεύει καὶ γεραίρει, σὲ τὴν χαρὰς ἀρρήτου, ἀποπληροῦσαν τὸ ἀνθρώπινον.

Φιλίας με δολίας τῆς τῶν παθῶν, καὶ ἐχθροῦ καθ' ἐκάστην πειράζοντος, ἁμαρτιῶν, βάρει ῥαθυμίας τε χαλεπῆς, ἀπαγωγῆς πανάχραντε, καὶ αἰχμαλωτίας καὶ προνομῆς, τῷ σὺ προσπεφυγότα, ἐλέει διὰ τόχους, ὡς συμπαθῆς Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Ο πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν, τὰ σὰ ποιήσας Ἀχραντε, τὴν σὴν ἐσθῆτα καὶ ζώνην, ἐτίμησεν ἀφθαρσίᾳ τῇ πόλει σου κραταίωμα, δοῦς ταύτην καὶ ἀσφάλειαν· ἥς καὶ νῦν τὴν κατάθεσιν, περιχαρῶς ἐκτελοῦντες, πανηγυρίζομεν πόσι.

Ἔτερον, ὁμοιον.

Κυρία πάντων πέλουσα, τῶν ποιημάτων Δέσποινα, καὶ πλήρης ὄντως σοφίας, τῆς ὑπερφώτου ὡς Μήτηρ, Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος, φωτὸς καὶ θείας γνώσεως, καὶ χάριτός με πλήρωσον, τῇ συμπληρώσει τῶν ὕμνων, σοῦ τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου.

Εἰς τοὺς Αἶνους ἱσθῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'· δευτεροῦντες τὸ α'. ἤχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον, Θεοτόκε Πανάχραντε, τὴν ἁγίαν Ζώνην σου, περιέθετο, ἥ Ἐκκλησία καὶ χαίρουσα, φαιδρύνεται σήμερον, καὶ χορεύει μυστικῶς, ἐκ-

βοῶσά σοι Δέσποινα, χαῖρε στέφανε, καὶ διάδημα θεῖον, χαῖρε μόνῃ, τοῦ πληρώματός μου δόξα, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος.

Σὺ Πανάχραντε Δέσποινα, κραταῖον περιτείχισμα, ἀρραγές τε στήριγμα, καὶ διάσωσμα, τῷ σὺ λαῷ καὶ τῇ πόλει σου, ὑπάρχουσα δέδωκας, ὡς φαιδρὰν περιβολὴν, τὴν ὑπέρτιμον Ζώνην σου, περισώζουσιν, συμφορῶν ἐκ παντοίων τοὺς ἐν πίστει, καὶ ζεούσῃ προθυμία, ταύτην τιμῶντας Θεόνυμφε.

Ο Ναός σου Πανάχραντε, ὡς πηγὴ ἀνεξάντλητος, τῶν θαυμάτων σήμερον ἀναδέδεικται· οἱ ποταμοὶ γὰρ τῆς χάριτος, ἀφθόνως προχέονται, τῆς ἁγίας σου σοφοῦ, καὶ πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευφραίνουσι, τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ σοὶ βεώντων. Ἡ χαρὰ καὶ εὐφροσύνη, καὶ ἡ ζωὴ σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἤχος β'.

Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον.

(Ζῆτει ταῦτο εἰς τὸν Ἑσπερινόν.)

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδὴ.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοματά. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναττάσα Μαριάμ.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

ΚΑΤ' ΗΧΟΝ. ΗΧΟΣ Α'.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων τὸ
θαλλίωμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώ-
πων, κραταῖα προστασίς, ἀχραν-
τα Παρθένη, σώτην ἡμᾶς τοὺς εἰς
σὲ καταρτίζοντας· αὐτὴ ἐν σοὶ τὰς
ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνε-
σώμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἰῶν, ἡ ἁγία Παρ-
θένης, ὀρηνωδοῦσα ἐδόξ· ἡλυ-
τατόν μου τέκνον, τί τὸ καίνον,
καὶ παράδοξον θέαμα, πῶς ὁ κα-
τέχων τὰ πάντα ἐν τῇ ἀρακί, ἐπὶ
ξύλου προσηλώθης σαρκί,

Ἄξιον Θεοτοκίον, ἡχος ε' αὐτός.

Πανεύφημοι Μότμοτες.

Ἄξιον ἐνεπαινεῖν τὴν Μωσῆ, τὸ
ἐν σοὶ μυστήριον, προφητικῶς εἶ-
δεν ὁμοῦ, βλέπον μὲν κτείναι,
ἀλλὰ μὴ φλεγχθῆναι. Ἦν γὰρ τῇ
Θεότητι, τὴν μήτράν σου Ἀγνή
οὐ κατέφλεξε· διὰ αἰτοῦμένον, ὡς
μήτέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τὴν εὐφ-
νήν τῷ κόσμῳ ἐωρήσασθαι.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοίον.

Προφαιά διελθὼν ὁ Ἰησὺς, ἡ
Παρθένος εἶπεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
ὡς ἐβλεψε, Χριστὸν ἀρεμάμενον,
τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει
Δέσποτα, ὡς πάλαι εὐμελῶν μὲν
πρέεφρην· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ
συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα,
καὶ δούλην σου δόξαι.

(TOM. Γ')

ΗΧΟΣ Β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ἦν εἰ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ,
αὐτὴ εἰ τῶν ἀνθρώπων ἡ δοξα, αὐ-
τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πα-
νάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν, καὶ
πρὸς σὲ καταρτίζοντες, ἐν πίστει
βοῶμεν, ὅπως ταῖς κρησθδαίαις
τοῦ, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ,
λύτης ψυχῶν σου καὶ πάσης,
ὀλίσφως ῥυσθείμεν πάντες, οἱ ἀ-
νευρημοῦντες σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Ἦστρου, τὸν καυκάπειρον Ἀ-
γνή, ὃν ἀγαπήσας ἐν μήτρᾳ δι-
κυωσάσας· ξύλω ὡς ἐώρακας
τοῦτον κρεμάμενον, ὀρηνωδοῦσα
ἡλάλαξες, καὶ ἐκραξες· Τέκνον,
γλυκύς ἐναπόσταξεν, δι' οὗ ἡ
μέθ' ἀρβή, πάντα τῶν παλίων, ἐθερ-
γέτα, δι' ἐμοῦ τῇ· σὲ τετοκυῖα,
σὺ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδείκνυ-
μενος.

—δ—

ΗΧΟΣ Γ'.

Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἦλὼν με τρικλῖται Δέσποινά
χαῖρά σου, καὶ κλυδών με τέρατ-
ται, βε' οὐ τῆς ἁμαρτίας· ὅς μοι
χάρις βοήθειας καὶ διδασκόν με,
καὶ τὰ δεινὰ ἀπέλασον, καὶ ἰουγὸν
πρὸς λιμένα γαλήνης.

Ἄξιον ὁμοίον.

Ἦν οὐρανίου Προφητῶν Ἀγνή
χαῖρε τὸ καύχημά· χαῖρε πλάσας
Κυρίου· χαῖρε νεφέλη καύου· χαῖρε
ἀχραντε Μητὲρ εὐλογημένη· Χαῖ-
ρε κόσμου χαρὰ καὶ ἀντίληψις·
χαῖρε νίκος ἀρροδοῦν Ἀνάκτης.

—ο—

Ἦχος

ΗΧΟΣ Δ'.

ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυρι.

Επομβρίαίς τοῦ Πνεύματος, τοῦ ἁγίου Πανάμωμε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσαις, ἢ τὴν σαγόναν κηρύττων, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποτρέχουσιν, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παλῶν μου καὶ χειμάρρουν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰετῶς πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεφεν, Ἀμνὸς ἡ κηρύττων, ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀκηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἐτερον Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Χαῖρε φωτὸς καθαρώτατον δοχεῖον, χαῖρε στύλε πύρινη, τὸν νοητὸν Ἰσραὴλ ἐνδον εἰς θεῖαν κατάπαυσιν εἰσαγομένη· χαῖρε νεφέλη τὸν μέγαν Ἥλιον κόσμῳ διαγλάσασα, καὶ πρὸς τὸ ἄδυτον φῶς τοῦ ἐν σκότει καλεῖδοντος, τῆς ἀγνωσίας, μεταρρύν' μήτ' αὖ Πανύμνητε, χαῖρε Παρθένε, χαῖρε πάνσεμνε, χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὃν ἐκτενὲς σῶται καὶ φωτίζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μήτηρ καθαρῶτα ἐν ξύλῳ κρεμάμενον, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχετῶς,

καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα, καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ἁδου βασίλεα συντρίψω σθένει καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας, ὡς εὐσπλαγχνός, καὶ Πατρί τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐτερον, Θεοτοκίον, ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐδωκας σημειώσαν.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως Παλάτιον, δυσωπῶ Πολύμνητε, τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς Ὑπερθέου Ἐριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖς οἰκέτης σου.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐδὼν σε ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλόανθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυψαν, τῆς δικαιοσύνης, Ἥλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδοθήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου, ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δὲ, τιτρωσκόμενη ἐδόξα σοι, Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

—ο—

ΗΧΟΣ ΠΑ. Α'.

Χαίροις ἀσκητικὸν ἀληθῶς.

Χαίροις ἀνατολὴ νοητῇ, ἡ ἐκ λαγόνων τὸν Χριστὸν ἀνατείλασα πληροῦντα τὴν οἰκουμένην, φωτὸς ἀρρήτου Ἀγνῇ, τὸ τῶν Ἀσωμάτων ἀγαλλίαμα, ἀμνὸν Θεοῦ αἴροντα, ἀμαρτίας ἡ τέσσασα, παντὸς τοῦ κόσμου, τὸν τροφία Πανά-

Πανάμωμε, ἡ θηλόσασσα, καὶ ἀγά-
παις κατέχουσα, μόνη ἡ ἀδιά-
φορος, ἀγνή ἡ ἀμόλυντος· χαῖρε
Ἀγία Ἀγίων, τὸν ὑπεράγιον Κύ-
ριον, Ἀγνή δυσωποῦσα, καταπέμ-
ψαι τοῖς σοῖς δούλοις, τὸ μέγα
ἔλεος.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Στάσα ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡ
σὲ τεκοῦσα θρηνηδοῦσα ὠδύρετο,
βοῶσα· οὐ φέρω τέκνον, προσήλω-
μένον ὄραν, ἐπὶ ξύλου ὄνπερ ἀπε-
κύησα, ἐγὼ καὶ διέφυγον, τῆς ὠ-
δύνας ὡς ἄνδρος, καὶ πῶς ἀρτί-
ως, τῇ δδύνῃ συνέχομαι, καὶ σπα-
ράττομαι, τὴν καρδίαν ἡ ἀμεμ-
πτος; ἀρτι γάρ οὖν πεπλήρωται,
ὃ εἶρχε Συμεὼν, ὅτι ῥομφαία
καρδίαν, ἐμή· πικρῶς διελεύσεται·
ἀλλ' ὦ νῦν γίε μου, ἐξανάστηθι,
καὶ σῶσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

—ο—

ΠΧΟΣ ΠΛ. Β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δῶρον Θεονύμμευτε, θείας μοι
γνώσεως δίδου, καὶ τὸν νοῦν μου
φώτισον, καὶ τὴν γλῶτταν τρά-
νωσον, τοῦ δοξάζειν σε, καὶ ὑμνεῖν
ἄσμασι, τὴν μεγίστην χάριν, καὶ
τὴν θείαν προστασίαν σου· ὡς γὰρ
φιλάγαθος, προνοητικὴ τε τῆς φύ-
σεως, ἡμῶν Θεοχαρίτωτε, θέλεις
τὴν ἐκάστου ὠφέλειαν, καὶ τὴν
σωτηρίαν· ἣν βράδευσον καὶ μοι τῷ
ἐκ ψυχῆς, καὶ ἐκ καρδίας προσ-
τρέχοντι, τῇ σκέπῃ σου Ἀχραντε.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἡ
ἄσπιλος πάλας, καὶ ἄμωμος Δέ-
σποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, ὡς

ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ
ἐκπληττομένη, ἀνεβόα τί τὸ ὁ-
ραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο
τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς
δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πι-
λάτου παρέστητε, καὶ κατέκρινέ
σε θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν τῶν βρο-
τῶν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἀρα-
τον, Ἀσγε συγκατάβατιν.

Ἕτερον Θετοκίον, ἥχος ὁ αὐτός.

Τριήμερος Ἀνάστης.

Εγὼ Παρθένε Ἀχραντε, τῇ
σκέπῃ σου κατέφυγον, οἰκτειρόν
με, μιμουμένη τὸν Υἱόν, Θεόν σου
καὶ Δεσπότην, καὶ τοῦ βορβόρου
ῥῦσαι, καὶ τῆς ἰλῦος τῶν πται-
σμάτων μου.

Σταυροθετοκίον, ὅμοιον.

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χρι-
στὲ ἡ σὲ κυήσατα ἀνεβόα, τί τὸ
ξένο! ὃ ὀρώ μυστήριον γίε μου;
πῶς ἐν ξύλῳ θνήσκες σαρκὶ κρε-
μάμενος, ζωῆς χορηγέ.

—ο—

ΠΧΟΣ ΠΛ. Δ'.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε φωτὸς θεῖον ὄχημα, φα-
εινοτάτῃ λαμπράς, καὶ σκηπὴν ἀγι-
άσματος, φῶς ἡμῖν ἀνέτειλεν, ἐξ
ἀχράντου νηδύος σου, καταφω-
τίζον κόσμου τὰ πέρατα, καὶ ἀγι-
άζον τῇ σῇ χρηστότητι· χαῖρε κε-
φάλαιον, σωτηρίας Ἀχραντε· χαί-
ρε φρικτὸν, ἄκουσμα καὶ λάλημα,
τῶν πεποισθότων εἰς σέ.

Σταυροθετοκίον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!
ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φοικτῆς
ἐγχειρήσεως! ἡ Παρθένος ἔλεγεν,
ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἐβλεπεν, ἐν μέσῳ
θύω,

δύω, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνω-
δίνως, φοβικῶς ἐκύησεν· ἐκλαίε
κράζουσα· Οἶ μοι τέκνον φίλτα-
τον! πῶς σε θεινῶς, δῆμος ὁ ἀ-
χάριστος, Σταυρῷ προσήλωσεν;

Ἰερὸν Θεοτοκίον, Ἦχος δ' αὐτός.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Νύμην σε, Παρθένε, ἐκήρυ-
ξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, τῆς
Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιο-
θέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ
λόγου καὶ Θεοῦ κόρη γεννήτρια,
καὶ πνεύματος ἁγίου οἰκητήριον,
ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σω-
ματικῶς κατεσκήνωσε τὸ πλήρω-
μα, πληρεστάτης οὕσης χάριτος.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοίον.

Εὐλόω προσπηγνύμενον Κύριε,
ὡς ἐώρακεν ἀπώρως ἡ τεκοῦσα
σε ἀνάς· κατεξαίνετο τὰς ὕψεις,
καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ, Υἱέ μου πῶς
σφαγὴν εἶρεις τὴν ἀδίκον· πῶς
θνήσκεις ὁ ἀθάνατος, ὡς ἀνθρω-
πος, λόγον μοι δὸς ὥς· γλυκύ-
τατον, βλέπον μητέρα θρηνοῦσάν
σε, καὶ δόξασαι ταύτην Λόγε, τῇ
ἐγέρσει σου.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΤΙΝΑ ΑΓΙΩΝ.

Ἦχος δ'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν ἀ-
μαρτίᾳ Ἀγγελος καὶ θαυματουργὸς
ἀνεδεχθείς, Θεοφόρε Πατήρ
ἡμῶν Κυριακὴ νητεία, ἀγρυπνία,
προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λα-
βὼν θεραπεύεις τοὺς νοσούντας
καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προ-
σπεύδωνται σοι. Δόξα τῷ δεδοκό-

τι σοι ἰσχύον, δόξα τῷ σὲ στεφαν-
νώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ
σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναὺμ τὴν
μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες· δι'
αὐτοῦ σε δυσιαποῦμεν σῶσον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Αποστόλοι Ἅγιοι προσβεύσα-
τε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισ-
μάτων ἄφεσιν πρᾶσχη τῆς ψυ-
χᾶς ἡμῶν. Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα
πραότητος, ἐγκρατεῖς Διδάσκα-
λοι ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ
τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦ-
το ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὕψη·
ἀλλὰ τῇ πτωχείᾳ τὴν πλοῦσιαν, Πα-
τερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
ὁ ποιῶν ἀεὶ μετ' ἡμῶν, κατὰ τὴν
σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ
ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ τὰς
αὐτῶν ἱκετίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβερ-
νησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Καὶ πρόπαν μέτοχος καὶ θρό-
νον διάδοχος τῶν Ἀποστόλων
γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θε-
όπνευστε εἰς θεωρίας ἐπίβασιν διὰ
ταῦτα τῶν λόγων τῆς ἀληθείας
ἀποστόλων, καὶ τῇ πίστει ἐνέβλη-
σάς μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς
Ἀνθίμ· πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὰ στέφας ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύϊ σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔβραυσεν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἱεσίοις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλοι οὐκ ἔστιν.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, σταφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχοντες τὴν ἰσχύϊ σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔβραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἱεσίοις Χριστὲ ὁ Θεός σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ κυάει με· γὰρ τῇ φωνῇ, σὲ Νυμφί μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἄλλω, καὶ συσταυρωμένη, καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω ἐν σοί, καὶ ἐν ἡσυχίᾳ ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω σὺν σοί· ἀλλ' ὡς θνητὴν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τοθεῖσάν σοι αὐτῆς προσδοκίαν, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἀγρον ἐγεωργήσας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στενάζμοις, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόρους ἐ-

καρποφόρησας· καὶ γέγονας Φωστήρ, τῇ Οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύματι, Θεότατε Πατὴρ ἡμῶν· Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ορθοδοξίας ὁδηγὸς, εὐσεβείας διδάσκαλος καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, Ἀρχιερεῶν Θεόπνευστον ἐγκαλλύπτισμα, Θεόφανες πατέ, ταῖς διδασκαλαῖς σου πάντας ἐρώτισας· λύρα τοῦ πνεύματος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰ σοὶ μήτερ ἀκριβῶς διασώθῃ τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦντα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσας ἐδιδασκας, ὑπερῶν μὲν σαρκὸς· παρέρχεται γὰρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῇ,· πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγέλλεται, Ὅσιε Θεὸς δώρα τὸ πνεῦμά σου.

ΚΟΝΤΑΚΙΑ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῇ δευτέρῃ τῶν Ἀπομύσεων.

Ἦχος δ'.

Αρχιερεῖς-ἡγῶι Θεοῦ, λαιουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί

ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοί Ἀσωμάτων,
τὸ παρεσθῆναι ἡμῖν πρεσβεύσατε,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσω-
μάτων Ἀρχιεπισκόποι.

Τῇ Τρίτῃ τοῦ Προδρόμου. ἤχος β'.

Προσῆτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμε
τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν
ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς
εὐάμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε
λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς
πρότερον ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν
μετάνοιαν.

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ. ἤχος δ'.

Ο ὕψωθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκου-
σίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πο-
λεμείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώ-
ρηται Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανόν-
τι ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς κατὰ τῶν πολέμων· τὴν
συνμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῇ Πέμπτῃ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.
ἤχος ε'.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφύλογους
Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μα-
θητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς
ἀπολαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀ-
νάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκεί-
νων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ
πάντων ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Καὶ τοῦ ἁγίου Νικολάου. ἤχος γ'.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερουρ-
γὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ

ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον πληρώτας, ἔ-
ληκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ
σου, ἔσωσας τοὺς ἀδύους ἐκ τοῦ
θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγάσθης, ὡς
μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ νεκρώσιμον. ἤχος πλ. δ'.

Μετά τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον
Χριστέ ὁ Θεός τὰς ψυχὰς τῶν
δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος,
οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ
ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ πρῶτον Μαρτυρικόν.

ἤχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ
φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ Οἴκου-
μένη προσφέρει σοι Κύριε, τοὺς
θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν
ἱεσείαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκ-
κλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου
συντήρησον πολυέλεε.

Τοῦτο δὲ λέγεται καθ' ἐκάστην, ἐκτὸς
τοῦ Σαββάτου.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀ-
καταίτητον, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης
ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ
πρόφθοπον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοή-
θειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγα-
ζόντων σοι, τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἱεσείαν, ἥ προ-
στατεύουσιν αἱ Θεοτόκε τῶν τι-
μώντων σε.

Ἐκτενέστερον

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ.

ΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ Ο ΚΑΝΟΝ.

Ἡδὲ Ἀ. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀτωμεν τῷ Κυρίῳ.

Λόγω ἐνυποστάτῳ, μεμαρτυ-
τευμένος ὁ Ἀπόστολος τὴν τοῦ
κόσμου σοφίαν, ὡς ἀράχνης ἱστὸν
διεσκέδασεν.

Αβρήτα ἐμνήθης, καὶ τῶν
ἀπορρήτων κατηξίωσαι τοῦ Χρι-
στοῦ μυστηρίων, ὡς αὐτοῦ Μαθη-
τῆς καὶ Ἀπόστολος.

Μέγας ἥλιος ὥφθη, φωτὶ τῷ
μεγάλῳ ἀξιάγαστε, μεθ' ἡμῶν γε-
νομένῳ, ὁμιλήτας Ἀπόστολε ἐν-
δοξε. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκω-
μένον τὸν αἰδίου, καὶ ὑπέρθεον
Λόγον, ὑπὲρ εὖσιν τεκοῦσα ὑ-
μνοῦμέν σε.

Ἡδὲ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λόγω ἐπαγγέλευσας, πρὸς λο-
γικὴν Χριστοῦ τράπεζαν, ἀναγκά-
ζων, τοὺς βεβουλισμένους ἐν τῇ
πλάνῃ Ἀπόστολε.

Εδύσειεν Ἀπόστολε, ἡ παμ-
μακάριστος μνήμη σου, (εὐεργι-
καῖς θαυματουργίαις, τοῖς νοσοῦ-
σιν ἰάματα.

Στέργων τὸν διδάσκαλον, καὶ
ὑπουργῶν αὐτοῦ νεύσας, παντουρ-
γικαῖς, πλάνης διασώξεις, τοὺς
βροτοὺς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς ἰκεσί-

αῖς σου Πάναγνε, τὰς προσβολὰς,
ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περι-
στάσεων.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖου Πνεύματος, τῇ φωταυ-
γίᾳ, σκότος ἔλυται, πολυθείας,
καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐκτί-
τισας, ἀναβοήσας σωτήρια δόγμα-
τα, τῇ οἰκουμένη Ἀπόστολε Πάν-
σοφε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λό-
γου, μόνῃ πάναγι παρθενομήτορι,
τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερά-
ρασα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χούν
γενόμενον, ἐρρύπωμένον σαρκὸς
πλημμελήμασιν, ἀποκάλαρον πρε-
σβεῖω σου ἐνέλοις νάμασι, παρέ-
χουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρεοτοκίον. Τὴν ὁραότητα.

Η ἀπειρόγαμος ἀγνή καὶ Μη-
τηρ σου, Χριστὲ ὁρώσας νεκρὸν
κρεμῆμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου Μη-
τρικῶς ὀρθολογοῦσα ἔλεγες Τί
σοι ἀνταπέδωκε τῶν Εβραίων ὁ
αἰσμος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ
πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου
δωρεῶν ἀπολαύτας; ὁμῶς σου
τὴν θεῖαν συγκρατῆσιν.

Ἡδὲ Δ'. Βισαχέκοι Κύριε.

Ως φωστῆρα τοῖς ἔθνεσιν, ὁ ζω-
αρχικὸς σε λόγος ἀπέστειλε, τὴν
πολύθεον ἐλαύνοντα, τῶν αἰδωλῶν
πλάνην παρμακάριστε.

Η τοῦ Πνεύματος δύναμις,
σου τὸ ἀσθενές Ἀπόστολε ῥώσα-
σα, τῶν τυράννων δυνατώτερον, ἀ-
ληθεύεις, λόγῳ κατεσκευάσε.

Τοῦ Ἀποστόλου σεῖς πάσαις,
ἐγκαλῶ.

ἐγκαλλωπιζόμενος ὁ Ἀπόστολος, παντοκράτορα καὶ Κύριον, τὸν ἐσταυρωμένον ἀνεκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πε-
φωτισμένοι πάντες κηρύττομεν·
τὸν γὰρ Ἥλιον ἐκύρυσας, τῆς δι-
καισύνης ἀειπάρουσ.

Ῥδὴ β. ὁρθεῖντες.

Πατέρι σου οἱ πόδες Ἀπόστο-
λε, τὴν εἰρήνῃ εὐαγγελιζόμενοι,
τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσιν.

Δυνάμει ἀπεδίδως, καὶ Πνεύ-
ματι ἀληθείας, χαίρων τὸ Μαρ-
τύριον, τῆς Βασιλείας Ἀποστόλε.

Επ' ὅρους ἀναβῆς, καυμακί-
ριστε, τῶν ἀρετῶν, πᾶσι τε τοῖς
πέρασι, τὸ εὐαγγέλιον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε Ἀνύμφευτε,
τὰς ἐλπίδας, τῶν ἐχθρῶν ματαί-
ωσόν, καὶ τοὺς θμνούντας ἐπ' αὐ-
τοῖς ἰσχυρῶς.

Ῥδὴ γ. Χριστὸν μοι παραστήτω.

Ανήγγελε τὴν δόξαν σου Χρι-
στῆ, ὁ σεπτὸς Ἀπόστολος, καὶ
πάντας ἐρώτισε, διὰ λόγου τῆς αὐ-
τοῦ (εἰς) χάριτος.

Ως Ἥλιος ἐπέδραμες τὴν γῆν,
Ἀπόστολε ἐνδόξε, Τριστήλιον ἁ-
κτιστόν, κατ' ἀγγέλλων τοῖς πιστοῖς
τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβω-
ρὸν, καὶ πατέρα ἐμφυχόν, καὶ πύ-
λιν οὐράνιον, Θεοτόκε εἰ πιστοὶ
κατ' ἀγγέλλομεν.

Ῥδὴ δ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λογικὸς οὐρανός σε, διηγῆ-
σάντα πᾶσι τὸν Αὐτρωτὴν τοῦ παν-

τός, Θεὸν σεσαρχωμένον, βροντῆς
ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ βροχὴν πρὸς
τρέφόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ως Θεοτεκνός, λύρα, ἡρμοσ-
μένη τῷ Λόγῳ τοῦ Παντοκράτο-
ρος, καὶ πνεύματι ἁγίῳ, ἐνθέως
κροτούμενη, σὺν τοῖς ἐθνεσιν ἐ-
ψαλλας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ο τῶν λόγων σου ἀπόρρος, ἐν
ψυχῇ τῶν ἀνθρώπων καταβλη-
θεὶς νοητῶς, καρπὸν τῆς εὐσεβεί-
ας, ἐπλήθυνε βρώσας, καὶ ὀνού-
σας Ἀπόστολε· Ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος, σαβ-
χωεὶς ἐπεφάνης εἰς σωτηρίαν ἡ-
μῶν· διό σου τὴν Μητέρα, εὐδο-
ξας Θεοτόκον, ὁρ' ὁδοῶς κραυγᾶ-
ζόμεν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θε-
ὸς εὐλογητός εἰ.

Ῥδὴ η. Τὸν Βασιλέα.

Θεοτοκίον σου ὡς περ ἀνιόν-
τος πρὸς τυράννους, τοῦ τυθῆναι ἡγέ-
τῳ βροχῇ σοι· σὲ ὑπερυψώμεν Χρι-
στῆ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εμυσταγένησεν ἀληθῶς τῇ
Τριάδι, ἐν αἷμα Θεότητι ὑμνεῖσθαι,
καὶ ὑπερυψοῦσθαι αὐτὴν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Ο συναίδιος τῷ Πατρὶ Θεὸς
Λόγος, φίλον σε καὶ Κήρυκα καὶ
Μυστήν, ἐδείξε τῆς θείας αὐτοῦ
οἰκονομίας.

Θεοτοκίον.

Γερασίου τὸν δημιουργὸν καὶ
Σωτῆρά, Θεὸν Λόγον τέτοκας παρ-
θένης.

θένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Καθεῖλε τῇ φωσφόρῳ, ῥώμῃ
τῆς Τριάδος, τὸ τῆς ζοφώδους ἀ-
πάτης ὀχύρωμα, ὃ εὐκλεῆς τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀπόστολος.

Συνήρθης Ἀποστόλων, Μά-
καρ καὶ Μαρτύρων καὶ Ἀσωμά-
των χορείαις γηθόμενος· μεθ' ὧν
ἐσώπει σωθῆναι τοὺς σὲ γεραί-
ροντας.

Συνήγαγες τὰ ἔθνη τὰ ἐσχορ-
πισμένα, δι' Ἀποστόλων καὶ θεί-
ων Μαρτύρων Χριστέ, καὶ τὴν
βροτῶν Ἐκκλησίαν σεαυτῷ ἐνί-
δρυσας.

Θεοτοκίον.

Ωρχίος Θεοτόκε, ἔφω ὁ καρπός
σου, οὐχὶ φθορὰς τοῖς μετέχουσιν
πρόξενος, ἀλλὰ ζωῆς τῆς ἐν πί-
στει· σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέ-
γε Γ'. καὶ ε'. Ῥδὴν. Προκείμενον, Ἀ-
πόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον. Κοινωνικόν.
Εἰς πάνταν τὴν γῆν.

Εἰς Ἀποστόλους.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκριστιχία.

Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς

Ἀποστόλους.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐβραϊόν.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλ-
πειν σοι, προβυμουμένῳ Χριστέ,
ταῖς ἱεραῖαις τούτων ὡς Θεός, τὴν
ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ πανα-
γίου δώρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα
τῆς σοφίας σου.

(TOM. Γ')

Πρωθέντες ῥώμῃ τῇ σῇ χάριτι,
Χριστέ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων
ἔθραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου
Ἀπόστολοι, Θεοειδεῖς γενόμενοι,
ταῖς ἀνενδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Ιάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα,
τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συ-
στήματα τῇ σῇ, ἐπιγνώσει ἐξώ-
γησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ
τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοί,
Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῇ οὐρανίῳ
πάσαν προφηνῶς, τῶν σοφῶν ἐ-
μωράνατε, πολυλογίαν ἄχρηστον,
τῇ συντομίᾳ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τὸν φύσει Δημιουργὸν ἐκύη-
σας, ἡμᾶς (εἰώσαντα, τῇ ὑπὲρ νοῦν
ἐνώσει ἀληθῶς, Θεοτόκε πανύμνη-
τε· δν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγω-
γῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ῥδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτά, θεηγοροῦν-
τες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις
πυρὸς φθεγγόμενοι, Κήρυκες Χρι-
στοῦ παρεδώκατε.

Ῥπέδειξας οὐρανοῦς, τοὺς Μα-
θητάς σου λογικοὺς Δέσποτα, δό-
ξαν τὴν σὴν ἅπασιν, ἐκδιηγουμέ-
νους τοῖς πέρασιν.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δε-
δειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι,
τοὺς νῦν ἡμᾶς πάνσοφοι, σέβον-
τας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ὑμῖν, ὃ ἐν ὑψί-
στοις κατοικῶν Ἀχραντε· ἀνευ-
σπορὰς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσ-
λαβὼν πεφάνερωται.

2 Κάθισμα

Κάθισμα ἡχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν
καὶ λόγον.

Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων τῶν
θεϊκῶν, τοὺς ἰχθύας ζωοῦντες
τοὺς λογικοὺς, τούτους προση-
γάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ ἡμῶν,
καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα, πο-
θοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ
πάθους αὐτοῦ πεφανέρωσθε· ὅθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν,
Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, τὴν πανέορ-
τον μνήμην ὑμῶν, καὶ συμφώνως
βοῶμεν ὑμῖν· Πρεσβεύσατε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἁ-
φесιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζου-
σι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ
Θεοῦ· χαῖρε Κόρη καθέδρα βασι-
λική· κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυ-
σοπόρφυρε θάλαμπε, χλαμὶς ἀλουρ-
γόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος,
ἀστραπηφόρον ἄρμη, λυχνίη πο-
λύφωτε· χαῖρε Θεοτόκε, δωδεκά-
τειχε πόλις, καὶ πύλη χρυσήλατε,
καὶ παστὴς ἀγλαόμορφε, ἀγλαό-
χρυσε τράπεζα, θεοκόσμητον σκή-
νωμα· χαῖρε ἐνδοξε Νύμφη ἡλιο-
στάλακτε· χαῖρε μόνη ψυχῆς μου
διάσωσμα.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυ-
τρωτὴν, ἡ ἀμὰς θεωροῦσα ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἡλάλαζε δακρύουσα, καὶ
πικρῶς ἀνακράζουσα. Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου
φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύ-
ρωσιν· ἤν περ ὑπομένεις, διὰ

σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύ-
ριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πη-
γὴ ἀγαθότητος· σπλαγχνίσθητι
καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἁ-
φесιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυ-
μονοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ῥδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων θεῶν ὁ φθόγγος
τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς δι-
ήλθε τὴν οἰκουμένην πᾶσαν, πλά-
νης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φω-
τίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβοῦν-
των συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς
ἀθλίης, θεοφειγγεῖς φωστήρες, οἱ
Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατε-
λάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος,
καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Ιερωτάταις λαμπάσιν ἡγλαῖσ-
μένοι, τοῦ νοητοῦ Ἥλιου, ὡς ἡ-
λιος ἐν κόσμῳ, λάμπετε πανεύφη-
μοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης
τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες, τὸν
Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ
βίου, οἱ αὐτόπαι σου Λόγε, θά-
λασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράτ-
τοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα.

Θεοτοκίον.

Βραῦσμένος ποικίλῃ φωτοχυ-
σίᾳ, οὐρανὸς ὁ ἐμφυχος, τοῦ σοῦ
Βασιλέως, βασιλευόντων Χριστέ,
Πατρίενος ἡ ἀχραντος, νῦν ὡς Θε-
οτόκος δοξάζεται.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τοὺς θεοὺς σου Χριστέ, καὶ
πανσόφους θεράποντας, φῶς ἐδει-
ξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον
φέγγος,

φέγγος, τοῖς πᾶσιν ἐξαγγέλ-
λοντας.

Οἱ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐ-
ξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς παι-
κίλης, τῶν δαιμόνων κακίης, τοὺς
βρόχους διελύσατε.

Υπέφηναν ἡμῖν, τῆς Τριάδος
τὴν ἑλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονά-
δι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγ-
γόμενοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Θύω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στηρίξας τοὺς Μαθητὰς σο-
φία καὶ θαύμασι, δυνατωτέρους εἰρ-
γάσω, τῆς Ἑλλήνων Σῶτερ ἐρεσ-
χελίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλὰ
κατήργησαν δόγματα.

Οἱ θεοὶ ποταμοὶ τῆς Σοφίας
ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμά-
των, τὰς κοιλάδας πάσας τῆς
Ἑκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πη-
γῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φανέντες, ζωτικοὶ ὡς ἀστέρες
πανάλβιοι, διασκεδάσατε πᾶσαν,
τὴν ζοφώδη πλάνην ταῖς φωτο-
δόλοις λαμπηδόσι, θεογνωσίας
φέγγος ἀστράψαντες.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε περιστερὰν τελείαν
καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὐ-
ρὴν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος,
ὦ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς
ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ ἡθεραμίσαι.

Υποδείξας τοὺς Μαθητὰς σου,

πρὶν ὁ φύσει Θεός, ὄντως κληρο-
νόμους ἐδειξας πατρικῆς, κληρου-
χίας ὑπεράγαθε, καὶ συνοδεύειν
σοι, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότην ἡδύ-
κησας.

Σοφίας γύμα καρδίας πλάτος,
καὶ γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε πα-
ρασχῶν, τοῖς θεοῖς σου Μαθηταῖς
ἐξαπέστειλας, κηρύττοντας τὸ
Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πατρὶ
τοῖς ἔθνεσιν.

Αναφανέντες ὥσπερ νεφέλαι,
οἰοῦ φωτὸς, πᾶσιν ἐπομβροῦσιν
ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι
κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ,
ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη τῇ θεῇ δόξῃ,
ᾧφθης ἀχραντε, μόνῃ ἐξ αἰῶνος
Λόγον τὸν τοῦ Θεοῦ, δεξαμένη
Μητροπάρθενε· εὐλογημένη σύ ἐν
γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέ-
σποινα.

Ῥδὴ Η'. Χείρας ἐκπετάσας.

Οσεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς,
τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ
τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρη-
στον ἐφλέξε τῶν δαιμόνων τὰ σε-
βάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν
πιστῶν, ἐφωταγώγησε τῶν βοών-
των· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Συμφώνως τοὺς θεοὺς Μαθη-
τὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ,
τοὺς τὰ οὐράνια ἡμῖν βροντήσαν-
τας δόγματα, τοὺς λειμῶνας τοὺς
τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς
καινοὺς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ
Σωτῆ-

Σωτήρος τοὺς ὑπηρετάς, ἐν ὧ-
μνοις τιμήσωμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά,
δοχεῖα τῶν ἀρετῶν, τὰς τῶν βρο-
τῶν ἀπαρχάς, τὰς τοῦ κηρύγμα-
τος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους
τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς (εὐφρό-
ρους ἀστραπάς, τῶν ἱαμάτων πη-
γὰς, τοὺς ὠραίους πόδας, τοῦ
Εὐαγγελίου τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται δι' ἡμᾶς,
ἵνα πληρώσῃς αὐτοῦ μετάσχω-
μεν· τῇ γὰρ παναχαράντῳ μήτρᾳ
σου, ὁ ἀπερίληπτος Λόγος, τῶν
πατριῶν οὐκ ἀποστάς, κόλπων
σεσάρχεται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐ-
λογοῦμεν, **Μαρία Θεότοκε**.

Ῥδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρόμητος.

Λύειν τὰ δεσμά τῶν πταισμά-
των, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, πα-
ρὰ τοῦ Δεσπότη Θεόπαι, τὰς ἁ-
μαρτίας τῶν ἀνυμνούντων ὑμᾶς,
συμπληρῶς ἐξαλείψαντες, τῆς σω-
τηρίας ἀξιώσατε.

Ολην τὴν τοῦ Πνεύματος αἰ-
γλήν, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανείσαν,
πάντες ὑποδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπε-
ρήφῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ
διδάγματα, καὶ νῦν ἀξίως μακα-
ρίζετε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φί-
λοις, ἀναπαυσάμενος βραβεύει,
τοὺς ἀμαρτανίλους στεφάνους, καὶ
θεωρίας (είας ἐμπλήρυσιν· ὃν περ
νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας
διασώζεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσαι βελήσας,
ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν

σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἁγιωτέ-
ραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεο-
τόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μη-
τροπάριενε.

ΕΙΣ ΠΡΟΦΗΤΗΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἠχ. πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡμεῖς πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα τῷ
τοῦ Θεοῦ, παρεστῶτα βήματι, ἱκε-
τεύειν ἐκτενῶς, φωτισμὸν δωρή-
σασθαι ἡμῖν, τοῖς ἐν πίστει τὴν
σεπτὴν ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Οργανον (εἶον ἐδείχθης χωρη-
τικὸν, τῷ τοῦ Θεοῦ πνεύματος,
φωτισμῶν καὶ δωρεῶν ἀπολαύσας
πάνσοφε· διὸ, γεγηθότες οἱ πιστοί,
σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτίσι πᾶσαν τὴν
γῆν, ὁ ἐκλάμπας ἥλιος, ἐξ ἁγί-
ας σου Γαστροῦ, καταυγάζει Δέσ-
ποινα, δι' ὧν φωτισθέντες σὲ Θεοῦ
Μητέρα σέβομεν.

Ῥδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ο πάντα βλέπων ὡς Θεός, τῶν
μελλόντων τὴν γινώσκῃ, καὶ τῶν
γενησομένων, τὴν εἰδῆσιν σοὶ Σο-
φῇ, προφαίνει· Θεοπρεπῶς, καὶ δει-
κνύει Μάκαρ ἀξιάχαστε.

Νεκρώσας Μάκαρ σου τὸν νοῦν,
εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, τῷ Πνεύματι
τῷ Θεῷ ὑπέκλινας σεαυτόν, καὶ
γέγονας δεκτικὸς, τῶν ἐκείθεν θεί-
ων ἐπιλάμψεων.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ σε πᾶσαι γενεαί, μακαρί-
ζουσι πίστει, τὴν τὸν ἄχρονον Λό-
γον,

γον, ἐν σώματι χρονικῶς, τεκοῦ-
σαν ὑπερφύως, καὶ Παρθένον πά-
λιν διαμείνασαν.

Κάθισμα ἤχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προφῆτης ὁ σεπτὸς ἐπιλάμ-
ψει θείαις, τὸν νοῦν φωτοειδῇ,
κεκτημένος (εὐσπίζει, τὰ μέλλοντα
τῷ Πνεύματι Παναγίῳ φεγγόμε-
νος· τοῦτον σήμερον, εὐσεβοφρό-
νως τιμῶντες, ἐκτελέσωμεν, τὴν
ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην, καρδίας εὐ-
λύτῃ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία
Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ
νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκε-
τεῦε, σὺν ταῖς ἁνῶ Δυναμέσι, δοῦ-
ναι ἄφεσιν, ἁμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι,
καὶ διόρλωσιν, βίου τοῖς πιστοῖς
καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁμοιον.

Η ἄσπιλος ἁμνάς, τὸν ἁμνὸν
καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν,
ἐπὶ ξύλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγ-
γετο, Μητρικῶς ἀλαλάζουσα, Πῶς
ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ-
μου, συγκατάβατιν, καὶ τὰ ἐκού-
σια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ῥδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναις.

Ο πάντων Κύριε, ἡμῖν ἐπέ-
φανε, κατὰ τὴν προφητείαν μά-
καρ τὴν σὴν, πάντας προσκαλού-
μενος, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ,
καὶ δουλείας ἡλευθέρωσεν.

Υπὸ τῆς χάριτος καταυγαζό-
μενος, προηγόρευσας λέγων ὑπὸ
ζυγόν, ἕνα προσκυνούντας τελεῖν,
τοὺς ἐλομένους τὴν πίστιν, καὶ
Κυρίῳ τοῖς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Παναγνε, παθὼν τὴν
σύγχυσιν, τῆς ἐμῆς διανοίας καὶ
πειρασμῶν, ζάλην διασκέδασον,
τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν, ἣ τεκοῦ-
σα μητροπάριθενε.

Ῥδὴ Ε'. Τῷ Θεῷ φέγγει σου.

Εξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν, ἐκ τῆς
τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με, Μά-
καρ ἐπίστρεψον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις
Προφῆτα ἐνδοξε, καὶ πρὸς φῶς
εὐσεβείας ἔργων κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυ-
χὴν, ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐμορφίαις,
ἐπιτηδεῖαν ἀνέδειξας, πρὸς τὰς
λαμπηδόνας τοῦ Θεοῦ Πνεύματος,
ἐξ οὗ καὶ προφητείας χάριν ἐπλού-
τησας. Θεοτοκίον.

Υποφωνοῦσι προφητικαί, ῥή-
σεις Παναγίε, διὰ πλειόνων συμ-
βόλων τὸν Τόκον σου, ὧν νῦν τὰς
ἐκβάσεις ἡμεῖς θεώμεναι, κυρίως
Θεοτόκον σε καταγγέλλομεν.

Ῥδὴ Σ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἐνδοξε, τὰς τοῦ
Πνεύματος αὐγὰς, διαφανές ὡς ἑ-
σοπτρον, προφητείας ἐνθέου, μαρ-
μαρυγὰς τῷ κόσμῳ ἐξήττησας,
ὡς παρόντα (εὐσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ο σὸς ἐπεδήμησας, Βασιλεὺς
χαῖρε Σιών, καὶ κατατέρεπου βλέ-
πουσα, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν
ἀστραπαῖς, ἰδίαις Θεότητος καὶ
δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσας.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς περικιότητι, ἐνωθεὶς ὁ
ἐκ Πατρὸς, μονογενὴς ἐν Μητρὶ
σου, εἰς ἐκ δύο προήλθε δίχα φθο-
ρᾶς τηρήσας ἀλώβητον, τὴν σε-
πτὴν παρθενίαν σου Πανύμνητε.

Ῥδὴ

Ῥδὴ Ζ'. Δροσοδόλον μὲν.

Ανατέταλκεν ἡ μνήμη σου Θεσπέσιε, κόσμῳ καθάπερ ἥλιος καταυγάζουσα, προφητείας χάριτι τῆς σῆς, συμφώνως τοὺς ψάλλοντας Χριστῷ· εὐλογητός εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμωτέρα νεφέλη σὺ δεικνύμενος, ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν, ἐξανέτειλας σωτηρίου Μάκαρ ἐκ πηγῆς, δι' ἧς φωτιζόμεθα βοᾶν· εὐλογητός εἰ ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ πάλαι τὸ εἶναι παρεχόμενος, πᾶσι θείῳ βουλήματι, ἀνακαλέσασθαι, βουλευθεὶς τὸν ἄνθρωπον ἀγνή, ἐν σῇ κατεσχένωσε Γαστρί, εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ῥδὴ Η'. Ἐκ φλογός.

Ανακείμενος ὅλος τῷ Παντοκράτορι, τῆς προνοίας τοὺς τρόπους μεμυσταγωγῆσαι, οἰκονομικῶς ἔθνη πάντα παιδεύοντας· ὁθεν σέ ὑμνοῦμεν Πραφῆτα Θεηγόρε.

Ικετήριον ὕμνον αἰεὶ προσάγαγε, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνοῦντων Θεομακάριστε, καὶ τῶν πειρασμῶν ἡμῶν λύσον τὸν τάρachon, ἵνα σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα Θεὸν καὶ Κύριον, τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην ἔστησας Πάναγνε, σὺ τὴν ἀκατασχέτως πάντας νεκρώσασαν· ὁθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Εν γῇ πράεων σὺ κατεσχένωσας, ἐνθα πολλῶν Ἀγγέλων ἐπο-

πτεύεις λαμπρότητα, ὦ Προφῆτα πάνσοφε, θεράπον Χριστοῦ, πρῶτος γεγενημένος, λάμπων τῇ χάριτι· ὁθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ σέ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν προρρήσεων Παναοίδιμε, περιφανῶς ὁρῶντες γενομένην τὴν ἐκβασιν, τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν θαυμάζομεν, καὶ τὴν τῆς διανοίας, σοῦ καθαρότητα, καὶ τὸ τῆς ψυχῆς ἰεοειδὲς καταπληττόμεθα. Θεοτοκίον.

Ως σὺ οὐδεὶς ποτε κεχαρίτῳται, ἐκ γενεῶν ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάμωμε· σὺ γὰρ μόνη τὴν πασῶν ἀσύγκριτον, ἔσχες ἀγιωσύνην, καὶ καθαρότητα· ὁθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Εἰς Προφήτας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον

Ὁ Κανὼν, οὗ ἀκροστιχίς.

Χορὸς κροτεῖσθαι τῶν Προφητῶν εὐστόχως.

Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. α'.

Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριν μοι δωρήσῃναι τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην, ὑμνοῦντι τὸν παναίτιον, Χριστὸν ἱκετεύσατε, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς προφῆται τῆς θείας χάριτος.

Οργανα θεοπνεύστων λογίων ἡχητικά, καὶ ἔσοπτρα τῆς θείας μαρμαρυγῆς τὴν ἔμφασιν, ἐνθὺς δεχόμενα, τοὺς Προφῆτας ἅπαντας, τοὺς Θεοφόρους ἀνυμνήσωμεν.

Ρήματα τὰ τοῦ νόμου ἐν ὅρει τῷ τοῦ Σινᾶ, Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, παρὰ

παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τὴν ὄψιν ἐλάμπρυνε, Θεοπτίας χάριτι, σημειούμενος ὁ Θεσπέσιος.

Ομβροῖς θεογνωσίας τὴν θάλασσαν τῶν ἐθνῶν, τὴν τῆς πολυθείας, χάριτι ἐν νεφέλαις Θεοῦ, μετ' ἡχοῦ κατέκλυσαν, μοναρχίας δύναντι, θεϊκῶς ἀνακηρύττοντες.

Σάλπιγγες λεηγόροι Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων αἰώνων, γεννησομένην Πάναγνε, Προφῆται θεσπίζουσι, μυηθέντες ἄνωθεν, Θεοστόχε τὰ σὰ μυστήρια.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Κιθάραι τοῦ Πνεύματος, τῷ πλήκτρῳ κρούμεναι, οἱ Προφῆται πάντες τὸ παναρμόνιον, μέλος τῆς σῆς γνώσεως Χριστέ, πᾶσι θεολογοῦντες, τοῖς φιλοθέοις ἀναμέλπουσιν, ἄνωθεν πλουτοῦντες τὴν ἐλλαμψιν.

Ρομφαίαι ἐξεγειρόμεναι τῇ προστάξει σου, οἱ Προφῆται πάντες τὴν πολυτάραχον, πλάνην διακόπτουσι Χριστέ, θεία σου δυναστεία, οἱ εὐσεβῶς περιζωσάμενοι, καὶ τὸ ἀκατάληπτον κράτος σου.

Οἱ θεοὶ καὶ οἱ νοητοὶ κρατῆρες τῆς γνώσεως, οἱ Προφῆται πάντες τὴν γῆν ἐμέβυσαν, προδιατυπῶντες ἐμφανῶς, τῆς σῆς οἰκονομίας, τὸ δυσθεώρητον μυστήριον, ἄλλος ἄλλαχού σε κηρύττοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ πάλαι προορισθὲν Παρθένε μυστήριον, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων προγινωσκόμενον, τῷ πάντα γινώσκοντι Θεῷ, χρόνον νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐν τῇ νηδύϊ σου Πανάμωμε, πέρας εἰληφώς ἀναδέδεικται.

Κάθισμα, ἦχος πλ. β'.

Νῦν ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρὼν, εὐφροσύνην εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρας τῆς προφητείας ἐπαγαγὼν, λάμπει ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοῖον.

Θεοστόχε μὴ παρίδῃς με δεόμενον, ἀντιλήψεως καὶ βοηθείας· τῆς παρὰ σοῦ ἐπὶ σοὶ γὰρ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· ἐλέησον με.

Σταυροθεοτοκίον. Τὰ ἀνω ζητῶν.

Θαῦμα καινόν, ἐβόα ἡ Πανάμωμος, Σταυρῷ τὸν Υἱόν, ἰδοῦσα καθυλούμενον· ὁ δρακὶ τὰ σύμπαντα περιφέρων πάθος, ὑφίσταται, καὶ ὡς κριτὸς κατακρίνεται, ὁ πᾶσι παρέχων τὴν συγχώρησιν.

Ῥδὴ Δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Εν Πνεύματι Προφῆται θεώμενοι, τῆς ἀληθείας ἀπλανεῖς, φωστῆρες ὠφθητε πάνσοφοι, κατασφωτίζοντες πάντα τὰ ἔθνη τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι.

Ιδοὺ νῦν τὰς ἐκβάσεις θεώμενοι, τῶν εἰρημένων ὑπ' ὑμῶν Προφῆται θεοὶ δοξάζομεν, τὸν δι' ἡμᾶς κηρυχθέντα, καὶ ἔργῳ τὰς προρρήσεις πληρώσαντα.

Σοφία θεϊκὴ φωτιζόμενοι, τὴν τῶν ἐθνῶν προσαγωγήν, τῇ θείᾳ χάριτι ἐγνώστε, τοῦ Ἰσραὴλ τε τὴν πτώσιν, καὶ πάντων τὴν ἐρήμωσιν.

Θεὸν σεσαρκωμένον ὀφόμενοι, ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, σταθέντες τοῦτον πανόλβιοι, κατηξιώθητε βλέπειν, ἐξ ὁρῶν κατασκήνου ἐρχόμενον.

Ῥδὴ

Ὡδὴ Ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Βοήθησε τὸ πνεῦμά σου, πρὸς τὸν καλῆμενον ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ ἐπηρμένου, Ἡσαΐα πάνσοφε, καὶ ταῖς ἀνωτάταις χορείαις συνανύμνησας.

Τὰς γλώσσας τῷ Πνεύματι, κιχρῶντες Ἅγιοι, τοὺς τούτου λόγους, τῇ οἰκουμένῃ, εὐσταθῶς κηρύττοντες, τῆς θεογνωσίας τὸ φέγγος ἐτρανώσατε.

Ὅσπερ καταγώγια, Θεοῦ γεόμενοι, τὰ ὑπὲρ φύσιν τελούντα τοῦτον, ἐν ὑμῖν ἐσχήκατε· ᾧ νῦν παρεστῶτες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Νοῦν αὐτοῦ τὸν πάνσοφον, καὶ τὴν ἀρχαίαν βουλήν, ὑμῖν Προφῆται τῆς ἀληθείας, ὁ Θεὸς ἐγνώρισεν, ὁ ἐκ τῆς Παρένου, τεχνεὶς ὁ μόνος εὐπλαγῆς.

Ὡδὴ Γ'. Μαινομένην κλύδωνι.

Πολιτείαν εἴλεον, εὐσεβείας λόγον ἀληθῆ, κεκτημένοι κήρυκες γεγονάτε, παναληθεῖς, λείας σαρκώσεως Ἅγιοι.

Πρώτην λείαν ἔχοντες, Βασιλέων ἄσχετον ὄρμην, καὶ θηρῶν τὰ στόματα ἐφράξατε, καὶ ἐκ γαστρὸς τοῦ κήτους σῶσι ἐρρύσθητε.

Οἱ ἐκ μήτρας Ἅγιοι, ἐν τῷ κόσμῳ λάμποντες παντὶ, ἀρετῆς διδάσκαλοι γεγονάτε, καὶ φυτουργοὶ Προφῆται πάντες πανόλβιοι.

Θεοτοκίον.

Φιλοθέους ἔχοντες, διανοίας γέννησιν τὴν σὴν, οἱ Προφῆται Δέσποινα προήγγειλαν, σὲ τυπικοῖς καὶ πολυτρόποις συμβόλοις Ἀγνή.

Ὡδὴ Ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Η ἀπειροδύναμος, τοῦ Κυρίου δυνάμις, ἐν λάκκῳ τοὺς λέοντας, σαρῶς ἐχαλιναγώγησε, βοῶντι τῷ Προφῆτῃ· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τριάδος ἰσάριθμοι, τῆς σεπτῆς ὑπάρχοντες, τὴν φλόγα κατέσβεσαν, οἱ πάνσοφοι Παῖδες σου, συμφώνως μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς φωστῆρες λάμποντες, ἀρετῶν ἐν ἁνέσι, τὴν γῆν οὐρανῶσαντες, Ἀβραάμ ἀπόγονοι, Προφῆται μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως, ὑπερέβης Δέσποινα, τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν μόνον δεσπόζοντα· ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ Η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ενδον τῆς τρυφῆς τοῦ Παραδείσου ὄντες, Προφῆται θεόληπτοι, χορείαν στήσαντες, πάντας τοὺς πίστει ὑμᾶς ἀνευφημοῦντας, ρύσασθαι κινδύνων, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε.

Τῖνον οἱ πιστοὶ, τοῖς θεηγόροις πάσι, Προφῆταις προσφέρωμεν, χορείαν πλέξαντες, πάντες οἱ τούτων, τοῖς λόγοις στηριχθέντες, ἵνα ταῖς πρεσβείαις, αὐτῶν δικαιωθῶμεν.

Σκευὴ νοητὰ, τῆς εὐδίας πάντες, Προφῆται τοῦ Πνεύματος, σαφῶς γεόμενοι, πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς γνῶσιν ὁδηγοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτο-

Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν τοῦ Πατρὸς, θεαρχικὴν
ἀκτίνα, Παρίε·νε·γεγέννηκας, σαρκὸς
προσλήμματα· ὅθεν ἀπαύστως
τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν,
Ἀγνή· εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὴ θ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Ομοφρόνως δεῦτε νῦν, τοὺς
Προφῆτας πάντας τοῦ Θεοῦ, θαυμάτων
τοὺς τελεστάς, τῶν ὑπερυψωῶν, τὸ
κλῆμα τὸ ἐντιμον, τὴν ἐκλογὴν, τὴν ἐξ
Ἰακώβ, ὡς προκηρύξαντας, τὸν Χριστὸν ἀνευφημήσωμεν.

Χαρμονῆς προάγγελοι, παγκοσμίου
κήρυκες σαφῶς, καὶ γνώσεως φαιδροί,
ὁδοὶ ὁησαυροί, σοφίας γεγονότες,
παναληθοὺς, στόματα ἁγιά, γλῶτται τοῦ
Πνεύματος, τοῦ ἁγίου πανσεβάσμιου.

Δε· Προφῆται πάνσοφοι, τὸν
τῶν ὁλῶν κτίστην καὶ Θεόν, ὁρῶντες
ὡς ἐφικτόν, καὶ τῇ παρ' αὐτοῦ
αἵγλῃ φωτίζόμενοι, τοὺς τὴν ὑμῶν
μνήμην εὐλαβῶς, πίστει γεραίροντας,
ἐκ κινδύνων διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Σωτηρίας πρόξενος, τοῖς ἀνθρώποις
γένονας Ἀγνή, γεννήσασα σαρκικῶς,
τὸν δημιουργόν, Σωτῆρα καὶ Κύριον,
τὸν διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰλασμένον, τοῖς
μεγαλύνουσι, σὲ Παρίε·νε· παρεχόμενον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανὼν. Ἰδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διδεδύσας.

Τὸν βαῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χρι-

(TOM. Γ')

στοῦ, διηγωνισμένος, ἡξιώθης ἐπι-
τυχεῖν, τῆς ἐπουρανίου Βασιλείας
ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀοίδι-
μι.

Ἠλλοίωσας δόγμα τυραννικόν,
ἐνθέοις ἀγῶσιν· ἀλλὰ δέομαι Ἀ-
θλητὰ, ταῖς σαῖς μεσιτείαις οἰ-
κτειρόν με, πρὸς τὰ κακὰ ἀλλοι-
ούμενον πάντοτε.

Ἰναὸς χρηματίσας τοῦ Παν-
τοουργοῦ, τοὺς ἐν τῷ τεμένει, τῷ
σεπτῷ σου Μάρτυς Χριστοῦ, ἀνυμ-
νολογούντας ταῖς εὐχαῖς σου,
κατοικητῆρια δεῖξον τοῦ Πνεύ-
ματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενούται ἐν τῇ Γατρί,
τῇ σῇ μὴ κενώτας, τοὺς Πατρῶ-
ους κόλπους Ἀγνή· τοῦτον οὖν
δυσώπει σωτηρίας, καταξιώσαι
τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ἰδὴ Γ'. Σὺ εἰ τὸ στερέωμα.

Γέ· ους περιφάνειαν, καταλι-
πὼν Χριστοῦ ἐσπευσας, Μάρτυς
θανεῖν, ὅπως ἀπολαύης, τὴν ζωὴν
τὴν αἰώνιον.

Δε· ἡμῖν βοήθειαν, τοῖς κινδυ-
νεύουσι πάντοτε, ταῖς κοσμικαῖς,
Μάρτυς ἐπηρεαῖς, καὶ θειαῖς πε-
ριστάσεσιν.

Ὁλβιος γενόμενος, καὶ φωτι-
σμοῦ παντὸς ἐμπλεως, πάντας
πλουτεῖν, τὴν Δικαιοσύνην, ἀλό-
γῳ ἰκέτευς.

Θεοτοκίον.

Ἠνεγκας τὸν ἄσταχυν, τὸν ἀ-
γεώργητον Ἀχραντε, πάντων ἡ-
μῶν, τρέφοντα καρδίᾳ, τῶν πι-
στῶς ἀνυμνούντων σε.

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον.

Αρετῶν ταῖς ἰδέαις καταστρα-

3 πτόμε.

πτόμενος, μαρτυρίου τῷ φέγγει
ῥαϊζόμενος, ὑπὲρ Ἡλίου σοφῆ,
ἐκλάμπεις ἀδαμάντινε, καὶ φωτί-
ζεις ἀληθῶς, τοὺς ἐκτελοῦντάς σου
πιστῶς, τὴν μνήμην τὴν φωτοφό-
ρον, πανένδοξε ἀθλοφόρε, καὶ πρό-
σχυνοῦντάς τὰ λείψανα.

Θεοτοκίον. Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀ-
διόδευτος. κτλ.

Σταυροθεοτοκίον Ὁμοιον.

Τῷ σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεο-
χαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη
πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαι-
μόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπάζεται
διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, κατὰ χρέος
σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν,
καὶ Θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦν-
τές σε μεγαλύνομεν.

Ὡδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νόμους Θεῖους παρέβλεψα, καὶ
παρανομίας πάσας συνέζησα,
σπεῦσον Ἄγιε βοήθει μοι, τῷ κα-
τεγνωσμένῳ ἰκετεύω σε.

Δεσμευθεὶς διὰ Κύριον, πᾶσαν
τὴν κακίαν ἐχθροῦ διέλυσας, ἐξ-
ῆς ἅπαντας περισώζε, τοὺς πι-
στῶς σε Μάρτυς λιτανεύοντας.

Ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅταν
παραστώμεν Κυρίῳ κρίνεσθαι, βοή-
θος ἡμῖν γενήθητι, τοῖς κατεγ-
νωσμένοις Μάρτυς ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν σωματώσασα, τὸν ἀ-
νερμηνεύτως ἐν σοὶ οἰκήσαντα,
τοῦτον αἰτῆσαι. Πανάμωμε, αἰω-
νίου δόξης ἀξιῶσαί με.

Ὡδὴ Ε'. Ὁρμίζοντες.

Συνὼν ταῖς οὐρανίαις δυνάμε-
σιν, Ἀθλοφόρε, σωθῆναι ἰκέτευε,
τοὺς ἐπὶ γῆς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ίατρευσον βοῶ σοι αἰοῖδιμε,
τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χρό-
νια, ἐκδυσωπῶν τὸν φιλόφθονον.

Νομίμως ἐναλίσσας τοὺς νό-
μους, διαφυλάττειν ἡμᾶς ἐνδυνα-
μωσον, τοῦ Παντοκράτορος ἐνδοξε.
Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἰκέτευε, τὸν
Υἱόν σου, πταισμάτων συγχώρη-
σιν, ἡμῖν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Ὡδὴ Σ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀνέτειλέ σοι σοφῆ, φῶς ἄδυ-
τον ἐναθλήσαντι, καὶ εὐφροσύνης
σκηναί, ἅγιοι ἐδέξαντο· ἐν αἷς αὐ-
λιζόμενος, τῶν ἐπὶ τῆς γῆς σε,
εὐφημούντων Μάρτυς μέμνησα.

Μεγάλους ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνύ-
σας ἄλλους αἰοῖδιμε, μεγάλων ἡ-
μᾶς κακῶν, κινδύνων καὶ θλίψεων,
ταῖς σοῖς ἀπολύτρωσαι, ἱεραῖς
προσθεταῖς, ἵνα πόθῳ σε δοξά-
ζωμεν.

Μὴ δείξης με Ἰησοῦ, κατε-
γνωσμένον ἡνίκα σου, τῷ θρόνῳ
τῷ φοβερῷ, Λόγε παραστήσομαι·
ἄλλ' οἵκτειρον σῶσόν με, Θεαῖς
μεσιτείαις, τοῦ Ἁγίου πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ
τὴν ψυχὴν φωταγώγησον, τὸν ἐν
Ἁγίοις Θεόν, ἐπαναπαυόμενον,
ἀρρήτως κινήσασα, Παναγία Κό-
ρη, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὡδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καὶ
παθῶν ἀτιμίας καὶ πάσης θλίψεως,
Μαρτύρων χαρμοσύνη, διάσωζε
καὶ δίδου, ἀγαμέλπειν ἐκάστοτε.
Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐ-
λογητός εἶ.

Ἀγαθὲ μου προστάτα, δυσχε-
ρεῖαις τοῦ βίου κλυδωνιζόμενον,
μηδόλως με παρίδης, ἀλλ' οἴκτει-
ρον εὐχαῖς σου, καὶ διάσωσον
ψάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,
Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ραθυμίας ἀτόπου, καὶ δεινῆς
ἁμαρτίας καὶ ἁμαυρώσεως, διάσω-
σον παμμάκαρ, προστρέχοντά σοι
πίσται, τῇ θερμῇ ἀντιλήψει σου·
ὅπως τιμῶ σε πιστῶς εἰς πάντα
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δαπανήσας τὸν χρόνον, τῆς
ζωῆς μου Παρθένε ἐν ἀμελείᾳ
πολλῇ, προσπίπτω καὶ βοῶ σοι,
διέγειρόν με σῶσον, τῷ Υἱῷ σου
κραυγάζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ Η'. Νικηταὶ τυράννου.

Ἐν πυρὶ βαπτάνων, ὡς χρυσὸς
ἀήτητε ἐδοκιμάσθης, καὶ τῶν
παθημάτων, τοῦ Χριστοῦ ἐκφρά-
γισμα βοῶν ἐδείχθης, εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύ-
ριον.

Χεμαζόμενόν με, καὶ δελεα-
ζόμενον τοῦ ἀλλοτρίου, ταῖς δει-
ναῖς ἀπάταις, προσευχαῖς σου Ἄ-
γιε βοῶντα σῶσον, εὐλογεῖτε πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ τὴν δυναστείαν, πᾶσαν τοῦ
ἀλάστορος ἐξαφανίσας, τῆς αὐτοῦ
με ῥῦσαι ἐνδοξε κακώτεως ἀνα-
δοῶντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔρ-
γα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

ὑπὲρ εὐσπλαγχνίαν, ἀνθρω-
πον γενόμενον πῶν εὐεργέτην, ἀ-
πορρήτως τίχτης, Θεοτόκε σῶ-

ζοντα τοὺς μελωδοῦντας, εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Ὡδὴ Θ'. Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰνα σε Θεαῖς ἐν φωναῖς, μα-
καρίζωμεν καλῶς ἐναθλήσαντα,
Μάρτυς αἰοῖδιμε, καὶ τὰ τοῦ πλάνου
κέντρα συντρίψαντα, σῶζε ἡμᾶς
πολυειδῶν κινδύνων καὶ θλίψεων,
καὶ περιστάσεων, τοὺς προστάτην
σε καλὸν εὐμοιρήσαντας.

Ὡς ὄρθρος ὡς ἡμερινός, ἐξα-
νέτειλας ἀστήρ παναἰοῖδιμε, καὶ
κατεφώτισας, ταῖς διδαχαῖς σου
πάντα τὰ πέρατα, καὶ τῶν δαιμό-
νων τὸ δεινόν, σκότος ἐξηφάνισας·
διό με φώτισον, βαθυμία τὴν ψυ-
χὴν σκοτιζόμενον.

Στήριζον πάντας τοὺς πιστοὺς,
ἐν τῇ σκέπῃ σου αἰεὶ καταφεύγον-
τας, Μάρτυς αἰοῖδιμε, ὅπως τοῦ
βίου ταῖς περιστάτεσι, καὶ μηχαν-
αῖς τοῦ πονηροῦ, μὴ περιτρεπώ-
μεθα, οἱ ἐτῆσιώς σε μεγαλύνον-
τες ὁμοῦ καὶ δοξάζοντες.

Ἠγγικε πρότερε ψυχῇ, ἡ ἡ-
μέρα ἡ μεγάλη τῆς Κρίσεως· ὅταν
τὸ ποίημα ἀχθῇ, εἰς κρίσιν καθά-
περ γέγραπται, καὶ τί ποιήσεις
πονηροῖς ἔργοις ἐπιμένουσα; σπεῦ-
σον καὶ βοήσον, τοῦ Ἁγίου με εὐ-
χαῖς σῶτόν με Κύριε.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὸ
ἀδέκαστον ὁ τάλας Κριτήριον, ἐν
ᾧ με τήρησον τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου ἀκατάκριτον, ἐκδυσωπεί σε
ἐκτενῶς, ἡ Πάναγνος Δέσποινα,
ἡ ἀπορρήτως σε, σωματώσασα
Χριστὲ Πολυέλεε.

Εἰς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει λέγε
Γ'. καὶ ς'. ᾠδὴν. Τὸ Προκείμενον, τὸν
Ἀπόστολον, καὶ τὴ Εὐαγγέλιον. Κοι-
νωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΕΙΣ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Δόξα κροτείσῃ Χριστῷ, ἡ τῶν
Μαρτύρων.

Ὡδὴ Α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Δεῦτε πιστοί, ἅπαντες χεῖρας
κροτήσωμεν, καὶ θεοφθόγοις ἄτ-
μασι πανηγυρίσωμεν, τῶν Μαρτύ-
ρων τοὺς ἄλλους, Χριστὸν δοξο-
λογοῦντες. Ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν, θεῖον ἐδείχθη καὶ
καύχημα, τὸ τοῦ Σωτῆρος τρό-
παιον ἡ ἀκαθαίρετος, τοῦ Σταυ-
ροῦ πανοπλία, δι' ἧς οἱ νικηφόροι
ἐστεφανώθησαν.

Ξίφος καὶ πῦρ, βόθρον σταυρόν
τε καὶ θάνατον, τοῖς αἰοιδίμοις
Μάρτυσιν ἐπανετίνοντο, οἱ τοῦ
θείου διώχται, ζωὴν πρὸς τὴν ἀ-
μείνω αὐτοὺς ἐλαύνοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς, τέτοκας τὸν ἐ-
πουράνιον, σεσαρκωμένον Πάνα-
γον τὸν ἐνυπόστατον, τοῦ Γεννή-
τορος Λόγον διό σε τῶν Μαρτύ-
ρων, δῆμοι δοξάζουσι.

Ὡδὴ Γ'. Τῆς πίστεως ἐν πέτρα με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι στρα-
τιῶται, τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυ-
ναμωθέντες, τῆς πλάνης τὴν πο-
λύθεον ἀθείαν, ἐν πίστει κράζον-
τες. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔ-
στιν Ἅγιος, πλήν σου Κύριε.

Ρανίσι θεοῦ αἵματος ραντισ-

θέντες, ουσίαις οὐκ ἐχράνθητε δαι-
μονίων, λυσία προσηνέχθητε τῷ
Κυρίῳ ὀλοκαυτούμενοι, καὶ πίστει
κράζοντες. Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος
πλήν σου Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἄθλο-
φόροι, ταῖς ἐαυτῶν καρδίαις εἰσω-
κισμένον, τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν
ἀνεβόων. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος,
πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθελεύουσαν μετὰ
τόκον, πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος
τοῦ τεχθέντος, τιμωμένε σε κραυ-
γάζοντες τῷ Υἱῷ σου. Οὐκ ἔστιν
Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ οἱ
γενναῖοι, ἀγωνισάμενοι καλῶς
τὸν Βελίαρ, ὀλοτελῶς ἐθύθισαν
αἱμάτων ταῖς ῥοαῖς, λίθοις γὰρ
συνθλώμενοι, καὶ τεμνόμενοι ξί-
φει, καὶ πυρὶ καιόμενοι, καὶ εἰς ὕ-
δωρ βληθέντες, στεφανηφόροι ὡ-
φθισαν σαφῶς. ὅθεν τιμῶνται, καὶ
πίστει δοξάζονται.

Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδρά-
μωμεν. κτλ.

Σταυροθεατοκίον, ὁμοίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ
Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἡ-
πλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλε-
φεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις
κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα συντόνως.
Ποῦ σου Τέκνον φίλτατον, ὤρε-
ων καὶ θαυμάτων, μνήμην ὧν ἀπή-
λαυσεν ὁ ἀχάριστος ἔθνος; ἀλλ'

εἰς

εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν ταῦτα νῦν πάσχεις· ὕμνῳ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Εμῖμήσαντο πάθος σου, τοῦ ἀπαθούς προθύμως τῷ θανάτῳ, ἐκ τοὺς ἐκδόντες οἱ Ἀλλοφόροι σου.

Ικετεύοντας πρόσδεξαι, τοὺς Ἀλλητάς, καὶ λύσιν τῶν πταισμάτων, πειρασμῶν τε δίδου, ἡμῖν πρεσβείαις αὐτῶν.

Σεσιώπηται ἅπαντα, πλάνη δαιμόνων Χριστέ· Θεὸν γὰρ σε τὸν ὄντως ἀληθῆ, οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε ἔσεβον, οἱ Ἀλληταὶ Θεὸν σεσαρκωμένον, τὸν Υἱόν σου Δέσποινα καταγγέλλοντες.

ᾠδὴ Ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Ωραιότατην στολὴν, πεφοινγμένην, εὐσεβῶς αἵματι, μαρτυρικῶ καὶ ἡμφιασμένη, τῇ χάριτι τῇ σῇ, νῦν οἱ Ἀλλοφόροι Χριστέ ἡμιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέρουσι, τοὺς Ἀλλητάς τῷ πότῳ κατάλληλον νέμοντος ἰσχύ· δι' ἧς νικηφόροι ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ράβδον δυνάμεως, τοῖς Ἀλλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας, καὶ τῶν ἐχθρῶν, κατακυριεύειν ἐποίησας τούτους· διό σου ὕμνουμέν Χριστέ, τὴν Θεότητά.

Θεοτοκίον.

Ιεουργὸν ἐκ Δαβὶδ, καταγομένη τὸν Χριστὸν τέτακας· ὅθεν Ἀγνή, τῆς ἱερωσύνης μετατιθεμένης ἀνάγκη καὶ νόμου μετάθεσις γίνεσθαι.

ᾠδὴ ς'. Ἀβυσσος ἀμαρτιῶν.

Σάλπιγγος ἡχή κροταίται, πνευματικῇ ἐπαξίως, λογικῶν χειλέων καρδίαι, ὕμνον ἐκπέμπουσα καὶ μέλπουσα, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄλλους.

Τέτρωνται τῶν ἀσεβοῦντων, καὶ δυσμενῶν αἱ καρδίαι· Χριστὸς γὰρ ἐκτείνας τὸν Σταυρὸν, ὡς τόξον ἀπέστειλε, τοὺς Μάρτυρας, βέλη ἡκονημένα.

Οπλοῖς τῆς δικαιοσύνης, καὶ πίστεως οἱ γενναῖοι, ἑαυτοὺς πρὸς πάλιν ἐχθρῶν, ἀσάρκων καθώπλισαν, καὶ τέλεον ἐξηράνισαν τούτους.

Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀβρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

ᾠδὴ Ζ'. Εἰκόνας χροστές.

Σαρκῶν Δανιὴλ, οὐ κατίσχυσαν, ποτὲ λεόντων στόματα, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· ἐν τῇ χειρὶ σου γὰρ Κύριε, ζῶτιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων, ἀγαλλίωσαι καὶ ψάλλουσαι· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η φλόξ τοῖς τρισίν, ἐδροσίζετο Παισὶν ἐν Βαβυλῶνι ποτε, τοῖς Ἀλλοφόροις δὲ ἡ πολυέερος, κατεμαραίνετο κάμινος· ὅθεν τὴν ἀπάτην ὀρῶντες, τεφρούμενην ἐκράυγαζον· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πότῳ Χριστέ, ἐξιστάμενοι τῷ σῷ οἱ Ἀλλοφόροι σου, ὡς περ ἀνάλωτον περικείμενοί, τὸ τῆς σαρκὸς

σαρκὸς περιβόλαιον, βασάνων ἀλ-
γεινῶν κατεφρόνουν, σοὶ ἐντρο-
φῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς
εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως εὐπλοχος ἦν, καὶ ὠραῖος ὁ
χορὸς τῶν Ἀθλοφόρων σου, ἡ πο-
λυτίμητος καὶ λεολεκτος, τῶν ἐκ-
λεκτῶν σου ἀμήγυρις, Πνεύματι
τῷ σὺ κροτουμένη, καὶ εὐρύθμως
χορεύουσα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός,
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νομίμως τῆς σῆς, ὁμολογίας
εὐσεβῶς ὑπερήθλησαν, οἱ Ἀθλο-
φόροι σου αἰκίζόμενοι, καὶ Θεο-
πνεύστῳ χάριτι, μίαν τρισυπόστα-
τον φύσιν, Θεολογοῦντες ἐκραύ-
γαζον· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ ἡ. Τὸν ἀρρήτω σοφία.

Μεμνησμένων τυράννων, τὴν
δυσχάθεκτον μαίαν, οἱ Ἀθλοφό-
ροι κατέβαλον, διαπρυσίως μελω-
δοῦντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Ανανήψατε πλάνοι, καὶ ἐπί-
γνωτε τὸν Κύριον ὄντως, οἱ ἐν-
δόξοι Ἀθλοφόροι ἀνεβόων· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πητορεῦειν μηδὲ ὁλως, μελετή-
σαντες οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι,
Πνεύματος δὲ Θείου πλησίεντες
ἐβόων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Τῶν γενναίων Μαρτύρων, ὡ-
ραιώθησαν ἐν χάριτι, οἱ πόδες,
τρिसυπόστατον φύσιν εὐαγγελιζο-
μένων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τοῖς ἐγκωμίοις σε Ἀγνή, λαμ-

πρὸς γεραίρουσι, πᾶσαι αἱ γενεαί·
τὸν Κύριον γὰρ τέτοκας· Ὡ θαῦ-
μα φρικτὸν, ἔργον παμμακάριστον.

Ἦδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ.

Υλομανήσασαν πάλαι, τῶν εἰ-
δώλων τὴν πλάνην, Χριστέ ἐν
ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν, σὺ τῷ
πυρὶ τῷ τῆς πίστεως καταφλέξας,
Μαρτύρων τῆς εὐσεβείας ἡθροίσας
χοροὺς ἐπαξίως σε ὕμνοις, ἀπαύ-
στως μεγαλύνοντας.

Πευστήν οἱ Μάρτυρες δόξαν,
καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον, Χριστέ
καταλιπόντες ἐπὶ γῆς, σὲ τὸ τῆς
δόξης ἀπαύγασμα, ἀναφαίρετον
πλοῦτον εὐρόντες, αἰωνίων ἀγα-
θῶν, κληρονόμοι ἀξίως, ἐν οὐρα-
νοῖς ἐγένοντο.

Ως ἐν ἐσπέρᾳ ἡ φύσις, τῶν ἀν-
θρώπων ἡ πάλαι, τῆς πλάνης ὑ-
ποκύψασα ζυγοῖς, σοῦ ὑπὲρ φύσιν
τεκούσης Ἀγνή, τὸν ἀπάντων
Δεσπότην· ὃς ἐπιγείους κήρυκας
σαφῶς, τῆς αὐτοῦ δεσποτείας τοὺς
Μάρτυρας προβάλλεται.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένη,
καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς δῆμους, τὸν
σὸν καλικοτεύοντας Υἱὸν, δέξαι ἡ
μόνη ἐλπίς τῶν πιστῶν· καὶ εἰρή-
νην τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρί-
στῳ Βασιλεῖ, καὶ ἡμῖν σωτηρίαν,
τοῖς σὲ ὕμνοῦσι βράβευσον.

Εἰς ἱεράρχην.

Εἰς τὸν ὀρθρον

Ὁ Κανὼν. Ἦδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Πλουτήσας Θεόπνευστε, πνευ-
ματικῶς

ματικῶς τὰ Μυστήρια, ἡρεῦξω Μακάριε, δογματῶν λόγια, δι' ὧν γέγονας, Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς μάνδραν Οὐράνιον διαβιβάζων αὐτήν.

Πρὸς ὕψος ἀνέδραμες, τῶν τῆς Γραφῆς ἀναβάσεων, καὶ ταύτης κατώπτευσας, νοῦ κα' ἀρότητι, τὸ ἀμήχανον, ἀπόρρητόν τε κάλλος, δι' οὗ ἐχρημάτισας Ἱεραρχίας λαμπτήρ.

Τῆς θείας ἐλλάμπειως, τοῦ νοῦ τοῦ Πάτερ ἐτυχες, φωτὸς καὶ κατηύγασας, τὰς διανοίας ἡμῶν, τὰς αἰρέσεις δὲ, ὀρθοτόμοις ἀκτίσι, τεφρώσας κατέφλεξας διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ο Τόκος ἀπειράνδρος, ἐν σοὶ τελεῖται Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ὁ Ὑπέρθεος Λόγος προέρχεται, καὶ τηρήσας σε, Παρθένον μετὰ Τόκον, Θεὸς τε καὶ ἄνθρωπος ὁράται τέλειος.

Ὁδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ακηλίδωτον τὸν νοῦν, τῇ ἀναλάμπει τῶν σεπτῶν πράξεων, ἔχων ἐδείχθης ἔσοπτρον, Ἱεράρχα θείας λαμπρότητος.

Τῇ χάριτι ἀληθῶς, τῇ ἐπ' ἐλπίδι τελεσθεὶς Ὅσιε, ἱεουργὸς γέγονας τοῦ Εὐαγγελίου τῆς χάριτος.

Τῶν λόγων σου τὸ τερπνόν, ὑπὲρ κηρίου γλυκασμὸν φέρουσα, ἡ Ἐκκλησία ἐνδόξε, ἐκπτύει πικρίαν αἱρέσεων.

Θεοτοκίον.

Ωs πύλην σε καὶ Ναόν, τῆς θείας δόξης κοινωνὸν σέβοντες,

Μήτηρ Θεοῦ Πανάμωμε, πάντες τῶν κινδύνων λυτρούμεθα.

Κάθισμα ἤχος πλ. α'.

Τὸν Συνάναρχον λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων τῶν Θεοπνεύστων Γραφῶν, τὸν ἡμᾶς ὀδηγοῦντα πρὸς τὴν μετάνοιαν, τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, ὡς διδασκλήντες ὑπ' αὐτοῦ, τιμήσωμεν κατὰ χρέος· πρεσβεύει γάρ τῳ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν Τόκον σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Εν σταυρῷ σε ὁρῶσα Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη Μητρικῶς, τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὁδὴ Δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Τῇ σαγήνῃ τῆς ἀληθοῦς, ὁμολογίας ζωγράφας, Πάτερ, ὡς ἰχθύας δὲ τῆς Ποίμνης σου, ἱερὸν κατάστημα, Θεῷ Οὐσίαν προσήγαγες.

Σὺ διέκοψας κεφαλὰς, ὡς ἐν ἐκστάσει αἰρετιζόντων, τὸ τῆς πίστεως κεφάλαιον, Χριστὸν ὀπλισάμε-

σάμενος· διὸ καὶ νίκης σπέρος ἀνεπλήχθη σοι.

Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς, τῆς
θείας ὤφθης Οἰκονομίας, καὶ τῆς
δόξης τῶν τοῦ Πνεύματος, χαρι-
σμάτων γέγονας, μυσταγωγὸς καὶ
Μυστῆς πανίερος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος ἐν πειρασμοῖς, καὶ
θεῖαν σκέπη ἐν περιστάσει, Θεο-
νύμφευτε κεκτήμεθα, καὶ λιμένα
εὐδίου, καὶ ἀσφαλὲς ψυχῶν ἱλα-
στήριον.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ θεὸς ποταμὸς, ἐγνωρίσθης
τῇ Ποίμνῃ σου, τὴν ἄρουραν κα-
ταρδεύων, τῶν ψυχῶν Ἱεράρχα,
τοῖς θεοῖς σου χαρίσασιν.

Ἐξέλαμψες ἡμῖν, τῶν σὼν λό-
γων λαμπροτητα, σκεδάσας δὲ τὴν
ὀμίχλην, τῶν ἀθέων δογμάτων,
Ἀστὴρ ὤφθης ἀνέσπερος.

Χεῖρα σαῖς πρὸς Θεόν, ἱκεσίαις
μαῖ ἐκτεινον, καὶ ἐν θλίψεσι βοη-
θείας, ἐν δαινοῖς εὐχερείας, πα-
νεύφημε Θεράπον Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλοι ἀρράγεις, κατ' ἐχ-
θρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν
καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ Σ'. Ἐδόξας προτυπῶν.

Τὴν ἄβυσσον, τῶν Γραφῶν νοη-
μάτων ἐξήντηλσας, καὶ τὸν πλοῦ-
τον, τῶν ἐνέων δογμάτων ἐπλού-
τησας, καὶ ἐξήρανας, ποταμοὺς
Ἱεράρχα αἰρέσεων.

Τῇ τραπέζῃ, τοῦ Δεσπότου Χρι-
στοῦ παριστάμενος, καὶ τῆς θείας
εὐωχίας αὐτοῦ ἀξιούμενος, ἐκτε-

νῶς μὴπαύσῃ, ἱλασμὸν ἐξαιτῶν
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τὴν μάχαιραν, τῷ τοῦ πνεύ-
ματος λόγῳ σπασάμενος, τῶν ἀ-
θέων, νοημάτων καθεῖλες τὰ ἐκ-
φυλα, καὶ ἐρρίζωσας, Θεοφόρε, πι-
στῶς τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Τῷ τόκῳ σου, τῆς ἀρχαίας ἀ-
ρᾶς ἀπτελλάγμεν τὴν χάραν γὰρ,
ἐν γαστροῖ σου Παρθένε συνέλαβες,
καὶ Θεὸν τεκοῦσα, τῶν ἀνθρώπων
τὴν φύσιν ἐθέωσας.

ᾠδὴ Ζ'. Ὁ διασώσας.

Ως τῆς σοφίας ἐραστής, ἐρωτῇ
ἀσχέτῳ συνήφθης, τῇ ἀγαπήσει
τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχα· διὸ καὶ ἐ-
κραύγάζεις, ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ τῆς Πίστεως στεῆρᾳ,
ἐστήσας τοὺς πόδας σου πέτρα,
καὶ τριχυμῖαις πειρασμῶν, ἀκατά-
σειστος ὤφθης, καὶ ἐψάλλεις· Ὑπε-
ρύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ποίμνης κατάρχων λογικῆς,
ἐλρεφας αὐτὴν ἐν τῇ γλῶσῃ, τῶν
ἀθανάτων διδασκῶν, καὶ πιστῶς
σὺν αὐτῇ ἀνεκραύγάζεις· Ὑπερύ-
μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς καὶ σκέπη καὶ λιμὴν,
καὶ ἀκαταμάχητον τεῖχος, καὶ
προστασία ἀσφαλῆς, τοῖς κραυγά-
ζουσιν ὤφθης Πανάμωμε, ὑπερύ-
μνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πα-
τέρων εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τῷ ἐλαίῳ χρισθεὶς τῷ τοῦ Πνεύ-
ματος

ματος, Ἱεράρχης Θεοῦ ἀναδέδει-
ξαι, ὡς Ἀαρὼν μακάριε, καὶ ἐδίδα-
σκας κρᾶζειν, πάντα τὰ ἔργα, εὐ-
λογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Απροσίτῳ φωτὶ ἀστραπτέμε-
νος, τὴν τῆς πλάνης ἀγλὺν ἀπε-
μείωσας, καμὸν τὸν ζόφον σκέδα-
σον, τῶν παθῶν Ἱεράρχα, ταῖς
σαῖς πρεσβείαις, ἵνα χαίρων δο-
ξάζω τὴν μνήμην σου.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν τῷ τοῦ
λόγου τερπνῷ, Θεοφάντορ πιστῶς
κατεκόσμησας, καὶ δι' ἀμφοῖν ἐ-
ξελαύψας, ἐκδιδάσκων κραυγά-
ζειν· πάντα τὰ ἔργα εὐλογεῖτε,
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ως ἐκ ζάλης παθῶν κυματού-
μενοι, τῷ λιμένι τῷ σὺ καταφεύ-
γομεν, Θεομήτορ Ἀνασσα, καὶ
βοῶμεν ἀπαύστως, πάντα τὰ ἔρ-
γα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥδὴ θ'. Ἐπίσης κράτοι.

Η εὐσημὸς σου γλῶτσα, ὡς
περ σάλπιγξ εὐχῆος, φωνοῦσα τὸ
τοῦ λόγου μυστικόν, διαγείρει
τοὺς πιστοὺς, καὶ καθοπλίζει θε-
ουργῶς, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς.

Τὸ ἐνδύμα τὸ λεῖον, στολισά-
μενος μυστικῶς, εἰσῆλθες εἰς τὴν
ἀνω νυμφικῶς, εὐωχίαν καὶ χα-
ράν, καὶ ἀνεκλήθης σὺν Χριστῷ,
Πάτερ πανόλβιε.

Αγάλλεται συμφῶνως, καὶ
σκιρτᾷ Πατέρων χορὸς, εὐφραίνει-
ται ὁμήγυρις πιστῶν, καὶ χορεύει
μυστικῶς, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ
ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν τιμωσάν σε πόλιν, ἡ τε-
(TOM. Γ')

καύσα τὸν τοῦ Θεοῦ ἀμνόν, καὶ
ἀρχιποίμενα Χριστὸν, ἐκ κινδύνων
καὶ φθορᾶς, καὶ ἀμαρτίας παθῶν,
λύτρωσαι Δέσποινα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, γ' καὶ γ'. φδὴ,
Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, καὶ Εὐ-
αγγέλιον, Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον
αἰώνιον.

ΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ,

Ὁ Κανὼν, Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Τοὺς ἀνατείλαντας, ἐν τῷ κό-
σμῳ, τοὺς Ἱεράρχας τοὺς σοφοὺς,
τοὺς τῆς βασιλείας διαλήμποντας
δόγμασιν, ἄνωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ
δοξάσαντι αὐτοὺς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς διαπρέφαντας ἐν τῷ κό-
σμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ
τῆς ἀσθεβείας τὴν ἀγλὺν ἐκδιώ-
ξαντας, τιμῶμεν οἱ πιστοὶ τοὺς
Ἱεράρχας μεγάλους τοῦ Κυρίου.

Ως παριστάμενοι σὺν Ἀγγέ-
λοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς
ἐπιτελοῦσι τὴν ὁμῶν μνήμην ἱε-
τεύσατε, δοθῆναι τὸν ἱλασμόν,
ἱεροκήρυκες ὄντες Θεοφόροι.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβοῦσα τὴν πρὸ αἰῶ-
νων, ἀναρχὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς,
καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον
Πανύμνητε, ἱκέτευε ἔκτενῶς, τοῦ
λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

Ῥδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας λόγον.

Δι' ἐγκρατείας ὄντως καὶ προ-
σευχῆς, ἀκλινούς ἀνήλθετε εἰς
ἀκρόπολιν, τῆς ἀρετῆς Θεοφόροι.
ἐνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
τρυφᾶτε δεῖ.

4 Ὡς

Ως παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Θεόν, Ἱεράρχαι ὅσοι δυσωπήσατε, ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίστει ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην ὑμῶν.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων καθηγηταί, καὶ σοφῶν λογίων ὑφηγηταί ἀληθεῖς τὸν στέφανον κομιέσθε κατὰ τῶν αἱρέσεων Ὅσιοι.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦμεν πάντες Θεοκυήτορ ἁγνή, ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη Ἰησοῦς, ἡ ἀλήθεια.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκευὴ τίμια τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτοι ἄσυλοι τῆς εὐσεβείας, ἀνεδείχθητε ὄντως μακάριοι, ἐν ἀπαθείᾳ τὸν βίον φαιδρύναντες τοῖς δεομένοις τὸν πλοῦτον ἐνείματε, Πατέρες ὅσιοι, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτήσασθε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, ἀρξὴ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμε, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυρεῖοτοκίον, ὁμοιον.

Η ἀμίαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμáμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντι, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκράυγας· Οἱμοὶ Τέκνον μου,

πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παλῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦδὴ Δ'. Μυστικῶς ὁ Προφήτης.

Τοὺς Ἱεράρχας πάντες καὶ σοφοὺς, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν λέγοντες· Θεοφόροι Κυρίου, ἐκτενῶς δυσωπεῖτε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογμάτων ὑφηγητάς, φυτουργοὺς καὶ σοφοὺς Διδασκάλους, Ἱεράρχας τε ἔχοντες, Θεομακάριστοι ὄντως, ὕμνοις καὶ ᾧδαῖς εὐφημοῦμεν ὑμᾶς.

Τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην εἰ πιστοί, ἀρχηγέται τροφίμων αἰδίδιμοι, Ἱεράρχαι Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾧδαῖς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Η ἀνύμφευτος Νύμφη καὶ ἁγνή, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἦδὴ Ε'. Ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ποιμαντικῶς χρισθέντες, τῆς εὐσεβείας τῷ μύρῳ Θεόσοφοι· ὅθεν ὡς Ἱεράρχας, πάντες εὐφημοῦμεν Θεόληπτοι.

Ως μιμηταί δειχθέντες, τῶν Ἀποστόλων Θεόφρονες ἐνδοξοί, πόνοις καὶ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προέστασθε λαοῦ.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν, καὶ Μωσῆν τὸν Θεόπτην ζηλώσαντες, Πατέρες Ἱεροφάνται, τοὺς αἱρεσιάρχας ἡσχύνετε.

Θεοτοκίον.

Ως Βασιλίδα πάντων, καὶ Βασίλεα τῶν ὅλων κυήσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τὴν εὐλογημένην τιμῆσωμεν.

Ἦδὴ,

Ἰδὲ γὰρ ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύτω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεκοσμήσατε Πατέρες μακάριοι, θεοὶς ὑμῶν δόγμασιν, αὐτὴν ἀπαστράπτοντες, τὰς αἰρέσεις τε ἐκ ποδῶν ἐξήρατε.

Ὡς εὐσεβείας φωστῆρες, τῶν δογμάτων τῷ κάλλει ἡστράφατε, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, διδάσκαλοι ἑνδοξοί, ἀμαυρώσαντες τὰς αἰρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Ἀντὶ μαχαίρας τῇ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενοι Ὅσιοι, τὰ νόθα ἐκόψατε, διδάγματα ἁπαντα, καὶ ἐτρανώσατε τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς.

Θεοτοκίον.

Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας Χριστὲ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥύται ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρονησον τὴν ζωὴν μου δέσμοι.

Ἰδὲ Ζ'. Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας.

Ὁ ἐπὶ γῆς φωστῆρας ἀναδείξας, τοὺς εὐσεβεῖς καὶ σοφοὺς Ἱεράρχας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ ἀληθεὺς Ἱεράρχας ἐνθέους, ποιμένης τῆς σῆς, ποιμένας ἀναδείξας, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τῶν παθῶν κατασθέσαντες φλόγα, καὶ τὰς ψυχὰς ἐνθέως δροσισθέντες, δι' ἐγκρατείας καὶ ἀγρυπνίας, καὶ πίστεως ἀληθοῦς, μνήσθητε πάντων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς δευνὰς ἐπαναστάσεις, καταβαλόντες τῷ Χριστῷ

ἐκδοᾶτε· Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδὲ Η'. Τῶν ἐν ὄρει ἁγίων.

Τὸν Μωσέα, μιμούμενοι Πατέρες, ἐν τῷ ὄρει, προσέητε καὶ γνώφῳ, τὸν νοητὸν τῆς χάριτος δεξάμενοι, νόμον Ἱεράρχαι· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν ὑμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λαὸν Χριστοῦ, ποιμάναντες ὁσίως, τῆς Αἰγύπτου τὴν πλάνην ἐκφυγόντες, τὴν Βαβυλῶνα τῶν παθῶν ἀπώσασθε, τὴν Σιών τὴν ἄνω εὐρόντες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς τῷ μύρῳ, χρισθέντες Ἱεράρχαι, τῆς ἐν λόγῳ, καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱεουργεῖτε τὰ θεῖα Ἱερώτατοι· ὅθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, ὑμνεῖτε εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ, οἰκῆσαντα Παρθένου, καὶ ἐν ταύτῃ, φρικτῶς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν παλαιὸν Ἀδὰμ ἀνακαινίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδὲ Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Οἱ δι' ἀπαθείας καὶ πίστεως καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης λόγον, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίου, ὑποδείξαντες σοφοὶ Ἱεράρχαι, προσδεύσατε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εν τῇ βακτηρίᾳ τοῦ Πνεύματος

τος τοῦ ἁγίου, λαὸν ὡς ποιμάναν-
τες, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ
διώξαντες θεομάχους αἱρέσεις,
πάντες Ἱεράρχαι, εὐφημοῦμεν
ὕμῃς.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας
καὶ Ἱεράρχας ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕ-
μνοις, τιμῶμεν ἅπαντες ἀσιγήτως,
τὴν σορὸν τῶν λειψάνων ὑμῶν,
μακάριοι Πατέρες, ἀξίως μεγα-
λύνοντες.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζων βεῖθρον τῆς
ἀφθαρσίας, χαῖρε ἡ ὁλόρωτος τοῦ
ἡλίου νεφέλη, χαῖρε ὄχημα τῆς
Θεότητος ὅλης, χαῖρε κιβωτὲ τοῦ
ἁγιάσματος.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζῆτει εἰ θέλεις
εἰς τὰς λ'. Ἰανουαρίου.

Εἰς Ἱερομάρτυρα.

Εἰς τὸν Ὁσῶν.

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Δίπλοκον εὐσεβείας, τῆς Ἱεραρ-
χίας καὶ ἀθλήσεως, κομισάμενος
στέφος, πρὸς Χριστοῦ μακαρίζη-
σάδιμι.

Σοὶ τῷ Ἀρχιποίμενι, ὁ ἱερουρ-
γός σου ὡς περ ἄκακον, καὶ σεπτὸν
ἱερεῖον, δι' ἀνόμων χειρῶν προσε-
νήκεται.

Εἰλυσας Ἱεράρχα, τῶν αἱρετι-
κῶν τὰ ὀχυρώματα, εὐσεβεῖ παρ-
ρησία, καταγχεύεις Τριάδα τὴν
ἀκτιστον.

Θεοτοκίον.

Ἀχραντὲ Θεοτόκε, ἡ σεσαρ-
κωμένον τὸν αἰδίον, καὶ ὑπέρβειον
Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦ-
μέν σε.

Ὡδὴ Γ'. Σὺ εἰ τὸ Στερέωμα.

Ὁσῶντος ἱερώτατος, ἱερουργῶν
τὸ πρὶν Ὅσιε, τὸν λυτρωτὴν, ἐ-
πειτα ὡς ὕμα, αὐτῷ ἱερουργού-
μενος.

Γέγονας πιστότατος, οὐ μισ-
θωτὸς περιμὴν Ὅσιε, τὸ σεαυτοῦ,
αἷμα προσεχέων φιλοθέως τῆς
ποιμνῆς σου.

Ἀριστα ἐποίμανας, τὸ τοῦ Δε-
σπότητος σου ποίμνιον, Ἀρχιερεῦ-
θεν ἐν τῷ τόπῳ τῆς χλῆδος κατε-
σκήνωσας.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἱκε-
σίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβο-
λάς, ἀποκρουμένη, τῶν δεινῶν
περιστάσεων.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θεῖας Πίστεως.

Θεῖω αἵματι, τὴν Ἐκκλησίαν,
κατελάμπρυνας, ὡς ἀθλοφόρος,
Ἱερομάρτυς καὶ τὴν πλάνην κα-
τήγγησας, ὑπενεγκὼν τὰς βιασά-
νους στερεότατα, καὶ τῶν πιστῶν
τὰς καρδίας ἐφώτισας· ὅθεν ἅπαν-
τες, τὴν μνήμην τὴν σὴν πανσε-
δόχαιμι, τελοῦντες ἐν πίστει, τὸν
Σωτῆρα δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Γένος γέγονα, τῶν ἐντολῶν
σου, ὅλος πάθεσι δεδουλωμένος,
καὶ καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνων ὁ δει-
λαιος· συντετριμμένη ψυχὴ ἐκβο-
ήσω σοι, νῦν με συγγνώμης ἀξίω-
σον Δέσποτα, τὸν κατὰκριτον, διὰ
τῆς ἀσπόρου τεκούσης σε, ὁ μόν-
ος ὑπάρχων πᾶσιν ἀνεξιχνίαστος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμείαντος ἀνὰς τοῦ λόγου,
ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ
Σταυρῷ

Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς ὀρηνωδοῦσα
ἐκραύγαζεν· Οἱμοὶ Τέκνον μου,
πὼς πάσχεις ἐέλων ῥύσασθαι, πα-
θῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὡδὴ Δ'. Εἰσακήκω Κύριε.

Τὰ τῶν λύκων συστήματα, ἄρ-
νας ἐκτελῶν τῷ λόγῳ μακάριε,
τεθανάτωσαι τῷ σώματι, τὸ δὲ
πνεῦμα ἔθου ταῖς χερσὶ τοῦ Θεοῦ.

Ὡς εὐώδης καὶ πάναγνος, καὶ
τῷ Αυτρωτῇ δεκτὴ ἡ θυσία σου,
καὶ προσάγοντος ἐνθέῳ φρενί, καὶ
προσαγομένους παρανόμοις χερσὶ.

Κεχρισμένος μακάριε, ἱερατι-
κῷ ἐν χρίσματι πρότερον, ἐτελέ-
σθης καὶ τὸ δεύτερον, τῷ μαρτυ-
ρικῷ σου μάκαρ αἵματι.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα,
τὸν ζωοποιὸν ἀνήροτος ἄρουρα,
τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ ζωὴν,
Θεοτόκε σῶ' ε τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ Ε'. Ὁρμήζοντες.

Αναίμακτον θυσίαν προσήνεγ-
κας, τῷ Δεσπότη, σεαυτὸν δὲ δι'
αἵματος, ἐκαρποφόρησας ἐνδοξε.

Ἡ θεῖα μὲν γλῶσσά σου ἀπέ-
σταξε σωτηρίαν, ὁ ροῦς δὲ τοῦ
σοῦ αἵματος, πνευματικὴν ἀγαλ-
λίαν.

Τῶν λόγων σου ἡ χάρις στη-
ρίζει, τὴν Ἐκκλησίαν, στύλον σε
μακάριε, ὁρδοδοξίας τε ἔδρασε.

Θεοτοκίον.

Λατρεύουσι τῷ τόκῳ σου ἁ-
χραντὲ Θεοτόκε, Ἀγγέλων τὰ
τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν τὰ συ-
στήματα.

Ὡδὴ ς'. Χιτῶνά μοι παράχου.

Εὐδάπτισας ἐν ὕδασι λαούς,
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, ὡς περ βεβή-
πτισαι· ἐδαπτίσθης δὲ, τῷ σῶ αὐ-
θις αἵματι.

Μὴ παύσῃ τὰς ἐντεύξεις ἐκτε-
λῶν, πρὸς Χριστὸν μακάριε, ὑπὲρ
τῆς ποιμνῆς σου, καὶ τὸ αἷμα προ-
τιθεῖς ἱκετήριον.

Ὡς κλήμα τῆς ἀμπέλου τῆς
ζωῆς, ἐκλεκτὸν καὶ ἐντιμον, πλει-
στον ἐξήνηθης τῷ Δεσπότη σου
καρπὸν ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἐράνων καταλύτης ὡς Θεός,
γεγονὼς ὁ τόκος σου, Μαρτί Θεά-
νυμφε, προσκυνεῖται σὺν Πατρί,
καὶ τῷ Πνεύματι.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς καλὴ ὡς δὲ πῶν, ἡ θυτίξ
σου ὥρθη Πάτερ αἰοδίμει, αὐτὸς
γὰρ τῷ Δεσπότη, δι' αἵματος προ-
σήχθης, ὡς προσάχων ἀνάγκη, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· εὐλο-
γητός εἰ.

Ποιμνηθεὶς καὶ ποιμάνας, ἀμ-
φοτέρωθεν Πάτερ ὄλβον συνήθροισ-
σας· καὶ τοῦτον διεσώσω, τηρή-
σας τὴν σπρραγίδα, τῆς ἀθλήσεως
μέλπων τε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν Θεός· εὐλογητός εἰ.

Τρισυπόστατον φύσιν, ἐν πι-
στῶν Ἐκκλησίᾳ ἐθεολόγητας· καὶ
ταύτῃ Θεοφάρε, ἀδίκων πρὸ βη-
μάτων ἀναιρούμενος ἐφάλλες· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός· εὐλο-
γητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Πάδοδος ἐφύς Παρθένε, Ἰεσσαί
ἐκ τῆς ρίζης ἡ παρμακάριστος,
καρπὸν

καρπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς πίστει, τῷ Ὑψί σου κραυγάζουσιν. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ Η'. Τὸν Βασιλέα.

Ιερομάρτυρος εὐκλεοῦς ἐν τῇ μνήμῃ, οἱ πιστοὶ εὐφραίνεσθε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν Ἱεράρχην μαρτυρικῶ καλοῦντες, εὐπρεπῶς κοσμούμενον στεφάνῳ, σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν θαυμάτων σοι δωρεάν καὶ τὴν χάριν, ἐπαξίως νέμει ὁ Δεσπότης, ὃ Ἱερομάρτυς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τὸν δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Σὺ τοῖς μὲν προβάτοις, ποιμὴν πιστῶς ἀνεδείχθης· τῷ ποιμένι δὲ πρόβατον, προσαχθεὶς εἰς θυσίαν, καὶ διπλοῦν ἐκομίτω τὸ κλέος· ὅθεν σὲ τιμῶμεν Παμμακάριστε.

Σὺ τοὺς χαρακτῆρας, δι' ἐγκρατείας παμμάκαρ, εὐσεβείας τοῖς χρώμασιν, ἐκυτῶ ἐμόρφωσας, ἀληθῶς τοῦ Θεοῦ κατ' εἰκόνα, τὴν ψυχὴν σου ἐδειξας μακάριε.

Σοὺ τὰς παραδόσεις, Πάτερ ἀτρώτους τηροῦντες, καὶ τὴν ἀλήθειαν σέβοντες, εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῆς Θεότητος φύσει, ἅσματος ἀπαύστως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἰ Θεοτόκε, τὰ ὄπλα ἡμῶν

καὶ τεῖχος, σὺ εἰ ἡ ἀντίληψις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινούμεν, ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Εἰς Ἱερομάρτυρας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. ἤχος δ'.

Ἄρματα φαραῶ.

Δεῦτε μαρτυρικαῖς, εὐφημῶμεν ὡδαῖς τοὺς Ἱερομάρτυρας, Θεοφειγῇ καλοῦντας χάριτι, φαιδρῶς ἐκλάμποντας, Χριστὸν δοξάζοντας πάντοτε.

Υμεῖς ποίμνην λογικὴν πιστευθέντες, ταύτην ἐκμιμούμενοι προκινδυνεύετε ἀρίστως, ὑμεῖς τὴν ψυχὴν προτεθείκατε, καὶ διπλῶ στέφει κεκόσμησθε.

Τῷ ἱερατικῷ ἐκπροστάγματι αὐτοῦ, τῆς ἀγαλλιάσεως προκεχρισμένοι ἐλαίῳ, τῷ μαρτυρικῷ πανίεροί, ἐπεσφραγίσθητε δι' αἵματος. Θεοτοκίον.

Δαλεκτὸν Μωϋσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, βᾶτον ἐθεάσατο, τὴν ζωγραφοῦσαν Παρθένον, αἶγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείου πυρός, καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύησεν.

ᾠδὴ Γ'. Τόξον δυνατῶν.

Αρνας λογικοὺς ποιμάναντες, καὶ ὡς περ ἄρνια τῶν προβάτων προτέθυσθε, τῶν ἀπάντων Ἀρχιποίμένα, καὶ Θεοῦ Ἀμνὸν μιμούμενοι.

Γάλα λογικὸν Πανίεροί τοὺς ποιμαινομένους θεοπνεύστως ποτίσαντες, τοῦ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυ-

μαρτυρίας, χαίροντες πεπώκατε ποτήριον.

Στίφους Ἀθλητῶν ἡγούμενοι, ὑπὲρ εὐσεβείας ὑπέδυτε τὰ σκάμματα, ἕνα δοξάζοντες Θεὸν Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ ῥῳ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μητὲρ ἀπειρόγαμε, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σαρκαρικῶς, ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φωστήρες παμφεγγεῖς, ὡς δειχθέντες τῷ κόσμῳ, φωτίζετε αὐγαῖς, τῶν ὑμῶν (εἰῶν λόγων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, Ἱεράρχαι πολυάθλοισιν ὅθεν ἅπαντες, τὴν ἱεράν τε καὶ θείαν, μνῆμην σήμερον, χαρμονικῶς ἐκτελοῦμεν, καὶ πίστει γεραίρομεν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὀφείσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαλότητα· σὲ γάρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ορωσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητὲρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἡπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὰ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα.

ᾠδὴ Δ'. Τῆς ἐπὶ γῆς.

Τῶν ἀρετῶν ὑμῶν, ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σειρά· ὡς ποιμένες γὰρ καὶ Μάρτυρες ἐνδοξοὶ παρὰ Θεοῦ δοξάζεσθε, σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραίνόμενοι.

Τῆς προσφορᾶς τοῦ Ἀδελύπερβεθήκατε· λογικοὺς γὰρ προσενηνόκατε ἄρνας Χριστῶ· καὶ τὸ οἰκεῖον αἶμα, χαίροντες τῷ Δεσπότη ἀπεδώκατε.

Αἰρετιζόντων τὴν πολύφημον κακόνοιαν, διὰ τοῦ Πνεύματος τρεφόμενοι μακάριοι, Ἱερομάρτυρες ἄριστοι, πόθῳ τοῦ Δεσπότη γενομένοι.

Θεοτοκίον.

Ὡς εἶδον οἱ Ἀγγελοὶ Παρένε ἀγνή, ἐκ τῆς γαστρός σου προελθόντα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐν εὐφροσύνῃ ἔλαγον· Δόξα τῇ κυήσει σου Δέσποινα.

ᾠδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἱερεῖς τε γεγέννησες, καὶ Μάρτυρες Ἱεράρχαι, καὶ διτταῖς λαμπρυνθέντες, ταῖς χάρισι πανεύφημοι.

Αἱοὶ μὲν διαυγεῖς, ἐν χρυσῷ διαπρέπουσι, πανεύφημοι, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ὑμῶν προστασίας, τῇ αἴγλῃ τῆς ἀολήσεως.

Μύθους ἐλληνικοὺς, εὐσεβῶς διηλέγεατε, ὡς ἄριστοι τῶν Μαρτύρων, καὶ παρανόμων πλάνης Ἑβραίων θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα, σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμπε κεκτήμεθα.

ᾠδὴ

ᾠδὴ Γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Τεύχετε, τῷ Σωτῆρι Ουσίαν αἰνέσεως, ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων, ὡς Θεοῦ μεσῖται καὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ προθύμως, τὰς ψυχὰς δι' αἵμάτων προσμύζαντες.

Εὐλόγησατε, χαρισμάτων πληθύν διὰ πνεύματος, Ἱερομάρτυρες ὄντως, ἐν ἀνοίξει θείων ὑμῶν χειλέων, καὶ προσάγετε, εὐχαρίστως αὐτοὺς θανατούμενοι.

Ως θεὸν, τῶν Ἀθλητῶν σου Χριστέ μου τὸ σύστημα, τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόντων ἤδη κατατρυφώντων, καὶ ἡδίω τῆς ζωῆς ἡγουμένων τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ διασώτας.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, ἱερατικαῖς φρυκτωρίαις, Ἱερομάρτυρες ὁμοῦ, τοὺς βοῶντας Χριστῷ ὅν φωτίζετε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὸν προγνωσθέντα τῆ λαυγῶς, ἄθλον ἱερὸν τε Πατέρες, τοῦ μαρτυρίου καθορᾶν, ἐφ'esτώτα τε χαίροντες κρᾶζετε· Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀλογεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὁμιλήσαντα, ὑπερύμνητον

Κύριον, οἱ πιστοὶ εὐσεβοφρόνως ὑμνολογοῦμεν.

ᾠδὴ Η'. Τὸν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου.

Ως λιπαρὰ καὶ πίων ἡ Ουσία· οἱ καλοὶ γὰρ ποιμένες, προβάτου δίκην προσάγονται, τῷ Χριστῷ κραυγάζοντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς στεφάνοις ἐξαστράπτοντες, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, οἱ Ἱεράρχαι ἀνέτειλαν· Ὑμνεῖτε Παῖδες γηθοσύνης κραυγάζοντες· Λαοὶ ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει, οἱ Χριστοῦ Ἀθλοφόροι, θανάτου χαίροντες ἔκραζον· Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν μόνον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, καὶ τεκοῦσαν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, Χριστὸν τὸν Θεὸν Ὑμνεῖτε Παῖδες καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'. Ὁ πόθος σου ἄρθρος.

Ως πανεύκλεις Ἱερομάρτυρες, δισσῶ κατελαμπρύνετε τῷ φέγει, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τῆς ἱεραρχίας καὶ τοῦ μαρτυρίου· ὅθεν πάντες ὑμᾶς ἐπαξίως, μεγαλύνομεν μακάριοι.

Πηγὴν ἀναβλύσαντες διδαγμάτων, παμμακάριστοι Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ μαρτυρικῶς αἱμάτων τοὺς κρουνούς, ποταμῆδόν τῷ Θεῷ προσφέρετε, ὅθεν πάντας ὑμᾶς μεγαλύνομεν πανέροι.

Εδιδάξατε ἓνα Θεοφόροι, Θεὸν

προσκυ-

προσκυνεῖσθαι ἐν Τριάδι, δημιουργὸν ἀπάντων, ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, μαρτυρικῶ τε κοσμηθέντες διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Αστράπτων σοι Ἄγγελος ἐπέστη, καὶ μαρμαρυγαῖς παρθενίας σφοδρῶς σου ἀντεστράφη, ἐαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιμελεῖσθαι, δόξης τὸ Χαῖρε, διὸ φόβῳ σοι ἐφλέγξατο.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανὼν. ᾠδὴ Α'. ἤχος πλ. δ'.

Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Εθελῆξέ σε ὁ πόθος ὁ δεσποτικός, καὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς καταλείψας, ἐν Χριστῷ ἀναπαύη Μακάριε.

Ηρῆς Πάτερ πρὸς ὕψος, καὶ διαπεράσας τὸ μεσότειχον, τῆς ἀκτίστου οὐσίας, καθαρῶς ἀπολαύεις Μακάριε.

Αἵτην εὐλον Πάτερ, ἐνδον ἐν καρδίᾳ σου δεξιόμενος, ἐφωτίσθης καὶ πάσαν, τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν ἐξηφάνισας.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀδαμιαῖον, πρὸς τὴν ὑπὲρ νοῦν μακαριότητα, διὰ σοῦ ἀνηγμένον Θεοτόκε ἀξίως δοξάζει σε.

ᾠδὴ Γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ηὺρ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνστερνισάμενος ὅσιε, καὶ καθαρθεὶς, ἀνθραξ Θεοφόρε, ἐπὶ γῆς ἐχρημάτισας.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσσο, πρὸ τελευτῆς παθῶν ὅσιε, καὶ πρὸς ζωὴν,
(ΤΟΜ. Γ')

διὰ τοῦ θανάτου, ἐξεδήμησας ἀληκτον.

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερόν ὅσιε, τὴν δὲ ψυχὴν, ἐδειξας δουλείαν, τῶν παθῶν ἀταπείνωτον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγγε, τὰς προσβολὰς ἀποκρουσμένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Κάθισμα ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν Ἰησοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ ῥέουσιν ζωὴν σοφῆ, καὶ τὸν Σταυρὸν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τρίβον τὴν στενὴν, χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδονὰς, τὰς τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἁγίε ἀπάσης, κακοπαθείας τε ἐφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου, Πατὴρ ἡμῶν, ὅσιε.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Κατανύξει μου ψυχῆς, κλίνω σοι γόνυ ἀγαθῇ, καὶ λιτανεύων ἐκβοῶ, πρόσχευς καὶ ἴδε τὴν ἐρήν, ἐν ἀμαρτίαις συγκύπτουσιν ταλαιπωρίαν, μαλύναν γὰρ κακῶς, ψυχὴν καὶ σῶμά μου, ἐκδέχομαι λοιπὸν, κατὰ τὰς πράξεις μου, τὰς φοβεράς ἐκείνας τε κολάσεις, σὺ οὖν Παρθένη βοήθει μοι, καὶ λύτρωσαί με, Θεογεννήτορ, ἐξ αὐτῶν ὅτι δύνασαι.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Η Παρθένος καὶ ἀμνάς, θεασχμένη ἐν Σταυρῷ, τὸν ἀσπῶρος ἐξ αὐτῆς ἀμνὸν τεχθέντα ὑπὲρ νοῦν, ἀναρτηθέντα καὶ λόγχῃ διατρωθέντα, λύτης τετρωμένη τοῖς
5 βέλει.

βέλεσιν, ἐβόα γοερῶς ὀλοῦζουσα, τί τὸ καινὸν Μυστήριον; πῶς ὀνήσκεις, ὁ τῆς ζωῆς ἡμῶν Κύριος; διὸ ἀνάστα, τὸν πεπτωκότα συνεγείρας Ἡροπάτορα.

ᾠδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεράπων σου Κύριε, τὴν πολυσχεδὴ ἀπώσατο μέριμναν, τὴν διάνοιαν ἀθόλωτον, ἐργαζόμενός σου καταγώγιον.

Ηρετίσω Μακάριε, εὐαγγελικοῖς προστάγμασιν ἐπεσθαι τὸν Σταυρόν σου γὰρ ἀράμενος, τῷ Δεσπότη χαίρων ἡκολούθησας.

Ταπεινώσεως πτέρυξι, τὰς τοῦ δυσμενοῦς παγίδας συνέτριψας· ὅθεν Ὅσιε ὑψούμενας, οὐρανοπολίτης ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ιλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε.

ᾠδὴ Ε'. Ὁρριζόντες.

Θυμὸν μὲν κατὰ μόνου τοῦ ὀφειλῶς Θεοφόρε, πᾶσαν δὲ τὴν ἐφελάν, πρὸς τὸν Δεσπότην σου ἐτρεψας.

Εμφορόνως τὰς αἰσλήσεις τοῦ σώματος κυβερνήσας, στήλη ἐχρημάτισας, τῶν ἀρετῶν Παμμακάριστε.

Τὸν καύσωνα βαστάσας ἀοίδιμε τῆς ἡμέρας, χαρὰς κατηξίωσαι, τῆς τοῦ Κυρίου σου Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Μαρία Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν ματαίωσον, καὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε εὐφρανῶν.

ᾠδὴ Σ'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Τοῦ ὄψεως Χριστὲ ἡ προσβολή, οὐ τῷ λείψῳ ἐβελξε, σοῦ τὸν θεράποντα, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν κατεπτότησεν.

Ισαγγελον βιώσας ἐπὶ γῆς, πολυτελείαν Ὅσιε, θείοις χαρίσμασιν, ἐκοσμήθης δεξιᾷ Παντοκράτορι.

Εγκράτειαν ἀένναον εὐχὴν, κτησάμενος Ὅσιε, ἀγάπην ἀθόλωτον, ἀκρίλιδωτον Θεοῦ ἁγίου ἐσοπτρον.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἐδείξεν, Οὐράνιον κλίμακα· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκεν.

ᾠδὴ Ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ηδονὰς θανατώσας, καὶ θυμὸν χαλινώσας ὦ Παμμακάριστε, ἐδέξω τὸ βραβεῖον, τῆς ἄνω κληρονομίας καὶ βοᾷς εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρετῶν τὴν ἀρίστην, ἀκλινῶς διοδεύσας, τρίβον ἀοίδιμε, πρὸς πόλιν εἰσελαύνεις, Ἐδέμ τῆς ἀκηράτου, μελωδῶν εὐφραινόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Τριάδος τὴν δόξαν, εὐσεβῶς καταγγείλας ὦ παμμακάριστε φωτὶ τῷ Τρισηλίῳ, τρυφᾷ ἐπαναπαύῃ, καὶ βοᾷς ἀγαλλόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ράβδος ἔφυς Παρθένε, Ἰεσσαὶ ἐκ τῆς ρίζης ἡ Παμμακάριστος, κερπὸν ἀνθηφοροῦσα, σωτήριον τοῖς

τοῖς πίστει, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζουσιν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἦδὴ Η. Τὸν Βασιλέα τῶν Οὐρανῶν.

Τὸν ἐνισχύσαντα θαυμαστῶς πρὸς ἀγῶνας ἀσκητικούς, τὸν Ὅσιον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν, μετελθὼν Παμμακαρ νῦν σὺν τούτοις, ἐν Ἐπουρανίοις ἀλλίξῃ εἰς αἰῶνας.

Θιάσος χαίρει τῶν μοναστῶν, καὶ χορεύει, τῶν Ὁσίων ὄμιλος καὶ δικαίων, στέφος γὰρ ἐδέξω τῆς νίκης ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς τὸν Δημιουργὸν καὶ Σωτῆρα, Θεὸν Λόγον τέτοκας Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἡ μνήμη σου ἀξίως, Ὅσιε εὐφραίνει, πάντα τῆς γῆς τὰ πληρώματα σήμερον, ἣν ἐτησίως τιμῶντας ἡμᾶς περισώζε.

Τοὺς πίπτει ἐκτελοῦντας, Ὅσιε τὴν μνήμην, τὴν ἀξιέπαινον σοῦ καθικέτευε, ἐκ τῶν σκανδάλων ῥυσθῆναι τοῦ Πολεμήτορος.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου, μάκαρ ὡς θεράπων, τούτου αἰεὶ παριστάμενος Ὅσιε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεῦον ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Θεοτοκίον.

Ψαλμοῖς σε ἀνυμνοῦμεν, Κεχαριτωμένη, καὶ ἀσιγήτως τόχαίρε σοι κράζομεν· σὺ γὰρ ἐπήγασας πᾶσι τὴν ἀγαλλίαν.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἡ Γ'. καὶ Γ'.

Ἦδὴ. Προκείμενον ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Εἰς Ὁσίους

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ἦδὴ Α'. Ὕχος θ'.

Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῇ κραταίᾳ διαλύσαντες, τοῦ Παροκλήτου χάριτι, Θεομακάριστοι, κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων ἐχθρῶν δεόμεθα.

Λόγοις ἡμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ῥύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, παμμακάριστοι Μύσται, τοῦ Λόγου τοῦ ἀνάρχου, θεοὶ γενόμενοι.

Ὅλοι ὑμεῖς, τῷ Ποιητῇ ἀνατέθεισθε, ὅλον ψυχῆς τὸν ἔρωτα κατεκυνώτατε, εἰς αὐτὸν διὰ τοῦτο, τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, ὅλην ἐδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς, ἀποτεκοῦσα τὸν ἄσαρκον, Θεογεννήτορ πάναγνε, τῷ σαρκικῶν ἡμᾶς, ψυχῶν τε κηλίδων, ἀπόπλυνον ῥάνισι, θείαις πρεσβείαις σου.

Ἦδὴ Γ'. Στερίωσον ἡμᾶς.

Πατέρες ἀγαθοὶ φανέντες Ὅσιοι, τῶν πίστει ὑμᾶς ἐπικαλουμένων, τὰς ψυχὰς ἀπολυτρώσασθε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς τὰς πρὸς ζωὴν φερούσας Ὅσιοι, ὁδεύειν στηρίξατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλάνησεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις διτσώσατε.

Ἀρμό-

Αμώμως τὴν ὁδὸν τοῦ βίου
"Οἱοί, δραμόντες στενούμενοι κα-
κουχίαις, πρὸς τὸ πλάτος ἐσκη-
νώσατε, τῶν πράξεων διὸ καὶ μα-
καρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατή-
ριον, τοῦ λείου ἀνθράκος γενομέ-
νη, τὸ δυσῶδες τῆς καρδίας μου,
εὐωδίασον ὅπως μεγαλύνωσε.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Λαμπρυνθέντες χάριτι καὶ ἀ-
ληθείᾳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα
φωταγωγεῖτε εὐσεβῶς, ἀειμακά-
ριστοι "Οἱοί, ὅθεν ἐν πίστει ὑμᾶς
μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Προστασία ἄμαχε τῶν ἐν ἀ-
νάγκαις, καὶ πρεσβεία ἔτοιμος τῶν
ἐλπίζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων
με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρόψη ἢ
πάντων βοήθεια.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Η ἀμνάς ὡς ἔβλεψεν ἀναρτη-
θέντα, ἐν Σταυρῷ ὃν ἔτεκεν, ἀ-
νερμηνεύτως ἐν κλαυθμῷ, ἐβόα
τέκνον γλυκύτατον, πῶς θέλων
πάσχεις σαρκὶ ὁ ἀθάνατος.

Ὤδῃ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φωτισμός ἡμῖν "Οἱοί, παρὰ
θεοῦ γεγονάτε, καὶ σθένος περι-
βεβλημένοι ὥς τὸ ἀπρόσιτον.

Φῶς ἀνέπεσον "Οἱοί, τὸ τοῦ
Χριστοῦ ἰδεῖν ἀξιωθέντες, τοῖς ἐν
σκότει λάμπειν κατηξιώλητε.

Λαμπρυνθέντες τῇ χάριτι, τῇ
τοῦ Χριστοῦ πιστοῦς φωταγωγεῖ-
τε, καὶ παθῶν τὴν νύκτα διασκε-
δάξετε. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε "Αχραντὲ τὴν

τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσαν,
τοῦ αἰεὶ πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δού-
λων σου.

Ὤδῃ Ε'. Ὁ φωτισμός.

Ως ἀστραπαί, καθαρότητι βί-
ου καὶ πολιτεία, τῇ τῶν ἀσωμά-
των ὁμοιούμενοι, λάμπαντες κό-
σμῳ, τὸν τοῦ σκότους, προστάτην
ἀπελαύνειν κατηξιώλητε, τῷ τῆς
εὐσεβείας, φωτὶ λαμπρυνόμενοι.

Τῷ φωτισμῷ, τῆς τοῦ Πνεύ-
ματος αἰγλῆς λελαμπρυσμένοι,
ταῖς φωτοχυσίαις ταῖς παναύ-
λοις, τοὺς τὴν ἀγίαν καὶ φαιδρὰν
ὕμνων μνήμην, ἐκτελεῦντας κατα-
φωτίσατε, σκότους πειρασμῶν, καὶ
κινδύνων λυτρούμενοι.

Εν οὐρανῷ τὴν αἰδίον δόξαν
νῦν καθορῶντες, καὶ τῆς ἀκηρά-
του καὶ θείας αἰγλῆς, ταῖς φανο-
τάταις ἐντρυσῶντες ἀκτίσι, τῶν
παθῶν μου σκότος μειώσατε, "Ο-
ἱοί, ἱεράποντες, Χριστοῦ πανσε-
βάσμιαι. Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ φωτός, χορηγὸν ἢ
τεκοῦσα Παρθένε ἀνερμηνεύτως,
σάρκα γεγονότα αὐτὸν δυσώπει,
μετὰ τῶν ἄνω Νοερῶν στρατευ-
μάτων, φωτοφόρον ἀκτῖνα λάμ-
ψαι μοι, σκότει ἀμαρτίας αἰεὶ κα-
λυπτομένη.

Ὤδῃ Σ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αρράγεῖς Ἐκκλησίας θεμέ-
λιοι, πάσαις μεθοδεῖαις ἐχθροῦ
σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς μου
οἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἰκεσίαις στη-
ρίζετε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀκέ-
στορες, θεοὶ χρηματίζοντες Θεο-
μακάριστοι, τὰς τῆς ψυχῆς μου
δέο-

δέομαι, καὶ σαρκὸς ἀσθενείας ἰάσασθε.

Εν πελάγει δεινῶς κυματούμενος, Ὅσοι ὑμᾶς κυβερνήτας προβάλλομαι καὶ δυσωπῶ ἰθὺναί με, πρὸς σωτήριον ὄρμον Μακάριοι.

Θεοτοκίον.

Επὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μήτηρ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτην τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄπειστον.

Ἦδὴ Ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Επέστη φαιδρῶς, ἡ ἐτήσιος ὑμῶν μνήμη πανόλβιοι, λελαμπρυσμένη τηλαυγέστατα, τῇ εὐπρεπείᾳ τῆς χάριτος· ἦν ἐπιτελοῦντες ἐν πίστει, ἐν Κυρίῳ κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πυρσοὶ νοητοὶ, καταλάμποντες ἡμᾶς ὥφθητε Ὅσοι, χειμαζομένους διεσώσατε, καὶ ὁδηγεῖτε τοὺς πλέοντας, βίου τὴν κυμαίνουσαν ζάλην, τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αδύτου φωτὸς, ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς καταλαμπόμενοι, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν ὀλίγων, κεκακωμένους ἠρπάξατε, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, ὁδηγήσατε φάλλοντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστόν, τὸν Ὑῖόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπρασμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ, τῷ τιμίῳ ἀναρρύσασθαι,

φάλλοντας· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἦδὴ Η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐν τῷ νώτῳ μου δεινῶς τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτῆναντο Σῶτερ, καὶ ἀνανεῦσαι πρὸς σὲ, οὐκέτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου· ταῖς τῶν σῶν Ὁσίων, πρεσβείαις οἰκτειρόν με.

Ως ὑπηρετᾷ τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονοι πιστοὶ καὶ οἰκονόμοι, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὡς ἀπλανεῖς ὁδηγοί, φανέντες πάθῃ θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτὴν, ἐκετεύσατε Θεὸν Ὅσοι θεοὶ, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ νοσημάτων πικρῶν, καὶ βλάβης ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοῦ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εξασθενήσαν πολλὰς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκῆτορ, προσβολαῖς τοῦ Βελιάρ, ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε ὑγιῇ ἀπέργασαι, ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ Θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πρωτάταις χορεαῖς, τῶν Ἀγίων ἀπάντων, συνόντες, καὶ ταῖς θείαις καλλοναῖς, ὠραῖζόμενοι Ἄγγελοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτήσασι Χριστὸν διὰ παντός, ὠραῖωσαι καρδίας, ἡμῶν ἐν θεῇ χάριτι.

Ως εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, γενόμενοι μακάριοι σαφῶς, πᾶσαν ψυχὴν κατευφραίνετε, ἱεραῖς εὐωδαῖς· διό μου τὸ δυωδὲς τῶν παθῶν, ἀπελάσατε ῥῶτιν,

ζώσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Η καταιγὶς τῶν δαιμόνων, τῶν ψυχῶν τὰς ὀλκάδας, βυλίσαι οὐ κατίσχυσεν ὑμῶν· τῇ κυβερνήσει γὰρ Ὅσιοι, τοῦ Δεσπότη τοῦ τῶν ὁλῶν, πρὸς ὄρμον κατηντήσατε ζωῆς, καὶ ἡμῖν σωτηρίας, λιμένες ἀνεδείχθητε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρῖναι, καὶ μὴ καταδικάσης με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με· δυσωπεῖ σε Παρθένος ἡ σὲ κυοφορήσασα Χριστὲ, τῶν Ὁσίων ὁ δῆμος, καὶ τῶν Μαρτύρων τάγματα.

ΕΙΣ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ὁ Κανών. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας.

Εκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου καὶ τῶν παθῶν, τῶν παρενοχλούντων μοι, εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν, Ἀθλητὰ πανόσιε τὴν σὴν, εὐφημῆσαι γαληνῶς μνήμην ἀξιώσον.

Αθλητικὸς τοὺς στεφάνους ὡς ἀθλητῆς, εἰληφῶς πανόσιε, μετετέθης ἐκ τῆς γῆς, πρὸς εἰρήνην ἀμαχον καὶ φῶς, καὶ ζωὴν ἀληθινὴν Θεομακάριστε.

Πρεῖθροισ αἱμάτων τὴν φλόγα τῶν διωκτῶν, κατασβέσας ἡρδεύσας, διανοσίας τῶν πιστῶν, καὶ ἐνθάλπεις ἔρωτα ζωῆς, αἰωνίου εὐσεβῶς Μάρτυς πανόσιε.

Θεοτοκίον.

Η τὸν ἀχώρητον Λόγον τῇ σῇ γατρὶ, χωρηθέντα τέξαται,

Θεοχώρητε σκηνή, τῆς στενοχωρούσης με δεινῆς τρικυμίας τῶν κακῶν Ἀγνὴ ἀπάλλαξον.

Ὡδὴ Γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Νευροῦσαι σλένει Θεῖκῳ, καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνα, θαρσαλέως Παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς, καὶ στρέβλας τῶν διωκτῶν, Ἀθλοφόρε Ὅσιε, Πατὴρ ἡμῶν.

Ισχύν σοι δίδωσι Χριστὸς, Ἀθλολέτης ὁ μέγας, διολέσαι τὴν πλάνην, κατισχυῖναι τὸν ἐχθρόν, καυχώμενον ἀναιδῶς, καὶ ἀκαίρως μάτην φρυαττόμενον.

Θεοτοκίον.

Ην εἶδε πάλαι Ἰακώβ, ἀπὸ γῆς τεταμένην, πρὸς οὐράνιον ὕψος, λείαν κλίμακα σαφῶς, Μαρίαν τὸ καθαρὸν, τοῦ Δεσπότη μελψωμεν Παλάτιον.

Κάθισμα, ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εβαπτίσθης νῦν τρισσῶς, τὸ τρίτον Βάπτισμα πιστῶς, τὸ δι' ὕδατος πυρὸς, καὶ Θείου Πνεύματος τὸ πρῖν, καὶ τῶν δακρύων τὸ δεύτερον ἐν ἀσκήσει, πολλῇ ἀσκήσας οὖν καλῶς καὶ διανύσας, τερῶς ὡς Ἀγγελος ἐν γῇ, βίον Μακάριε, καὶ ὡς κριὸς ἐπίσημος, τὸ τρίτον, ἐσραγιάσθης Χριστῷ τῷ Θεῷ, αὐτὸν ἀπαύστως, οὖν ἐκδυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνὴ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας τὸ φρικτὸν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλας ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρετὰς,

χρῆν,

χήν, ὁ Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν, ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Σταυροθετοκίον ὁμοῖον.

Ἡ Παρθένος καὶ Ἀμνάς. Φύλ. 641.

ᾠδὴ Δ'. Χριστὸς μου δύναμις.

Νομίμως ἡσκήσας, νομίμως ἠθλήσας, καὶ νομίμως ἐστέφθης τῷ τοῦ Θεοῦ, λόγῳ κρατυνόμενος, καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν, συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ ζέργων Ὅσιε, τὴν πλάνην νήχεσθαι, τῇ Θεογενεσίᾳ ὡς νουνεχῆς, χαίρων προσεχώρησας, φῶς νοερόν ἀναλαβὼν, καὶ φωτὴρ ἀποδεικνύμενος.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας, μετὰ τὴν κύησιν, ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ Τόκου, ὅτι Θεὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς, μεσιτεῖα σου Πανάμωμε.

ᾠδὴ Ε'. Τῷ θεῷ φέγγει σου.

Ρομφαία τέτρωται ὁ ἐχθρὸς, τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς, τοῦ γενναιοφρονος Μάρτυρος, καὶ ταῖς τούτου πτέρναις καθυποτέτακται, καὶ γέλως καλοράται κατασχνόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν, ἄκακος ἀκέραιος ὀφθεῖς, Μάρτυς ἀπώσω πανόλβιε, καὶ τῇ τελειώσει σου τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόρρωθεν μυστικῶς, ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπῆς, χορὸς Παρθένε Θεόγονε, τοῦ θεοῦ Τοκε-

τοῦ σου βάλθος ἀπόρρητόν, συμβόλοις ἱεροῖς σε προδιεχάραξε.

ᾠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επέβης τοῖς ὕδασι, κυβερνῶμενος χειρὶ, ζωαρχικῇ Πατὴρ ἡμῶν διεσάθης δὲ τούτοις τῶν διωκτῶν, βυθίσας σεβάσματα, προσευχῇ ἐπιμόνων ἱερώτατε.

Μικροῖς ἀντωνούμενος, τὰ μεγάλα ἑαυτὸν, τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκας, Ὅσιε Πάτερ καὶ τὸν πτερνιστὴν, τῆς Εὐχᾶς ἐν Πνεύματι, εἰς ἀνάτωσης ὅφιν ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν σεσάρκωται, ἐξ αἱμάτων σου ἁγνὼν, Παρθενομῆτορ, Κύριος, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐνοῦται δίχα τροπῆς, δι' ἄφατον ἔλεος, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν ἐργαζόμενος.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβολὸν μὲν.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου, τὸν νοῦν Μακαριώτατε, φλογιζόμενος, καὶ πυρὶ καϊόμενος Σοφὲ, τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ὁδὴν. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Απελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως, τῆς πονηρίας πνεύματα, ἐγνωκότα σε, Ἀσκητὴν καὶ Μάρτυρα Χριστοῦ, καὶ Ὅσιον μέλποντα θερμῶς. Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ραθυμία με κρατούμενον διέγειρον, πρὸς ἐργασίαν Ἀγχαντε, θεῶν πράξεων, ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν, αἰεὶ πολεμούντων με δεινῶς, καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς δελεαζόμενον.

ᾠδὴ

Ῥδὴ Π'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Τοῖς ἀσκήσεως πόνοις κατα-
τηχόμενος, καί μαστίγων τῷ κάλ-
λει καλλωπιζόμενος, τῷ νικοποιῷ,
ἐνεφανίσθης πανόλβιε, νίκης τὰ
βραβεῖα, πρὸς τούτοις δεδεγμένος.

Υψωθείς τῇ ἀγάπῃ τοῦ Παν-
τοκράτορος, ἐπηρμένην δαιμόνων
ὄφρυν κατέβαλες, Πνεύματος δὲ
τὴν χάριν Μακαριώτατε, ἔσχες ἐ-
νοικοῦσαν, ἐν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμπαθείας με (εἰς) Μάρτυς
ἀξίωσον, πειρασμῶν καὶ κινδύνων
λεομακάριζε Ὅσιε, τὸν τιμῶντα
ἀπολυτρούμενος, καὶ ὑπὸ τὴν σκέ-
πην τὴν σὴν καταφυγόντα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοθά-
διστον, ἀπορρήτων πραγμάτων,
χαῖρε φανέρωσις, ἄκουσμα φρι-
κτὸν, δυσθεώρητον ὄραμα, χαῖρε
τῶν πεσόντων, ἀνάκλησις Παρ-
λένε.

Ῥδὴ Θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σὺ τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον,
τῶν ἐφετῶν κατείληφας Θεόφρων
Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μετέβη Θεὸς ἐ-
χρημάτισας, φάλλων σὺν Ἀσωμά-
τοις, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Τριάς,
ἡ Παντοεργὸς καὶ Παντοδύναμος.

Πρὸς τοὺς παλιν τῶν θηρεύον-
των σε, πρὸς χορὸν οὐράνιον κα-
τέπαυσας Ὅσιε, καὶ Μαρτύρων
συνήφθης Στρατεύμασι, μετὰ τῶν
Ἀσωμάτων, καὶ νῦν ἰκέτευε, ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν, ὅπως σὲ μακαρί-
ζωμεν.

Ἰσχύς καὶ κράτος Χριστὸν τι-
θέμενος, τὸν χαλεπὸν δαιμόνων
διεπέρασας τάραχον, καὶ πρὸς

τοὺς ἄνω λιμένας κατήντησας,
ὅλος ὠραϊσμένος, ὅλος τοῦ Πνεύ-
ματος, ταῖς φωτοχυσταῖς, δαψιλῶς
περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάλη-
πτον, τοῦ Τοκετοῦ σου, Παρθε-
νομήτορ μὴ σθένοντες, σιωπῇ δὲ
μᾶλλον τοῦτο δοξάζομεν, καὶ σὲ
δοξολογοῦμεν, τὴν Παμμακάρι-
στον, μόνην καὶ καλὴν, ἐν γυναιξὶ
καὶ Παναμώμητον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, εἰ βούλει λέ-
γε Γ'. καὶ ε' Ῥδὴν. Προκείμενον, Ἀ-
πόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μεμύσινον.

Εἰς Ὀσιομάρτυρας.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Ἄσσομαι σοὶ Κύριε.

Φθὴς ἡ πανέορτος ὑμῶν μνή-
μη, ἡλιακαῖς μαρμαρυγαῖς τὸν
κόσμον φωτίζουσα, σεπτοὶ Ὀσιο-
μάρτυρες, Ἀγγέλων ἱσοστάσιοι.

Δακρύων τὸ πρότερον ἐπομ-
βρίαις, τῶν ψυχικῶν ὑμῶν παθῶν,
τὸν ῥυπον ἐκπλύναντες, διπλοῦν
καὶ τῆς ἀθλήσεως τὸν στέφανον
εδέξασθε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη τὰ τῆς ψυ-
χῆς μου ἡ τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χρι-
στὸν ἀρρήτως κηρύσσας, Παρθένη
ἀπειρόγαμε, ἐλπίς τῶν προστρέ-
χόντων σοι.

Ῥδὴ Γ'. Ὅτι στείρα ἔτεκε.

Κόσμον ἀρνησάμενοι, τῷ δι'
ἡμᾶς ἐν τῷ κόσμῳ σαρκὶ Θεῷ ἐλ-
θόντι, ἡκολουθήσατε Χριστῷ διὸ
τὴν

τὴν ὑπερχόσμιον, πανόλβιοι δό-
ξαν ἐκληρώσασθε.

Εὐσεβείας ὥρακι, καθοπλι-
σθέντες κατεῖλον, τὰς παρατάξεις,
πάσας οἱ Ἀθληταὶ τοῦ δυσμενοῦς,
καὶ νικηταὶ γενόμενοι κραυγάζου-
σιν. Ἅγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πύλη ἡ σωτήριος τῆς μετα-
νοίας μοι πύλας, ὡς ἀγαθὴ προ-
στάτις, διάνοιξον, καὶ ἐκ πυλῶν,
τῆς ἀμαρτίας ῥύσαι με, φρουρή-
σασα εἰς δυναστείαν σου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει τὸ πρότερον, πάθη
νεκρώσαντες, ἀθλήσει τὸ δεύτε-
ρον ἐχθρὸν καθείλετε, τὸν πᾶσι
πολέμιον, Μάρτυρες Ἀθλοφόροι,
τῶν Ἀγγέλων πολῖται· ὅ· ἐν κλη-
ρονομεῖτε τὴν αἰδίων δοξάν· διὸ
ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν σώσατε πάν-
τας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δακρύων μοι δώρησαι πηγὰς
Θεόνημφε, δι' ὧν τῆς καρδίας μου
τοὺς ἐμπαθεῖς λογισμοὺς, ἐκπλύ-
νω πανάμωμε, καὶ τῆς ἐπιθυμίας
τῆς ἀτόπου τὴν φλόγα, τελείως
ἐναποσβέσω σύμμαχίαν σου μόνην,
ἐλπίς μου καὶ στήριγμα, Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ ἀνυμνος Μήτηρ σου ὡς ἐ-
θεάσατο, Σταυρῷ σε ὑψούμενον ὁ-
δυρομένη πικρῶς τοιαῦτα ἐφλέγε-
το· Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον καὶ πα-
ράδοξον ἑαῖμα; πῶς σε ἄνομος
ἄνθρωπος τῷ Σταυρῷ προσπηγνύει;
τὴν πάντων σε ζωὴν, εἰς μου
γλυκύτατον.

(ΤΟΜ. Γ')

Ῥδὴ Δ'. Δι' ἀγάπην οἰκτιρῶν.

Τῇ ἀγάπῃ πυρακτούμενοι τοῦ
Δεσπότη, τὰς πυρακτώσεις ἅμα
τῶν ὀδυνῶν ἀνδρείως, Μάρτυρες
ἡνέγκατε, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ἐπαπλουμένων ὁργάνων κο-
λαστηρίων, καὶ ἀπειλῶν παντοί-
ων ἀπηνῶς πεμπομένων, οἱ Ὅσιο-
μάρτυρες ἀνδρείως ἥριστευσαν.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ἐκ λαγόνων σου
Θεὸς Λόγος, Θεοκυητορ Κόρη,
καὶ ὁράται ὡς βρέφος, πᾶσιν ἀ-
ναγέννησιν φρικτὴν παρεχόμενος.

Ῥδὴ Ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Υψούμενα σφοδρῶς, τῶν βα-
σάνων τὰ κύματα, οὐκ ἴσχυσε τῶν
Μαρτύρων, τὰς ὀλκάδας βυθίσαι,
κυβερνωμένας Πνεύματι.

Σὲ σέβος κρατοῖον, πρὸς ἐχ-
θρὸν τὸν ἀόρατον, οἱ Μάρτυρες
κεκτημένοι, τὴν ἀνίσχυρον τούτου
ἰσχύϊν Χριστὲ κατέβαλον.

Θεοτοκίον.

Γενόμενος ἐκ σοῦ, ὁ παντέλειος
ἄνθρωπος, ἐθέλωσε τὴν φθαρῆσαν,
τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, Παρθένη
ἀπειρόγαμε.

Ῥδὴ Σ'. Ἐδόξε προτυπῶν.

Ἰσότημοι, καὶ τὴν ἀσκήσιν ὡς
καὶ τὴν ἀλῆσιν, γεγονότες, τῶν
ἐπάθλων ἐπίσης ἐτύχετε, Ἀθλο-
φόροι, ὅθεν τοῖς Ἀγγέλοις αἰεὶ συ-
ναγάλλεσθε.

Τυπτόμενοι, καὶ σφοδραῖς ἀλ-
γηδοσί βαλλόμενοι, τῇ ἀγάπῃ,
τοῦ Χριστοῦ ἀταπείνωτοι ὠφθητε·
τὰς ἡμῶν ὁδύνας, διὰ τοῦτο σο-
φοὶ θεραπεύετε.

Οὐ πρὸς αἷμα, οὐ πρὸς σάρκα.

6

τὴν

τὴν πάλιν ἡνέγκαντο, οἱ γενναῖοι,
ἀλλ' ἀρχὰς ἐτροποῦντο καὶ θαί-
μονας, ἀοράτῳ σθέλει, τοῦ Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι, ἀσιγήτως βοῶ-
μεν Πανάγχαντε· τῶν ἀπάντων,
τὴν χαρὰν τὸν Χριστὸν ἀπεκύησας,
καὶ τὴν λύπην πᾶσαν, τῆς προμή-
τορος Εὐας ἀπύλασας.

Ῥδὴ Ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

Σταγόσι λογῶν ὑμῶν, καὶ ἱε-
ρῶν αἱμάτων, πυρὰν κακίας κατε-
σθέσατε, βοῶντες πανεύφημοι· Ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλο-
γητὸς εἰ.

Οἱ τῆς Τριάδος σεπτοί, καὶ
θαυμαστοὶ ὀπλῆται, θεολογοῦντες
ταύτην ἀτρητον, ἀσύγχυτον ἄτρε-
πτον, τὸν ἱερόν ἀγῶνα, ἐτέλεσαν
νομίμως.

Θεοτοκίον.

Ἰπὲρ ἡμῶν τὸν ἐκ σοῦ ἀποτε-
χέντα Λόγον, Ἀγνή δυσώπει,
τῶν τιμώντων σε, ὅπως ἡμᾶς ῥύ-
σῃται, τῆς αἰωνίου Κόρης καὶ χα-
λεπῆς γεέννης.

Ῥδὴ Η'. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Νέκρωσιν παλῶν ἐνδεδομένοι,
ἀπενεχρώσατε ἐγέρων, βοῶντες·
Ἀθλοφόροι· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Φέγγει νοητῷ πεπορσευμένοι,
τῆς ἀείας τὴν ἀγλὴν, ἐλύσατε
βοῶντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε Χρι-
στὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εστῆτε Θεὸν ὁμολογοῦντες,
καὶ κατεβράχυντε ἐχθροὺς, ἐν ῥήματι.

μελωδοῦντες· Παῖδες ὑπερυψοῦτε
Χριστὸν, τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωρῆς οὐρανῶν ὑψηλότερα,
τὸν ἀνυψώσαντα ἡμᾶς, τεκοῦσα
Θεοτόκε· ὃν ὕμνεῖ πᾶσα πναή, ὡς
Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς
Ἰδεῖν ἡξιώθητε Θεόν, (ὕψιστον)
τῷ Δεσπότῃ προσγένητε ὥσπερ
χρυσίον ἐν καμίνῳ, πυρὶ δοκιμασ-
θέντες ἀθλήσεως, καὶ κόσμος τῆς
Ἐκκλησίας γενόμενοι, τῶν πρω-
τοτόκων ἀξιάγαστοι.

Ως ὄντες φωστῆρες νοητοῦ,
φωτίζετε Ἀθλοφόροι τὴν ὑψήλιον,
φέγγει λαυράτων παραδόξων, καὶ
σκότος νοσημάτων διώκετε, καὶ
νέρη πειρασμῶν ἀπελαύνετε· ὃ ἐν
ἐν πίστει μακαρίζεσθε.

Συνήρθητε τάξεις σοφοί, γηθό-
μενοι τῶν Ἀγγέλων τὸν ἰσάγγε-
λον, βίον ἐν γῇ πολιτευθέντες,
Μαρτύρων ὁμηγύρει εὐφραίνεσθε,
καὶ νῦν τῶν πρωτοτόκων παιδρῶ-
νετε, τὴν Ἐκκλησίαν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυ-
γαῖς, Θεόνυμφε τὴν ψυχὴν μου
φωταγώγησον, κείμεναν βόθρῳ ἀ-
πωλείας ἀνάστησον, ἐχθρὰς κα-
ταράσσουσα, τοὺς θλίβοντας αἰεὶ
τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πά-
θη συνωλοῦντάς με.

—ο—

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΑΡΤΥΡΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ Α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ταῖς θείαις τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, νῦν συγχωρεῖν οὖσα, περὶ τῶν πάντων αἴτιον, Χριστὸν καὶ τρανῶς ἀπολαύουσα, Θεαρχικῆς ἐλλάμψεως, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Τὸ θῆλυ ἀβρενωσέν τῇ χάριτι, τὴν ἐπλημένην ὁρρὺν, καὶ καυχωμένην ἀμετρα, τὸ πρῖν, ἐξαλείφειν τὴν θάλασσαν, δι' ἀσθενεῖς σώματος, θεῖα δυνάμει καταβέβληκε.

Σταυρῷ σε ἀναρτηθέντα Δέσποτα, κατανοήσασα, ἡ εὐκλεῆς σου Μάρτυς αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον, δυναμουμένη σ' ἐνεῖ σου, τοῦ τὴν ἡμῶν φύσιν νευρώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ασπύρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνέληρας Υἱὸν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὡδὴ Γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ανάψας σου τὴν ψυχὴν, ἔρωσ ὁ θεὸς τῆς σαρκὸς ἔρωτα, καὶ χαλεπὰ βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσεν.

Ισχυὶ παντουργικῇ, τὴν κεφαλὴν τοῦ δυσμενοῦς ἐθλασας, τῆς κεφαλῆς φέρουσα, Μάρτυς καρτερῶς τὴν ἀφαίρεσιν.

Αἱμάτων σου οἱ κρουνοὶ, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἐσβέσαν· τοὺς

δὲ πιστοὺς ἠρδευσάν, τῆς ἐσπερίαις τοῖς νάμασι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνῃ τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μητὴρ Θεοῦ γεγονας· ὅθεν σοὶ τὸ χαῖρε προσάγομεν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὰς βασάνους γενναίως ἡ Ἀβληφόρος σου, ὑπομείνας πάσας, τὰς τῶν τυράννων Χριστέ, κατεπάτησεν ἐχθρὸν τὸν πολυμήχανον, καὶ ἀνεδείχθη ἀληθῶς, τροπαιοφόρος κατ' αὐτοῦ, καὶ στέφος εἰληφῆς δόξης, ἐκ σοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου, καὶ νῦν πρεσβεύει εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ὁμοιον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δείξον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ τὰ κύματα Ἀγνὴ καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν ἀνάστησον Θεότακε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Τρωπικῶς τῷ ξύλῳ ὡς εἰδασατο, ἡ τεκοῦσά σε Σῶτερ ὠδίνων ἀνεύεν, ὠλοφύρετο κλαυθμῷ, καὶ ἀνεκραύγαζεν· Οἴμοι γλυκύτατε Υἱέ, τιτρώσκομαι τὴν ψυχὴν, σὲ ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, ἐν μέσῳ βυω κακούργων, δίκην κακούργου προσηλούμενον.

Ὡδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Σὲ τὴν ἀσπίλον ἀμνάδα καλὰ· περὶ λόχοι οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, Μάρτυς ταῖς αἰκίαις, ἡρώ-

μον

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐμψυχον θάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς θείαν τράπεζαν, ὡς Παλάτιον, καὶ Θρόνον τοῦ Δεσπότη Μαρίαν τὴν Ἀχραντον, ὕμνοις τιμῶμεν.

Ἦδη Γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενεκρωμένος, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ὑμῶν Χριστὸν, δεινῶς ἀρνείσθαι ἠνάγκαζε, Κόραι παναοίδιμοι, καταικίζομενος.

Ἀμυντηρίων, προκειμένων ὀργάνων ἡλόγησε, τῶν Μαρτύρων ὁ χορὸς, πρὸς σὲ τὸν μόνον δυνάμενον, σῶζειν Παντοδύναμι, ἐνατενίζων πιστῶς.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισολβιαὶ ἅγιοι Μάρτυρες, θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ αἰωμίζουσαν εὐκλειαν, ἤρραντο τρανότερον, Θεῷ ἐγγρίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ σκότος ἀπέλασον, ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένε διάδρηξον, σῶσόν με κυήσασα, τὸν Πανσὶκτίρμονα.

Κάθισμα, ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

ὑπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλήσασα, τὸν πολυμήχανον ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδόμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ὅθεν εἰσφικίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθενοῖς, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀβλοφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,

τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἄνδρες· εἰμὴ γὰρ σὺ προέβαστο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρύσαστο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοῦ γὰρ δούλους σῶσεις· αἰεὶ ἐκ πάντοτε δεινῶν.

Σταυροθεοτοκίον, ἑμοῖον.

Ἡ παναμώμητος ἁμνάς. ψαλ. 628.

Ἦδη Δ'. Ὁ καλῆμενος ἐν δόξῃ.

Ἀμυπνόμεναι τῷ κάλλει, τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως, φρεῖναι λυγνίαι, Κόραι τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθητε, φωτεινοτάταις ἀκτίσι, καταυγάζουσαι, τοὺς κραυγάζοντάς, Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Βραβύητε Παρθένοι, καὶ φαιδρῶς ἐδοξάσθητε, τὸν δεδοξασμένον, Λόγον ὀλικῶς ἀγαπήσασαί, οὐ τετρωμέναι τῷ πόθῳ, ὑπεμείνατε, παθημάτων τῶν ἐπαγωγῶν, καρτερώτατα.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν μου, καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον, ταῖς ἡμῶν πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Χριστὸν διακρούσασθε, τοῦ ἐκτελοῦντος προθύμως, τὴν πανέορτον, μνήμην ὑμῶν ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με κακία, τοῦ δολίου Πανάμωμε, τὴν ζωὴν τεκοῦσα, ζῶωσον πρὸς σὲ καταφεύγοντα, καὶ ἐπαχθέντα εἰς βάθη, πικραπώσεων, ἐπανάγαγε ὡς συμπαιθὴς Παναμώμητε.

Ἦδη Ε'. Σὺ Κύριε μου πῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήτητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸς

βηματίων, ἐνδεικνύμεναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Αἱ Μάρτυρες ἐν γῇ, τοῖς ἀγνώσιν ἀθλήσασαί, οὐράνιον ἐν υψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοῦσα, τὴν ἀντίδοσιν ἔχουσι.

Πολύφωτος λαμπὸς, πολυώροφον οἶκημα, τὸ σκήνωμα τῆς Τριάδος, εὐφρυνίσθωσαν ὕμνοις, Παρθένοι αἱ Θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρβιος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαρίτως.

Ἦδη Γ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἰδεῖν σου, ἐφίμεναι κάλλος ἀμήχανον, αἱ τετρωμέναι τῷ πόθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχῇ Λόγῳ, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπήνεγκαν.

Ὡς κρίνα Ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξῆνθησαν, αἱ παναοίδιμοι Κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασον Πνεύματος χάριτι.

Νυμφίον, τὸν ἀθάνατον μόνον ποθήσασαί, τοῦ ἀρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευρούμεναι, ὀριδῆλως, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ἅγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγιωτέραν εὐρύν σε, καὶ καθαρωτέραν χτίσεως πάσης, Θεομήτορ, κυριώνυμε Δέσποινα ἄχραντε.

Ἦδη Ζ'. Ἀβραμιαῖοι ποτε.

Ἀελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, σεαρχικαῖς ἀκτίσι, ἀχλὺν εἰδῶν

λὼν ἡμαυρώσατε, πανεύφημοι ψάλλουσαι. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θύειν εἰδώλοις κωφοῖς, τοῦ δυσσεβοῦς τυράννου, κολακευόμενου κατεπτύσατε, βοῶσαι Νεάνιδες. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οὐκ ἔκτοκαί τῶν μελῶν, οὐ διωγμός, οὐ θλίψεις, Χριστοῦ χωρίσαι ὅλως ἴσχυσαν, βοῶσας τὰς Μάρτυρας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

ὑπερφῶς τὸν Κτίστην, ἐν τῇ γατρύσῃ Κόρῃ, κυοφορήσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀναπλάττοντα, τοὺς μελωδούντας πιστῶς. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἰ.

Ἦδη Η'. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Στομωθεῖται ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἀπρηβλύνατε κέντρα τοῦ ὄψεως, ἐν γυναικείῳ σώματι ἀνδρικῶς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας, καὶ στεφάνους ἐνθέοις κοσμούμεναι.

Συμπλακείσαι ἐν μέτρῳ τοῦ σκάμματος, ἀοράτοις ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσωμάτους ἐτρεψαν αἱ Θεόφρονες Κόραι, ἀναβοῶσαι. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἀνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένοι στίγμασι, καὶ βασάνων τῷ κάλλει, διηνησιμῆναι, ἀξιάγαστοι Κόραι νεάνιδες.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοῦ ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ὑπεδέξω αὐτὸν σωματούμενον, καὶ ἐν ἐστὶ ταῖς φύσεσι, γνωριζόμενον

Κόρη, ὦ μελωδοῦμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὡδὴ Θ'. Λίθος ἀχειρότητος.

Ἰδεῖν ἐοιέμεναι κάλλος, τὸ τοῦ Νυμφίου ὁλοτρόπως, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ θνητῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀξίως μακαρίζετε.

Ὁρθήτε τυράννων ἐν μέσῳ, οἳ περ λύκων ὠμοτάτων, ἀσπιλοι ἀμνάδες τὴν τούτων, θηριωδία καταπαλαίουσι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτοι, ὡς ἱερεῖα προσαγόμεναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὀντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὧ Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἡξιώσητε.

Ἡς κατηξιώγητε δόξης, ἥς ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελοῦντας ἐκ πόλου, ὑμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν πρεσβεύσατε, ὡς παρρησίαν ἔχουσι, πρὸς τὸν Δεσπότην Σεμνοπάρβενο·

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λῦσον τὴν ἀγλὴν τῶν κακῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυρησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

ΕΙΣ ΟΣΙΑΝ ΓΥΝΑΙΚΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Κανὼν. Ὡδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς ἀκηράτου λαβομένη πάναγνε, καὶ μακαρίας ζωῆς, τῷ τοῦ

Χριστοῦ Θρόνῳ, σὺν Ἀγγέλων τάγμασι, παρισταμένη πάντοτε, φωτισμὸν μοι παράσχου, ὅπως ὑμνήσω γηρόμενος, τὴν πανευκλεῆ πολιτείαν σου.

Ἀποστυγοῦσα τὰ τοῦ κόσμου πάνσεμνε, πᾶσαν ἡγάπησας, ἀσκητικὴν πράξιν, πρῶτον τὴν ἐγκράτειαν, εἰθ' οὕτω τὴν πραότητα, καὶ τὴν σκληραγωγίαν, τὰς προσευχὰς καὶ τὰ δάκρυα, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν στάσιν πάννυχον.

Τὰς πυρισλέκτους ἡδονὰς τοῦ σώματος, ὁρόσω κατέσβεσας, ἀσκητικῶν πόνων· ὅθεν σοι ἀνέτειλε, τῆς ἀπαθείας Ἥλιος, καὶ ἰάσεων φέγγος, καὶ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, ἄδυτος αὐγὴ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, Ἀγνὴ δὲ διχμείνουσα, Θεοτόκε Μαρία· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ὡδὴ Γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

Ἐνατενίζουσα πιστῶς, ταῖς τοῦ Κυρίου Ὁσίας, παναοίδιμε Θεόφρον ἀκτίσι, τῆς ἐφέσεως τυχεῖν, ἱκέτευε σὺν δάκρυσι· διὸ καὶ τῆς ἐλπίδος μετ' εὐφροσύνης ἐπέτυχες.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, ταῖς πονηραῖς καὶ βεβήλοις, ἐνθυμήσῃ φιλόφρονε Λόγε, τῆς Ὁσίας σου εὐχαῖς, καταύγασον καὶ σκότους με, τοῦ ἀφεγγοῦς ἐν ᾧ τῆς κρίσεως ἐλευθέρωσον.

Νηφαλιότητι νοός, τῶν οὐρανίων τὰ κἄλλη, φαντασθεῖσα

ταῖς

ταῖς φροντίσιν οὐδόλως, ἐνεπάρης ὑλικάις, πτέροις κουφίζομένη δέ, ἀκτημοσύνης Μητερ, ὅλη μετάρσιος γέγονας.

Θεοτοκίον.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, εἰδείχθης ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε, σὺ γὰρ μόνῃ ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε· διὰ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις Ἀγνὴ μακαρίζομεν.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει ἐλάμπρυνας, τὴν ἱερὰν σου στολὴν, καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Ὅσια θεόπνευστε, χάριν δὲ ἰαμάτων, δεξαμένη ποικίλων, λύεις ἁρρώσθημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, προσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς, τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγχε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε· λύσοντάς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, πρᾶντον μηχανάς τε, καὶ κατὰβαλε ὁράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε μετὰ τῶν δούλων σου.

Σταυροθεοτοκίον ὁμοιον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθόδοξων ἡ Πίστις· προσβεύεις τῆς Θεοτόκου μόνη Φιλάνθρωπε.

Ῥδὴ Δ'. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Σὺ τὴν στενὴν, τρίβον Ὅσια, (TOM. Γ')

διώδευσας· σὺ νηστεία, σάρκα κατεμάραντας ὑπερφύως, ὅθεν δυσμενῶν, στίφος κατεπλάγη, τὴν ἀκλινὴ καρτερίαν σου, Ἀγγέλων αἱ χορεῖται, ἐπεκρότησαν δόξαν, τῶν ὅλων Θεῷ ἀναπέμπουσαι.

Τὸν ἀγαθὸν καὶ συμπαθέστατον Κύριον, ὃν διψῶσα, Μητερ ἐξεζήτησας, μετὰ δακρύων καὶ στεναγμῶν, καὶ συντετριμμένης καρδίας, Ὅσια πάνσεμνε, ἰδυσώπει οἰκτερῆσαι, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τὴν εἰς βάθην ἡλκῶν ὀλισθήσασαν.

Τὴς τῆς ψυχῆς, αὐλακας τῆς σῆς ἀρδεύσασα, τῶν δακρύων, βέθοροις ἐγκατέσπειρας, τῶν ἀρετῶν σπόνρον ἀληθῶς· ὃν καλλιεργοῦσα, ἀκτητικοῖς πόνοις ἐνδοξε, ἐδρέψω τῶν δογμάτων, τοὺς καρποὺς ἀποθήκῃς, ταῖς ἀσύλοις συγκλείσασα, Πάνσεμνε.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνόμευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν τεύχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις πανάμωμε, καὶ σώξεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτοκὸν ἀγνὴν σε γινώσκοντας.

Ῥδὴ Ε'. ἵνα τί με ἀπόσω.

Ποία γλῶσσα βροτεία, σοῦ τὴν ὑπερθαύμαστον Ὅσια ἐνδοξε, βιωτὴν ἐξείπη καὶ τὴν αὐλον καὶ μακαρίαν ζωὴν; ἥν περ παραδόξως, πόθῳ τρωθεῖσα τοῦ Σωτῆρος, καρτερῶς καὶ γενναίως διήνυσας.

Τὸν χειμᾶρρον ποῦσα, τῆς τρυφῆς πανένδοξε, Ὅσια γέγονας, πηγῆς θεῖον ὕδωρ, ὑπερβλύζουσα
7 τῆς

της κατανύξεως· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες ἐν εὐφροσύνῃ εὐφημοῦσι, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου πάνσεμνε.

Βαρυτάτῳ φορτίῳ, τῶν ἀνομιῶν μου δεινῶς πιεζόμενος, τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἱκετεύω ἐλάφρυνον Κύριε, τοὺς μεγίστους πόνους, δυσωπήσεις τῆς σῆς Ὁσίας, καὶ τὴν ἀσκήσιν τὴν ὑπεράπειρον.

Θεοτοκίον.

Μητρικὴν παῖρσιν, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενοὺς προνοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεόμεθα, ὅτι σὲ καὶ μόνην, Χριστιανοὶ πρὸς τὸν Δεσπότην, ἱλασμένῃ εὐμενῇ προβαλλόμεθα.

Ῥδὴ Γ'. Ἀβυσσὸς ἀμαρτιῶν.

Αρξάσα τῶν ψυχικῶν, παθμάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, πάσας τὰς τῶν δαιμόνων, ἐξηρῆνισας φάλαγγας, ἐν νηστείαις καὶ εὐχαῖς, καὶ ἐν τοῖς δάκρυσιν τὸν Νυμφίον, τὸν σὸν ἀπαύστως μεγαλύνουσα.

Ασκήσιν ὑπερφυῆ, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν ὄντως, στερεῶς ὑπενεγκοῦσα, καὶ παθῶν κυριεύουσα, ἀπαθείας τὴν στολὴν, κατακεκόσμησαι τοῦ Σωτῆρος, νύμφῃ ὡραία χρηματίζουσα.

Πρόσχες μου τῇ προσευχῇ, καὶ εἰσάκουσον ψυχῆς κατωδύνου· ἰδοὺ γὰρ ἡ ζωὴ μου, ἐν τῷ ἄδῃ ἐξέλιπε· καὶ παράσχου μοι Χριστέ, ἄφρασιν δέομαι τῶν πταισμάτων, ταῖς σῆς Ὁσίας παρακλήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου τῆς σαρκός, τὰ

κινήματα, ζώην ἢ τεκοῦσά, καὶ τῶν παθῶν τὸν σάλον, εἰς γαλήνην μετέβαλε· καὶ γενοῦ μοι βοηθός, ἐξαιρουμένη με τῶν κινδύνων, τῶν ἐν τῷ βίῳ Παναμώμητε.

Ῥδὴ Ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μετὰ σώματος Ἀγγέλους ἐμιμήσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθύμως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τήξασα σῶμα ἐγκρατεῖα, Παναοίδιμε καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, ἀνεβόας θερμῶς, Ὁσία πρὸς τὸν Κτίστην, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ὁ πόθος σου Ὁσία, ἀνατέταται πρὸς μόνον τὸν Δεσπότην, ὁλοτρόπως αὐτὸν ὑμνοῦσα καὶ βοῶσα, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Αύων τῆς Εὐαε τὴν κατάραν, τὴν Πανάμωμον κατώκησας Παρθένον, εὐλογίας πηγὰς βλυστάων τοῖς βοῶσιν, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ῥδὴ Η'. Ἑπταπλάσιως κέκρινον.

Δι' ἐγκρατείας ἐνδοξε, σεαυτὴν ἐκκαθάρασα, τὰς μαρμαρυγὰς ἐδέξω τὰς τοῦ Πνεύματος, Θεοῦ σε δοξάσαντος, ἐν γῇ καὶ μεγάλυνοντος, τοῦ προσδεξαμένου τοὺς σεπτούς σου καμάτους, πρὸς ὃν καὶ ἀνεβόας, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐν ἑλαίῳ φαιδρύνουσα, θείας ἀπαθεί-

ας εἰς νυμφῶνα ἐφάσας, οὐράνιον ἐνδοξε, καὶ τῷ Νυμφίῳ Λόγῳ Χριστῷ, ἅμα ταῖς φρονίμοις, συνάγαλλῃ Παρθένοις, βοῶσα μαχαρία, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ασκητικῶς πανένδοξε, τὸν Θεὸν θεραπεύουσα, πάντων τῶν παθῶν, τοὺς πυριφλέκτους ἀνθρώπους, τελείως ἀπέσβεσας, τοῖς βείοις τῶν δακρύων σου· ὅθεν δυσωπῶ σε, τῶν παθῶν μου τὴν φλόγα, μαράναι ταῖς εὐχαῖς σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, δοξάζω σου Ὁσία, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα, καὶ τῆς ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς, ἐξάλειψον, Θεὸν ἡ κύησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη Ἀγνή· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ Θ'. Ἐφρίξε πάνα ἀκοή.

Ιδέσθαι κάλλος νοητὸν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόησας, καὶ ποῦ κοιτάξεις αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις σεμνὴ ἐκραύγαζες· ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοὶ τῆς χρηστότητος, κατὰ τρυφήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ θείᾳ πραότητι, πίστιν ἀνόλετον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὁλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ

ταῖς ἐκείθεν αὐγαῖς, μακαρία λαμπομένη φαιδρότησιν.

Ἦδῃ σοὶ πύλη οὐρανοῦ, ἡνεύχθη μακαρία πανένδοξε, καὶ εἰσελήλυθας, Ἀγγέλων θείων δορυφορούντων σε, καὶ κατεσκήνωσας φαιδρῶς, ἐνθα τὸ πολίτευμα, Ἀγίων ὑπάρχει σεμνὴ, μετὰ πάντων τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχνεὺς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἀφορορὸν, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθήσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, Ἐλεημον, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Εἰς Ὁσίας Γυναίκας.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Ὁ Κανὼν. Ῥδὴ Α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰγρὰν διοδεύσας.

Σαρκὸς ἀσθενεῖα τὸν δυνατόν, ἐχθρόν καθελοῦσαι, φκείωθητε τῷ Θεῷ, Ὁσiai Γυναῖκες δυσωποῦσαι, δύναντι δολῆναι σωτήριον.

Μαράνασαι πόνοις ἀσκητικοῖς, σωμάτων τὰ κάλλη, ὡραιώθητε τὰς ψυχὰς, τῷ Χριστῷ νυμφίῳ εἰς θαλάμους, ὡραιότατους συνεισῆλθετε.

Θεοτοκίον.

Νυμφὼν ἀνεδείχθη φωτειδής, ἡ μήτρα σου Κόρη, τοῦ δι' οἶκτον σωματικῶς, ἐκ σοῦ σαρκωθέντος καὶ τὰ πάντα, θεογνωσίας ἀκτίσι φωτίσαντος.

Ῥδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Περεῖδετε κάλλους σωματικοῦ πάνσεμναι, καὶ τὴν περιβρέουσαν δόξαν ὄντα ἡγήσασθε· ἐν ταπει-

νώσει

νώσει δὲ, καὶ ἀγρυπνίαις καὶ πόνοις, τὸν Χριστὸν ζητήσασαι, τοῦτον εὕρηκατε.

Απηνήσασθε κόσμον καὶ σαρκικὸν φρόνημα, καὶ δι' ἐγκρατείας καὶ πόνων Χριστὸν ἐκτήσασθε, Νυμφίον ἄχραντον, ἐπουρανίου παστᾶδος, θεῖον παρεχόμενον, ὑμῖν ἀπολαυσιν.

Ιερῶν Προφητῶν σε αἱ ἱεραὶ σάλπιγγες, πάλαι προσημήνυσαν, πύλην φωτὸς γενήσεσθαι, καὶ τέμον ἐμφυχον, ἐν ᾧ χειρὸς ἀνευ Λόγος, ὑπὲρ λόγον Ἀχραντε, Κόρη γραφῆσεται.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Επὶ τῶν ὧμων τὸν Σταυρὸν, ἀναλαβοῦσαι τοῦ Χριστοῦ, ἠκολουθήσατε αὐτῷ, διὰ τῶν ἔργων εὐσεβῶς, τῶν τῆς ἀσκήσεως ἀοιδιμοὶ καὶ Ὅσαι· καὶ πάσαις γυναιξίν, ἐνασκουμέναις σεμνῶς, ἐφάνητε κανῶν, καὶ τύπος ἐνδοξοῖ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς σκάμμασι, τὰ ἄνω ἀπολαβοῦσαι Βασιλεία· μὴ διαλίπητε ἱκετεύειν, τοῦ σώζεσθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μὴ εἰσέλθῃ μετ' ἐμοῦ, ὡς ὁ Προφήτης σοι βοῶ, εἰς κριτήριον Χριστέ· ἐγὼ γὰρ οἶδα τὰ ἐμὰ, κατηγοροῦντά με πταίσματα, καὶ σοὶ κραυγάζω· Ἐλέησον εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε, ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἀνάξιον, ὡς τὸν Ἀχσθὴν καὶ πόρνην καὶ τὸν ἄσωτον, καὶ τὸν τελώνην φιλάνθρωπε· οὐ γὰρ διακαίους ἤλθες τοῦ σώσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τοὺς πταίσαντας.

Σταυροθετοκίον ὅμοιον.

Μελῆδὸν τὰς ἐκτομὰς, κατανοοῦσα τῶν σαρκῶν, συνεκτέμνομαι Υἱέ, καὶ συναιροῦμαί σοι λοιπὸν, τὰ νῦν καὶ μελῆδὸν κατατέμνω μου τὸ σαρκίον, ἕκαστον ἐν σοὶ μέλος ἅγιον, βλέπουσα πικρῶς τιμωρούμενον· οὐ γὰρ διέτλης μέλος ἐν ὀραθῆναι, τῶν σῶν σαρκῶν ἀτιμώρητον, ὡς ἂν τὸ πάθος, ὀλομελείας βροτῶν θεραπεύσειας.

Ἦδὴ δ'. Εἰσακήκου Κύριε.

Ινα κάλλος τὸ ἄχραντον, τοῦ πεπονημένου Νυμφίου ἴδωσι, κατεμάρανται αἱ Ὅσαι, τῆς σαρκὸς τὰ κάλλη δι' ἀτκήσεως.

Νυσταγμὸν ἀπώσάμεναι, ψυχικῶν βλεφάρων κατεκοιμήσατε, τὰς κινήσεις τὰς τοῦ σώματος, ἱερὰ Γυναῖκες δι' ἀσκήσεως.

Η φαίδρα ἑορτὴ ὑμῶν, φέγγει θεοῦ Πνεύματος ἀπαστρέπτουσα, καταυγάζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πιστῶς τιμώντων ὑμᾶς Ὅσαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκαθεντός σου Κύριε, ἐξ ἀπειρογάμου Κόρης ποθήσασαι, εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, αἱ τῷ σί τρωθεῖσαι βεῖω ἔρωτι.

Ἦδὴ Ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Δρόσον βρύουσα πάντα, σθένει θεοῦ Πνεύματος ἀποδιώκετε, νοσημάτων ζόφον, ἀστραπαῖς τῶν ἐνδόξων θαυμάτων ὑμῶν, καὶ πρὸς μέγα φέγγος, τῆς οὐρανίου Βασιλείας, τοὺς πιστοὺς ὁδηγεῖτε ἀοιδιμοί.

Νεκρωθεῖσαι τῷ κόσμῳ, ἐκκληρονομήσατε ζωὴν ἀνώλεθρον, καὶ Νυμφῶνος θεοῦ, ἡξιώθητε Θεομακά-

μακάριστοι, τὰς ὑμῶν λαμπάδας, τῷ τῆς ἀσκήσεως ἐλαίῳ, ἀκοιμήτους τηρήσασαι πάσσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεὸς Λόγος, Μήτηρ ἀπειρόγαμον τὴν σὴν κατώκησε, καὶ βροτὸς ὥράθη, ὁ Παρθένον τηρήσας σε Ἀχραντε, ὃν ποθοῦσαι Κόραι, ἀσκητικῶς τούτου ὀπίσω, ἠκολούθησαν βίου λαμπρότητι.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ.

Εγκράτειαν ταπεινώσει καρδίας, ἀγρυπνίαν, εὐσυμπάθητον γνώμην, Πίστιν ὀρθὴν, καὶ τελείαν ἀγάπην, τὰ ἱερὰ ἐξασκήσαντα Γύναια, ἐγένοντο τέκνα Θεοῦ, καὶ θαυμάτων πηγαὶ ἀδαπάνητοι.

Ξενώσασαι ἐζυτὰς τῶν τοῦ βίου, ἡδονῶν δι' ἐπιδόσεως πόνων ἀσκητικῶν, τὸν εἰς γῆν καταβάντα, καὶ ἐκουσίᾳ βουλῇ ξενιτεύσαντα, ἐκτήσασθε ἐν οὐρανοῖς, ξεναγοῦντα ὑμᾶς ἀξιόγαστοι.

Θεοτηκίον.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ, καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν Παρθένη δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας μερύσασθαι.

ᾠδὴ ζ'. Παιδες Ἑβραίων.

Δόξαν ἀγήρω τῆς ρεούσης, ἀντηλλάξαντο αἱ Ὅσαι προθύμως, ἥς τρυφῶσαι Χριστῷ, γηθόμεναι βοῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αστρα πολύφωτα ὀφθεῖσαι,

ταῖς λαμπρότησι τῶν πόνων δαδουχεῖτε τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν, διδάσκουσαι τὸ μέλπειν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Πῦσαι δεσμῶν τῆς ἁμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόξευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, καὶ ὑμνῶ σε εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἡ. Νικηταὶ Τυράννου.

Λογισμῷ Παρθένοι, πάθη ὑπετάξατε τῆς ἀλογίας, καὶ Νυμφίῳ Λόγῳ, νοητῶς συνήφθητε ἀναβοῶσαι, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψθεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σταυρωθεῖσαι κόσμῳ, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι κατατρωθεῖσαι, γείνηθόνω, τὸν τὴν Εὐάν τρέφοντα τῆς ἀκρατείας, Ἱεραὶ λογισμοί, βέλεσιν ἐτρώσατε, ἀπολογεῖσθαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τεκοῦσα, ἐξ ἀγνῶν αἰμάτων σου σαρκωμένη, τὰς Παρθένους τᾶσας, πεσπάσω Ἀχραντε Παρθενομήτορ, σὺν αὐταῖς βοῶσα, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Θραῖται τοῦ Δεσπότη, εὐλαλοῦ Τρυγόνες καὶ Χελιδόνες, φανεῖσαι φιλόσεμωι, πρὸς καλῆς οὐρανίου, μετεβιβάσθητε.

Συνήφθητε ταῖς ἁγίαις, νῦν χοροστασίαις, καὶ ἐκλεκτῶν πανηγύρει εὐφρανέσθε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσαι, τὸν φιλοκτιρμονα.

Π

Η μνήμη ἡ φωσφόρος, νῦν ἡ
ὕμετέρα, καθάπερ Ἡλῖος οὕτως
ἀνέτειλε, τὰς τῶν πιστῶν διανού-
σας, καταφαιδρύνουσα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον

Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυ-
μου τοῖς πάθεσι, καὶ ἐξωτέρου
σκότους, ῥῦσαι πρεσβεΐαις σου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὸ Προκεί-
νον, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Teosapion

Давидовъ въ Брестъ-Литовскъ

[illegible]

Osprey River
1894.

1898.

Ex/6. 25.

2. Chamomile Tea 1/2 10
 (3) Chamomile Tea 1/2 10

1882/1883 30. 3. 1883
Königsberg, 30. 3. 1883

Enoxm Co. Agg. (P. 1000)

Ленинград 1930

103 01/02/2000 103 01/02/2000

Handwritten: 1870

8 10/18/81 50X/H₂

